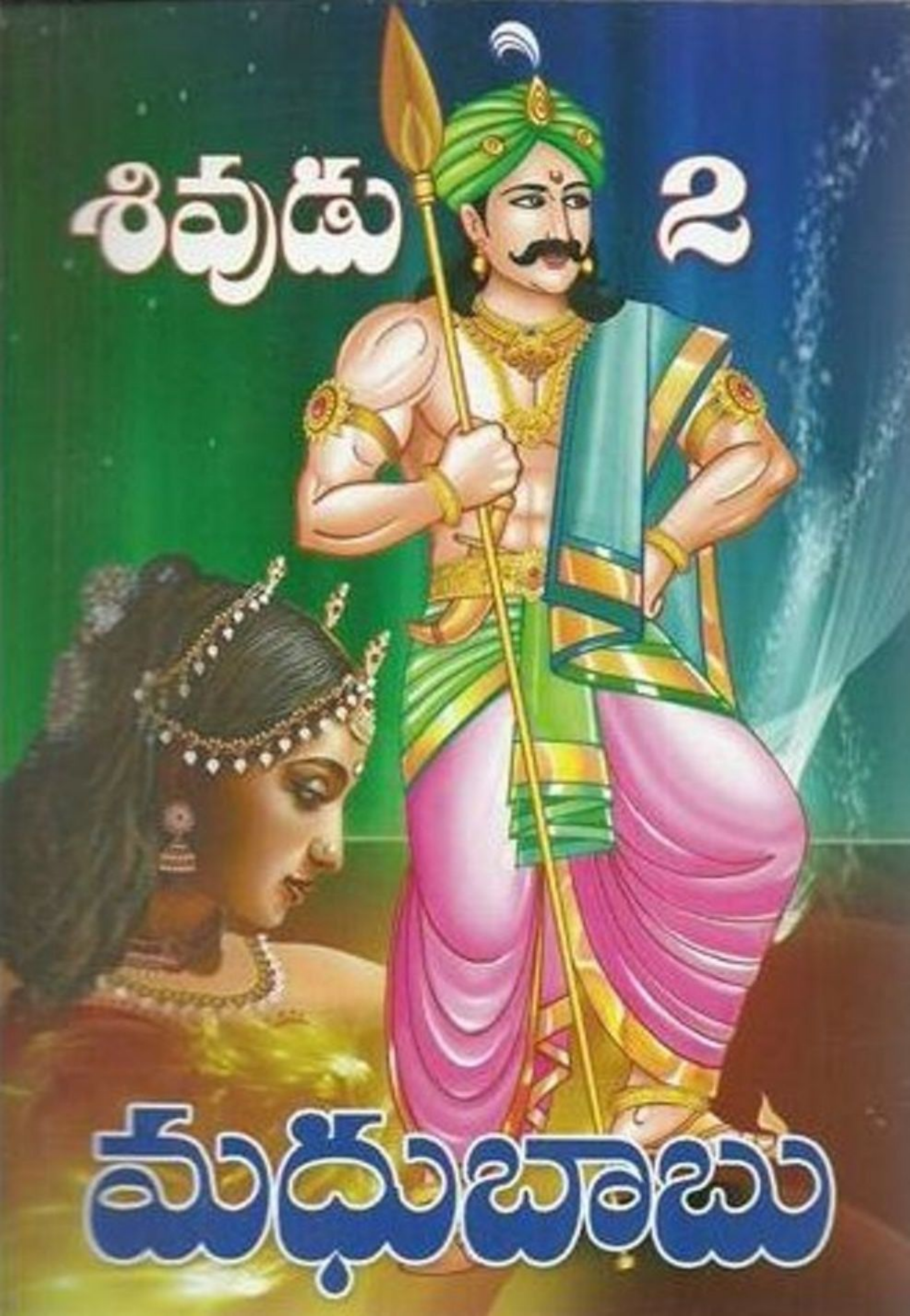
శివుడు 2
మధుబాబు

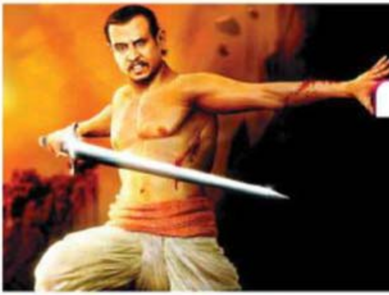

శివుడు

-మధుబాబు

23

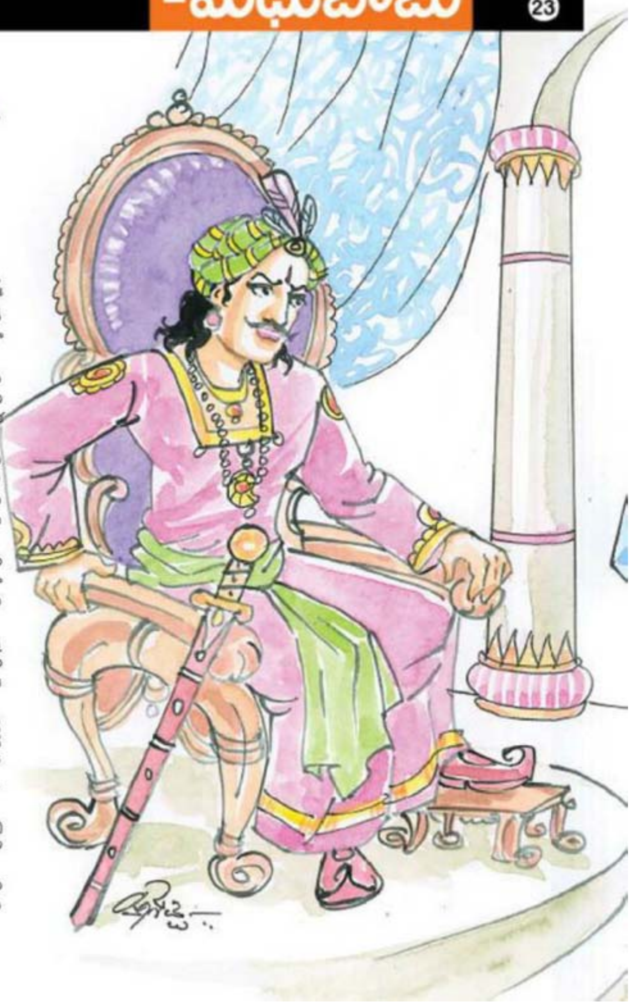

వర్తక వాణిజ్యాల్లో అపరిమితమైన అనుభవమున్న కనకయ్య శ్రేష్టి, గతంలో ఎన్నడూ లేని విధంగా తన దర్శనాన్ని ఆపేక్షించటం ఏమిటో, ఎందుకో శిఖావంతుడికి అవగతం కాలేదు.

'జ్వలిత పాలకుడికి అతను మహా సన్నిహితుదని పేరు పొందాడు కదూ?' అని అడిగాడు తనతో పాటుగా వేదిక మీదనే వున్న ఒక మంత్రిని.

'అక్షరాలా యదార్థం ప్రభూ... ఎంత సన్నిహితుడంటే, అతను ఏ సమయంలో వెళ్ళినా ఆ చక్రవర్తి దర్శనం చిటికెలో అయిపోతుందిట.... భోజన సమయంలో వెళ్ళటం జరిగితే చక్రవర్తితో సహపంక్తి కూర్చుంటాడట...' వినయంగా చెప్పాడు ఆ మంత్రి.

'అంతటి వ్యక్తి మరి మన దగ్గరికి రావటం దేనికో! సంధి సంప్రదింపులేమయినా మొదలు పెట్టటానికా?' మర మనుష్యుల మాదిరి వరుసల్లో నిలబడి వున్న తన సైనికుల వంక సగర్వంగా చూసుకుంటూ అడిగాడు శిఖావంతుడు.

'సంధి సంప్రదింపులకే అయితే ఈ కనకయ్య శ్రేష్టిని పంపించరు ప్రభూ... ఎటువంటి జటిల సమస్యలకైనా తేలికగా సమాధానాలు వెతుక గల మంత్రులు చాలామంది వున్నారు చక్రవర్తి మహాబలుడి ఆస్థానంలో. వారిలో ఒకరు వస్తారు..' చెప్పాడు ఆ మంత్రి.

ఎందుకనో ఒక్కసారిగా అరుణవర్ణాన్ని సంతరించుకున్నాయి శిఖావంతుడి నయనాలు. కోపం అధికం అవుతూ వున్నట్లు గుర్తుగా నాశికా పుటాలు విస్తరించటం మొదలు పెట్టాయి.

'తప్పు ఏదయినా మాట్లాడి వుంటే ప్రభువులు నన్ను క్షమించాలి. తమరి పాద సేవకుడిని నేను..' ఆ లక్షణాలను గమనించి వెంటనే తలను వంచుకుంటూ అన్నాడు ఆ మంత్రి.

'వట్టి తప్పేకాదు... వంద తప్పులకు సమానమయ్యే తేలిక మాటలు మాట్లాడావు.. అవక్ర పరాక్రమవంతుడినైన మా సమక్షంలో ఆ చేతకాని మహాబలుడిని చక్రవర్తిగా సంబోధించావు. చక్రవర్తి అనే బిరుదు మాకు మాత్రమే స్వంతం... మరెవ్వరికీ కాదు' హూంకరించాడు శిఖావంతుడు.

'ప్రభువులు నన్ను మన్నించాలి... మరెన్నడూ ఈ తప్పు జరుగదు' మరింత వినయంగా శిరస్సును ఇంకా కొంచెం క్రిందికి వంచుకుంటూ చెప్పాడు ఆ మంత్రి.

శిఖావంతుడికి కోపం ఎప్పుడు వస్తుందో, ఎందుకు వస్తుందో ఎవరికీ తెలియదు. వచ్చిన తర్వాత తను ఏం

జరిగిన కథ

జ్వలిత సామ్రాజ్య మండలాధిపతి సాగరుడు పెంచుతున్న అనాధల్లో ఒకడు శివుడు. అతడు పరాక్రమశాలి. అతడి చర్యలు దుందుడుకుగా ఉన్నా, జనహితమైనవే. మండలాధీశుడు ఏ శిక్ష విధించినా అది శివునికి ఓ యుద్ధ శిక్షణ లాంటిదే. ఓసారి అలా శిక్ష అనుభవిస్తున్న శివుడు నిర్జన అటవీప్రాంతంలో దొంగల ముఠా బారి నుంచి ఏనుగును కాపాడాడు. పులిని చంపి గ్రామస్థుల భయం పోగొట్టాడు. గ్రామంపై గూండాల దాడిని అడ్డుకున్నాడు.

శత్రురాజు శిఖావంతుని కుట్ర గురించి ముందుగానే రాజుకు కబురు చేరవేస్తాడు శివుడు.

యువరాణి జ్వాల జాడ కోసం అడవిలో తిరుగుతూ శత్రురాజు ఆగంతకులను హతమారుస్తాడు. కొండబిలువ బారి నుండి ప్రధాన గూఢచారి వాసుదేవుణ్ణి, ఆటవికుణ్ణి కాపాడతాడు. ఆటవికుల గూడెంలో బందీగా ఉన్న యువరాణి జ్వాలను రక్షిస్తాడు. శివుడి పరాక్రమం చూసి అబ్బురపడి అతడి తల్లిదండ్రుల జాడ తెలుసుకోవాలని భావిస్తుంది జ్వాల. అడవిగూడెం నుండి తిరిగివస్తూ సరిహద్దుల్లో శత్రురాజు సైన్యం కదలికలను పసిగట్టి శివుడు,వాసుదేవుడు వారితో కలియబడతారు. అప్పుడే అక్కడకి వచ్చిన సాగరుడు,ఆయన సైన్యం కూడా వారితో కలిసి వంద మంది సైన్యాన్ని హతమారుస్తారు. **ఆ తర్వాత...**

చేస్తాడో, ఎలా ప్రవర్తిస్తాడో అతనికే తెలియదు.

అంతకుముందు ఎన్నోమార్లు మహాబలుడిని చక్రవర్తిగా సంబోధించాడు ఆ మంత్రి. అప్పుడెప్పుడూ ఆగ్రహానికి గురికాని శిఖావంతుడు ఇప్పుడు క్రోధ వివశుడు అవటానికి కారణం తెలియలేదు ఆ మంత్రికి.

'ఆయుధాలు ధరించి లోహపు బొమ్మల మాదిరి వరుసల్లో నిలువబడి వున్న సైనికుల్ని చూసేసరికి ప్రభువుల వారి మనస్సు ఉప్పొంగిపోతోంది. తామే ఈ భూప్రపంచానికి సర్వం సహా చక్రవర్తి అనుకుంటూ వుండి వుండవచ్చు. అదేకారణం. మరేమీ కాదు' ఆ మంత్రి సత్తాముడి వెనుక నిలబడివున్న అతని సహాయకుడు ఒకతను చిన్నగా ఊదాడు అతని చెవిలో.

తల ఊపి తన మనస్సులోకి ప్రవేశించిన ఆందోళనను అదుముకున్నాడు ఆ మంత్రి. మహాబలుడి ప్రసక్తి వచ్చినప్పుడు ఆచితూచి మాట్లాడటమే మంచిదనే నిర్ణయానికి వచ్చి, నెమ్మదిగా తలను పైకి ఎత్తాడు.

'కనకయ్య శ్రేష్ఠిని ఏం చేద్దాం?' ఉన్నట్లుండి అతన్ని అడిగాడు శిఖావంతుడు.

'అసలు అతను ఎందుకు వచ్చాడో తెలుసుకోవడం మంచిది ప్రభూ... అందువల్ల మనకు ఉపయోగం ఏదీ వుండక పోయినా, నష్టం ఏమీ వుండదని నా భావన' అంటూ తన అభిప్రాయాన్ని వెల్లడించాడు మంత్రి.

సాలోచనగా తల ఊపాడు శిఖావంతుడు. 'సభా భవనం చెంతన వున్న అతిధి గృహంలో అతనికి బస ఏర్పాటు చేయండి. వీలు చూసుకుని దర్శనం ఇస్తామని తెలియచేయండి' అని ఆజ్ఞ ఇచ్చాడు.

వేదిక దిగి సభా భవనం వైపు వేగంగా అడుగులు వేశాడు కనకయ్య శ్రేష్ఠి ఆగమన వార్తను తీసుకు వచ్చిన భటుడు.

***

శిఖావంతుడి సభా భవనం ఎదురుగానే వుంటుంది పెద్ద రాచవీధి... ఎత్తుగా ఎదిగి చల్లటి నీడను ఇచ్చే వృక్షాలు పెంచబడి వుంటాయి ఆ వీధికి రెండు పక్కలా.

అలా పెంచబడిన ఒక మారేడు వృక్షం కింద నిలువబడి అసహనంగా అటు ఇటూ చూశాడు కనకయ్య శ్రేష్ఠి.

నగర పౌరులు ఎంతోమంది రాకపోకలు సాగిస్తున్నారు ఆ వీధిలో. పాతికమంది అనుచరులతో, పదిహేను సంఖ్యలో వున్న ఉత్తమాశ్వాలతో, ముత్యాల దండలతో అలంకరించబడిన పల్లకీతో, అక్కడికి వచ్చి నిలబడిన శ్రేష్ఠి వంక చూసిన వారు మాత్రం ఎవరూ లేరు.

'ఇది చాలా అవమానకరమైన విషయం ప్రభూ... ఇదే మనం మహాబల చక్రవర్తి దగ్గరికి వెళ్ళి వుంటే, ఆ నగరం లోని సమస్త ప్రజానీకం ఈపాటికి తమ చుట్టూ ఈగలు ముసిరినట్టు ముసిరి వుండేవారు... తమ ఘనతను కీర్తిస్తూ జయ జయ ధ్వనులు చేస్తూ వుండే వారు..' శ్రేష్ఠి పక్కనే నిలబడి వున్న ఆయన అనుచరుడు ఒకతను చిన్నగా చెప్పాడు ఆయన చెవిలో.

'అవసరం మనది... అది తీరేవరకూ మౌనంగానే వుండాలి. మన రాజ్యంలో మనం ఎంత అధికులమైనా పరాయి ప్రదేశంలో ఒదిగి నిలబడవలసిందే' అన్నాడు కనకయ్య శ్రేష్ఠి.

అనటం అయితే అన్నాడు గాని, ఆయనకి కూడా అవమానకరంగానే వున్నది అక్కడి పరిస్థితి.

'ఈ నగరంలో మనకి నాలుగు దుకాణాలున్నాయి. వాటి దగ్గరికి పోయి కూర్చుందాము.... ఊరు పేరులేని పాంథుల మాదిరి ఇలా నిలువబడి వుండాల్సిన అవసరం మనకి లేదు' మళ్ళీ అన్నాడు ఆ అనుచరుడు.

'మనకి తెలిసిన దాన్ని బట్టి చూస్తే, ఈ శిఖావంతుడు పట్టి అహంభావి... తన అనుమతికోసం ఎదురు చూడకుండా మన దారిన మనం వెళ్ళి పోయామని అతను భావిస్తే మనం వచ్చిన పని చెడిపోతుంది. అది మంచిది కాదు' అన్నాడు కనకయ్యశ్రేష్ఠి.

తాము అక్కడికి ఏ పని మీద వచ్చామో ఆ అనుచరుడికి తెలియదు. అదేమిటో ఊహించటానికి అతను చేసిన ప్రయత్నం విఫలం అయింది. సూటిగా అడిగితే శ్రేష్ఠి చెప్పడు... చుట్టుదారిన మాట్లాడి, మాటల మధ్యలో అడిగితే ఏమైనా బయటపడవచ్చు.

'నగరంలోని పరిస్థితులను చూస్తుంటే సైన్యం యావత్తు దండయాత్రకు బయలుదేరబోతున్నట్టు కనిపిస్తోంది. ఇటువంటి సమయంలో మనకి సరైన మర్యాదలు జరుగుతాయని అనుకో కూడదు. మనతో మాట్లాడటం వల్ల తను తలపెట్టిన పని విజయవంతం అవుతుందన్న నమ్మకం కలిగితే తప్ప శిఖావంతుడు మనకి దర్శనం ఇవ్వడు.. మనం మాట్లాడవలసింది ఏమిటో అతనికి సులభంగా అర్థం అయ్యేటట్టు చెప్పగలగాలి... అదేమిటో మాకు చెపితే-' అంటు మాటల్ని మధ్యలోనే ఆపేశాడు ఆ అనుచరుడు.

అసహనంగా అటూ ఇటూ చూస్తున్న శ్రేష్ఠి ఒక్క

సాఠిగా తల తిప్పి అతని వంక దురుసుగా చూటమే అందుకు కారణం.

'ఎప్పుడు ఎవరితో ఏం మాట్లాడాలో ఎలా మాట్లాడాలో మాకు బాగా తెలుసు. నీ నోటిని అదుపుమునిని నిశ్శబ్దంగా నిలుచోవటం నీ ఆరోగ్యానికి చాలా మంచిది' ఖంగుమంటున్న కంఠంతో కోపంగా అన్నాడు.

అదిరిపడి నిజంగానే నోటికి చేతిని అడ్డం పెట్టుకున్నాడు ఆ అనుచరుడు. తల వంచుకుని వెనక్కి జరిగాడు.

***

'... మన అడవిలోని ఏనుగుల్ని బంధించి వాటి దంతాల్ని సేకరించటానికి కనకయ్య శ్రేష్ఠి తన అనుచరుల్ని పంపాడా? అందుకు అడ్డుపడిన నిన్ను చంపించటానికి ప్రయత్నం చేశాడా??' విపరీతమైన ఆశ్చర్యంతో అడిగాడు సాగరుల వారు - శివుడిని.

దారులతాదేవి చకోర పుష్పాలను సేకరించుకురమ్మని తనకు చెప్పిన మాట దగ్గర్నించీ మొదలుపెట్టి అప్పటివరకూ జరిగిన సంఘటనలన్నిటినీ సవివరంగా బయటపెట్టాడు శివుడు.

శిఖావంతుడి సైన్యం సువర్ణానది మీద నిర్మించ చేసిన వంతెనకు సమీపంలోనే కూర్చుని వున్నారు వారందరూ.

నీటిలో కలిసిపోయింది ఆ వంతెన. ఆనవాళ్ళు కూడా కనబడకుండా మాయం అయిపోయింది.

'తిరిగి మరో వంతెన నిర్మించటానికి ఇంకో సంవత్సరం పడుతుంది.. మన సైనికుల్ని ఇక్కడ కాపలా పెడితే పది సంవత్సరాలకు కూడా పూర్తి కాదు ఆ పని...' నమ్మకంగా చెప్పాడు మంత్రి మహేశ్వరుడు.

'మనం వెంటనే నగరానికి వెళ్ళి ఆ కనకయ్యశ్రేష్ఠిని విచారించే పని ప్రారంభించాలి. అతను మన శ్రేయస్సును కోరుకునేవాడని అనుకుంటూ వచ్చాము ఇంతవరకూ. తన వ్యాపారం నవనవోన్మేషంగా సాగిపోయేందుకు ఎంతకైనా తెగిస్తాడని అనుకోలేదు' సాలోచనగా అన్నాడు వాసుదేవుడు.

అంతవరకూ కుదురుగా ఒక బండరాయి మీద కూర్చుని వున్న సాగరుల వారు వున్నట్టుండి లేచి, దూరంగా వెళ్ళిపోయాడు.

ఒకరి మొఖం ఒకరు చూసుకున్నారు మహేశ్వరుడు - వాసుదేవుడు. 'ఎందుకలా వెళ్ళిపోయాడు? కారణం ఏమై వుంటుంది?' ఆశ్చర్యంగా అన్నాడు వాసుదేవుడు.

వంతెనను నిర్మూలించటంలో విపరీతంగా సాయపడ్డాయి శివుడి ఏనుగులు. తన బరువును తనే మోసుకోలేని గున్న కూడా తన తల్లిదండ్రులతో సమానంగా శ్రమ పడింది.

వడివడిగా ప్రవహిస్తున్న నదిలో దిగి, సంతృప్తికరంగా స్నానాలు చేయాలని ఎంతగా అనిపిస్తున్నా, వడ్డు వంకే చూస్తూ నీటిలో తేలుతున్న మొసళ్ళ కారణంగా అవి ముందుకు అడుగు వేయటం లేదు.

అడవిలో సంచరించేటప్పుడు ఆహారం తయారు చేసుకోవటానికి అవసరమైన పాత్రలు, సంబారాలతో సిద్ధంగా వచ్చారు. సాగరుల వారితో కలిసివచ్చిన భటులు.

వారి వద్ద వున్న ఒక పెద్ద పాత్రను తీసుకుని, నీటిలో వున్న మొసళ్ళను ఒక కంట కనిపెట్టుకుంటూ, నీటిని సేకరించాడు శివుడు. ఆ నీటిని ముందుగా గున్న వంటి మీద జల్లి, శుభ్రంగా స్నానం చేయించాడు.

అతను తమ దగ్గర వున్న పాత్రను ఎందుకు తీసుకున్నాడో అర్థమై, వెంటనే తాము కూడా కదిలారు పది మంది భటులు. మిగిలిన పాత్రలతో నీటిని పెద్ద ఏనుగుల మీదికి కూడా విరజిమ్మటం మొదలు పెట్టారు.

శిఖావంతుడి సైన్యాన్ని మట్టుపెట్టి వంతెన కూల్చేసిన తర్వాత శివుడు, వాసుదేవుడు, జ్వాలతో పాటు సాగరుడు అతడి సైన్యం కూడా విశ్రమించింది. నల్లరాతిగుట్టలో కనిపిస్తున్న 'మెరుపు' రహస్యం కని పెట్టేందుకు మర్నాడు బయలుదేరాలనేది శివుడి ఆలోచన. ఈలోపు కనకయ్యశ్రేష్ఠి శిఖావంతుణ్ణి ఆశ్రయించాడు. సాగరుణ్ణి మట్టుబెట్టి అతడి గజదళాన్ని నిర్వీర్యం చేయవచ్చునని అతడికి ఉపాయం చెప్పాడు శ్రేష్ఠి.

'మనిషి వాసన తగిలితే పిచ్చి పట్టినట్టు ఘీంకరిస్తూ మీదికి వచ్చే అడవి ప్రాణులు ఇవి... పుట్టిన క్షణం నుంచీ మనుష్యుల మధ్యనే పెరిగి పెద్దవి అయినట్టు ప్రశాంతంగా నిలుచుండి పోతున్నాయి... అంతా శివుడి చేతి మహిమ...' ఆ దృశ్యాన్ని చూస్తూ వాసుదేవుడికి చెప్పాడు మహేశ్వరుడు.

'వంతెన మీద యుద్ధం జరుగుతున్న సమయంలో సాగరుల వారు చెలరేగిపోయిన దృశ్యాన్ని నువ్వు గమనించావా?' నవ్వుతూ అడిగాడు వాసుదేవుడు.

ఒక్క క్షణం పాటు కనులు మూసుకుని అప్పటి సంఘటనల్ని నెమరు వేసుకున్నాడు మహేశ్వరుడు.

పెద్ద ఏనుగు మీద కూర్చుని వున్నాడు శివుడు... వాటి వెనుకగా చిందులు తొక్కుతోంది గున్న... వచ్చి రావటంతోనే సూటిగా ఆ గున్న దగ్గరికే పోయాడు సాగరుల వారు.. దాని తల మీద చెయ్యివేసి తనతో పాటుగా యుద్ధం చేయించాడు.

తిన్నగా నిలబడి సూటిగా నడవటం కూడా సరిగ్గా చేతకాని ఆ పిల్ల ఏనుగు, ఎంతో అనుభవం కల యుద్ధగజం మాదిరి ఆయనతో సరి సమానంగా యుద్ధంలో పాల్గొన్నది.

'ఇదేదో చాలా విచిత్రంగానే వున్నది... చూడగా చూడగా సాగరుల వారి సాహసంలోనూ, శివుడి పోరాటపటిమలోను పోలికలు ఒకే మాదిరి వున్నట్టు నాకు గోచరిస్తోంది' సాలోచనగా అన్నాడు మహేశ్వరుడు.

తన మనస్సును అదే పనిగా వేధిస్తున్న ఏదో జటిల సమస్యకు సమాధానం లభించినట్లు గట్టిగా విశ్వసించాడు వాసుదేవుడు.

'నీ అనుమానం ఏమిటి?' ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు మహేశ్వరుడు.

'అనుమానం అని కాదు గాని ఒక సందేహం. కొంతవరకు సమాధానం లభించింది. పూర్తి సమాధానం కొద్ది రోజుల్లోనే అవగతమై తీరుతుంది' తల ఊపుతూ చెప్పాడు వాసుదేవుడు.

'నీ మాటలు నాకు అర్థం కావటం లేదు' అయోమయంగా చూస్తూ అన్నాడు మహేశ్వరుడు. 'విషయం ఏమిటో తెలియ చెప్పందే నీకు ఏదీ అర్థం కాదు. తీరికగా చెపుతాను... ముందుగా ఇప్పుడు మనం చేయవలసింది ఏమిటో ఆలోచించు' అన్నాడు వాసుదేవుడు.

'ఆలోచించటానికి ఏమీ లేదు... సాగరుల వారు ఏదో సంగతిని తలుచుకుని అదే పనిగా ఆత్రుత పడుతున్నారు. ముందు అదేమిటో తెలుసుకోవాలి' అంటూ దూరంగా వెళ్ళి నిల్చున్న సాగరుల వారి దగ్గరికి పోయాడు మహేశ్వరుడు.

'వంతెనను నిర్మూలించే పని దిగ్విజయంగా ముగిసింది. ఇప్పటికిప్పుడు తన సైన్యాన్నంతా వెంట బెట్టుకొని ఆ శిఖావంతుడు ఇటుకేసి వచ్చినా, మనల్ని ఏమీ చెయ్యలేడు. మాయమై పోయిందనుకున్న యువరాణి క్షేమంగా మనకి దక్కింది. ఇంకా ఆలోచన దేనికి? వెను తిరిగి నగరానికి ప్రయాణం అయితే బాగుంటుంది కదా!' అన్నాడు చిన్న కంఠంతో.

'తల్లితండ్రి లేని అనాధ బాలకుడని కూడా చూడకుండా శివుడిని అష్టకష్టాలు పెట్టాను.. అతని పట్ల చాలా నిర్దయగా ప్రవర్తించాను.. ఎందుకనో మనసు వికలమై పోతోంది.. ఏదో పెద్ద తప్పు చేసినట్లు గుండెలు బరువెక్కి పోతున్నాయి' చిన్న కంఠంతో చెప్పాడు సాగరుడు.

శివుడు అనాధ ఎలా అవుతాడు ప్రభూ? తండ్రి వంటి తమరు తల్లి వంటి దేవిగారు వాడిని కడుపులో పెట్టుకుని పెంచారు. కన్న ప్రేమకంటే పెంచిన ప్రేమే అధికం అంటారు పెద్దలు... వాడిని పెంచి పెద్దచేసిన పెంపుడు తండ్రిగా మీకు వాడి మీద సర్వాధికారాలు వున్నాయి. వాడిని శిక్షించినా, రక్షించినా మీరు ఎవరికీ సమాధానం చెప్పుకోవల్సిన అవసరం లేదు' ఆర్ద్రంగా అన్నాడు మహేశ్వరుడు.

'బిడ్డల మీద ఎన్ని అధికారాలు వున్నా, సరైన కారణం లేకుండా శిక్షించడం అపరాధమే కదా?' అన్నాడు సాగరుల వారు.

'మనం మనుష్యులం ప్రభూ... దేవతలం కాదు.. మన కంటికి కనపడిన కారణాలను బట్టే మన ప్రవర్తన ఆధారపడి వుంటుంది. ఒకవేళ అది తప్పు అనిపించే పక్షంలో దిద్దుబాటు చర్యలను తీసుకోవచ్చు. నగరానికి తిరిగి వెళ్ళగానే ఆ పని చేద్దాం... శివుడికి ఇవ్వవలసిన గౌరవాన్ని గుర్తింపును ఇచ్చేద్దాం' మరింత మృదువుగా అన్నాడు మహేశ్వరుడు.

'దేవి గారు మొదటి నించీ చెపుతూనే వున్నారు. మనమే పెడచెవిన పెట్టి మూర్ఖంగా ప్రవర్తించాము' అన్నాడు సాగరుడు.

'మన్నించండి ప్రభూ... దయచేసి జరిగినవన్నీ ఇక్కడే వదిలివేయండి.. శివుడిని మనం దేవిగారి సంరక్షణకు వదిలేశామని మర్చిపోకండి.. జరగవలసింది ఏమైనా వుంటే ఆమె చూసుకుంటారు.. మనం ఆలోచించి మనసును కష్టపెట్టుకోవల్సిన అవసరం లేదు' మరింత నమ్మకంగా చెప్పాడు మహేశ్వరుడు.

'నువ్వు చెపుతున్న మాటలన్నిటినీ నాకు నేనే చాలా

PREVIOUS PAGE **NEXT PAGE**

Copyright 2010-2013 @ Navyaweekly.com. All rights Reserved. This site Best viewed in 1024X768

సొర్లు చెప్పుకున్నాను. అయినా సరే ఎందుకో ఏదో బాధ... చెయ్యరాని తప్పు ఏదో చేశానన్న క్షోభ నన్ను వివశుడిని చేసేస్తోంది. ఎంతగా సర్ది చెప్పుకున్నా అది సమసి పోవటం లేదు... మనసు కుదుట పడటం లేదు' అంటూ గాఢంగా నిట్టూర్చి వెనుతిరిగాడు సాగరుడు.

'తల్లీ.. మనం నగరానికి ప్రయాణం అవుతున్నాము..' అంటూ మౌనంగా కూర్చుని వున్న జ్వాలకి చెప్పాడు.

అప్పటివరకూ పడిన అష్టకష్టాల నుంచి విముక్తి లభించినందుకు ఎంత గానో సంతోషిస్తూ, తల ఊపవల సిన జ్వాల ఆ పని చేయలేదు.

'ఒకసారి శివుడిని కూడా అడగండి. అతను చెప్పేది ఏమైనా వున్నదేమో తెలుసుకోండి' అని అన్నది.

మగ ఏనుగు దగ్గర నిలబడి దాని పొడవైన దంతా లను తన దట్టీతో నిగ నిగ మెరిసిపోయేటట్టు మెరుగు పెడుతున్నాడు శివుడు.

ఆ స్పర్శ ఎంతో ఆనందాన్ని కలిగిస్తున్నట్టు తలను కొంచెంగా ఊపుతూ కనులను అరమూసి తెరుస్తూ నిల బడి వున్నది ఆ ప్రాణి. తమ సమీపంలోకి రాబోయిన సాగరుల వారిని, మహేశ్వరుడిని చూసి అసహనంగా శబ్దం చేసింది.

'అవసరాన్ని మించి వాటిని ముద్దు చేయకూడదు. మనిషి మీద ఇవి మమకారం పెంచుకుంటే, యుద్ధరం గంలో విచ్చలవిడిగా సంచరించ లేవు. శత్రువుల్ని కూడా తమకు సన్నిహితులుగా భావించి వదిలేస్తాయి' దూరం గానే నిలబడి శివుడికి చెప్పాడు సాగరుడు.

శివుడి సమక్షంలో పరమ సాధుమూర్తుల మాది రిగా ప్రవర్తించే ఆ ప్రాణులు, తనను పరాయివాడిగానే భావిస్తున్న సంగతిని ఆయన గమనించటం లేదని మహేశ్వరుడికి తెలిసిపోయింది.

'గజ యుద్ధం గురించి శివుడికి తర్వాత నేర్పవచ్చు. ముందుగా జరగ వలసింది ఏమిటో చూడండి' సున్ని తంగా హెచ్చరించాడు అతను సాగరుల వారిని.

'నగరానికి తిరిగి పోదాము. నీ అభిప్రాయం ఏమిటో?' గంభీరంగా అడిగాడు సాగరుల వారు శివుడిని.

చటుక్కున తల తిప్పి వాసుదేవుడి వంక చూశాడు శివుడు.

'సాగరుల వారు అడిగింది నన్ను కాదు. నిన్ను. నీ అభిప్రాయం చెప్పు' ప్రోత్సహించాడు వాసుదేవుడు.

'నల్లరాతి గుట్టల్లో నాకు ఏదో మెరుపు కనిపిం చింది. అదేమిటో తెలుసుకోకుండా నగరానికి వెళ్ళటం నాకు ఇష్టం లేదు' తడుముకోకుండా చెప్పాడు శివుడు.

'వంతెనకు కావలా వున్న వారి కవచ శిరస్త్రాణాల మీద పడిన వెలుగే అయి వుంటుంది అది. వాళ్ళని మనం చూడటం, ఎదిరించటం అయిపోయింది' గుర్తు చేశాడు వాసుదేవుడు.

'కావలా వాళ్ళు ఇక్కడే మనకి కనిపించారు. వెలుగు మాత్రం గుట్టల మీది నించి వచ్చింది. ఇక్కడి నించి కాదు' మొండిగా సమాధానం ఇచ్చాడు శివుడు.

నిశ్చలంగా నిలబడి వున్న సాగరుల వారి వైపు తిరిగి చిన్నగా నవ్వాడు వాసుదేవుడు. 'అదీ అసలు సంగతి. ఇంత దూరం వచ్చిన వాళ్ళం ఒకసారి గుట్టల దగ్గరికి కూడా పోయి వస్తే ఒకపని అయిపోతుంది' అని అన్నాడు.

'ఇక్కడ మీకు కనిపించిన వారికంటె ఎక్కువ మంది గుట్టల్లో కనిపిస్తే ఎదిరించడం మనకి సాధ్యపడు తుందా?' సాగరుల వారు మాట్లాడక ముందే తను కల్పించుకుంటూ అడిగాడు మహేశ్వరుడు.

'సాధ్యపడక పోతే సగౌరవంగా తిరోగమిద్దాం. నగ రానికి వార్తను పంపి మరింత మంది భటుల్ని రప్పిద్దాం.

ఇష్టాయిష్టాలతో పని లేదు....

వ్యక్తిగా నాకు బోలెడన్ని ఇష్టాఇష్టాలున్నాయి. అయితే సినిమా దగ్గరికి వచ్చే సరికి అవేవి పనిచే యవు అంటోంది అమలాపాల్! 'ఇద్దరమ్మాయిలతో' విజయంతో తెలుగులో దూసుకుపోతున్న అమలా పాల్‌కు ఇష్టాలు చాలానే వున్నాయట! అందంగా కని పించడం అంటే చాలా ఇష్టం అట! వైట్ డ్రస్‌లంటే మరీ ఇష్టంట! అయితే వెండితెర మీద అందం అనే విషయానికి అర్థం పాత్రలో ఒదిగిపోవడమే అంటోంది ఆమె! పాత్రను అర్థం చేసుకుని నటిస్తే మామూలుకన్నా ఎక్కువ అందంగా కనిపిస్తాం. అందుకే నేను పాత్రలో ఒదిగిపోవడానికే ఎక్కువ ప్రయత్నిస్తాను. చిన్న చిన్న డ్రస్‌లు, అనవసర ఎక్స్ పోజింగ్ మాత్రం చేయను అంటోంది అమలాపాల్!

మన భూభాగం దగ్గరికి వచ్చిన శత్రువుల నెవర్నీ ఉపే క్షించేది లేదని శిఖావంతుడికి అర్థం అయ్యేటట్లు పోరా టాల ద్వారా ఎరుక పరుద్దాం' అన్నాడు వాసుదేవుడు.

వట్టిగా నగరానికి తిరిగిపోవటం శివుడితోపాటు అతనికి కూడా అంగీకార యోగ్యం కాదని తెలిసి పోయింది మహేశ్వరుడికి... 'ఈ రోజుకు అందరూ విశ్రాంతి తీసుకోండి... సూర్యోదయం కాగానే మనం నల్లరాతి గుట్టల మీదికి పోతున్నాము' అని తమ భటు లకు ఆజ్ఞ ఇచ్చాడు అతను.

***

జ్వలిత సామ్రాజ్య రక్షణ వ్యవస్థ మొత్తము సంపంగి నగరంలో వున్న గజ దళం మీదనే ఆధారపడి వున్నది. ప్రత్యేకంగా పని కట్టుకుని ఈ విషయాన్ని నేను ప్రభువుల వారికి చెప్పవలసిన అవసరం లేదు.

చీకటిపడిన రెండు ఘడియలకు తనకోసం వచ్చిన భటుల వెంట శిఖావంతుడి సభా భవనంలోకి వచ్చి, సింహాసనారూఢుడైన ఆ సామ్రాట్టుకు చెప్పాడు కన కయ్య శ్రేష్ఠి.

'నువ్వు ఆ రాజ్యపౌరుడివి. పై పెచ్చు మహాబలు డికి ఎంతో ఆత్మీయుడివి. అటువంటి నువ్వు మా దగ్గరికి వచ్చి ఇటువంటి మాటలు మాట్లాడటానికి కారణం ఏమిటి?' సూటిగా అడిగాడు శిఖావంతుడు.

'ప్రభువులు చాలా సూక్ష్మగ్రాహులు. నేను చేసే వ్యాపారాల గురించి పూర్తిగా తెలిసిన వారు మీరు' వెంటనే అన్నాడు కనకయ్య శ్రేష్ఠి.

'ఇంతకీ నువ్వు చెప్పదలచుకున్నదేమిటి?' విసుగు నిండిన కంఠంతో అడిగాడు శిఖావంతుడు.

'నేను చేస్తున్న వ్యాపారాల్లో దంతపు బొమ్మలను తయారు చేయించి విక్రయించటం కూడా ఒకటి. అచ్చ మైన ఏనుగు దంతాలతో చేయబడే ఆ బొమ్మలకు అన్ని రాజ్యాలలోను విపరీతమైన ఆదరణ వుంటుంది. ముఖ్యంగా మహాబలుడికి మహాప్రియమైన వస్తువులు అవి. వాటి ద్వారానే మాకు ఆ ప్రభువులతో పరిచయం ఏర్పడింది'.

'అయితే?'

'బొమ్మలకు అవసరమైన దంతాలను ఏనుగులను సంహరించటం ద్వారా సేకరిస్తున్నాను నేను. గజబలం మీద అపారమైన అభిమానాన్ని పెంచుకున్న మహాబలు డికి ఈ విషయం తెలియకుండా ఎన్నో జాగ్రత్తలు తీసు కున్నాను'.

చెంపకు చేయి ఆనించి నిశితంగా చూస్తూ కూర్చున్న శిఖావంతుడి నొసలు ముడిపడ్డాయి ఒక్కసారిగా.

'దంతాల కోసం నువ్వు ఏనుగుల్ని చంపిస్తున్నావని తెలిస్తే, ఆ మహాబలుడు నిన్ను కారాగారంలోకి నెట్టిస్తా డని భయపడుతున్నావా?' అని అడిగాడు.

'భయపడటమే కాదు ప్రభూ... ప్రాణాలు అరి చేతుల్లో పెట్టుకొని బ్రతుకు తున్నాను' అంటూ సంపంగి నగరం చుట్టుపట్ల సంచరించే ఏనుగుల్ని వేటాడటం కోసం తను పంపించిన దృఢకాయులను ఒక బాలుడు గమనించటాన్ని గురించి, అతన్ని చంపటానికి వెళ్ళిన వారు, అడవిలో శిఖావంతుడి భటులను కలుసుకుని, సాగరుడి గజశాలలో విషప్రయోగం చేయబోవటాన్ని గురించీ, వారందరూ పట్టుబడటాన్ని గురించి వివ రంగా చెప్పాడు కనకయ్య శ్రేష్ఠి.

'ఏ క్షణంలోనైనా నా పేరు బయటికి రావచ్చు. ఏనుగుల్ని వేటాడటమే పెద్ద నేరంగా భావించే ఆ సాగ రుడు, తన గజశాలలో విషప్రయోగం చేయటానికి మీరు పంపిన వారితో చేతులు కలపటాన్ని మరింత తీవ్రంగా తీసుకోవచ్చు. దేవర వారే నన్ను ఆదు కోవాలి...' చేతులు జోడిస్తూ అన్నాడు.

'నిన్ను ఏ విధంగా ఆదుకోవాలి?' ఆశ్చర్యంగా అడి గాడు శిఖావంతుడు.

'తమ సైన్యం నల్లరాతి గుట్టల దగ్గర సమీకృతం అయివున్నదనీ, సంపంగి నగరం మీద దండ యాత్రకు సర్వసన్నద్ధంగా వున్నదని నాకు తెలిసింది'.

'తెలిస్తే?'

'సంపంగి నగరాన్ని ఆక్రమించుకున్న వెంటనే తమరు దయచేసి చెరసాలలో వున్న నా అనుచరుల్ని విడుదల చేయించాలి. నేను రాజద్రోహం చేసినట్లు మహాబలుడికి తెలియకముందే సంపంగి నగరం పతనం అయిపోవాలి'.

'అది మాటలు చెప్పినంత సులువుగా పూర్తి అవు తుందా? సాగరుడి గజ సైన్యం గురించి నువ్వు మరచి పోయావా?'

'మర్చిపోలేదు కాబట్టే నేను ఆఘమేఘాల మీద మీ దర్శనానికి వచ్చాను. సాగరుడి గజదళం గజశాలలో నుంచి కదలకుండానే పని పూర్తి అయ్యే మార్గాన్ని నేను చెప్పగలను..' అన్నాడు కనయ్య శ్రేష్ఠి.

చాలా దుఃఖంగా ఉంది!

చుట్టూ వేయిమైళ్ళ విస్తీర్ణ సముద్రం
నడుమ ఒక ద్వీపం... అండమాన్.. ఒక జైలుదేశం... ఒక దుఃఖభూమి
కేంద్రకం ఒక నియంత్రణాలు... విచ్చుకుని ఏడు రెక్కలు
ఒక్కో రెక్కలో మూడు అంతస్తులు,
సొరుగులు సొరుగులుగా... గదులు...
గది అంటే నాలుగోడలు. ఒక ఇనుప తలుపు... ఒక ఇనుప వెంటిలేటర్
రేయింబవళ్ళు గడ్డకట్టిన నిశ్శబ్దం
ఒక్కో జైలు మోకాళ్ళ నడుమ తలతో... తలలో ఒక అగ్నిభాండంతో
ఆర్తి... వ్యాదనం... శోకం... అన్నీ 'వందేమాతరం'
తల్లి భారతికి.. విముక్తికావాలి.. కుంభవాస్త్రాల్లోనుండి
'ఇంక్విలాబ్ జిందాబాద్' నినాదాలతో ఆకాశం బద్దలైపోవాలి
ఇనుపబూట్లు.. కొరడా దెబ్బలు... వీపులపై వాతలు... ఉరిశిక్షలు
ఎందుకంటే.. నేను నా దేశమును ప్రేమిస్తున్నాను అన్నందుకు
నేను నా తల్లిని ప్రేమిస్తున్నాను
నేను నా మాతృభూమిని ప్రేమిస్తున్నాను.
నేను నా భారతీయ సహోదరులందర్నీ ప్రేమిస్తున్నాను... అన్నందుకు
జైనా... 'జైల్‌పే దాలో సాలో'

'సెల్యూలర్ జైల్' కేంద్రకంలోకి నడుస్తాను.
వందలకొద్ది పేర్లు.. బెంగాలీలు... పంజాబీలు... బీహారీలు
1917 నుంచి 1933... 1937... దూరాలకు దూరాలుగా జైలు
మర్కాలి స్తంభాలకు వ్రేలాడదీసి వీపులపై కొరడా దెబ్బలు
నూనె గానుగకు పశువుగా జైలర్ హంటర్ వాతలు
మెడకు, కాళ్ళకు, చేతులకు ఇనుప సంకెళ్ళు కట్టిడి
దాహం అంటే 'మూత్రం'... ఆకలి అంటే 'విషం'
మనిషి మనిషిని వీక్షించనడం జుగుప్సగా మారినచోట
నోరెత్తితే కళ్ళు పొడిచేయ్... తిరగబడ్తే ఉరితీసేంత్
ప్రతి వ్యాసార్థ జైల్ చివర్న.. నాల్గు ఉరికొయ్యలు
మృత్యువేదికపై నిరీక్షణ... రేయింబవళ్ళు
దేశం కోసం జీవితాన్ని త్యాగించడం ఎంత
మహోన్నతమో కదా
వీపుపై కొరడా చర్మాన్ని తొలిచేస్తున్నా...
ఎర్రని రక్తపు ధారల సాక్షిగా... 'వందేమాతరం...'
'తల్లీ నీకు వందనం... అమ్మా నీ చరణాలకు నమ
స్కారం'
ఒక వ్యధ వేదికలు... ఓ మూలన

'ఉరి తీయబడువాడు అంతిమ ప్రార్థన చేయబోటు'
ఎందరి ఆర్తులో... చినుకులు చినుకులుగా... కురుస్తూ
ప్రత్యనే.. ఉరితీయు... వేదికగాల్లో...
మూడు ఉరితాళ్ళు... ప్రత్య ప్రత్యనే...
నిర్ధారించబడిన ఉరిశిక్ష.. తేదీకోసం నిరీక్షణ... ఊహించగలవా
ఒకటే ఆత్మఘోష.. 'దేశం... దేశం...దేశం'
'నా దేశం కోసం నేను మరణిస్తాను...'
ఒకే నినాదం... అండమాన్ సెల్యూలర్ జైలు ఆవరణ నిండా
నిరంతరమై.. అనంతమై... నిర్విరామ విప్లవ గానమై..
అండమాన్ మట్టి.. భారతజాతి తెండాక శ్వాసనందించే ప్రాణవాయువు
కళ్ళు మూసుకుంటే... వందల వేల అమరుల ఆత్మల రోద.. ఘోష
అమరులారా వందనం... వీరులారా వందనం
కళ్ళనిండా నీళ్ళతో మాకీ జీవితమిచ్చిన తండ్రులారా వందనం...
అరవై ఐదేండ్ల తర్వాత
... ఈరోజు ఉదయమే
సర్వసత్తాక సార్వభౌమ భారత పార్లమెంట్ హాల్‌లోకి
అడుగు పెడ్తున్నాను.... భారత పౌరునిగా....
అన్నీ ఖాళీ బెంచీలు...నిశ్శబ్దం...
ఎందుకో చాలా సిగ్గుగా ఉంది. చాలా బాధగా ఉంది... చాలా దుఃఖంగా కూడా ఉంది.

(చారిత్రాత్మక 'సెల్యూలర్ జైల్'ను సందర్శించినప్పుడు దుఃఖోద్వేగంతో)

-రామా చంద్రమౌళి
సెల్: 93901 09993

అంతవరకూ అతని మాటల్ని అనాసక్తంగా వింటున్న శిఖావంతుడి మొఖంలో వెంటనే ప్రత్యక్షమయింది విపరీతమైన కుతూహలం.

'సాగరుడి గజదళం గజశాలలో నుంచి బయటికి రాకుండా పని పూర్తి అయిపోతుందా? ఎలా? ఏ విధంగా?' చటుక్కున ముందుకు వంగుతూ అడిగాడు.

అంతవరకూ అత్యంత వినయంగా నిలబడిన కనయ్య శ్రేష్ఠి చిరునవ్వు నవ్వుతూ నిదానంగా నిలుచున్నాడు.

'అదేమంత కష్టమైన పని కాదు ప్రభూ... సాగరుడి గజదళాన్ని మట్టు బెట్టడం కంటే, ఆ దళాన్ని నడిపించే సాగరుడినే మట్టు బెట్టవచ్చు.. అతన్ని అడ్డు తొలగించుకుంటే నడిపించే నాథుడు లేక గజదళం నిర్వీర్యమై పోతుంది. సంపంగి నగరం చిటికలో తమ వశమై పోతుంది.

నన్ను తప్పు పట్టే వారుండరు... జ్వలిత సామ్రాజ్యంలోని నా వ్యాపారాలన్నీ యథావిధిగా కొనసాగుతాయి.' ఒక్కొక్క మాటను వత్తివత్తి పలుకుతూ వివరంగా చెప్పాడు.

చెవులు రిక్కించి వింటున్న శిఖావంతుడి కనులు మిలమిల మెరిసి పోయాయి ఆ మాటల్ని విన్న మరుక్షణం.

'నిజమే... సాగరుడు మరణిస్తే అతని గజబలం నిర్వీర్యమై పోతుంది. ఆ గజబలం తోడు లేకపోతే మహాబలుడు ఎందుకూ పనికిరాని వాడై పోతాడు.. నీ ఆలోచన అద్భుతంగా వున్నది శ్రేష్ఠీ... కాని..' అంటూ మాటల్ని ఆపాడు.

'ఏమిటి ప్రభూ మీ సందేహం?' అడిగాడు శ్రేష్ఠి.

'స్వయంగా మహాయోధుడు ఆ సాగరుడు.. విశ్వాసపాత్రులైన మంత్రులు, సేనాధిపతులు ఎప్పుడు చూసినా అతని చుట్టూ వుంటారు.. అటువంటి మనిషిని మట్టుపెట్టడం అంటే మాటలు కాదు. ఆ మహాకార్యాన్ని సాధించగల నేర్పు కలవాళ్ళు ఎవరూ నా దగ్గర లేరు. నీ దగ్గర వున్నారా ఎవరైనా?' అని అడిగాడు శిఖావంతుడు.

అటువంటి శక్తిగల వాళ్ళు తన దగ్గర వుండే వుంటే... తను అక్కడికి రావాల్సిన అవసరం వుండేది కాదని అతనికి చెప్పలేదు కనకయ్యశ్రేష్ఠి.

'జ్వలిత సామ్రాజ్యంలో పేరెన్నిక గన్న గూఢచారి వాసుదేవుడు... ఈ మాట తమకు బాగా తెలుసు' అన్నాడు.

సాలోచనగా తల ఊపాడు శిఖావంతుడు.

'వాసుదేవుడి తర్వాత అంతటి శక్తి కలిగిన శృతుతుడు అనే గూఢచారి మరొకడు వున్నాడు' చెప్పాడు శ్రేష్ఠి.

'అతనితో నీకు పరిచయం వున్నదా? భయపెట్టో భ్రమపెట్టో అతన్ని నీ పక్కకు తిప్పుకోగలవా?' అడిగాడు శిఖావంతుడు.

'అతను ఇప్పుడు సాగరుడి చెరసాలలో వున్నాడు..' అంటూ శృతుతుడు పట్టుబడిన విధానాన్ని గురించి తనకు తెలిసిన మాటల్ని చెప్పాడు కనకయ్య శ్రేష్ఠి.

'ఏదో ఒక విధంగా అతన్ని చెరసాలలో నుంచి బయటికి తీసుకు రాగలిగితే, అతన్ని నేను లోబరుచుకుంటాను. అతనికి జరిగిన అవమానాన్ని వెయ్యింతలుగా చేసి రెచ్చగొడతాను. సాగరుడి మీద పగ తీర్చుకునే మార్గంలో నడిపిస్తాను.. ఆ తరువాత జరుగబోయేది ఏమిటో కొంచెంగా ఊహించి చూడండి' ఉద్వేగంగా చెప్పాడు.

ఊహించాడు శిఖావంతుడు... సాగరుడి మరణంతో నిర్వీర్యమైపోయిన గజబలం. ఆ బలం సరిగ్గా పని చేయక పోవడం వల్ల, బలహీనుడై పోయిన మహాబలుడు వెంటనే అతని కనుల ముందు మెదిలారు.

'ఎవరక్కడ?' ఉన్నట్లుండి తల పక్కకు తిప్పి పెద్దగా పిలిచాడు అతను.

వెంటనే లోనికి వచ్చారు ఆ సభా ద్వారం అవతల నిలబడి వున్న అతని మంత్రులు అందరూ.

'కనకయ్య శ్రేష్ఠి వారిని తీసుకుపోయి మన అతిథి గృహంలో సకల మర్యాదలు చేయండి... తిరిగి మేము రేపు ఉదయం మరోసారి సమావేశమై మరికొన్ని మాటలు మాట్లాడుకుంటాము' ఆజ్ఞ ఇచ్చాడు అతను.

సగౌరవంగా తనను అతిథి గృహం దగ్గరికి తీసుకు పోవటానికి సిద్ధంగా నిలుచున్న మంత్రులను చూసి సగర్వంగా తనలో తనే నవ్వుకున్నాడు కనయ్యశ్రేష్ఠి. తన ఆలోచన శిఖావంతుడికి నచ్చింది. అనుకున్న పని అనుకున్నట్లు నెరవేరితే జ్వలిత సామ్రాజ్యంలో తనకున్న పలుకుబడి కంటె పదింతలు గౌరవం శిఖావంతుడి రాజ్యంలో తన పరమౌతుంది.

అందరితో పాటు తనకున్న పలుకుబడి కంటె పదింతలు గౌరవం శిఖావంతుడి రాజ్యంలో తన పరమౌతుంది.

అందరితోపాటు తను కూడా కదలబోయిన తన ముఖ్యమంత్రిని మాత్రం కదల వద్దని కనులతోనే సూచించాడు శిఖావంతుడు.

' ఈ కనకయ్యశ్రేష్ఠి మహాతెలివైన వాడు... ఒక కన్ను వేసి వుంచండి' అని ఆజ్ఞ ఇచ్చాడు లోగొంతుకతో.

(ఇంకా ఉంది)

PREVIOUS PAGE NEXT PAGE

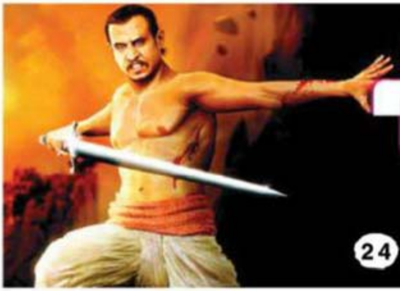

శివుడు

24

-మధుబాబు

కనకయ్యశ్రేష్టి మీద ఒక కన్నువేసి వుంచమని శిఖావంతుడు ఆజ్ఞ ఇవ్వగానే, చిన్ననవ్వు ఒకటి ముఖ్యమంత్రి మొఖం మీద ప్రత్యక్షం అయింది.

'తెలివితేటల్లో ఆ శ్రేష్టి తమ కాలిగోటికి కూడా సరిపోడు ప్రభూ. అతని గొంతెమ్మ కోరికలను విని సానుకూలంగా వున్నట్లు స్పందించారే గాని, ఒక్కదాన్ని కూడా తీరుస్తామని చెప్పలేదు' మెచ్చుకోలుగా చూస్తూ అన్నాడు.

గుబురు మీసాలు శిఖావంతుడివి. వాటిచాటున అతని పెదవుల మీద కూడా ప్రత్యక్షమయింది ఒక నవ్వు.

'ఇంతకాలంగా ఆ మహాబలుడికి ఆత్మీయుడిగా వుంటూ, అతన్నే వెన్ను పోటు పొడవటానికి చూస్తున్నాడు ఈ శ్రేష్టి. మనల్ని కూడా అదేవిధంగా మోసం చేయడని అనుకోవటానికి వీలు లేదు. మీకు నేను చెప్పిన పనిని జాగ్రత్తగా పూర్తి చేయండి..' అంటూ సింహాసనం మీది నించి లేచాడు... అంతలోనే ఏదో గుర్తుకు వచ్చినట్టు 'నల్లరాతి గుట్టల దగ్గర్నించి ఏదైనా వర్తమానం వచ్చిందా? వంతెన నాశనం అయిపోవటానికి కారణమైన భటులందరికీ శిక్ష విధించబడిందా?' అని అడిగాడు.

'ఆ వంతెన ధ్వంసం అయిపోయిన వార్త మనకు తెలిసి ఎంతో సమయం కాలేదు ప్రభూ... వార్త తెచ్చిన వాడికి తమరే శిక్షను విధించారు.. మనం పంపిన ఆజ్ఞలు అక్కడివారికి బహుశా రేపు సాయంత్రానికి చేరుకుంటాయి' అన్నాడు ముఖ్యమంత్రి.

సాలోచనగా తల ఊపి అంతఃపురం వైపు వెళ్ళిపోయాడు శిఖావంతుడు

***

సూర్యోదయం అయిన వెంటనే నడక మొదలు పెట్టి, సూర్యుడు పడమటి దిక్కుకు మరలబోతున్న సమయంలో నల్లరాతి గుట్టల్ని చేరుకున్నాడు సాగరుల వారు. తనను అనుసరించి వస్తున్న వారందర్నీ ఆగమని చేసైగ చేశాడు.

గుట్టలక్రింది భాగంలో ఎత్తుగా ఎదిగి వున్న కొన్ని మర్రి వృక్షాల క్రిందికి చేరుకున్నారు అందరూ. తన ఏనుగుల్ని మాత్రం అందరికీ దూరంగా ఒక రావిచెట్టు క్రిందికి తీసుకుపోయాడు శివుడు. ఉడుత మాదిరి ఆ చెట్టు మీదికి ఎగబ్రాకి, కొన్ని కొమ్మల్ని విరిచి క్రిందికి జారవిడిచాడు.

దారి మధ్యలో ఎక్కడా ఆగకుండా ప్రయాణం చేస్తూ రావడం వల్ల ఆకలితో నకనకలాడుతున్నాయి ఆ మూగజీవాలు. లేలేతగా కనిపిస్తున్న ఆకులతో నిండి వున్న ఆ కొమ్మల్ని చూసి అప్పటికప్పుడు ఆబగా ఆరగించటం మొదలుపెట్టాలి.

కానీ శివుడు చెట్టు మీదినించి క్రిందికి దిగి తమ దగ్గరికి వచ్చేటంతవరకూ అవి గున్నతో సహా ఆ కొమ్మల దగ్గరికి పోలేదు. అతను వచ్చి తన చేతులతో తనే స్వయంగా అందించే వరకూ అసలు ఆ కొమ్మల వంక చూడను కూడా చూడలేదు.

'వీడు ఆ జీవాల్ని బాగా చెడగొడుతున్నాడు. పెంపుడు జంతువుల కంటే అధికంగా మాలిమి అయిపోయాయి. వాడు దగ్గర లేకపోతే యుద్ధం జరిగేటప్పుడు అడుగు ముందుకు వెయ్యవు' ఆ దృశ్యాన్ని చూస్తూ చిన్నగా వాసుదేవుడితో అన్నాడు సాగరుల వారు.

'వాడు వాటిని యుద్ధం చెయ్యటానికి మాలిమి చేసుకోలేదు. అవి కూడా వాడిని పరాయివాడిగా భావించటం లేదు. తమకే జన్మించిన మరో బిడ్డగా అనుకుంటున్నాయి...' నవ్వుతూ సమాధానం ఇచ్చాడు వాసుదేవుడు.

'పొగబయటికి రాకుండా వంటలు చేయండి... ఆహారం తీసుకున్న తరువాత గుట్టలమీదికి పోయి చూడాలి'' పక్కకు తిరిగి తమ భటులకు ఆజ్ఞ ఇచ్చాడు సాగరుల వారు.

చెట్లక్రింద కనిపించిన ఎండు కొమ్మల్ని, చితుకుల్ని ఏరుకువచ్చి, సన్నటి సెగ వెలువరించే చిన్నచిన్న మంటలను వేశారు భటులు. తాము మోసుకువచ్చిన పాత్రలను ఆ మంటల మీద పెట్టి, తోలు తిత్తుల్లో వున్న నీటిని నింపి, చకచకా వంటలు చేశారు.

వెడల్పాటి మర్రి ఆకులను తుంచి, మర్రిచెట్లకు దగ్గర్లో వున్న పూరిక పొదల్లో నుంచి పూరిక పుల్లల్ని తీసుకు వచ్చి, విస్తళ్ళు తయారు చేశారు కొందరు... వేడి వేడి ఆహార పదార్థాలను ఆ విస్తళ్ళలో పెట్టి అందరికీ అందించారు.

పెద్ద ఏనుగులు పట్టించుకోలేదు గాని, గున్న ఏనుగు మాత్రం తన తొండాన్ని ఊపుకుంటూ శివుడి దగ్గరికి వచ్చేసింది. అతని అనుమతితో నిమిత్తం లేకుండా తనుకూడా అతని విస్తరిలోని ఆహారాన్ని ఆరగించటం మొదలు పెట్టింది.

అది అలా చేయటం, శివుడు అడ్డు చెప్పకుండా ఊరుకోవటం తనకు నచ్చినట్లు మొఖాన్ని పక్కను తిప్పుకుంటున్న సాగరుల వారిని చూసి తనలో తను నవ్వుకున్నాడు వాసుదేవుడు.

'నీకు కనిపించిన మెరుపు ఏ గుట్ట మీదినించి వచ్చిందిరా?' ఆహారం తీసుకోవటం పూర్తి అయిపోయిన వెంటనే శివుడిని అడిగాడు సాగరుల వారు.

ఎత్తుగా కనిపిస్తున్న గుట్టలవంక పది క్షణకాల పాటు పరిశీలనగా చూసి, నిట్టనిలువుగా పెద్ద గోపురం మాదిరి కనిపించే ఒక గుట్టను చూపించాడు శివుడు.

తన వరలో వున్న ఖడ్గాన్ని ఒకసారి కదిలించి

జరిగిన కథ

జ్వలిత సామ్రాజ్య మండలాధిపతి సాగరుడు పెంచుతున్న అనాధల్లో ఒకడు శివుడు. అతడు పరాక్రమశాలి. జనహిత చర్యలే అతడి నైజం. మండలాధీశుడు ఏ శిక్ష విధించినా అది శివునికి ఓ యుద్ధ శిక్షణ లాంటిదే. ఓసారి అలా శిక్ష అనుభవిస్తున్న శివుడు అడవిలో దొంగలముఠా బారి నుంచి ఏనుగును కాపాడాడు. పులిని చంపి గ్రామస్థుల భయం పోగొట్టాడు. గ్రామంపై గూండాల దాడిని అడ్డుకున్నాడు.

శత్రురాజు శిఖావంతుని కుట్ర గురించి ముందుగానే రాజుకు కబురు చేరవేస్తాడు శివుడు.

ప్రధాన గూఢచారి వాసుదేవుణ్ణి కాపాడి ఆటవికుల గూడెంలో బందీగా ఉన్న యువరాణి జ్వాలను రక్షించాడు శివుడు. శివుడి పరాక్రమం చూసి అబ్బురపడుతుంది జ్వాల. అడవిగూడెం నుండి తిరిగివస్తూ సరిహద్దుల్లో శత్రురాజు సైన్యం కదలికలను పసిగట్టి శివుడు, వాసుదేవుడు వారితో కలియబడ్డారు. వారిని వెతుకుతూ వచ్చిన సాగరుడు,ఆయన సైన్యం కూడా జత కలిసి శత్రు సైన్యాన్ని హతమార్చారు. నల్లరాతి గుట్టల్లో కనిపించిన 'మెరుపు' రహస్యం కని పెట్టేందుకు సమాయత్తమయ్యారు సాగరుడు, శివుడు. ఈ లోపు వ్యాపారి కనకయ్యశ్రేష్టి, శత్రురాజు శిఖావంతుడుతో చేతులు కలుపుతాడు. ఆ తర్వాత...

Copyright 2010-2013 @ Navyaweekly.com, All rights Reserved. This site Best viewed in 1024X768

చూసుకుని ఆ గుట్ట మీదికి బయలుదేరాడు సాగరుల వారు. వెనుకే నడిచాడు మంత్రి మహేశ్వరుడు. అతనికి నాలుగు అడుగుల దూరంలో అడుగులు వేశారు వాసుదేవుడు, జ్వాల.

తను కూడా వారిని అనుసరించబోయేముందు ఏనుగుల దగ్గరికి పోయాడు శివుడు.

'మీరు ఇక్కడే వుండండి. ఎక్కడికీ పోవద్దు. గున్నని కూడా కదలనీయకండి' అని వాటికి చెప్పి, గుట్టమీదికి బయలుదేరిన వారి దగ్గరికి పరిగెత్తబోయాడు.

అంతవరకూ ఎంతో ప్రశాంతంగా నిలువబడి వున్న మగ ఏనుగులో వున్నట్టుండి వచ్చేసింది ఒక మార్పు. తన కుంభస్థలం మీద కందిరీగల గుంపు తచ్చాడుతున్నట్టు తలను అదేపనిగా విదిలించటం, తొండాన్ని గాలిలోకి ఎత్తి గాలిని వాసన చూడటం మొదలు పెట్టింది.

అలా వాసన చూసి చూసి అతిపెద్దగా ఘీంకారాలు చేయడం మొదలు పెడుతుందేమో అనిపించింది శివుడికి.

'మనకి చెడుపు తల పెట్టే శత్రువులు ఈ గుట్టల మీద గాని, ఈ చుట్టు పక్కలగాని దాగుకుని వుంటే, నీ ఘీంకారాలు వారిని హెచ్చరిస్తాయి. మన గుట్టు రట్టు అయిపోతుంది. నీ ఆవేశాన్ని అదుపులో పెట్టుకో, శబ్దాలు చేయకు' గబగబా దాని తొండాన్ని తడుముతూ హెచ్చరించాడు.

అతను అలా అనునయించిన వెంటనే శాంతించవలసిన ఆ మహాగజం మరింతగా కళవళ పడిపోతున్నట్టు, ఇంకా వేగంగా తలను విదిలించటం మొదలు పెట్టింది.

శివుడు ఎంత సముదాయించినా అది ఆగక పోవటాన్ని చూసి, వేగంగా పరిగెత్తారు చెట్ల క్రిందనే వుండిపోయిన భటుల్లో కొందరు. సాగరుల వారి దగ్గరికి పోయి, వెనక్కి చూడమని విన్నవించారు.

వెనక్కిచూశాడు సాగరుల వారు. చూసిన వెంటనే ముడిపడ్డాయి ఆయన కనుబొమలు.

'ఇక్కడి గాలి ఆ మదగజానికి సరిపడనట్లు నాకు అనిపిస్తోంది. దానికి మదం దిగిందేమో అనిపిస్తోంది' అంటూ ముందుకు పోయే ఆలోచనను విరమించుకుని వేగంగా వెనక్కి వచ్చేశాడు.

Copyright 2010-2013 @ Navyaweekly.com, All rights Reserved. This site Best viewed in 1024X768

మదం దిగటమంటే మగ ఏనుగుకు పిచ్చి అధికం అయిపోవటం, పెంచి పెద్దచేసిన వారిని కూడా లక్ష్య పెట్టవు అవి. తమ శిక్షకుల్ని కూడా లెక్క చెయ్యవు. ఇష్టం వచ్చినట్లు చెలరేగిపోతాయి. చెట్లను కూల్చివేయటం, బండల్ని పిండిచేయటం, భవనాల్ని పడగొట్టడం, అడ్డువచ్చిన వారందర్నీ హతమార్చటం వంటి దారుణ కృత్యాలను చేస్తూ వుంటాయి.

కొన్నికొన్ని సమయాల్లో సరైన ఔషధాల్ని సేవింప చేస్తే శాంతిస్తుంది ఆ మదం. కొన్ని పరిస్థితుల్లో మాత్రం బరిసెలతో పొడిచి హతమార్చ వలసిందే.

'మనం నగరంలో వున్నప్పుడు ఇటువంటి పరిస్థితి ఎదురైతే గజ వైద్యుడిని పిలిచి ఔషధాలు ఇప్పించేవాళ్ళం. ఈ కొండగుట్టల్లో ఆ సౌకర్యం లభించదు. ప్రాణాలు తీయటం కంటె వేరేమార్గం లేదు'. ఐరావతం కంటె పెద్దదిగా వున్న ఆ మహాగజం వంక చూస్తూ ఆవేదన వెలిబుచ్చాడు సాగరుల వారు.

'మదం దిగిన లక్షణాలు కాదని అనుకుంటున్నాను ప్రభూ... అది ఏదో విషయాన్ని గురించి ఆందోళన చెందుతోంది. మదం దిగితే దారుణంగా ఘీంకారాలు చెయ్యాలి. కాని అది చిన్నపాటి శబ్దం కూడా చెయ్యటం లేదు' సాగరుల వారితో పాటు వెనక్కి పరిగెత్తుకు వచ్చిన వాసుదేవుడు వెంటనే తెలియచేశాడు తన అభిప్రాయాన్ని.

'శబ్దం చేయకుండా శివుడు అడ్డుకుంటున్నట్లుంది. సరిగ్గా చూడండి' అన్నాడు అతని వెనుక వచ్చిన మహేశ్వరుడు.

'మనిషి మాటను మన్నించటమే జరిగితే అది మదం దిగిన లక్షణం కాదు. మనం ఎక్కడో పొరపాటు పడుతున్నామనిపిస్తోంది' అన్నాడు వాసుదేవుడు.

'ఈ శివుడిని చూడగా చూడగా గజశిక్షణలో నాకున్న అనుభవం ఏమంత పెద్దది కాదన్న అనుమానం కలుగుతోంది. నిన్నమొన్నటి వరకూ నగరాన్ని విడిచి వెలుపలికి రాని ఈ శివుడికి ఇంతటి తెలివి ఎక్కడి నించి వచ్చిందో అర్థం కావటం లేదు' అంటూ శివుడిని సమీపించాడు సాగరుల వారు.

'ఇది నాకు ఏదో ప్రమాదాన్ని గురించి చెప్పటానికి ప్రయత్నిస్తోంది. ఎలా చెప్పాలో దీనికి తెలియటం లేదు. ఏం చెప్పాలనుకుంటోందో నాకు అంతుబట్టడం లేదు' తన అశక్తతకు సిగ్గు పడుతున్నట్టు తలవంచుకుంటూ అన్నాడు శివుడు.

తలను వేగంగా విసురుతున్న ఆ ఏనుగు వంక మరింత పరిశీలనగా చూసి, వెనక్కితిరిగాడు సాగరుల వారు. 'నీ అభిప్రాయం ఏమిటి వాసుదేవా?' అని అడిగాడు.

'గుట్ట మీదికి మనం మాత్రమే వెళదాము. శివుడిని ఇక్కడే వుండమని చెపుదాము. వాడు క్షేమంగా వుంటే ఇవి సంతోషిస్తాయి అన్నాడు వాసుదేవుడు.

'మాతో పాటు నువ్వు గుట్టమీదికి పోవటం లేదని చెప్పరా శివుడు' గంభీరంగా అన్నాడు సాగరుల వారు.

'నేను చూసిన మెరుపు ఎక్కడినించి వచ్చిందో నేను మాత్రమే గుర్తు పట్టగలను' అక్కడే వుండి పోవడం తనకు ఇష్టం లేక పోవటం వల్ల తడుముకోకుండా అన్నాడు శివుడు.

'ఏ గుట్ట మీది నించి వచ్చిందో ఆ గుట్ట మీదికే పోతున్నాము. ఒక్క బండ రాయిని కూడా వదిలిపెట్టకుండా మొత్తం గుట్ట పై భాగాన్నంతా కలియ తిరిగివస్తాము. అంతగా అవసరం అయితే ఆ తరువాత వాసుదేవుడితో నువ్వు వెళ్ళి చూడవచ్చు. ఇప్పుడు మాత్రం ఆ జీభూతాన్ని శాంతంగా నిలుచునేటట్లు చెయ్యి' ఖచ్చితమైన కంఠంతో చెప్పి మిగిలిన వారందరికీ సైగచేశాడు సాగరుల వారు.

చిన్నబుచ్చుకున్నాడు శివుడు. 'అంతా నీ మూలకంగానే జరిగింది. నన్ను వదిలేసి వాళ్ళందరూ వెళ్ళిపోయారు. నాకు అవమానంగా ఉంది' కోపంగా చూస్తూ అన్నాడు మగ ఏనుగుతో.

చిత్రంగా అది తలను విదిలించటాన్ని ఆపేసింది. తొండంతో అతని భుజాల్ని చుట్టి తన దగ్గరికి లాగుకున్నది.

***

సూర్యుడు ఇంకో ఘడియకాలంలో అస్తమిస్తాడనగా గుట్టపైభాగాన్ని చేరుకున్నాడు సాగరుల వారు. పైన వున్న ఒక పెద్ద బండ

నల్లరాతి గుట్టల వెనుక అయిదువేల మంది సైన్యాన్ని మొహరించాడు శిఖావంతుడు. వారి కదలికల ఫలితమే ఆ మెరుపులని ఆ గుట్టల మాటు నుండి చూసి పసిగట్టాడు సాగరుడు. వెంటనే నగరానికి తిరుగు ప్రయాణమై సైన్యాన్ని ఏనుగులను యుద్ధానికి సన్నద్ధం చేయాలని సంకల్పించుకున్నారు సాగరుడు మహేశ్వరుడు. అప్పటికే చీకటి పడింది. అందరూ అడవిలో నిద్రించాక ఏనుగులను తీసుకుని నల్లరాతి గుట్టల వద్దకు చేరాడు శివుడు!

రాయి దగ్గరికి పోయి ఆవలి పక్కకు చూశాడు. చూసిన వెంటనే పామును చూసినట్లు ఎగిరి వెనక్కి దూకాడు.

'ఏమయింది ప్రభూ? ఏముంది ఆవలి ప్రక్కన??' రెండే రెండు అంగల్లో ఆయన్ని సమీపిస్తూ అడిగాడు వాసుదేవుడు.

శబ్దం చేయవద్దని అంటున్నట్లు వెంటనే పెదవుల మీద వేలు పెట్టుకుని చూపించాడు సాగరుల వారు.

చప్పుడు చేయకుండా రెండు అడుగులు ముందుకు వేసి, ఆవతలిపక్కకు తొంగి చూశాడు వాసుదేవుడు. చూసినవెంటనే చలిగాలి వీచినట్లు జలదరించింది అతని శరీరం.

'అయ్యబాబోయ్... దగ్గిర దగ్గరగా ఐదువేల మంది వుంటారు.. సందేహం లేదు' చిన్న కంఠంతో అన్నాడు అతని భుజాల మీదుగా తను కూడా ఆవలి పక్కకు చూస్తూ - మంత్రి మహేశ్వరుడు.

'గతంలో నేను నా సైన్యంతో మాటువేసి, శిఖావంతుడి వెన్ను విరిచిన ప్రదేశమే ఇది... పది వేలమంది సైన్యం ప్రశాంతంగా విడిది చేయవచ్చు ఇక్కడ' వారిద్దరూ బండరాయి దగ్గిర్నించి ఈవలికి రాగానే అన్నాడు సాగరుల వారు.

'ఈ సైన్యం అంతా మనం కూలగొట్టిన వంతెన మీదుగా ఆవలి పక్కకు పోయి, అటునుంచి నగరం దగ్గరికి వస్తే ఏమయి వుండేది?' తను కూడా ఒక అడుగు ముందుకు వేసి, అవతలి పక్కన వున్న లోయలోని సైన్యాన్ని చూసి వెనక్కి వచ్చింది జ్వాల. చిన్న కంఠంతో సాగరుల వారిని అడిగింది.

'తిప్పితిప్పి లెక్కవేసినా వెయ్యిమందికి మించరు నగరంలోని సైన్యం. ఇంతమంది ఒకేసారి నగరాన్ని చుట్టుముడితే మన ఏనుగుల్ని బయటికి తీసుకు రావడం కూడా అసాధ్యమే అవుతుంది...' సాలోచనగా అన్నాడు సాగరుల వారు.

'శివుడు నన్ను వెతుకుతూ అడవిలోకి రావటం చాలా మంచిది అయింది. అతనే గనుక రాకుండా వున్నట్లయితే ఈ రహస్యం బట్టబయలు అయ్యేది కాదు..' అన్నది జ్వాల.

'ఇప్పుడు మనం చెయ్యవలసింది ఏమిటి?' సూటిగా అడిగాడు మంత్రి మహేశ్వరుడు.

'ప్రస్తుత పరిస్థితిలో ఇక్కడ నిలబడి మనం చేయగలిగింది ఏమీ లేదు. మనం గుట్టమీదికి వచ్చామని

Copyright 2010-2013 @ Navyaweekly.com, All rights Reserved. This site Best viewed in 1024X768

తెలిస్తే వాళ్ళే ఏదో ఒకటి చేస్తారు. నిశ్శబ్దంగా వచ్చిన దారినే వెనక్కిపోవాలి... మన జాడలు వాళ్ళకి తెలియక ముందే నగరాన్ని చేరుకోవాలి... ఒక్క క్షణం కూడా ఆలస్యం చేయకుండా కోటలో వున్న గజాలన్నిటినీ కోట బయటికి తెచ్చి యుద్ధానికి సిద్ధంగా నిలబెట్టాలి' అప్పటిక ప్పుడు చకచకా ఆలోచిస్తూ చెప్పాడు సాగరుల వారు.

'వంతెన దగ్గర వున్న శిఖావంతుడి భటుల్ని కని పెట్టుకోవటానికి ఆ సైన్యంలో ఎవరో ఈ గుట్టమీదికి వచ్చి వుంటారు.. వారి కవచాల మీదనో శిరస్త్రాణాల మీదనో పడిన సూర్యకాంతినే శివుడు చూడటం జరిగి వుంటుంది' క్రిందికి దిగుతూ వాసుదేవుడితో చెప్పింది జ్వాల.

'నగరానికి వెళ్ళగానే చక్రవర్తికి వర్తమానం పంపిం చాలి. సైన్యాన్ని పూర్తిగా సిద్ధం చేయించాలి....' మహే శ్వరుడికి చెప్పాడు సాగరుల వారు.

'మన దగ్గర పావురాలు వున్నాయి. ఆ పనేదో వెంటనే చేద్దాం!' అన్నాడు మహేశ్వరుడు.

'ఎందుకని? నగరానికి వెళ్ళిన తర్వాత చేయవల సిన పనిని ఇక్కడ వుండగానే చేయటమెందుకని?' చురుకుగా చూస్తూ అడిగాడు సాగరుడు.

'ఎందుకంటే మనం అడవిని దాటి చాలా ఇవతలికి వచ్చాము గనుక... మనం ఎంత వేగంగా ప్రయాణం చేసినా నగరాన్ని చేరుకోవటానికి కనీసం రెండురోజు లకు పైనే పడుతుంది గనుక' అన్నాడు మహేశ్వరుడు.

అతి ముఖ్యమైన ఆ విషయాన్ని మరిచిపోయి మాట్లాడినందుకు నొచ్చుకోలేదు సాగరుల వారు. 'మనం గుట్ట దిగే సరికి చీకటి పూర్తిగా ఆవరించుకుం టుంది. చీకట్లో ప్రయాణం అసంభవం... వెలుగు వచ్చే వరకూ ఇక్కడే ఆగాలి... మంటలు వేస్తే చీకటి సమ యంలో చాలా దూరం కనిపిస్తుంది.. నీకు చిమ్మచీకట్లో వర్తమానాలు పంపించటం సాధ్యపడుతుందా?' అని ఎదురు ప్రశ్న వేశాడు.

'ఇప్పుడు కాకపోతే రేపు తెల్లవారగానే పంపించ వచ్చు... ఇప్పుడు మనం వర్తమానం గురించి కాదు ఆలోచించవలసింది. ఈ రాత్రికి శత్రువుల కంటపడ కుండా క్షేమంగా వుండటాన్ని గురించి' చిన్నగా తన అభిప్రాయాన్ని తెలియజేశాడు వాసుదేవుడు.

అంతకుముందు వరకూ ఏదో ఒక మాట మాట్లాడి వారి సంభాషణలో పాలు పంచుకుంటూ వస్తున్న జ్వాల, ఈసారి మౌనంగా వుండి పోయింది. పావుఘడియ గడిచిన తర్వాత కూడా ఆమె పెదవులు విప్పక పోవటాన్ని గమనించి ఆశ్చర్యంగా చూశాడు వాసుదేవుడు.

'ఏమిటి తల్లీ? ఏమిటి ఆలోచిస్తున్నావు?' అని అడి గాడు.

'ఐదు వేలమంది సైనికుల్ని ఇక్కడ సిద్ధంగా వుంచిన శిఖావంతుడు నగరం మీదికి రాకుండా ఇంకా మీనమేషాలు ఎందుకు లెక్కపెడు తున్నాడో నాకు అర్థం కావటం లేదు... మనం చూసే సమయానికి వంతెన కూడా పూర్తిగా తయారయి వుంది... అయినాసరే వాళ్ళు ఇక్కడే ఎందుకు వుండిపోయారు?' అడిగింది ఆమె.

'సంపంగి నగరం మీద దండు వెడలటం అంటే మాటలు కాదు..' సగర్వంగా అన్నాడు మహేశ్వరుడు.

మాటకు మాటగా ఎదురు సమాధానం చెప్ప వలసిన జ్వాల, చిన్నగా నవ్వి మౌనంగా వుండిపోయింది.

'నీ అనుమానం ఏమిటి తల్లీ?' పది క్షణకాల తర్వాత కూడా ఆమె పెదవులు విప్పకపోవటంతో సాద రంగా అడిగాడు సాగరుల వారు.

'మనకి అర్థం కానిది ఏదో ఇక్కడ జరుగుతోంది. నేను అనుకోవటం ఏమిటంటే శిఖావంతుడు ఎవరికీ తెలియకుండా ఏదో కొత్త ఎత్తు ఎత్తుతున్నాడు. నగ రంలో వున్న గజదళం గురించి అతనికి బాగా తెలుసు. ఎందుకయినా మంచిదని ముందుగానే విషప్రయోగం ద్వారా మనల్ని దెబ్బ తీయటానికి ప్రయత్నం చేశాడు. అది విఫలం అవటం వల్ల ఇంకో కొత్తమార్గాన్ని వెతుకు తున్నాడు....' ఒక్కొక్క మాటను వత్తివత్తి పలుకుతూ చెప్పింది జ్వాల.

'ఏమయి వుంటుంది ఆ కొత్తమార్గం?' కుతూహ లంగా అడిగాడు వాసుదేవుడు.

'అది తెలిస్తే గుట్టమీద వుండగానే చెప్పి వుండే దాన్ని... ఇప్పటిదాకా ఆగేదాన్ని కాదు..' చిరునవ్వుతో చెప్పింది ఆమె.

ఎంతోమంది శత్రువులు తమకు అత్యంత సమీ పంలో వున్నారని తెలిసి కూడా భయపడకుండా ఆమె అలా నవ్వుతూ మాట్లాడటాన్ని చూసి చాలా ముచ్చట పడ్డాడు సాగరుల వారు.

'పోలికలన్నీ చక్రవర్తివే... ఒక్కటికూడా బీరు పోకుండా వచ్చేశాయి..' మెచ్చుకోలుగా అన్నాడు చిన్న కంఠంతో - వాసుదేవుడికి మాత్రమే వినిపించేట్లు.

'గుట్ట క్రింద శివుడు ఏం చేస్తున్నాడో... ఆ ఏనుగు గొడవ చెయ్యటాన్ని ఆపిందో ఆపలేదో ఎలా తెలుస్తుంది మనకి?' అతన్నే అడిగింది జ్వాల.

'క్రిందికే వెళుతున్నాము కదా. ఇంకొద్ది సేపట్లో చూడనే చూస్తాము' అంటూ సమాధానాన్ని దాట వేశాడు ఆయన.

నల్లరాతి గుట్టల్ని చీకట్లు పూర్తిగా ఆవరించు కున్నాయి వారందరూ కిందికి చేరుకునే సరికి. సమతల ప్రదేశంలో అడుగు పెట్టీపెట్టగానే రావిచెట్టు దగ్గరికి పోయింది జ్వాల.

కడుపులు నిండేటట్లు ఆహారాన్ని తీసుకున్నాయి కాబోలు - ప్రశాంతంగా నిలబడి వున్నాయి పెద్ద ఏను గులు. మగ ఏనుగు పాదాల దగ్గర వట్టి నేల మీద తల క్రింద చేయి పెట్టుకుని నిద్రపోతున్నాడు శివుడు.

అతనికి నిద్రాభంగం చేయటం ఇష్టం లేక నిశ్శబ్దంగా వెనక్కి వచ్చేసింది జ్వాల.

'మంటలు లేకుండా తినటానికి సరైన ఆహారం సిద్ధం చేయండి' అని భటులకు చెపుతున్నాడు మహేశ్వ రుడు.

అడవిలో ప్రయాణం చేసేటప్పుడు, వంటలు చేసు కోవటానికి వీలుపడని పరిస్థితుల్లో అరగించటానికి వీలుగా, అంతకుముందే కాల్చి వుంచిన రొట్టెల్ని ఒక పెద్ద పాత్రలో నుంచి బయటికి తీసి అందరికీ అందిం చారు భటులు.

'శివుడి నిద్రను చెడగొట్టకండి. వాడంతట వాడు లేచినప్పుడే తీసుకు పోయి ఇవ్వండి' శివుడిని నిద్రలేవ టానికి బయలుదేరి అతని ఏనుగుల్ని చూసి భయపడు తున్న భటులకు చెప్పాడు వాసుదేవుడు.

తోలుతిత్తుల్లో భటులు నింపుకు వచ్చిన సువర్ణానది నీటిని తాగి దాహం తీర్చుకున్నారు అందరూ... మర్రి కొమ్మల్ని విరిచి భటులు సిద్ధం చేసిన మెత్తటి పడకల మీద పడుకొని కళ్ళు మూసుకున్నారు.

***

గాఢనిద్రలో వున్న శివుడు లేవగానే రొట్టెల్ని తీసు కువెళ్ళి అతనికి ఇవ్వటం కోసం మొదటి ఝాము గడిచి రెండో ఝాము ప్రవేశించే వరకూ వేచి చూశారు. అంద రికీ రొట్టెల్ని అందించిన భటులు. అప్పటికి కూడా అతను నిద్రలేవక పోవటంతో, నిలుచున్న ప్రదేశంలోనే కూలబడి కునికి పాట్లు పడటం మొదలు పెట్టారు.

రెండవ ఝాము కూడా గడిచిపోబోతున్న సమ యంలో ఉన్నట్టుండి మెలకువ వచ్చింది శివుడికి.

బాయ్ ఫ్రెండ్ లేకపోవడం వల్లేనట!

ఏ హీరోయిన్ అయినా తనకు సినిమా అవ కాశాలు రాకపోవడానికి అదృష్టం కలిసి రావడం లేదనో...లేక టైం బాగాలేదనో చెప్పుకుంటారు తప్ప బాయ్‌ఫ్రెండ్ లేకపోవడం వల్లనే సినిమా అవకాశాలు రావడం లేదని చెప్పరు. కానీ కేరళ ముద్దుగుమ్మ అసిన్ ఆ మాటే చెప్పేసింది. ఆమెకు సినిమా అవకాశాలు రాకపోవడానికి కారణం బాయ్ ఫ్రెండ్స్ లేకపోవడం వల్లేనట! తనకూ ఓ బాయ్ ఫ్రెండ్ వుండి వుంటే ఈ పాటికి ఎప్పుడో స్టార్ హీరోయిన్ అయిపోయి వుండేదట! అయితే తనకు అట్లాంటివి నచ్చవు కాబట్టే ఇన్ని రోజులూ బాయ్‌ఫ్రెండ్‌ని మెయిన్‌టెయిన్ చేయలేదట! అంతే కాకుండా తనకి ఈ రంగంలో 'గాడ్ ఫాదర్స్' కూడా ఎవరూ లేరని అంటోంది.

అసిన్ మాటలు వింటూంటే ఓ సామెత గుర్తుకు వస్తోంది కదూ...'ఆడలేనమ్మ మద్దెలమీద పడి ఏడ్చిందట!' అలా వుంది. బాలీవుడ్‌లో అంటే బాయ్ ఫ్రెండ్ లేదని అంటోంది. మరి....దక్షిణా దిన ఏమైంది? అంటే మాత్రం నోరు విప్పడం లేదట!

Copyright 2010-2013 @ Navyaweekly.com. All rights Reserved. This site Best viewed in 1024X768

కనులు తెరిచీ తెరువగానే కనిపించింది మళ్ళీ అతనికి అదే దృశ్యం. అంతకుముందు మాదిరి తలను విదిలిస్తోంది మగ ఏనుగు. అసహనంగా అటూ ఇటూ కదులుతోంది.

తనకు మెలకువ రావటానికి ఆ కదలికలే కారణమని అర్థమై గబుక్కున పైకి లేచాడు అతను.

'ఏమయింది? ఎందుకు ఈ గడబిడ??' తలను పైకిఎత్తి దాని మొఖంలోకి చూస్తూ అడిగాడు.

అతను అడిగిన వెంటనే తలను విదిలించటం ఆపి ప్రశాంతంగా నిలబడింది అది. 'నేను ప్రశాంతంగా పడుకోవటం నీకు నచ్చలేదు. నా నిద్ర చెడగొట్టటానికి ప్రయత్నం చేస్తున్నావు' చిరుకోపంగా అంటూ మళ్ళీ క్రింద పడుకోబోయాడు అతను.

పూర్తిగా పడుకోకముందే, రివ్వుమంటూ వచ్చి అతని మొఖానికి తగిలింది బలమైన ఒక గాలి తెర. ఆ తెరతో పాటు అదోరకమైన ఏదో వాసన వెగటుగా తగిలింది అతని నాశికా పుటాలకు.

అతని వంటికే కాదు... ఏనుగు మొఖానికి కూడా తగిలిందా గాలి. వెంటనే రెచ్చిపోయింది అది. తలను విదిలించి పెద్దగా ఘీంకరించ బోయింది.

చటుక్కున చేతులు జాచి దాని తొండాన్ని గట్టిగా పట్టుకున్నాడు శివుడు. 'వద్దు శబ్దం చేయవద్దు. నిన్ను ఆందోళనకు గురి చేస్తున్నదేమిటో నాకు తెలిసిపోయింది. నిశ్శబ్దంగా నిలబడు' గబగబా దాన్ని హెచ్చరించాడు.

అప్పుడే అటుగా వస్తున్న గాలి తెర ఆగిపోయింది. దానితోపాటు అతనికి తెలియవస్తున్న వెగటు వాసన కూడా మటుమాయం అయిపోయింది. ఏనుగులో ఆందోళన నిలిచిపోయింది.

'ఈ వాసన ఏమిటో నాకు తెలియటం లేదు.... ఎక్కడి నించి వస్తోందో అర్థం కావటం లేదు.. ఇది తగిలినప్పుడల్లా నీకు పిచ్చెక్కుతోంది. అవునా?' దాని మొఖంలోకి చూస్తూ అడిగాడు మృదువుగా.

నల్లరాతి గుట్టలవైపే తిరిగి, తొండాన్ని పైకి ఎత్తి గాలిని వాసన చూడటానికి సిద్ధంగా వున్నట్లు నిలుచున్నది అది.

'ఇదేదో నువ్వు నేను ఇక్కడే నిలబడి తేల్చుకునేది కాదు... కాస్తంత ముందుకు పోయి అదేమిటో చూసి వద్దాం' అంటూ దాని దంతాల మీద పాదం మోపి, బరబరా కుంభస్థలం మీదికి ఎగప్రాకాడు శివుడు. పాదాలతో మృదువుగా శరీరాన్ని తడిమి, ముందుకు కదలమని సూచించాడు.

క్షణీకం పాటు కూడా ఆలస్యం చేయకుండా కదిలింది అది. పది బారల దూరం పోయిన తర్వాత గాని తెలియలేదు శివుడికి. దాని వెనుకే తను కూడా బయలుదేరింది ఆడ ఏనుగు. తల్లితో పాటు గునగునలాడుతూ నడుస్తోంది గున్న ఏనుగు.

అయ్యబాబోయ్... మీరు ఇద్దరూ రావటం దేనికి? మీరు ఇక్కడే వుండండి... మేము ఇలా పోయి అలా వచ్చేస్తాం' అంటూ వాటిని ఆపటానికి చూశాడు శివుడు.

ఆగలేదు అవి... అలాగే అడుగులు వేయటం మొదలు పెట్టాయి. వాటిని వెంట బెట్టుకుని తను గుట్టల దగ్గరికి పోవటాన్ని సాగరుల వారి భటులు చూస్తే వెంటనే అల్లరిచేసి, నిద్రలు పోతున్న వారందరినీ లేపి కూర్చో బెడతారని శివుడికి తెలుసు.

పది బారలే కాదు... వంద బారల దూరం పోయిన

భోజనం చేస్తా!

రవి: ఏమోయ్, నీకు ఈ హోటల్లో సర్వర్‌గా ఇచ్చే జీతం కన్నా టిప్పులే ఎక్కువ వచ్చేటట్టున్నాయి?

సర్వర్: అవును సార్. ఇంచుమించు జీతం అంత వస్తాయండీ!

రవి: అన్ని డబ్బులు ఏం చేస్తున్నావ్? ఏమన్నా దాస్తున్నావా లేదా?

సర్వర్: దాయడం కుదరడం లేదండీ!

రవి: ఏం ఎందుకని?

సర్వర్: ప్రతిరోజూ ఓ మంచి హోటల్‌లో భోజనం చేస్తాను కదండీ! ఇక డబ్బులన్నీ అయిపోతున్నాయి.

తర్వాత కూడా అతన్ని ఆ ఏనుగుల్ని గమనించలేదు ఎవరూ. పగలంతా ఎక్కడా ఆగకుండా ప్రయాణం చేయడం వల్ల విపరీతమైన బడలికకు గురి అయి వున్నారు కాబోలు...మర్రిచెట్ల మొదళ్ళను ఆనుకుని కునికిపాట్లు పడుతున్నారు కాపలా కాయవలసిన వారు.

తన కదలికలు ఎవరికీ తెలియటం ఇష్టం లేక పోవటం వల్ల, వాళ్ళు అలా నిద్రలు పోవటం తప్పుగా భావించలేదు శివుడు.

'త్వరగా... త్వరగా నడవండి... వాళ్ళు మేల్కొని మనకోసం వెతుకులాడే లోపల తిరిగి వచ్చేయాలి' ముందుకు వంగి మగ ఏనుగును హెచ్చరించాడు.

పెద్దపెద్ద అడుగులు వేస్తూ మూడు వందల ధనువుల దూరం పోయి వున్నట్టుండి ఆగిపోయింది అది...

నిలువెత్తు రాతి బండలున్నాయి ఆ ప్రదేశంలో... అడుగుతీసి అడుగు వేయడానికి వీలు కానంత దట్టంగా మొలిచి వున్నాయి రకరకాల ముళ్ళ పొదలు ఆ బండల మధ్య.

'మీరు ఇక్కడి నించి కదలకండి... శబ్దం చేయకండి' అని మగ ఏనుగు హెచ్చరిస్తూ, దాని కుంభస్థలం మీది నించి, దగ్గర్లో వున్న ఒక బండ మీదికి దుమికాడు శివుడు. ఆ బండ మీది నించి ఇంకో బండమీదికి చేరుకున్నాడు. కన్ను పొడుచుకున్నా ఏమీ కనిపించని ఆ కటిక చీకటిలో తప్పటడుగు వేయటం అంటూ జరిగితే ఏం జరుగుతుందో తలుచుకునే సరికి, చెమటలు ప్రత్యక్షం అయ్యాయి అతని మొఖం మీద.

ఎదుట ఏముందో తెలియకుండా కోతి మాదిరి అలా చిందులు వేయటం అనవసరం అనిపించి, వచ్చిన దారినే వెనక్కి బయలుదేరబోతుండగా - గట్టిగా వచ్చి అతని మొఖానికి తగిలింది ఒక గాలి తెర. దానితో పాటు ఘాటుగా సోకింది మళ్ళీ అంతకు ముందు తెలిసిన వెగటు వాసన.

'ఇది ఏదో ఇంతకుముందు బాగా పరిచయం వున్న వాసన మాదిరిగానే వున్నది. ఎక్కడ పరిచయం అయిందో తెలియటం లేదు' తనలో తను అనుకుంటూ, వెనక్కి వచ్చేశాడు అతను.

అసహనంగా కదులుతున్నది మగ ఏనుగు. అతన్ని చూసి కాస్తంత కుదుట పడినట్లు కనిపించింది.

'ఈ బండలకు అవతలి పక్కన మనం తెలుసుకోవలసిన విషయం ఏదో వున్నది. ఈ చీకట్లో ఆ పని చేయటం సాధ్యపడేటట్లు కనిపించటం లేదు. ఏం చేద్దాం?' మగ ఏనుగు కుంభస్థలం మీది నించి పక్కకు వంగి ఆడ ఏనుగును అడిగాడు అతను.

శబ్దం చేయవద్దని అతను చేసిన హెచ్చరిక జ్ఞాపకం వున్నది కాబోలు - నిశ్శబ్దంగా తొండాన్ని ఎత్తి అతని ముఖాన్ని స్పృశించింది అది.

'వెనక్కి వెళ్ళిపోదాం... తెల్లవారిన తర్వాత వచ్చి చూద్దాం' అంటూ పాదాలతో మగ ఏనుగును హెచ్చరించాడు శివుడు.

(ఇంకా వుంది)

సంతాన సాఫల్యతకు సృష్టి IVF ICSI

● 45 సం॥లు పైబడిన స్త్రీలలో & కుటుంబ నియంత్రణ ఆపరేషన్ అయిన వారిలో సంతాన సాఫల్యత.

• IUI, IVF, ICSI

• సరొగసి & ఎగ్ డొనేషన్

log on: surrogacyindia.biz

✆998943 2345, 998946 2345

సృష్టి టెస్ట్ ట్యూబ్ బేబి సెంటర్

కె.పి.హెచ్.బి.కాలనీ, కూకట్‌పల్లి, హైదరాబాద్-72.

జడ్.పి. జంక్షన్, మహారాణిపేట, విశాఖపట్నం-2,

లిటిల్‌కృష్ణ థియేటర్ ఎదురు, కొత్తపేట, గుంటూరు-2,

వెంకటరత్నం వీధి, సూర్యారావుపేట, విజయవాడ-2.

శివుడు

25

-మధుబాబు

వెనక్కి వెళ్ళిపోదామని శివుడు తన పాదాలతో హెచ్చరించిన వెంటనే కదిలింది మగఏనుగు. బండరాళ్ళకు దూరంగా నడవటం మొదలు పెట్టింది. దాని వెనుకే ఆడ ఏనుగు, దాన్ని అనుసరించి గున్న ఆ ప్రదేశాన్ని వదిలిపెట్టాయి.

వంద ధనువుల దూరం మాత్రమే ఇవతలికి వచ్చారు వాళ్ళు. సాగరుల వారు విడిదిచేసి వున్న ప్రదేశం ఇంకా రెండు వందల ధనువులకు పైగానే వున్నది. ఉన్నట్లుండి ఆగిపోయి మళ్ళీ అంతకుముందు మాదిరి తలను విదిలించడం మొదలుపెట్టింది మగ ఏనుగు.

'నిశబ్దం... నిశబ్దంగా వుండాలి మనం... నిశబ్దం..' వేగంగా కొట్టు కుంటున్న గుండెల్ని చిక్కబట్టుకుంటూ జర్రున క్రిందికి జారాడు శివుడు మగ ఏనుగు కుంభస్థలం మీది నించి.

'నిన్ను కలవరపెడుతున్న వాసన ఏదో నాకు కూడా తెలుస్తోంది. అదేమిటో వెంటనే తెలుసుకుంటాను. నువ్వు కలవరపడాల్సిన పని లేదు' దాని దంతాలను పట్టుకుని, తలను పైకెత్తి దాని మొఖంలోకి చూస్తూ, చాలా చిన్నకంఠంతో చెప్పాడు. 'గున్నని జాగ్రత్తగా చూసుకో... దాన్ని కదలనీయకు' అని ఆడ ఏనుగుతో చెప్పి తనకు ఎడమ చేతివైపున వున్న పొదల్లోకి ప్రవేశించాడు.

మగ ఏనుగు మాదిరిగానే తొండాన్ని గాలిలోకి ఎత్తి చుట్టూ వున్న గాలిని వాసన చూస్తూ, అతని మాదిరిగానే పొదల్లోకి బయలుదేరబోయిన గున్న నడుమును తన తొండంతో చుట్టి కదలకుండా నిలబెట్టేసింది ఆడ ఏనుగు. అది గనుక ఏదైనా శబ్దం చేస్తే నెత్తిమీద మొట్టినట్లు తొండంతో దబదబా బాదటానికి సిద్ధంగా నిలబడింది.

చుట్టూ వున్న పొదలు తన వంటి మీద వున్న దుస్తుల్ని ముళ్ళ మాదిరి పట్టుకుంటున్నా లెక్క చేయకుండా ముందుకు పోయాడు శివుడు. పోయినకొద్దీ మరింత స్పష్టంగా తెలియసాగిందా వెగటువాసన. వెడల్పాటి ఆకులు కలిగివున్న ఒక పెద్ద కలబంద పొద పక్క నుంచి రెండు అడుగులు వేయగానే కనిపించారు అతనికి గుంపుగా నిలబడి వున్న కొంతమంది వ్యక్తులు.

పొడవాటి బరిసెల్ని, బలంగా వున్న బాణాల్ని, పదునైన కత్తుల్ని పట్టుకుని వున్నారు అందరూ... తమలో తాము ఏదో విషయాన్ని గురించి చాలా తీవ్రంగా చర్చించుకుంటున్నారు.

దాహం వేస్తున్నట్లు ఎండుకుపోయిన పెదవుల్ని నాలుకతో తడి చేసుకుంటూ కనులు చిట్లించి పరిశీలనగా చూశాడు శివుడు.

ఒక్కసారిగా జలదరించింది అతని శరీరం. గిరుక్కున వెనక్కితిరిగి వచ్చిన దారినే వేగంగా తన ఏనుగుల దగ్గరికి పోయాడు. తల విదిలిస్తున్న మగ ఏనుగు మీదికి ఎగబ్రాకుతూ, 'పదండి... త్వరగా...త్వరగా' అని హెచ్చరించాడు తన ఆందోళనను అదిమి పట్టుకోవటానికి విశ్వప్రయత్నం చేస్తూ.

అతని మొఖంలో కనిపించకపోయినా, ఆ ఆందోళన అతని కంఠంలో ధ్వనిస్తూ వుండటాన్ని వెంటనే గమనించింది మగ ఏనుగు. ఒక్కసారిగా పరుగు మొదలు పెట్టింది అది.

వాటితో పరిచయం అయిన తర్వాత అవి అంత వేగంగా కదలటాన్ని అప్పుడే మొదటిసారి చూశాడు శివుడు. రెండు వందల ధనువుల దూరాన్ని రెండే రెండు నిమిషాల్లో అధిగమించి, సాగరులవారు విశ్రాంతి తీసుకుంటున్న చెట్ల గుంపును చేరుకున్నది మగ ఏనుగు. పది అడుగులు వెనుకగా వచ్చింది ఆడ ఏనుగు. పాతిక అడుగులు ఆలస్యంగా అక్కడికి చేరుకున్నది పడుతూ, లేస్తూ వచ్చిన గున్న.

'లేవండి... అందరూ నిద్రలు లేవండి' కంఠంలోని వణుకును కప్పి పెట్టుకోవటానికి ప్రయత్నం చేస్తూ, నిద్రలు పోతున్న వారందరినీ లేపబోయాడు శివుడు.

మాటలు అతని నోటి నుంచి బయటికి రాలేదు.. 'ఎక్కడికి పోయావురా? నువ్వు ఏమై పోయావో తెలియక మేము ఎంత గిజాటు పడుతున్నామో తెలుసా?' అంటూ ఒక చెట్టు చాటునుంచి ఈవలికి వచ్చాడు వాసుదేవుడు.

అతను ఒక్కడే కాదు. కత్తిని పట్టుకున్న సాగరుల వారు, ఆయుధాల్ని సిద్ధంగా పట్టుకున్న భటులు, జ్వాల, మంత్రి మహేశ్వరుడు ఒకరి తర్వాత ఒకరుగా మర్రి చెట్టు చాటు నుంచి ఈవలికి వచ్చారు.

'రెండు నిమిషాల పాటు ఒకే ప్రదేశంలో కుదురుగా నిలబడటం గాని, కూర్చోవటం గాని నీకు చేత కాదా?' కనుబొమల మధ్యలో నుంచి గుర్రుగా చూస్తూ అతన్ని అడిగాడు సాగరుల వారు.

'మనం పోరాటానికి సిద్ధంగా వుండాలి...' ఎండుకు పోయినట్లయిన గొంతుకను అరిచేత్తో అద్దుకుంటూ చెప్పాడు శివుడు.

'పోరాటమా? ఎవరితో? గుట్టల వెనక వున్న సైన్యం యుద్ధానికి బయలు దేరిందా?' ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు మహేశ్వరుడు.

తల అడ్డం తిప్పి వాసుదేవుడి వంక చూశాడు శివుడు. 'సైనికులు కాదు. ఆటవికుల దగ్గర మనం చూసిన తోడేలు గూడెం వాళ్ళు.... చాలామంది ..' అన్నాడు.

తన చెవుల్ని తానే నమ్మలేక పోతున్నట్లు చూశాడు వాసుదేవుడు.

'నిజమే చెపుతున్నాను. నది అవతల వుండగా వాళ్ళు యుద్ధానికి వచ్చినప్పుడు వాళ్ళని చాలా గట్టిగా గమనించాయి ఏనుగులు. గాలి వాలున వాళ్ళ వాసనను గమనించినందువల్లే పిచ్చిగా ప్రవర్తించింది పెద్దది' మగ ఏనుగు తొండాన్ని కౌగలించుకుని నిల

జరిగిన కథ

జ్వలిత సామ్రాజ్య మండలాధిపతి సాగరుడు పెంచుతున్న అనాధల్లో ఒకడు శివుడు. అతడు పరాక్రమశాలి. జనహిత చర్యలే అతడి నైజం. మండలాధీశుడు ఏ శిక్ష విధించినా అది శివునికి ఓ యుద్ధ శిక్షణ లాంటిదే. ఓసారి అలా శిక్ష అనుభవిస్తున్న శివుడు అడవిలో దొంగలముఠా బారి నుంచి ఏనుగును కాపాడాడు. పులిని చంపి గ్రామస్థుల భయం పోగొట్టాడు. గ్రామంపై గూండాల దాడిని అడ్డుకున్నాడు. శత్రురాజు శిఖావంతుని కుట్ర గురించి ముందుగానే రాజుకు కబురు చేరవేస్తాడు. ప్రధాన గూఢచారి వాసుదేవుడ్ని, యువరాణి జ్వాలను రక్షిస్తాడు శివుడు. అతడి పరాక్రమం చూసి అబ్బురపడుతుంది జ్వాల. సువర్ణ నదీ తీరంలో శత్రురాజు సైన్యం కదలికలను పసిగట్టే శివుడు, వాసుదేవుడు వారితో జతకలిసిన సాగరుడు వంద మంది శత్రు సైన్యాన్ని హతమారుస్తారు. నల్లరాతి గుట్టల వెనక శత్రురాజు 5 వేల మంది సైన్యాన్ని మోహరించిన విషయాన్ని సాగరుడు,శివుడు పసిగడతారు. ఈలోపు వ్యాపారి కనకయ్యశెట్టి శత్రురాజుతో చేతులు కలుపుతాడు. ఆ తర్వాత...

Copyright 2010-2013 @ Navyaweekly.com, All rights Reserved. This site Best viewed in 1024X768

బెడుతూ చెప్పాడు శివుడు.

'పెద్దది ప్రవర్తించడం బాగానే వున్నది. మరి ఈ ఆడ ఏనుగు సంగతేమిటి? దానికి వాళ్ళ వాసన సోకలే దెందుకని?' ఉన్నట్లుండి కల్పించుకున్నది అంతవరకు మౌనంగా వున్న జ్వాల.

'గూడెంలో యుద్ధం జరుగుతున్నప్పుడు దీటిని నేను యుద్ధంలోకి రానీయలేదు... దూరంగానే నిల బెట్టాను. నిన్ను కాపాడే సమయంలో ఆ తోడేలు గూడెం యోధుడిని తొండంతో చుట్టి పట్టుకున్నది మగ ఏనుగు. అందువల్లనే వాళ్ళ వాసన దానికి బాగా తెలిసింది..' అంతకు ముందు ఆటవికగూడెంలో జరిగిన పోరా టాన్ని తలుచుకుంటూ చెప్పాడు శివుడు.

'నది మీది వంతెనను మనం కూల్చిపారేశాము... మరి ఆవలి వద్దున వుండాల్సిన ఈ తోడేలుగాళ్లు ఈవలి వద్దుకు ఎలా రాగలిగారు?' అడిగాడు మంత్రి మహేశ్వ రుడు.

'ఎలా రాగలిగారన్నది కాదు సమస్య... ఎందుకు వచ్చారో మనం తెలుసు కోవాలి... మొసళ్ళ బారినపడ కుండా నదిని దాటటం ఏమంత కష్టమైన పనేమీ కాదు. మంచి తెప్పనో, పడవనో సిద్ధం చేసి వుంచుకుంటే మనం కూడా ఆ పని చేయవచ్చు' సాలోచనగా అన్నాడు వాసుదేవుడు.

'మనం ఇక్కడ విడిది చేసివున్న సంగతి వాళ్ళకి తెలి సిపోయి వుంటుందా?' అడిగాడు సాగరుల వారు.

'తెలిసి వుండకపోవచ్చు. తెలిసివుంటే ఈపాటికి యమభటులు మాదిరిగా వచ్చి మన మీద పడివుండే వాళ్ళు' అంటూ చుట్టూ చూశాడు వాసుదేవుడు.

'ఈ శివుడు ఏమైపోయాడో తెలియక అందరమూ నిద్రలు చెడ గొట్టు కున్నాము. చెడిన నిద్ర ఎలాగూ చెడి పోయింది. వెంటనే నగరానికి ప్రయాణం మొదలు పెట్టటం బాగుంటుంది. వెలుగు వచ్చేసరికి చాలా దూరం వెళ్ళిపోవచ్చు' అన్నాడు మహేశ్వరుడు.

శివుడికేసి చూశాడు వాసుదేవుడు.

'ఆ తోడేలు గాళ్ళు ఈ పక్కకి ఎందుకు వచ్చారో తెలుసుకోవాలి. ఒక వేళ వాళ్ళు గనక శిఖావంతుడి సైన్యంతో చేతులు కలిపి వుంటే చాలా ప్రమాదం' అన్నాడు అతను.

'వంతెన లేదు. మనం నాశనం చేశాము. ఎన్ని పడ వల్ని సిద్ధం చేసినా గుట్టల అవతల వున్న సైన్యాన్నంతా అవతలి వద్దుకు తీసుకు పోవటానికి చాలా సమయం పడుతుంది... ఈ పరిస్థితిలో ఆ తోడేళ్ళగూడెం వాళ్ళు శిఖావంతుడి సైన్యానికి చేయగల సహాయం ఏముం టుంది?' అడిగింది అంతవరకూ మౌనంగానే వున్న జ్వాల.

'కారణం లేకుండా వాళ్ళు ఈవలి వద్దుకు రారు. వచ్చారంటే ఏదో కారణం చాలా బలమైనదే అయి వుంటుంది' మళ్ళీ అన్నాడు శివుడు.

సాగరుల వారు, మహేశ్వరుడు ఒకరి వంక ఒకరు చూసుకుని, వెంటనే వాసుదేవుడి కేసి తిరిగారు.

'శివుడి మాటల్లో యదార్థం వున్నది. ఆ తోడేళ్ళ గూడెం వాళ్ళ సంగతేమిటో తెలుసుకోవటమే చాలా మంచిది' అంటూ శివుడి మాటల్ని బలపరిచాడు వాసు దేవుడు.

'అయితే ఇప్పుడు మనం చేయవలసింది ఏమిటో అది కూడా నువ్వే చెప్పు' సాలోచనగా అన్నాడు సాగ రుల వారు.

'ఏమంటావురా శివుడు?' అని అడిగాడు వాసు దేవుడు.

'ఎంతో దూరంలో లేరు... చాలా దగ్గర్లోనే వున్నారు... చూపిస్తాను. నాతో రండి' అంటూ వెనక్కి తిరిగాడు శివుడు.

అతనితోపాటు తను కూడా వెనుతిరిగింది మగ ఏనుగు. దానితోపాటు ఆడ ఏనుగు, దాని బిడ్డ మళ్ళీ ప్రయాణానికి సిద్ధం అయ్యాయి.

'వద్దు. మీరెవరూ నాతో రాకూడదు. అసలు అక్కడ ఏం జరుగుతున్నదో తెలుసుకోకుండా మనం తొందర పడకూడదు. మీరు ఇక్కడే వుండి పోండి' అంటూ అతి బలవంతంగా వాటిని అంతకు ముందు నిలబెట్టిన రావి చెట్టు క్రిందికి తీసుకుపోయి వదిలాడు శివుడు. తాను చెప్పేంతవరకు అక్కడి నించి కదలకూడదని ఇంకోసారి గట్టిగా ఆంక్ష పెట్టి వాసుదేవుడి దగ్గరికి వచ్చాడు.

'అవి వాడి మాటలు వింటాయంటరా ప్రభూ?' నొసలు ముడివేసి చూస్తున్న సాగరుల వారిని అడిగాడు మహేశ్వరుడు.

'గంగి గోవుల వంటివి ఈ మదగజాలు. ఒకసారి

Copyright 2010-2013 @ Navyaweekly.com, All rights Reserved. This site Best viewed in 1024X768

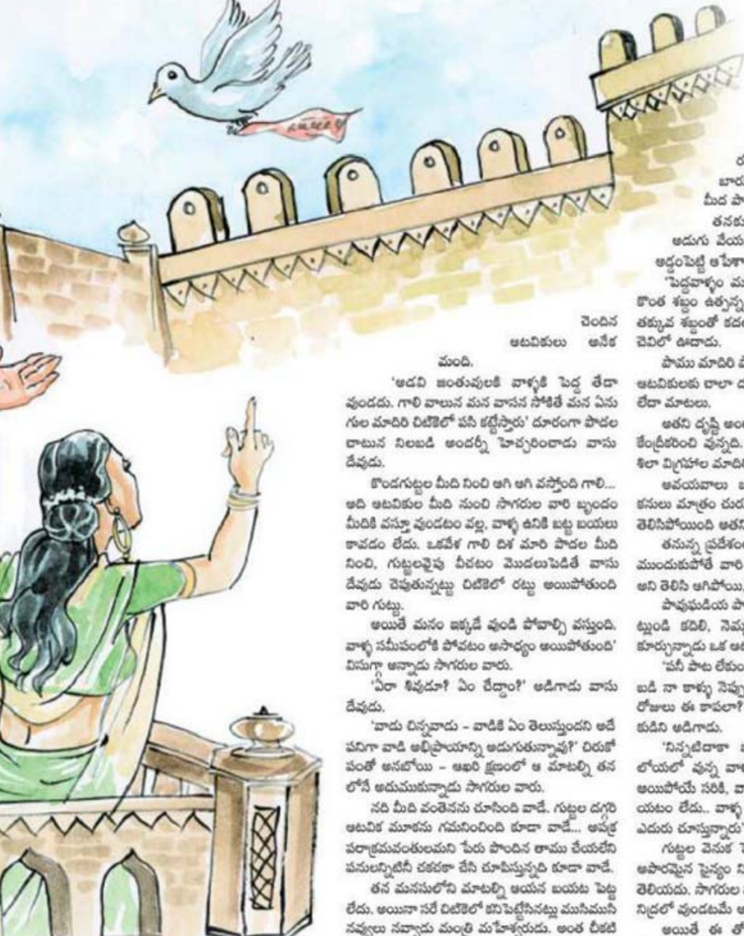

మన మీద నమ్మకాన్ని ఏర్పరచుకుంటే మరణించి మట్టిలో కలిసిపోయేంత వరకు మర్చిపోవు. మనం తిరిగి వచ్చేంతవరకూ ఇవి ఇక్కడే వుంటాయని నా నమ్మకం' అంటూ ముందుకు అడుగు వేశాడు సాగరుల వారు.

***

అంతకుముందు శివుడు చూసినప్పుడు ఎక్కడ నిలబడి వున్నారో, ఇప్పుడు కూడా అక్కడే నిలబడి తమలో తాము మాట్లాడుకుంటూనే వున్నారు తోడేలుగూడేనికి చెందిన ఆటవికులు అనేక మంది.

'అడవి జంతువులకి వాళ్ళకి పెద్ద తేడా వుండదు. గాలి వాలున మన వాసన సోకితే మన ఏనుగుల మాదిరి చిటికెలో పని కట్టేస్తారు' దూరంగా పొదల చాటున నిలబడి అందర్నీ హెచ్చరించాడు వాసుదేవుడు.

కొండగుట్టల మీది నించి ఆగి ఆగి వస్తోంది గాలి... అది ఆటవికుల మీది నుంచి సాగరుల వారి బృందం మీదికి వస్తూ వుండటం వల్ల, వాళ్ళ ఉనికి బట్ట బయలు కావడం లేదు. ఒకవేళ గాలి దిశ మారి పొదల మీది నించి, గుట్టలవైపు వీచటం మొదలుపెడితే వాసుదేవుడు చెపుతున్నట్టు చిటికెలో రట్టు అయిపోతుంది వారి గుట్టు.

అయితే మనం ఇక్కడే వుండి పోవాల్సి వస్తుంది. వాళ్ళ సమీపంలోకి పోవటం అసాధ్యం అయిపోతుంది' వినుగ్గా అన్నాడు సాగరుల వారు.

'ఏరా శివుడూ? ఏం చేద్దాం?' అడిగాడు వాసుదేవుడు.

'వాడు చిన్నవాడు - వాడికి ఏం తెలుస్తుందని అదే పనిగా వాడి అభిప్రాయాన్ని అడుగుతున్నావు?' చిరుకోపంతో అనబోయి - ఆఖరి క్షణంలో ఆ మాటల్ని తన లోనే అదుముకున్నాడు సాగరుల వారు.

నది మీది వంతెనను చూసింది వాడే. గుట్టల దగ్గిర ఆటవిక మూకను గమనించింది కూడా వాడే... అమేళ్ళ పరాక్రమవంతులమని పేరు పొందిన తాము చేయలేని పనులన్నిటినీ చకచకా చేసి చూపిస్తున్నది కూడా వాడే.

తన మనసులోని మాటల్ని ఆయన బయట పెట్టలేదు. అయినా సరే చిటికెలో కని పెట్టేసినట్టు ముసిముసి నవ్వులు నవ్వాడు మంత్రి మహేశ్వరుడు. అంత చీకటిలోనూ అది గమనించి మరింత గుర్రుగా చూశాడు అతని వంక సాగరుల వారు.

'ప్రభువులు ఇంకా శివుడు చిన్నపిల్లవాడేనని, ఏమీ తెలియని అమాయకుడని భ్రమపడుతున్నారు. వాడు ఎప్పుడో పెద్దవాడై పోయాడు.. తమరు వాడి పట్ల వున్న భావాలన్నిటినీ మార్చుకోవలసిన సమయం వచ్చేసింది' ఆయనకు మాత్రమే వినబడేటట్టుగా చెప్పాడు మహేశ్వరుడు.

మరోసారి ఇంకా కాస్త కోపంగా చూసి వేగంగా తల తిప్పుకున్నాడు సాగరుల వారు.

ఆయన మహేశ్వరుడి వైపు చూస్తున్న సమయంలో వాసుదేవుడికి శివుడికి మధ్య ఏదో సంభాషణ నడిచినట్లుంది. వాసుదేవుడు తనకు ఇచ్చిన చురకత్తిని దుస్తుల్లో నుంచి తీసి, ఎడమ చేతిలో పట్టుకున్నాడు శివుడు. నిటారుగా నిలబడిన వాడు కాస్త నేలబారుగా క్రిందికి వంగి, మోచేతుల మీద పాకుతూ ముందుకు పోతున్నాడు.

తనకు తెలియకుండానే ముందుకు అడుగు వేయబోయిన సాగరుల వారికి చేయి అడ్డంపెట్టి ఆపేశాడు వాసుదేవుడు.

'పెద్దవాళ్ళం మనం. మన కదలికల వల్ల ఎంతో కొంత శబ్దం ఉత్పన్న మౌతుంది. వాడు చిన్నవాడు... తక్కువ శబ్దంతో కదలగలడు' చిన్న కంఠంతో ఆయన చెవిలో ఊదాడు.

పాము మాదిరి పాకుతూ, గుంపుగా నిలబడి వున్న ఆటవికులకు చాలా దగ్గరిగా పోతున్న శివుడికి వినబడలేదా మాటలు.

అతని దృష్టి అంతా ముందున్న ఆటవికుల మీదనే కేంద్రీకరించి వున్నది. ఆయుధాల్ని బిగించి పట్టుకుని, శిలా విగ్రహాల మాదిరి నిలబడి వున్నారు వారందరూ.

అవయవాలు ఒక్కటి కూడా కదలడం లేదు. కనులు మాత్రం చురుకుగా అటూ ఇటూ చూస్తున్నట్టు తెలిసిపోయింది అతనికి.

తనున్న ప్రదేశంలో నుంచి మరో అడుగు దూరం ముందుకుపోతే వారి దృష్టిని ఆకర్షించడం తప్పనిసరి అని తెలిసి ఆగిపోయి, చెవులు రిక్కించాడు.

పావుఘడియ పాటు సాగింది అతని నిరీక్షణ. ఉన్నట్లుండి కదిలి, నెమ్మదిగా నిలుచున్న ప్రదేశంలోనే కూర్చున్నాడు ఒక ఆటవికుడు.

'పనీ పాట లేకుండా బొమ్మల మాదిరి నిలబడి నిలబడి నా కాళ్ళు నెప్పులు పుడుతున్నాయి. ఇంకా ఎన్ని రోజులు ఈ కాపలా?' తల తిప్పి పక్కనే వున్న ఆటవికుడిని అడిగాడు.

'నిన్నటిదాకా ఇవాళ రేపు అంటూ చెప్పారు లోయలో వున్న వాళ్ళు. నది మీది వంతెన నాశనం అయిపోయే సరికి, వాళ్ళకు కూడా ఏం చేయాలో తెలియటం లేదు.. వాళ్ళ నాయకుడి దగ్గర్నించి ఆజ్ఞకోసం ఎదురు చూస్తున్నారు' అన్నాడు అతను.

గుట్టల వెనుక పెద్ద లోయ వున్నదనీ, అందులో అపారమైన సైన్యం నిలబడి వున్నదనీ శివుడికి పూర్తిగా తెలియదు. సాగరుల వారు గుట్ట దిగి వచ్చేసరికి అతను నిద్రలో వుండటమే అందుకు కారణం.

అయితే ఈ తోడేలు గూడెం వాళ్ళని చూసిన తర్వాత వెనక్కి వెళ్ళినప్పుడు, జ్వాల మాట్లాడిన మాటల ద్వారా శిఖావంతుడి సైన్యం ఏదో గుట్టల వెనక నిలబడి వున్నట్టు రూఢీ అయింది.

ఇప్పుడు వాళ్ళు మాట్లాడుతున్నది ఆ సైన్యాన్ని గురించేనని గ్రహించి, ఊపిరి మరింతగా బిగపట్టి చెవులు రిక్కించాడు.

'వాళ్ళ నాయకుడు ఇక్కడ లేడు. ఎక్కడో వున్నాడు. అతను ఆజ్ఞ పంపి వాళ్ళ లోయలో నుంచి బయటికి వచ్చేసరికి చాలా రోజులు పడుతుంది. అంతవరకూ మనం ఇలాగే ఇక్కడ నిలబడి వుండాల్సిందేనా?' నిస్పృహగా అడిగాడు కూర్చున్న ఆటవికుడు.

'పని చేసి పెడతామని వప్పుకున్న తర్వాత ఎంతటి

Copyright 2010-2013 @ Navyaweekly.com, All rights Reserved. This site Best viewed in 1024X768

కష్టాన్నయినా భరించవలసిందే... నోరు మూసుకో.. ఇంకోసారి గొణిగితే నీ తల ఎగిరి పోతుంది' కటువుగా అన్నా పక్కనే వున్న ఆటవికుడు.

మాటల్ని మాని మళ్ళీ లేచి శిలా విగ్రహం మాదిరి నిలుచున్నాడు కూర్చున్న ఆటవికుడు.

చెవులు రిక్కించిన శివుడికి అంతా అయోమయంగా అనిపించింది. లోయలో వున్న సైన్యానికి ఏదో పని చేసి పెడతామని వాళ్ళు వాగ్దానాం చేసినట్టు తెలుస్తోంది. ఏమిటా పని??

ఎంత ఆలోచించినా సమాధానం లభించకపోవటంతో, ఒకింత అసహనానికి గురి అయినాడు అతను.

అసలు వాళ్ళు అలా నిలబడి వుండటానికి కారణం ఏమిటో తెలుసుకో గలిగితే, ఆ ప్రశ్నకు సమాధానం లభిస్తుందని అనుకుంటూ, మరింత జాగ్రత్తగా ముందుకు సాగాడు.

బండరాళ్ళ మధ్య దట్టంగా పెరిగిన ముళ్ళపొదల మాదిరి కాక పోయినా, మోకాలి ఎత్తువరకు ఎదిగి వున్నాయి అక్కడ రకరకాల మొక్కలు. వాటి మధ్య నిజమైన పాము మాదిరిగానే పాకుతున్నా అతన్ని గమనించటం చేతకాలేదు స్తంభాల మాదిరి నిలబడి వున్న ఆ ఆటవికులకి.

వారికి పది ధనువుల దూరంగా, ఒక పక్కనుంచి ఇంకా ఇంకా ముందుకు పోయాడు శివుడు.

ఉన్నట్లుండి మాయమైపోయాయి అంతవరకూ అతనికి రక్షణగా వున్న మోకాలి ఎత్తు మొక్కలు. ఎదుట అంతా ఖాళీ స్థలం....

ఆ స్థలం నిండుగా అంత చీకటిలోను అతనికి స్పష్టంగా అగుపించాయి గున్న ఏనుగు కంటె కొంచెం ఎత్తుగా, పెద్ద ఏనుగుల మాదిరి బలిష్టంగా వున్న భల్లూకాలు అనేకం.

ఒక్కసారిగా తడి ఆరిపోయింది శివుడి కంఠం. క్రింది నించి లేచి శరవేగంతో వెనక్కి పారిపోవాలన్న కోరిక చాలా గట్టిగా కలిగింది అతనికి.

వెల్లికిలా పడుకుని వున్నాయి వాటిలో కొన్ని. మొఖాలను ముందు కాళ్ళ మీద పెట్టుకుని నిద్రతో జోగుతున్నాయి మరికొన్ని. నిద్ర పట్టక కాబోలు వెనుక కాళ్ళ మీద నిలబడి చుట్టూ చూస్తున్నాయి ఇంకా కొన్ని.

చీకటి సమయం కావడం వల్ల చాలా చల్లగా వున్నది అక్కడి వాతా వరణం. అంత చల్లదనంలోనూ, మండుటెండలో నిలబడినట్లు శివుడి మొఖం మీద ప్రత్యక్షం అయ్యాయి స్వేద బిందువులు.

దగ్గర దగ్గరగా రెండు మూడు వందలకు పైగానే వున్నట్లు కనిపిస్తోంది ఆ ఎలుగుబంట్ల సంఖ్య.

అన్ని క్షుద్రప్రాణుల్ని ఒకే చోటగా చేర్చి వుంచటం దేనికి? తిక్కరేగితే ఎటువంటి జంతువునైనా చీల్చి చెండాడేస్తాయిని అంటారు ఆ ఎలుగులు గురించి తెలిసిన వాళ్ళు. అంటువంటి ప్రమాదకర జంతువుల్ని పోగుచేసి వుంచటంలో రహస్యం ఏమిటి??

పదే పది క్షణికాల పాటు శివుడిని వివశుడిని చేసిందా ఆలోచన. తల ఎత్తి చుట్టూ చూస్తున్న ఒక ఎలుగు దృష్టి ఉన్నట్లుండి అతని మీదికి ప్రసరించటం కనిపించిందతనికి.

అంతకుముందు ఒక్క క్షణం వరకూ ఎంతో ప్రశాంతంగా నిలబడి వున్న ఆ ప్రాణి అతన్ని గమనించిన వెంటనే, గుండెలు జలదరించేటట్లు గురకపెట్టి - ఎగురుకుంటూ వచ్చేసింది అతని దగ్గరికి.

అక్కడేవుంటే తాను బలి అయిపోవటం తప్పదని తెలిసిపోయింది శివుడికి... జాగ్రత్తలన్నిటినీ గాలికి వదిలేశాడు అతను. క్రింది నించి వేగంగా పైకి లేచాడు.

ఎలుగుబంటి చేసిన శబ్దాలు ముందున్న ఆటవికులకు వినిపించి, గిరుక్కున వెను తిరిగి చూశారు వాళ్ళు.

'ఎవరు? ఎవరు??' పైకి లేస్తున్న శివుడు కనిపించే సరికి, బిగ్గరిగా అడుగుతూ ఒకేసారి పరిగెత్తుకు రాసాగారు.

అలస్యం చేస్తే ఆ తరువాత బాధపడే అవకాశం కూడా వుండదని తెలిసి పోయింది శివుడికి. మృత్యు దేవత మాదిరి వచ్చేస్తున్న భల్లూకానికి దొరికితే, పదునైన గోళ్ళతో రక్కి చంపేస్తుంది. ఆటవికులకు చిక్కితే తమ దగ్గర వున్న ఆయుధాలతో ముక్కలు ముక్కలు చేసి, ఆ భల్లూకానికి ఆహారంగా వేసేస్తారు.

> చీకటిలో ముందుకు వెళ్ళిన శివుడు వందల సంఖ్యలో తోదేళ్ళగూడెం ఆటవికుల అదుపాజ్ఞలో ఉన్న భల్లూక దళాన్ని చూసి విస్తుపోయాడు. శివుడు ఉనికి గమనించి తరుమకొచ్చారు తోదేళ్ళగూడెం వాళ్ళు. బరిశె దెబ్బ తగిలినా తప్పించుకుంటూ వచ్చి అందరినీ అప్రమత్తం చేశాడు శివుడు. ఏనుగులతో సహా అందరూ గుర్రాలు ఎక్కి రాజ్యంవైపు ప్రయాణ మయ్యారు.

అన్నిటికీ తెగించి పరుగు అందుకున్నాడు అతను. ఎదురుగా వస్తున్న ఆటవికుల మధ్యలో నుంచి అతి వేగంగా దూసుకుపోయాడు.

ఒక ఆటవికుడి ఖడ్గం తగిలి గాయపడింది అతని తల. మరొకడి చేతిలోని బరిశె పొడుచుకుని, భుజం రక్తసిక్తమైంది. అయినా సరే ఆగలేదతను.. అలాగే పరిగెత్తాడు.

తమను చూసి దూరంగా పారిపోకుండా, తమకు ఎదురు రావటమే కాకుండా, మధ్యలో నుంచి బాణం మాదిరి దూసుకు పోయిన అతన్ని చూసి పట్టరాని కోపంతో పిచ్చి వాళ్ళ మాదిరి కేకలు పెట్టారు కొందరు ఆటవికులు.

ఆ కేకలు విశ్రాంతి తీసుకుంటున్న భల్లూకాలన్నిటినీ విపరీతంగా రెచ్చ గొట్టాయి కాబోలు - గుండెలు జలదరించేటట్లు గురకలు పెడుతూ లేచి నిలబడ్డాయి అవన్నీ.

ఆ ఒక్క అంశం ఆ క్షణంలో శివుడి ప్రాణాలను కాపాడింది. 'ఆగండి... అందరూ ఆగిపోండి... అనవసరంగా వాటిని రెచ్చగొట్టకండి... అదుపు తప్పితే ఆపడం కష్టం' అని ఆ ఆటవికులందరికీ నాయకుడి మాదిరి కనిపిస్తున్న వ్యక్తి ఆందోళనగా హెచ్చరించటంతో అరుపుల్ని ఆపేశారు. పిచ్చి పట్టినట్లు గంతులు వేయటం మానుకున్నారు.

'ముందు వాటిని పడుకో బెట్టండి. త్వరగా... త్వరగా' అని కొందరికి పురమాయించి, పదిమందిని మాత్రం శివుడి వైపు పంపించాడు వారి నాయకుడు.

చిత్రమైన ధ్వనులు చేస్తూ, ఈలల వంటి శబ్దాలను వినిపిస్తూ గురకలు పెడుతున్న ఎలుగుల చుట్టూ తిరిగారు ఆ పనికి వినియోగింపబడిన ఆటవికులు.

ఆ శబ్దాలను వినటానికి అలవాటు పడి వున్నాయి కాబోలు. రెండే రెండు నిమిషాల్లో గురకల్ని ఆపి, తిరిగి ఎక్కడివక్కడ ఆగిపోవటం మొదలు పెట్టాయి ఆ ఎలుగుబంట్లు.

తమ దగ్గర వున్న పొడుగాటి బరిశెల్ని గట్టిగా పట్టుకుని, గాలిలో ఊపుతూ శివుడిని వెంటాడారు ఆ పనికి పురమాయించబడిన ఆటవికులు.

అప్పటికే పాతిక అంగల దూరం ముందుకు వెళ్ళిపోవటం వల్ల తేలికగా తప్పించుకోవటమే కాదు తన కోసం ఆతృతగా ఎదురు చూస్తున్న తన వారిని కూడా హెచ్చరించాడు శివుడు.

'పారిపోవాలి... ప్రమాదం తరుముకుంటూ వచ్చేస్తోంది... పారి పోవాలి' అంటూ సుడిగాలి మాదిరి

ఖరీదైన ముక్కుపుడక!

సినీ పరిశ్రమలో హీరోలు హీరోయిన్లకు గిఫ్టులివ్వడం షరామామూలే! ఒక చిన్న ముక్కుపుడక కోసం 70 లక్షలు ఖర్చు పెట్టడం అంటే మాత్రం మామూలు విషయం కాదు. ఎదుటి వారి మీద ఎంత ప్రేమ లేకపోతే అంత డబ్బు ఖర్చు పెడతారు. నిజమే....సోనాక్షి మీద రణవీర్‌కు ప్రేమ వుంది కాబట్టే 70 లక్షలు ఖర్చు పెట్టి ఖరీదైన ముక్కుపుడక ఆమెకు ప్రజెంట్ చేశాడు! అయితే ఈ విషయాన్ని గోప్యంగా వుంచమని మరీ చెప్పి ఇచ్చాడుట! ఇదేమన్నా చిన్నా చితకా వ్యవహారమా? గోప్యంగా వుంచితే వుండిపోవడానికి! ఇప్పుడు బాలీవుడ్‌లో అందరూ ఈ ఖరీదైన బహుమతి గురించే మాట్లాడుకుంటున్నారట! సోనాక్షి మాత్రం బహిరంగంగా ముక్కుపుడక పెట్టుకోవడం లేదట! సన్నిహితుల వద్ద మాత్రమే పెట్టుకుని తిరుగుతుండడంతో ఈ విషయం కాస్తా లీక్ అయింది.

వారిని చేరుకున్నాడు.

జరిగింది ఏమిటో పూర్తిగా తెలియకపోయినా, అతను చెపుతున్న ప్రమాదం ఎటువంటిదో కళ్ళారా చూశారు అందరు. ఎదురు ప్రశ్నలు వేయలేదు. ఏమి జరిగిందని అడగలేదు.

'యువరాణి చేయి పట్టుకో వాసుదేవా..' అని వాసుదేవుడిని హెచ్చరించి, తను మహేశ్వరుడిని తనతో పాటు పరుగు తీయించాడు సాగరుల వారు.

తాపీగా తీరికగా వెళ్ళిన వారందరూ, ఏవో భూతాలు వెంటపడినట్లు అలా వేగంగా వచ్చేస్తూ వుండటాన్ని గమనించారు చెట్ల గుంపు దగ్గర వుండి పోయిన భటులు అందరూ.

'ప్రమాదం ఏదో ప్రభువుల వారిని తరుము కుంటూ వస్తోంది. అందుకోండి ఆయుధాల్ని' ఖంగు మంటున్న కంఠంతో హెచ్చరించాడు అందర్నీ వారి నాయకుడు.

బరిశెల్ని పట్టుకుని ఎదురు పరిగెత్తారు వారిలో కొందరు. విల్లంబుల్ని తీసుకుని, బాణాలను గురి పెట్టారు మరికొందరు.

ఆ సంరంభం అంతవరకూ ఎంతో ప్రశాంతంగా నిలబడి వున్న ఏనుగుల్ని రెచ్చగొట్టింది. నిశబ్దంగా వుండాలని శివుడు చేసిన హెచ్చరికల్ని గాలికి వదిలేసి, చెవులు గింగిర్లెత్తి పోయేలా ఘీంకారాలు మొదలు పెట్టాయి అవి.

అందరికంటె వెనుకగా పరిగెత్తుతున్న శివుడి వెన్ను మీద దృష్టిని నిలిపి, తన బరిశెను విసరబోతున్నాడు తరుముకు వస్తున్న ఆటవికుడు ఒకతను.

ఉరుములు ఉరిమినట్లు వినవచ్చిన ఘీంకారాలను వినేసరికి, చేతులు వణికాయి అతనికి. సూటిగా వచ్చి శివుడి వెన్నులో దిగబడవలసిన ఆ బరిశె పక్కకు పోయి నేలలో దిగబడింది.

గుండెను దిటవు పరుచుకుని, అతను ఇంకో బరి శెను అందుకునే లోపల చెట్ల గుంపులోకి పోయి ఒక చెట్టు చాటుకు దూకేశాడు శివుడు.

భూమి కంపించేలా అడుగులు వేస్తూ అతని దగ్గ రికి వస్తున్న ఏనుగుల్ని చూశారు ఆటవికులు. విల్లం బుల్ని పట్టుకున్న భటుల్ని, పరిగెత్తుకు వస్తున్న వారిని గమనించారు. కూడ బలుక్కున్నట్లు ఒకేసారి వెనక్కి తిరిగి వచ్చిన దారినే పొదల్లోకి పారిపోయారు.

చెంపదెబ్బ

"డాక్టర్ గారూ...నిన్నటి నుండి ఎక్కిళ్ళు ఆగ కుండా వస్తున్నాయండి.." అంటూ ఇంకా చెప్పబోయాడు పాపారావు.

అతని మాటలు పూర్తిగా వినకుం డానే పాపారావు చెంప ఛెళ్ళుమనిపిం చాడు డాక్టరు.

అంతటితో ఆగకుండా..."ఎక్కిళ్ళు వస్తున్నప్పుడు ఇలాంటి షాకింగ్ ట్రీట్ మెంట్ ఇస్తే తగ్గిపోతాయి. చూసావా. ఇప్పుడు ఎక్కిళ్ళు ఎలా తగ్గిపోయాయో" అన్నాడు.

దానికి పాపారావు చెంప తడుముకుంటూ...."ఖర్మ! చెప్పింది పూర్తిగా వినరే! ఎక్కిళ్ళు నాకు కాదు మా ఆవి డకి" అని కన్నీళ్ళు పెట్టుకున్నాడు.

ఇప్పట్లో ఆ పని చెయదట!

గోవా బ్యూటీ ఇలియానా ప్రేమా, పెళ్ళి వార్తలు ఇటీవలి కాలంలో బాగానే హల్ చల్ చేస్తున్నాయి. ఆస్ట్రేలియాకు చెందిన ఓ ఫోటోగ్రాఫర్‌తో ఇలియానా ప్రేమాయణం సాగిస్తోందనీ, త్వరలోనే పెళ్ళి చేసుకో బోతోందన్న వార్తలు వినిపించాయి. అయితే వాట న్నింటిని ఒక్క మాటతో కొట్టిపారేసింది ఇలియానా.

"ఇప్పట్లో పెళ్ళి, సంసారం అనే పనులు పెట్టుకో దలుచుకోలేదు. దానికి ఇంకా సమయం వుంది. బాలీ వుడ్‌లో కెరీర్ ఇప్పుడిప్పుడే ఊపందుకుంటోంది. ఇలాంటి సమయంలో అలాంటి పనులు చేస్తే కెరీరే అటకెక్కిపోయే ప్రమాదం వుంది. ప్రస్తుతం వున్న లైఫే బాగుంది. పెళ్ళి పేరుతో ఇంకొకరిని జీవితంలోకి ఆహ్వానించి సంసారం అనే బందిఖానాలో ఇరుక్కో వడం ఇష్టం లేదు. అయితే పెళ్ళి చేసుకోనని మాత్రం చెప్పడం లేదు. తప్పకుండా చేసుకుంటాను. అదీ బాగా వంటవచ్చిన వాడిని అన్ని రకాలు చేయగల వ్యక్తిని చేసుకుంటాను" అంటూ పెద్ద క్లారిటీ ఇచ్చే సింది. అయితే ఇలియానాకి భర్తగా వచ్చే వ్యక్తి మంచి కుక్ అయితే సరిపోతుందని బాలీవుడ్‌లో జోకులు వేసుకుంటున్నారట!

***

'సర్దేయండి... మన సామాగ్రినంతా అశ్వాలమీదికి సర్ది వెంటనే ప్రయాణం మొదలు పెట్టండి' చెట్ల గుంపు లోకి అడుగుపెట్టగానే పెద్ద కంఠంతో భటులందరినీ హెచ్చరించాడు మంత్రి మహేశ్వరుడు.

కనిపించినట్లే కనిపించి వెనక్కిపారిపోయిన ఆటవి కుల వెనుక పరిగెత్తటానికి సిద్ధపడుతున్న భటులు వెంటనే ఆ పనులు చేయడం మొదలు పెట్టారు.

'ఇంతబతుకూ బతికి ఆఖరికి ఆ ఆటవికులకు భయపడి పారి పోవటమా?' కరకరలాడుతున్న కంఠంతో అన్నాడు సాగరుల వారు.

'వాళ్ళని చూసి కాదు... వాళ్ళ అరుపుల్ని విని లోయలో నుంచి బయటికి వచ్చే శిఖావంతుడి సైన్యాన్ని చూసి మనం భయపడవలసిందే..' నిర్భ యంగా సమాధానం ఇచ్చి యువరాణి జ్వాలను ఒక అశ్వం మీదికి నెట్టాడు మహేశ్వరుడు.

ఆ మాటల్లోని యదార్థం వెంటనే అణిచివేసింది సాగరుడి క్రోధాన్ని. నిజమే... ఆటవికుల గోలను గమ నించి ఆ సైన్యం ఈవలికి వస్తే తట్టుకోగలరా తాము??

'ఇంతకీ నువ్వు ఏం చూశావురా శివుడు?' తన అశ్వం దగ్గరికి పోతూ శివుడిని అడిగాడు ఆయన.

మగ ఏనుగుపైకి పాకి, తనకు తగిలిన గాయాల్ని తడుముకుంటున్నాడు శివుడు.... చిన్నచిన్న మాటలతో తనుచూసింది ఏమిటో చెప్పాడు.

'భల్లూకాలా? శిఖావంతుడి సైనికులు ఈ ఆటవి కుల సాయంతో భల్లూక దళాన్ని తయారు చేయిం చారు? ఎందుకు??' విపరీతమైన ఆశ్చర్యంతో అడిగాడు సాగరుల వారు.

అడిగిన వెంటనే శివుడు సమాధానం చెప్పవలసిన అవసరం లేకుండానే అవగతమై పోయింది ఆయనకి అసలు విషయం.

అరుపులతో కేకలతో, రకరకాల సైగలతో శత్రువుల మీదికి తన గజ దళాన్ని నడిపించే సమయంలో, ఆ భల్లూకాలు ఎదురైతే ఏం జరుగుతుంది??

ఆ పైన మరొక్క ప్రశ్న కూడా వేయలేదాయన. తన అశ్వాన్ని అడవి దారి వెంట పరుగులు తీయంచటంలో పూర్తిగా నిమగ్నమై పోయాడు.

***

'తల్లీ... తల్లీ... వర్తమానం వచ్చింది. ప్రభువుల వారు పంపిన పావురం వర్తమానాన్ని మోసుకు వచ్చింది.' పెద్ద కంఠంతో చెపుతూ అంతఃపురం లోకి పరిగెత్తుకు వచ్చింది ఒక పరిచారిక.

జ్వలిత సామ్రాజ్యంలో ఒక భాగమైన చంపక మండలంలో పట్టు వస్త్రాలు విపరీతంగా తయారు చేయబడతాయి. అక్కడి నించి వచ్చిన ఒక వర్తకుడిని అంతఃపురంలోనికి పిలిపించి, అతను తెచ్చిన వస్త్రాలను ఎంపిక చేస్తోంది చారులతాదేవి.

పరిచారిక అరుపుల్ని వినగానే కలువ పువ్వు మాదిరి విప్పారింది ఆమె వదనం. 'మీరు తెచ్చిన వాటి నన్నిటినీ మేము తీసుకుంటాం. రేపు ఉదయమే ధనా గారం నుంచి మీకు ధనం అందచేయబడుతుంది. ఇప్పుడు వెళ్ళిపొండి' అని ఆ వర్తకుడికి చెప్పింది.

విపరీతమైన సంతోషంతో వంగి వంగి నమస్కా రాలు చేస్తూ ఆ మందిరంలో నుంచి వెళ్ళిపోయాడు ఆ వర్తకుడు.

పరిచారిక చేతిలోని వస్త్రపు పీలికను తీసుకుని గబ గబా చదివింది చారులతాదేవి.

'సైన్యాన్ని సిద్ధం చేయమని సేనాధిపతికి ఆదే శాలు ఇవ్వాలి.. గజశాల నిర్వాహకుడికి చెప్పి శాలలో వున్న సుశిక్షిత గజాలన్నిటినీ కోట వెలుపలికి తరలిం చాలి... యుద్ధం ఏ క్షణంలోనైనా ప్రారంభం కావచ్చు' సాగరుల వారు స్వహస్తాలతో వ్రాసిన వర్తమానం అది. వివర్ణమై పోయింది ఆమె వదనం.

(ఇంకా వుంది)

PREVIOUS PAGE
NEXT PAGE

శివుడు

-మధుబాబు

26

యుద్ధం అంటే శౌర్య సాహసాల ప్రదర్శన మాత్రమే కాదు. విపరీతమైన జనక్షయం కూడా. శత్రువులు ఎంతమంది హతమారిపోతారో, అంతే సంఖ్యలో తమ వారు కూడా ప్రాణాలు పోగొట్టుకోవచ్చు. కన్న వారికి, కట్టుకున్నవారికి, కడుపుల పుట్టిన వారికి తీరని బాధల్ని మిగల్చవచ్చు.

కళతప్పిన చారులతాదేవి మొఖాన్ని చూసి, సాగరుల వారు పంపిన వర్తమానం ఏదోగాని, సంతోషించ దగినది కాదని తెలిసిపోయింది ఆ మందిరంలో వున్న పరిచారికలందరికీ.

'ఏమయింది తల్లీ? ఏదైనా దుర్వార్త లిఖించబడిందా? అడవిలో జరుగరానిది ఏదైనా జరిగిందా?' ధైర్యం చేసి ఆమెను అడిగింది ఒకత్తె.

తల అడ్డం తిప్పి, తన దిగులును తనలోనే అతి బలవంతంగా అదుము కున్నది చారులతాదేవి. 'సైన్యాధిపతుల వారిని వెంటనే సభామందిరం దగ్గరికి రమ్మని వార్త పంపించండి. నగర పెద్దలను కూడా సమావేశ పరచండి...' అని ఆజ్ఞ ఇచ్చి, తమ అభ్యంతర మందిరంలోకి వెళ్ళి పోయింది – సభా మందిరంలోకి వెళ్ళేటప్పుడు ధరించవలసిన దుస్తుల్ని ధరించేందుకు.

ఒకరి మొఖాలు ఒకరు చూసుకుంటూ ఆమె ఆజ్ఞలను అమలు పరిచేటందుకు కదిలారు ఆ పరిచారికలు.

పావుఘడియ తరువాత ఉన్నట్లుండి గుండెలు జలదరించే స్థాయిలో మ్రోగటం మొదలు పెట్టింది గజ శాలకు దగ్గర్లో ఉన్న కూడలిలోని పెద్ద గంట.

ఎవరి పనుల మీద వాళ్ళు ఆత్రుతగా అటూ ఇటూ పోతున్న నగర ప్రజలందరూ అదిరిపడ్డారు ఒక్క సారిగా.

'నిజంగానే సరైన కారణంతో అది మోగుతోందా?' అంతకు ముందు అది మ్రోగటానికి శివుడి ఆకతాయి తనమే కారణమని భావిస్తూ వుండటం వల్ల తమలో తాము మాట్లాడుకోవటం మొదలు పెట్టారు చాలా మంది.

'సరైన కారణం లేకపోతే ఇది ఇంతసేపు ఇంకా మ్రోగుతూనే వుండదు.. సభా భవనం దగ్గరికి వెళ్ళటమే మంచిది' తీవ్రంగా ఆలోచించి వారి సందేహాలకు సమాధానం చెప్పారు కొందరు వృద్ధులు.

కర్రల్ని కత్తుల్ని పట్టుకున్న పౌరులు అనేకమంది ముందు గంట దగ్గరికి, ఆ తరువాత అక్కడినించి సభా భవనం దగ్గరికి బయలుదేరారు.

రాచరిక అధికారాన్ని సూచించే దుస్తులు ధరించి, పదిమంది పరిచారికలు విచ్చుకత్తులు పట్టుకుని తన వెనుక నడుస్తుండగా సభా భవనం దగ్గరికి వచ్చింది చారులతాదేవి.

'దేవి వారికి జయము జయము... కలకాలం చల్లగా చక్కగా వుండాలి జ్వలిత సామ్రాజ్యము..' చేతుల్ని గాలిలోకి ఎత్తి పెద్దపెద్ద కంఠాలతో జయజయ ధ్వానాలు చేశారు అందరూ.

కవచ శిరస్త్రాణాలు ధరించిన సైనికులు అందరూ ఆయుధాల్ని ఎత్తి ఆమెకు సైనిక వందనం చేశారు.

'తల్లీ... మీ ఆజ్ఞల కోసం ఎదురు చూస్తున్నాము'

జరిగిన కథ

జ్వలిత సామ్రాజ్య మండలాధిపతి సాగరుడు పెంచుతున్న అనాధల్లో ఒకడు శివుడు. అతడు పరాక్రమశాలి. జనహిత చర్యలే అతడి నైజం. మండలాధీశుడు ఏ శిక్ష విధించినా అది శివునికి ఓ యుద్ధ శిక్షణ లాంటిదే. ఓసారి అలా శిక్ష అనుభవిస్తున్న శివుడు అడవిలో దొంగలముఠా బారి నుంచి ఏనుగును కాపాడాడు. పులిని చంపి గ్రామస్థుల భయం పోగొట్టాడు. గ్రామంపై గూండాల దాడిని అడ్డుకున్నాడు. శత్రురాజు శిఖావంతుని కుట్ర గురించి ముందుగానే రాజుకు కబురు చేరవేస్తాడు శివుడు. ప్రధాన గూఢచారి వాసుదేవుణ్ణి, యువరాణి జ్వాలను రక్షిస్తాడు శివుడు. అతడి పరాక్రమం చూసి అబ్బురపడుతుంది జ్వాల. సువర్ణ నదీ తీరంలో శత్రురాజు సైన్యం కదలికలను పసిగట్టి శివుడు,వాసుదేవుడు వారితో జతకలిసిన సాగరుడు వంద మంది శత్రు సైన్యాన్ని హతమారుస్తారు. నల్లరాతి గుట్టల వెనక శత్రురాజు 5 వేల మంది సైన్యాన్ని,వందలాది ఫిరంగులను మోహరించిన విషయాన్ని శివుడు పసిగడతాడు. యుద్ధ సన్నాహాలు చేయాలని తమ రాజ్యానికి వర్తమానం పంపుతాడు సాగరుడు.

ఆ తర్వాత...

PREVIOUS PAGE NEXT PAGE

మూడు అడుగులు ముందుకు వేసి వినయంగా అన్నాడు సైన్యాధిపతి.

సాగరుల వారి వద్ద నుంచి వచ్చిన వర్తమానంలో ఏముందో ఇంకా తెలియలేదు అతనికి... వర్తమానం అయితే వచ్చిందని మాత్రం తెలుసు.

'నగరం అంతా దిగ్బంధనం కావాలి... గోడలమీద బురుజుల మీద కాపలా పటిష్టపరచాలి... ఎటువంటి దాడి జరిగినా ఎదుర్కొనేటందుకు సిద్ధం అవాలి...' తడుముకోకుండా చెప్పింది ఆమె.

'తల్లీ... మరి సాగరుల వారు??' అడిగాడు సైన్యాధిపతి.

'వస్తారు.. వారు దారిలోనే వున్నారు' అంటూ సైన్యాధిపతి వెనుకే నిలబడి వున్న గజాల నిర్వాహకుడిని దగ్గరికి పిలిచింది చారులతాదేవి.

'సుశిక్షితులైన గజాలన్నిటినీ మనం వెంటనే నగరం వెలుపలికి తీసుకు పోవాలి... అవి నగరంలోనే వుండగా కోటని శత్రువులు ముట్టడిస్తే చాలా ఇబ్బంది...' అన్నది.

'తల్లీ.. మా సంగతేమిటి? మాకు కూడా ఆజ్ఞలు దయచేయండి. మేము ఏం చేయాలో దయచేసి చెప్పండి' కర్రలు కత్తులు పట్టుకుని వచ్చిన నగర పెద్దల్లో ఒకతను వెంటనే బిగ్గరిగా అడిగాడు.

'నగరంలో ఎటువంటి అలజడి అశాంతి చెలరేగకుండా మీరందరూ అప్రమత్తులై వుండాలి. యుద్ధ సమయంలో రకరకాల వదంతులు వినిపిస్తూ వుంటాయి. వాటిని వేటినీ మీరు నమ్మకూడదు. ఆందోళన చెందకూడదు. ఎవరి గృహాన్ని వారు జాగ్రత్తగా చూసుకోండి. అందరూ కలిసి మీ ఇళ్ళున్న వీధుల్ని గమనించుకోండి.. యుద్ధ వ్యవహారాలు మాకు మా సైనికులకు వదిలేయండి' దృఢస్వరంతో చెప్పిందామె.

'తల్లీ... యుద్ధం తప్పదా?' నెమ్మదిగా ఆమెను అడిగాడు నగర పెద్దల్లో ఒక వృద్ధుడు.

జ్వలిత సామ్రాజ్యంలో చిట్టచివరి నగరం కావడం వల్లను, దట్టమైన అడవుల మధ్యన వుండటం వల్లను, అన్నిటిని మించి అపర పరాక్రమ వంతుడైన సాగరుల

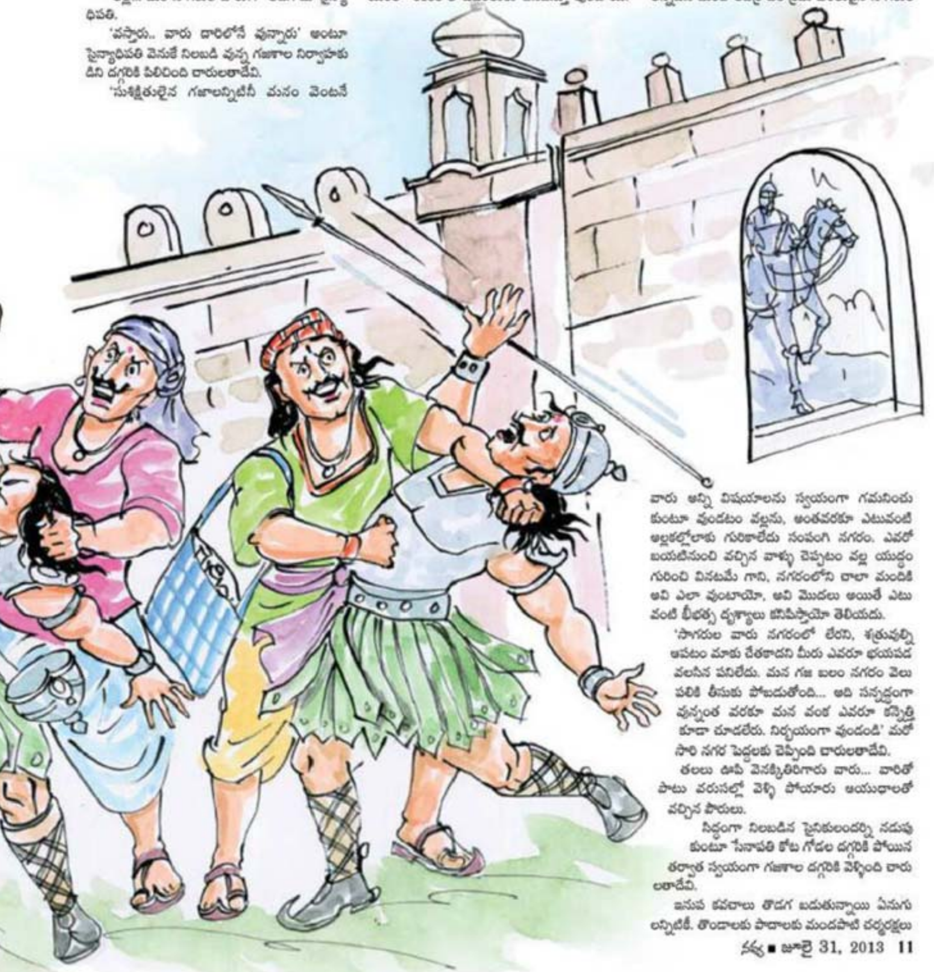

వారు అన్ని విషయాలను స్వయంగా గమనించుకుంటూ వుండటం వల్లను, అంతవరకూ ఎటువంటి అల్లకల్లోలాకు గురికాలేదు సంపంగి నగరం. ఎవరో బయటినుంచి వచ్చిన వాళ్ళు చెప్పటం వల్ల యుద్ధం గురించి వినటమే గాని, నగరంలోని చాలా మందికి అవి ఎలా వుంటాయో, అవి మొదలు అయితే ఎటువంటి భీభత్స దృశ్యాలు కనిపిస్తాయో తెలియదు.

'సాగరుల వారు నగరంలో లేరని, శత్రువుల్ని ఆపటం మాకు చేతకాదని మీరు ఎవరూ భయపడవలసిన పనిలేదు. మన గజ బలం నగరం వెలుపలికి తీసుకు పోబడుతోంది... అది సన్నద్ధంగా వున్నంత వరకూ మన వంక ఎవరూ కన్నెత్తి కూడా చూడలేరు. నిర్భయంగా వుండండి' మరోసారి నగర పెద్దలకు చెప్పింది చారులతాదేవి.

తలలు ఊపి వెనక్కితిరిగారు వారు... వారితో పాటు వరుసల్లో వెళ్ళి పోయారు ఆయుధాలతో వచ్చిన పౌరులు.

సిద్ధంగా నిలబడిన సైనికులందర్ని నడుపుకుంటూ 'సేనాపతి కోట గోడల దగ్గరికి పోయిన తర్వాత స్వయంగా గజశాల దగ్గరికి వెళ్ళింది చారులతాదేవి.

ఇనుప కవచాలు తొడగ బడుతున్నాయి ఏనుగులన్నిటికీ. తొండాలకు పాదాలకు మందపాటి చర్మరక్షలు

PREVIOUS PAGE NEXT PAGE

Copyright 2010-2013 @ Navyaweekly.com, All rights Reserved. This site Best viewed in 1024X768

ధరింప చేయబడుతున్నాయి. పదునుగా పొడుగ్గా వున్న కత్తుల వంటి ఇనుప చువ్వలు వాటి దంతాలకు బిగిస్తున్నారు.

ఏబది సంవత్సరాలకు కొంచెం ఎక్కువే వయసుండే పెద్ద ఏనుగు ఒకటి వున్నది ఆ గజదళంలో. సాగరుల వారు స్వయంగా అధివసించే గజం అది. యుద్ధంలో అన్నిటికంటే ముందు నడిచేది కూడా అదే...

అన్నిటికంటే ముందుగా దాన్నే సిద్ధం చేశారు గజశాల నిర్వాహకుడి సహాయకులు.. చారులతాదేవి వచ్చీ రావడంతోటే పెద్ద బంగారు పళ్ళెరంలో నారికేళ ఫలాల్ని పెట్టి ఆమెకు అందించారు.

మూడు ఫలాల్ని తీసుకుని ఆ గజం చుట్టూ వలయాకారంలో తిప్పి దిష్టి తీసేసింది ఆమె. నిర్వాహకుడి సహాయకులు అందించిన కర్పూర ఖండాన్ని వెలిగించి హారతి ఇచ్చింది.

'సంపంగి నగర పరిరక్షణా బాధ్యత అంతా నీ మీదనే ఆధారపడి వుంది... నీ పరాక్రమం చూపించు. నీ దళాన్ని నువ్వు నడిపించు' అంటూ దాని తొండాన్ని పట్టుకుని ఆర్ద్రంగా చెప్పింది.

ఆ పైన మరేమీ మాట్లాడవలసిన అవసరం లేక పోయింది. చెవులు చిల్లులు పడిపోయేటట్లు ఘీంకరించి, పెద్దపెద్ద అడుగులతో గజశాల ద్వారంలో నుంచి వీధిలోకి వచ్చిందా ఘటం. దాని వెనుకే ఒకదాని వెనక మరొకటిగా కదిలాయి మిగిలినవి.

కూడలిలో వున్న ప్రమాద ఘంటిక మ్రోగటం మొదలు పెట్టగానే మూసి వేయబడ్డ నగర ద్వారాల్లో ఒక తలుపును మాత్రం తెరిచారు అక్కడ వున్న భటులు.

ఒకదాని వెనక ఒకటిగా వెలుపలికి పోతున్న ఏనుగులను చూస్తూ ఒక పక్కగా నిలువబడిన చారులతా దేవికి, అప్పుడు అవగతమయింది. సాగరుల వారు పంపిన వర్తమానంలోని ఒక విశేషం.

తమ నగరం మీద ముట్టడి మొదలు కాకముందే, గజబలాన్ని నగరం వెలుపలికి తీసుకుపోయి నిలబెట్టమని ఆజ్ఞాపించాడాయన.

ముట్టడి ప్రారంభం అయిన తరువాత ఆ పనిచేస్తే - ఒక దాని వెనక ఒకటిగా వెలుపలికి వచ్చే గజాలన్నీ తేలికగా దొరికిపోయేవి శత్రువుల ఆయుధాలకు...

'తల్లీ వీటన్నిటినీ మేము వరుసల్లో నిలబెట్టి వుంచుతాము. మీరు సభా భవనం దగ్గరికి వెళ్ళి మిగిలిన ఏర్పాట్లు చూసుకోవచ్చును' గజాలతో పాటుగా యుద్ధ రంగంలోకి దుమికే దళపతి ఒకతను దగ్గరికి వచ్చి చెప్పటంతో నగర ద్వారాల దగ్గర్నుంచి కదిలిందామె. తన అంగరక్షకులు వెనుక నడుస్తుండగా సభా భవనం దగ్గరికి బయలుదేరింది.

***

'ఏయ్... ఎవరు మీరు? ఎందుకు నిలబడి వున్నారిక్కడ?' ఉన్నట్లుండి తన అశ్వాన్ని ఆపి, క్రిందికి దూకుతూ, రాచవీధికి దగ్గరిగా వున్న ఇంకో చిన్న వీధి దగ్గర ఇద్దరు ఆగంతుకుల్ని ప్రశ్నించాడు ఒక భటుడు.

"మేము కేసరి నగరాన్నించి వచ్చాము... ఇక్కడి అడవుల్లో లభించే ఔషధ మూలికల్ని కొనుగోలు చేయాలని మా కోరిక...' తడుముకోకుండా సమాధానం ఇచ్చాడు ఆ ఇద్దరిలో ఒకతను.

'నగరం దిగ్బంధనం చేయబడింది. బయటినుంచి ఎవరూ లోపలికి రాకూడదు. మీరు వచ్చిన పని ఇప్పట్లో సఫలం కాదు..' వెంటనే అన్నాడు ఆ భటుడు.

హమ్మయ్యా ఒక్క హిట్టు వచ్చింది!

ఇదీ తాప్సీ మనసులోని మాట! తాప్సీ హీరోయిన్ అయినప్పటి నుంచి చెప్పుకోదగిన ఒక్క హిట్టు ఆమె ఖాతాలో జమకాలేదు. ఇప్పుడు 'సాహసం' రూపంలో ఆ అదృష్టం వరించిందని తాప్సీ తెగ సంబరపడిపోతోంది. హిట్లు లేనప్పుడే తాప్సీకి సినిమా అవకాశాలు వస్తూ వుండేవి. ఇప్పుడు హిట్టు వచ్చేసరికి తాప్సీకి అవకాశాల మీద అవకాశాలు వస్తున్నాయట! పనిలో పనిగా రెమ్యునరేషన్ పెంచితే ఎలా వుంటుంది? అన్న ఆలోచనలో కూడా వుందట తాప్సీ!

కేసరి నగరం కూడా జ్వలిత సామ్రాజ్యంలో ఒక ప్రముఖ నగరమే. మానవులకే కాదు, పెంపుడు జంతువులకు కూడా వచ్చే వ్యాధుల్ని నయం చేసే ఔషధాలు తయారు చేయబడతాయి అక్కడ.

ఆ విషయం పూర్తిగా తెలిసి వుండడం వల్ల అతిగా ఆశ్చర్య పడలేదా భటుడు. వారిని అనుమానించలేదు...

'మీరు ఎక్కడ విడిది చేసి వున్నారు?' అని అడిగాడు.

తమకు దగ్గర్లోనే వున్న ఒక పూట కూటి ఇంటిని చూపించాడు ఆ ఇద్దరిలో రెండవ మనిషి. 'నిన్న సాయంసమయంలో వచ్చాము. ఈ రోజు మీ నగరంలోని వర్తక ప్రముఖుల్ని కలిసి మాట్లాడదామని అనుకున్నాము. ఇంతలోనే ఈ ముట్టడి గందరగోళం మొదలు అయింది...' అని కూడా చెప్పాడు.

'సాగరుల వారు నగరంలోకి వచ్చేంతవరకూ మీరు చేయగలిగింది ఏమీ లేదు. ఆ ప్రభువు వచ్చిన తర్వాత వారితో మాట్లాడి మీ దారిన మీరు వెళ్ళిపోవచ్చు. అంతవరకూ మీరు విడిది చేసిన చోటే విశ్రాంతి తీసుకోండి. వీధుల్లో తిరగవద్దు...' అని హెచ్చరించి, తిరిగి తన అశ్వాన్ని అధిరోహించి అవతలికి వెళ్ళిపోయాడు ఆ భటుడు.

అతను దూరంగా వెళ్ళిపోయాడని, తమను గమనించే వాళ్ళు ఆ దగ్గర్లో ఎవరూ లేరని నిశ్చయం చేసుకుని, ఒకరి వంక ఒకరు చూసుకున్నారు ఆ వ్యక్తులు.

'సాగరుల వారి పెంపకంలో వున్న శివుడి గురించి, చెరసాలలో వున్న శుక్రుతుడి గురించి పూర్తి వివరాలు తెలుసుకురమ్మని మనకు ఆజ్ఞ ఇచ్చారు మంత్రి గుణధాముల వారు. ఇక్కడి పరిస్థితి ప్రస్తుతం అంతా గందరగోళంగా వున్నది. అనవసరమైన ప్రశ్నలు వేస్తే మన వీపులు వాచిపోయేటట్లు కనిపిస్తోంది' చిన్నగా అన్నాడు మొదటి మనిషి.

'మనం ఎవరిమో, ఎవరు పంపగా వచ్చామో చారులతాదేవి వారికి తెలియచేస్తే?' అడిగాడు రెండో మనిషి.

'అందరికీ తెలిసిన మాటనే మనకి కూడా తెలుస్తాయి. కొత్తవి ఏవీ బయటికి రావు. ఆ శుక్రుతుడి గురించి అస్సలు ఏమీ తెలియదు..' అన్నాడు మొదటి వ్యక్తి.

'మంత్రి గుణధాముల వారికి శుక్రుతుడి మీద విపరీతమైన నమ్మకం వున్నట్లు కనిపిస్తోంది. ఆ శివుడిని గురించి ఏమైనా విశేషాలు వుండి వుంటే అతనే బట్టబయలు చేయగలడని ఆయన భావిస్తున్నారని నాకు అనిపిస్తోంది' అన్నాడు రెండో మనిషి.

కొద్దిసేపు ఆలోచించి రెండవ మనిషికి సైగ చేశాడు మొదటి వ్యక్తి. 'అందరూ హడావుడి పడుతున్న ఈ సమయంలోనే మనం ఒకసారి చెరసాల సమీపంలోకి పోయి, శుక్రుతుడిని గురించి ఆరా తీయటం బాగుంటుంది' అన్నాడు ముందుకు అడుగు వేస్తూ.

'ఎక్కడికీ కదల వద్దని హెచ్చరించబడ్డాము. అనవసరమైన బాధల్ని నెత్తికి తెచ్చుకోవటం దేనికి?' అని అంటూనే అతన్ని అనుసరించాడు రెండో మనిషి.

'అవసరం అయితే మనం ఎవరిమో ఎవరు పంపగా వచ్చామో బట్టబయలు చేద్దాం.. అంతవరకూ రహస్యంగానే పని పూర్తి చేసుకుందాము' అంటూ ఎక్కడా ఆగకుండా ముందుకు నడిచాడు మొదటి మనిషి.

నిర్భయంగా, తడబడకుండా అడుగులు వేయటం వల్ల వారిని గురించి పట్టించుకోలేదు వీధుల వెంట తిరుగుతున్న భటులు ఎవరూ... పావుఘడియ తరువాత కారాగారం దగ్గరికి పోయి నిలుచున్నారు వారిద్దరు.

మరో పావుఘడియ గడిచిన తర్వాత వారి దృష్టికి వచ్చింది ఒక విచిత్రమైన అంశం.

కోటగోడల మీదా, బురుజుల మీదా సైనికుల్ని సిద్ధంగా నిలబెట్టి వుంచమని చారులతాదేవి ఆజ్ఞలు ఇచ్చిన వెంటనే, సైనికులందరికీ వారు చేయవలసిన పనుల్ని సూచించాడు సైన్యాధిపతి.

మూడు వంతుల మందిని కోటగోడల మీదికి పంపించాడు. ఒక వంతు మందిని నగర ద్వారం దగ్గర నిలబెట్టారు. మిగిలిన కొద్దిమందిని నగర వీధుల్లో సంచరించుతూ వుండమని ఆజ్ఞ ఇచ్చాడు.

కారాగార రక్షణ కోసం కేటాయించబడిన సైనికుల్లో చాలామంది ఆ విధంగా వేరు వేరు పనుల్లోకి వెళ్లిపోవడం వల్ల కేవలం ముగ్గురు భటులు మాత్రమే మిగిలిపోయారు అక్కడ.

Copyright 2010-2013 @ Navyaweekly.com, All rights Reserved. This site Best viewed in 1024X768

సాగరుల వారు పంపిన పావురం సందేశం అందుకుని మహారాణి చారులతాదేవి సంపంగి నగర పౌరులను అప్రమత్తం చేసింది. సైన్యాన్ని సర్వసన్నద్ధం చేసింది. గజశాల నుండి గజాలను కోట వెలుపలకు రప్పించి వాటిని యుద్ధానికి వరుసగా నిలబెట్టి ఏనుగులకు దిష్టితీసి శత్రువుల్ని చీల్చి చెండాడమని ప్రార్థించింది. ఈలోపు జ్వలిత సామ్రాజ్యపు మంత్రి గుణధాముడు పంపిన భటులు శుశ్రుతునికోసం చెరసాలలో ప్రవేశించి పట్టుబడ్డారు. కానీ శుశ్రుతుణ్ణి వెంట బెట్టుకుని ఆగంతకులు చెరసాలనుండి పరారయ్యారు.

కారాగారం వెలుపల ఒక భటుడు... లోపల ఇద్దరే యిద్దరు వున్నారు.... ఆ విషయం తమకు సంపూర్ణంగా తెలిసివచ్చిన వెంటనే మరోసారి ఒకరి వంక ఒకరు చూసుకున్నారు గుణధాముడు పంపించిన వ్యక్తులు ఇద్దరు.

'ముగ్గుర్ని పడగొట్టడం మనకి ఏమంత కష్టం కాబోదు... రెండో కంటి వాడికి తెలిసే లోపల శుశ్రుతుడిని మనం చెర విడిపించవచ్చు' అన్నాడు మొదటి మనిషి.

'విడిపించటం వరకు బాగానే ఉంటుంది. ఆ తరువాత అతన్ని తీసుకుని నగరం వెలుపలికి పోవటం ఎలా? పట్టుబడితే రాజద్రోహం చేసినవాళ్ళం అవుతాము కదా..' సందేహంగా అన్నాడు రెండో వ్యక్తి.

'మనం విడిపించబోతున్నది శుశ్రుతుల వారిని.. సామాన్యుడిని కాదు... ఇక్కడినుంచి తప్పించుకునే మార్గాన్ని ఆయనే మనకి చూపిస్తాడు..' అన్నాడు మొదటి మనిషి.

అప్పటికీ ధైర్యం చేయలేదు రెండో వ్యక్తి. 'సాగరుల వారు బంధించిన మనిషిని తప్పించటం అంటే - చూస్తూ చూస్తూ తలని నేలకేసి కొట్టుకోవడం వంటిది.. నాకు భయంగా వుంది' అన్నాడు.

'భయపడితే ఏ పనీ మనం చేయలేము... మంత్రి గుణధాముల వారి ప్రశ్నలన్నిటికీ సమాధానాలు సమకూర్చగలిగింది ఒక్క శుశ్రుతుడే' అని ధైర్యం చెప్పటానికి ప్రయత్నించాడు మొదటి మనిషి.

'నిజమే కాని, ఇప్పుడు పరిస్థితి వేరుగా వున్నది. నగరం మీద దండయాత్ర జరగబోతున్నది. ఈ సమయంలో మనం కారాగారంలోని శుశ్రుతుడిని విడిపించడం అంటే లేనిపోని సమస్యలను రేకెత్తించడం. అది పద్ధతి కాదు.. గుణధాముల వారికి తెలిస్తే హర్షించరు' అన్నాడు రెండో మనిషి.

'అప్పజెప్పిన పనిని పూర్తిచేసి మంత్రిగారి మెప్పు పొందటానికి ఇదే మంచి అవకాశం... మనం విడిపిస్తోంది ఒక్క శుశ్రుతుడిని మాత్రమే. రాజద్రోహుల్నో, నేరస్థుల్నో కాదు.. అతన్ని వెంట బెట్టుకుని మనం మంత్రిగారి దగ్గరికి తీసుకుపోదాము. అది తప్పు ఎలా అవుతుంది? ఒక వేళ అతను శిక్షింపదగిన వాడే అయితే అదేదో మంత్రిగారే చూసుకుంటారు. బాగా ఆలోచించు' అంటూ మరింత వత్తిడి చేశాడు మొదటి మనిషి.

మరో రెండు నిమిషాల పాటు ఆలోచించి, ఒకింత అయిష్టంగానే తల ఊపాడు రెండవ మనిషి.

అటు ఇటు చూసి కారాగార ద్వారం దగ్గరకు పోయాడు ముందుగా మొదట మనిషి.

'ఎవరు మీరు? ఏమిటి పని మీకు ఇక్కడ?' వెంటనే తన బరిశెను అతని గుండెల కేసి గురిపెడుతూ అడిగాడు కాపలా భటుడు.

తన దట్టీలోనుంచి ఏదో రాగి బిళ్ళను తీసి అతనికి చూపించాడు మొదటి మనిషి. గూఢంగా సంచరించే గూఢచారుల దగ్గర, రాచకార్యాల మీద దేశ విదేశాల్లో తిరిగే రాజభటుల వద్ద వుంటాయి వారెవరో తెలియచేసే గుర్తులు కొన్ని.

అతను చూపించిన బిళ్ళ అటువంటిదే అయివుంటుందన్న ఉద్దేశ్యంతో బరిశెను క్రిందికి దించి ముందుకు వంగాడు ఆ భటుడు. పరిశీలనగా దాన్ని చూసేటందుకు.

వట్టి రాగి నాణమే అది. ఎటువంటి గుర్తులు దాని మీద లేవు.

'ఇదేమిటి? ఎందుకు దీన్ని చూపిస్తున్నావు?' ఆశ్చర్యం, కోపం కలగలసిన కంఠంతో అడుగుతూ మళ్ళీ తన బరిశెను ముందుకు చాపబోయాడు అతను.

ఫెడీమని అతని గుండెల మీద పడింది ఒక బలమైన పిడికిలి పోటు... దాని వెనుకే తలకు తగిలింది మరో బలమైన దెబ్బ.

కళ్ళ ముందు రకరకాల రంగులు ప్రత్యక్షం అవుతూ వుండగా, వెంటనే స్పృహను కోల్పోయి క్రిందికి వాలి పోబోతున్న అతన్ని గట్టిగా పట్టుకుని, కారాగార భవనంలోకి నెట్టాడు మొదటి మనిషి.

అతని పక్కనుంచి వేగంగా పోయాడు లోపలికి రెండవ మనిషి. అదిరిపడి ముందుకు రాబోతున్న మరో భటుడిని ఒకే ఒక దెబ్బతో నేల కూల్చాడు. అతని పక్కనే నిలబడి వున్న మూడో భటుడిని మొదటి మనిషి ఎదుర్కొని తెలివి తప్పించాడు.

ఆ మూడో మనిషి దగ్గరే వారికి కనిపించాయి పెద్ద పెద్ద తాళం చెవులు. వాటి సహాయంతో, ఆ భటులు ఏ మందిరం దగ్గర నిలబడి వున్నారో ఆ మందిర ద్వారాన్ని తెరిచారు వాళ్ళు.

మసక చీకటితో నిండి వుంది లోపలి ప్రదేశం. అదే పనిగా చిత్రహింసలకు గురి కాబడటం వలన కాబోలు - కదలలేక పోతున్నట్లు నిస్త్రాణగా కూర్చుని వున్నారు లోపలి గోడల దగ్గర కొందరు బందీలు.

''శుశ్రుతుల వారూ... ఇక్కడే వున్నారా మీరు?'' లోపలికి తొంగి చూస్తూల చిన్నగా పిలిచాడు మొదటి మనిషి.

వెంటనే వచ్చింది సమాధానం. వెనుక గోడను ఆనుకుని కూర్చున్న వారిలో ఒక బందీ లేచి, గబగబా ద్వారం దగ్గరికి వచ్చాడు.

'మహామంత్రి గుణధాముల వారు మీ కోసం మమ్మల్ని పంపించారు.. సాగరుల వారు నగరంలో లేక పోవడం వల్ల -' అంటూ తాము అక్కడికి ఎందుకు వచ్చారో అతనికి తెలియచేయబోయాడు ఆ మనిషి.

అతన్ని విడిపించాలని తాము ఎందుకు అనుకున్నారో, ఆ పని చేయటం వల్ల మున్ముందు వచ్చి పడే కష్టనష్టాలు ఎటువంటివో కూడా అతనికి తెలియచేయటం తన విధి అని అతను భావించాడు.

అయితే ఆ మాటలు అతని నోటి వెంట వెలువడక ముందే, అతను ఎదురు చూడని పరిణామం ఒకటి అక్కడ చోటు చేసుకున్నది.

శుశ్రుతుడితో పాటుగా గోడల్ని ఆనుకుని కూర్చున్న ఇతర బందీలలో కూడా వచ్చేసింది చలనం.

శుశ్రుతుడిని పిలిచినట్లు, తమను పిలవలేదని ఆగిపోలేదు వాళ్ళు. 'ఆగండి.. మీరందరూ ఆగిపోండి.. మేము ఒక్క శుశ్రుతుల వారి కోసం మాత్రమే వచ్చాము..' అని వారి దారిని అడ్డుకోబోయాడు రెండో వ్యక్తి.

పిడికిళ్ళు బిగించి అతన్ని నేలకూల్చారు వాళ్ళు. అదిరిపడి వెనక్కి పరిగెత్తబోయిన మొదట మనిషిని కూడా మట్టి కరిపించారు ఒకే ఒక దెబ్బతో.

'మనల్ని భ్రమలో పెట్టి మన నోటి వెంట తనకు కావాల్సిన సమాచారాన్ని రాబట్టటం కోసం మంత్రి మహేశ్వరుడు ఎత్తిన ఎత్తుగడ ఇది.. తప్పించుకుపోయి

తేలికగా అతని పని పట్టాలి'. జరుగుతున్నదేమిటో అర్థం కాక అయోమయంగా చూస్తు నిలబడి పోయిన శుక్రుతుడితో చెప్పి, కారాగారం వెలుపలికి పరుగు తీశారు అందరూ. తమతో పాటు శుక్రుతుడిని కూడా చేయి పట్టుకుని లాక్కుపోయారు.

***

తన అంగరక్షకురాళ్ళు వెన్నంటి నడుస్తుండగా, నగర ద్వారాల్ని దాటి, వెలుపల విశాలమైన మైదానంలో నిలువబడి వున్న గజదళం దగ్గరికి పోయింది చారులతాదేవి.

శత్రువులు ఎంతమంది ఎటునుంచి వచ్చిపడినా ఎదుర్కొనేందుకు సిద్ధంగా నిలుచుని వున్నాయి మగ ఏనుగులు.

సాగరుల వారు పరామర్శించినట్లే వాటిలో ఒక్క దాన్ని కూడా వదిలిపెట్టకుండా ప్రతి ఏనుగు దగ్గరికీ పోయి, తొండాల్ని తడిమింది చారులతాదేవి.

'మీరే మా బలం... మాకు రక్ష... మీరే మా సరస్వం...' అని వాటిని పొగుడుతూ వున్న సమయంలో ఆమె చెవికి చేరింది కారాగారంలో జరిగిన సంఘటన గురించి వర్తమానం.

'మహామంత్రి గుణధాముల వారు పంపించిన వారిమని చెపుతున్నారు స్పృహలో లేక పోవటం వల్ల పట్టుబడిన మనుష్యులు ఇద్దరూ. శుక్రుతుడు అతని స్నేహితులు తప్పించుకు పోవటానికి వారిద్దరే కారకులని అక్కడి మన కావలా భటులు నొక్కి వక్కాణిస్తున్నారు' వినయంగా వెల్లడించాడు ఆ వార్తను మోసుకు వచ్చిన భటుడు.

'తల్లీ... కోట గోడల మీది నించి కొందరు భటుల్ని క్రిందికి దింపి పారిపోయిన దుర్మార్గుల కోసం నగరంలో వెతికించనా?' ఆ భటుడి వెనకే వచ్చిన సేనాపతి అడిగాడు ఆమెను.

అరమూసిన కనులతో పది క్షణికాల పాటు ఆలోచించి తల అడ్డం తిప్పింది చారులతాదేవి.

'పారిపోయిన వారిలో శుక్రుతుడు వున్నాడు.. అతను ఎవరికీ కనిపించకుండా నగరంలో నుంచి బయట పడగలడు. అతన్ని పట్టుకోవడం మీకు నాకు సాధ్యపడే పని కాదు. సాగరుల వారు తిరిగి వచ్చిన తర్వాత వారే చూసుకుంటారు. అంతవరకూ నగర సంరక్షణమే మన బాధ్యత' గంభీరంగా చెప్పింది అతనికి.

ప్రభువులు నగరంలో లేని సమయంలో కారాగారంలోని నిందితులు తప్పించుకోవటాన్ని తన అసమర్థత క్రింద భావించి ఆమె పరుష వాక్యాలు పలుకుతుందేమోనని భయపడుతున్న సేనాపతికి గుండెల మీది నించి కొండంత బరువు దిగిపోయినట్టు అయింది.

'ఈసారి ఆ శుక్రుతుడే గనుక నా చేతికి చిక్కితే ఆ పైన ప్రాణాలతో వుండదు తల్లీ... నిలువునా నరికి ముక్కలు చేసి వేస్తాను' కోపంగా అన్నాడు.

'గుణధాముల వారు పంపగా వచ్చామని చెపుతున్న వారినైనా జాగ్రత్తగా బంధించి వుంచండి. వారు కూడా మన భటుల కళ్ళు కప్పి పారిపోకుండా గట్టి కావలా ఏర్పాటు చేయండి' చిన్నగా అతనికి చెప్పింది ఆమె.

తల ఊపి నగర ద్వారాల దగ్గరికి వెళ్ళిపోయాడు సేనాపతి. తిరిగి తమ గజబలాన్ని పరామర్శించటం మొదలు పెట్టిందామె.

***

విశ్రాంతి తీసుకోవాలనే మాటను మరిచిపోయినట్లు ఎక్కడా ఆగకుండా ప్రయాణం చేసి, సూర్యుడు పడమటి దిశలోకి మరలే సమయంలో ఒక అడవి గ్రామాన్ని చేరుకున్నది సాగరుల వారి బృందం.

ఆ బృందంలో తమకు కాబోయే మహారాణి కూడా వున్నట్టు తెలిసేసరికి అమితమైన ఆనందోత్సాహాల్లో మునిగిపోయారు ఆ గ్రామస్థులు.

'చక్రవర్తి మహాబలుల వారికి జయము.. సంపంగి నగర సామ్రాట్టు సాగరుల వారికి విజయము..' అంటూ పెద్ద పెట్టున జయజయ ధ్వానాలు చేశారు.

వారి విశ్వాసాన్ని, వారి రాజభక్తిని చూసి మురిసిపోయేరు సాగరుల వారు... 'మా వెనక శిఖావంతుడి సైన్యం ఉరుకులు పరుగుల మీద వచ్చి పడే అవకాశం వున్నది. మీరు మీ మాన ప్రాణాలను కాపాడుకునే ప్రయత్నం మొదలు పెట్టండి... ఆలస్యం చేయవద్దు' అని హెచ్చరించి, తమ వాహనాలకు అలసట తీరి పోగానే, మళ్ళీ నగరం వైపు పరుగులు తీయించటం మొదలు పెట్టాడు.

మరో పావుఘడియలో చీకట్లు ముసురుకుంటాయనగా - వారి మార్గంలో కనిపించింది ఇంకో అడవి గ్రామం.

'మొదటి ఝాము గడిచేవరకూ మనం ఇక్కడ ఆగి విశ్రాంతి తీసుకోవటం ఉత్తమం ప్రభూ...' అన్నాడు మంత్రి మహేశ్వరుడు.

'ఈ గ్రామస్థుల్ని కూడా హెచ్చరించు.. ఈ చుట్టు పట్ల తల దాచుకునే అవకాశం లేకపోతే పిల్లా పాపలతో నగరం కేసి ప్రయాణమవ్వాలని ఆజ్ఞాపించాడు... ఆ దుర్మార్గుల చేతుల్లో నా గ్రామస్థులు ఎవరూ అవమానాల పాలు కావడం గాని, ప్రాణాలు పోగొట్టుకోవటం గాని నాకు ఇష్టం లేదు' అశ్వం దిగి నిలబడుతూ చెప్పాడు సాగరుల వారు.

తమను చూసి గుంపుగా ఇళ్ళల్లో నుంచి బయటికి వచ్చిన గ్రామస్థుల దగ్గరికి పోయాడు మహేశ్వరుడు.

'మనం ప్రయాణించే మార్గంలో ఎదురైన ప్రతి గ్రామంలోని వారిని నగరం వైపు ప్రయాణించమని చెపితే, నగరం ఎంతమందిని భరించగలదు?' ఉన్నట్లుండి వాసుదేవుడి వైపు చూస్తూ అడిగింది జ్వాల.

'వారం పది రోజుల పాటు ఎంత మందినైనా భరించవచ్చు.. ఎటుతిరిగీ పది రోజులు దాటితేనే వచ్చి పడుతుంది సమస్య.. నగరంలోని ఆహార పదార్థాల నిల్వలు నిండుకుంటాయి. అందరూ ఆకలితో అలమటించి పోవాల్సి వస్తుంది' సాలోచనగా చెప్పాడు వాసుదేవుడు.

'నల్లరాతి గుట్టల్లో మనం చూసిన సైన్యం అన్ని రోజుల పాటు నగరాన్ని ముట్టడి చేయగలదా?' అడిగింది జ్వాల.

'ఆ సైన్యం మనకి ఒక లెక్కలోది కాదు... మన గజదళం విజృంభిస్తే ఒకే ఒక రోజులో దిక్కులు పట్టి పారిపోతుంది కాని -' అంటూ మాటల్ని ఆపాడు వాసుదేవుడు.

'ఏమిటి మీ సందేహం?' కుతూహలంగా అడిగింది జ్వాల.

'మన శివుడు చూసి వచ్చిన భల్లూకాలను గురించి ఇంతవరకూ మనం సరిగ్గా ఆలోచించలేదు. ఆవేశంలో వున్న ఏ ఏనుగునయినా అడవి జంతువులు ఏవీ ఎదుర్కోలేవు... ఎదుటపడి ప్రాణాలతో అవతలికి పోలేవు... కానీ ఈ భల్లూకాల విషయమే నాకు వింతగా కనిపిస్తోంది... కాని శిఖావంతుడు తెలివి తక్కువ వాడు కాదు.. వాడు ఆ క్షుద్ర ప్రాణుల మీద నమ్మకం పెట్టుకుని మనతో పోరాటానికి సిద్ధపడుతున్నాడంటే - మనం గట్టిగా ఆలోచించవలసిందే' అన్నాడు వాసుదేవుడు.

'ఈ సమస్యకు సమాధానం మనకి ఎలా లభిస్తుంది?' అడిగింది జ్వాల. అడిగిన తర్వాత వెనక్కి చూసింది ఆ విషయంలో శివుడి అభిప్రాయం తెలుసుకోవటానికి.

గ్రామం మొదట్లో వున్న ఒక పెద్ద నేరేడు చెట్టు క్రింద నిలబడి క్రిందికి వాలి వున్న కొమ్మల్ని విరిచి, ఆడ ఏనుగుకు, గున్నకి అందిస్తోంది మగ ఏనుగు..

దాని కుంభస్థలం మీదనో, లేక దానికి సమీపంలోనో వుండవలసిన శివుడు ఆమెకు కనిపించలేదు.

'బాబయ్య గారూ...' ఒకింత ఆందోళనగా వాసుదేవుడిని హెచ్చరించింది ఆమె.

'వాడు మళ్ళీ ఏదో ఆలోచన చేస్తున్నట్లున్నాడు... బలంగా వీచే గాలినైనా గట్టిగా పట్టుకుని ఆపవచ్చేమో గాని, వాడిని ఆపటం మాత్రం అసాధ్యంగా కనిపిస్తోంది' అంటూ తన వాహనం మీదికి ఎగిరాడు వాసుదేవుడు.

(ఇంకా ఉంది)

ఎస్.ఎం.ఎస్.

మంత్రి: ప్రభూ... పక్క దేశపురాజు యుద్ధానికి వస్తున్నాడట! సిద్ధం కమ్మని మెసేజ్ పెట్టాడు. ఏం చేయమంటారు?

రాజు: ఎస్.ఎం.ఎస్. సెండింగ్ ఫెయిల్డ్ అని జవాబివ్వు.

PREVIOUS PAGE NEXT PAGE

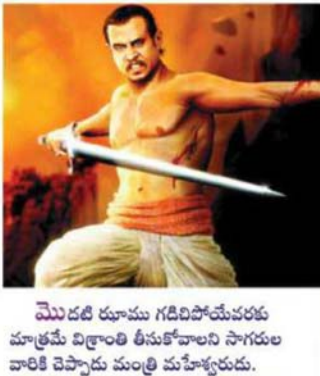

శివుడు

27

-మధుబాబు

మొదటి ఝాము గడిచిపోయేవరకు మాత్రమే విశ్రాంతి తీసుకోవాలని సాగరుల వారికి చెప్పాడు మంత్రి మహేశ్వరుడు. రెండవ ఝాము వచ్చీ రావటం తోనే తిరిగి ప్రయాణం ప్రారంభించాలని, తెల్లవారే సమయానికి నగరం దరి దాపుల్లోకి వెళ్లి పోవాలని అతని ఉద్దేశ్యం.

గ్రామస్తులు తెచ్చి ఇచ్చిన ఆహారాన్ని ఆరగించి, గ్రామ మధ్యంలో వున్న రచ్చబండ మీద కుశలంగా కూర్చున్న తర్వాత 'వాసుదేవుడు ఏడి? ఎక్కడికి పోయాడు??' అని అడిగాడు సాగరుల వారు.

'మనం ఇక్కడికి వచ్చిన సమయంలో శివుడు మనతో లేడు. ఏమైపోయాడో తెలుసుకోవటం కోసం వెళ్లాడు' వెంటనే చెప్పింది జ్వాల.

కుదురుగా నిలబడి వున్నాయి శివుడి ఏనుగులు. వాటివంక ఒకసారి చూసి సాలోచనగా తల ఊపాడు సాగరుల వారు.

'వాడు వాటికి చెప్పిన తర్వాతే మాయం అయివుం టాడు. చెప్పాపెట్టకుండా అంతర్ధానం అయితే ఇవి ఇంత ప్రశాంతంగా నిలబడవు...' అన్నాడు.

'ప్రభూ... మనం బయలుదేరవలసిన సమయం దగ్గర పడుతోంది' ఉన్నట్లుండి హెచ్చరించాడు మహేశ్వరుడు.

'బయలు దేరటమా? ఇప్పుడా? శివుడు ఏమై పోయాడో తెలుసుకోవాల్సిన అవసరం లేదా?' ఆందోళనగా అడిగింది జ్వాల.

'ఉన్నది తల్లీ. కాని వాడికోసం ఎదురుచూస్తూ

జరిగిన కథ

జ్వలిత సామ్రాజ్య మండలాధిపతి సాగరుడు పెంచుతున్న అనాధల్లో ఒకడు శివుడు. అతడు పరాక్రమ శాలి. జనహిత చర్యలే అతడి నైజం. మండలాధీశుడు ఏ శిక్ష విధించినా అది శివునికి ఓ యుద్ధ శిక్షణ లాంటిదే. ఓసారి అలా శిక్ష అనుభవిస్తున్న శివుడు అడవిలో దొంగల ముఠా బారి నుంచి ఏనుగును కాపాడాడు. పులిని చంపి గ్రామస్థుల భయం పోగొట్టాడు. గ్రామంపై గూండాల దాడిని అడ్డుకున్నాడు. శత్రురాజు శిఖావంతుని కుట్ర గురించి ముందుగానే రాజుకు కబురు చేరవేస్తాడు. ప్రధాన గూఢచారి వాసుదేవుడ్తో, యువరాణి జ్వాలను రక్షి స్తాడు శివుడు. అతడి పరాక్రమం చూసి అబ్బురపడు తుంది జ్వాల. సువర్ణ నదీ తీరంలో శత్రురాజు సైన్యం కద లికలను పసిగట్టి శివుడు,వాసుదేవుడు వారితో జతకలిసిన సాగరుడు వంద మంది శత్రు సైన్యాన్ని హతమారుస్తారు. నల్లరాతి గుట్టల వెనక శత్రురాజు 5 వేల మంది సైన్యాన్ని, వందలాది ఖల్లూకాలను మోహరించిన విషయాన్ని శివుడు పసిగడతాడు. సాగరుని వర్తమానంతో నంపెంగ నగరం యుద్ధానికి సన్నద్ధమవుతుంది. ఆ తర్వాత...

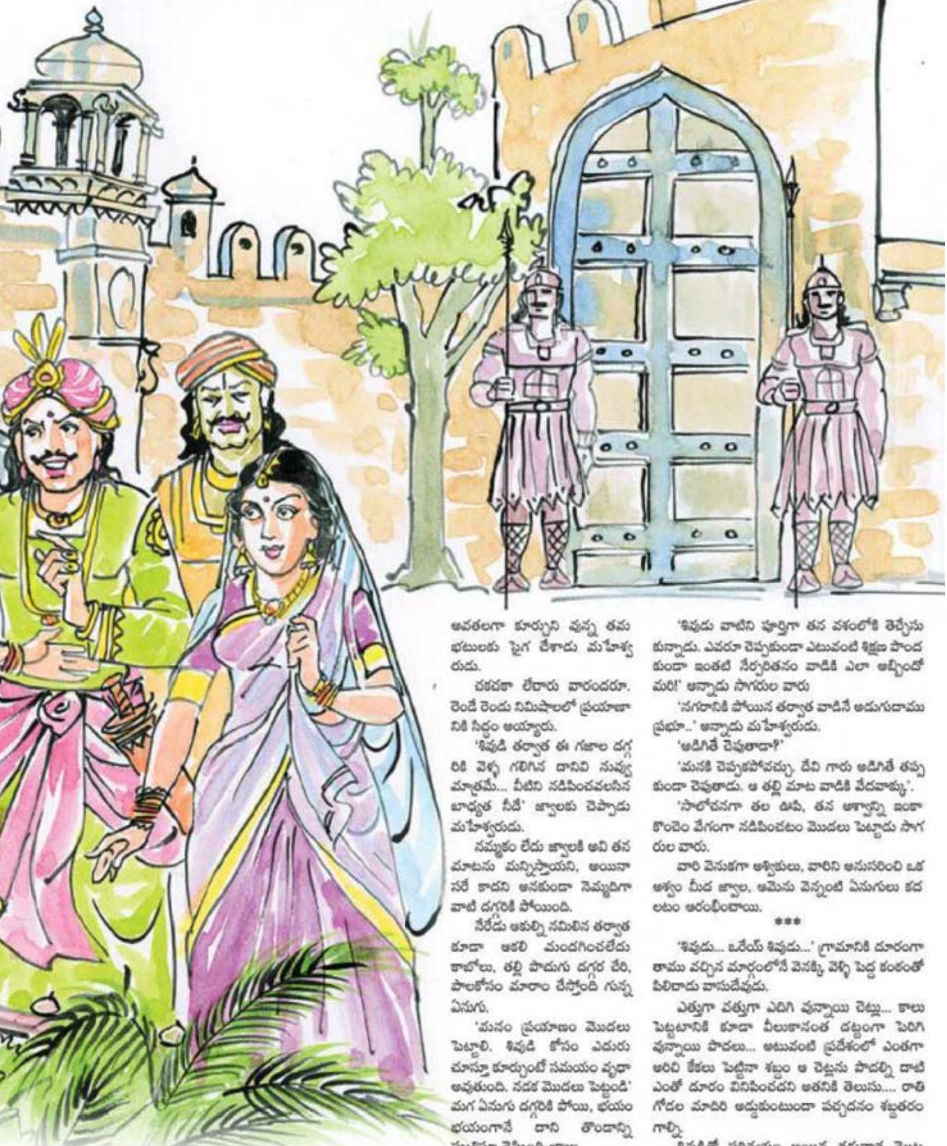

సమయాన్ని వృధా చేస్తే నగరాన్ని చేరుకోవటంలో ఆలస్యం అవుతుంది. అది కూడని పని మనం ఎంత త్వరగా వెళ్ళగలిగితే అంత మంచిది' అంటూ కొంచెం అవతలగా కూర్చుని వున్న తమ భటులకు సైగ చేశాడు మహేశ్వరుడు.

చకచకా లేచారు వారందరూ. రెండే రెండు నిమిషాలలో ప్రయాణా నికి సిద్ధం అయ్యారు.

'శివుడి తర్వాత ఈ గజాల దగ్గ రికి వెళ్ళ గలిగిన దానివి నువ్వు మాత్రమే... వీటిని నడిపించవలసిన బాధ్యత నీదే' జ్వాలకు చెప్పాడు మహేశ్వరుడు.

నమ్మకం లేదు జ్వాలకి అవి తన మాటను మన్నిస్తాయని, అయినా సరే కాదని అనకుండా నెమ్మదిగా వాటి దగ్గరికి పోయింది.

నేరేడు ఆకుల్ని నమిలిన తర్వాత కూడా ఆకలి మందగించలేదు కాబోలు, తల్లి పొదుగు దగ్గర చేరి, పాలకోసం మారాం చేస్తోంది గున్న ఏనుగు.

'మనం ప్రయాణం మొదలు పెట్టాలి. శివుడి కోసం ఎదురు చూస్తూ కూర్చుంటే సమయం వృధా అవుతుంది. నడక మొదలు పెట్టండి' మగ ఏనుగు దగ్గరికి పోయి, భయం భయంగానే దాని తొండాన్ని స్పృశిస్తూ చెప్పింది జ్వాల.

చిన్నగా ఘీంకరించి, అడుగు కదిపిందా మహా గజం. జ్వాలకే కాదు, సాగరుల వారికి, మహేశ్వరుడికీ కూడా విపరీతమైన ఆశ్చర్యం కలిగింది.

'శివుడు వాటిని పూర్తిగా తన వశంలోకి తెచ్చేసు కున్నాడు. ఎవరూ చెప్పకుండా ఎటువంటి శిక్షణ పొంద కుండా ఇంతటి నేర్పరితనం వాడికి ఎలా అబ్బిందో మరి!' అన్నాడు సాగరుల వారు

'నగరానికి పోయిన తర్వాత వాడినే అడుగుదాము ప్రభూ..' అన్నాడు మహేశ్వరుడు.

'అడిగితే చెపుతాడా?'

'మనకి చెప్పకపోవచ్చు. దేవి గారు అడిగితే తప్ప కుండా చెపుతాడు. ఆ తల్లి మాట వాడికి వేదవాక్కు'.

'సాలోచనగా తల ఊపి, తన అశ్వాన్ని ఇంకా కొంచెం వేగంగా నడిపించటం మొదలు పెట్టాడు సాగ రుల వారు.

వారి వెనుకగా అశ్వికులు, వారిని అనుసరించి ఒక అశ్వం మీద జ్వాల, ఆమెను వెన్నంటి ఏనుగులు కద లటం ఆరంభించాయి.

***

'శివుడు... ఒరేయ్ శివుడు...' గ్రామానికి దూరంగా తాము వచ్చిన మార్గంలోనే వెనక్కి వెళ్ళి పెద్ద కంఠంతో పిలిచాడు వాసుదేవుడు.

ఎత్తుగా వత్తుగా ఎదిగి వున్నాయి చెట్లు... కాలు పెట్టటానికి కూడా వీలుకానంత దట్టంగా పెరిగి వున్నాయి పొదలు... అటువంటి ప్రదేశంలో ఎంతగా అరిచి కేకలు పెట్టినా శబ్దం ఆ చెట్లను పొదల్ని దాటి ఎంతో దూరం వినిపించదని అతనికి తెలుసు.... రాతి గోడల మాదిరి అడ్డుకుంటుందా పచ్చదనం శబ్దతరం గాల్ని.

శివుడితో పరిచయం అయిన తరువాత మొట్ట మొదటి సారిగా, ఒకింత ఆగ్రహానికి గురి అయినాడు వాసుదేవుడు.

'ఇష్టం వచ్చినట్లు ప్రవర్తించడం చాలా ఎక్కువై

పోయింది నీకు. ఇంత చీకట్లో నువ్వు విరగపొడిచే పనులు ఏముంటాయ్ ఈ కారడివిలో? ఏమైనా వుంటే మాకు చెప్పవచ్చు కదా...' తనలో తను అనుకుంటూ, అంతవరకూ తను అనుసరించి వచ్చిన మార్గాన్ని వదిలి, దట్టంగా వున్న పొదల మధ్యకు అశ్వాన్ని నడిపించబోయాడు.

పది అడుగుల దూరం మాత్రమే పోగలిగింది అది. ఆ తర్వాత అడుగు వేయటం అసాధ్యం అవటంతో ఆగిపోయింది.

ఇంకా అధికం అయిపోయింది వాసుదేవుడి కోపం, పళ్ళు బిగించి, వాహనం మీది నించి దిగాడు. వరలో వున్న ఖడ్గాన్ని తీసి అడ్డుగా వున్న పొదల్ని ఛిన్నాభిన్నం చేయటం మొదలు పెట్టాడు.

పది నిమిషాలు మాత్రమే చేయగలిగాడు అతను ఆ పనిని. పదకొండో నిమిషంలో సునిశితమైన అతని నాశికా రంధ్రాలకు సోకింది ఒక వాసన.

పొగ వాసన అది. దట్టమైన ఆ పొదలకు ఆవలి ప్రక్కన ఎక్కడో ఎవరో పెద్ద చితుకుల మంట వేసినట్లు గాలి వాలున చాలా గాఢంగా తెలిసి వస్తోంది.

శివుడి మీది కోపం చటుక్కున మాయం అయిపోతుండగా - మరింత పట్టు దలగా ఆ పొదల మధ్యన ఒక దారిని ఏర్పాటు చేసుకున్నాడు అతను తన కరవాలం సహాయంతో. అడుగు తీసి అడుగు వేయటానికి ఎంతగానో భయపడుతున్న తన అశ్వాన్ని అతి బలవంతంగా నడిపిస్తూ, పొగ వాసన తెలిసి వస్తున్న దిశలోకి నడిచాడు.

వందబారల దూరం పోవటానికి అర్ధఘడియకు పైగానే పట్టింది అతనికి. లావుగా వున్న ఒక చెట్టు మొదలు దగ్గర ఆగి అవతలి పక్కన వున్న ఒక పల్లపు ప్రదేశంలోకి తొంగి చూశాడు.

చిన్ననీటిగుంట ఒకటి వున్నది అక్కడ. ఆ గుంట దగ్గర ఆగి వున్నాయి కొన్ని అశ్వ శకటాలు. అడవి పొదల్లో అతిగా సంచరించడం వల్ల చినిగి పీలికలైన దుస్తులతో, ముళ్ళపొదల మూలకంగా గాయపడిన మొఖాలతో, ఆ శకటాల దగ్గర కూర్చుని వున్నారు కొందరు భటులు. చితుకుల మంటవేసి, ఆ మంటల మీద ఆహారాన్ని వండుకుంటున్నారు.

వారందరికీ పదివింద్ల దూరంలో వున్న ఒక పెద్ద బండరాయి చాటున మోకరించి కూర్చుని వున్నాడు శివుడు. తదేక దీక్షగా వారి వంకే చూస్తున్నాడు.

***

అంతకుముందు అతని మీద తనకు విపరీతమైన కోపం వచ్చిన సంగతిని వెంటనే మరచిపోయి తనలో

సాగరుడు మంత్రి మహేశ్వరుడు, జ్వలిత సామ్రాజ్య యువరాణి జ్వాల సంపంగి నగర ద్వారానికి చేరుకోగానే చారులతాదేవితో సహా నగర ప్రజలు ఘనస్వాగతం పలికారు. అంతా అంతఃపురంలోకి వెళ్ళారు. శివుడు మాత్రం తన గజాలను శుభ్రం చేయడానికి గుట్టల వెనక్కు వెళ్ళి మంచినీటి గుంటను వెదక సాగాడు. ఈలోపు శుక్రుతుడు అతడి వెంట ఉన్న అగంతకులు రహస్య సొరంగ మార్గంలో నగరం వెలుపలికి చేరారు.

తను నవ్వుకున్నాడు వాసుదేవుడు.

ఏనుగుల మీద కూర్చుని వుండగా గాలివాలున ఆ భటులు వేసిన చితుకుల మంట వాసన అతనికి తెలిసినట్టుంది - ఎవరికీ చెప్పకుండా అదేమిటో తెలుసుకోవటానికి వచ్చేశాడు.

'నీకు అసలు బుద్ధి అనేది కొంచెం కూడా లేదురా శివుడు... చెప్పా పెట్టకుండా వచ్చి, ఏం చేద్దామనిరా ఇక్కడ కూర్చున్నావు?' పాము పాకినట్లు నిశబ్దంగా మోచేతుల మీద పాకుతూ, అతని సమీపంలోకి పోయి, రహస్యంగా అడిగాడు.

అదిరిపడి వెనక్కిచూసి, కొంచెంగా సిగ్గుపడ్డాడు శివుడు. 'శిఖావంతుడి సైనికులు ఎవరో మనల్ని అనుసరించి వస్తున్నారనిపించింది' అన్నాడు తను కూడా రహస్యంగానే.

'వాళ్ళు ఎవరో నాకు తెలుసు... మనం చాటుమాటుగా కూర్చోవాల్సిన అవసరం లేదు' అంటూ లేచి నిలుచున్నాడు వాసుదేవుడు.

'హెచ్చరిక భటులారా! భయపడకుండా మా వంక చూడండి' అంటూ చితుకుల మంట దగ్గర వున్నవారిని సంబోధించాడు.

అదిరిపడి తలా ఒక పక్కకు దొర్లుతూ మంటల వైపే చూస్తున్న ఆ భటులందరూ తమ ఆయుధాల మీద చేతులు వేస్తూ, గబగబా లేచి నిలుచున్నారు.

'మంద బుద్ధులు మీరు. కాబట్టే మీతో వచ్చిన యువరాణి జాడల్ని వెతుకలేక అడవి పక్షుల మాదిరి చెట్లు పుట్టల్ని పట్టుకు తిరుగుతున్నారు' మరింత గంభీరంగా అంటూ బండరాయి దిగ్గిర్నించి ముందుకు అడుగు వేశాడు వాసుదేవుడు.

పట్టిపట్టి చూశారు ఆ భటులు. ఉన్నట్లుండి వారి వదనాల్లో కనిపిస్తున్న ఆందోళన మటుమాయం అయిపోయింది.

'వాసుదేవుల వారికి వందనాలు..' అంటూ ముందుకు వచ్చి నమస్కారాలు చేశారు.

'వీళ్ళు మన వాళ్ళేరా శివుడూ... మన యువరాణిని వెంట బెట్టుకొని రాజధాని నుంచి బయలుదేరిన చక్రవర్తి సైనికులు... పిచ్చిపట్టిన వాళ్ళ మాదిరి ఈ అడవిలో కారట్లాడుతున్నారు' వెనుక వున్న శివుడికి చెప్పాడు వాసుదేవుడు.

'కారట్లాడవలసిన అవసరం ఏమొచ్చింది? ఎన్నో గ్రామాలున్నాయి ఈ చుట్టుపట్ల... అక్కడికి పోయి గ్రామస్థుల సహకారం తీసుకుని వుండాల్సింది' అన్నాడు శివుడు.

దారి తెలిసిన వారికి చాలా తేలిక ఆ గ్రామాల్ని వెతికి పట్టుకోవడం. యువరాణి మాయం అయిపోయే సరికి వాళ్ళకి మతులు పోయినట్లున్నాయి. అడవి దారుల్ని వదిలి ఈ పొదల మధ్యకి వచ్చి ఇరుక్కున్నట్లున్నారు' అంటూ ఆ భటుల వంక చూశాడు వాసుదేవుడు.

ఆలస్యం చేయకుండా తలలు ఊపారు వారందరూ.

'మీరు ముందుగా మీ ఆందోళనను వదిలిపెట్టండి. యువరాణి క్షేమం. ఇంతకు ముందే ఈ పొదలకు ఆవలగా వున్న మార్గం గుండా ఆమె సంపంగి నగరం వెళ్ళింది' వాళ్ళకు చెప్పాడు వాసుదేవుడు.

గుండెల మీది నించి కొండంత బరువు దిగిపోయినట్లు తేలికగా నిట్టూర్చి అతనికి పదేపదే నమస్కారాలు చేశారు వాళ్ళు.

'మాకు అప్పజెప్పిన బాధ్యతని సరిగ్గా నిర్వహించలేక పోయినందుకు సిగ్గు పడుతున్నాము. మా ఆందోళనను ఉపశమింప చేశారు మీరు, కృతజ్ఞులం' అన్నారు.

శివుడి వద్ద వున్న చురకత్తిని తీసుకుని, చితుకుల మంట దగ్గర నేల మీద రకరకాల గీతలు గీసి, వారు చేయవలసిన పనిని, అనుసరించవలసిన మార్గాల్ని చూపించాడు వాసుదేవుడు.

'వళ్ళు దాచుకోకుండా ప్రయాణం చేస్తే రేపు సాయంకాలానికి మీరు సంపంగి నగరం చేరుకోగలరు మీ శకటాలతో సహా...' అని చెప్పి శివుడి కేసి తిరిగాడు.

'వచ్చిన పని అయిపోయింది. నీ అనుమానం వల్ల అడవిలో దారితప్పిన వాళ్ళ జాడలు తెలిశాయి. ఇక మన దారిన మనం వెళ్లవచ్చు' అంటూ ఏ చెట్టు చాటు నుంచి అతన్ని చూశాడో, ఆ చెట్టు దగ్గర వదిలి పెట్టిన తన అశ్వం దగ్గరికి చేరుకున్నాడు. ముందు శివుడిని ఎక్కించి, వెనక తను కూర్చున్నాడు. కాలి మడమలతో అదిలించి, దట్టమైన ఆ పొదల మధ్య తను ఏర్పాటు చేసిన మార్గంలో నుంచి ఇవతలి పక్కకు వచ్చాడు.

'సాగరుల వారు ఈ సరికి గ్రామంలో నుంచి బయలుదేరి వుంటారు. వేగంగా వెళితే తప్ప మనం వారిని కలుసుకోలేము' అంటూ గుర్రాన్ని మరింత గట్టిగా అదిలించాడు.

***

నగరం వెలుపల వున్న ఆలయంలోని సొరంగ మార్గంలో నుంచి శివుడు ఎవరికీ కనిపించకుండా నగరం లోపలికి వెళ్ళాడో, సరిగ్గా అదే మార్గంలో నుంచి నగరం వెలుపలికి వచ్చాడు శుక్రుతుడు.

'సాగరుల వారికి, ఆయన అంతరంగికుల్లో అతి కొద్దిమందికి మాత్రమే తెలిసిన రహస్య మార్గం ఇది... మనం దీన్ని ఉపయోగించినట్లు ఎవరూ గ్రహించలేరు. గ్రహించే సమయానికి మనం చాలా దూరం వెళ్ళిపోవచ్చు'.

తనను బలవంతంగా కారాగారం దగ్గిర్నించి ఇవతలికి లాక్కు వచ్చిన ఆగంతుకులకి చెప్పాడు అతను.

'ఇటువంటి దారి ఒకటుందని మాకు ముందుగానే తెలిసివుంటే చాలా బాగుండేది. రాజభటులకు చచ్చినా దొరికే వాళ్ళం కాదు...' అన్నాడు ఆగంతకుల నాయకుడు.

'ఇంకోసారి వాళ్ళకి దొరికితే చచ్చిపోవటం తప్పని

PREVIOUS PAGE
NEXT PAGE

నరి.. మీరు ఎటుగా ప్రయాణం చేయదలుచుకున్నారు?' అని అడిగాడు శుక్రుతుడు.

'మేము మా శ్రేష్ఠిగారి దగ్గరికి పోయి జరిగింది వారికి విన్నవించాలి. మీ సంగతేమిటి?' అడిగాడు నాయకుడు.

'కారాగారంలో మనల్ని బయటికి రమ్మని పిలిచిన వారి వాలకం నాకు వారు మన రాజధాని నుంచి వచ్చిన వారి మాదిరిగా అనిపించింది. నేను అన్యాయంగా బంధించబడినట్లు మహామంత్రి గుణధాముల వారికి తెలిసి, బంధ విముక్తిడిని చేయటానికి వారిని పంపించి నట్లుగా అనిపిస్తోంది. నిజం ఏమిటో తెలియదు..' తను కారాగారపు మందిర ద్వారం దగ్గిరికి వచ్చినప్పుడు తనను బయటికి పిలుస్తూ వాళ్ళు మాట్లాడిన మాటల్ని మరోసారి గుర్తు చేసుకుంటూ అన్నాడు శుక్రుతుడు.

'సాగరుడు మిమ్మల్ని దోషిగా భావించిన తర్వాత ఈ భూ ప్రపంచంలో ఎవరూ మీ నిర్దోషిత్వాన్ని నమ్మరు. దోషిగానే అనుకుంటారు..' ఇప్పుడు మీరు గుడ్డిగా రాజధానికి వెళితే ఇంకోసారి బంధింపబడ తారు.. రాజధానిలో వున్న చెరసాలలు చాలా బలిష్టంగా వుంటాయని మీకు తెలుసు. వాటిలో నుంచి బయట పడడంల నరమానవులెవరికీ సాధ్యపడే విషయం కాదు' నెమ్మదిగా చెప్పాడు ఆగంతకుల నాయకుడు.

అధికం అయిపోయింది శుక్రుతుడి అనిశ్చిత పరిస్థితి. ఏదో చేయాలనుకుని, ఇంకేదో చేశాడు తను. అనుకోని విధంగా తప్పడడుగు వేసి రాజద్రోహిగా మారిపోయాడు.

కనులు చిట్లించి అతని ముఖంలోకే చూస్తున్న ఆగంతకుల నాయకుడికి అర్థం అయిపోయాయి ఆ ఆలోచనలు.

'నిప్పులాంటి విశ్వాసపాత్రులు మీరు... నిజం ఏమిటో తెలుసుకొనే ప్రయత్నం చేయకుండా మిమ్మల్ని అనుమానించి, అవమానించారు. ఇంతకాలం చేసిన సేవలన్నీ ఎందుకూ పనికి రాకుండా పోయాయి. మీ వంటి సాహసవంతుడికి ఇంతటి అవమానం జరగటం నిజంగా చాలా బాధాకరం' అంటూ అతని మనసులోని అనిశ్చితి పరిస్థితిని మరింతగా ఎగద్రోశాడు.

'ఇప్పుడు నేను ఏం చేస్తే బాగుంటుంది?' తనలో తను మాట్లాడుకుంటున్నట్లు పైకే అన్నాడు శుక్రుతుడు.

'అనవసరమైన ఆలోచనలతో మనసును కష్టపెట్టుకోకండి. మాతో పాటు మీరు కూడా మా శ్రేష్ఠిగారి వద్దకు విచ్చేయండి. మీ శక్తియుక్తులు ఆయనకు బాగా తెలుసు. ఏం చేయాలో ఆయనే చెపుతారు?' అని అన్నాడు నాయకుడు.

'నన్ను ఇంతగా బాధపెట్టిన సాగరుల వారికి, ఆ మంత్రి మహేశ్వరుడికీ నా పగ ఎటువంటిదో తెలిసేటట్టు చేయకుండా మీతో ఎలా రాను?' అడిగాడు శుక్రుతుడు.

తన వెనక నిలబడి వున్న తన సహచరుల వంక ఓరగా చూసి, చిన్న నవ్వు ఒకటి నవ్వాడు ఆగంతకుల నాయకుడు.

'గజశాల దగ్గర జరిగిన సంఘటన సాగరుల వారి ముందుచూపు వల్ల జరిగిందని మేము అనుకోవటం లేదు. ఆయన పెంపకంలో పెరుగుతున్న అనాధ బాల బాలికల్లో శివుడు అనబడే ఆకతాయి ఒకడున్నాడు. మాకు వాడి మీదనే అనుమానంగా వున్నది. మీరు అవమానాల పాలు కావటానికి వాడే కారణమని కూడా మాకు అనిపిస్తోంది' అన్నాడు శుక్రుతుడితో నమ్మకంగా.

శత్రువులతో చేతులు కలిపి ఆ ఆగంతకులు సంపంగి నగర గజదళాన్ని నాశనం చేయటానికి ప్రయత్నం చేశారని మరిచిపోయాడు శుక్రుతుడు. తన అహంకారం తనను దేశద్రోహులతో చేతులు కలిపేటట్లు చేస్తోందని కూడా విస్మరించాడు.

'నిజమే.. ఆ బాలుడిని దెబ్బతీయటం ద్వారా సాగరుల వారికి మంచి గుణపాఠం నేర్పవచ్చు.... అతన్ని గురించి నాకు వివరంగా చెప్పండి?' అన్నాడు.

గొంతు సవరించుకుని ఆగంతకుల నాయకుడు మాటలు మొదలు పెట్టబోతుండగా - వారు నిలబడిన ప్రదేశానికి దగ్గర్లో వున్న రహదారి మీద ప్రత్యక్షం అయినారు ఇద్దరు అశ్వికులు.

తమ గుట్టు రట్టు అయిందన్న భయంతో బండరాళ్ళ చాటుకు పరిగెత్తబోయిన తన సహచరులందర్ని ఒక్క చూపుతో కట్టడి చేశాడు నాయకుడు.

'వాళ్ళు నగరంలో నుంచి రావటం లేదు.. వెలుపలి నించి వస్తున్నారు కాబట్టి మనం ఎవరిమో, ఏమిటో వారికి తెలిసే అవకాశం లేదు. కదలకుండా నిలబడండి. నేను మాట్లాడతాను' అన్నాడు.

అతని సహచరులతో పాటు తను కూడా మౌనంగా తల వంచుకుని నిలుచున్నాడు శుక్రుతుడు.

'ఎవరు మీరు? ఎందుకు నిలుచున్నారు ఇక్కడ?' రహదారి పక్కనే నిలుచున్న వారందర్ని గమనించి దగ్గరిగా వస్తూ అడిగాడు ఆ అశ్వికుల్లో ఒకతను.

తూర్పు దిక్కు తెల్లబడలేదు. చీకట్లు ఇంకా తొలగిపోలేదు. ఆకారాలు కనిపించినా మొఖాలు మాత్రం స్పష్టం కావడం లేదు.

'నగరమంతా ముట్టడికి సిద్ధం అవుతోంది... గజదళం నగరం వెలుపల సర్వసన్నద్ధంగా నిలబడి వుంది... చుట్టుపక్కల వున్న గ్రామాల్లో నుంచి గడ్డి మోపుల్ని తీసుకు రమ్మనమని సేనాపతి ఆజ్ఞ... సిద్ధపరిచిన గజాలకు ఆహారం అత్యవసరం కదా..' అన్నాడు ఆగంతకుల నాయకుడు. అంతటితో ఆ అశ్వికులు తృప్తి పడ్డారు గాని, నాయకుడు మాత్రం అంతటిత ఆగలేదు.

'సైనికులందరూ నగరంలో కాళ్ళు విరగదొక్కుకుంటుంటే, మీరు నగరం వెలుపలికి ఎందుకు పోయినట్లు?' అన్నాడు.

'మేము సాగరుల వారిని అనుసరించి అడవిలోకి వెళ్ళాము. యువరాణి వారిని వెంట బెట్టుకుని సాగరుల వారు క్షేమంగా వెనక్కి వస్తున్నారు. చారులతాదేవి గారికి ఈ మాట చెప్పటం కోసం మమ్మల్ని ముందు పంపించారు..' అంటూ తమ వాహనాల్ని వేగంగా నగరం వైపు పరిగెత్తించారు.

మౌనంగా తల వంచుకు నిలబడి వున్న శుక్రుతుడి వంక ఓరగా చూశాడు ఆగంతకుల నాయకుడు.

'సాగరుల వారితో పాటు ఆ మంత్రి మహేశ్వరుడు కూడా వుండే వుంటాడు. ఎంత చీకట్లోనయినా నన్ను మిమ్మల్ని అతను తేలికగా గుర్తు పట్టేస్తాడు... మనం దూరంగా వెళ్ళిపోవడం చాలా మంచిది' వెంటనే అన్నాడు శుక్రుతుడు.

ఎదురు చెప్పలేదు ఆగంతకుల నాయకుడు... తన వారికి సైగచేసి రహదారికి ఆవలి పక్కగా కొంచెం దూరంలో వున్న ఒక కొండగుట్ట కేసి బయలుదేరాడు.

తనశక్తి ఎటువంటిదో సాగరుల వారికి తెలియ చెప్పే మార్గాల్ని ఆలోచిస్తూ అతన్ని అనుసరించాడు శుక్రుతుడు.

***

నగరం నగరమంతా, సైనికులు ఎంతగా వారిస్తున్నా వినకుండా నగర ద్వారాల దగ్గిరికి వచ్చేసింది.

జ్వలిత సామ్రాజ్యానికి కాబోయే మహారాణిని వారెవరూ చూసి ఉండలేదు అప్పటివరకూ. తోసుకుంటూ తొక్కిసలాడుకుంటూ ఊపిర్లు బిగపట్టి ఎదురు చూడటం మొదలు పెట్టారు.

'తల్లీ...వాళ్లని అదుపు చేయటం అసాధ్యంగా వుంది. బలప్రయోగం చేయకపోతే తొక్కిసలాట అధికం అయిపోయేటట్లుంది. వెదురు చువ్వలతో రెండు మూడు సార్లు బెదిరించమని ఆజ్ఞ ఇవ్వండి' చెలికత్తెలు, అంగరక్షకులు వెనుక నడుస్తుండగా, ద్వారాల దగ్గిరికి వచ్చిన చారులతాదేవిని అర్థించాడు సేనాపతి.

'తల్లీ,... కట్టకట్టుకుని అందరూ ద్వారాల మీద పడిపోయేటట్లున్నారు.. ద్వారాలు విరిగిపోతే చాలా ప్రమాదం' ఆందోళనగా చెప్పాడు అప్పుడే వచ్చిన ఒక దళపతి.

'తమకు కాబోయే మహారాణిని చూడాలనే వారి కుతూహలాన్ని మనం గౌరవించాలి... ముందు ద్వారాల్ని తెరిపించండి' చెప్పింది చారులతాదేవి.

ముట్టడి జరుగుతుందన్న అనుమానంతో మూసి వేయబడిన ద్వారాల్ని తిరిగి తెరవటానికి తటపటాయించాడు సేనాపతి.

'మన గజదళం వెలుపల నిలబడి వుండగా, ఇప్పటికిప్పుడు వచ్చిన భయం ఏమీ లేదు... 'తెరవమని ఆజ్ఞ ఇవ్వండి' మరింత గట్టిగా చెప్పింది ఆమె.

సెకండ్ ఇన్నింగ్స్‌కు ఐష్ రెడీ!

దాదాపు మూడు సంవత్సరాల పాటు వెండితెరకు దూరంగా వున్న ఐష్ తిరిగి సినిమాల్లో నటించేందుకు రెడీ అవుతోందని బాలీవుడ్ సమాచారం! బాలీవుడ్‌లో 30 సంవత్సరాల క్రితం వచ్చిన ఓ సినిమా రీమేక్‌లో ఐష్ నటించబోతోందట! ఐష్ సరసన అభిషేక్ నటించవచ్చని అంటున్నారు. ఐశ్వర్యను ఎప్పుడెప్పుడు వెండితెర మీద చూద్దామా అని తహతహలాడుతున్న ఆమె అభిమానులకు ఇది నిజంగా ఓ స్వీట్‌న్యూసే!

Copyright 2010-2013 © Navyaweekly.com. All rights Reserved. This site Best viewed in 1024X768

తమన్నాకు ఝలక్!

మిల్కీ బ్యూటీ తమన్నా టైం బాగాలేనట్టుంది. తెలుగులో వరుస సినిమాలతో దూసుకుపోతున్న సమయంలో బాలీవుడ్‌లో అడుగుపెట్టింది. మొదటి సినిమా ఫ్లాప్ టాక్ రావడంతో అవకాశాలు రావడం గగనమైపోయింది. అక్కడ వేరే చూడలేక, ఇక్కడికి రాలేక తంటాలు పడుతున్న తమన్నాకు శృతి అక్కడా, ఇక్కడా గట్టిపోటీ ఇస్తోంది. తెలుగులో 'బలుపు', హిందీలో 'రామయ్యా వస్తావయా', 'డి డే' మొత్తం మూడు సినిమాలు విజయవంతం కావడంతో శృతి తెలుగువారికీ, ఉత్తరాది వారికీ అదృష్ట దేవత అయింది. తమిళ 'రమణ' రీమేక్‌లో మొదట తమన్నాను అనుకున్నారట! కానీ ఇప్పుడు శృతిని తీసుకున్నారు. మరో సినిమా కూడా అదే అయింది. ఇక తెలుగు సంగతి చెప్పనక్కర్లేదు. ఇక్కడ సమంత, శృతి, నిత్య లాంటి హీరోయిన్ల పోటీకి తమన్నా తట్టుకోవడం కష్టమనే టాక్ వినిపిస్తోంది. మొత్తానికి తమన్నాకి బ్యాడ్ టైం మొదలయిందనే అందరూ అనుకుంటున్నారు.

అయిష్టంగానే వెళ్లి ఆ ఆజ్ఞల్ని అమలులో పెట్టాడు సేనాపతి. గొల్లుగొల్లున కేకలు పెడుతూ ద్వారాలను దాటి కోట వెలుపలికి పరిగెత్తుకోయారు చాలామంది పౌరులు.

కదిలే కొండల మాదిరి గంభీరంగా నిలబడి వున్న ఏనుగుల్ని చూసి భయంతో మళ్ళీ వెనక్కి వచ్చేశారు.

సూర్యుడు ఒక బారెడు దూరం ఆకాశంలోకి ఎగబ్రాకుతున్న సమయంలో రహదారి మీద ప్రత్యక్షం అయింది సాగరుల వారి బృందం.

ఆయనకు, మంత్రి మహేశ్వరుడికి మధ్యగా తన అశ్వాన్ని నడిపిస్తూ వస్తున్న జ్వాలను చూసీ చూడగానే, యువరాణి అని గుర్తించి జయజయ ధ్వానాలు మొదలు పెట్టారు పౌరులు.

ద్వారం వెలుపలికి వచ్చి నిలబడిన చారులతాదేవి ఇంకా కొంచెం దూరంలోనే వున్నదనగా తన వాహనం మీది నించి దుమికి, వేగంగా పరిగెత్తుకు వచ్చింది జ్వాల... ముందు పాదాలకు నమస్కరించి, ఆ తరువాత మేనత్త కౌగిలిలో ఒదిగి పోయింది.

'ఏడి మా శివుడు? ఎక్కడ??' తల ఎత్తి దగ్గరికి వచ్చిన మహేశ్వరుడిని అడిగింది చారులతాదేవి.

'ఈ గజదళాన్ని చూసి, తన ఏనుగులు ఆగ్రహం చెందటమో, ఆవేశ పడటమో ఏదో జరుగుతుందని వాడు అనుమాన పడ్డాడు. తన ఏనుగులతో పాటు దూరంగానే ఆగిపోయాడు..' చెప్పాడు మహేశ్వరుడు.

'వాడిని చూడటం కోసం మేము ఎంతో ఆత్రుతతగా ఎదురు చూస్తున్నాము.. వెంటనే వాడిని రప్పించండి' అన్నది ఆమె.

'ముందు మీరు యువరాణితో అంతఃపురానికి వెళ్ళండి తల్లీ.. నేను ఏదో ఒకటి ఏర్పాటుచేసి వాడిని రప్పిస్తాను... వాడు కనిపించక పోతే ఆ ఏనుగులు ఆగవు... ఈ ప్రదేశమంతా అల్లకల్లోలం అయిపోతుంది'' అంటూ వెనక్కి చూశాడు మహేశ్వరుడు.

అతనితోపాటుగా ద్వారాల దగ్గరికి రాలేదు సాగరుల వారు.. ఆయన్ని చూడగానే పెద్దగా ఘీంకరించి, వేగంగా ఎదురు వెళ్ళింది ఆ గజ సైన్యానికి నాయకత్వం వహించే పట్టపు టేనుగు.

తన అశ్వం మీది నించి దిగి, దాన్ని ముద్దుచేశాడు సాగరుల వారు. గజదళానికి చెందిన సైనికులు కొందరు తీసుకువచ్చి తనకు అందించిన కలకండ స్ఫటికాలను దోసిటా నిండా తీసుకుని దాని నోటికి అందించి సాదరంగా తొండాన్ని నిమిరాడు.

పట్టపు టేనుగును ఒక్కదాన్నే కాదు... వరుసల్లో నిలబడి వున్న అన్ని గజాలను అదే విధంగా పరామర్శించాడు.

''ఇంతకు ముందెన్నడూ జరుగని భయంకర యుద్ధం జరగబోతోంది. సిద్ధంగా వుండండి. నగరంలోని పనులు పూర్తి చేసుకొని మళ్ళీ మీ దగ్గరికి వస్తాను' మనుష్యులతో చెప్పినట్లు వాటికి చెపుతూ ద్వారాల దగ్గరికి వచ్చి, తనకు పాదాభివందనం చేసిన భార్యను కౌగిలించుకుని చిరునవ్వు నవ్వాడు.

జయజయ ధ్వానాలతో దద్దరిల్లిపోతోంది ఆ ప్రదేశం.

'తమరు యువరాణిని ఎంత త్వరగా అవతలికి తీసుకుపోతే అంత మంచిది... ఆనందం అధికమై వాళ్ళందరూ తమ మీదికి ఎగబడే ప్రమాదం వుంది..' చిరునవ్వుతో ఆయన్ని హెచ్చరించాడు మహేశ్వరుడు.

జ్వాలనీ, తన సతీమణిని వెంటబెట్టుకుని, నగర పౌరులందరికీ అభివాదం చేస్తూ అంతఃపుర మందిరాల వైపు బయలుదేరాడు సాగరుల వారు.

***

'మొదలు పెట్టిన పని జయప్రదంగా పూర్తి అయింది. మన సేనాపతి మళ్ళీ నగర ద్వారాల్ని మూసి వేయించక ముందు మనం కూడా లోపలికి వెళ్ళటం బాగుటుంది' శివుడితో అన్నాడు వాసుదేవుడు.

దూరంలో నిలబడి వున్న గజదళం వంక కోరగా చూస్తున్న తన ఏనుగుల వంక ఒకసారి చూసి గాఢంగా నిట్టూర్చాడు శివుడు.

కదలమని సైగచేసిన వెంటనే పరుగు పరుగున పోయి ఆ సైన్యం మీద కలబడేటట్టుంది వాటి వాలకం.

'వీటిని నగరంలోకి తీసుకు పోవటం ఇప్పుడు సాధ్యపడే విషయం కాదు... వాటిని ఆ సైన్యానికి దూరంగానే ఉంచాలి..' తను కూడా ఆ పరిస్థితిని గమనిస్తూ అన్నాడు వాసుదేవుడు.

తను దగ్గర లేకపోయినా, అవి గజసైన్యం మీదికి ఎగబడటం తప్పదని తెలిసి పోయింది శివుడికి.

'వాటికి నచ్చ చెప్పటం కొంచెం కష్టమే. కొంచెం వ్యవధి కావాలి.. మీరు నగరంలోకి వెళ్ళండి. నేను వెనుకగా వస్తాను' పది క్షణికాలు ఆలోచించి చెప్పాడతను.

'నిన్ను వంటరిగా వదిలిపెడితే సాగరుల వారు నా భరతం పట్టేస్తారు. ఇద్దరం కలిసే పోదాము'' అన్నాడు వాసుదేవుడు.

సరిగ్గా అదే సమయంలో తల్లి చాటు నుంచి కాస్తంత ఇవతలికి వచ్చింది గున్న. దూరంలో కొండ రాళ్ళ మాదిరి నిలబడి వున్న ఏనుగుల్ని చూడగానే దానికి ఉత్సాహం అధికం అయిపోయింది. తొండాన్ని గాలిలోకి ఎత్తి తన తల్లీ ఘీంకరించినట్లు భీకరంగా ఘీంకరించటానికి ప్రయత్నం చేసింది.

వయసు చాలా తక్కువ అవడంతో ఘీంకారం మాదిరి ధ్వనించలేదు. ఆ శబ్దం, కీచుగా బయటికి వచ్చింది.

అది ఏదో ప్రమాదానికి గురి అవుతున్నట్లు భావించింది కాబోలు, అతి వేగంగా కదిలింది గజ సైన్యంలో వున్న పట్టపుటేనుగు. భూమి అదిరిపోయేటట్లు అడుగులు వేస్తూ అటుకేసి రావటం మొదలు పెట్టింది.

దాన్ని ఆపడం గాని, అదుపు చేయడం గానీ ఏమీ చేతకాక, 'వెళ్ళిపోండి... అక్కడినించి వెళ్ళిపోండి..' అని బిగ్గరగా అరిచారు గజసైన్యం దగ్గర వున్న సైనికుల్లో కొందరు.

దబదబమని అడుగులు వేస్తూ వస్తూన్న పట్టపు టేనుగు చూసి, ఆవేశపడింది మగ ఏనుగు. చెవులు చిల్లులు పడేటట్లు శబ్దం చేసి దాన్ని ఎదిరించేటందుకు కదిలింది.

దానితో పాటుగా అడుగు కదిపిన ఆడ ఏనుగును అదిలించి ఆపేశాడు శివుడు. 'అది మనకి శత్రువు కాదు.. మిత్రుడే... మనం ఎదిరించకూడదు... వెనక్కి వచ్చేయ్...' అని అరుస్తూ మగ ఏనుగు ముందుకు పోయి అతి బలవంతంగా ఆపాడు. దాని దంతాల మీద పాదాలు మోపి గబగబా కుంభస్థలం మీదికి పాకాడు. మడమలతో అదిలించి వెనక్కి తిప్పాడు.

పట్టపుటేనుగు మరో పాతిక ధనువుల దూరం వచ్చేసరికి, వెనక్కి తిరిగి, రహదారికి కొంచెం దూరంలో వున్న ఒక కొండ గుట్టవైపు వెళ్ళిపోయింది మగ ఏనుగు... దాన్ని చాలా దగ్గరగా అనుసరించింది ఆడ ఏనుగు - గున్నతో సహా...

'ఒరేయ్ శివుడూ... నువ్వు చెప్పిందే నిజం... ఏదో ఒక విధంగా వాటికి నచ్చ చెప్పి, గొడవ లేకుండా నగరంలోకి తీసుకురా.. నేను నగరంలోకి పోతున్నాను' అని చెప్పి, తన అశ్వాన్ని ముందుకు కదిలించాడు వాసుదేవుడు.

ద్వారాల ముందున్న గజసైన్యం కనిపించకుండా, తన ఏనుగుల్ని గుట్ట చాటుకు తీసుకుపోయాడు శివుడు. 'ముందుగా మనం మంచినీటి గుంటని వెతికి శుభ్రంగా స్నానం చేయాలి' అంటూ మగ ఏనుగు మీది నించి క్రిందికి దూకాడు. దూకుతూ వుండగానే వచ్చింది అతనికి ఒక అనుమానం.

(ఇంకా వుంది)

కాస్ట్యూమ్

విలేఖరి: సాంగ్ వల్లో ఫైట్ వల్లో కాకుండా కేవలం కాస్ట్యూమ్స్ వల్ల మీ సినిమా అంత పెద్ద హిట్టు ఎలా కొట్టింది సార్?

దర్శకుడు: ఏం లేదయ్యా. షూటింగ్ రోజు మా రెగ్యులర్ కాస్ట్యూమ్ డిజైనర్ రాకపోతే నా నాప్కిన్నే హీరోయిన్ చేత కట్టించాను. అంతే!

PREVIOUS PAGE

NEXT PAGE

శివుడు

28

-మధుబాబు

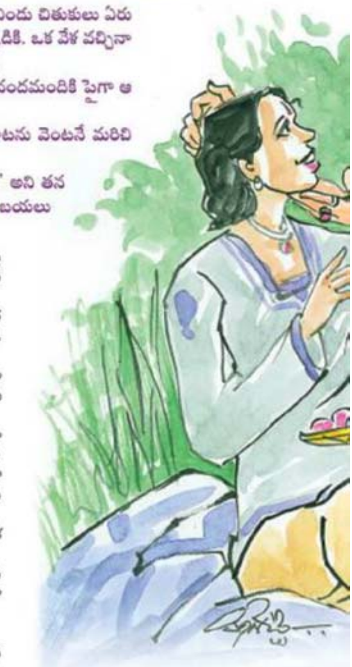

నగరంలోకి రాకపోకలు సాగించే రహదారికి చాలాదూరంలో వున్నది ఆ కొండగుట్ట. ఎండు చితుకులు ఏరు కోవటం కోసమో, ఏవైనా వనమూలికల్ని వెదుక్కోవటం కోసమో తప్ప ఎవరూ రారు అక్కడికి. ఒక వేళ వచ్చినా ఒకరిద్దరూ మాత్రమే వస్తారు తప్ప గుంపులు గుంపులుగా వచ్చే అవకాశం అస్సలు లేదు.

చిత్తడి చిత్తడిగా కనిపిస్తున్నాయి ఇప్పుడు పాదముద్రలు అనేకం ఇప్పుడు. కనీసం ఒక వందమందికి పైగా ఆ బండరాళ్ళ మధ్య అటూ ఇటూ సంచరించినట్లు చాలా స్పష్టంగా అగుపిస్తున్నాయి.

నీటి గుంటని వెతికి వంటిని ఆవరించుకుని వున్న మురికిని వదిలించుకోవాలన్న మాటను వెంటనే మరిచి పోయాడు శివుడు.

'మీరు ఇక్కడే నిలబడి వుండండి. ఒక్క అంగుళం కూడా అటూ ఇటూ కదల వద్దు..' అని తన ఏనుగులను హెచ్చరించి, క్రింద కనిపిస్తున్న అడుగు జాడల వంకే చూస్తూ గుట్టమీదికి బయలు దేరాడు.

చదరంగా వున్న ఒక బండరాయి దగ్గర కనిపించింది ఒక గుహ. ఆ ప్రదేశం వరకూ వచ్చి ఆగి పోయాయి ఆ అడుగు జాడలు.

గుబగుబలాడుతున్న గుండెల్ని దిక్కబట్టుకుని, మూడు అడుగుల ముందుకు వేసి గుహలోకి తొంగి చూశాడు అతను. మనిషిని చూస్తే మీద పడి ప్రాణాలు తీసే అడవి జంతువులు ఏమైనా ఆ గుహలో తల దాచుకుని వుంటే, అవి తనను చూసి మీదికి లంఘించేటట్లయితే, వెంటనే దూరంగా పారిపోవటానికి సిద్ధంగానే వున్నాడు అతను.

అదృష్టవశాత్తూ అటువంటివేవీ కనిపించలేదతనికి... వత్తుగా వున్న ఎండు పొదలు, పిచ్చిచెట్లు, ఎండిపోయిన వాటి కొమ్మలు-

ఏదేదో ఊహించుకుని పెద్ద పోటుగాడి మాదిరిగా అక్కడికి వచ్చినందుకు ఒకింత సిగ్గు పడుతూ వెను తిరగబోయి - అంతలోనే ఆగిపోయాడతను.

సూర్యరశ్మి సోకని ప్రదేశంలో పిచ్చిచెట్లు కాదు గదా - గడ్డిపోచలు కూడా పెరిగి పెద్దవి కాలేవు. తనకు కనిపించినవన్నీ చాలా రోజుల క్రితం ఎవరో అక్కడికి కావాలనే తీసుకువచ్చినట్లు వదిలి, వాడి ఎండుకు పోయి వున్నాయి.

చటుక్కున ముందుకు వంగి, దగ్గర్లో వున్న ఒక పొదని పట్టుకుని బరాబరా బయటికి లాగాడతను.

రెండు పొదల్ని తొలగించిన వెంటనే కనిపించాయి తనికి, గుహ లోపలి భాగంలో గుట్టలు గుట్టలుగా పేర్చి వున్న ఆ ఆయుధాలు.

***

తన దగ్గర వున్న సైన్యంలో సగభాగాన్ని సంపంగి నగరం కేసి ప్రయాణం కమ్మని ఆజ్ఞలు ఇచ్చాడు శిఖావంతుడు. మిగిలిన సైన్యాన్ని జ్వలిత సామ్రాజ్యపు రాజధాని వైపు నడవ వలసిందిగా చెప్పాడు.

'ప్రభూ... సంపంగ నగరాన్ని ముట్టడించేందుకు కొండలోయలో వున్న సైన్యం సరిపోతుంది... ఇంత బలగం అవసరం లేదు..' అంటూ చెప్పబోయిన మంత్రి వంక కోరగా చూసి నోరు మూయించాడు.

'ముట్టడి అంటూ మొదలు కాకముందే ఎన్నెన్నో ఎదురు దెబ్బలు మనకు ఆ సంపంగి నగరం నుంచే తగిలాయి. అక్కడ వున్న వారిని మనం తక్కువగా అంచనా వేయటానికి వీలు లేదు.. మన దృష్టిలో సగం ఆ నగరం మీదనే కేంద్రీకరించాలి.... మీరు వెళ్ళి ఆ కనకయ్య శ్రేష్ఠిని తీసుకురండి' అని చెప్పాడు.

పావుఘడియ తరువాత ఆయన ఎదుట ప్రవేశ పెట్టబడ్డాడు కనకయ్యశ్రేష్ఠి. తల వంచి నమస్కరించాడు.

'సంపంగి నగర చెరసాలలో వున్న శుక్రుతుడిని విడిపిస్తే, అతని ద్వారా ఆ సాగరుడి పని పట్ట వచ్చని మీరు అభిప్రాయ పడ్డారు. అవునా?' అతని వంక

జరిగిన కథ

జ్వలిత సామ్రాజ్యంలో మండలాధీశుడు,సంపంగి నగర రాజ్యాధినేత సాగరుడు పెంచుతున్న అనాథల్లో ఒకడు శివుడు. అతడు పరాక్రమశాలి. జనహిత చర్యలే అతడి నైజం. మండలాధీశుడు ఏ శిక్ష విధించినా అది శివునికి ఓ యుద్ధ శిక్షణ లాంటిదే. అడుగడుగునా తన వీరత్వాన్ని రుజువు చేసుకుంటూ అందరిమన్ననలూ ప్రశంసలూ పొందుతాడు. శత్రురాజు శిఖావంతుని కుట్రల గురించి రాజుకు కబురు చేరవేస్తాడు. ప్రధాన గూఢచారి వాసుదేవుణ్ణి, యువరాణి జ్వాలను ఆపదల నుండి రక్షిస్తాడు.

శివుడి పరాక్రమం చూసి అబ్బురపడుతుంది జ్వాల. సువర్ణ నదీ తీరంలో శత్రురాజు సైన్యం కదలికలను పసిగట్టి శివుడు,వాసుదేవుడు వారితో జతకలిసిన సాగరుడు వంద మంది శత్రు సైన్యాన్ని హతమారుస్తారు. నల్లరాతి గుట్టల వెనక శత్రురాజు 5 వేల మంది సైన్యాన్ని,వందలాది ఫిరంగులను మోహరించిన విషయాన్ని శివుడు పసిగడతాడు. సాగరుని వర్తమానంతో సంపెంగ నగరం యుద్ధానికి సన్నద్ధమవుతుంది. ఆ తర్వాత...

Copyright 2010-2013 @ Navyaweekly.com, All rights Reserved. This site Best viewed in 1024X768

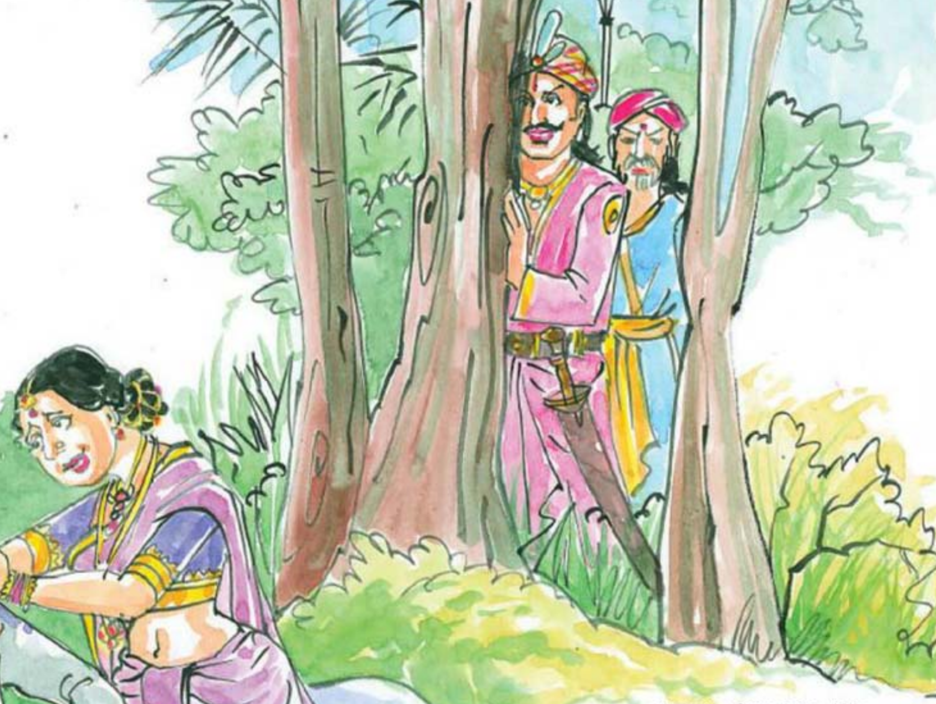

సూటిగా చూస్తూ అడిగాడు శిఖావంతుడు.

తల ఊపాడు కనయ్య శ్రేష్ఠి.

'మా మంత్రి మీకు కావాల్సిన ప్రయాణ సాధనాల్ని సమకూరుస్తాడు. మా సైన్యం సంపంగి నగరం కేసి బయలుదేరింది. మీరు సైన్యం కంటే ముందుగానే ఆ నగరానికి చేరుకుని, మీ ఆలోచనను కార్యరూపంలో పెట్టండి..' అని ఆజ్ఞ ఇచ్చి చేయి ఊపాడు శిఖావంతుడు.

ఎన్నెన్నో ఊహలతో అతని దగ్గరికి వచ్చాడు కనకయ్య శ్రేష్ఠి. తను అతనికి సహాయం చేసినందుకు ప్రతిఫలంగా తనకు ఏదో ఒక ఉపయోగం వుండేలా ఒప్పందాలు చేసుకోవాలని అతని కోరిక.

ఒప్పందాల మాట దేవుడెరుగు... తన క్రింద పని చేసే అనుచరులకు ఆజ్ఞలు ఇచ్చినట్లు ముక్తసరిగా మాట్లాడతాడని కొంచెంగా కూడా ఊహించలేదు.

'వెళ్ళి ప్రయాణ సన్నాహాలు చేసుకోమని చెపితే ఇంకా ఏమిటో ఆలోచిస్తారెందుకు? కదలండి! ఖంగు మంటూ శిఖావంతుడి కంఠం వినవచ్చే సరికి, అంతమై పోయాయి కనకయ్య శ్రేష్ఠి ఆలోచనలు.

ఆ సమయంలో ఏ మాత్రం తాత్సారం చేసినా, అతనికి ఎదురుచెప్పినా తన ప్రాణాలకే ప్రమాదమని గ్రహించి తల ఊపాడు వినయాన్ని నటిస్తూ.

'చిత్తం ప్రభూ... మీరు చెప్పినట్లే చేస్తాను' అంటూ సభా భవనం నుంచి బయటికి వచ్చాడు.

'మనంతట మనంగా సంపంగి నగరానికి వెళ్ళే ఆలోచన ఏమంత మంచిగా వున్నట్లు తోచటం లేదు. మన గురించిన వివరాలు సాగరుల వారికి తెలిసి వుంటే చాలా ప్రమాదం...' ఆయన వెనుకే వున్న అనుచరుడు చిన్నగా చెవిలో అన్నాడు.

'నిజమే... కాని ఈ అహంభావి ఆజ్ఞలను ధిక్కరించటం కూడా ప్రమాదమే... ప్రాణాలతో ఈ నగరంలో నుంచి బయట పడాలంటే ప్రస్తుతానికి ఇతని మాటల్ని వినటమే మంచిది' అన్నాడు కనకయ్యశ్రేష్ఠి.

'సంపంగి నగర కారాగారంలో బంధింపబడిన మన వాళ్ళని చిత్రహింసలు పెట్టి వుంటారు. ఆ హింసలను తట్టుకోలేక వాళ్ళు మన గుట్టు మట్లన్నిటినీ బట్టబయలు చేసేసి వుంటారు. నగరంలోకి వెళ్ళవలసిన అవసరం లేదు. ఆ పొలిమేరల సమీపంలోకి కూడా పోకముందే సాగరుల వారు మన అంతు చూసే పథకాలు రచించి వుంటాడు...' మరింత భయంగా అన్నాడు ఆ అనుచరుడు.

సమాధానం ఇవ్వలేదు కనకయ్యశ్రేష్ఠి. సాలోచనగా తల ఊపుతూ తమ విడిది భవనాన్ని చేరుకున్నాడు. తమ ఆడంబరాన్ని, వైభోగాన్ని తేటతెల్లం చేసే లాంఛనమైన ముత్యాల పల్లకీ, దాసదాసీ జనం అందరినీ అక్కడే వదిలి, అంతరంగికులైన ఆ ఒక్క అనుచరుడితో కలిసి, శిఖావంతుడు సిద్ధం చేయించిన అశ్వ శకటంలో కూర్చున్నాడు అతను. సంపంగి నగరం కేసి బయలుదేరిన

ఎల్లుండే పెళ్ళి

ఈ వారం కవిత

ఎల్లుండే పెళ్ళి
ఇంట్లో ఎవరూ లేరు
బంధువులూ మిత్రులూ
ఏ పైవువాళ్ళూ ఏ వరుసవాళ్ళూ
ఏ ఒక్కరూ తోడులేరు
అతనూ అతని భార్యా
పెళ్ళికాబోయే పెద్దమ్మాయి
బట్టలు సర్దుకుంటూ చిన్నకూతురు
ఇంకెవరూ లేరు

కలుపుగోలుగా మాట్లాడడానికి
సరదాగానైనా గొడవ పడడానికి
అరుపులతో అనురాగంతో
పనులు పురమాయించడానికి
అయినవాళ్లెవరూ లేరు
నలుగురు కదులుతున్న గాలి తప్ప
మరే సడీ చప్పుడూ లేదు
శిక్ష వేసి అండమాన్‌కి పంపినట్టు
కుదించి బస్తాలో మూటగట్టినట్టు
ఊపిరాడక నలిగిపోతున్న నలుగురు
మనసులో తప్ప. ఏ మూలనా
మనుషుల సందడి లేదు

ఎవరింట్లో పెళ్ళి జరిగినా
ఇల్లంతా పండగలా వుండాలి
నవ్వులతో పువ్వులతో
గదులన్నీ గుబాళించాలి
తలుపులు మూయకుండా
దీపాలు ఆరకుండా
సంబరాలు జరగాలి
అల్లరి వుండాలి. ఆనందం విరియాలి
పిల్లలతో తల్లులతో
అలిగేవాళ్ళ సౌందర్యంతో
వన భోజనాల్లా వుండాలి
ఎల్లుండే పెళ్ళి
ఎడారిలా వుంది ఇల్లు

కన్నవాళ్ళు బతికిలేరు
తోబుట్టువులు మిగలలేదు
అనుకున్న వాళ్ళు అంతగా దగ్గరకాలేదు
మిత్రుల్ని వెదుక్కున్నారు
కొందరు అప్పుడప్పుడు పలికారు
మరికొందరు అంటీ అంటనట్టున్నారు
ఎవరైనా రాకపోతారా అనుకొన్నారు
ఎదురుచూస్తూ ఎడ్డివాళ్ళలా మిగిలారు

ఎల్లుండే పెళ్ళి
తెల్లవార్లూ కుములుకున్నారు

పొదుపుచేసింది కొంత వుంది
అప్పుతెచ్చుకున్న బలముంది
నగలు కొన్నారు బట్టలు తెచ్చారు
అవసరానికి అన్నీ సమకూర్చుకొన్నారు

ఎన్నివున్నా ఎంత వున్నా
ఏ మున్నా లేకపోయినా

కీదరికం దాగలేదు
సర్దుబాటుగాక కాదు
సదుపాయాలు కరువయ్యి కాదు
ఆస్తులు కనిపించక కాదు...
మనుషులు లేని కీదరికం
ఆత్మీయులు దొరకని కీదరికం
భుజం మీద ప్రేమగా మోపే
మృదువైన చేయిలేని కీదరికం
ఉల్లాసంగా కేరింతలు లేని కీదరికం
వెన్నెల్లా కళ్ళునవ్వని కీదరికం
ఎల్లుండే పెళ్ళి
వేసవి సెలవుల్లో
మూసిన బడిలా వుంది ఇల్లు
అన్నివేళల్లో అందరూ పీటవేసి పిలిచి
విందు చేయకపోయినా ఫర్వాలేదు
కొన్ని సమయాల్లో కొందరైనా పలకరించి
బతుక్కి తీయదనమివ్వాలి....
పక్కపక్కనే నడిచి
ఒడ్డు చేర్చే పడవలా వుండాలి
ఎల్లుండే పెళ్ళి
ధైర్యమిచ్చే వైభవం చూడాలి!

-ఆశారాజు

సెల్: 93923 02245

సైన్యం వెనుకే ప్రచోద నగరంలో నుంచి వెలుపలికి వచ్చి, అడవిదారిలో ప్రయాణం మొదలు పెట్టాడు.

***

పొడవుగా వున్న ధనస్సులు, పదునైన బాణాలు, కత్తులు, మిలమిల మెరిసిపోతున్న కటార్లు, చురకత్తులు, మందపాటి కవచాలు, బలమైన శిరస్త్రాణాలు... కోట గోడల మీదికి విసరటానికి ఉపయోగపడే జనపనార మోకులు, వాటి చివర్లకు కట్టే ఇనుపకొక్కేలు...

గుట్టలు గుట్టలుగా పడి వున్నాయి ఆ యుద్ధ సామాగ్రులు. బయటికి కనిపించకుండా గుట్ట క్రింది నించి తవ్వుకు వచ్చిన పొదలతో, విరుచుకు వచ్చిన చెట్ల కొమ్మలతో కప్పబడి వున్నాయి.

అటువంటి దృశ్యం కంట పడుతుందని ఊహించక పోవడం వల్ల పది క్షణికాల పాటు నిశ్చేష్టుడైనాడు శివుడు.

సంపంగి నగరానికి చెందిన సామాగ్రి నిశ్చయంగా కాదు అది. అలా బంగరు బయలు ప్రదేశంలో అటు వంటి వాటిని దాచిపెట్టవలసిన అవసరం సాగరుల వారికి లేదు.. తప్పకుండా అది శత్రువుల పనే అయి వుంటుంది.

దగ్గర దగ్గరగా రెండు మూడు వేల మంది సైనికు లకు సరిపడే సామాగ్రి అది... రెండో కంటి వాడికి తెలియ కుండా అక్కడికి ఎలా తీసుకు రాబడింది? ఎవరిచేత తీసుకు రాబడింది??

ఇవతలికి లాగిన ఎండు పొదల్ని, కొమ్మల్ని తిరిగి ఆ సామాగ్రిని అడ్డుగా పెట్టి, ఇవతలకి వస్తూ చాలా తీవ్రంగా ఆలోచించాడు శివుడు.

ఒకరు ఇద్దరు చేసిన పని కాదు అది. దాదాపు ఒక వందమందికి పైగా వాటిని మోసుకువచ్చి అక్కడ నిక్షిప్త పరచి వుంటారు.

సంపంగి నగరం మీదికి దండు వెడలాలంటే, అడవి దారుల వెంట ప్రయాణం చేయవలసిందే... వేరే మార్గం లేదు... యుద్ధం చేయటానికి అవసరమైన సామాగ్రితో వేగంగా ప్రయాణం చేయడం చాలా కష్టం. ఎటువంటి బాదరబందీ వెంట లేకుండా వుంటే ఆ పని చేయటం సులువని శిఖావంతుడు భావించి, ముందుగానే ఆయుధ సామాగ్రిని ఇక్కడికి పంపించాడా??

రాళ్ళల్లో చెక్కిన బొమ్మల మాదిరి నిలుచుని వున్న తన ఏనుగుల దగ్గరికి తిరిగి వస్తుండగా చటుక్కున అతని కనుల ముందు మెదిలింది నదీ తీరంలో తన ఏనుగులు చేసిన యుద్ధం.

అవును.. వాళ్ళే... వాళ్ళే ఈ ఆయుధాల్ని ఇక్కడ దాచిపెట్టి వెనక్కి వెళుతూ, తన ఏనుగుల ధాటికి చెల్లా చెదురై పోయారు.

గుట్టవెనక గుహదగ్గర శిఖావంతుడి సైన్యం మూడు వేల మంది సైనికులకు సరిపడే ఆయుధాలను దాచి ఉంచిన విషయాన్ని కని పెట్టి రాజు, మంత్రిని అప్రమత్తం చేశాడు శివుడు. మరోవైపు శిఖావంతుడి సైన్యం రెండు భాగాలుగా విడిపోయి అటు జ్వలిత రాజ్యంపైన యిటు సంపంగి నగరంపైన దాడి చేయడానికి బయలుదేరింది.

కనకయ్య శ్రేష్టి అనుచరుల్ని వశపరచుకుని, విష ప్రయోగంతో కోటలోని ఏనుగుల్ని మట్టుబెట్టే ప్రయత్నం కూడా వాళ్ళే చేశారు.

మంచినీటి గుంటని వెతికి, వంటి మీది మురికి వది లించుకోవాలన్న కోరిక వేగంగా మయామైపోయింది శివుడు మనస్సులోనుంచి.

'శత్రువులు పన్నిన మరో పన్నాగం దేవుడి దయవల్ల మన దృష్టిలోకి వచ్చింది. అవసరమైన ఆయుధాలు ఇక్కడ వున్నాయన్న నమ్మకంతో శత్రుసేనలు చాలా వేగంగా మన నగరం మీదికి వచ్చేస్తాయి. వెంటనే వెళ్ళి అందరినీ హెచ్చరించాలి... పదండి' అంటూ గబగబా మగ ఏనుగు మీదికి ఎగబ్రాకి, కోట వైపు నడవమని సైగ చేశాడు అతను.

చెవులు చిల్లులు పడేటట్లు ఘీంకరించింది అది. తమను చూసి, మందలో నుంచి పరిగెత్తుకు వచ్చిన పట్ట పుటేనుగు కనుల ముందు మెదిలి, ఆవేశం అధికమై పోయింది కాబోలు, శివుడు ఊహించినదాని కంటే వేగంగా పరుగు మొదలు పెట్టింది.

సగం దూరం వెళ్ళేవరకూ రాబోతున్న ప్రమాదాన్ని గుర్తించలేదు శివుడు. నిశ్చలంగా నిలబడి వున్న గజ దళంలో నుంచి మళ్ళీ పట్టపుటేనుగు విడివడి తమకు

PREVIOUS PAGE

NEXT PAGE

Copyright 2010-2013 @ Navyaweekly.com, All rights Reserved. This site Best viewed in 1024X768

ఎదురు వస్తూ వుండటాన్ని చూసిన తర్వాతగాని, తన పొరపాటు ఏమిటో అతనికి అర్థం కాలేదు.

'వద్దు... పోట్లాట వద్దు.. ఆగు... ఆగిపో...' ఆందోళన నిండిన కంఠంతో మగ ఏనుగును ఆపటానికి ప్రయత్నించాడు అతను.

ఆగ లేదు అది. అతని మాటల్ని వినిపించుకోను కూడా వినిపించుకోలేదు. వేగాన్ని మరింతగా పెంచేసింది.

భూమి కంపించేటట్లు అడుగులు వేస్తూ వస్తున్న పట్టపు టేనుగును చూసిన కొద్దీ అధికం అవసాగింది శివుడి ఆరాటం.

అది తన ఏనుగును ఏదో చేస్తుందని కాదు ఈ ఆరాటం. తన ఏనుగుతో తలపడినప్పుడు దానికి ఏవైనా గాయాలు తగిలితే ఆ తప్పు అటు తిరిగి ఇటు తిరిగి తన మీదనే రుద్దబడుతుంది.

అదీ కాక, యుద్ధం చేయటానికి సంసిద్ధంగా వుంది అది. ఇనుప కవచాలు, చర్మపు తొడుగులు, దంతాలకు పదునైన కత్తులు అన్నీ సిద్ధంగా వున్నాయి దాని దగ్గర... తన ఏనుగు తట్టుకోవటం కష్టం అయిపోవచ్చు.

'వెళ్ళిపో... దూరంగా వెళ్ళిపో... వెళ్ళిపో...' పట్టపుటేనుగును ఆపటం అసాధ్యమై పోవటం వల్ల, చెవులు చిల్లులు పడే రీతిలో కేకలు మొదలు పెట్టారు గజదళానికి రక్షణగా నిలుచుని వున్న సైనికులు.

'వద్దు... యుద్ధం వద్దు... వెనక్కి వెళ్ళిపోదాం..' కుంభస్థలం మీది నించి ముందుకు వంగి మగ ఏనుగు చెవి దగ్గర గట్టిగా అరిచాడు శివుడు.

వినిపించుకోలేదది... మరింత భీకరంగా ఘీంకారం చేసింది.

తన దంతాలకు బిగించి వున్న కత్తుల్ని పైకీ క్రిందికీ ఆడిస్తూ దగ్గరికి వచ్చేసింది పట్టపుటేనుగు.

పదే పది క్షణకాల్లో వచ్చి మగ ఏనుగును తాకుతుంది అది... కుంభస్థలానికి బిగించి వున్న ఇనుప కవచం మీది పదునైన గుబ్బలు, మగ ఏనుగు తలను తీవ్రంగా గాయపరుస్తాయి. దంతాలకున్న కత్తులు తొండాన్ని కోసి వేస్తాయి.

నీటితో నిండి పోయాయి శివుడి కళ్ళు. ఎదుట వున్న శత్రువు ఎంత ప్రమాదకారో, మగ ఏనుగుకు తెలియటం లేదు.... అది పొరపాటున కూడా తన వేగాన్ని తగ్గించడం లేదు.

మరో రెండు క్షణకాల్లో ఆ రెండు ఒకదాని నొకటి ఢీ కొట్టుకుంటాయని అనిపిస్తున్న సమయంలో తళుక్కున శివుడి మనసులో మెదిలిందొక ఆలోచన.

'వచ్చేయ్... ముందుగా వచ్చేయ్... ఆ ఏనుగును ఎదిరించేయ్..' పక్కకు తిరిగి, ఆడ ఏనుగును హెచ్చరించాడు అతను.

మగ ఏనుగుకు మూడు అంగల వెనుకగా వస్తున్న ఆడ ఏనుగు, పదునైన అంకుశంతో తనను ఎవరో పొడిచినట్లు ఒక్కసారిగా ముందుకు దూకింది. తనకు అడ్డం రాబోయిన మగ ఏనుగును లక్ష్య పెట్టకుండా సూటిగా పట్టపు ఏనుగు మీదికి పోయింది.

తొండాన్ని గాలిలోకి ఎత్తి సింహనాదం చేస్తున్నట్టుగా ఘీంకరిస్తున్న ఆ యుద్ధ గజం - తన మార్గానికి ఏదో పెద్ద కొండరాయి అడ్డం వచ్చినట్లు ఒక్కసారిగా ఆగిపోయింది.

'అవతలికి నెట్టేయ్... ఆలస్యం చేయకు... ఆలోచించకు..' గొంతు జీరపడిపోయేటట్లు ఇంకో అరుపు అరిచాడు శివుడు. తన ఆలోచన యదార్థమైనందుకు ఉప్పొంగి పోతోంది అతని అంతరంగం... ఆడ ఏనుగును రెచ్చగొట్టటంతో ఆగలేదతను... గున్నని కూడా హెచ్చరించాడు.

'చూస్తావేం? వెళ్ళు... వెళ్ళి వెనక నుంచి పొడిచేయ్...' అని అరిచాడు.

నడవటం కూడా సరిగ్గా చేతకాని ఆ పిల్ల ఏనుగు - తన తల్లి మాదిరిగానే భీకరంగా అరవటానికి ప్రయత్నం చేస్తూ గునగునా పోయింది పట్టపుటేనుగు మీదికి.

పాదాలతో మగ ఏనుగు మెడను గట్టిగా అదిమి పట్టుకున్నాడు శివుడు..' పరిస్థితి మనకు చాలా అనుకూలంగా వుంది. నువ్వు ఆవేశ పడకూడదు... చూస్తూ నిలబడవలసిందే..' అంటూ దాన్ని అతి బలవంతంగా నిలువుదల చేశాడు.

తన దంతాలకున్న కత్తులతో మగ ఏనుగును చీల్చి చెండాడాలన్నంత కసితో పరిగెత్తుకు వచ్చిన పట్టపుటేనుగు ఘీంకారాల్లో విచిత్రమైన మార్పు వచ్చేసింది.

అంతకు ముందు మాదిరి ఆవేశం కనిపించడం లేదు. ఆత్రుత... తన దారికి అడ్డు రావద్దన్నట్లు ఒక అభ్యర్థన వినిపించటం మొదలు పెట్టింది.

అయినా సరే లెక్క చెయ్యటం లేదు ఆడ ఏనుగు... దాని దంతాలకున్న కత్తుల్ని లెక్క చెయ్యకుండా తలతో దాన్ని మోదటం మొదలు పెట్టింది. అదే విధంగా పక్క భాగంలో నుంచి తను దాడి చేయటం ఆరంభించింది గున్న.

పట్టపుటేనుగు తొండం విసిరితే అది గాలిలోకి ఎగిరి అల్లంత దూరంలో పడిపోతుందని ఆ దృశ్యాన్ని చూస్తున్న వారందరికీ అనిపించింది.

పొరపాటున కూడా జరగలేదు అటువంటి పని. గున్ననే కాదు తననూ తీవ్రంగా గాయపరచటానికి చూస్తున్న ఆడ ఏనుగును కూడా ఎదిరించలేదు పట్టపుటేనుగు. తన శౌర్యం సాహసం అన్నీ అణగారి పోయినట్లు అడుగు అడుగు చొప్పున వెనక్కి జరిగి మిగిలిన ఏనుగుల మధ్యలోకి వెళ్ళిపోయింది.

'దారి వదలండి... ద్వారాల్ని బార్లా తెరిపించండి' అని సైనికుల్ని హెచ్చరిస్తూ మగ ఏనుగును సూటిగా, వేగంగా కోట తలుపులు దగ్గరికి తీసుకు పోయాడు శివుడు.

అది తలుపుల్ని దాటి లోపలికి పోయిన వెంటనే తను క్రిందికి దూకి, వెనుక వున్న ఆడ ఏనుగును, గున్నని దగ్గరిగా కేకవేసి పిలిచాడు.

గజ సమూహంలోకి వెళ్ళిపోయిన పట్టపు టేనుగునే ఇంకా తరుముతున్న, తల్లీ బిడ్డ త్వర త్వరగా వచ్చేశాయి అతనికి దగ్గరికి...

'మూసేయండి... ద్వారాల్ని మూసేయండి' అరిచాడు శివుడు.

ఆడ ఏనుగు వెను తిరిగిన వెంటనే మగ ఏనుగు కోసం బయలు దేరిన పట్టపుటేనుగు తలుపుల దగ్గరికి రాకముందే కిరకిర శబ్దాలు చేస్తూ మూసుకున్నాయి కోట తలుపులు.

***

'నేను నమ్మను... ఇది నిజం కాదు.. మన పట్టపుటేనుగు యుద్ధం చేయకుండా వెను తిరగటం అసంభవం... ప్రాణం పోయినా కూడా అది వెనుకంజ వేయదు..' తల అడ్డం తిప్పుతూ అన్నాడు సభా భవనంలో వున్న సాగరుల వారు.

'మీరు నమ్మక తప్పదు ప్రభూ... శివుడు తన ఏనుగుల్ని కోటలోకి తీసుకు వచ్చాడు... ప్రస్తుతం వాడు వాటిని దేవిగారి మందిరం దగ్గర పున్నాగ చెట్టు క్రింద నిలబెట్టి వుంచాడు....' నెమ్మదిగా చెప్పాడు మహేశ్వరుడు.

'ఎలా తీసుకు వచ్చాడు? రహస్య మార్గం గుండా తీసుకు వచ్చాడా? ఆ మార్గంలో ఏనుగులు ఎలా ప్రవేశించ గలిగాయి?' సూటిగా అడిగాడు సాగరుల వారు.

మాటలతో సమాధానం చెప్పలేదు మహేశ్వరుడు. తల తిప్పి సభా భవనం ద్వారం వైపు చూసి, చేయి ఊపాడు.

'వెంటనే పరుగులాంటి నడకతో లోపలికి వచ్చాడు ఒక సైనికుడు. 'జరిగింది ఏమిటో ప్రభువులు వారికి చెప్పు' అన్నాడు మహేశ్వరుడు.

మొట్టమొదట వాసుదేవుల వారితో కలిసి వున్నప్పుడు పట్టపుటేనుగు శివుడి ఏనుగుల మీదికి ఎగబడినప్పుడు అతను వాటిని అవతలికి తీసుకుపోయిన విషయంతో మొదలు పెట్టి, రెండవసారి అతను వెనక్కి వచ్చినప్పుడు జరిగింది ఏమిటో సవివరంగా చెప్పాడు ఆ సైనికుడు.

ఆశ్చర్యంతో భ్రమాన్పడి పోయాడు సాగరుల వారు. 'నేను స్వయంగా శిక్షణ ఇచ్చాను. ఎదుట ఎంత బలమైన శత్రువు వున్నా వెనుకంజ వేయకుండా ఎదిరించటం నేర్పాను. ఏమైపోయింది నా శిక్షణ?' తనలో తను అనుకుంటున్నట్టు అస్పష్టంగా అన్నాడు.

'ముందు వచ్చిన చెవుల కంటే వెనుక వచ్చిన కొమ్ములకు వాడి ఎక్కువగా వుంటుందని ఒక సామెత... శివుడు మీ కంటే అధికమైన శిక్షణ ఇచ్చి వుంటాడు..' తన పెదవుల మీదికి వచ్చిన నవ్వును అతి బలవంతంగా దాచి పెట్టుకుంటూ అన్నాడు మహేశ్వరుడు.

'ఎలా? ఎలా సాధ్యం? ఎలా??' తల విదిలిస్తూ ఆతృతగా అడిగాడు సాగరుల వారు.

'ప్రభూ... ఇది చాలా చిన్న విషయం.... శివుడు మన వాడు.... పట్టపుటేనుగు పని పట్టిన జీవులు మన పక్షానే వున్నాయి. శత్రు పక్షంలో లేవు... మీరు ఎందుకు ఆత్రత పడుతున్నారో నాకు బోధ పడటం లేదు' సూటిగా అన్నాడు మహేశ్వరుడు.

'అదికాదు మహేశ్వరా... అసలు ఇది ఇలా ఎలా సాధ్యపడింది! ఇవాళ మనవాడే సాధించగలిగాడని సంతోషిస్తే, రేపు శత్రువులు ఎవరైనా ఇదే విధంగా చేసి మనల్ని ఓడించవచ్చుకదా...' తనను ఆత్రుతకు గురి

ప్రియమణి దశ తిరిగిందా?

ఈ మధ్య కాలంలో దక్షిణాదిన ప్రియమణి ఏ సినిమా చేసినా నటిగా నిలదొక్కుకోవడానికి అవి ఏ మాత్రం ఉపయోగపడలేదు. ఇక లాభం లేదనుకొని బాలీవుడ్ మీద దృష్టి పెట్టింది. అక్కడ ఓ ఐటెం సాంగ్ చేసి అందరి దృష్టిని తన వైపుకు తిప్పుకుంది. ఆ సాంగ్‌లో ప్రియమణిని చూసి దంగైపోయిన ఓ నిర్మాత ఆమెతో ఓ సినిమా చేయాలని డిసైడ్ అయిపోయాడట! అది కూడా బాల్ గర్ల్స్ ప్రధానాంశంగా సాగే సినిమా అది. దానికి ప్రియమణి కూడా అంగీకరించిందట కూడా! ఈ సినిమా సక్సెస్ అయితే బాలీవుడ్‌లో ప్రియమణి దశ తిరిగినట్టే అంటున్నారు. ఇంతకీ ఆ సినిమా ఎప్పుడు మొదలవుతుందో తెలియదు కానీ, ప్రియమణి మాత్రం ఆశల పల్లకిలో ఊరేగుతోంది!

PREVIOUS PAGE NEXT PAGE

Copyright 2010-2013 @ Navyaweekly.com, All rights Reserved. This site Best viewed in 1024X768

చేస్తున్న అంశాన్ని బట్టబయలు చేశాడు సాగరుల వారు.

'మీ సందేహానికి సమాధానం మనం శివుడినే ఆడ గాలి... వదండి వాడిని వాడి ఏనుగుల దగ్గర వుండగానే అడిగి చూద్దాము..' అన్నాడు మహేశ్వరుడు.

మారు మాటాడకుండా సింహాసనం దిగి, అంతః పుర మందిరాల దగ్గరికి బయలుదేరాడు సాగరుల వారు.

***

వంటశాల నుంచి పెద్దపెద్ద తట్టలతో తీపి పదార్థా లను తెప్పించింది చారులతాదేవి.

'తినబెట్టరా శివుడు... నువ్వు చెపితేగాని అవి వాటిని ముట్టుకోవని నాకు తెలుసు' అని చెప్పింది అతనితో.

తీపి వాసన సోకిన దగ్గర్నుంచీ శివమెత్తిపోతున్నది గున్న. తెగించి ముందుకు పోతే తల్లి తొండంతో మొట్టు తుందన్న భయంతో ఆగిపోతోంది. శివుడు తల ఊపగానే వేగంగా వచ్చి ఒక తట్టను తల్లక్రిందులు చేసి ఆబగా ఆర గించటం మొదలు పెట్టింది.

'ఒక చిన్న ప్రశ్న అడుగుతాను. దాచుకోకుండా సమాధానం చెపుతావా?' ఉన్నట్టుండి అడిగింది చారుల తాదేవి ప్రక్కనే నిలబడి వున్న జ్వాల.

తీపి పదార్థాలను స్వయంగా పెద్ద వాటికి తినిపిస్తూ తల ఊపాడు శివుడు. 'పట్టపు టేనుగు మహాభయంకర మైనటువంటిదని అందరూ అంటున్నారు... దాన్ని వెనక్కి నెట్టటం ఎలా సాధ్యపడింది.' అడిగింది జ్వాల.

నవ్వాడు శివుడు.

'నాకు కావల్సింది సమాధానం. నవ్వు కాదు' చిరు కోపంతో అన్నది ఆమె.

'నిజమేరా శివుడూ.... ఎలా గెలిచావురా? ఏ ఉపా యంతో గెలిచావు?' కుతూహలంగా అడిగింది తను కూడా చారులతాదేవి.

'అమ్మా... ఇప్పుడు మనం యుద్ధంలో లేము.. యుద్ధ సమయంలో వుండే వాతావరణం కూడా లేదు..' అన్నాడు శివుడు.

'నేను యుద్ధాల గురించి మాట్లాడటం లేదు.. నువ్వు పట్టపు టేనుగును -' తను కూడా చిరుకోపంతో అంటూ వుండగా - ఆమెకు అగుపించాడు మహేశ్వరు డితో కలిసి వస్తున్న సాగరుల వారు.

తమ రాకను గురించి శివుడికి చెప్పవద్దన్నట్టు సైగ చేసి, ఒక ఫలవృక్షం చాటున నిలుచున్నాడాయన.

'చెప్పరా... నీకు ఎలా సాధ్యపడిందో చెప్పు..' అంటూ శివుడిని తిరుగుతూ రెట్టించింది చారులతాదేవి.

'మగ ఏనుగు ఎంత బలం కలది అయినా, ఎంత ఆవేశంలో వున్నా, ఆడ ఏనుగు అడ్డం వస్తే తన కోపాన్ని అదుముకుంటుందని నాకు అనిపించింది. అది నిజమే అయింది...' అన్నాడు శివుడు.

'ఇది యుద్ధ వ్యూహానికి సంబంధించిన విషయం. ఎవరైనా చెపితే తప్ప తెలియని ఉపాయం. నీకు ఎవరు చెప్పారు?' వెంటనే అడిగింది జ్వాల.

కను చివరల నుంచి, సాగరుల వారు నిలుచుని వున్న ఫలవృక్షం కేసి చూశాడు శివుడు. ఆయన అక్కడికి వచ్చినట్టు అతనికి తెలిసి పోయిందని గ్రహించి చిన్నగా నవ్వింది చారులతాదేవి.

'ఎవరైనా వింటారన్న భయం నీకు వద్దు. సమా ధానం చెప్పు' అంటూ ప్రోత్సహించింది.

'గజశాలలో పని చేయమని నన్ను పంపించిన ప్పుడు శిక్షణ కోసం సిద్ధపరచబడ్డవన్నీ మగ ఏనుగులే. యుద్ధంలో ఆడ ఏనుగులుంటే అవి వెనుకంజ వేస్తాయని ఆడవాటినన్నిటినీ దూరంగా వుంచారట ప్రభువులు. గున్న ఏనుగుల్ని చూసినా కూడా పెద్దవి తమ కోపాన్ని అణుచుకుంటాయని నేను స్వయంగా చూశాను'.

'బాగుందిరా శివుడు... తనకు తెలియకుండానే ప్రభువులు నీకు గజ యుద్ధంలో శిక్షణ ఇచ్చిన విధానం చాలా బాగుంది..' ఆప్యాయంగా అతని తల నిము రుతూ అన్నది చారులతాదేవి.

తన చెవుల్ని తనే నమ్మలేనట్టు చూస్తున్న సాగరుల వారి వంక నొసలు ముడిచి కొంచెం కరుకుగానే చూశాడు మహేశ్వరుడు.

'మీకు మీరుగా వాడికి అన్ని విషయాలు విడమరిచి చెప్పి, ఇప్పుడు ఏమీ తెలియనట్టు ఆశ్చర్యపడటం ఏమీ బాగాలేదు ప్రభూ...' అని ఎత్తి పొడిచాడు.

'నేను వాడికి ఏమీ చెప్పలేదు... అయినా సరే గజ యుద్ధంలోని ఆయువు పట్టును అతి తేలికగా పట్టే శాడు.... వాడు నిజంగానే అసాధ్యుడు.' అస్పష్టంగా అన్నాడు సాగరుల వారు.

'శివుడు చెప్పిన గుట్ట దగ్గరికి మన సేనాపతి వెళ్ళాడు. ఈ పాటికి తిరిగి వస్తూ వుంటాడు... మనం సభామందిరం దగ్గరికి వెళ్ళటం బాగుంటుంది' అన్నాడు మహేశ్వరుడు.

అతని మాటలు ముగియటం పది మంది సైనికులు వెంట వస్తుండగా సేనాపతి ఆ ప్రదేశంలోకి రావటం ఒకే సారి జరిగింది.

'ప్రభూ... మూడు వేల మంది సైనికులకు సరిపడే యుద్ధ పరికరాలు లభ్యం అయ్యాయి. అవిగనుక ఉప యోగంలోకి వస్తే మనం చాలా పెద్ద ప్రమాదంలో చిక్కు పడే వాళ్ళం' వస్తూనే సాగరుల వారికి తెలియచేశాడు.

ఏనుగుల దగ్గరే వున్న శివుడి వంక ఇంకోసారి చూసి సభా భవనం దగ్గరికి బయలుదేరాడు సాగరుల వారు.

***

దుమ్ము తెరలు రేపుతూ ప్రయాణం చేస్తోంది శిఖావం తుడి సైన్యం. బయలుదేరిన మొదటి రోజున కనకయ్య శ్రేష్ఠిని ఆశ్చర్యానికి గురిచేసింది ఒక విచిత్రమైన విషయం.

అందరికంటే వెనకగా వస్తున్న శకటాల నిండుగా వున్నాయి సైన్యానికి అవసరమైన ఆహార పదార్థాలు... యుద్ధం చేయటానికి అవసరమైన ఆయుధాలు మాత్రం చాలా తక్కువగా కనిపిస్తున్నాయి.

'వాళ్ళల్లో కొంతమంది ముందుగానే అక్కడికి వెళ్ళి వుంటారు. అవసరమైనవన్నీ వారి దగ్గర వుండి వుంటాయి...' శ్రేష్ఠి ఆశ్చర్యాన్ని గమనించి తన అభిప్రా యాన్ని చెప్పాడు అతని అంతరంగికుడు.

ఆయుధాల బరువు చాలా తక్కువగా వుండటం వల్ల చాలా వేగంగా సాగింది ప్రయాణం. మూడు రోజుల ప్రయాణాన్ని రెండవ రోజునే ముగించి నల్లరాతి గుట్టల్ని చేరుకున్నది సైన్యం. అక్కడ సిద్ధంగా వున్న వారితో కలిసి సంపంగి నగరం వైపు ప్రయాణం అయ్యింది.

ఆ రోజు చీకటి పడిన అర్ధ ఘడియ తర్వాత ఆప బడింది సైన్యం.. చెట్ల క్రింద అడ్డుగా వున్న పొదల్ని నరికి, విశ్రాంతి తీసుకోవటానికి ఏర్పాట్లు చేసుకోవ టంలో నిమగ్నమయ్యారు అందరూ.

తామున్న శకటంలో నుంచి క్రిందికి దిగి నిలబడిన శ్రేష్ఠికి, అతని అనుచరుడికి రెండు కత్తుల్ని అందించాడు ఒక దళపతి.

'విశ్రాంతి తీసుకోవటానికి సరైన ప్రదేశాన్ని మీకు మీరుగా సిద్ధం చేసుకోవాలి. మీకు ఎవరూ సేవలు చెయ్యబోవటం లేదు' అని చెప్పాడు.

ఉబికి రాబోయిన కోపాన్ని అతి బలవంతంగా అదు ముకున్నాడు కనకయ్యశ్రేష్ఠి. 'ఆ దళపతి అందించిన కత్తిని తీసుకుని ఒక పెద్ద వృక్షం దగ్గరికి పోయాడు.

'ఇక్కడ పొదలు చాలా దట్టంగా వున్నాయి.... వాటిని తొలగించాలంటే ఈ రాత్రంతా నరుకుతూ వుండాల్సిందే.. ఇంకో ప్రదేశాన్ని వెతుక్కుందాం' అంటూ, ఆ వృక్షాన్ని వదిలి, మరో వక్కకు పోబోయాడు అతని అనుచరుడు.

చటుక్కున చేతిని జాచి అతన్ని ఆపాడు కనకయ్య శ్రేష్ఠి.

'ఏమిటి ప్రభూ? ఏమయింది??' ఆశ్చర్యంగా అడగ బోయి, శ్రేష్ఠి కనుసైగ చేయడంతో ఆగిపోయాడు ఆ అను చరుడు.

'ఎవరి గోలలో వారున్నారు.. మన గురించి ఎవరూ గట్టిగా పట్టించుకోవటం లేదు. మన దారి ఏదో మనం చూసుకోవటానికి ఇదే మంచి సమయం' అంటూ అతని చేతిని పట్టుకుని చెట్టు చాటుకు లాగాడు కనకయ్యశ్రేష్ఠి.

అతని మాటలే యదార్థమయ్యాయి. అర్థ ఘడియ తర్వాత గాని, అతన్ని గురించిన ఆలోచన రాలేదు ఎవరికీ.

'అడవి జంతువులు ఏమైనా మీద పడి పొదల్లోకి ఈడ్చుకుపోయి వుంటాయి...' కొద్దిసేపు చుట్టపట్ల వున్న పొదలన్నిటినీ గాలించిన తర్వాత అన్నాడు ఒక దళపతి.

'సంపంగి నగరానికి చేరువగా వెళ్ళగానే శ్రేష్ఠిని ముందుగా నగరంలోకి పంపించే ఏర్పాటు చేయమని ప్రభువులు ఆజ్ఞ ఇచ్చారు.. ఇప్పుడు కనిపించటం లేదంటే ఎంత కోపగించుకుంటారో ఊహించటానికి వీలు లేకుండా వున్నది' అన్నాడు మరో దళపతి.

'యుద్ధం అంటూ మొదలు అయిన తర్వాత ఎవరె వరు ఏమై పోతారో ఎక్కడ వుంటారో ఎవరికీ తెలి యదు... ప్రభువులకు అసలు శ్రేష్ఠిని గురించిన జ్ఞాపకమే వుండకపోవచ్చు... అనవసరమైన ఆలోచనలు మాని ఎవరి పనులు వారు చూసుకోండి' అన్నాడు మరో దళపతి.

ఆ సైన్యం విడిది చేసిన ప్రదేశానికి వంద ధనువుల దూరంలో ఒక పెద్ద వృక్షం మీద, దట్టమైన కొమ్మల మధ్యన కూర్చుని వున్నాడు కనకయ్యశ్రేష్ఠి. తన కోసం మొదలైన వెతుకులాట ఆగిపోవటాన్ని చూసి తేలికగా నిట్టూర్చాడు.

(ఇంకా వుంది)

నయనకు మరో కొత్త సమస్య!

సమస్యలతో సావాసం చేయడం నయనకు బాగా అలవాటైపోయినట్టుంది. మొన్నటి దాకా ప్రేమ వ్యవ హారం. ఇప్పుడు ఆరోగ్యం సమస్య! నయన ఏదో స్కిన్ డిసీజ్‌తో బాధపడుతోందన్నది తాజా సమాచారం! కొన్ని రోజుల పాటు ఆమెను రెస్ట్ తీసుకోమని డాక్టర్లు సూచించారట! మాంసాహారం తీసుకున్నందువలన ఆమె చర్మం మీద రాషెస్ వచ్చాయని అంటున్నారు. కార ణాలు ఏమైనా ప్రస్తుతం షూటింగ్‌లు త్వర త్వరగా ముగించుకుని రెస్ట్ తీసుకోవాలని నయన ఆలోచిస్తోందట!

PREVIOUS PAGE
NEXT PAGE

శివుడు

-మధుబాబు

29

'వెతుకులాట ఆగిపోయింది దేవరా.... చెట్టుదిగి మన దారిన మనం వెళ్ళిపోవచ్చు' శిఖావంతుడి దళపతులు తమలో తాము మాట్లాడుకున్న మాటల్ని విని, సంతోషంగా అన్నాడు కనకయ్యశ్రేష్ఠి అంతరంగికుడు.

అలికిడి కాకుండా చెట్టుకొమ్మల మధ్యలో నుంచి క్రిందికి జారాడు కనకయ్య శ్రేష్ఠి. భుజాల మీది నించి క్రిందికి జారిపోబోయిన ఉత్తరీయాన్ని సవరించుకుంటూ వేగంగా నడవటం ప్రారంభించాడు.

అర్ధరాత్రి కావస్తున్న సమయంలో వారికి కనిపించింది కొండ రాళ్ళతో నిర్మించబడిన మండపం ఒకటి.

జ్వలిత సామ్రాట్టు మహాబలుడు నిర్మింప చేసినటువంటిది అది. సంపంగి నగరం నుంచి శ్రావస్తి నగరానికి వెళ్ళే దారిలో వుంటుంది అది. అలసిపోయిన ప్రయాణీకులు విశ్రాంతి తీసుకోవటానికి, చీకటి సమయాల్లో అటుగా రావటం జరిగితే విశ్రాంతి తీసుకోవటానికి ఉద్దేశించబడింది.

'శిఖావంతుడి సైన్యం ఇక్కడికి రావటానికి ఇంకా చాలా వ్యవధి వున్నది. ఈ లోపల మనం కొద్దిసేపు విశ్రమించవచ్చు' మండపంలో కూర్చుని ఒక స్తంభానికి చేరగిలబడుతూ అన్నాడు శ్రేష్ఠి.

'దాహంగా వున్నది దేవరా... గొంతు ఎండుకుపోతోంది' ఎండిపోయిన పెదవుల్ని నాలుకతో తడి చేసుకుంటూ దీనంగా అన్నాడు అతని అంతరంగికుడు.

శ్రేష్ఠిని కూడా బాధిస్తోంది విపరీతమైన దాహం. 'విశ్రాంతి తీసుకోవటానికి ఒక్క మండపాన్ని మాత్రమే నిర్మించి చేతులు దులుపుకోరు ఎవరూ... నీటి వసతి కూడా ఏర్పాటు చేసే వుంటారు.. ఒకసారి మండపం వెనక్కి వెళ్ళి చూడు' అన్నాడు తన బలహీనత బయట పడకుండా.

మండపం వెనక్కిపోయాడు అంతరంగికుడు. పోయిన వెంటనే కనిపించింది అతనికి చిన్ననీటి వాగు. ఎక్కడో ఏవో కొండ గుట్టల్లో నుంచి వస్తోంది కాబోలు - మంచుకంటె చల్లగా వున్నాయి నీళ్ళు.

పట్టరాని సంతోషంతో ఆ నీటిలోకి దిగి దోసిళ్ళతో ఎత్తి నెత్తి మీద పోసుకున్నాడు అతను. ఆబగా గొంతు తడుపుకుని, అవతలి వడ్డు కేసి చూశాడు.

అంత చీకటిలోను అతి స్పష్టంగా కనిపించింది అతనికి ఆ పొద. మధురమైన పళ్ళను అందించే రేగు పొద మాదిరి కనిపిస్తోంది. రేగుపళ్ళ మాదిరిగానే వున్నాయి దాని మండలకు గుత్తులు గుత్తులుగా వ్రేలాడు తున్న పళ్ళు.

అడవిని గురించి, అడవిలో కనిపించే విచిత్రమైన ప్రమాదాల గురించి తెలిసినవాడై వున్నట్లయితే, వెంటనే తన దృష్టిని ఇవతలకు మరలించుకుని, వచ్చిన దారినే వెనక్కి వెళ్ళిపోయి వుండేవాడతను.

ఎవరెవరో చెప్పిన ఏవేవో మాటలు వినటం తప్ప స్వయంగా ఎప్పుడూ అడవిలోకి వచ్చి వుండలేదతను.

శిఖావంతుడి సైన్యం నుంచి విడివడిన తర్వాత ఎక్కడా ఆగకుండా ప్రయాణం చేయడం వల్ల, ఒక్క దాహమే కాదు - విపరీతమైన ఆకలి కూడా వేధిస్తోంది అతన్ని.

నోరు ఊరించే సువాసనలు వెదజల్లుతున్న ఆ పళ్ళ గుత్తుల్ని చూడగానే మరింత అధికమై పోయిందా ఆకలి.

'కనిపించిందా కొండవాగు? తీరిందా నీ దాహం??' మండప స్తంభానికి ఆనుకుని వున్న శ్రేష్ఠి కొంచెం బిగ్గరిగానే పిలిచాడు అతన్ని.

'కనిపించింది దేవరా... నీళ్ళే కాదు.. కడుపు నింపుకునేందుకు కొన్ని మధుర ఫలాలు కూడా అగుపించాయి' తాను కూడా అరిచాడు అంతరంగికుడు.

అదిరిపడినట్లు గబుక్కున మండపంలో నుంచి క్రిందికి దిగాడు కనకయ్యశ్రేష్ఠి.

'చీకటి సమయంలో చెట్లు పుట్టల జోలికి వెళ్ళటం చాలా తప్పు. వెలుగు వచ్చిన తర్వాత చూసుకుందాం. వెనక్కి వచ్చేయ్' అని ఆజ్ఞ చేస్తూ, పెద్ద పెద్ద అడుగులతో నీటి దగ్గరికి వచ్చాడు.

అప్పటికే కొండవాగు అవతలి వడ్డు మీదికి వెళ్ళిపోయాడు అతని అంతరంగికుడు. దగ్గరికి పోయిన కొద్దీ మరింతగా సోకటం మొదలు పెట్టింది అద్భుతమైన

జరిగిన కథ

జ్వలిత సామ్రాజ్యంలో మండలాధీశుడు, సంపంగి నగర రాజ్యాధినేత సాగరుడు పెంచుతున్న అనాథల్లో ఒకడు శివుడు. అతడు పరాక్రమశాలి. జన హిత చర్యలే అతడి నైజం. మండలాధీశుడు ఏ శిక్ష విధించినా అది శివునికి ఓ యుద్ధ శిక్షణ లాంటిదే. అడుగడుగునా తన వీరత్వాన్ని రుజువు చేసుకుంటూ అందరి మన్ననలూ ప్రశంసలూ పొందుతాడు. శత్రు రాజు శిఖావంతుని కుట్రల గురించి రాజుకు చేరవేస్తాడు. ప్రధాన గూఢచారి వాసుదేవుడ్ని, యువ రాణి జ్వాలను ఆపదల నుండి రక్షిస్తాడు.

శివుడి పరాక్రమం చూసి అబ్బురపడుతుంది జ్వాల. తీరంలో శత్రురాజు సైన్యం కదలికలను పసిగట్టి శివుడు, వాసుదేవుడు వారితో కలిసిన సాగరుడు వంద మంది శత్రు సైన్యాన్ని హతమారుస్తారు. నల్లరాతి గుట్టల వెనక శత్రురాజు 5 వేల మంది సైన్యాన్ని,వందలాది భల్లూకాలను మోహరించిన విషయాన్ని శివుడు పసిగడతాడు. సాగరుని వర్తమానంతో సంపెంగ నగరం యుద్ధానికి సన్నద్ధమవుతుంది. ఈ లోపు శత్రురాజు సైన్యం రెండు భాగాలుగా విడిపోయి జ్వలిత సామ్రాజ్యంవైపు, సంపంగి నగరంవైపు యుద్ధానికి బయలుదేరింది.

ఆ తర్వాత...

Copyright 2010-2013 @ Navyaweekly.com, All rights Reserved. This site Best viewed in 1024X768

సువాసన.

'రేగి పళ్ళ మాదిరిగా వున్నాయి దేవరా... గంగరేగి పళ్ళకంటె చాలా పెద్దగా వున్నాయి... వాటి వాసనతో నా మనసు ఉక్కిరిబిక్కిరి అయిపోతోంది' అంటూ చేతులు చాచి ఒక మండకు వ్రేలాడుతున్న ఫలాలను త్రుంచాడు.

'వద్దు... వద్దు... వెనక్కి వచ్చేయ్..' మరింత వేగంగా నడుస్తూ వాగును దాటి అతన్ని సమీపించాడు శ్రేష్ఠి.

అప్పటికే చాలా ఆలస్యం అయిపోయింది. ఏ ఫలాలను త్రుంచాడో ఆ పళ్ళ తొడిమలలో నుంచి బుస్సుమని శబ్దం చేస్తూ అతని అంతరంగికుడి దుస్తుల మీదికి విరచిమ్మబడింది నూనెవంటి ద్రవం.

బంగారాన్ని కరిగించేటందుకు ఉపయోగించే ద్రావకం మీద పడినట్లు ఒక్కసారిగా భగ్గుమన్నాయి దుస్తులు.

భయంతో కెంబేలెత్తి పోతూ తను త్రుంచిన ఫలాలను క్రిందికి వదిలేశాడతను. చేతులతో దుస్తుల మీది మంటల్ని ఆర్పుకుంటూ, వెనక్కి తిరిగి నీటి వద్దకు రాబోయాడు.

మంటలయితే ఆరిపోయాయి గాని, అతని అడుగులు మాత్రం ముందుకు పడలేదు. ఎందుకంటే అతను వెనక్కి తిరుగుతున్న సమయంలోనే తమకు ప్రాణం వున్నట్లు చివ్వున ముందుకు వంగాయి రెండు ముళ్ళమండలు. అతని మెడను గట్టిగా చుట్టి పట్టుకుంది వాటిలో ఒకటి. నడుమును కౌగలించుకున్నది రెండవది. రెండు కలిసి నెమ్మది నెమ్మదిగా పొద మధ్యలోకి లాగటం మొదలు పెట్టాయి.

విపరీతమైన భయంతో వెర్రిగా కేకలు మొదలు పెట్టాడు అతను. 'రక్షించండి... శ్రేష్ఠిగారు నన్ను కాపాడండి' అని ఆక్రోశించటం ప్రారంభించాడు.

శిఖావంతుడి దళపతులు ఇచ్చిన ఆయుధాల్లో ఒకటి శ్రేష్ఠి చేతుల్లోనే ఉన్నది. వెనక్కి పరిగెత్తాలన్న కోరికను బలవంతంగా అదుముకుంటూ, దాన్ని పైకెత్తి తన అంతరంగికుడిని పట్టుకున్న మండల్లో ఒక దాని మీద బలంగా కొట్టాడు.

మధ్యకు తెగి, నడుము తెగిన పాములా మెలికలు తిరగటం మొదలు పెట్టిందా మండ. రెండో మండ కేసి అతను కత్తిని గురిపెట్టక ముందే, సుడిగాలిలో చిక్కుపడినట్లు తీవ్రంగా చలించింది ఆ పొద. దాని కొమ్మలు రెమ్మలు అన్నీ ఒకేసారి ముందుకు వాలి, శ్రేష్ఠిగారిని కూడా బిగించి పట్టుకున్నాయి.

బొటన వేలితో సగం పొడవున్నట్లు కనిపించే పెద్ద పెద్ద ముళ్ళు వున్నాయి ఆ మండల మీద.. అవి తన మెడను ముంజేతులను అదిమి పట్టుకుని, తన శరీరంలోని రక్తాన్ని జుర్రుకుంటున్న అనుభూతి కలిగింది అతనికి

తనకు తెలియకుండానే గొంతెత్తి తన అంతరంగికుడు అరిచినట్లే అరిచాడు. 'రక్షించండి... కాపాడండి... ఈ రాక్షసి పొద మా ప్రాణాలు తీసేస్తోంది. రక్షించండి' అంటూ.

అర్ధరాత్రి సమయం. నరమానవుడు ఎవడూ కనిపించని నిర్జనారణ్య ప్రదేశం అది. ఎవరు వస్తారు? ఎలా రక్షిస్తారు?

***

పెదవులు బిగపట్టి, శరీరంలో మిగిలి వున్న ఓపికనంతా పాదాల్లోకి తెచ్చుకుంటూ నడిచాడు శుక్రుతుడు. ఆహారం తీసుకోకుండా, ఒక్క చుక్క నీటిని కూడా కోరుకోకుండా ఏకబిగిన రెండు మూడు రోజుల పాటు ప్రయాణించగల నేర్పు అతనికి వుండేది - సాగరుల వారి చెరసాలలో బంధింపబడక ముందు.

ఇప్పుడు లోపించిందా నేర్పు. కారాగార రక్షకులు కొట్టిన దెబ్బలకు సగం హరించుకుపోయింది.. అక్కడ బందీలకు వారందించే ఆహారం వంట బట్టక మిగిలిన

సంపంగి నగరం నుంచి శ్రీవాస్తి నగరానికి వెళ్ళే మార్గాన్ని సమీపిస్తున్న సమయంలో తనకు తెలియకుండానే ముందుకు తూలి క్రిందకు పడిపోబోయాడు.

చటుక్కున చేతులు జాచి అతన్ని పట్టుకున్నాడు వెనుకే వస్తున్న ఆగంతుకుల్లో ఒకడు.

'మహాబలి చక్రవర్తి ఇటుగా ప్రయాణం చేస్తే పొంథుల కోసం నిర్మింప చేసిన మండపం ఒకటి దగ్గర్లోనే కనిపిస్తుంది. మండపం వెనుక చల్లని నీటిని అందించే కొండవాగు కూడా వుంటుంది. కొద్దిసేపు ఓపిక పట్టండి... మరో పది నిమిషాలలో అక్కడికి చేరుకుంటాం' అతని భుజం తడుతూ సానుభూతి నిండిన కంఠంతో చెప్పాడు.

సాటిలేని మేటి గూఢచారిగా పేరు తెచ్చుకున్న తను వారి కళ్ళముందు కష్టాలను తట్టుకోలేని బలహీనుడిగా కనిపించటం - విపరీతమైన సిగ్గుతో నల్లగా కమిలిపోయింది శుశ్రుతుడి వదనం.

'చీకటి సమయం కదా... పాదానికి ఏదో గులక రాయి అడ్డం పడటం వల్ల వళ్ళు తూలింది. అంతే' తన బలహీనతను కప్పి పెట్టుకోవటానికి బింకాన్ని నటిస్తూ అన్నాడు.

అనటం అయితే అన్నాడుగాని, మరో పది నిమిషాల పాటు నడవటం అసాధ్యమేమో అని అతనికి అనిపించిన మాట వాస్తవం.

నాకు మాత్రం ఆయాసం అధికం అయింది. నేను నడవలేను' ఉన్నట్లుండి అన్నాడు అందరికంటె ముందు నడుస్తున్న ఆగంతకుడు. అనటమే కాదు. నడక ఆపి నిలబడిన ప్రదేశంలోనే నేల మీద చతికిల పడ్డాడు.

అతన్ని అదిలించి పైకి లేపలేదు ఎవరూ.... తాము కూడా నెమ్మదిగా నేల మీద కూర్చున్నారు.

అది కేవలం తన బలహీనతను వారు గమనించటం వల్లనే అలా ఆగిపోవటం జరిగిందని వెంటనే గ్రహించాడు శుశ్రుతుడు. మాటల్లో చెప్పలేని భావాలు అతని మనసునిండా అలుముకున్నాయి.

'మీరు ఎందుకు ఆగిపోయారో నాకు అవగతమయింది. మీకు నేను పూర్తిగా ఋణపడి పోయి వున్నాను' తన భావాలను దాచుకోకుండా బయట పెట్టేశాడు వెంటనే.

'ఒకే చోట బంధింపబడ్డాము. ఒకే మాదిరి హింసలను అనుభవించి, కలిసికట్టుగా బయటపడ్డాము... ఒకరి బాధలను మరొకరు పంచుకోవడం మా పద్ధతి..' నెమ్మదిగా అన్నాడు ఆగంతకుల నాయకుడు. తనకు సమీపంలో కూర్చున్న సహచరుడి వైపు తిరిగి 'నువ్వు మండపం దగ్గర వాగు దగ్గరికి పోయి, ఏదో ఒక విధంగా కాసిని నీటిని ఇక్కడికి తీసుకురా' అని చెప్పాడు.

ఆ నీరు తన కోసమేనని అతను ప్రత్యేకంగా చెప్ప

తుడు.

'ఏ విధంగా మీ ఋణం తీర్చుకోగలనో నాకు తెలియటం లేదు' అని అన్నాడు అతనితో.

ఆ మాటలకు ఆగంతకుల నాయకుడు సమాధానం ఏదో ఇవ్వబోతూ చటుక్కున ఆగిపోయాడు. నీటికోసం వాగు దగ్గరికి పోతున్న అతని సహచరుడు వేగంగా వెనక్కి రావటమే అందుకు కారణం.

'ఏమయిందిరా? ఎందుకు వచ్చావ్ వెనక్కి??' కోపంగా అతన్ని అడిగాడు నాయకుడు.

'చెవులు రిక్కించి జాగ్రత్తగా ఆలకించండి.. ఎవరో గగ్గోలుగా అరుస్తున్నారు... వినండి' గబగబా చెప్పాడు ఆ వ్యక్తి.

శుశ్రుతుడితో సహా ఆగంతకులు అందరూ చెవులు ఒరగా పెట్టి చీకట్లోకి చూశారు.

పదే పది క్షణికాల తరువాత అస్పష్టంగా వారం దరికి వినిపించాయి ఆ అరుపులు, 'రక్షించండి... కాపాడండి...' అంటూ.

అదిరిపడి లేచి నిలుచున్నారు అందరూ.

'మండపం దగ్గర్నించే వస్తోంది. అక్కడే ఎవరో ఏదో ప్రమాదానికి గురి అయినట్లున్నారు..' అందరి వంకా చూస్తూ అన్నాడు నాయకుడు.

'ఆలస్యం చేస్తే ఆ అరుస్తోంది ఎవరో గాని పరలోకానికి ప్రయాణం అయిపోతారు... శరీరంలోని శక్తి సన్నగిల్లి పోతున్నట్లుంది ఆ శబ్దాన్ని వింటుంటే..' అన్నాడు శుశ్రుతుడు.

నెమ్మదిగా నడవటమే చాలా కష్టమై ముందుకు తూలిపడిన అతను, వేగంగా మండపం దగ్గరికి రాలేడని ఆగంతకులకు తెలుసు.

'మీరు నెమ్మదిగా రండి... మేము ముందుకు పోతాము' అంటూ ఒక్కసారిగా పరుగు అందుకున్నారు.

మరోసారి పళ్ళు బిగించి శరీరంలోని శక్తినంతా కూడ గట్టుకున్నాడు శుశ్రుతుడు... అడుగు అడుగు చొప్పున ముందుకు నడవటం మొదలు పెట్టాడు.

***

తన పని అయిపోయిందని తెలిసి వచ్చింది కనకయ్య శ్రేష్ఠికి. చిన్న పిల్లలు చింపి అవతలికి విసిరేసిన గుడ్డబొమ్మ మాదిరి వ్రేలాడబడ్డాడు అతని అంతరంగికుడు.

మరో కొద్ది సేపట్లో తను కూడా అదే మాదిరి నీరసించి పోతాడని అర్థమయ్యేసరికి, పొంగుకు వచ్చింది దుఃఖం.

శ్రావస్తి నగరంలోనే కాదు, జ్వలిత సామ్రాజ్యం మొత్తం మీద ఒక్క మహాబలి చక్రవర్తి తప్ప మరెవ్వరూ సరి రాలేదు తన వైభవంతో. కనుసైగతో మండలాలకు మండలాలనే శాసించగల స్తోమత తనది.

అటువంటి తను ఏదో సాధించాలనే తపనతో శిఖావంతుడి దగ్గరికి పోయి, హీనాతి హీనంగా అవమానించబడ్డాడు. ఒక సామాన్యమైన నేరస్థుడి మాదిరి చెట్లు పుట్టలు పట్టుకుని పారిపోయి వచ్చాడు. ఆఖరికి ప్రాణం వుందో లేదో తెలియని ఈ ముళ్ళ పొదలో చిక్కుబడి ఆర్తనాదాలు చేస్తున్నాడు...

ఏమై పోయింది తన వైభవం? ఎక్కడ వున్నది తన స్తోమత??

ఒక్క క్షణం పాటు ఎందుకో అతని కనుల ముందు మెదిలాయి. దంతాల కోసం తాను చంపించిన

సెమినార్

ఆ భవనం మీద
ఒకటో రెండు మేఘాలు ఆగిపోయినై
లోపలేదో
జ్ఞానయజ్ఞం జరుగుతున్న వాతావరణం
మెట్ల మీద పచారులు చేస్తూ
ముఖ్యఅతిథి కోసం ఎదురుచూస్తున్న మేధావులు
ఇచ్చిన పాత్రల్లో
లీనమై జీవిస్తున్న హడావిడి జీవులు

వేదిక మీద
ఓ మూడు శిలాప్రతిమలు కొలువుదీరుతాయి
రెప్పలూ పెదవులూ
ప్రత్యేక శైలిలో కదుల్తుంటాయి.
కుర్చీలోంచి లేచి
సుదీర్ఘ ప్రయాణం చేసి
ఓ కళేబరం పోడియం వద్దకు
చేరుకుంటుంది
ఇదివరకు తెలిసినాయనే,
ఇవాళ మాటలు కొత్తగా
ఉన్నాయి
ఎవరో అదృశ్య శత్రువుకు
సమాధానం చెప్తున్నట్టుగా
సమర్థింపుల పరివేషంతో
అభిభాషణం కొనసాగుతుంది.
అతడు చూపిస్తున్న సమాజం
మనకు పరిచితమైంది కాదు
అతని విశ్లేషణ
తీగలు లేని వీణ

ఉచ్చారణలో కృత్రిమ సౌష్ఠవం ధ్వనిస్తుంది

విజ్ఞానమంతా
దొడ్డ పుస్తకాల్లోనే ఉన్నట్టు అనిపిస్తుంది
రోస్ట్రం అరల్లో ఒకటో రెండు బోధింతలు
ఉత్సాహంగా తిరుగుతుంటాయి
హాలు నిండా
అదోరకం నిశ్శబ్దపు వాసన వ్యాపిస్తుంది
ఆచార్యుల కనుసన్నల్లో
కొత్తగా తయారవుతున్న రెండు రోబోలు
విలక్షణంగా తిరుగుతుంటాయి.

విద్యార్థుల్లో అక్కడక్కడ
అమాయక ముఖాలు కనిపి
స్తాయి గాని
అవి చీకటి తోటలో
చిరుమందారాల్లా ఉంటాయి.

మూడో ప్రతిమ
తాజా అభినయం ఆరం
భిస్తుంది
అప్పటికే హాలునిండా
మరో శబ్దం పట్టనన్ని
మాటలు
క్రిక్కిరిసి ఉంటాయి.

వారూ వీరని కాదు
అందరూ లంచ్‌కోసం ఆవలిస్తుంటారు
కొందరు ముందే వెళ్ళిపోయి
గెస్ట్‌హౌజ్ దగ్గర కాపు కాస్తుంటారు

-ఎస్.గోపి

ఎముకలు.

ప్రాణాలు పోయే ఆఖరి క్షణంలో అవి కూడా తన మాదిరిగానే తమ ఆహారును గురించి, తమ బలాన్ని గురించి తలంచుకుని వేదన చెంది వుంటాయా??

మెడను చుట్టుకున్న ముళ్ళమండ, మెడ మీది నించి జరిగి, తన బుగ్గల్ని స్పృశించే సరికి, ఒక్కసారిగా మాయమై పోయాయి కనకయ్యశ్రేష్టి ఆలోచనలు.

బుగ్గల మీద సూదులు గుచ్చినంత బాధ ప్రారంభం అవడంతో, ఆఖరి సారిగా, శరీరంలోని శక్తి నంతా కూడగట్టుకుని, గొంతు బొంగురు పోయేటట్లు అరిచాడు తనను రక్షించమని.

***

వేగంగా పరిగెత్తుకు వస్తూ వస్తూ చటుక్కున ఆగి పోయాడు ఆగంతకుల నాయకుడు తన కాళ్ళకు బంధాలు పడినట్లు.

అది చూసి తాము కూడా ఆగిపోయారు అతని అనుచరులు. 'ఏమైంది? ఎందుకు ఆగటం?' అని అడిగారు.

'అది... ఆ గొంతు ఎక్కడో విన్నట్లుగా వుంది.. అది మనకి బాగా పరిచయమైన కంఠం మాదిరిగా అనిపిస్తోంది..' ఇంకోసారి అది వినబడితే గుర్తు పట్టటానికి సిద్ధంగా వున్నట్లు నిలబడుతూ అన్నాడు నాయకుడు.

'మనకి పరిచయం అయిందో కాదో తరువాత ఆలోచిద్దాం. ఆలస్యం చేస్తే ఇక మీదట వినిపించదని అనిపిస్తోంది' అన్నాడు ఒక అనుచరుడు.

మళ్ళీ మొదలు పెట్టారు అందరూ పరిగెత్తటాన్ని.

శిఖావంతుడి సైన్యం నుండి తప్పించుకుని కనకయ్యశ్రేష్టి, అతడి అనుచరుడు అర్థరాత్రి చీకట్లో అడవి ప్రయాణం చేస్తూ మనుషుల్ని భుజించే పొదల్లో చిక్కుకున్నారు. వారి ఆర్తనాదాలు విని శుశ్రుతుడు, వారిని రక్షించాడు.

పదే పది క్షణికాల్లో మండపాన్ని చేరుకుని, వెనుక వున్న నీటి జాలును సమీపించారు.

అవతలి వడ్డున కనిపించిన దృశ్యం వారిని నిర్ఘాంత పరిచింది. పరుగును ఆపకుండా నీటిలోకి దిగి ఆ పొద దగ్గరికి పోబోయిన ఒక అనుచరుడి చేతిని గట్టిగా పట్టుకుని, బలవంతంగా వెనక్కి లాగాడు నాయకుడు.

'నాకు తెలిసి ఆ పొదలో చిక్కుబడిన పక్షులు గాని, జంతువులు గాని ప్రాణాలతో బయటపడింది లేదు... మనిషి రక్తమంటే దానికి మహా ఇష్టమని అంటారు. ముందకు పోతే మన పని కూడా అదే మాదిరి తయారవుతుంది..' అన్నాడు.

మూతలు పడి పోతున్నాయి కనకయ్యశ్రేష్టి కనులు. కలలో వినిపించినట్లు వెనుక నుంచి వినవచ్చిన అలికిడిని, ఆ తరువాత వినవచ్చిన మాటల్ని ఆలకించే సరికి, జారిపోతున్న శక్తి కొద్దిగా తిరిగి వచ్చినట్లయింది.

'రక్షించండి.. కాపాడండి..' అస్పష్టంగా వెలువడ్డాయి మాటలు అతని నోటి నుంచి.

అదిరిపడ్డాడు అనుచరులనందర్ని ఆపుతున్న ఆగంతకుల నాయకుడు... 'శ్రేష్టి కంఠం... అది మన కనకయ్య శ్రేష్టి గొంతుక..' అంటూ, ఈసారి తనే ముందుగా నీటి జాలును అధిగమించి పొద దగ్గరకి చేరుకున్నాడు.

చేరుకున్న వెంటనే కనకయ్యశ్రేష్టిని గుర్తుపట్టాయి. చీకటిల్లో స్పష్టంగా చూడటానికి అలవాటుపడిన అతని కనులు.

'లాగండి.. శ్రేష్టిగారిని బయటికి లాగండి..' అని అందరినీ హెచ్చరిస్తూ శ్రేష్టిని గట్టిగా పట్టుకుని వున్న మండల్ని విరిచి అవతల పడేయటానికి ప్రయత్నించాడు.

తాచు పాముల మాదిరి కదిలి, అతని చేతుల్ని, అతనితోపాటు కదిలిన అనుచరుల చేతుల్ని చుట్టుకున్నాయి ముళ్ళమండలు. పట్టరాని సంతోషంతో పరవశించి పోతున్నట్లు పిచ్చిపిచ్చిగా ఊగటం మొదలు పెట్టింది పొద.

అడుగులు ఎత్తి ఎత్తివేస్తూ అతికష్టం మీద మండపం దగ్గరికి వచ్చి, నీరసంగా నీటి జాలుకేసి చూసిన శుశ్రుతుడికి కనిపించిన దృశ్యం అది.

***

సంపంగి నగరం చుట్టూ వున్న అడవిలో అటువంటి విచిత్రాలు అక్కడక్కడా వున్నాయని వినటమే గాని, స్వయంగా చూడలేదు శుశ్రుతుడు. ఇప్పుడు చూడగానే అతనికి తెలిసివచ్చిన విషయం ఏమిటంటే ఏ మాత్రం ఆలస్యం చేసినా ఆగంతకులందరూ హత మారి పోతారని.

శిఖావంతుడి దళపతులు తమకు ఇచ్చిన కత్తిని మండపంలోనే వదిలేశాడు కనకయ్యశ్రేష్టి, అంతరంగికుడు.

ఆ కత్తి ఎవరిదో ఆ క్షణంలో శుశ్రుతుడికి తెలియదు. అయినా సరే దాన్ని దొరక బుచ్చుకుని చేతనయినంత వేగంగా ఆ పొద దగ్గరికి పోయాడతను.

'జాగ్రత్త... జాగ్రత్త... ముందుకు వచ్చారంటే మీరు కూడా బంధింప బడతారు.. జాగ్రత్త సుమా' బిగ్గరిగా అరిచి హెచ్చరించాడు ఆగంతకుల నాయకుడు.

అంత నీరస పరిస్థితిలోను అటువంటి ప్రమాదం ఎదురు పడవచ్చని ముందుగానే తెలిసిపోయింది శుశ్రుతుడికి. అందుకని ఈదురుగాలిలో చిక్కుతున్నట్లు వేగంగా కదులుతున్న మండల జోలికి పోలేదతను. క్రిందికి వంగి, ఆ పొద మొదలు వంక చూశాడు.

జానెడు మందాన వున్నది మొదలు.. వయసులో వున్న కొండ చిలువ శరీరం మాదిరి నల్లగా కనిపిస్తోంది.

తన తలను స్పృశించబోయిన మండలకు అందకుండా కత్తిని దూసి బలంగా రెండు దెబ్బలు వేశాడు అతను. సగానికి పైగా తెగిపోయింది మొదలు. మూడవ దెబ్బకు మొత్తం తెగి, ఒక పక్కకు వాలి పోయింది పొద.

ఆపైన జాగ్రత్తలన్నిటినీ గాలికి వదిలేసి, దొరికిన మండల్ని దొరికినట్లే కత్తితో ఛిన్నాభిన్నం చేసేశాడు శుశ్రుతుడు.

మొదలు తెగి పొద ఒక పక్కకి వాలిపోయిన వెంటనే ఆగంతకుల్ని వదిలేశాయి వారిని పట్టుకున్న మండలు.

స్పృహ కోల్పోయినట్లు నిట్టనిలువుగా క్రిందికి జారి పోబోతున్న శ్రేష్టిని, ఆయన అంతరంగికుడిని చేతుల్లోకి తీసుకుని మండపం దగ్గరికి పరిగెత్తారు అందరూ...

'అడవుల్లో సంచరించడం మాకు వెన్నెతో పెట్టిన విద్య. ఇటువంటి ప్రమాదాలను ముందుగానే గుర్తించి దూరంగా తప్పుకోవటం కూడా మాకు తెలుసును. కాని, మొండిగా ఎదిరించి విజయం సాధించటం మాత్రం ఇంతవరకూ జరగలేదు. మీ శరీరంలోని ఓపిక నశించి పోయినా, మా కోసం మా శ్రేష్టిగారి కోసం ప్రాణాలకు తెగించిన మిమ్మల్ని అభినందించకుండా వుండలేక పోతున్నాము' నీరసంగా నీటి జాలు దగ్గిరే చతికిలబడిపోయిన శుశ్రుతుడి చేతులు పట్టుకుని ఆర్ద్రంగా అన్నాడు ఆగంతకుల నాయకుడు.

వారితోపాటు తాను రక్షించిన వారిలో కనకయ్య శ్రేష్టి వున్నాడనే మాట ఒకింత సంతోషాన్ని కలుగ చేసింది శుశ్రుతుడికి.

***

పన్నెండు రకాల శాకపాకాలు పచ్చళ్ళు చేయించి, బంగారు పళ్ళెరం నిండా వడ్డించి 'తినరా శివుడూ...' అన్నది చారులతాదేవి.

'ఇంత తినలేను తల్లీ... చాలా ఎక్కువ..' అస్పష్టంగా అన్నాడు అతను.

'పిచ్చి వేషాలు వేయకు.. వంటశాలలోకి పిల్లి మాదిరి దొంగతనంగా దూరి ఇంతకంటే ఎక్కువే అర

ప్రణీత ఫోటో వచ్చేసింది...

'అత్తారింటికి దారేది' ఆడియో ఫంక్షన్‌కి ప్రణీత రాకపోవడం. ఈ సందర్భంగా విడుదల చేసిన పోస్టర్లలో ఆమె లేకపోవడం తదితర కారణాలు పలు అనుమానాలకు తావిచ్చాయి. అయితే ఆ అనుమానాలన్నింటికి తెర పడినట్లే! పవన్‌తో కలిసిన ప్రణీత పోస్టర్లు ఇప్పుడు బాగా కనిపిస్తుండడంతో ప్రణీతతో పాటు ఆమె సన్నిహితులు కూడా ఊపిరి పీల్చుకుంటున్నారట! పాపం...ప్రణీతకు ఇంత వరకూ తెలుగులో ఒక్కటంటే ఒక్క హిట్టు కూడా లేదు. ఈ సినిమాతోనైనా ప్రణీతకు తెలుగులో అవకాశాలు వచ్చిపడతాయని అందరూ అనుకుంటున్నారు.

గుట్టు విప్పిన హన్సిక...!

ఎట్టకేలకు హన్సిక తన ప్రేమ గుట్టు విప్పే సింది. తమ ప్రేమ ఎలా మొదలైంది? అన్న విష యాన్ని వివరించేసింది. శింబుతో చేస్తున్నానన గానే చాలా మంది ఆమెను భయపెట్టారట! కారణం గతంలో ఇద్దరు హీరోయిన్లతో శింబు ప్రేమాయణం నడపడమేనట! అలాంటి ప్రమాదం హన్సిక విషయంలో కూడా జరుగు తుందేమోనని ఆమె సన్నిహితులు భయపడ్డా రట! ఒక దశలో హన్సిక కూడా శింబును చూసి భయపడేదట! షూటింగ్ సమయంలో శింబుకి దొరక్కుండా దూరంగా కూర్చునేదట! ఓ సారి శింబునే వచ్చి మాటలు కలిపాడట! ఆ తరువాత అప్పుడప్పుడు మాట్లాడుకోవడం మొదలుపెట్టా రట! శింబుతో మాట్లాడిన తరువాత అతనేమిటో తెలిసింది! అందుకే అతనితో స్నేహం చేయాలని పించింది. మొదట మేం ఇద్దరం మంచి స్నేహితు లుగానే వున్నాం. రాను రాను మా మధ్య ప్రేమ పుట్టింది అంటూ తన ప్రేమాయణాన్ని వినిపిం చింది. ఇంతా చెప్పింది కానీ పెళ్ళి ఎప్పుడో చెప్ప లేదు. అన్నట్టు హన్సిక కోసం శింబు చెన్నయ్ శివార్లలో ఓ మంచి ఇండిపెండెంటు ఇల్లు కట్టిస్తు న్నాడట! పెళ్ళయిన తరువాత వీరిద్దరూ అందు లోనే ఉండాలన్నది వీరి ప్లానట!

గించే వాడినని మాకు తెలుసు. త్వరగా తిను' హెచ్చ రించకపోయినా, కొంచెం అదే ధోరణిలో గట్టిగా చెప్పిం దామె.

దూరంగా ఒక చందనపు పీట మీద కూర్చుని తను కూడా భోజనం చేయటానికి ఉద్యుక్తురాలౌతోంది జ్వాల... ఆ మాటలకు ఫక్కున నవ్వింది.

చురుకుగా చూసింది ఆమె వంక చారులతాదేవి.

'వట్టిగా ఆరగించమంటే ఆరగించడు... పక్కన ఆ ఏనుగులు వుండాలి.. ముఖ్యంగా ఆ గున్న తను కూడా కంచంలో కలియబడితే తప్ప ముద్ద తిన్నట్టుగా వుండదు' అన్నది జ్వాల.

'ఏరా శివుడు? నిజమేనా? గున్నని తీసుకు రమ్మని భటులకు చెప్పనా?' అడిగింది చారులతాదేవి.

సిగ్గుతో ఎర్రబడిపోయింది శివుడి వదనం. 'అవ సరం లేదు తల్లీ.. నేను తినేస్తాను' అంటూ గబగబా ఆరగించటం మొదలు పెట్టాడు.

తృప్తిగా నిట్టూర్చింది చారులతాదేవి... 'నువ్వు జ్వాలను వెతకటానికి వెళ్ళిన దగ్గర్నుంచి, తనను చూసే వరకు జరిగిన సంఘటనల్నింటినీ వినాలని వున్నది.. చెపుతావా?' అని అడిగింది మృదుస్వరంలో.

'తను చెప్పడు... తన వెనుకే నీడ మాదిరిగా అను సరించిన వాసుదేవుల వారు మాకు చెప్పాడు. కావా లంటే నేను చెపుతాను' శివుడు మాట్లాడక ముందే తను కల్పించుకున్నది జ్వాల.

"నేను నీతో మాట్లాడటం లేదు. వాడితో మాట్లా డుతున్నాను. మాట మాటకి నువ్వు కల్పించుకోవటం ఏమీ బాగాలేదు' చురుకుగా చూస్తూ అన్నది చారు లతాదేవి.

ఆ మాటలు కొంచెం విసురుగానే వున్నట్టు ధ్వనిం చినా, కొంచెంగా కూడా చిన్నబుచ్చుకోలేదు జ్వాల.

'పరిచయమైన క్షణం నుంచీ నేను ఈ సాహసవం తుడిని పరిశీలనగా చూస్తూనే వున్నాను. తనంతట తానుగా నోరు విప్పి మాట్లాడటం చేతకాదు. మనతో సంభాషించటం కంటే, నోరు లేని ఆ ఏనుగులతోనే ఎక్కువగా సంభాషిస్తాడు..' అన్నది.

'ఒక్కొక్కళ్ళది ఒక్కో పద్ధతి. అందరూ నీ వంటి వాగుడుకాయలే అయివుండరు... నోరు మూసుకుని నీ పని ఏదో నువ్వు చూసుకో..' అంటూ... తిరిగి శివుడి కేసి చూసింది చారులతాదేవి. ఒరేయ్ శివుడూ! అసలు నీకు నీ ఏనుగులకి ఎలా పరిచయం అయిందో చెప్పు' అని అడిగింది.

సాగరుల వారు శిక్షించటానికి తనను అడవిలోకి పంపించినప్పుడు ఏనుగుల్ని వేటాడే ఆగంతకులు కని పించిన దగ్గర్నుంచీ మొదలు పెట్టి బురద గుంటలో చిక్కుపడిన ఏనుగుల్ని మొసళ్ళు ఆరగించటానికి ప్రయత్నించడం వరకూ చెప్పాడు శివుడు.

'అసలు విషయాన్ని వదిలేశాడు. సిగ్గు కాబోలు..' అంతవరకూ మౌనంగా వున్న జ్వాల వున్నట్టుండి మాట్లాడింది.

'ఏమిటి ఆ అసలు విషయం?' అడిగింది చారు లతాదేవి.

'ఆ ఏనుగుల జాడల్ని వెతుకుతూ వస్తున్న ఆగంత కుల మీదికి మిన్నాగుల్ని పంపకం చేయటం' అన్నది జ్వాల.

అధికం అయిపోయింది చారులతాదేవి కుతూ హలం... 'మిన్నాగుల్ని పంపకం చేయటమేమిటి?' అని అడిగింది.

చకోర వృక్షాలను ఆశ్రయించుకుని వుండే మిన్నా గుల మీదికి రాళ్ళు విసిరి వాటిని క్రిందికి రప్పించడం ద్వారా ఆగంతకుల్ని శివుడు ఎలా అడ్డుకున్నాడో సవి వరంగా చెప్పింది జ్వాల.

'చేతుల్లో సరయిన ఆయుధం లేకుండా ఆ దుర్మా ర్గుల్ని అడ్డుకోవటం నిజంగా సాహసమే... నాకు చాలా సంతోషంగా వుందిరా శివుడు... జ్వాల నిన్ను సాహస వంతుడిగా వర్ణించటం సబబే..' సాలోచనగా తల ఊపుతూ అన్నది చారులతాదేవి. 'మాకు ఎవరికీ తెలి యని ఈ వివరాలన్నీ నీకు ఎలా తెలిశాయి?' అని జ్వాలను అడిగింది.

'ఈ గండరగండ మహావీరుడు మొట్టమొదటి సారి అడవిలోకి వెళ్ళిన క్షణం నుంచీ వాసుదేవుల వారు ఈయనగారి వెన్నంటే వున్నారు. ఎక్కడయినా తప్పట డుగు వేసి ప్రమాదంలో చిక్కుబడితే కాపాడటానికి సిద్ధంగా నిలుచుండేవారట' అన్నది జ్వాల.

'చిక్కుపడ్డాడా ఎక్కడయినా?' అడిగింది చారు లతాదేవి.

'చిక్కుపడినట్లే పడి ఆఖరి క్షణంలో తప్పించుకునే వాడు.... కాలు నిలకడ లేని మనిషి ఏ క్షణంలో ఏం చేస్తాడో ఎవరూ ఊహించలేరని వాసుదేవుల వారు చెప్పారు..' చెప్పింది జ్వాల.

మరింత ప్రసన్నంగా మారిపోయింది చారులతా దేవి మొఖం.

'ఒక్కడే వుంటే వాడు ఈ ఏనుగులతోను, ఎను బోతులతోను కాలక్షేపం చేసి ఎందుకూ పనికి రాకుండా పోతాడు.... వీడిని నువ్వు రాజధానికి వెళ్ళేటప్పుడు నీతో పాటు పంపిస్తాను. అక్కడి విద్యాలయంలో శాస్త్ర విద్యలు నేర్పించాలి..' అన్నది.

మౌనంగా వుండి పోయింది జ్వాల. వంచిన తల ఎత్తకుండా భోజనం చేయటంలో మునిగి పోయింది.

కొసరి కొసరి వడ్డిస్తున్న చారులతాదేవి, మరి కొన్ని పదార్థాలను వంటశాల నుంచి తెప్పించకముందే గబ గబా తినటాన్ని ముగించి పైకి లేచాడు శివుడు.

'అప్పుడే ముగించావేమిటిరా? ఆగు..' అని ఆమె వారిస్తున్నా వినిపించు కోకుండా ఆ మందిరంలో నుంచి వెలుపలికి వెళ్ళిపోయాడు.

'వాడిని నేను నీతోపాటు పంపిస్తానని చెపితే మౌనం వహిస్తావేమిటి? నీకు ఇష్టం లేదా?' జ్వాలను అడిగింది చారులతాదేవి.

తల ఎత్తి తెల్లటి పల్వరుస కనిపించేలా తళుక్కున నవ్వింది జ్వాల. 'విద్యాలయంలో విద్య మాత్రమే నేర్పుతారు.. పౌరుషం నేర్పరు... మూగ జీవాలను ప్రేమించి వాటి అభిమానాన్ని సంపాదించుకోవటం నేర్పరు. ఆ రెండు విద్యల్లోను శివుడు మహా నేర్పరి. ఇంకా అతనికి ఇతర విద్యలు దేనికి?' అని అడిగింది.

ఆమె దగ్గరికి పోయి బుగ్గలు పుణికి నుదురును చుంబించింది చారులతాదేవి.

"అత్తా... నిన్ను ఒక మాట అడగాలని అనుకుం టున్నాను.. ఏమీ అనుకోకుండా సమాధానం చెప్ప తావా?' అడిగింది జ్వాల.

'నువ్వు అడిగిన దానికి నేను వేరేగా అనుకోవటం ఏమిటి? నీకేమైనా మతి పోయిందా?' చిరుకోపంతో అన్నది చారులతాదేవి.

'మీ దగ్గర శివుడు ఒక్కడే కాదు. ఇంకా చాలా మంది అనాథలు పెరిగి పెద్దవాళ్ళవుతున్నారు. వారం దరి మీద మీకు అభిమానం వుండవచ్చేమో గాని, శివుడి మీద వున్నంత మాత్రం ఖచ్చితంగా లేదు. ఎందుకని?' సూటిగా ప్రశ్నించింది జ్వాల.

(ఇంకా ఉంది)

PREVIOUS PAGE NEXT PAGE
Copyright 2010-2013 @ Navyaweekly.com. All rights Reserved. This site Best viewed in 1024X768

శివుడు

-మధుబాబు (30)

ఎవరు ఎటువంటి ప్రశ్న వేసినా సమాధానం ఇచ్చేందుకు తడుముకునే అలవాటు చారులతా దేవికి లేదు.

'మన దగ్గర పెరిగి పెద్దవారవుతున్న బిడ్డల్లో చాలా మందిని మన ప్రభువుల వారో, మంత్రి మహేశ్వరుడో గమనించి ఇక్కడికి తీసుకురావటం జరిగింది. శివుడు ఒక్కడిని మాత్రమే నేను గమనించాను. ఎందుకంటే వాడు సరాసరి నా అంతఃపుర ద్వారం దగ్గర వదిలి పెట్టబడ్డాడు గనుక.' అరమూసిన కనులతో ఎప్పుడో జరిగి పోయిన ఆ సంఘటనను గుర్తు చేసుకుంటూ చెప్పిందామె.

తూర్పుదిక్కు ఇంకా పూర్తిగా తెల్లబడక ముందే రాణీ వారి భవన ద్వారం దగ్గర విచిత్రమైన సందడి నెలకొన్నది.

విచ్చుకత్తులు పట్టుకుని రాతి విగ్రహాల మాదిరి ద్వారం దగ్గర కాపలా నిలబడే వున్నారు ఇద్దరు భటులు. అయినా సరే వారిద్దరికీ తెలియకుండా సరిగ్గా ద్వారం ముందే ఉంచబడింది ఒక పెద్ద వెదురుబుట్ట.

ప్రాతః కాలపు చలిగాలి మూలకంగా బాధ కలిగింది కాబోలు. చిట్టి చిట్టి పిడికిళ్ళను మరింత గట్టిగా బిగిస్తూ గుక్కపట్టి ఏడుస్తున్నాడు ఆ బుట్టలో పరుండబెట్టి వున్న బిడ్డడు.

పరుగు పరుగున పోయి గాఢ నిద్దురలో వున్న చారులతాదేవికి ఆ దృశ్యాన్ని వివరించి చెప్పారు అంతఃపుర పరిచారికలు.

'కాపలా భటులు ఇద్దరూ వట్టి దద్దమ్మలు. తమ బాధ్యతను గాలికి వదిలేసి కునికిపాట్లు పడుతున్నారు' అని కూడా చెప్పారు. ఆ భటులిద్దరినీ అప్పటికప్పుడే అట్నుంచి అటే చెరసాలకు పంపించేయాలన్నంత కోపంతో భవన ద్వారం దగ్గరికి వచ్చింది చారులతాదేవి.

గుక్కపట్టి ఉక్కిరిబిక్కిరిగా రోదిస్తున్న బుట్టలోని బిడ్డ ఆమెను చూసీ చూడగానే గమ్మత్తుగా ఏడుపు ఆపేశాడు. నీళ్ళు నిండిన కళ్లతోనే ఆమె వంక చూస్తూ చిత్రంగా నవ్వాడు.

పట్టుకుపోయాయి చారులతాదేవి గుండెలు. తనకు తెలియకుండానే చేతులు చాచి అతడిని బుట్టలో నుంచి పైకి ఎత్తింది.

నెలలు కూడా పూర్తిగా నిండని శిశువు అతను. చిన్నచిన్న చేతులతో ఆమె మెడలోని రత్న హారాన్నొకదాన్ని గట్టిగా పట్టుకుంటూ, చిన్నచిన్న శబ్దాలు చేశాడు.

'అమ్మా... అమ్మా... అంటున్నాడు కాబోలు తల్లీ..' ఆ శబ్దాలకు అర్థాన్ని వెంటనే వివరించింది చారులతాదేవి పక్కనే వున్న పరిచారిక ఒకర్తె.

'ఎవరు తీసుకు వచ్చారు ఇతన్ని?' బిడ్డడిని గుండెలకు హత్తుకుంటూ తలలు వంచుకు నిలబడిన భటుల్ని అడిగింది చారులతాదేవి.

'తల్లీ... మీరు మమ్మల్ని క్షమించాలి... కనురెప్ప కూడా వాల్చకుండా కాపలా కాస్తున్నాం. వేకువ ఝాము కావటం వల్ల ఒకింత మత్తు అనిపించింది. రెండే రెండు క్షణికాల పాటు కునికిపాట్లు పడ్డాము. ఆ సమయంలోనే ఎవరో ఈ బుట్టని తెచ్చి ఇక్కడ వదిలారు' వంచిన తలలు ఎత్తకుండానే చెప్పారు వారిద్దరూ.

రాజభవన రక్షణలో పొలుమారటం అంటే సామాన్యమైన నేరం కాదు. అప్పటికప్పుడు బహిరంగంగా ఉరి తీయించవలసినంత తప్పు.

అంతకుముందు అల్లకల్లోలంగా ఏడ్చిన బిడ్డ, తనను చూసీ చూడగానే ఏడుపు ఆపి, బల్లి పిల్లలా తన గుండెల్ని కరచి పట్టుకోవడంతో, ఎందుకో మెత్తబడి పోయింది చారులతాదేవి హృదయం.

'అలా ఎందుకు జరిగిందో ఎంత ఆలోచించినా ఇప్పటికీ నాకు అర్థం కావటం లేదు. ఆ శిశువును చూడగానే ఉప్పొంగి పోయింది మనసు. కోపం తెచ్చుకోవాలన్నా తెచ్చుకోలేక పోయిను..' ఆనాడు జరిగిన ఆ సంఘటనను గుర్తు చేసుకుంటూ చెప్పింది ఆమె.

'నిన్ను అంతగా కదిలించిన శివుడికి నువ్వే నామకరణం చేశావా?' అడిగింది జ్వాల.

తల అడ్డం తిప్పింది చారులతాదేవి. 'బుట్టలోనే వాడి పేరు వ్రాయబడి వుంది. ఎవరు రాశారో, అసలు ఆ బుట్టను తెచ్చి భవన ద్వారం దగ్గర ఎవరు పెట్టారో ఎంత విచారించినా మాకు తెలియలేదు. మూడు మాసాల పాటు నగరమంతా తిరిగి ఎందరెందరినో ప్రశ్నించి చూశారు ప్రభువుల వారు... ఏమీ ఉపయోగం లేక పోవటంతో ఆ ప్రయత్నాన్ని విరమించుకున్నారు' చెప్పింది.

'ఇతర బిడ్డల్ని ఎవరో తీసుకువచ్చి శరణాలయంలో పెట్టారు. శివుడిని మాత్రం నువ్వు గమనించావు. అందువల్లనే అతనంటే ప్రత్యేకమైన అభిమానమా?' ఇంకోసారి మొట్టమొదట అడిగిన మాటనే మళ్ళీ అడిగింది జ్వాల.

'చెప్పలేను... కాని వాడిని చూస్తే చాలు నా మనసు అదోలా అయిపోతుంది. వాడు నా కన్నబిడ్డే అని అనిపిస్తుంది. కారణం ఏమిటో నాకు కూడా తెలియదు' నిజాయితీగా సమాధానం ఇచ్చింది చారులతాదేవి.

'కారణం లేకుండా ఈ ప్రపంచంలో బాంధవ్యాలు బంధుత్వాలు ఆపేక్షలు అనురాగాలు ఏమీ వుండవని నాకు శాస్త్ర విద్యలు బోధించిన ఆచార్యుల వారు చెపుతూ ఉండే వారు... మనకు ఎవరి మీదనైనా ఏదో ఒక భావం ఏర్పడిందంటే అందుకు ఎక్కడో ఏదో ఒక మూల కారణం వుండే వుంటుందని ఆయన అనే వారు...' అన్నది జ్వాల.

'శివుడి మీద నాకున్న అభిమానానికి ఏదో కారణం వుండి వుంటే అది ఎటువంటిదై వుంటుంది?' చిరునవ్వుతో అడిగింది చారులతాదేవి.

'తెలుసుకుంటాను. అదేమిటో తప్పకుండా తెలుసుకుంటాను. ఎంతో మంది అనాథలు మీ దగ్గర పెరిగి పెద్దవారవుతున్నా, వారందరి కంటె ఒక్క శివుడి మీదనే మీకు అమితమైన అభిమానం కలుగటానికి కారణమైన ఆ విషయాన్ని నేను తప్పకుండా తెలుసుకుంటాను' భోజనం ముగించి పైకి లేస్తూ దృఢస్వరంతో చెప్పింది జ్వాల.

'ఎలా తెలుసుకుంటావు?' అడిగింది చారులతాదేవి.

'శివుడు శిశువుగా వున్నప్పుడు అతణ్ణి తెచ్చి రాజభవనం వద్ద వదిలిన ఆనాటి బుట్టగాని, ఆ సమయంలో అతని దగ్గర వున్న వస్తు పరిచయం గాని ఏమైనా భద్రపరుచబడ్డాయా?' అడిగింది జ్వాల.

'వందసార్లు కాదు.. కనీసం వెయ్యి మార్లయినా

జరిగిన కథ

జ్వలిత సామ్రాజ్యంలో మండలాధీశుడు,సంపంగి నగర రాజ్యాధినేత సాగరుడు పెంచుతున్న అనాథల్లో ఒకడు శివుడు. అతడు పరాక్రమశాలి. జన హిత చర్యలే అతడి నైజం. మండలాధీశుడు ఏ శిక్ష విధించినా అది శివునికి ఓ యుద్ధ శిక్షణ లాంటిదే. అడుగడుగునా తన వీరత్వాన్ని రుజువు చేసుకుంటూ అందరిమన్ననలూ ప్రశంసలూ పొందుతాడు. శత్రు రాజు శిఖావంతుని కుట్రల గురించి రాజుకు కబురు చేరవేస్తాడు. ప్రధాన గూఢచారి వాసుదేవుణ్ణి, యువ రాణి జ్వాలను ఆపదల నుండి రక్షిస్తాడు.

శివుడి పరాక్రమం చూసి అబ్బురపడుతుంది జ్వాల. సువర్ణ నదీ తీరంలో శత్రురాజు సైన్యం కదలికలను పసిగట్టి శివుడు,వాసుదేవుడు వారితో జతకలిసిన సాగరుడు వంద మంది శత్రు సైన్యాన్ని హతమారుస్తారు. నల్లరాతి గుట్టల వెనక శత్రురాజు 5 వేల మంది సైన్యాన్ని,వందలాది భల్లూకాలను మోహరించిన విషయాన్ని శివుడు పసిగడతాడు. సాగరుని వర్తమానంతో సంపెంగ నగరం యుద్ధానికి సన్నద్ధమవుతుంది. ఈ లోపు శత్రురాజు సైన్యం రెండు భాగాలుగా విడిపోయి జ్వలిత సామ్రాజ్యం వైపు, సంపంగి నగరంవైపు యుద్ధానికి బయలుదేరింది. ***ఆ తర్వాత...***

PREVIOUS PAGE NEXT PAGE

మంత్రి మహేశ్వరుడు ఆ బుట్టని సమూలంగా పరిశీలించి చూసి వుంటాడు. ఆయనకి కనిపించని విశేషం నీకు కనిపిస్తుందనే నమ్మకం నాకు లేదు' అంటూ, జ్వాల చేతిని పట్టుకుని, ఆ భవనం వెనుక భాగంలో వున్న ఒక మందిరంలోకి తీసుకుపోయింది చారులతాదేవి.

చీకటితో నిండి వున్నది అది. చెలికత్తెలు వెలిగించిన నూనె దీపాల వెలుతురులో, ఆ మందిరంలో ఒక గోడకు ఆనించి వున్న పెద్ద మందసాన్ని తెరిపించి, అందులో భద్రపరచి వున్న ఆ బుట్టను బయటికి తీయించింది ఆమె.

మరి కొన్ని దీపాలను వెలిగించమని ఆజ్ఞాపించి, ఆ వెలుగులో ఆ బుట్టను చాలా నిశితంగా పరిశీలించింది జ్వాల.

వెదురు బద్దలతో అల్లిన బుట్ట మాదిరిగానే వున్నది అది. కాని వెదురు బద్దలు మాత్రం కావు అవి.

సంవత్సరాల తరబడి వెలుగు చూడక పోవడం వల్ల దుమ్ము కొట్టుకుని మాసిపోయి, మాగుడు వాసనను వెదజల్లుతున్నాయి ఆ బుట్టలోని వస్త్రాలు.

'శివుడు మనకి లభించినప్పుడే ఇవి చినుగులు పడి జీర్ణావస్థలో వున్నాయి... వాడిని ఈ బుట్టలో పెట్టి తీసుకువచ్చిన వాళ్ళు ధనవంతులు కాదు. పేదవారే అయి వుంటారు...' జ్వాలతో పాటు తాను కూడా ఆ వస్త్రాల వంక చూస్తూ చెప్పింది చారులతాదేవి.

ఆ మాటలు తనకు వినిపించనట్లు, ఆ వస్త్రాలను బుట్టలోనుంచి బయటికి తీసి గట్టిగా విదిలించి, నేల మీద వెడల్పుగా పరిచింది జ్వాల.

చారులతాదేవి చెప్పినట్లే, చినుగులతో, మరకలతో కడు పేదగా కనిపించాయి అవి...

'మహేశ్వరుడికి అంతుబట్టని రహస్యాలు ఏవైనా నీకు కనిపించాయా?' నవ్వుతూ అడిగింది చారులతాదేవి.

క్రింద పరిచిన వస్త్రాన్ని తిరిగి ఆ బుట్టలోకి నెడుతూ తల అడ్డం తిప్పింది జ్వాల.

'మహేశ్వరుల వారి కంటె తెలివి తేటలు అధికంగా వున్నాయని నేను అనుకోవటం లేదు.. ఆయనతో సరిసమానంగా ఆలోచించటం కూడా నాకు చేతకాదు. కాని, శివుడి పద్ధతుల్ని చాలా దగ్గరిగా చూసి వుండటం వల్ల నాకు కొన్ని, వాసుదేవుల వారికి మరికొన్ని అనుమానాలు ఉత్పన్నం అయ్యాయి. వాటిని దృష్టిలో పెట్టుకుని పరిశోధన చేయటమే నా అభిమతం.' అంటూ మండపాన్ని కూడా మూసివేయించమని చెప్పి, ఆ మందిరంలో నుంచి వెలుపలికి వచ్చింది.

'ఇన్ని సంవత్సరాలుగా ప్రయత్నం చేస్తున్న మాకు తెలియని విషయాలు, నీకు, వాసుదేవుల వారికి తెలు

తమన్నాకు కోపం వచ్చింది... శృతికి చిర్రెత్తింది...

ఇప్పుడు తమన్నా, శృతి ఇద్దరూ నిప్పు, ఉప్పూ లాగా తయారయ్యారు. ఒకరి మీద మరొకరు కారాలు మిరియాలు నూరుకుంటున్నారు. దీనికంతటికీ ఓ సినిమా కారణం. తెలుగు 'ఠాగూర్'ను హిందీలో నిర్మిస్తున్న సంగతి తెలిసిందే! ఈ సినిమాలో మొదట తమన్నాను అనుకున్నారట! ఆ తరువాత శృతిని తీసుకున్నారు. దాంతో తన అవకాశాలను శృతి తన్నుకుపోతోందని తమన్నా చిర్రుబుర్రులాడిందట! ఈ విషయం శృతి దాకా చేరింది. 'ఎవరిలో చేవ వుంటే వారిని తీసుకుంటారు. ఇతరుల మీద పడి ఏడవడం ఎందుకు?' అంటూ ఘాటుగానే సమాధానం చెప్పిందని బాలీవుడ్ జనాలు అంటున్నారు.

స్తాయంటే నమ్మబుద్ధి కావటం లేదు. అయినా సరే నీ ప్రయత్నం సఫలం అవ్వాలని నేను కోరుకుంటున్నాను' ఆమెను దగ్గరికి తీసుకుని నుదురు చుంబిస్తూ అన్నది దారులతాదేవి.

రకరకాల ఆలోచనలతో సతమతమవుతూ తనకు కేటాయించబడిన మందిరంలోకి పోయి, మందిర మధ్య భాగంలోని తల్పం మీద మేను వాల్చింది జ్వాల.

చిరుకులు పడి, చిల్లులతో నిండి, మహా అసహ్యంగా కనిపిస్తున్నాయి శివుడు దొరికిన బుట్టలోని పాత వస్త్రాలు. వాటి పరిస్థితి మాత్రమే అసహ్యకరంగా వున్నది గాని, ఒకప్పుడు అవి మహావిలువ కలిగినట్టుగానే అనిపిస్తోంది.

కనులు మూసుకుని నిద్ర పోవటానికి తీవ్రంగా ప్రయత్నించింది జ్వాల. నిద్ర రాకపోగా మరింత తీవ్రమైనాయి ఆలోచనలు. ఉన్నట్టుండి తల్పం దిగి పక్కనే వున్న జేగంటను ఠంగున మ్రోగించింది.

వెంటనే లోపలికి వచ్చింది ఆ మందిర ద్వారం దగ్గర కావలి నిలుచున్న పరిచారిక.

'వాసుదేవుల వారిని వెంటనే దర్శించుకోవాలి..' చెప్పింది జ్వాల.

తల వంచి నమస్కారం చేసి, వేగంగా వెలుపలికి వెళ్ళిపోయిందా పరిచారిక.

***

అడవిలో ప్రయాణం చేసేవారు విశ్రాంతి తీసుకునేందుకు మహాబలి చక్రవర్తి కట్టించిన మండపంలో కనకయ్య శ్రేష్ఠిని పరుండబెట్టి, సపరిచర్యలు చేశారు ఆగంతకులు. నీటి వాగులో నుంచి నీటిని తెచ్చి మొఖం మీద జల్లి, తమ అంగవస్త్రాలతో గాలిని విసిరారు.

అర్థఘడియ తరువాత కనులు తెరిచాడు శ్రేష్ఠి. వారు దోసిళ్ళతో తెచ్చి అందించిన నీటిని తాగి నెమ్మదిగా లేచి కూర్చున్నాడు.

'మీరు మమ్మల్ని మన్నించాలి.. మీరు మాకు అప్పచెప్పిన పనిలో పూర్తిగా విఫలం అయ్యాము... ఆ దుర్మార్గపు బాలుడిని మేము ఏమీ చేయలేక పోగా, చెరసాలలో బంధింపబడ్డాము..' అంటూ తాము సంపంగి నగరం దగ్గరికి వచ్చిన క్షణం నుంచీ అప్పటివరకూ జరిగినవన్నీ వివరంగా అతనికి చెప్పాడు ఆగంతకుల నాయకుడు.

'సంపంగి నగరపు అడవుల్లోని ఏనుగుల్ని మనం వధింప చూసినట్లు సాగరుల వారికి తెలిసిపోయింది. దానికి కారకులు కూడా మీరేనని మేము మంత్రి మహేశ్వరుడికి చెప్పక తప్పలేదు' అని కూడా చెప్పాడు.

'శిఖావంతుడి సైన్యం సంపంగి నగరం మీదకి దండు వెడలిన సంగతి సాగరుడికి తెలుసునా?' అంతా విని సౌమ్యంగా అడిగాడు శ్రేష్ఠి.

'గజబలమంతా నగరం వెలుపల సర్వసన్నద్ధంగా నిలబడి వుంది. శిఖావంతుడి సైన్యం కోటని సమీపిస్తే చేజేతులారా చావును కొని తెచ్చుకోవడమే.' అన్నాడు అంతవరకూ మౌనంగా వున్న శుక్రుతుడు.

తెలివి వచ్చిన తర్వాత మొదటిసారిగా అతన్ని గమనించాడు శ్రేష్ఠి. ఒక్క క్షణికం పాటు నొసలు ముడివేసి అయోమయంగా చూచాడు. అంతలోనే అతన్ని గుర్తుపట్టినట్లు 'శుక్రుతుల వారు మీరేనా? నమస్కారం' అంటూ నమస్కరించాడు.

'నమస్కరించదగిన సంస్కారం మీకు వున్నా, నమస్కారం అందుకునే అర్హత నాకు లేదు. మీ అనుచరుల మాటలకు తల ఒగ్గి అనవసరమైన అహంకారానికి లొంగి పోయాను. రాజద్రోహం చేసిన వాడినైనాను' తల వంచుకుంటూ అన్నాడు శుక్రుతుడు.

'ఎంతటి వారికైనా ఎప్పుడో ఒకప్పుడు ఒకింత ఈర్ష్య భావం కలుగక పోదు. మీ విషయంలో అదే జరిగింది. అనవసరంగా బాధ పడవద్దు. మీరు చేసిన పనుల వల్ల జ్వలిత సామ్రాజ్యానికి ఎటువంటి చేటు జరగలేదు.. కాబట్టి మీరు క్షమార్హులే..' సాలోచనగా అన్నాడు శ్రేష్ఠి.

'మరి మీరు?' అడిగాడు శుక్రుతుడు.

'సంపంగి నగరం చుట్టు వున్న అడవిలోని ఏనుగులన్నిటినీ చంపి వాటి దంతాలను సేకరించే ప్రయత్నం చేశాను. నా గురించి మాత్రమే ఆలోచించాను గాని, సామ్రాజ్య క్షేమాన్ని గురించి ఆలోచించలేదు. నేను చేసిన తప్పులు బట్టబయలు కాకుండా కప్పిపెట్టుకోవాలనే కోరికతో శిఖావంతుడిని రెచ్చగొట్టి, లేని పోని ఉపాయాలు చెప్పి దండయాత్రకు పురికొల్పేందుకు అతని దగ్గరికి పోయాను' తలవంచుకుంటు చెప్పాడు శ్రేష్ఠి.

'ఏం జరిగింది? ఇప్పుడు ఇటుగా వస్తున్న సైన్యం మీరు, ఉపాయం చెప్పటం వల్లనే వస్తున్నారా?' అని అడిగాడు శుక్రుతుడు.

'లేదు. శిఖావంతుడు చాలా తెలివైన వాడు. సాగరుల వారి గజబలాన్ని ఎదిరించే ఉపాయాన్ని అతను ముందుగానే సిద్ధం చేసుకుని వున్నాడు. అతని దగ్గరికి పోయి నేను అవమానపడటం తప్ప మరేమీ జరుగలేదు' బరువుగా చెప్పాడు శ్రేష్ఠి.

ఆగంతకుల నాయకుడు, శుక్రుతుడు ఇద్దరూ ఆశ్చర్యంగా చూసేసరికి, శిఖావంతుడితో తాను జరిపిన సంభాషణనంతా వివరంగా చెప్పాడు.

'అయితే ఇప్పుడు మీరు ఏం చేయదలచుకున్నారు స్వామీ? జరుగబోయే యుద్ధంలో శిఖావంతుడు గెలిచినా, లేక సాగరుల వారే విజయులుగా నిలిచినా మీ పరిస్థితి అయోమయమే కదా!' అన్నాడు శుక్రుతుడు.

'నన్ను మించిన తెలివి కలవాడు ఈ భూ ప్రపంచంలో ఎవరూ లేరని గర్వపడ్డాను. నాకు విజయమే తప్ప అపజయం అంటూ ఎదురుపడదని రొమ్ములు విరుచుకుని తిరిగాను. ఎందుకూ పనికిరాని ఒక ముళ్ళపొదలో చిక్కుబడి ప్రాణాలు పోగొట్టుకునే పరిస్థితి వస్తుందని ఎన్నడూ ఊహించదులే' బరువుగా నిట్టూరుస్తూ అన్నాడు శ్రేష్ఠి.

అతిశయపు మాటలు తప్ప అటువంటి నీరస వచనాలు ఏనాడూ అతని నోటి నుంచి విని వుండలేదు ఆగంతకులు. ఆశ్చర్యంగా చూశారు అతడికేసి.

'అవును. ఈ భగవంతుడి సృష్టిలో మనిషి ప్రాణాలకున్న విలువ ఏ పాటిదో ఈ ముళ్ళపొద నాకు తెలియజేసింది. బ్రతికి వున్న నాలుగు రోజులు మంచిగా బ్రతికి, అందరిచేతా మన్ననలు పొందటమే ముఖ్యం. ఎప్పుడు ఏ క్షణంలో ప్రాణాలు వదులుతామో తెలియనప్పుడు ఈ కుట్రలు కుతంత్రాలు అర్థం లేనటువంటివి' అన్నాడు శ్రేష్ఠి.

'అయితే ఇప్పుడు ఏం చేయదలచుకున్నారు?' అడిగాడు శుక్రుతదు.

'మహాబలుడి దగ్గరికిపోయి జరిగిందంతా చెప్పి చెంపలు వేసుకుంటాను. ఏ శిక్ష విధించినా తల వంచి

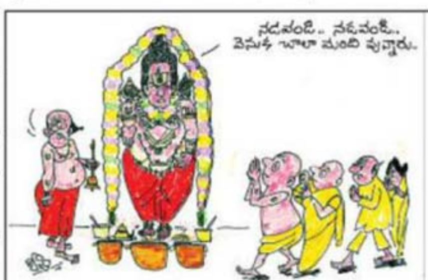

Copyright 2010-2013 © Navyaweekly.com. All rights Reserved. This site Best viewed in 1024X768

రాకాసి ముళ్ళపొద మృత్యువు నుండి బయట పడిన కనకయ్య శ్రేష్ఠికి జ్ఞానోదయమైంది. తను చేసిన తప్పుల్ని చక్రవర్తి వద్దకు వెళ్లి అంగీకరిస్తాననీ చెంపలు వేసుకుంటాననీ అన్నాడు. శుశ్రుతుడు కూడా అతడికి జత కలిశాడు. ఈలోపు.. సంపంగి నగరంలో శివుడి జన్మ రహస్యాన్ని తెలుసుకునేందుకు పట్టుదలతో పరిశోధన ప్రారంభించింది యువరాణి జ్వాల. వాసుదేవుడు, మంత్రి మహేశ్వరుడు చారులతా దేవిలతో చర్చిస్తూ కొంత కీలక సమాచారాన్ని సేకరించింది.

అంగీకరిస్తాను. నా స్వార్థం కోసం చెడు ఆలోచనలు చేయవలసి వచ్చిందని నా అపరాధాన్ని మన్నించమనీ' కోరతాను అన్నాడు శ్రేష్ఠి.

'మీరు ఒంటరిగా చక్రవర్తి వద్దకు వెళ్ళవలసిన అవసరం లేదు. అహంకార మనోవికారాలకు లోబడి నేను కూడా వక్రమార్గం పట్టానని చెప్పుకోవటానికి మీతో పాటు నేను కూడా చక్రవర్తి వద్దకు వస్తాను' వెంటనే అన్నాడు శుశ్రుతుడు.

'మరి మీ సంగతేమిటి?' ఆగంతకుల నాయకుడిని అడిగాడు శ్రేష్ఠి.

'తమరి దయాధర్మభిక్షం మీద బ్రతికేవాళ్ళం. మీరు ఏం చేయమంటే అదే చేస్తాం... మంచైనా చెడ్డైనా...' వెంటనే అన్నాడు అతను.

'మనం రాజధానికి వెళ్ళిన తర్వాత చక్రవర్తి ఏం చెపితే అది చేద్దాం' అన్నాడు శ్రేష్ఠి.

సరిగ్గా అదే సమయంలో వున్నట్టుండి తల పక్కకు తిప్పాడు శుశ్రుతుడు. తిప్పిన వెంటనే 'ప్రమాదం ముంచుకు వస్తోంది' అంటూ మండపం వెనక్కి పరిగెత్తాడు.

క్షణికం కూడా ఆలస్యం చేయకుండా, శ్రేష్ఠిని ఆయన అంతరంగికులని మండపంలో నుంచి క్రిందికి దింపి, అతి వేగంగా అతన్ని అనుసరించారు ఆగంతకులు.

సైన్యం నడిచే దారిలో అడ్డంకులు ఏవైనా వుంటే ముందుగానే గమనించి అందరినీ హెచ్చరించటం కోసం బలిష్ఠమైన అశ్వాల మీద అటుగా వచ్చారు శిఖావంతుడి సైన్యంలోని అశ్వికులు ఒక నూటా ఏబదిమంది.

అడవిలో అలుముకుని వున్న చీకట్ల మూలకంగా మండపం దగ్గర్నించి దూరంగా పారిపోయిన వారినెవరినీ వారు గమనించలేదు.

పాతిక మంది అశ్వికులు మండపం దగ్గరే ఆగిపోయారు. మిగిలిన వారందరూ వెనుతిరిగి తమ సైన్యం దగ్గరికి వెళ్ళిపోయారు.

***

'వాళ్ళు అక్కడ వుండగా మనం మండపం దగ్గరికి పోలేము. రహదారిని సమీపించలేము' తూర్పుదిక్కు తెల్లబడబోతున్న సమయం దగ్గర పడినా మండపం దగ్గర అశ్వికులు కదలకుండా అలాగే నిలబడి వుండటాన్ని చూసి, నెమ్మదిగా అన్నాడు శుశ్రుతుడు.

'రహదారి మీదికి పోవాలంటే మండపం దగ్గరికి వెళ్ళవలసిన అవసరం లేదు. నీటి జాలు వెంట ఇంకా కొంత దూరం ప్రయాణం చేస్తే పొదల మధ్యలో నుంచి దారిని చేరుకోవచ్చును కదా..' అన్నాడు ఒక ఆగంతకుడు.

'శ్రేష్ఠిని బంధింప చూసిన పొదల్లాంటివి ఏమైనా ఇంకా ఈ చుట్టుపట్ల వుండి వుంటే లేనిపోని గోల అవుతుంది కదా' వెంటనే తన అనుమానాన్ని బయట పెట్టాడు శుశ్రుతుడు.

ఆ మాటల్లోని యదార్థాన్ని గమనించి మౌనంగా వుండి పోయాడు ఆ ఆగంతకుడు.

'తెల్లవారిన తర్వాత చూసుకోవచ్చు... ఈ చీకటి వేళ గడిచిపోయే వరకూ విశ్రాంతి తీసుకోవటం మంచిది' సాలోచనగా అన్నాడు శ్రేష్ఠి.

విశ్రాంతి తీసుకోవడానికి సరైన స్థలాన్ని వెతకటం కోసం, తాము నిలబడిన ప్రదేశాన్నంతా కూలంకషంగా గమనించాడు ఆగంతకుల నాయకుడు.

'రండి... అందరూ ఇటుగా రండి' ఉన్నట్టుండి చిన్న కంఠంతో అందరినీ పిలిచాడు.

ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ అటుకేసి వెళ్ళిన వారందరికీ కనిపించింది అస్పష్టంగా వున్న ఒక చిన్నకాలిబాట.

అంత చీకటిలోను ఆ బాటను చూసిన వెంటనే ఆశ్చర్యంగా తలలు విదిలించారు మిగిలిన ఆగంతకులు అందరూ.

మనుషులు నడవటం వల్ల ఏర్పడింది కాదు అది... బలమైన, బరువైన ఏనుగులు అదే పనిగా అటూ ఇటూ తిరగటం వల్ల తయారయినటు వంటి మార్గం.

'ఏర్పడి చాలాకాలం అయింది... ఈ మధ్య కాలంలో ఎవరూ ఈ బాట మీద నడిచింది లేదు..' మోకాళ్ళ మీద వంగి, నేలను చేతితో స్పృశిస్తూ అన్నాడు ఆగంతకుల నాయకుడు.

'ఈ బాట చివర ఏనుగులు వుంటాయంటావా?' అడిగాడు శ్రేష్ఠి.

'వెళ్ళి చూస్తేగాని తెలియదు..' అంటూ అతని ఆజ్ఞల కోసం ఎదురు చూడ కుండా ముందుకు నడిచాడు ఆగంతకుల నాయకుడు.

ఓపిక లేక పోయినా అనుసరించారు శ్రేష్ఠి, శుశ్రుతుడు.

పాము మెలికలు తిరిగినట్లు వంపులు తిరుగుతూ ప్రయాణం చేసిందా బాట... తూర్పుదిక్కున వెలుగులు ప్రత్యక్షం అవుతున్న సమయంలో ఒక పెద్ద కొండ లోయలోకి పోయి అంతమైంది.

'సంపంగి నగరం చుట్టూ వున్న అడవి అంతా మాకు తెలుసని చాలా గర్వంగా అనుకునే వాడిని... ఈ అడవి అనంతమని ఇప్పుడే తెలిసింది. నాకు తెలియని దారులు, విచిత్రాలు చాలా వున్నాయని అర్థం అయింది' అన్నాడు శుశ్రుతుడు.

'ఏనుగుల్ని గురించి మీకు తెలిసి వుండకపోతే ఈ దారి, ఈ కొండలోయ ఎప్పటికీ కనిపించేది కాదు..' అంటూ వున్నట్టుండి పక్కకు దూకాడు ఆగంతకుల నాయకుడు.

శ్రేష్ఠి అంతరంగికుడి ఖడ్గం ఇంకా శుశ్రుతుడి దగ్గరే వున్నది. దాన్ని తను తీసుకుని బలంగా ముందుకు విసరబోయాడు.

రివ్వుమంటూ వచ్చి అతని పాదాల దగ్గర భూమిలో దిగబడింది. ఒక బాణం. మరింత వేగంగా వచ్చి అతని చేతిలోని ఖడ్గాన్ని ఎగురు గొట్టింది రెండో బాణం.

'కదలవద్దు... కదిలి ఎవరూ ముందుకు రావద్దు.... ఇంకేమైనా ఆయుధాలు మీ దగ్గర వుంటే వాటిని కూడా క్రింద పడవేయండి' ఖంగుమంటూ వినవచ్చింది ఒక కంఠం.

ఆగంతకులు ఎవరి దగ్గరా లేవు ఆయుధాలు. శ్రేష్ఠి గారి ఖడ్గం ముళ్ళ పొద దగ్గరే పడిపోయిన సంగతిని ఎవరూ గమనించలేదు. ఉన్న ఒక్కటీ బాణం దెబ్బకు ఎగిరి ఎటో దూరంగా వెళ్ళిపడిపోయింది.

'మేము శత్రువులం కాదు.. శిఖావంతుడి సైన్యానికి చిక్కబడకుండా వుండేందుకు పారిపోయి వచ్చిన వాళ్ళం...' పట్టి చేతుల్ని గాలిలోకి ఎత్తుతూ బిగ్గరగా అన్నాడు శుశ్రుతుడు.

'శిఖావంతుడి సైన్యాలు అడవిలోకి వచ్చాయా? గజయుద్ధంలో సాటిలేని మేటి సాగరుల వారి గురించి మర్చిపోయాడా ఆ శిఖావంతుడు! సంపంగి నగర గజ

సంతాన సాఫల్యతకు సృష్టి IVF ICSI

● 45 సం॥లు పైబడిన స్త్రీలలో & కుటుంబ నియంత్రణ ఆపరేషన్ అయిన వారిలో సంతాన సాఫల్యత.
● IUI, IVF, ICSI
● సరోగసి & ఎగ్ డొనేషన్

log on: surrogacyindia.biz

✆998943 2345, 998946 2345

సృష్టి టెస్ట్ ట్యూబ్ బేబి సెంటర్

కె.పి.హెచ్.బి.కాలనీ, కూకట్‌పల్లి, హైదరాబాద్-72.
జడ్.పి. జంక్షన్, మహారాణిపేట, విశాఖపట్నం-2,
లిటిల్‌కృష్ణ థియేటర్ ఎదురు, కొత్తపేట, గుంటూరు-2,
వెంకటరత్నం వీధి, సూర్యారావుపేట, విజయవాడ-2.

దళం నిద్ర పోతున్నదని అనుకున్నాడా?' ఆశ్చర్యంగా అడుగుతూ ఒక పెద్ద చెట్టు చాటు నుంచి ఈ వలకు వచ్చాడు ఒక వృద్ధుడు.

***

చీకటి సమయంలో తనను కలుసుకోవాలని జ్వాల అభిలషించడం వెనక వున్న కారణం ఏమిటోనని ఆశ్చర్య పడకుండా, అంతఃపురం నుంచి వర్తమానం వచ్చిన వెంటనే నిద్ర కనులను నులుమకుంటూ వచ్చే శాడు వాసుదేవుడు.

అతనొక్కడే కాదు. ఆ విషయం తెలిసిన మహేశ్వ రుడు కూడా వచ్చాడు. అది గమనించిన చారులతాదేవి కూడా జ్వాల మందిరానికి విచ్చేసింది.

వారందరినీ మళ్ళీ పాత సామాగ్రిని భద్రపరిచే మందిరంలోకి తీసుకు పోయి, శివుడు దొరికిన బుట్టని ఇంకోసారి మందసంలో నుంచి బయటికి తీయించింది జ్వాల. అంతకు ముందు చూసిన వస్త్రాన్ని మళ్ళీ నేల మీద పరిపించి నూనె దీపాల వెలుగులో దానిని పరిశీ లించమని చెప్పింది.

ఎన్నోమార్లు చూసి వుండడం చేత, అసహనంగా తల విదిలించి పెదవి విరిచాడు మంత్రి మహేశ్వరుడు.

'ఈ వస్త్రం బహుశా శ్రావస్తి నగరంలోని పని వారు నేసి వుంటారు. సామాన్యులు అందరూ ధరించే వస్త్రమే ఇది... ప్రత్యేకత ఏమీ లేదు' అని కూడా అన్నాడు.

వాసుదేవుడి వైపు చూసింది జ్వాల.

'వయసు మీద పడటం వల్ల దృష్టిలోపం ఏర్పడు తున్నట్టు అనుమానంగా వున్నది. నీ అభిప్రాయం చెప్పు తల్లీ' అన్నాడు వాసుదేవుడు.

చారులతాదేవి వంక చూసింది జ్వాల... ఆమె నుంచి ఎటువంటి అభిప్రాయాలు వెలువడక పోవ టంతో, క్రింద పరిచిన వస్త్రం చివరి భాగంలో నుంచి ఒక సన్నని పోగుని బయటికి లాగి, అన్నిటికంటె ప్రకాశవం తంగా వెలుగుతున్న నూనె దీపం ముందు పెట్టి పట్టుకు న్నది.

'సాధారణమైన నూలు పోగు - అందులో విశేషం ' అని నాలుక చప్పరించబోతూ అదిరిపడి ఆ మాటల్ని మ్రింగేశాడు మహేశ్వరుడు. ఆమె చేతుల్లోని పోగును తన చేతిలో స్పృశించి విపరీతమైన ఆశ్చర్యంతో కనులు పెద్దవి చేశాడు.

'నూలు పోగు కాదు ఇది.. ఎంతో కాలంగా శుభ్ర పరచకుండా వదిలి వేయటం వల్ల మలినపడి మామూ లుగా కనిపిస్తున్న బంగారపు పోగు'. ఖచ్చితమైన కంఠంతో చెప్పింది జ్వాల.

'ఈ వస్త్రం శ్రావస్తి నగరంలో నేయబడింది కాదు... బంగారు పోగుల్ని నేర్పుగా వస్త్రంతో జత చేసే పని వాళ్ళు బహురా నగరంలో వుంటారు.. గతంలో మా రాచ కుటుంబీకుల వస్త్రాలన్నీ ఆ నగరం నుంచే తెప్పించ బడేవి. గుర్తున్నదా అత్తా?' చారులతాదేవి వంక చూస్తూ అడిగింది.

గుండెల మీద చెయ్యి వేసుకుని అలాగే నిలుచుండి పోయింది చారులతాదేవి.

'శివుడు పరుండబెట్టబడిన ఈ బుట్ట కూడా వెదు రుబుట్ట కాదు. అడవిలో నివశించే ప్రజలు ఉపయో గించే తుంగ గడ్డితో కూడా ఇది చేయబడలేదు. యుద్ధ బాణాలు తయారుచేసే సన్నపాటి కలపతో తయారు చేయబడింది' బుట్టని గురించి కూడా తన అభి ప్రాయాన్ని తెలియచేసింది జ్వాల.

ఒకరి వంక ఒకరు చూసుకున్నారు వాసుదేవుడు మహేశ్వరుడు.

'యుద్ధ బాణాలకు అవసరమయ్యే కలప మన అడ విలో లేదు. మనం సౌగంధ దేశం నుంచి తెప్పించుకుం టున్నాము' అన్నాడు వాసుదేవుడు.

'అంటే శివుడు ఆ దేశంలో నుంచి తీసుకు రాబ డ్డాడా?' వెంటనే అడిగింది చారులతాదేవి. అప్పటికి ఆమె కాస్తంత తేరుకున్నది తన ఆశ్చర్యాన్నించి.

'బుట్ట తయారు చేయబడిన కలప ఆ సౌగంధ దేశానికి చెందినదైనంతన ఈ బుట్టలోని బిడ్డడు ఆ దేశంలో నుంచి తీసుకు రాబడ్డాడని అనుకోవాల్సిన అవ సరం లేదు. బుట్ట అక్కడినుండి వచ్చిన తర్వాత ఇక్కడ ఈ పనికి ఉపయోగించబడి వుండవచ్చు' అన్నాడు వాసుదేవుడు.

'నువ్వు ఏమంటావు తల్లీ?' జ్వాలనే అడిగాడు మహేశ్వరుడు.

నాకు సౌగంధ దేశాన్ని గురించి కొంతవరకే తెలుసు - ముఖ్యంగా అది వ్యవసాయం మీద ఆధార పడి వుంటుందనీ, అక్కడి వారందరికీ యుద్ధాలు చేయ టమంటే అసహ్యమనీ తెలుసు...' సాలోచనగా అంటూ వున్నట్లుండి వాసుదేవుడి కేసి తిరిగి, 'సుబోధుడనే ఒక వీరుడు ఆ దేశంలో వుండేవాడట.... అతడ్ని గురించి చెప్పండి' అన్నది.

'అబ్బో... ఇప్పటి మాట కాదు తల్లీ... దాదాపు అర్ధ శతాబ్దం క్రితం జరిగిన మాట... సౌగంధ దేశపు యువ రాణిని ప్రేమించి, ఆమె తండ్రి అంగీకరించకపోయే సరికి, ఆమెను రహస్యంగా వివాహం చేసుకుని ఎక్క డికో తీసుకు పోయాడు అతను' అన్నాడు వాసుదేవుడు.

'సామాన్యులు ఎవరో అసామాన్యుల్ని ప్రేమిం చటం, అందుకు పెద్దలు అంగీకరించకపోతే రహ స్యంగా వివాహమాడి ఎటెటో వెళ్ళిపోవటం - ఇవన్నీ సాధారణమైన విషయాలు. ప్రతి దేశంలోను ఎప్పుడో ఒకప్పుడు ఏదో ఒక చోట జరిగే సంఘటనలు. ఈ సుబో ధుడి పేరు మాత్రం ఇప్పటికీ మీకు గుర్తు వుందంటే - అందుకు ఏదో కారణం వుండే వుంటుంది' అన్నది జ్వాల.

వాసుదేవుడి ముఖంలో వెంటనే ప్రత్యక్షమైంది. అదో రకమైన భావం.

'నిజంగా యువరాణీ... నీ మేధస్సు అపూర్వం... నువ్వు ఇప్పుడు ఈ ప్రసక్తి తీసుకు వచ్చే వరకూ నాకు తట్టనే లేదు' అన్నాడు ఆప్యాయంగా చూస్తూ.

'ఏమిటి మీకు తట్టనిది?' ఆలస్యం భరించలేనట్టు అసహనంగా అడిగింది చారులతాదేవి.

'గజాలను మచ్చిక చేసుకోవడంలో మహామేధావి ఆ సుబోధుడు. దేశ విదేశాల నుంచి ఏనుగుల్ని తెప్పించి శిక్షణ ఇస్తే బ్రహ్మాండమైన గజదళం తయారవు తుందని అనుకునేవాడట. స్వతహాగా యుద్ధాలంటే ఇష్టం లేని సౌగంధ పాలకులు అతనికి దేశ బహిష్కరణ శిక్షను విధించారట..' తనకు తెలిసిన మాటల్ని గుర్తు చేసుకుంటూ నెమ్మదిగా చెప్పాడు వాసుదేవుడు.

'అంటే మన శివుడు ఆ సుభోధుడి సంతానమై వుంటాడని మీ అభిప్రాయమా?' వెంటనే అడిగింది చారులతాదేవి.

'కాదు తల్లీ.... శివుడు సుబోధుడి సంతానమై వుండటానికి అవకాశాలు లేవు... ఈ కథ ఇప్పటిది కాదు... అర్ధ శతాబ్దానికీ పైగానే వుంటుందని ఇందాకా చెప్పాను కదా..' అన్నాడు వాసుదేవుడు.

'మరి శివుడి తల్లిదండ్రులు ఎవరై వుంటారు?' తనలో తాను అనుకుంటున్నట్టు పైకే అన్నది జ్వాల.

(ఇంకావుంది)

ఎక్కడికి?

రైల్లో ప్రయాణిస్తున్న వారి టిక్కెట్లను పరి శీలిస్తున్నాడు టిక్కెట్ కలెక్టర్...

టిసి: నీ టికెట్ ఏదీ?

సన్యాసి: తీసుకోలేదు.

టిసి: ఎక్కడికి వెడుతున్నావు?

సన్యాసి: రాముడు జన్మించిన స్థలానికి

టిసి: అయితే పద...

సన్యాసి: ఎక్కడికి?

టిసి: కృష్ణుడు జన్మించిన చోటుకి!

హద్దులు దాటుతున్న 'మాస్ అమ్మాయి'...

హీరోయిన్స్ తమతో నటించే హీరోలతో పబ్లకూ, పార్టీలకు వెడుతూ అక్కడ రొమాన్స్ చేస్తూం టారు. వారు ఏది చేసినా మీడియాకు తెలియకుండా, నలుగురి నోళ్ళల్లో పడకుండా వుండడానికే ఇష్టపడ తారు. కానీ మాస్ అమ్మాయి (అబ్బాయి క్లాస్ అమ్మాయి మాస్ ఫేం)హరిప్రియ మాత్రం క్లాస్ అబ్బాయి వరుణ్తో అందరి ఎదుటే రొమాన్స్ చేయ డానికి ఇష్టపడుతోందట! 'అబ్బాయి క్లాస్ అమ్మాయి మాస్' సక్సెస్ మీట్లో వరుణ్సందేశ్తో చాలా చను వుగా వుండడం చూసి అందరూ నోరెళ్ళబెట్టారట! మామూలుగా ఇలాంటి సమావేశాల్లో హీరోయిన్లు హీరోలతో కాస్త చనువుగానే మెలుగుతారు. కానీ హరి ప్రియ వారందరినీ డామినేట్ చేసిందని అంటున్నారు. ఈ సమావేశంలో హరిప్రియ తల్లి కూడా పాల్గొందట! తల్లి వుందన్న నదురుబెదురు లేకుండా ప్రవర్తించిన హరిప్రియ తీరు గురించి టాలీవుడ్లో ఎవరికి తోచిన విధంగా వారు మాట్లాడుకుంటున్నారట! ఇద్దరి మధ్యా ఏదో నడుస్తోందనీ, లేకపోతే హరిప్రియ అంత చనువుగా ప్రవర్తించదనీ అంటున్నారు.

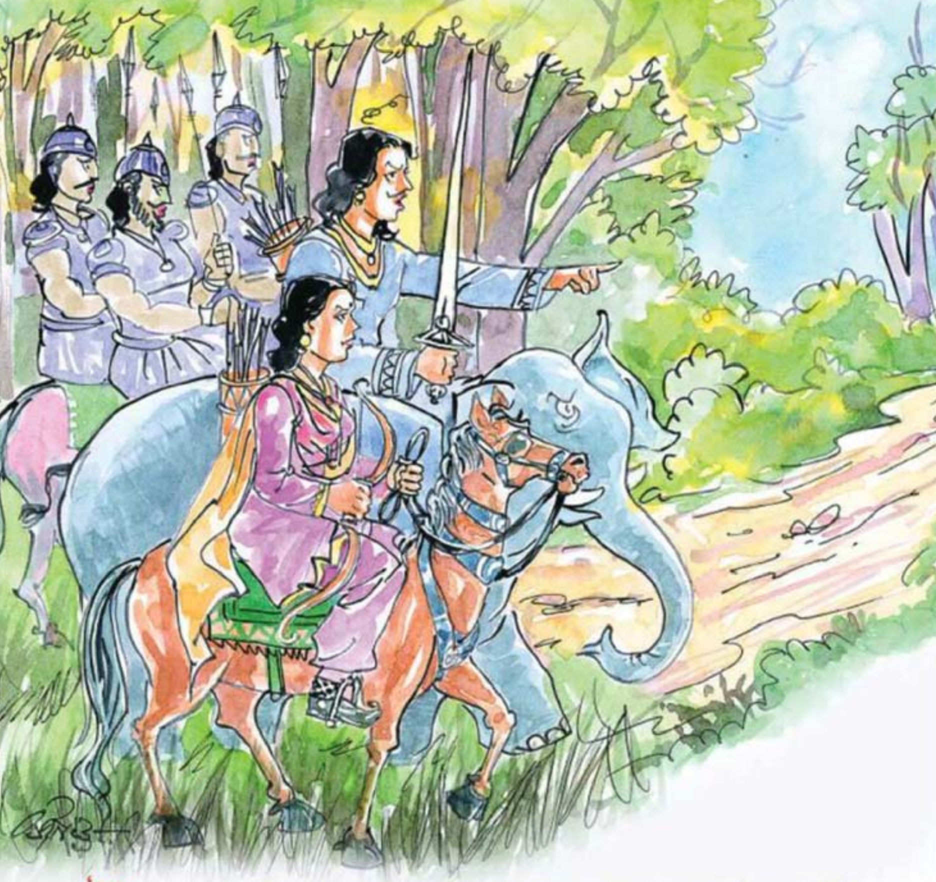

'నాకు ఒక విషయం సరిగ్గా అవగతం కావటం లేదు. ఇక్కడ వున్న వారు ఎవరయినా విడమరిచి చెపితే చాలా సంతోషిస్తాను' ఉన్నట్లుండి మాట్లాడింది చారులతాదేవి.

జ్వాలతో సహా అందరూ ఆమె వంక చూశారు ఆశ్చర్యంగా.

'నిద్రలు చెడగొట్టుకుని మరీ ఆలోచించవలసినంత ముఖ్యమైన విషయమా ఇది? వాడి తల్లిదండ్రులు ఎవరైనా, ఎటువంటి వారైనా మాకు అనవసరం. వాడు మా బిడ్డ...' కొంచెం తీవ్రంగానే ప్రకటించింది ఆమె.

ఆమె అలా మాట్లాడుతుందని ఊహించలేదు కాబోలు ఇసుమంత ఆశ్చర్యానికి గురిఅయ్యాడు మహేశ్వరుడు. జ్వాల వాసుదేవులు మాత్రం ఒకరి వంక ఒకరు చూసుకుని గుంభనంగా నవ్వుకున్నారు.

'ఎందుకు జ్వాల ఆ నవ్వు?' అది గమనించకే గమనించి తీవ్రంగా అడిగింది చారులతాదేవి.

'శివుడు ఊను వచ్చిన వెంటనే నువ్వు ఏదో తెలియని మమకారానికి లోనవుతూ వుండటమే ఇప్పుడు మనం ఈ పాత సామాన్ల మధ్య కూర్చుని వుండటానికి కారణం... నీకు కలుగుతున్న భావనలకు ఏదో కారణం వుంటుందనే మేము భావిస్తున్నాము' అంటూ మహేశ్వరుడికేసి తిరిగి, 'ఏమంటారు మంత్రిగారూ?' అని అడిగింది జ్వాల.

లౌక్యం తెల్సినవాడతను. 'నాకంటూ ప్రత్యేకమైన ఆలోచనలు ఏవీ లేవు.. మీరందరూ ఎలా చెపితే అలాగే' అంటూ నవ్వేశాడు.

'సరిసరి... ఇప్పటికే చాలా రాత్రి గడిచిపోయింది. ఈ పరిశోధనలు చాలు. ఇక పదండి' అన్నది చారులతాదేవి.

Copyright 2010-2013 @ Navyaweekly.com, All rights Reserved. This site Best viewed in 1024X768

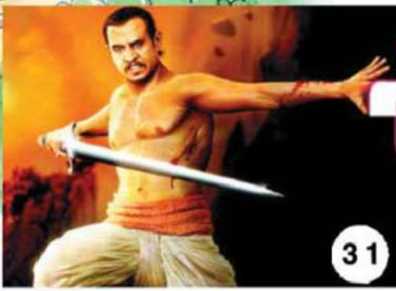

శివుడు

31

-మధుబాబు

జరిగిన కథ

జ్వలిత సామ్రాజ్యంలో మండలాధీశుడు,సంపంగి నగర రాజ్యాధినేత సాగరుడు పెంచుతున్న అనాథల్లో ఒకడు శివుడు. అతడు పరాక్రమశాలి. జనహిత చర్యలే అతడి నైజం. మండలాధీశుడు ఏ శిక్ష విధించినా అది శివునికి ఓ యుద్ధ శిక్షణ లాంటిదే. అడుగడుగునా తన వీరత్వాన్ని రుజువు చేసుకుంటూ అందరిమన్ననలూ ప్రశంసలూ పొందుతాడు. శత్రురాజు శిఖావంతుని కుట్రల గురించి రాజుకు కబురు చేరవేస్తాడు. ప్రధాన గూఢచారి వాసుదేవుణ్ణి, యువరాణి జ్వాలను ఆపదల నుండి రక్షిస్తాడు. శివుడి పరాక్రమం చూసి అబ్బురపడుతుంది జ్వాల. సువర్ణ నదీ తీరంలో శత్రురాజు సైన్యం కదలికలను పసిగట్టి శివుడు,వాసుదేవుడు వారితో జతకలిసిన సాగరుడు వంద మంది శత్రు సైన్యాన్ని హతమారుస్తారు. నల్లరాతి గుట్టల వెనక శత్రురాజు 5 వేల మంది సైన్యాన్నివం దలాది భల్లూకాలను మోహరించిన విషయాన్ని శివుడు పసిగడతాడు. సాగరుని వర్తమానంతో సంపెంగ నగరం యుద్ధానికి సన్నద్ధమవుతుంది. శత్రురాజు సైన్యం రెండు భాగాలుగా విడిపోయి జ్వలిత సామ్రాజ్యంవైపు, సంపంగి నగరంవైపు యుద్ధానికి బయలుదేరింది. ఈ లోపు శివుడు పుట్టుపూర్వోత్తరాలు కనుక్కునే పనిలో జ్వాల నిమగ్నమైంది. ఆ తర్వాత...

తల ఊపి ఆ పురాతన మందిరంలో నుంచి వెలుపలికి నడిచింది జ్వాల. బయటికి తీసిన వాటన్నిటినీ తిరిగి మండపంలోకి నెట్టింది, ఆమె వెనుకే బయటికి వచ్చారు మిగిలినవారందరూ.

***

'శిఖావంతుడు సాగరుల వారిని గురించి మర్చిపోయాడా?' అని చెట్టు చాటు నుంచి ఇవతలికి వస్తూ వృద్ధుడూ పలికిన పలుకుల్ని ఆలకించగానే విపరీతమైన ఆశ్చర్యానికి గురి అయినారు శుశ్రుతుడు కనకయ్యశ్రేష్ఠి.

'నోళ్ళు తెరుచుకుని బొమ్మల మాదిరి నిలబడకోకండి... నా ప్రశ్నకు సమాధానం చెప్పండి' కొంచెం తీవ్రంగానే అడిగాడు మళ్ళీ ఆ వృద్ధుడు.

'శిఖావంతుడు మర్చిపోయాడో లేదో మాకు తెలియదు. అతని సైన్యం మాత్రం సంపంగి నగరం మీదికి బయలుదేరిన మాట వాస్తవం...' అన్నాడు శుశ్రుతుడు.

'సంపంగి నగర గజదళాన్ని ఎదిరించేందుకు ఏదో ఉపాయాన్ని ఆలోచించుకున్నాడు అతను. అందుకే ధైర్యంగా వస్తున్నాడు' అన్నాడు కనకయ్యశ్రేష్ఠి.

'సువర్ణానది మీద ఏదైనా వంతెన నిర్మించి, నదిలోని మొసళ్ళకు చిక్కకుండా అవతలి వడ్డు మీద ప్రయాణం చేసి, ఎవరూ ఊహించని రీతిలో కోటని ముట్టడి చేస్తే తప్ప శిఖావంతుడు విజయం సాధించలేడు. కోటలో వున్న గజబలం ఒకదాని వెనుకగా ఒకటి బయటికి వస్తున్న సమయంలో ఎదిరించగలిగితే – సాగరుడు నిర్వీర్యుడు అవుతాడు' సాలోచనగా అన్నాడు ఆ వృద్ధుడు.

అడవి జంతువుల చర్మంతో తయారుచేయబడి వున్నాయి అతని దుస్తులు. అవి కూడా చిరుగులు పడి అసహ్యంగా కనిపిస్తున్నాయి. మొఖం మాత్రం తేజోవంతంగా వుంది. మాటలు బహుసూటిగా రమ్యంగా వున్నాయి.

'నేను మహాబలి చక్రవర్తుల వారి ఆస్థానంలో ఒక గూఢచారిని. జ్వలిత సామ్రాజ్యంలో నివసించే పెద్దలందరితోను నాకు పరిచయం వున్నది. ఎవరెవరు ఎటువంటి వారో నాకు తెలుసు' అన్నాడు శుశ్రుతుడు.

'నువ్వు చెప్పదలుచుకున్నది ఏమిటి? నేనెవరినో నీకు తెలియదనా?' నొసలు ముడివేసి చూస్తూ అడిగాడు ఆ వృద్ధుడు.

'దయచేసి చెప్పండి. మీరెవరు?' వినయంగా చేతులు జోడిస్తూ అడిగాడు శుశ్రుతుడు.

'నేను ఎవరినో మీకు చెప్పవలసిన అవసరం లేదు. ప్రాణాలు దక్కించుకోవటానికి పారిపోయి వస్తున్నామని చెప్పారు కాబట్టి, అలసట తీరేదాకా నాకు అతిథులుగా వుండండి.. ఆ తరువాత శిఖావంతుడి సైన్యానికి కనిపించకుండా క్షేమంగా మీ చక్రవర్తి దగ్గరికి పోయేందుకు ఒక దారిని చూపిస్తాను. రండి' అంటూ వెను తిరిగాడు వృద్ధుడు.

ఒకరి వెనుక ఒకరుగా అతన్ని అనుసరించారు శ్రేష్ఠి బృందం.

''ఇతని మాటలు వింటుంటే నాకు చాలా ఆశ్చర్యంగా వున్నది. సంపంగి నగరం మీద విజయం సాధించటం ఎలాగో, సూటిగా రెండు ముక్కల్లో చెప్పేశాడు' అన్నాడు శుశ్రుతుడు చాలా రహస్యంగా శ్రేష్ఠికి మాత్రమే వినబడేటట్లు.

'నువ్వన్నది అక్షరాల నిజం. శిఖావంతుడు సువర్ణానది మీద వంతెనను నిర్మింపచేశాడు... కాని అది ధ్వంసం కావించబడినట్లు నాకు అతని నగరంలో వుండగా తెలిసింది' అన్నాడు శ్రేష్ఠి.

'సాగరుల వారి శక్తి సామర్థ్యాల మీద ఇతనికి సంపూర్ణమైన విశ్వాసం వున్నది. ఇటువంటి వ్యక్తి ఒకడున్నాడని నాకు తెలియపోవటమే విచిత్రంగా వుంది'. ఆ వృద్ధుడు ఎవరో తెలుసుకోవటానికి విఫల ప్రయత్నం చేస్తూ అన్నాడు శుశ్రుతుడు.

దట్టంగా వున్న కొన్ని పొదల మధ్యలో నుంచి రెండు వందల ధనువుల దూరం పోగానే, వారికి కనిపించింది, గలగలా ప్రవహిస్తున్న చిన్న సెలయేరు. దాని వడ్డున కొండరాళ్ళతో నిర్మించబడి వుంది ఒక చిన్న నివాసం. ఆ నివాసానికి సరిగ్గా ఎదురుగా కనిపించాయి రెండు సమాధులు.

'ఇవి ఎవరివి?' కుతూహలాన్ని అణుచుకోలేక అడిగాడు శుశ్రుతుడు.

'నీకు అవసరం లేని వివరం అది' చెంపదెబ్బ కొట్టినట్టు వేగంగా సమాధానం ఇచ్చాడు వృద్ధుడు.

నోరు తెరిచి ఇంకోసారి అడిగితే నిజంగానే అతను దెబ్బ కొడతాడేమో అనిపించి టప్పున నోటిని అదుముకున్నాడు శుశ్రుతుడు.

అతన్ని శ్రేష్ఠిని, వారి వెంట వచ్చిన ఆగంతకులను సమాధులకు కొంచెం అవలగ వున్న వృక్షాల క్రింద కూర్చోబెట్టి, కొండరాళ్లతో నిర్మించబడిన నివాసంలో నుంచి పెద్ద బుట్టతో మిగలపండిన అడవిఫలాల్ని తీసుకు వచ్చాడు ఆ వృద్ధుడు.

'శ్రేష్ఠిగారూ... గమనించారా? ఆ బుట్ట ఎటువంటి కలపతో నిర్మాణం చేయబడిందో..' ఆశ్చర్యంగా అన్నాడు

Copyright 2010-2013 @ Navyaweekly.com, All rights Reserved. This site Best viewed in 1024X768

కనులు పెద్దవి చేసి మరీ చూశాడు శ్రేష్ఠి. అతనికి ఏమీ తెలియలేదు. 'యుద్ధబాణాలను తయారుచేసే కలపను బద్దెలుగా చీల్చి ఆ బుట్టను అల్లారు... అది కూడా చాలాకాలం క్రితం... ఇటువంటివి ఒక్క సౌగంధ దేశంలోనే లభిస్తాయి. ఇంకెక్కడా లభించవు. ఇతను ఎవ రోగాని సౌగంధీయుడే అయివుంటాడు' చెప్పాడు శుశ్రుతుడు.

వృద్ధుడు అందించిన ఫలాలను ఆరగించి, సెల యేటిలోని నీటిలో దాహం తీర్చుకున్న తర్వాత, నశించి పోతున్న శక్తి తిరిగి వచ్చినట్లు అనిపించింది వారందరికీ.

మరో పావు ఘడియ పాటు విశ్రాంతి తీసుకోనిచ్చి, వారందరినీ ఆ లోయ చివరి భాగంలోకి తీసుకు పోయాడు వృద్ధుడు. పొదల మధ్య కనిపించీ కనిపించ నట్లున్న ఒక దారిని వారికి చూపించాడు.

'సూటిగా మిమ్మల్ని శ్రావస్తి నగరం పొలిమేరల దగ్గరికి తీసుకు పోతుంది. పక్క చూపులు చూడకుండా నడవండి' అని హెచ్చరించాడు.

'మీరు చేస్తున్న సహాయానికి కృతజ్ఞులం. మీ పేరు

'గగ్గోలెత్తిపోతున్నాయి ప్రభూ గ్రామాలన్నీ... భయంతో వణికి పోతున్నాయి' అన్నాడు మరొకతను.

'ప్రజల్లో భయాందోళనలను కలిగించటమే వాళ్ళ లక్ష్యంగా కనిపిస్తోంది. అపరిమితమైన భయాన్ని పొందిన వారు... ఆ తర్వాత విపరీతమైన ఉద్వేగంతో తమ పాలకుల మీద తిరగబడతారని ఆ శిఖావంతుడు అనుకుంటున్నాడు కాబోలు... ఆ తిరుగుబాటును తనకు అనుకూలంగా మార్చుకోవాలని ఆశ పడుతున్న ట్లున్నాడు' సాలోచనగా అన్నాడు సాగరుల వారు.

'శిఖావంతుడు ఎటువంటి ఆలోచన చేస్తున్నాడో మనకి అనవసరం. ముందు మనం మన ప్రజల్ని కాపా డుకునే ప్రయత్నం చేయాలి' అన్నాడు పక్కనే నిలుచుని వున్న మంత్రి మహేశ్వరుడు.

'వాడు సూటిగా నగరం మీదికి వస్తాడని అను కున్నానే గాని, ఇలా మన గ్రామాల మీద పడతాడని అనుకోలేదు' కోపంగా అన్నాడు సాగరుల వారు.

'అక్రమంగా మన మీద యుద్ధాన్ని ప్రకటించిన వాడికి ధర్మాధర్మాలతో నిమిత్తం వుండదు. వాడు

'వాసుదేవుడికి చెప్పటం చాలా తేలిక. మన భటుల్లో ఎవరిని పంపినా వెంటనే రెక్కలు కట్టుకుని మీ ముందు వాలతాడు... శివుడు విషయంలో మాత్రం ఆ పద్ధతి పనికి రాదు. మీరే స్వయంగా రాణి గారి వద్దకు వెళ్ళి ముందుగా వారికి చెప్పాలి. ఆమె మాత్రమే శివుడిని పంపించగలదు... అది ఆమెతో మీరు చేసుకున్న ఒప్పందం. గుర్తున్నాదా!' నవ్వుతూ అడిగాడు మహేశ్వరుడు.

కోరగా చూసి, తన భటుడు ముందుకు తీసుకు వచ్చిన అశ్వాన్ని అధిరోహించాడు సాగరుల వారు. కాలి మడమలతో గట్టిగా అదిలించి, వేగంగా నగరంలోకి పరుగు తీయించాడు.

***

'వల్ల కాదు. అడవిలో అష్టకష్టాలు పడి క్షేమంగా తిరిగి వచ్చినవాళ్ళి వెంటనే ఇంకోసారి అడవిలోకి పంపించడం నా వల్ల కాదు. మీరు వెంటనే ఇంకో ఆలో చన చేసుకోవడం చాలా మంచిది... కావాలంటే మీ మంత్రి మహేశ్వరుడినే పంపించుకోవచ్చు. నాకు ఎటు వంటి అభ్యంతరమూ లేదు'.

తమ మందిరం వెలుపల వున్న పూ పొదల దగ్గర నిలబడి అన్నది చారులతాదేవి. సాగరుల వారి ఆలోచ నను వినగానే నిర్మొహమాటంగా తిరస్కరించింది.

'అడవి గ్రామాలు అల్లాడి పోతున్నాయి దేవీ... ఏదో ఒకటి వెంటనే చేయకపోతే అమాయకులు ఎంతో మంది హతమారిపోతారు. ఇప్పటికే చాలామంది హతు లైనారు' ఓపికగా చెప్పాడు సాగరుల వారు.

'మన సైన్యంలో సగం మందిని తీసుకుని మీరే స్వయంగా వెళ్ళిరండి. కోట రక్షణ నేను చూసు కుంటాను' చెప్పిందామె.

'చుట్టూ దారిన ఆ శిఖావంతుడి సైన్యంలో కొంత భాగం నగరం మీదికి వస్తే?' అడిగాడు సాగరుడు.

'గజదళాన్ని ఉరికించటానికి శివుడున్నాడు... మరేం పరవాలేదు' అన్నది ఆమె.

ఏమని సమాధానం ఇవ్వాలో, ఆ సంభాషణను ఎలా పొడిగించాలో సాగరుల వారికి అవగతం కాలేదు.

'ఆలోచించుదేవీ... ఇంకొక్కసారి బాగా ఆలో చించు..' అని మాత్రం చెప్పి వెను తిరగబోతుండగా - ముందు గున్న ఏనుగు ఆ వెనుక శివుడు అతనికి ఎదురు వచ్చారు.

'తల్లీ... మేము అడవిలోకి వెళతాము.. అనుమతి ఇవ్వండి' సాగరుల వారు తనకు ఏమీ చెప్పకముందే సూటిగా చారులతాదేవిని అడిగాడు శివుడు.

'నువ్వు నోరు మూసుకోవటం చాలా బాగుం టుంది. నువ్వు ఎక్కడికి పోవాలో, ఎప్పుడు పోవాలో నేను నిర్ణయించగలను' కోపంగా అన్నది ఆమె.

'తల్లీ.. అడవి గ్రామాల్లో వున్న వారందరూ వట్టి అమాయకులు...'' అన్నాడు శివుడు.

'నువ్వు ఎవడివిరా? తెలివైన వాడివా?'

'కాదు తల్లీ... కాని ఆపద ముంచుకు వస్తే వాళ్ళు మీ వంకే చూస్తారు. మీరు ఏదో ఒకటి చేసి కాపాడతారని ఆశగా ఎదురు చూస్తూ వుంటారు..' అన్నాడు శివుడు.

'అందుకే కదా నేను ప్రభువుల వారిని వెళ్ళమని చెపుతున్నది' అన్నదామె.

'ప్రభువుల వారు ఇక్కడ లేకపోతే కోట వెలుపలి గజబలం నిస్సారమై పోతుంది. అవి వారి మాటల్నే మన్నిస్తాయి. నా మాటల్ని వినిపించుకోవు. వాటిని అదుపు చేయటం నా వల్ల జరిగే పని కాదు. నా ఏను

కోమల్ జా లవ్‌లో పడిందా?

ఈ వార్త ఇప్పుడు కోలీవుడ్‌లో అందరూ విడ్డూరంగా చెప్పుకుంటున్నారట! ఓ హీరోయిన్ లవ్‌లో పడితే అంత విడ్డూరమా? అని ఆశ్చర్య పోకండి. కోమల్ జా విషయంలో మాత్రం ఇది విడ్డూరమే! కోమల్ లవ్‌లోపడింది హీరో మాధవ న్‌తో! మాధవన్ ఇలాంటి వివాదాలకు చాలా దూరంగా వుంటాడట! తోటి హీరోయిన్లతో ఎఫైర్లంటే అస్సలు గిట్టవట! అలాంటిది ఈ అమ్మడిని మాధవన్ ప్రేమించడమేమిటని తమిళ తంబిలు ఆశ్చర్యపోతున్నారు! అయితే మాధవన్‌తో కలిసి డిన్నర్లకు, పార్టీలకు వెడుతున్నానని కోమల్ ఓ సందర్భంలో నోరుజారేసింది. ఆడపిల్లే నోరు తెరిచి అసలు విషయం చెబితే ఎవరు నమ్మకుండా వుంటారు? ఈ విషయాన్ని మాధవన్ ఇంకా ఖండించనూ లేదు. అలాగని సమర్థించనూ లేదు. అసలు మాధవన్‌కి ఈ విషయం తెలియదని ఆయన సన్నిహితులంటున్నారు.

చెబితే చాలా సంతోషంగా వుంటుంది' అన్నాడు శుశ్రుతుడు.

నొసలు విరిచి తల అడ్డం తిప్పాడు వృద్ధుడు. వెళ్ళి పొమ్మని చేయి ఊపాడు. అతను సమాధానం చెప్పడని అవగతమై, తలలు వంచుకుని, అతను చూపించిన దారిలో నడక మొదలు పెట్టారు అందరూ.

***

మిట్ట మధ్యాహ్నపు సూర్యుడు వెదజల్లుతున్న వేడిమిని కూడా లక్ష్యం పెట్టుకుండా, కోట ముందుగా నిలువబడి వున్న తన ఏనుగుల దగ్గరికి వచ్చాడు సాగరుడు. సరిగ్గా అప్పుడే తమ అశ్వాలను అతి వేగంగా పరుగులు తీయిస్తూ వచ్చారు నలుగురు అశ్వికులు - అడవిలో నుంచి.

'శిఖావంతుడి సైన్యం అడవి గ్రామాల మీద అడ్డగోలుగా దాడులు చేస్తోంది. ఆహార పదార్థాలను దోచుకుని, ఆడమగ తేడాలు లేకుండా దొరికిన వారిని దొరికి

ఏమైనా చేస్తాడు... ముందుగా ఊహించి మనం జాగ్రత్తలు తీసుకుని వుండాల్సింది. తీసుకోలేదు. అది మన తప్పు' అన్నాడు మంత్రి మహేశ్వరుడు.

నుదురు రుద్దుకుంటూ తన కోటకేసి చూశాడు సాగరుల వారు. వందల సంఖ్యలోనే వున్నది అతని సైన్యం. వారిలో ఏ కొంతమందిని అడవిలోకి పంపించినా నగర రక్షణ కష్ట తరమౌతుంది.

'ఏం చేద్దాం మహేశ్వరా?' అని అడిగాడు.

'వాసుదేవుడున్నాడు... మన శివుడున్నాడు. అడవినంతా కలియ తిరగ గల వాడి ఏనుగులున్నాయి. పాతికమంది భటులతో వాళ్ళని అడవిలోకి పంపిద్దాం. ముఖాముఖీ ఎదురు పడకుండా వెనుకనుంచో, పక్కనుంచో దాడులు జరిపి చికాకు పరచటం లెస్సగా వుంటుంది' అన్నాడు మహేశ్వరుడు.

పది నిమిషాల పాటు దీర్ఘంగా ఆలోచించి తల ఊపాడు సాగరుల వారు. 'వెళ్ళి వెంటనే వాసుదేవుడికి

శిఖావంతుడి సైన్యం గ్రామాల్ని అల్ల కల్లోలం చేస్తుండటంతో శివుడు, వాసు దేవుడులను కొంత సైన్యంతో ఎదురు యుద్ధానికి పంపాడు సాగరుడు. వారితో పాటు జ్వాల కూడా వెళ్ళింది. బాణా లతో జ్వాల, గజాలతో శివుడు దాడిచేసి సైన్యాన్ని భయభ్రాంతుల్ని చేయడంతో యిక వారు నేరుగా సంపంగి నగరానికే బయలుదేరి కోటను చుట్టుముట్టారు. దాంతో జ్వాల, శివుడు, వాసుదేవుడు కోట వెలుపలే ఉండిపోయారు.

గులు కూడా ఇందుకు ఒప్పుకోవు' మరింత వత్తిడిగా చెప్పాడు శివుడు.

'నిన్ను మళ్ళీ అడవిలోకి పంపించటం నాకు ఇష్టం లేదు' అసలు మాటను చాలా స్పష్టంగా చెప్పింది ఆమె.

'వాసుదేవుల వారు వెంట వుండగా నాకు ఎటు వంటి ఆపదా రాదు తల్లీ... నా మాట నమ్మండి..' బ్రతి మాలుకుంటున్నట్టు అడిగాడు శివుడు.

ఆలోచనలో పడింది చారులతాదేవి. పది నిమిషాల తరువాత అయిష్టంగానే తల ఊపింది.

అంతవరకూ మౌనంగానే నిలుచుని వున్న సాగ రుల వారికి గుండెల మీది నించి కొండంత బరువు దిగి పోయినట్లయింది.

'నేను నగరం వెలుపల పట్టపుటేనుగు దగ్గర వుంటాను. నీ ఏనుగుల్ని చూసి మళ్ళీ గొడవ మొదలు పెట్టకుండా జాగ్రత్తలు తీసుకుంటాను' అని శివుడికి చెప్పి, మళ్ళీ నగరం వెలుపలికి తన అశ్వాన్ని పరుగులు తీయించాడు.

'అత్తా... నేను కూడా అడవిలోకి వెళ్ళి వస్తాను' ఉన్నట్లుండి అన్నది జ్వాల.

అదిరిపడింది చారులతాదేవి. 'అవతల వున్నది శిఖావంతుడి సైన్యం. నువ్వు మళ్ళీ ఏదైనా చిక్కుల్లో పడితే చక్రవర్తికి మేము సమాధానం చెప్పుకోలేము' అన్నది భయం భయంగా.

'ఈ సామ్రాజ్యానికి నేను కాబోయే మహారాణిని. సామ్రాజ్యంలోని ప్రజల్ని కాపాడుకోవాల్సిన బాధ్యత కలిగిన దానిని. రేపు నేను పట్టం కట్టుకున్న తర్వాత ఇటు వంటి పరిస్థితి ఏదైనా ఎదురుపడితే ఇప్పుడు మాట్లాడి నట్లే అప్పుడు కూడా మాట్లాడగలవా?' సూటిగా అడి గింది జ్వాల.

సంకటంలో పడిపోయింది చారులతాదేవి.

'నువ్వు సమాధానం చెప్పలేవు... ఎందుకంటే నేను అడవిలోకి వెళ్ళటమే ధర్మం గనుక..' అంటూ ఆమె అను మతించక ముందే అంతఃపురంలోకి పరిగెత్తి, అడవిలో సంచరించటానికి అనువైన వస్త్రాలను ధరించి వచ్చింది జ్వాల. ఆటవికులు తనకు బహూకరించిన ఆయుధాల్ని కూడా వెంట తీసుకు వచ్చింది.

'నీ గురించిన బాధ కంటె ఇప్పుడు నాకు ఈ అల్లరి పిల్లను గురించిన బాధ అధికం అవుతోంది. జ్వాలను జాగ్రత్తగా చూసుకోరా శివుడు... ఆ దుష్ట శిఖావంతుడి సైన్యానికి మన సంపంగి నగరం దెబ్బ ఎలా వుంటుందో చూపించు..' శివుడి తల నిమురుతూ చెప్పింది చారు లతాదేవి.

చిన్న నవ్వు నవ్వి వెనక్కి పరిగెత్తాడు శివుడు...

గుల్ని ప్రయాణానికి సిద్ధం చేశాడు.

***

రెండు కొండ గుట్టల మధ్యన వున్న గ్రామం మీద హఠాత్తుగా వచ్చి పడింది శిఖావంతుడి సైన్యం.

'ఇటువంటివి ఇంకా పన్నెండు వున్నాయి. వాటిని కూడా నాశనం చేసేస్తే సాగరుడి గర్వం అణిగిపోతుంది. అతని చేతకాని తనం అందరికీ వెల్లడి అవుతుంది.' సైన్యాన్ని ముందుకు పంపి గ్రామానికి దూరంగా తన వాహనాన్ని నిలబెడుతూ అన్నాడు ఆ సైన్యానికి నాయ కత్వం వహిస్తున్న సేనాపతి.

'శిఖావంతుల వారి నుంచి సమాచారం ఏమీ రాలేదు.. వారు ఇప్పుడు ఏం చేస్తూ వుంటారో మనకి తెలి యదు' అన్నాడు అతని పక్కన వున్న ఇంకో సేనాపతి.

'సంపంగి నగరాన్ని మనం ముట్టడించిన వెంటనే మిగిలిన సైన్యంతో ప్రభువుల వారు మహాబలుడి మీదికి కదులుతారు' చెప్పాడు ఆ సేనాపతి.

'మన సైన్యం మహాబలుడి రాజధానిని ముట్టడించి నప్పుడు ఈ సంపంగి నగరం నుంచి అతనికి సహాయం అందకుండా చేయటమే కదా ఈ పథకానికి అర్థం?' అడి గాడు రెండో సేనాపతి.

తల ఊపాడు మొదటి సేనాపతి.

గ్రామం మీద పడిన సైనికులు, కనిపించిన ప్రతి ఇంటికి అగ్ని ముట్టించి, నాశనం చేయటం మొదలు పెట్టారు. ఆక్రోశిస్తూ బయటికి వచ్చిన గ్రామీణుల్ని కరకు కత్తులతో నరికి పోగులు పెట్టటం చేస్తున్నారు.

అగ్నిజ్వాలలు వికృత ధ్వనులతో, గాయాలపాలైన గ్రామీణుల ఆర్తనాదాలతో గందరగోళంగా తయార యిందా ప్రదేశం.

అదే సమయంలో వెనుకగా నిలబడి వింత చూస్తున్న కొంతమంది సైనికుల మీద ఒక్కసారిగా దూసుకువచ్చాయి పదునైన బాణాలు.

ఏం జరుగుతున్నదో అందరికీ అర్థమయ్యే లోపల ప్రాణాలు వదిలి, నేల మీద పడిపోయారు అనేక మంది సైనికులు.

'ఎదిరించండి.. చాటు నుంచి బాణాలు వదిలే వారె వరో గుర్తించి ప్రాణాలు తీయండి' గర్జించాడు మొదటి సేనాపతి. గర్జిస్తూ వుండగానే అతని మీదికి దూసుకు వచ్చిందొక బాణం. ఆఖరి క్షణంలో తన వాహనం మీది నించి క్రిందికి దూకటం వల్ల ప్రాణాలు కాపాడుకోగలి గాడు అతను.

అతని ఆజ్ఞను అమలు పరచటానికి సిద్ధపడిన సైని కుల మీద బాణవర్షం కురియటమే కాదు - ఒక పెద్ద చెట్టు చాటునుంచి భూతాల మాదిరి విరుచుకుపడ్డాయి రెండు ఏనుగులు. దొరికిన సైనికుల్ని దొరికినట్టే తొండా లతో క్రిందికి నెట్టి పాదాలతో పుచ్చకాయలను తొక్కి నట్లు నేలకేసి తొక్కి ప్రాణాలు తీయటం మొదలు పెట్టాయి.

అంతకు పది క్షణికాల ముందు వరకూ తమను ఎది రించే వారు ఎవరూ లేరని ఎంతగానో గర్వించిన శిఖా వంతుడి సేనాపతులకు నిలువు గుడ్లు పడ్డాయి.

'కమ్ముకోండి... ఆ ఏనుగుల్ని చుట్టూ కమ్ముకుని బరిశెలతో పొడిచేయండి' జీరపడిన కంఠంతో ఆజ్ఞలు ఇచ్చారు వాళ్ళు.

***

'వెనక్కిలాగు శివుడు... నీ ఏనుగుల్ని వెంటనే వెనక్కి రమ్మని చెప్పు.' సేనాపతులు ఇచ్చిన ఆజ్ఞలను తనకూడా విని, వెంటనే శివుడిని హెచ్చరించింది జ్వాల.

మగ ఏనుగు కుంభస్థలం మీద కూర్చుని వున్న శివుడు వెంటనే పాదాలతో తట్టి దాన్ని వెనక్కి తిప్పాడు.

ప్రత్యేకంగా చెప్పవలసిన అవసరం లేకుండానే, ఆడ ఏనుగు కూడా వెనుతిరిగి చెట్ల చాటుకు పరిగెత్తింది.

వాటిని వెంటాడబోయిన సైనికుల మీదికి ఒక్క పెట్టున బాణ వర్షం కురిపించింది జ్వాల... నలుగురు సైనికుల్ని పడగొట్టింది ఆమె. ఆరుగుర్ని హతమార్చాడు వాసుదేవుడు.

వారిద్దరూ వెనక్కి వస్తున్న సమయంలో సైనికులు ఎవరూ బరిశెలతో దాడి చేయకుండా తమ ఆయుధా లతో రక్షణ కల్పించారు సంపంగి నగరం నుంచి వారి వెంట వచ్చిన భటులు.

గ్రామంలోని ఇళ్ళన్నిటినీ తగులబెట్టి, దారుణమైన అల్లకల్లోలాన్ని సృష్టించాలని అనుకున్న శిఖావంతుడి సైన్యానికి మొట్టమొదటిసారిగా పెద్ద ఎదురు దెబ్బ తగి లినట్లయింది.

చెట్ల చాటునుంచి వచ్చిన బాణాలకి మొత్తం నలభై మందికి పైగా హతమారి పోగా, ఏనుగుల దాటికి ఇంకో పాతిక మంది నాశనమై పోయారు.

ఆ సందడిలో ప్రాణాలు కాపాడుకోవటానికి తమ ఇళ్ళను వదిలి అడవిలోకి పారిపోగలిగారు మూడొం తుల మంది గ్రామస్థులు.

'మీకు తెలిసిన గ్రామాలకు వెళ్ళి వారందరినీ

అనుష్క డేటింగ్ ప్లాన్ చేసుకోదట!

అనుష్క అంటే టాలీవుడ్ జేజమ్మ అనుకునేరు, పాపం జేజమ్మకు కూర్చుని నింపాదిగా తినే టైము కూడా లేదు. ఇంక డేటింగ్‌కి ప్లానింగ్ ఏమిటి? ఈ అనుష్క శర్మ బాలీవుడ్ బ్యూటీ! డేటింగ్ విషయంలో అనుష్కకు కొన్ని రూల్స్ అండ్ రెగ్యులేషన్స్ వున్నా యట! ప్లానింగ్ చేసుకుని డేటింగ్ చేస్తే అది డేటింగ్ అని పించుకోదట! అనుకోకుండా జరిగితేనే అది డేటింగ్ అట! ఇప్పటి వరకూ తన విషయంలో అన్నీ ఇలాగే జరి గాయని అంటోంది. డేటింగ్ విషయంలో ఇంత బోల్డ్‌గా వున్న అనుష్క పెళ్ళి విషయానికి వచ్చేసరికి సాంప్రదాయంగా మారిపోయింది. తను మనసు దోచిన వాడైనా సరే ముందుగా తను ప్రపోజ్ చేయదట! అత గాడే స్టెప్ తీసుకొని ప్రపోజ్ చేయాలట! ఎందుకంటే తను చాలా ట్రెడిషనల్‌గా పెరిగిందట! ఇదే కాదులెండి ఇలాంటివి చాలా చాలా చెప్పుకొచ్చింది. ఇంతకీ అనుష్క ఇప్పుడెందుకివన్నీ చెబుతుందో బాలీవుడ్‌లో ఎవరికీ అర్థం కాలేదు! అదీ సంగతి!

హెచ్చరించండి.. మాతో పాటు నిలబడి శత్రువులతో పోరాటం చేయగల వాళ్ళు అడవిలోనే ఆగిపోండి.. మిగి లిన వారందరూ నగరం దగ్గరికి వెళ్ళిపొండి... సాగరుల వారు మీకు అక్కడ పూర్తి రక్షణ కల్పించేందుకు సిద్ధంగా వున్నారు' చెట్లకు పుట్టలకు అడ్డం పడి తమ ఎదుటికి వచ్చిన గ్రామస్థులందరికీ ఓపిగ్గా చెప్పాడు వాసుదేవుడు.

కొండగుట్టల మధ్యన వున్న గ్రామం దగ్గర్నించి కదిలి, శిఖావంతుడి సైన్యం ఆ తరువాతి గ్రామాన్ని సమీపించేసరికి, నిర్మానుష్యంగా అగుపించింది అది. బార్లా తెరిచివున్నాయి ఇళ్ళ తలుపులు. ఆహార పదా ర్థాలు మాయమై పోయాయి. పశువులు కూడా అదృశ్యం అయినాయి.

అప్పటికి చీకట్లు దట్టం అవటంతో ఆ గ్రామంలోనే ఆగిపోయాయి శిఖావంతుడి సైన్యాలు. గుడారాలు వేసు కోవాల్సిన అవసరం లేదనుకుంటూ గ్రామస్తులు వదిలి వెళ్ళిన ఇళ్ళల్లోనే విశ్రాంతి తీసుకోవాలని నిర్ణయించు కున్నారు సైనికులు.

సరిగ్గా అర్ధరాత్రి సమయంలో నూనెగుడ్డలు చుట్టి నిప్పు ముట్టించిన బాణాలు ఆ ఇళ్ళ మీదికి వచ్చి పడ్డాయి. అవి పడిన వెంటనే అంటుకున్నాయి అడవి ఆకులతో కప్పి వున్న ఆ ఇళ్ళు. చూస్తూ చూస్తూ వుండ గానే విలయతాండవం చేయటం మొదలు పెట్టాయి అగ్నిజ్వాలలు.

గాఢ నిద్రల్లో వున్న సైనికులు గావు కేకలు పెడుతూ ఆ ఇళ్ళల్లో నుంచి బయటికి వచ్చారు. అప్పటికే మంటల్లో పడి హతమారి పోయారు దగ్గర దగ్గరిగా రెండు వందల మంది.

కంటికి కనిపించకుండా, ఎట్టి ఎదుటికి రాకుండా తమకు విపరీతమైన నష్టాన్ని కలుగ చేస్తున్న శత్రువులు ఎంత మందో సరిగ్గా అంచనా వేయలేక పోయారు శిఖా వంతుడి సేనాధిపతులు.

'అడవి గ్రామాలను అల్లకల్లోలం చేయాలన్న ఆలో చనలో మనం నెమ్మదిగా ప్రయాణం చేస్తున్నాము. అందుకే శత్రువులకు అలుసు అయి పోతున్నాము. ఇక మీదట ఈ పద్ధతి వద్దు. వేగంగా ప్రయాణం చేద్దాము. సూటిగాపోయి నగరాన్ని చుట్టుముట్టి ముందుగా దాన్ని వశపరుచు కుందాము. నగరం మన వశమైన తరువాత ఈ గ్రామాలను నేల మట్టం చేయడం చిటికెలో పని..' అన్నాడు మొట్టమొదటి సేనాపతి.

'వేగంగా వెళ్ళినా, నెమ్మదిగా వెళ్ళినా వెనుక నుంచి దాడి జరగదని నమ్మకం ఏమిటి?' అడిగాడు రెండో సేనాపతి.

'వేగంగా వెళ్ళేటప్పుడు మనల్ని ఎదిరించాలంటే శత్రువు మన కంటికి కనిపించి తీరాలి... కంటి ఎదుటికి వచ్చిన తర్వాత తప్పించుకు పోలేదు..' అన్నాడు ఆ

ఒక్కరికే వుంది...

"సార్ లిఫ్ట్ ప్లీజ్" అడిగాడు సురేందర్ ఓ స్కూటరిస్టుని.

"సారీ పెట్రోలు ఒక్కరికే వుంది" అన్నాడా స్కూటరిస్టు!

సేనాపతి.

తూర్పుదిక్కు తెల్లబడే వరకూ చెట్ల క్రిందనే కాల క్షేపం చేసి, వేగంగా ప్రయాణం మొదలు పెట్టింది ఆ సైన్యం.

***

'శిఖావంతుడి సేనాపతులకి జ్ఞానోదయం అయింది. సూటిగా నగరం మీదికి పోతున్నారు. మనం అడవిలోకి వచ్చిన పని పూర్తి అయింది... ఇంక త్వరగా వెనక్కి వెళ్ళిపోవటమే మంచిది' ఎక్కడా ఆపకుండా ప్రయాణం చేస్తున్న ఆ సైన్యాన్ని చూసి చిన్నగా అన్నాడు వాసుదేవుడు.

'వెనుక నుంచి ఎదిరించటానికి ఏమిటి అభ్యం తరం?' అసహనంగా అడిగింది జ్వాల.

వద్దని చెప్పలేదు వాసుదేవుడు. 'నిజమే... ఒకసారి ప్రయత్నించి చూడటంలో తప్పులేదు' అన్నాడు.

తన అశ్వాన్ని అదిలించి వేగంగా ముందుకు దూకించింది జ్వాల. వింటిని ఎక్కిపెట్టి బాణాన్ని వదల టానికి ప్రయత్నించింది.

ఎదుటవున్న సైనికులు కదలకుండా నిలబడి వుంటే ఆమె గురికి తప్ప కుండా దొరికిపోయి వుండే వారు.. కాని వాళ్ళు వేగంగా వెళ్ళిపోతూ వుండటం వల్ల ఆమె తన అశ్వాన్ని కూడా వారితోపాటు సరిసమానమైన వేగంతో నడిపించాల్సి వచ్చింది.

ఆ ప్రయత్నంలో ఆమె పొదల్ని వదిలి రహదారి మీదికి రావాల్సి వచ్చింది. ముందున్న శత్రువుల మధ్యలో నుంచి ఒక్కసారిగా ఆమె మీదికి వచ్చి పడ్డాయి పది యుద్ధబాణాలు.

అదిరిపడి అశ్వం మీది నించి క్రిందికి దూకి అత్యంత లాఘవంగా పక్కన వున్న పొదల్లోకి పరి గెత్తింది జ్వాల.

ఆమెను బలితీసుకోవాల్సిన యుద్ధబాణాలు ఆమెకు బదులు ఆమె వాహనాన్ని పరలోకానికి పంపించి వేశాయి.

'ఇలా జరుగుతుందని మీరు నాకు ముందుగానే చెప్పివుంటే బంగారం లాంటి ఆ గుర్రం బ్రతికి వుండేది...' కోపంగా అన్నది ఆమె వాసుదేవు డితో.

'కొన్ని మాటలు నోటితో చెపితే అర్థం అవు తాయి. కొన్ని ప్రత్యక్షంగా ఎవరికి వారు అనుభవిస్తే తప్ప అవగాహనకు రావు. ఇప్పుడు జరిగింది అదే. ఇంకెప్పుడూ వేగంగా వెళ్ళే సైన్యం జోలికి నువ్వు పోలేవు' చెప్పాడు వాసు దేవుడు చిరునవ్వుతో.

ముక్కును గట్టిగా ఎగ

పీల్చి, భటుడు ఒకతను సిద్ధం చేసిన ఇంకో అశ్వం మీదికి లంఘించింది జ్వాల. 'ఇప్పుడు మనం చేయవలసింది ఏమిటి?' అని అడిగింది.

'వెంటనే నగరంలోకి వెళ్ళిపోవటమే... వేరే పనేమీ లేదు' అంటూ తన వాహనాన్ని పరుగు తీయించాడు వాసుదేవుడు.

అర్థఘడియ గడిచిన తర్వాత వారందరికీ కొట్ట వచ్చినట్టు అర్థం అయిందొక విషయం... వేగంగానే కాదు – ఒకరి వెనుక ఒకరు కాకుండా వెడల్పుగా విస్తరించు కుని మరీ ప్రయాణం చేస్తోంది శిఖావంతుడి సైన్యం.

వారికి కనిపించకుండా నగరం దగ్గరికి పోవటం అసాధ్యం. అయినా సరే పట్టు వదలకుండా ప్రయత్నం చేశారు వాళ్ళు. ప్రయోజనం లేక పోయింది. చీకటి పడే సమయంలో నగరాన్ని సమీపించి, కోట వెలుపల సిద్ధంగా వున్న గజబలం దగ్గరికి పోకుండా, కోటను పూర్తిగా ముట్టడించింది శిఖావంతుడి సైన్యం.

లోపలికి పోయే రహస్య మార్గం దగ్గర కూడా కొంతమంది సైనికులు గుడారాలు నిర్మించుకోవటంతో, వెలుపలే వుండి పోవాల్సిన పరిస్థితి ఎదురయింది వాసు దేవుడి బృందానికి.

***

నగరాన్ని నాలుగు పక్కల నుంచి ముట్టడించడం జరిగితే ఎదుర్కోవటానికి ఏర్పాట్లు ముందుగానే చేయించి సిద్ధంగా వున్నాడు సాగరుల వారు.

గజబలం నిలువబడిన ప్రదేశాల్ని మాత్రం వదిలి వేశాడు. మిగిలిన చోట్ల గోడల మీద కొండరాళ్ళను గుట్టలు గుట్టలుగా పోయించాడు. కోట గోడల్ని ఎక్క టానికి ప్రయత్నించే వారి తలల మీద వేయటం కోసం.

గాడి పొయ్యిలను సిద్ధం చేసి పెద్ద పెద్ద గంగాళా లతో నీటిని సలసల మరిగించే ఏర్పాటు చేశాడు.

వేడి నీళ్ళు పడి చర్మం కమిలిపోయిన శత్రువులు, కోటగోడల్ని అధిగమించే ఆలోచనను విరమించుకో వడం తప్ప వేరే గత్యంతరం లేదు.

'రేపు ఉదయం తూర్పుదిక్కు తెల్లబడిన వెంటనే అటో ఇటో తేల్చి పారేద్దాం. యుద్ధాన్ని సాగదీస్తే వాళ్ళకి ధైర్యం అధికం అయిపోతుంది' ఆ రోజు రాత్రి చారులతా దేవికి చెప్పాడు అతను.

'అడవిలోకి వెళ్ళినవాళ్ళ దగ్గర్నించి వర్తమానం ఏదైనా వచ్చిందా?' ఆందోళనను అదిమి పెట్టుకోవ టానికి ప్రయత్నిస్తూ అడిగింది ఆమె.

'రహస్య మార్గం మూతబడిపోయింది. శత్రువులు సరిగ్గా అక్కడే తమ గుడారాలను నిర్మించుకున్నారు. మన వాళ్ళు ఎక్కడ వున్నారో ఇప్పటివరకూ తెలియ లేదు. రేపు మనం యుద్ధం ప్రారంభించిన తర్వాత తెలు స్తుంది' అన్నాడు సాగరుల వారు.

తన మందిరానికి తిరిగిపోయి, తన చెలికత్తెలకు ఆజ్ఞలు ఇచ్చింది చారులతాదేవి – తాను ధరించటానికి అవసరమైన దుస్తుల్ని సిద్ధం చేయమని.

'తల్లీ... మీరు యుద్ధం చేయటమేమిటి? అంత అవ సరం ఇప్పుడు ఏమొచ్చింది?' ఆశ్చర్యంగా అడిగారు వాళ్ళు.

'జ్వాల నగరం వెలుపలే వుండిపోయింది. శివుడు కూడా బయటే నిలబడి వున్నాడు... వాళ్ళిద్దరూ అలా వంటరిగా వుండి పోవటం నాకు నచ్చటం లేదు... నేను వారి దగ్గరికి పోవాలి' దృఢ స్వరంతో చెప్పిందామె.

'అదికాదు తల్లీ... సాగరుల వారికి తెలిస్తే–' అని చెప్పబోయి ఆమె చురుకుగా చూడటంతో నోటిలోని మాటల్ని నోటిలోనే అదిమి వేసుకున్నారు ఆమె చెలి కత్తెలు.

(ఇంకా ఉంది)

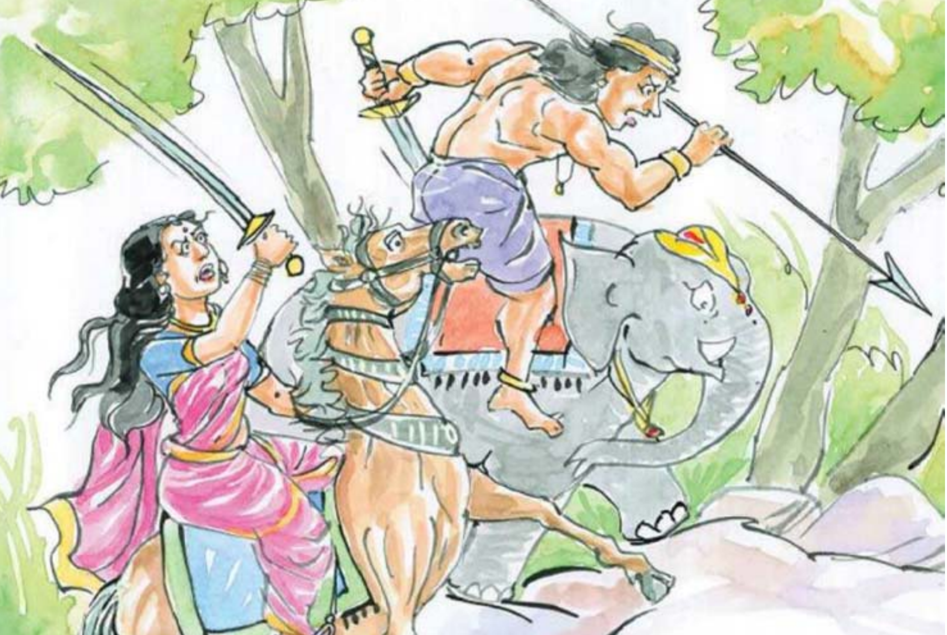

కవచ శిరస్త్రాణాలను ధరించి, పొడవాటి బరిశెను, పదునైన ఖడ్గాన్ని తీసుకున్నది చారులతాదేవి. చెలికత్తెలు సిద్ధం చేయించిన అశ్వాన్ని అధిరోహించి అతివేగంగా కోట వెలుపలికి వెళ్ళింది.

'నువ్వు రావటం దేనికి దేవీ? శత్రువుల ఉధృతి చాలా అధికంగా వున్నది. వెలుగు వచ్చీరాగానే ఘోరమైన పోరు ప్రారంభం అవుతుంది. నువ్వు వెంటనే నగరంలోకి వెళ్ళిపోవటం చాలా బాగుంటుంది' ఆమెను చూడగానే తీవ్రమైన ఆందోళనతో బిగ్గరగా అరిచినంత పనిచేశాడు సాగరుల వారు.

'నా గురించి మీరు చింతపడవలసిన అవసరం లేదు. నేను కూడా సాముగరిడీలు నేర్చుకున్నదానినే. పోరాటం చేయటం నాకు కూడా వచ్చు. నన్ను గురించి మర్చిపోయి మీ వ్యూహాలను మీరు గమనించు కోండి..' ఖచ్చితమైన కంఠంతో చెప్పి, తన అశ్వాన్ని గజదళానికి దూరంగా నడిపించిందామె.

'ప్రభూ... మీరు ఆవేశ పడవద్దు. ఆత్రుత అంతకన్నా పడవద్దు. దేవిగారు మనతో కలిసి యుద్ధం చేయటానికి రాలేదు. అవకాశం దొరికిన వెంటనే శత్రు సమూహాన్ని దాటి యువరాణి దగ్గరికి, శివుడి దగ్గరికి వెళ్ళిపోవటమే ఆమె ఉద్దేశ్యం. అక్కడ వారిద్దరితో మన వాసుదేవుడు వున్నాడు' ఆదేమనిగా అనునయంగా తల విదిలిస్తున్న సాగరుల వారికి చెప్పాడు మంత్రి మహేశ్వరుడు.

ఆ మాటల్ని విన్న తరువాత కొద్దిగా ఉపశమించింది సాగరుల వారి ఆత్రుత. తన దృష్టినంతా జరగబోయే పోరు మీద కేంద్రీకరించి, తగిన ఏర్పాట్లను ఆఖరిసారిగా సమీక్షించుకోవటంలో నిమగ్నమైపోయాడు.

చూస్తూ చూస్తూ వుండగానే తెల్లబడటం మొదలు పెట్టింది తూర్పుదిక్కు. ఎంత సిద్ధంగా వున్నా, ఒక్కసారిగా శత్రువులలో చలనం వచ్చేసరికి, కొంచెంగా కలవరపాటుకు గురికాక తప్పలేదు సాగరుల వారి సైన్యానికి.

'పొడవండి... నరకండి... కొట్టండి.. చంపండి' అనే కేకలతో వున్నట్లుండి దద్దరిల్లి పోయింది కోట వెలుపలి ప్రదేశం.

చెవులు చిల్లులు పడేటట్లు ఘీంకారాలను మొదలు పెట్టిన తన గజసైన్యాన్ని ముందుకు కదిలించాడు సాగరుడు. పట్టపుటేనుగు మీద ఆశీనుడై తనే అన్ని ఏనుగులకీ దారి చూపించాడు.

వదలరా శివుడు... నీ ఏనుగుల్ని వదులు... వెనుక నుంచి కొట్టి పారేయటానికి ఇదే సరయిన సమయం..' తీవ్రాతి తీవ్రంగా సాగుతున్న యుద్ధాన్ని చూసి, పెద్ద కంఠంతో శివుడిని హెచ్చరించాడు వాసుదేవుడు.

క్షణం కూడా ఆలస్యం చేయకుండా బాణం తర్వాత బాణాన్ని వదులుతూ, అందుబాటులోకి వచ్చిన సైనికుల్ని నేలకూలుస్తోంది జ్వాల.

'వదులు శివుడు... ఏనుగుల్ని వదులు...'' అని హెచ్చరించిందతన్ని తను కూడా.

శివుడు

-మధుబాబు (32)

మగ ఏనుగు కుంభస్థలం మీద కూర్చుని, పాదాలతో దాని శరీరాన్ని తడుముతూ, ఒక్క సారిగా ఆగిపోయాడు శివుడు.

అవతలిపక్కన వీర విహారం చేస్తున్నాయి సాగరుల వారి ఏనుగులన్నీ.. మట్టి పిడతల్ని గాలిలోకి విసిరినట్లు, తొండాలతో శత్రువుల్ని చుట్టి పైకి ఎగరేస్తున్నాయి. పాదాలతో పచ్చి వుచ్చికాయల్ని అదిమినట్లు నేలకేసి అదిమి ప్రాణాలు తీస్తున్నాయి.

ఆ సమయంలో వెనుకనుంచి కూడా వత్తిడి అధికం అయితే శత్రువులు తడబడి పోవడం తప్పని సరి. తట్టుకోలేక ఆయుధాల్ని వదిలి పారిపోవటం కూడా ఖచ్చితంగా జరిగి తీరుతుంది కాని-

'ఏమిటిరా? ఏమిటి నీ సందేహం? ఏమయింది నీకు?' అలస్యాన్ని భరించలేక వాసుదేవుడు బిగ్గరగా ప్రశ్నించడంతో, అంతం అయిపోయాయి శివుడి ఆలోచనలు.

సాగరుల వారి గజసైన్యం దెబ్బ ఎలావుంటుందో తెలుసు శిఖావంతుడికి, ప్రస్తుతం యుద్ధం కొనసాగుతున్న పద్ధతి ప్రకారం చూస్తే, మరో అర్ధఘడియలో అంతం అయిపోయేటట్లు కనిపిస్తోంది. అతను ఏదైనా విరుగుడు ప్రయోగించదలుచుకుంటే దాన్ని వెంటనే ఆచరణలో పెట్టాలి.

అదేమిటో తెలియకుండా తన ఏనుగుల్ని ముందుకు దూకించటం మంచిది కాదు.. వేచి చూడాలి... మరి కొద్ది సేపు నిరీక్షించాలి.

'ఒరేయ్ బుద్ధిహీనుడా... ఏమయిందిరా నీకు? ఇంతమంది సైన్యాన్ని చూసేసరికి అరికాళ్ళు చల్లబడ్డాయా? వళ్ళంతా చెమటలు పడుతున్నాయా?' ఆత్రుత అణచుకోవటం అసాధ్యమై, గొంతు చించుకుని అరిచాడు వాసుదేవుడు.

తీరిక లేకుండా బాణవర్షం కురిపిస్తున్న జ్వాల కూడా చూసింది అసహనంగా ఒక్క చూపు. అయినా సరే తన ఏనుగుల్ని కదిలించలేదు శివుడు.

శివుడి ధైర్యం దిగజారి పోయిందనే నిర్ణయానికి వచ్చి, తన అశ్వాన్ని వేగంగా శత్రువుల మధ్యకు దూకించబోయాడు వాసుదేవుడు.

సరిగ్గా అదే సమయంలో తొండాలను గాలిలోకి ఎత్తి వికృతంగా శబ్దాలు చేసింది శివుడి ఏనుగు..

శిఖావంతుడి పథకం ఏమిటో తెలుసుకోవటానికి సంసిద్ధంగా వున్న శివుడికి నిజంగానే ముచ్చెమటలు పట్టాయి.

'వచ్చేయండి... వెనక్కి వచ్చేయండి' అని వాసుదేవుడిని, జ్వాలను, తమతో వున్న భటుల్ని జీరపడిన కంఠంతో హెచ్చరిస్తూ, తన ఏనుగుల్ని వేగంగా వెనక్కి పరిగెత్తించాడు.

గుంపులు గుంపులుగా సాగరుల వారి గజ సైన్యాన్ని కమ్ముకోబోతున్నట్లున్న శిఖావంతుడి సైన్యం, ఉన్నట్లుండి జట్లు జట్లుగా చీలి, వెనక్కి వచ్చేసింది. అప్పటివరకూ పెద్ద పెద్ద గుడారాలలో ఎవరికీ కనిపించకుండా నిలబెట్టి వుంచిన ఎలుగుబంట్లు ఒక్కసారిగా బయటికి వచ్చాయి. గుండెలు జలదరించేటట్లు వికృత శబ్దాలు చేస్తూ వాటిని సాగరుల వారి ఏనుగుల మీదికి ఉసి కొల్పటం మొదలు పెట్టారు. వాటితో పాటుగా ఆ గుడారాలలో వున్న ఆటవికులు.

గోధుమ రంగులో వున్న కోరలు బయటికి కనపడేలా నోళ్ళు తెరిచి, చురకత్తుల వంటి పంజాలను పొడవుగా జాచి, భూతాల మాదిరి ఏనుగుల మీద కలబడ్డాయి ఆ ఎలుగులు.

ఎదుట ఎటువంటి శత్రువు వున్నా గాలిలోకి ఎగురవేసి బంతులాట ఆడుకునే విధంగా శిక్షణ పొందిన ఏనుగులు అవి. అనుహాన్ని కలిగించే అడవి జంతువులు ఎదురయితే ఏం చెయ్యాలో వాటికి తెలియలేదు.

కొండ చిలువల మాదిరి గాలిలో ఊగుతున్న వాటి తొండాలకు అందకుండా, గభాలున పైకి ఎగిరి తమ పంజాలతోను, కోరలతోను వాటిని తీవ్రంగా గాయపరచటం మొదలు పెట్టాయి ఎలుగుబంట్లు.

ఒకేసారి పట్టపుటేనుగును కమ్ముకున్న నాలుగు ఎలుగుల్లో ఒక దాన్ని తన బరిసెతో నేల కూల్చటానికి ప్రయత్నించాడు సాగరుల వారు.

దట్టంగా వున్నాయి ఆ ఎలుగుబంటి వంటి మీద రోమాలు. బరిసె మొన ఆ రోమాల్ని దాటి లోపలికి వెళ్ళ

జరిగిన కథ

జ్వలిత సామ్రాజ్యంలో మండలాధీశుడు,నంపంగి నగర రాజ్యాధినేత సాగరుడు పెంచుతున్న అనాధల్లో ఒకడు శివుడు. అతడు పరాక్రమశాలి. జన హిత చర్యలే అతడి నైజం. మండలాధీశుడు ఏ శిక్ష విధించినా అది శివునికి ఓ యుద్ధ శిక్షణ లాంటిదే. అడుగడుగునా తన వీరత్వాన్ని రుజువు చేసుకుంటూ అందరి మన్ననలూ ప్రశంసలూ పొందుతాడు. శత్రురాజు శిఖావంతుని కుట్రల గురించి రాజుకు కబురు చేరవేస్తాడు. ప్రధాన గూఢచారి వాసుదేవుణ్ణి, యువరాణి జ్వాలను ఆపదల నుండి రక్షిస్తాడు. శివుడి పరాక్రమం చూసి అబ్బురపడుతుంది జ్వాల. అతడి పుట్టుపూర్వోత్తరాలపై ఆరా తీస్తుంది. నల్లరాతి గుట్టల వెనక శత్రురాజు 5 వేల మంది సైన్యాన్ని,వందలాది భల్లూకాలను మోహరించిన విషయాన్ని శివుడు పసిగట్టి వర్తమానం చేరవేస్తాడు. ఈ లోపు శత్రురాజు సైన్యం నంపంగి నగరంవైపు యుద్ధానికి బయలుదేరి గ్రామాలపై దాడులు చేస్తుంటే శివుడు,జ్వాల వారిని తిప్పికొట్టారు. శత్రుసైన్యం నంపంగి నగరం కోటను చుట్టుముడుతుంది. ఆ తర్వాత...

Copyright 2010-2013 @ Navyaweekly.com, All rights Reserved. This site Best viewed in 1024X768

చెప్పలేనంత భక్తి....

ఒకప్పుడు బాలీవుడ్ లవర్‌బాయ్‌గా పేరుతెచ్చుకున్న జితేంద్ర, గణేషుడంటే తనకి చెప్పలేనంత భక్తి అంటున్నాడు. సినిమాల్లోకి రాకముందు కూడా ఈ పండుగను మా ఇంట్లో సంప్రదాయసిద్ధంగా చేసుకునేవాళ్ళం. ఏ పండుగకు రాజీ పడినా ఈ పండుగ విషయంలో మాత్రం మా మదర్ ఏమాత్రం రాజీ పడే వారు కాదు. అన్నీ పద్ధతిగా జరగాల్సిందే! అదే అలవాటు నాకు వచ్చింది. మిగతా పండగల గురించి నేను పట్టించుకోను. అవన్నీ ఇంట్లో వాళ్ళే చూసుకుంటారు. ఈ పండుగ విషయంలో మాత్రం పూర్తి విరుద్ధం. అన్ని పనులు నా మీద వదిలేసి వాళ్ళు ఫ్రీగా వుంటారు. గణేష్‌ని పెట్టినప్పటి నుంచి నిమజ్జనం వరకూ అన్నీ నేనే దగ్గరుండి చూసుకుంటాను. ఈనాడు నేను ఈ స్థాయిలో వున్నానంటే అదంతా గణేష్ మహిమే అన్నది నా నమ్మకం అంటున్నాడు జితేంద్ర.

లేకపోయింది.

జానెడు వెడల్పున నోటిని తెరిచి, బరిశె మొనను తన కోరల మధ్య దొరికించుకుని బలంగా వెనక్కి లాగిందా ఏనుగు.

వదిలివేయక తప్పలేదు సాగరులవారికి ఆ బరిశెని. వదలక పోతే ఆ విసురుకు తప్పకుండా తనుకూడా పట్టపుటేనుగు కుంభస్థలం మీది నించి జారి క్రింద పడి పోయి వుండేవాడు. బరిశెను వదిలివేయటమే కాదు. భూత పిశాచాల వంటి ఆ క్షుద్రజీవుల కోరల మూలకంగా గాయపడకుండా వుండటానికి తన ఏనుగును పక్కకు తిప్పి దూరంగా పరిగెత్తించకుండా కూడా వుండలేక పోయాడు.

గజ యుద్ధంలో ఎంతటి సామర్థ్యం వున్నప్పటికీ ఆ సమయంలో అతను చేసిన ఆ ఒకే ఒక తప్పుతో అనుకోని విధంగా అస్తవ్యస్తం అయిపోయింది అతని వ్యూహం.

మిన్నువిరిగి మీద పడినా చలించకుండా నిలబడి వుండవలసిన పట్టపు టేనుగు పక్కకు పరిగెత్తటాన్ని గమనించేసరికి, మిగిలినవి కూడా అదేమాదిరి పరుగు మొదలు పెట్టాయి. కన్నుమూసి కన్ను తెరిచేటంతలో అంతా తారుమారు అయిపోయింది. యుద్ధ రంగంలో వీరవిహారం చేస్తూ వుండవలసిన యుద్ధ గజాలన్నీ అడవిదారిలోకి పోయి చెట్ల చాటున గుట్టల చాటునా తలలు దాచుకోవడం మొదలు పెట్టాయి.

జయజయధ్వానాలు మిన్నుముట్టాయి శిఖావంతుడి సైన్యంలో. గట్టు తెగిన వరద మాదిరిపోయి కోట గోడలకు దగ్గరిగా నిలబడింది అంతక ముందు జట్టు జట్టుగా చీలి దూరంగా జరిగిన ఆ సైన్యం.

***

'ప్రమాదం చక్రవర్తి... పెను ప్రమాదం ముంచుకు వస్తోంది... వెంటనే సైన్యాన్ని సిద్ధం చేసి, సరిహద్దుల మీద మొహరించకపోతే సర్వనాశనం అయిపోతాం..' ఆందోళన నిండిన కంఠంతో బిగ్గరగా చెప్పాడు, సభా భవనంలోకి వచ్చిన సేనాపతి ఒకతను.

సభాసదులతో శిఖావంతుడి దండయాత్రను గురించే చర్చిస్తున్నాడు జ్వలిత చక్రవర్తి మహాబలుడు. ఉలికిపాటును కప్పి పెట్టుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తూ చూశాడు అతని వంక.

'సంపంగి నగరం పతనం అయింది. శిఖావంతుడి సైన్యం ధాటికి కోట గోడలు పగిలిపోయాయి. ఇప్పుడే అక్కడినించి పావురం ఒకటి ఈ దుర్వార్తను మోసుకు వచ్చింది' అంటూ తన చేతుల్లో వున్న చిన్న వస్త్రపు పీలికను ముందుకు జాచాడు ఆ సేనాపతి.

తన చెవుల్ని తనే నమ్మలేక పోయాడు మహాబలుడు. వస్త్రపు పీలిక మీద వ్రాయబడి వున్న అక్షరాలను చదివే సమయంలో తన కనులు కూడా తనను ఏమారుస్తున్నాయేమోనని అనుకున్నాడు.

'కోట శిఖావంతుడి సైన్యాలకు దొరికి పోయిందనే వ్రాయబడి వుంది. మరి సాగరుడి సంగతేమిటి? మహేశ్వరుడు ఏమైనాడు? మా సోదరి చారులత, మా బిడ్డ జ్వాల... వారి సంగతేమిటి?' ఆందోళనను అతి ప్రయత్నం మీద అణుచుకుంటూ అడిగాడు.

'అవేమీ తెలియలేదు ప్రభూ... అసలు సాగరుల వారి గజదళం ఏమయిందో కూడా ఎరుక కాకుండా వున్నది..' చెప్పాడు సేనాపతి.

'సంపంగి నగరం చేజిక్కిన తర్వాత శిఖావంతుడు ఇక ఆగడు. ఏ క్షణంలోనైనా మన మీదికి వచ్చి పడ తాడు' అన్నాడు పక్కనే నిలబడి వున్న మంత్రి గుణధాముడు. అక్కడితో ఆగలేదతను.

'వేగంగా వెళ్ళే అశ్వాల మీద కొంతమందిని సంపంగి నగరం దగ్గరికి పంపించాలి... యువరాణి జ్వాల ఆచూకీని వెంటనే తెలుసుకోవాలి. ఆమెను వెంటనే సురక్షితంగా తీసుకువచ్చేయాలి' అని ఆజ్ఞలు ఇవ్వబోతుండగా - తల అడ్డం తిప్పి వెంటనే అడ్డుకున్నాడు మహాబలుడు.

'మన సైన్యాన్ని వెంటనే సరిహద్దుల దగ్గర మొహరించి యుద్ధానికి సిద్ధంగా వుండమని చెప్పండి... ముందు సాగరుడు ఏమై పోయాడో తెలుసుకోవాలి..' అన్నాడు.

'ప్రభూ... యువరాణి..' అంటూ అడ్డుకోబోయాడు గుణధాముడు మరోసారి.

పెదిమలు బిగించి మళ్ళీ తల అడ్డం తిప్పాడు మహాబలుడు. 'సాగరుడు క్షేమంగా వుంటే యువరాణి కూడా క్షేమంగానే వున్నట్టు లెక్క. సాగరుడికి ఏదైనా ప్రమాదం వాటిల్లి వుంటే యువరాణే కాదు - మనం కూడా చిక్కుల్లో పడినట్లే. శిఖావంతుడిని ఎదిరించగల వాడు అతనొక్కడే...' అన్నాడు.

అప్పటికప్పుడు అంగీకరించకపోయినా, ఆ మాటల్లోని యదార్థాన్ని గమనించి, గట్టిగా నిట్టూర్చాడు మంత్రి గుణధాముడు.

కనీసం పది పన్నెండు రోజులు యుద్ధం జరిగితే తప్ప శత్రువుల వశం కాదు సంపంగి నగరం. అప్పుడే అంత హఠాత్తుగా ఎందుకు లొంగిపోయింది? శత్రు సైన్యాలకు సింహస్వప్నం వంటి గజదళం అంతా ఎటు పోయింది?

తన మనసులోని ప్రశ్నలకు సభా సదులెవ్వరికీ తెలియచెయ్యలేదతను. తనలోనే దాచుకుని, సైన్యాన్ని సరిహద్దుల దగ్గరికి నడిపించే ఏర్పాట్లు చేయటానికి బయలుదేరాడు.

***

పట్టపు టేనుగును పక్కకు పరిగెత్తించిన వెంటనే అర్థం అయింది సాగరుల వారికి తాను చేసిన తప్పు. దిద్దుకునే వ్యవధి మాత్రం లేక పోయింది. చూస్తూ చూస్తూ వుండగానే దళం అంతా యుద్ధ రంగాన్ని వదిలి దూరంగా వచ్చేసింది.

వెనుకనుంచి శత్రువుల మీద దుముకటానికి సిద్ధమైన వాసుదేవుడు ఆ ప్రయత్నాన్ని విరమించుకుని, తన అశ్వాన్ని సాగరుల వారి దగ్గరికి పరిగెత్తించాడు.

'గుంపులో నుంచి వేరుపడిన ఏనుగుల్ని పడగొట్టడం చాలా తేలిక. శిఖావంతుడి భల్లూక సైన్యం తోడయితే ఒక్క ఏనుగు కూడా మనకి కనిపించదు. అన్నీ అడవిలోకి పారిపోతాయి' పట్టపుటేనుగు మీది నించి దిగి నిస్సహాయంగా నిలబడి వున్న సాగరుల వారితో అన్నాడతను.

'ఇలా జరుగుతుందని నేను కలలో కూడా ఊహించలేదు. నా తెలివి నా సామర్థ్యం అన్నీ ఎందుకూ పనికి రాకుండా పోయాయి..' నుదురు రుద్దుకుంటూ చెప్పాడు సాగరుల వారు.

అంతలోనే అతివేగంగా వచ్చాడు అక్కడికి మంత్రి మహేశ్వరుడు. 'మనం ఇక్కడ నిలబడి వుండటం ప్రమాదకరం... శత్రువులు కొందరు భల్లూక సైన్యంతో వెనక్కి వస్తున్నారు' అని చెప్పాడు.

'ఎక్కడ దాచి పెట్టాలి మన గజాల్ని?' అడిగాడు వాసుదేవుడు.

ఉన్నట్టుండి మహేశ్వరుడి కేసి తిరిగాడు సాగరుల వారు. 'జ్వాలని, మా దేవిగారిని వెంటబెట్టుకుని వెంటనే రాజధానికి ప్రయాణం కట్టండి... నేను మన

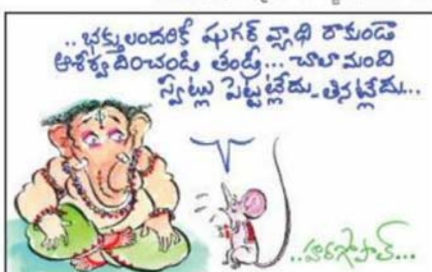

PREVIOUS PAGE NEXT PAGE

గజాల్ని ఒక సురక్షిత ప్రదేశంలో దాచి పెడతాను' అన్నాడు.

సాగరుల వారి సతీమణి ఆయన్ను వదిలి రాజధానికి ప్రయాణం కట్టడం జరిగే పని కాదని తెలుసు మహేశ్వరుడికి. యువరాణి జ్వాల కూడా అందరినీ అక్కడ వదిలిపెట్టి తన ప్రాణాలను మాత్రమే కాపాడుకోవటానికి ఇష్టపడదని కూడా తెలుసు.

అయితే అప్పటికప్పుడు ఎదురు చెప్పలేదతను సాగరుల వారికి. అంగీకార సూచకంగా తల ఊపాడు.

వెంటనే తిరిగి పట్టపుటేనుగు మీదికి ఎగబ్రాకి, తన దట్టీలో భద్ర పరచుకుని వున్న ఒక చిన్న కొమ్ము బూరని తీసి గట్టిగా ఊదాడు సాగరుల వారు.

భూతాల వంటి ఎలుగుల ధాటిని తట్టుకోలేక పరిగెత్తుకు వచ్చి చెట్ల చాటున, గుట్టల చాటునా నిలబడి వున్న యుద్ధ గజాలన్నిటికీ వినబడిందా శబ్దం. ఒక దాని తరువాత ఒకటిగా పట్టపు టేనుగు దగ్గరికి వచ్చాయి అవన్నీ.

ఒక్క నిమిషం పాటు సాగరుల వారి మనసును పట్టుకుని గట్టిగా కుదిపింది ఒక ఆలోచన. పారిపోయి రావటమే జరిగింది గాని, ఒక్క ఏనుగును కూడా నష్టపోవటం జరగలేదు. అన్నింటినీ కూడ గట్టుకుని మరో సారి యుద్ధానికి సిద్ధమైతే??

పదునైన కోరలతో పంజాలతో ఉక్కిరిబిక్కిరి చేసిన ఎలుగుబంట్లు కనుల ముందు మెదిలేసరికి, ఒక్క సారిగా మటుమాయం అయిపోయిందది.

'శత్రువుల పథకాన్ని అడ్డుకోవటం ఎలాగో ఆలోచించుకోకుండా మొండిగా వెనక్కిపోతే ఈసారి నిజంగానే పెను ప్రమాదంలో చిక్కుపడతాము. ప్రస్తుతానికి ఓటమిని అంగీకరించటమే లెస్స..' ఆయన మనసులోని ఆలోచనల్ని గమనించినట్లు వెంటనే అన్నాడు వాసుదేవుడు.

అంగీకార సూచకంగా తల ఊపి పట్టపుటేనుగును అడవిలోకి నడిపించాడు సాగరుడు. దాని వెనుకే వరుసల్లో కదిలాయి మిగిలినవన్నీ.

అది జరిగి మూడు రోజులయింది. నాలుగవ రోజు ఉదయం వేళలో పడుతూ లేస్తూ అడవిలోకి వచ్చారు కోటలోనుంచి తప్పించుకున్న భటుల్లో కొంతమంది.

శిఖావంతుడి సైనికులు గనుక తమకోసం వెతుకులాట మొదలు పెడితే తప్పించుకుని, శ్రావస్తి నగరం వైపు వెళ్ళిపోవటానికి వీలుగా, ఒక చెట్ల తోపులో స్థావరం ఏర్పాటు చేయించింది చారులతాదేవి.

తల్లీ... నగరం మొత్తం సర్వనాశనం అయిపోతోంది.. దోపిడీ దొంగల మాదిరి ప్రజల మీద పడి దారుణంగా ప్రవర్తిస్తున్నారు శిఖావంతుడి సైనికులు... ఎదురు చెప్పిన వారి తలలు నిర్దాక్షిణ్యంగా నరికేస్తున్నారు.. నగరంలోని ఆహార పదార్థాలన్నింటినీ శకటాల మీదికి ఎక్కించి ఎక్కడికో తరలిస్తున్నారు. మన ప్రజలు ఆకలితో అలమటించి ప్రాణాలు వదిలే పరిస్థితి రాబోతున్నది' ఆ చెట్ల తోపులోకి రాగానే ఆమెకు విన్నవించారు తప్పించుకు వచ్చిన భటులు.

యుద్ధరంగంలో శత్రుసైన్యం సాగరుడి గజాల మీదకు క్రూరమైన ఎలుగు బంట్లను ప్రయోగించింది. దాంతో సాగరుడి వ్యూహం దెబ్బతిని ఏనుగులు చెల్లా చెదురయ్యాయి. శిఖావంతుని సైన్యం పై చేయి సాధించింది. ఈలోపు శివుడు, జ్వాల, వాసుదేవుడు అడవిలో ప్రవేశించి శిఖావంతుడి సైన్యాన్ని తప్పుదోవ పట్టించే పనిలో పడ్డారు. సాగరుని యుద్ధవైఫల్య వార్త విన్న మహాబలుడు శిఖావంతుడిపై యుద్ధానికి సమాయత్తమయ్యాడు.

బుగ్గల మీదికి జారుతున్న కన్నీటిని తుడుచుకోవటం కూడా మరిచి పోయి, మహేశ్వరుడి కేసి తిరిగింది చారులతాదేవి.

'తొందర పడినందువల్ల ఉపయోగం ఏమీ లేక పోగా, మన ప్రాణాలు కూడా గాలిలో కలిసిపోతాయి.. కొంచెం వ్యవధి కావాలి మనకు..' సాలోచనగా అన్నాడు మహేశ్వరుడు.

'వ్యవధి దేనికి? దూరంగా పారిపోవటానికా?' కోపంగా అడిగిందామె.

'కాదు తల్లీ... మన గజదళం ఆ ఎలుగుబంట్లను ఎదిరించటంలో తడబడటం వల్లనే ఈ దుష్పరిణామం చోటు చేసుకున్నది. దానికి విరుగుడు ఆలోచించాలి... ఆ వెంటనే ఈ కష్టం తొలగిపోతుంది' సౌమ్యంగా సమాధానం ఇచ్చాడు మహేశ్వరుడు.

'ఎప్పుడు ఆలోచిస్తారు మీరు. ఇంకా ఎంతకాలం ఆలోచిస్తారు. మీరు విరుగుడు ఆలోచించే వరకూ మన ప్రజలు ప్రాణాలతో వుంటారా?' మరింత కోపంగా అడిగిందామె.

తల వంచుకున్నాడు మహేశ్వరుడు.

'మా శివుడు ఏడి? వెంటనే పిలిపించండి?' ఆజ్ఞ ఇచ్చింది ఆమె.

'తల్లీ... నిన్న సాయంత్రం తన ఏనుగులతో ఎక్కడికో పోయాడు. ఇంకా తిరిగి రాలేదు. యువరాణి వారు కూడా అతనితోపాటు వున్నారు. ఆమె కూడా రాలేదు.'' వెంటనే చెప్పింది. దూరంగా నిలబడి వున్న ఒక పరిచారిక.

గట్టిగా నిట్టూర్చి మహేశ్వరుడికేసి చూసింది చారులతాదేవి.

'వాసుదేవుడు కూడా వారితో పాటు వెళ్ళాడు... మరేం ఫరవాలేదు' అన్నాడు అతను.

***

'సాగరుల వారు యుద్ధ గజాలన్నిటినీ ఎక్కడ దాచిపెట్టి వుంటారో!' తనలో తను అనుకుంటున్నట్లు పైకే అన్నది జ్వాల.

తన ఏనుగుల్ని ఒక నీటి గుంట దగ్గర నిలబెట్టి, తాము ఆరగించటానికి ఏవైనా పళ్ళు ఫలాలు కనిపిస్తాయేమోనని చుట్టూ వున్న చెట్లన్నిటినీ గాలిస్తున్నాడు శివుడు.

పళ్ళు ఫలాలు కనిపించలేదతనికి. అడవిలోకి వచ్చిన ఏనుగుల జాడల్ని అనుసరించి, వస్తున్న శిఖావంతుడి సైనికులు కొందరు కనిపించారు.

రెండు వందల మందికి కొంచెం పైగానే వున్నారు వాళ్ళు.

'వీళ్ళు ఎవరి కోసం వస్తున్నట్లు? మన కోసమా? మన యుద్ధ గజాల కోసమా?' వారిని ఒక చెట్టు చాటు నుంచి చూసిన జ్వాల వెంటనే అడిగింది వాసుదేవుడిని.

'మనం కనిపిస్తే వెంటనే తమ ఆయుధాలకు పని చెపుతారు. మన ఏనుగులు గాని, యుద్ధగజాలు గాని కనిపిస్తే వెనక్కిపోయి ఆ దుర్మార్గపు ఎలుగుబంట్లను వెంటబెట్టుకు వస్తారు..' చిన్నగా చెప్పాడు వాసుదేవుడు.

'ఇప్పుడు ఏం చేద్దాం? అటు తిరిగి ఇటు తిరిగి వాళ్ళు మన వాళ్ళందరూ విడిది చేసి వున్న చెట్ల తోపును చూస్తే చాలా ప్రమాదం కదా..' అన్నది జ్వాల.

'ఏరా శివుడు... ఏం చేద్దాం?' శివుడిని అడిగాడు వెంటనే వాసుదేవుడు.

ఏం చేయాలో అంతకుముందే తను నిర్ణయించుకుని వున్నట్లు, ఒక్కసారిగా తను నిలుచుని వున్న చెట్టు చాటునుంచి అవతలికి దూకాడు శివుడు. తనతో పాటు చాలామంది భటులు కూడా వున్నట్లు 'శిఖావంతుడి సైనికులు మిమ్మల్ని చూడక ముందే పారిపోండి.. పారిపోండి' అని అరుస్తూ పొదల్లోకి పరిగెత్తాడు.

అశ్వాలను నెమ్మదిగా నడిపిస్తూ, తమ చుట్టూ వున్న చెట్టు పుట్టల్ని నిశితంగా పరిశీలిస్తూ వస్తున్న శిఖావంతుడి సైనికులు అతన్ని చూడనే చూశారు. 'పట్టుకోండి... పట్టుకోండి' అని ఒకరినొకరు హెచ్చరించుకుంటూ తమ వాహనాలను అతని వెనకే పరుగులు తీయించారు.

ఆ దృశ్యాల్ని చూసిన తర్వాత ఒక్క క్షణకం పాటు కూడా ఆలస్యం చేయలేదు వాసుదేవుడు. తన విల్లంబుల్ని, ఖడ్గాన్ని సరిచేసుకుని, పొదల చాటున నిలబెట్టి వుంచిన తన అశ్వాల దగ్గరికి పరిగెత్తాడు.

అతను ఏం చేయబోతున్నాడో తెలియకపోయినా, తను కూడా అదే మాదిరి తన ఆయుధాల్ని సిద్ధంగా పట్టుకుంటూ అనుసరించింది జ్వాల.

***

వింటినుంచి వెలువడిన బాణం మాదిరి సూటిగా, వేగంగా పరుగుతీశాడు శివుడు. పరిగెత్తి పరిగెత్తి ఆయాసం ముంచుకు వస్తున్నా ఎక్కడా ఆగకుండా, ఒక ఘడియకాలం తర్వాత సువర్ణానది వడ్డుకు చేరుకున్నాడు.

అడ్డం వచ్చిన చెట్ల కొమ్మల్ని, పొదల్ని తమ కత్తులతో చెరిగేస్తూ అతన్ని అనుసరించి వస్తున్నారు శిఖావంతుడి సైనికులు.

అటూ ఇటూ చూసి, నది వడ్డు మీద కనిపించిన ఒక లావుపాటి కొండ రాయిని పైకి ఎత్తి బలంగా నదిలోకి విసిరాడు శివుడు.

గింగిరాలు తిరుగుతూ పోయి దభేలున నీటిలో

PREVIOUS PAGE

NEXT PAGE

పడింది అది. వెనుక వస్తున్న సైనికులకు పెద్ద శబ్దం కూడా వినిపించింది. మరింత వేగంగా వడ్డు మీదికి వచ్చిన వారందరికీ, రాయి పడటం వల్ల ఉత్పన్నమైన అలజడి చాలా స్పష్టంగా అగుపించింది.

'నదిలో దూకాడా?' సాలోచనగా అన్నాడు అందరికంటె ముందున్న అశ్వికుడు.

'మొసళ్ళు వదిలిపెట్టవు. ఈ పాటికి ముక్కలు ముక్కలు అయిపోయి వుంటాడు' అన్నాడు మరో వ్యక్తి.

'జాగ్రత్తగా చూడండి... మొసళ్ళు పట్టుకొని వుంటే నెత్తుటి జాడలు కనిపించి తీరాలి..' అన్నాడు మొదటి అశ్వికుడు.

'వాడు తప్పకుండా దూకే వుంటాడు. దూకకపోతే శబ్దం ఎందుకు వస్తుంది.' అన్నాడు మరో వ్యక్తి.

'దూకాడో లేదో మనకి ఖచ్చితంగా తెలియాలి... దూకినట్లు నటించి, మనల్ని ఏమార్చటానికి ప్రయత్నం చేస్తే - అది కూడా మనం తెలుసుకోవాలి' అన్నాడు మొదటి అశ్వికుడు.

గుంపుగా వచ్చిన వారందరినీ చూడగానే, అంతకుముందు వరకూ వడ్డు మీద విశ్రాంతిగా పడుకుని వున్న మొసళ్ళు అన్నీ తిరిగి నీటిలోకి వెళ్ళిపోయాయి. వేగంగా ప్రవహిస్తున్న నీటితో పాటు దిగువకు కొట్టుకు పోకుండా వుండేందుకు ప్రయత్నం చేస్తూ, వారివంకే తదేక దీక్షగా చూడటం మొదలు పెట్టాయి.

నీటి అంచు దగ్గరికి పోకుండా దూరంగా నిలబడినంతవరకూ అవి తమను ఏమీ చేయలేవని ఆ సైనికులకు తెలుసు. అందువల్ల వారిలో ఎటువంటి కలవరపాటు కనిపించలేదు గాని, వారి వాహనాల్లో మాత్రం కదలిక వచ్చింది. పెద్దగా సకిలిస్తూ అసహనంగా కదలటం మొదలు పెట్టాయి అవి.

'వాటిని చూసి ఆ మొసళ్ళు వడ్డు మీదికి వస్తే లేనిపోని గొడవ. దూరంగా వదలటం చాలా మంచిది' తన అశ్వాన్ని అదుపుచేయడం చేతకాక తమ నాయకుడి వంటి వ్యక్తితో చెప్పాడు ఒక సైనికుడు.

'నిజమే... అసలు అటువంటి పని జరగటం కోసమే వాడు ఇటుగా వచ్చి వుంటాడు..' అంటూ తన అశ్వాన్ని దిగి, దాన్ని వడ్డుకు దూరంగా తీసుకు వెళ్ళమని సూచించాడు ఆ వ్యక్తి.

ఒకరి తర్వాత ఒకరుగా తమ వాహనాల మీది నించి దిగి, వాటిన్నిటినీ నదీ తీరానికి దూరంగా ఉన్న పొదల మధ్యకు పంపించారు సైనికులు అందరూ.

అటువంటి పరిణామం ఏదైనా జరుగక పోతుందా అని ఓపికగా ఎదురు చూస్తున్న శివుడికి ఎంతో ఆనందం అయిపోయింది. నదిలోకి కొండరాయిని విసిరిన వెంటనే పక్కకు తిరిగి, దగ్గర్లో వున్న ఒక పెద్ద చెట్టు మీదికి ఎగబ్రాకాడు అతను. శబ్దం చేయకుండా ముడుచుకు కూర్చున్నాడు.

ఇప్పుడు నిశ్శబ్దంగా క్రిందికి జారి, వడ్డు మీద వున్న సైనికులు తనను గమనించే లోపల పొదల మధ్యకు చేరుకున్నాడు.

గుంపుగా నిలబడి వున్నాయి సైనికుల అశ్వాలన్నీ... అతని వంక ప్రశ్నార్థకంగా చూశాయి. దగ్గర్లో వున్న ఒక అశ్వం మీదికి ఎగబ్రాకి, కాలి మడమలతో దాన్ని గట్టిగా అదిలించాడు అతను. చెవులు చిల్లులు పడిపోయేటట్లు బిగ్గరిగా రెండు పొలికేకలు పెట్టాడు.

ఝల్లుమన్నాయి కాబోలు వాటి గుండెలు - పిచ్చిగా సకిలిస్తూ ఒక్కసారిగా పరుగు మొదలు పెట్టాయి.

గట్టు మీది సైనికులు వెనక్కి పరిగెత్తుకు వచ్చే సరికి, పొదల్ని దాటి అవన్నీ తాము వచ్చిన దారిలోకి వెళ్ళిపోయాయి.

'కొట్టండి... వాడిని పడగొట్టండి' బిగ్గరగా అరిచాడు నాయకుడి వంటి వ్యక్తి - విపరీతమైన కోపంతో రగులుకుపోతూ.

వీపులకు వ్రేలాడుతున్న విల్లంబుల్ని వెంటనే చేతుల్లోకి తీసుకున్నారు ఆ సైనికుల్లో కొంతమంది.

అప్పటికప్పుడు వారిలో ఎవరైనా బాణాలు వదిలితే తప్పకుండా దెబ్బతిని వుండే వాడు శివుడు.

'తప్పుదారి పట్టించి క్షేమంగా వెనక్కి వస్తావని అనుకున్నాను గాని, ఇటువంటి పాడు పని చేస్తావని ఊహించలేదు... నువ్వు వట్టి మూర్ఖుడివి' అంటూ ఒక చెట్టు దగ్గర నిలబడి - ఆ సైనికుల కంటె ముందుగా బాణ ప్రయోగం మొదలు పెట్టాడు వెనుకగా వచ్చిన వాసుదేవుడు.

చూస్తూ చూస్తూ వుండగానే నలుగుర్ని నేల కూల్చాడతను. అతనికి ఒక అడుగు అవతలగా నిలబడి తాను కూడా మరో ఇద్దరిని పడగొట్టింది జ్వాల.

బాణాలను వదలాలనే ఆలోచనను వెంటనే విరమించుకుని, వడ్డు మీద వున్న బండల చాటుకు పరిగెత్తారు మిగిలిన సైనికులు.

'మనం ఇద్దరమే వున్న విషయాన్ని వాళ్ళు గమనిస్తే ఒక్క పెట్టున వచ్చి చుట్టు ముడతారు.. ఆలస్యం చేయటం అనవసరం' అంటూ బాణాల్ని వదలటం ఆపి, తన అశ్వం మీదికి ఎగిరాడు వాసుదేవుడు.

వాసుదేవుడు, జ్వాల తనను చేరుకునే సమయానికి, కొంచెం దూరం అడవిలోకి వచ్చేశాడు శివుడు.

'మూర్ఖంగా ప్రవర్తిస్తే ప్రవర్తించాడు గాని, మనకి ఈ వాహనాలు ఉచితంగా లభించాయి... చెట్ల తోపులో వున్న మన వాళ్ళు అవసరం అయితే వేగంగా అవతలికి వెళ్ళిపోవటానికి బాగా ఉపయోగ పడతాయి' కళ్ళేలు క్రిందికి జారి కాళ్ళకు అడ్డం పడుతున్నా ఆగకుండా పరుగులు తీస్తున్న ఆ సైనికుల వాహనాలను చూస్తూ ఆనందంగా అన్నది జ్వాల.

'వాటిని మీరు తీసుకు పోండి... నాకు ఇంకో చిన్న పని వున్నది' మరో పావు ఘడియ తరువాత ఆమెకు

నిష్ఠగా పూజిస్తాను...

"మా తాతగారు రాజ్‌కపూర్ హయాం నుంచి మా ఇంట్లో గణేష్ ఫెస్టివల్‌ను చాలా బాగా చేస్తారు. మిగతా పండుగలలో పూజలకు పెద్దగా అవకాశం వుండదు. ఈ పండుగకే పూజ తంతు ఎక్కువ! పిల్లల హడావిడీ ఎక్కువే! ఇప్పటికీ అమ్మ బబిత ఈ పండుగ వచ్చిందంటే చాలు ఎంత నిష్ఠగా పూజ చేస్తుందో! ఆ అలవాటే నాకూ, అక్కకీ వచ్చింది. ఇద్దరం ఎంతో భక్తి శ్రద్ధలతో చేసేవాళ్ళం" అంటూ చెప్పుకొచ్చింది బాలీవుడ్ స్టార్ హీరోయిన్ కరీనా.

చెప్పాడు శివుడు.

'నిన్నటి నించి నేను గమనిస్తూనే వున్నాను. పని ఏమిటో చెప్పకుండా పిచ్చి పట్టినట్లు పొదల్లో తిరుగుతున్నావు..' చిరుకోపంతో అన్నది జ్వాల.

'నిజమేరా... శివుడూ... నిన్ను వెంట బెట్టుకు పోకుండా మేము గనుక వెనక్కి వెళితే సాగరుల వారి సతీమణి మా మీద కోపం చేస్తుంది. నువ్వు చేయదలచుకున్నది ఏమిటో మాకు తెలిస్తే, ఏదో ఒక విధంగా ఆమెకు నచ్చ చెప్పవచ్చు' అన్నాడు వాసుదేవుడు కూడా.

"నేను వెంటనే అత్యవసరంగా ఏదైనా ఎలుగు బంటిని వెతికి పట్టుకోవాలి' అన్నాడు శివుడు.

అదిరిపడి ఆశ్చర్యంగా ఒకరి వంక ఒకరు చూసుకున్నారు వాసుదేవుడు - జ్వాల. 'ఎలుగు బంటినా? ఎందుకు?' అడిగింది ఆమె.

'శిఖావంతుడికి అసలు ఆ ఆలోచన ఎలా వచ్చిందో తెలుసుకో గలిగితే వాడి పథకాన్ని మనం అడ్డుకోవచ్చు..' అన్నాడు శివుడు.

'తల్లీ... నువ్వు ఈ అశ్వాలన్నిటినీ మన చెట్ల తోపుకు చేర్చగలవా?' వెంటనే జ్వాలను అడిగాడు వాసుదేవుడు.

'మీరేం చేస్తారు?' ఎదురు ప్రశ్న వేసిందామె.

'వాడి ఆలోచన చాలా విచిత్రంగా వున్నది. వాడిని ఒంటరిగా వదిలితే ఇప్పుడు చేసిన సాహసం వంటిదే ఇంకొకటి చేసి పీకల మీదికి తెచ్చుకుంటాడు' అన్నాడు అతను.

'నేను కూడా మీ వెంట రావటానికి ఏమిటి అభ్యంతరం?' సాలోచనగా అడిగింది జ్వాల.

'ఈ అశ్వాలను మన వారి దగ్గరికి చేర్చాలి గదా..'

'చేర్చిన తర్వాత ముగ్గురం కలిసి వెళ్ళవచ్చు... ఇప్పటికిప్పుడు అర్థాంతరంగా ఎలుగుబంట్లను వెతకవలసిన అవసరం లేదని నా అభిప్రాయం' తన నిర్ణయం ఏమిటో చెప్పీ చెప్పకుండా చెప్పింది ఆమె.

అప్పైన వేరే మాట మాట్లాడలేదు వాసుదేవుడు.

(ఇంకావుంది)

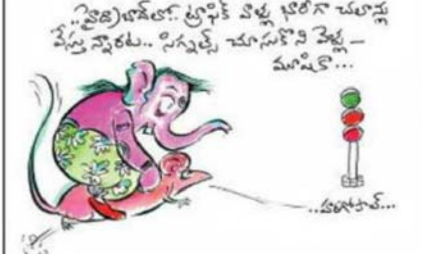

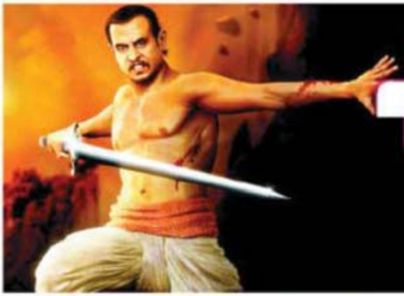

శివుడు

-మధుబాబు (33)

సంపంగి నగరం శత్రువుల చేతికి చిక్కిన తరువాత మరో రోజు కూడా గడిచి పోయింది. కోటలో నుంచి తప్పించుకు వచ్చిన భటులతో, ప్రాణాలు అరచేతుల్లో పెట్టుకుని పారిపోయి వచ్చిన ప్రజలతో అడవిలోని చారులతాదేవి స్థావరం పూర్తిగా నిండిపోయింది.

'ఒక్కళ్ళు కూడా తిండికి లేక పస్తులుండాల్సిన పనిలేదు... అవసరం అయితే చీకటి సమయంలో అందరమూ వెళ్ళి కోట మీద పడి ఆహార పదార్థాలను దొంగిలించుకు వద్దాం... అందరికీ ఆహారం ఇవ్వవలసిన బాధ్యత మనది'. కిటకిటలాడిపోతున్న చెట్లతోపు వెలుపల నిలబడి, గట్టిగా నిట్టూర్పులు విడుస్తున్న మంత్రి మహేశ్వరుడికి చెప్పిందామె.

అటువంటి సాహసం ఏదో చేస్తారని ఊహించి, శిఖావంతుడి సైన్యం ముందుగానే ఆహార పదార్థాలను కోటకు దూరంగా తరలిస్తోందని ఆమెకు గుర్తు చేయటానికి సంకోచించాడు మహేశ్వరుడు. ఆ పని సాధ్య పడకపోతే, మరో ప్రమాదకరమైన ఆలోచన చేస్తుందన్న భయంతో! అంత సాహసం అవసరం లేదు తల్లీ... శ్రావస్తి నగరానికి వర్తమానం పంపాను. ఆ మండలాధిపతి పాతిక శకటాల మీద ఆహారం పంపిస్తున్నాడు. వందమంది భటుల్ని కూడా సర్వాయుధాలతో మనకి తోడుగా వుండటానికి పంపుతున్నాడు' అని చెప్పాడు.

'వంద మందేనా? శ్రావస్తి నగరంలో నాకు తెలిసి కనీసం వెయ్యి పదమూడు వందల సైన్యం వుండాలి..' అనుమానంగా చూస్తూ అన్నదామె.

'ఆ సైన్యంలో మూడొంతులు మహాబలురవారి దగ్గరికి వెళ్ళిపోయాయి. అక్కడ రాజధాని సరిహద్దుల్లో శిఖావంతుడే స్వయంగా యుద్ధానికి వెళ్తున్న వార్తలు వినిపిస్తున్నాయి. చక్రవర్తి క్షేమం కూడా చూసుకోవాలి కదా! అన్నాడు మహేశ్వరుడు.

ఆపైన ఏమీ మాట్లాడలేదు చారులతాదేవి. వెను దిరిగి ఒక పెద్ద వృక్షం క్రింద తమ భటులు తన కోసం సిద్ధం చేసిన అడవి ఆకు పందిరి కిందికి పోయి, కూర్చోవటానికి అనువుగా తయారుచేయబడిన పెద్ద బండ రాయి మీద కూర్చున్నది.

పందిరి వెనుక భాగంలో కటికనేల మీద చతికిల బడి కూర్చొని వున్నది జ్వాల. వాసుదేవుడితోను, శివుడితోను ఏదో విషయాన్ని గురించి దీర్ఘంగా చర్చిస్తోంది.

'మీ చర్చలో నేను కూడా పాల్గొనవచ్చునా?' బండ రాయి మీది నించి లేచి, వారి దగ్గరికి పోతూ అడిగింది చారులతాదేవి.

'రహస్య చర్చలేమీ కాదు... నిన్నటినుంచీ ఈ అడవిలో వున్న ప్రతి పొదని, ప్రతి మలుపుని గాలించి గాలించి వదులుతున్నాం. ఒక్కటంటే ఒక్క ఎలుగు బంటి కూడా మాకు కనిపించలేదు' అన్నది జ్వాల.

'ఎప్పుడూ లేని విధంగా అశాంతి ఆందోళనతో అల్లకల్లోలమై పోతున్నది అడవి.. జంతువులన్నీ దూరంగా తప్పుకోవటమో, పారిపోవటమో, దాక్కోవటమో ఏదో ఒకటి జరిగి వుంటుంది' సాలోచనగా చెప్పింది చారులతాదేవి.

'ఆ మాటే మేము కూడా అనుకుంటున్నాము... ఇంక వెతకవలసిన ప్రదేశం ఒక్కటే మిగిలింది.. అయితే అటుగా వెళ్ళటానికి వాసుదేవుల వారు అంగీకరించటం లేదు' అంది జ్వాల.

ప్రశ్నలు నిండిన కనులతో అతని వంక చూసింది చారులతాదేవి.

'శ్రావస్తి నగరానికి వెళ్ళే రహదారికి ఆవలివైపున వుంటుందా ప్రదేశం. విషపు మొక్కలతో విచిత్రమైన పొదలతో మహా ప్రమాదకరమైన వాతావరణం. అందుకే వద్దంటున్నాను' అన్నాడు అతను.

'సాగరుల వారు మన యుద్ధ గజాలను ఎక్కడ దాచి పెట్టి వుంచారు?' ఉన్నట్లుండి ఇంకో ప్రశ్న వేసింది చారులతాదేవి.

'బహుశా ఆ దరిదాపుల్లోనే ఎక్కడో నిలబెట్టి వుంటారు. మేము తిరిగిన ప్రదేశాల్లో జాడలు ఏమీ మాకు కనిపించలేదు..' అన్నది జ్వాల.

'సాగరుల వారు వెళ్ళగలిగిన ప్రదేశంలోకి మనం వెళ్ళలేక పోవటమనే మాటలకు అర్థం లేదు.. వెళ్ళి అయన్నే అడిగితే వెంటనే తెలిసిపోతుంది. అడవిలోని జంతువులన్నీ ఏమై పోయాయో' చెప్పింది ఆమె.

అప్పటివరకూ మౌనంగా కూర్చుని వున్న శివుడి కేసి తిరిగింది జ్వాల. 'యుద్ధ గజాల జాడల్ని నీ ఏనుగులు అనుసరించగలవు కదా... మనల్ని అక్కడికి తీసుకు పోగలిగితే మన సందేహాలకు సమాధానాలు దొరుకుతాయి' అన్నది.

తనకు ఆ మాట చాలా బాగా నచ్చినట్లు తల ఊపి వెంటనే లేచి నిలుచున్నాడు శివుడు. ఏదైనా ఒక నిర్ణయం తీసుకున్న తర్వాత ఆచరణలో పెట్టడానికి ఆలస్యం చేసే అలవాటు అతనికి లేదని చారులతాదేవికి తెలుసు.

'ఒక్క క్షణం ఆగండి. నేను నా ఖడ్గాన్ని తెచ్చుకుంటాను' అంటూ తిరిగి పందిరి ముందు భాగంలోకి వచ్చింది.

'నువ్వు మాతో వస్తావా? ఎందుకత్తా? నువ్వు వస్తే మరి ఇక్కడి వారి బాధ్యతా?' ఆందోళనగా అడిగింది జ్వాల.

'ఇక్కడివారి సంగతి మహేశ్వరుడు చూసుకుంటాడు. నేను మీతో రావటం లేదు. నా భర్త దగ్గరికి వస్తున్నాను... నీకేమైనా అభ్యంతరం వున్నదా?' చిరు కోపంతో అడుగుతూ, ఒక సేవకురాలు అందించిన ఖడ్గాన్ని తీసుకున్నది చారులతాదేవి. దూరంలో వున్న మహేశ్వరుడిని దగ్గరికి పిలిచి, తన నిర్ణయాన్ని వినిపించింది. అతను వద్దని అంటాడను కున్న జ్వాలకు నిరాశే ఎదురైంది.

'ఏ క్షణంలో శిఖావంతుడి సైన్యం ఈ ప్రదేశాన్ని కనిపెడుతుందోనని భయంతో వణికిపోతున్నాను. దేవి గారిని మీరు దూరంగా తీసుకుపోయే ఆలోచన చెయ్యటం నాకు నిజంగా చాలా బాగా నచ్చింది. ఇంక నాకు భయం లేదు. నిన్న మీరు తోలుకువచ్చిన

జరిగిన కథ

జ్వలిత సామ్రాజ్యంలో సంపంగి నగర రాజ్యాధినేత సాగరుడు పెంచుతున్న అనాథల్లో ఒకడు శివుడు. అతడు పరాక్రమశాలి. జనహిత చర్యలే అతడి నైజం. అడుగడుగునా తన వీరత్వాన్ని రుజువు చేసుకుంటూ అందరి మన్ననలూ పొందుతాడు. శత్రురాజు శిఖావంతుని కుట్రల గురించి రాజుకు ముందుగానే కబురు చేరవేస్తాడు. ప్రధాన గూఢచారి వాసుదేవుణ్ణి, యువరాణి జ్వాలను ఆపదల నుండి రక్షిస్తాడు. శివుడి పరాక్రమం చూసి అబ్బురపడుతుంది జ్వాల. అతడి పుట్టుపూర్వోత్తరాలు ఆరా తీస్తుంది. శత్రురాజు 5 వేల మంది సైన్యాన్ని,వందలాది భల్లూకాలను మోహరించిన విషయాన్ని శివుడు పసిగట్టి వర్తమానం చేరవేస్తాడు. ఈ లోపు శత్రురాజు సైన్యం సంపంగి నగర గ్రామాలపై దాడులు చేస్తుంటే శివుడు,జ్వాల వారిని తిప్పి కొట్టారు. శత్రుసైన్యం సంపంగి నగరం కోటను చుట్టుముడుతుంది. మరోవైపు జ్వాలానగర చక్రవర్తి యుద్ధసన్నాహాలు చేస్తుంటే, శిఖావంతుడు భల్లూకాలను యుద్ధంలోకి ఎందుకు దింపాడో తెలుసుకునే పనిలో పడతాడు శివుడు. ఆ తర్వాత...

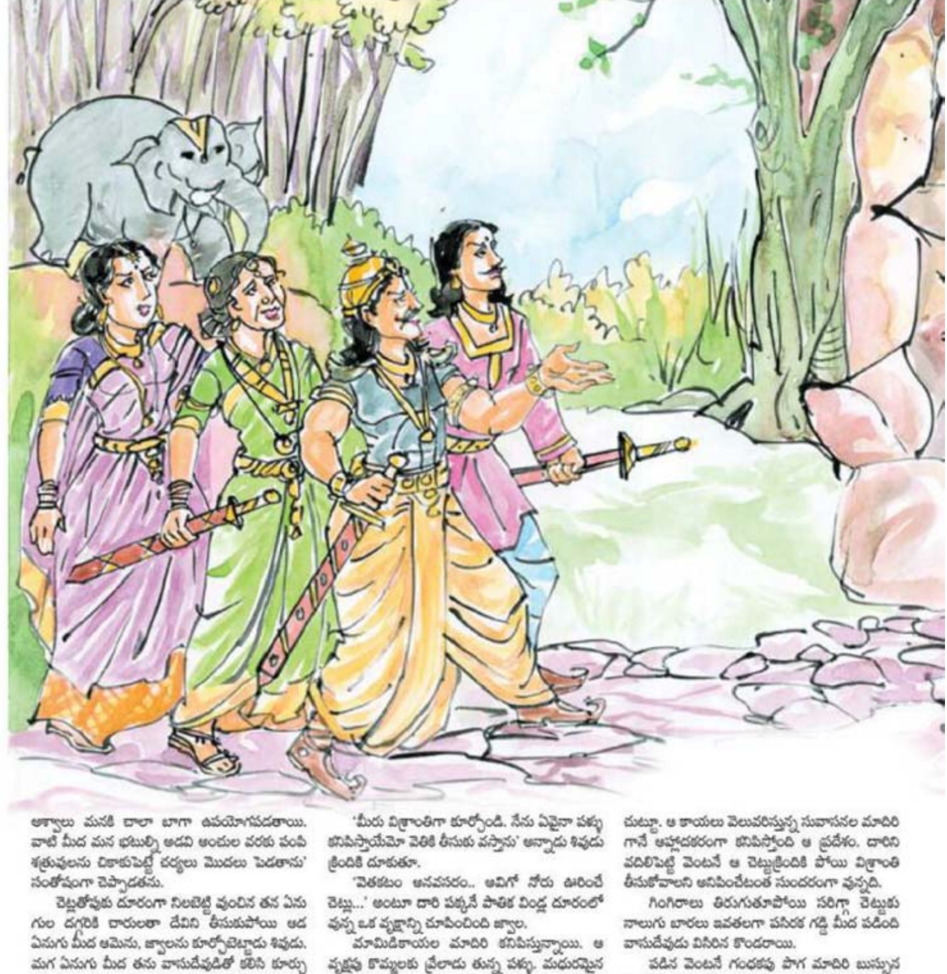

అశ్వాలు మనకి చాలా బాగా ఉపయోగపడతాయి. వాటి మీద మన భటుల్ని అడవి అంచుల వరకు పంపి శత్రువులను చికాకుపెట్టే చర్యలు మొదలు పెడతాను' సంతోషంగా చెప్పాడతను.

చెట్లతోపుకు దూరంగా నిలబెట్టి వుంచిన తన ఏనుగుల దగ్గరికి దారులతా దేవిని తీసుకుపోయి ఆడ ఏనుగు మీద ఆమెను, జ్వాలను కూర్చోబెట్టాడు శివుడు. మగ ఏనుగు మీద తను వాసుదేవుడితో కలిసి కూర్చున్నాడు. మడమలతో అదిలించి దాన్ని ముందుకు నడిపించాడు.

'దారి తప్పి దూరంగా వెళ్ళిపోకుండా గున్న ఏనుగును తన తొండంతో అదిలించి, తన ముందు నడిపిస్తూ వారిని అనుసరించింది ఆడ ఏనుగు.

***

సూర్యుడు పడమటి దిశకు మారుతున్న సమయంలో, 'శివుడూ... నాకు ఆకలిగా వున్నది.. ఏనుగుల్ని ఆపు' అని బిగ్గరిగా అరిచింది జ్వాల.

మగ ఏనుగు తల మీద అరిచేత్తో తట్టాడు శివుడు. వెంటనే ఆగిపోయింది అది. దానితోపాటు గున్న, దాని వెనుకే ఆడ ఏనుగు రెండూ దారి మధ్యలో కదలకుండా నిలుచుండి పోయాయి.

'మీరు విశ్రాంతిగా కూర్చోండి. నేను ఏవైనా పళ్ళు కనిపిస్తాయేమో వెతికి తీసుకు వస్తాను' అన్నాడు శివుడు క్రిందికి దూకుతూ.

'వెతకటం అనవసరం.. అవిగో నోరు ఊరించే చెట్లు...' అంటూ దారి పక్కనే పాతిక విండ్ల దూరంలో వున్న ఒక వృక్షాన్ని చూపించింది జ్వాల.

మామిడికాయల మాదిరి కనిపిస్తున్నాయి. ఆ వృక్షపు కొమ్మలకు వ్రేలాడు తున్న పళ్ళు. మధురమైన సువాసనలు గాలి వాలున దారి మీదికి ప్రసరిస్తున్నాయి.

క్షణం కూడా ఆలస్యం చేయకుండా అటుకేసి పరిగెత్తబోయిన శివుడుని, చటుక్కున చేయి పట్టుకుని ఆపేశాడు అతని వెనుకే ఏనుగు మీది నించి దిగిన వాసుదేవుడు.

'ఎందుకు ఆపటం? అవి తినదగినవి కాదా?' ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు శివుడు.

'తినదగినవే అవి. కాని వాటిని సమీపించటం మాత్రం చాలా ప్రమాదం... ఇటు చూడు...' అంటూ తనపాదాల దగ్గర్లో కనిపించిన ఒక పెద్ద కొండ రాయిని ఎత్తి, బలంగా చెట్టు దగ్గరికి విసిరాడు వాసుదేవుడు.

పచ్చటి పసిరిక గడ్డి మొలచి వున్నది ఆ వృక్షం చుట్టూ. ఆ కాయలు వెలువరిస్తున్న సువాసనల మాదిరిగానే ఆహ్లాదకరంగా కనిపిస్తోంది ఆ ప్రదేశం. దారిని వదిలిపెట్టి వెంటనే ఆ చెట్టుక్రిందికి పోయి విశ్రాంతి తీసుకోవాలని అనిపించేటంత సుందరంగా వున్నది.

గింగిరాలు తిరుగుతూపోయి సరిగ్గా చెట్టుకు నాలుగు బారలు ఇవతలగా పసిరిక గడ్డి మీద పడింది వాసుదేవుడు విసిరిన కొండరాయి.

పడిన వెంటనే గంధకపు పొగ మాదిరి బుస్సున పసిరికలో నుంచి పైకి లేచింది దట్టమైన పొగ.

తొండాలను గాలిలోకి ఎత్తి పెద్దగా ఘీంకారాలు చేస్తూ, శివుడి ఆజ్ఞకోసం ఎదురు చూడకుండానే దూరంగా పరిగెత్తాయి ఏనుగులు.

వృక్షానికున్న కాయలు ఎంతటి మధురమైన వాసనలను వ్యాపింప చేస్తున్నాయో, అంతకు రెట్టింపు దుర్వాసనను వెలువరించింది కొండ రాయి పడిన ప్రదేశంలోని పసిరికగడ్డి.

'ఇంతకంటె భయంకరమైన ప్రమాదాలు ఇంకా చాలా కనిపిస్తాయి ఈ అడవిభాగంలో... మనుష్యులే కాదు... అడవి జంతువులు కూడా ఇటుగా రావు. వచ్చిన వెంటనే దూరంగా పారిపోతాయి' తలపాగా అంచుతో ముక్కులు మూసుకుంటూ చెప్పాడు వాసు

దేవుడు.

అతని మాటల్ని లక్ష్యపెట్టకుండా తాను ముందుగా పరిగెత్తి ఆ గడ్డిమీద కాలుపెట్టిన వెంటనే ఏమి జరిగి వుండేదో తలుచుకునే సరికి, చెమటలు పట్టినంత పని అయింది శివుడికి.

'మరి జ్వాలకు ఆకలి వేస్తోందట... ఆహారం సంగతేమిటి?' ముక్కు మూసుకుని తను కూడా వేగంగా ఇవతలికి వచ్చేస్తూ అడిగాడు.

'మనం సాగరుల వారి దగ్గరికి వెళ్ళేవరకూ ఈ దారిని వదిలి ఒక్క అడుగుకూడా అవతలకు వేయకూడదు. మనకు ఖచ్చితంగా తెలిస్తే తప్ప ఏ చెట్టును సమీపించకూడదు....'' అంటూ తిరిగి మగ ఏనుగుమీదికి ఎగబ్రాకాడు వాసుదేవుడు.

మరో అర్థఘడియలో చీకట్లు దట్టం అవుతాయనగా, వారు అనుసరిస్తున్న దారి అంతమై పోయి, ఎదుట ఒక పెద్ద కొండలోయ ప్రత్యక్షం అయింది.

ఆ లోయలో నిలువబడి వున్నాయి సంపంగి నగర యుద్ధగజాలన్నీ. నెమ్మదిగా నడుస్తూ వచ్చిన మగ ఏనుగును చూడగానే, నేల అదిరి పోయేటట్లు అడుగులు వేస్తూ, పరిగెత్తుకు వచ్చింది పట్టపు టేనుగు.

***

''ముక్కుతాడు కట్టి, మూరెడు కర్రతో నెత్తి మీద దాటిస్తే, వెనుక కాళ్ళ మీద నిలబడి, చేయమన్న పనులన్నీ చేసే ఎలుగుబంటిని చూసి భయ పడి పారిపోయి వచ్చిందని... ఛీ కొట్టించరా శివుడూ... దాని బలం ఎటువంటిందో మనకి తెలిసిపోయింది.. ఛీ కొట్టించు' కంగారుగా తన ఏనుగును ఆపుతున్న శివుడికి చెప్పింది దారులతాదేవి.

ఆ మాటలు తనకు వినిపించనట్లు, మగ ఏనుగును ఆపి, ఆడ ఏనుగును తమ ముందుకు రప్పించాడు శివుడు.

అంతకుముందు నగర ద్వారం దగ్గర ఎలా జరిగిందో ఇప్పుడు కూడా అదే జరిగింది. చెవులు చిల్లులు పడేటట్లు ఘీంకరిస్తూ పట్టపు టేనుగు దారిని అడ్డుకున్నది ఆడ ఏనుగు.

ఆ సందడిని ఆలకించి పరుగు పరుగున వచ్చేశాడు సాగరుల వారు. దూరంగా వున్న దట్టమైన పొదల మధ్యలో నుంచి, ఏనుగుల మీది నించి దిగిన తన వారిని చూసేసరికి, ఎందుకో స్వల్పంగా చెమరించాయి ఆయన కళ్ళు.

'ముందు మీ ఏనుగును వెనక్కి పిలవండి..' దగ్గరికి పోతూ అన్నది దారులతాదేవి.

వెంటనే పట్టపు టేనుగును సమీపించి, పొడవాటి దాని దంతాలను ఒక చేత్తో గట్టిగా పట్టుకుని బలంగా వెనక్కినెట్టాడు సాగరుల వారు. 'శత్రువులు ఎవరూ లేరు, అందరూ మనవాళ్ళే. ఆ ఏనుగులు మన శివుడివి. అవి కూడా మనవే..' మృదుస్వరంతో చెపుతూ దూరంగా తీసుకుపోయి పొదల్లో వున్న ఒక చెట్టు క్రింద నిలబెట్టి వచ్చాడు.

తను ఏనుగులతో అడవిలోకి వచ్చేసిన తర్వాత కోట దగ్గర పరిస్థితి ఎలా వున్నదో ఆయనకి వివరంగా చెప్పాడు వాసుదేవుడు.

ఏదో ఒకటి చేసి మనం వెంటనే వాళ్ళని దూరంగా తరిమేయాలి. తరిమి వేసిన తర్వాత చక్రవర్తికి సహాయం చేయటానికి వెళ్ళాలి... శిఖావంతుడు ఈ పాటికి సరిహద్దుల మీద తన మిగిలిన సైన్యాన్నంతా కేంద్రీకరించి వుంటాడు' అని కూడా చెప్పాడు.

'ఏ పని జరగాలన్నా ముందు ఆ దుర్మార్గుడు తీసుకువచ్చిన ఎలుగు బంట్లను ఎలా ఎదిరించాలో తెలుసుకోవాలి. ఆ పని చేయకపోతే గజ సైన్యం ఎందుకూ పనికిరాదు. ''ఈ గజ సైన్యం లేకపోతే శిఖా వంతుడి సైన్యం ధాటిని తట్టుకోలేం అనుకుంటూ పోతే మీరు శిఖావంతుడి సైన్యాన్ని ఎదుర్కోలేరు'' అంటూ ఒక చెట్టు చాటునుంచి ఇవతలికి వచ్చాడు ఒక వృద్ధుడు.

ఐరావతం మాదిరి నిలుచుని వున్న మగ ఏనుగును, దాన్ని కదలకుండా నిలబెట్టి వుంచిన శివుడిని చూసేసరికి, అమితమైన ఆశ్చర్యం అతని కనుల్లో ప్రత్యక్షం అయింది.

'ఎవరీ బుడతడు? ఎవరిదీ మహాగజం??' అడిగాడు కుతూహలంగా.

'వాడు శివుడు... నా బిడ్డ... ఈ ఏనుగు కూడా వాడిదే... వాడి మాటని తప్ప ఎవరి మాటను లక్ష్య పెట్టదు..' సగర్వంగా చెపుతూ సాగరుల వారి వంక చూసింది దారులతాదేవి.

'ఈయన నా గురుదేవుడు... నాకు గజసైన్యాన్ని నడిపించటం ఎలాగో నేర్పిన మహనీయుడు... ప్రస్తుతం మనం ఎదుర్కొంటున్న సమస్యకు పరిష్కారం చెపుతారని వచ్చాను....' వెంటనే చెప్పాడు సాగరుడు. తన సతీమణిని, జ్వాలను ఆ వృద్ధుడికి పరిచయం చేశాడు.

చటుక్కున ముందుకుపోయి ఆయన పాదాలకు నమస్కారం చేసింది దారులతాదేవి. 'మీరు ప్రసాదించిన మహా విద్య కారణం గానే మా దేశం మీద శత్రువుల నీడలు పడకుండా ఇంతవరకూ సుఖంగా జీవిస్తూ వచ్చాము.. ఇప్పుడు మాత్రమే అనుకోని సమస్య వచ్చి పడింది..' అంటూ చెప్పింది.

చేతిని జాచి ఆదర పూర్వకంగా ఆమె తలను నిమిరాడు ఆ వృద్ధుడు. 'పరిష్కార మార్గం కనిపించని సమస్యలు ఈ భూ ప్రపంచంలో ఏవీ వుండవు. మనం చేయవలసిందల్లా, సరియైన పద్ధతిలో ఆ మార్గాన్ని వెతకటమే... నిలువబడి మాట్లాడుకుంటే... ఏ మార్గమూ కనిపించదు. నా కుటీరానికిపోయి మాట్లాడుకుందాము.. పదండి..' అంటూ వెను తిరిగి పొదల్లోకి దారి తీశాడు.

ఒకరి వెనుక ఒకరుగా అతన్ని అనుసరించి, గలగలా ప్రవహించే ఒక సెలయేటి దగ్గర కొండరాళ్ళతో కట్టిన కుటీరం దగ్గరికి పోయారు అందరూ.

కుటీరం ముందున్న రెండు సమాధుల్ని గమనించగానే, వాసుదేవుడి కేసి చూసింది జ్వాల.

'ఇప్పటికిప్పుడు అనవసరమైన ప్రశ్నలు వేస్తే అతనికి ఇబ్బందిగా వుంటుంది. నెమ్మదిగా అడుగుదాము' సమాధానం ఇచ్చాడు వాసుదేవుడు.

'ఏమిటి... మీ గుసగుసలు?' అది గమనించి వెంటనే అడిగింది దారులతాదేవి.

'ఆ సమాధుల గురించి అడగాలని అనుకుంటున్నారు. అవి నా పంచ ప్రాణాలతో రెండింటివి. ఒకటి నా అర్ధాంగిది. రెండవది నా కుమార్తెది' ఆ మాటలు తనకు వినిపించినట్లు వెంటనే చెప్పాడు ఆ వృద్ధుడు.

***

సాగరుల వారు వదిలిపెట్టి వచ్చిన ప్రదేశంలోనే నిలబడి వున్నది ఆయన పట్టపు టేనుగు... శివుడి ఏనుగు మాత్రం అలా ప్రశాంతంగా నిలబడ లేదు.

నిమిషానికి రెండుసార్లు అటువైపే చూస్తోంది. ఏ మాత్రం అవకాశం దొరికినా పోయి దాని మీద కలబడాలన్న కాంక్ష చాలా స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది దాని కనుల్లో.

సంపంగి నగరం వదిలిన దారులతాదేవి, జ్వాల, వాసుదేవుడు, శివుడు దట్టమైన అడవిలో ప్రయాణం చేస్తూ సాగరుడు గజబలాన్ని దాచి ఉంచిన మారుమూల ప్రదేశానికి చేరుకున్నారు. వారంతా సాగరుణ్ణి కలుసుకున్నారు. అక్కడ ఉంటున్న వృద్ధుణ్ణి తన గురువుగా పరిచయం చేశాడు సాగరుడు. తర్వాత శిఖావంతుడి సైన్యాన్ని ఎలా ఎదిరించాలా? అని ఆలోచనలు ప్రారంభించారు.

అందువల్ల దాన్ని ఒంటరిగా వదిలిపెట్టి, మిగిలిన వారితో కలిసి కుటీరంలోకి వెళ్ళలేక పోయాడు శివుడు.

చీకట్లు దట్టం అయిన తర్వాత కూడా వాటి దగ్గరే ఆగిపోయాడు. బంక మట్టితో చేయబడిన ఒక పాత్ర నిండుగా వేడివేడి జావను తీసుకు వచ్చి అతనికి ఇచ్చింది దారులతాదేవి.

PREVIOUS PAGE NEXT PAGE

'నరయిన పదార్థాలు ఏవీ ఇక్కడ లేవురా... ఉన్న వాటితోనే సరిపెట్టు కోవాలి' అన్నది ఆ వట్టి జావను ఇస్తున్నందుకు బాధపడుతూ.

చిరునవ్వు నవ్వి, చిటికెలో పాత్రను ఖాళీ చేసేశాడు శివుడు... ఎంగిలి పాత్రను సెలయేట్లో శుభ్రం చేసుకురావటానికి బయలు దేరబోతుండగా ఆపి, ఆ పాత్రను తాను తీసుకున్నది ఆమె.

'ఈ పని చేయవలసింది మేము... నువ్వు కాదు... నీ ఏనుగుల గురించి ఆలోచించుకో'' అంటూ కుటీరం దగ్గరికి వెళ్ళిపోయింది.

నకనకలాడుతున్న ఆకలి ఉపశమించిన వెంటనే తిరిగి చురుకుగా ఆలోచించటం మొదలుపెట్టింది శివుడి అంతరంగం..

సంపంగి నగరం చుట్టుపట్ల నుంచి మటుమాయం అయిన అడవి జంతువులన్నీ ఎక్కడికి పోయి వుంటాయి??

మొదటిఝాము గడిచి రెండవ ఝాము అడుగు పెట్టే సమయంలో కూడా లభించలేదు అతనికి సమాధానం.

పగలంతా ప్రయాణం చేసి వుండటం వల్ల అలసి పోయారు కాబోలు, కుటీరంలోనే నిద్రలకు ఉపక్రమించారు చారులతాదేవి, జ్వాల ఇద్దరు. కుటీరం వెనుక భాగంలో వున్న చదరపు రాళ్ళ మీద పడుకున్నారు వారిని ఆహ్వానించిన వృద్ధుడు, వాసుదేవుడు.

యుద్ధగజాల దగ్గేర తన పడకను ఏర్పాటు చేసుకున్నాడు సాగరుల వారు. రెండవ ఝాము కూడా గడిచి పోయిన తర్వాత ఆ గజాలు కూడా నిద్రలకు ఉపక్రమించినట్లు దట్టమైన నిశ్శబ్దం ఆవరించుకున్నది ఆ ప్రదేశాన్ని.

తల్లిదండ్రులకు దగ్గరగా నేల మీద అడ్డ దిడ్డంగా పడుకున్నది గున్న. దాని నడుము మీద తల పెట్టుకుని తాను కూడా నిద్రపోతున్న శివుడికి, ఎందుకో వున్నట్లుండి వచ్చేసింది మెలకువ.

నిశ్శబ్దంగా అడుగులు వేస్తూ వచ్చింది ఒక ఆకారం... కుటీరం ముందున్న సమాధుల్లో ఒక దాని దగ్గర కూర్చుని, ఏదో ఆలోచనలో నిమగ్న మయింది.

గున్నను వదిలి నిశ్శబ్దంగా లేచాడు శివుడు. తనతో పాటుగా పైకి లేవ బోయిన గున్నను వద్దని ఆపాడు. ప్రశ్నార్థకంగా తలలు ఊపిన పెద్ద ఏనుగుల్ని నిశ్శబ్దంగా వుండమని సైగ చేస్తూ, నాలుగు అడుగులు ముందుకు వేసి, సమాధి దగ్గర వున్న ఆకారం కేసి పరిశీలనగా చూశాడు.

'ఏమిట్రా చూస్తున్నావు? నిద్ర పట్టటం లేదా? చలిగా వున్నాదా?' అతను అవునన్నట్టు తల ఊపక ముందే, తన భుజాల మీద వున్న మందపాటి ఉత్తరీయం వంటి వస్త్రాన్ని అతనికేసి జాస్తూ మాట్లాడింది ఆ ఆకారం...

ఎవరు? సాగరుల వారు...

''మీరు... మీరు ఇక్కడ... ఈ సమాధుల దగ్గర..' ఏం మాట్లాడాలో తెలియక పోవడం వల్ల అస్పష్టంగా అన్నాడు శివుడు.

'నిద్ర పట్టలేదురా నాకు కూడా.. అందుకే ఇక్కడికి వచ్చాను... నువ్వు పడుకో..' అంటూ తన ఉత్తరీయాన్ని అతని మీదికి విసిరి మళ్ళీ ఏనుగుల దగ్గరికి వెళ్ళి పోయాడు సాగరుల వారు.

ఆయన విసిరిన ఉత్తరీయాన్ని పట్టుకుని, ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ నిలబడి పోయిన శివుడికి వినిపించాయి మరికొన్ని అడుగుల చప్పుళ్ళు.

అదిరిపడి తల తిప్పేసరికి, కుటీరం వెనుక నుంచి ఇవతలికి వస్తున్న వాసుదేవుడు కనిపించాడు.

'ఏమిటిరా ఆలోచన శివుడు?' దగ్గరికి వచ్చిన వెంటనే అడిగాడు.

'సాగరుల వారు ఆ సమాధి దగ్గర కూర్చుని –' అంటూ తను చూసిన దృశ్యాన్ని వివరించి చెప్పబోయాడు శివుడు.

'సంపంగి నగరానికే కాదు... ఈ అడవికి కూడా ఆయన సామ్రాట్టురా... తనకు ఎప్పుడు ఇష్టమైతే అప్పుడు ఎక్కడికైనా వెళతారు... ఎక్కడైనా కూర్చుంటారు... అందులో ఆశ్చర్యపడాల్సిన అవసరం ఏముంది?' నవ్వుతూ అడిగాడు వాసుదేవుడు.

ఎన్ని అధికారాలున్నా, ఎంత సామ్రాట్టు అయినా అర్ధరాత్రి వేళ అటు వంటి పనులు చేయటం దేనికో శివుడికి కొంచెంగా కూడా అవగతం కాలేదు.

'అర్థం చేసుకోగల వయస్సు కాదు నీది. చిన్న వాడివి. నీకు అనవసరం. పోయి హాయిగా నిద్రపో..' అని చెప్పి అతి బలవంతంగా అతన్ని తిరిగి ఏనుగుల దగ్గరికి నెట్టి, అతను గున్న నడుము మీద తల పెట్టి పడుకున్న తర్వాత, సాగరుల వారు అతనికి ఇచ్చిన ఉత్తరీయాన్ని అతనికి కప్పి వెనక్కి వెళ్ళిపోయాడు వాసుదేవుడు.

పది క్షణికాల తరువాత ఎంత మెలకువగా వుందామని అనుకున్నా వుండ లేకపోయాడు శివుడు... తనకు తెలియకుండానే నిద్రలోకి జారిపోయాడు.

***

ప్రబోధ నగరానికి రక్షణగా నాలుగు వేల కాల్బలాన్ని రెండు వేల మంది అశ్వికుల్ని కాపలా పెట్టాడు శిభావంతుడు. మరో రెండు వేల మందిని, అవసరం అయితే సంపంగి నగరం కేసి వెళ్ళిన వారికి సాయంగా పంపించటానికి సిద్ధంగా వుంచి, మిగిలిన సమస్త సైన్యాలను జ్వలిత సామ్రాజ్యపు రాజధానికేసి నడిపించాడు.

సంపంగి నగరం తమకు వశమైందని, సాగరుడి గజబలం అడవిలోకి పారిపోయిందని తెలిసిన క్షణం నుంచీ అతని ఆనందానికి హద్దులు లేకుండా పోయాయి.

'సాగరుడు సామాన్యుడు కాదు. మన పథకానికి విరుగుడు ఏదో ఒకటి ఆలోచించుకుని, గజాలను రాజధానికేసి తరలిస్తాడు. దుమ్ముతెరలు రేపుతూ ప్రయాణం ప్రారంభించిన సైన్యాన్ని ఒక కొండ గుట్ట మీద నుంచి చూస్తూ, తన మంత్రులతో అన్నాడు.

'మన పథకానికి విరుగుడు ఆలోచించడం అతని వల్ల కాదు ప్రభూ... ఒకవేళ సంపంగి నగరాన్ని వదిలేసి అతను రాజధానికేసి ప్రయాణం అయితే అడ్డుకోవటానికి శ్రావస్తి నగరానికి ఇవతలగా మరికొంత మంది ఆటవికులను వారి ఎలుగు బంట్లతో సిద్ధంగా వుంచడం జరిగింది. ఇక మనం ఆ గజబలాన్ని గురించి మర్చి పోవచ్చు' నమ్మకంగా చెప్పాడు ఒక మంత్రి.

రాము: 'ఇంపాజిబుల్' అనే పదం నా డిక్షనరీలో లేదు.
సోము: ఇప్పుడు బాధ పడి ఏం లాభం? ఆ డిక్షనరీ కొనుక్కునే ముందే చూసుకోవాలి.

***

అమ్మాయి: అలా చూస్తావేంటి? నీకు అక్కా చెల్లెళ్లెరా?
అబ్బాయి: ఉన్నారు. అందుకే చూస్తున్నాను.
అమ్మాయి: అదేంటి?
అబ్బాయి: వాళ్ళకి వదిన కావాలంట.

అనంతంగా నేనే...

అనంతంగా నేనే పరుచుకొని...
అంతా నేనే కావాలని...
పరిశ్రమించే వింత శోధన నీది
ఆ శోధన, ఆ పరిశ్రమ
నీకు మాత్రమే చెందుతూ సాగుతున్న కుటిల శ్రమ.
అందుకే ఒక్కసారి కళ్ళ మూసుకుని
నువ్వు లేని ప్రపంచాన్ని ఊహించుకో
కళ్ల మూసుకుంటే నువ్వే కాదు అక్కడ ఏమీ వుండదు
కానీ నువ్వు వుండాలి.
నువ్వుంటే ఏమిటో నీకు తెలియాలి.
నువ్వు నడిచి వచ్చిన దారుల్ని నువ్వు తెలుసుకోవాలి
నీ కోసం నువ్వు వేసుకున్న ఆ దారుల్ని నువ్వు
చూడగలగాలి
అడ్డదారుల్లో నీవెంట వచ్చింది ఎంత?
నీ అంతటి నువ్వు తెచ్చింది ఎంత?
నీ కోసం నువ్వు తెచ్చుకున్నది ఎంత?
తెచ్చుకుంటే తెచ్చుకున్నావు! భూమి దాన్ని
భరిస్తుందా?
పరిసరాలు తమ పేగుల మడతల్లో దాన్ని ఇమడ్చు
కుంటాయా?
ఆస్వాదయోగ్యం కాని చెత్తను పెంచి అది నీ
ప్రతిభ అనుకుంటున్నావ్!

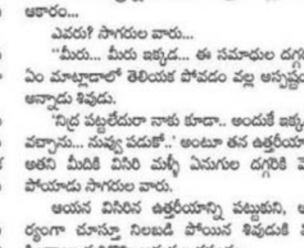

నీలో నువ్వు గుర్తించని జబ్బులతో భూమంతా
కలుషితమైంది
శారీరక దుగ్గతలకి చికిత్స జరిగినట్లే!
నీ మానసిక వ్యాధులకి కూడా వైద్యం అందాలి.
లేకుంటే నువ్వు చేస్తున్న విధ్వంసం
నువ్వు సృష్టిస్తున్న బీభత్సం
జంతు ధర్మాలతో విశ్వవ్యాప్తమవుతోంది
నువ్వు మారాలి...
నకిలీ వైద్యంపై మమకారం వదులుకోవాలి
నీపై నీవే తిరుగుబాటు చేయాలి.
లేకుంటే నీ స్వేద బిందువులే నీకు
శస్త్ర చికిత్స చేస్తాయి.

–అంగులూరి అంజనీదేవి

దానికి మళ్ళీ రెడీ అయిపోతోందట!

'శ్రీరామరాజ్యం' తరువాత నయనతార సినిమాల్లో నటించదనే అందరూ అనుకున్నారు. నయన కూడా అలాగే అనుకుంది. పరిస్థితుల ప్రభావం....తిరిగి కొంత కాలానికే సెకండ్ ఇన్నింగ్స్ మొదలు పెట్టేసింది. సినిమాలు చేస్తే చేసింది కానీ, పద్ధతిగా నటిస్తోందని అనుకున్నారు. మొన్నటి దాకా పద్ధతిగానే కనిపించినా, తిరిగి ఇప్పుడు బికినీకి రెడీ అయిపోతోందట! కోలీవుడ్‌లో ఓ సినిమాలో నయనతార బికినీలో కనిపించనుందన్న వార్తలు బాగా వినిపిస్తున్నాయి. ఇదే కనుక నిజమయితే తెలుగులో కూడా మరోసారి నయనను బికినీలో చూసే అదృష్టం ఆమె అభిమానులకు కలగవచ్చని సినీ జనాలు అంటున్నారు. అయితే బికినీ వార్తలను నయనతార ఇంకా ధృవీకరించలేదు.

'అడవిలో అడుగుపెట్టగానే అవతలికి జారుకున్న కనకయ్యశ్రేష్టి ఏమై పోయాడు?' అడిగాడు శిఖావంతుడు.

'కనకయ్యశ్రేష్టి వంట ఇంటికుందేలు... ఎక్కడికీ పోలేదు... రాజధానికి వస్తే మనకి దొరికిపోతాడు... రాకుండా శ్రావస్తిలోనే వుండిపోతే, రాజధానిని లోబరుచుకున్న వెంటనే మనం ఆ నగరం మీద పడతాము. అతను అతి తేలికగా దొరికిపోతాడు' మరింత నమ్మకంగా చెప్పాడు ఆ మంత్రి.

'మంచి మాటలతో మనల్ని వంచించి ఏదో సాధించ ప్రయత్నించిన అతన్ని వదిలిపెట్టకూడదు... సమర్థులైన వారిని శ్రావస్తికి పంపించి వెంటనే బంధించమని ఆజ్ఞ ఇవ్వండి..' సూటిగా చెప్పాడు శిఖావంతుడు.

అప్పటికప్పుడు ఆరు వందలమంది భటుల్ని సిద్ధం చేశాడు ఆ మంత్రి. 'శ్రావస్తి నగరంలో వున్న సైన్యం చాలా భాగం రాజధానికి తరలించబడినట్లు మనకి తెలిసింది. మీరు నేర్పుగా వ్యవహరించి ఆ నగరాన్ని స్వాధీనం చేసుకుని మండలాధిపతితో పాటు కనకయ్యశ్రేష్టిని కూడా బంధించండి' అని ఆజ్ఞలు ఇచ్చాడు.

నదీ ప్రవాహం మాదిరి కదులుతున్న ఆ మహాసైన్యంలో నుంచి, చిన్న పాయ ఒకటి చీలి పక్కకు ప్రవహించినట్లు, పక్కకు తిరిగి శ్రావస్తి నగరం వైపు ప్రయాణం మొదలు పెట్టారు ఆ సైనికులు అందరు. రెండు రోజుల తరువాత చీకటి సమయంలో నగరాన్ని సమీపించి, ఒక చెట్ల తోపు దగ్గర విశ్రమించారు.

***

ఉదయం నిద్రలేచిన క్షణం నుంచీ చీకటి పడిన తర్వాత నిద్రలకు ఉపక్రమించే వరకూ సాగరుల వారికి, వాసుదేవుడికి జ్వాలకు ఒకటే ఆలోచన.

శిఖావంతుడి భల్లూక సైన్యాన్ని ఎదిరించి తిరిగి సంపంగి నగరాన్ని స్వాధీన పరచుకోవటం ఎలా?

'సంపంగిని వశపరుచుకోవటానికి తొందరపడవలసిన అవసరం లేదు... ఇప్పుడు మీరు రాజధానిని రక్షించుకోవడం అత్యవసరం. శిఖావంతుడు అక్కడ విజయం సాధిస్తే, ఇక అతన్ని అడ్డుకోవడం అసాధ్యం'. రెండవ రోజు సాయం సమయంలో తన అభిప్రాయాన్ని అందరికీ చెప్పాడు అక్కడ కుటీరంలో నివశించే వృద్ధుడు.

'రాజధానికి గజబలాన్ని తరలించాలనే మాట వినటానికీ బాగానే వున్నది. అక్కడ కూడా ఆ భల్లూక సైన్యం ఎదురయితే' కొంచెంగా కూడా తడుముకోకుండా వెంటనే అడిగాడు దూరంగా కూర్చుని వున్న శివుడు.

అక్కడికి వచ్చిన తర్వాత అప్పటివరకూ అతనితో ముఖాముఖీ మాట్లాడ లేదు వృద్ధుడు.

'మేము అందరం వయసు మళ్లిపోయిన వృద్ధులం. అందరిలోకి అతిపెద్ద వృద్ధుడిని నేను. వృద్ధాప్యం వల్ల మా మతులు సరిగ్గా పని చేయటం లేదు. వయసులో వున్న వాడివి నువ్వు. నీ బుద్ధి చురుకుగా కదులుతుంది. నువ్వే చెప్పు ఏదైనా పరిష్కార మార్గం' అన్నాడు వృద్ధుడు.

ఆ మాటల్లో ఏదో వెక్కిరింపు, ఈసడింపు వున్నట్లు వెంటనే అనిపించింది జ్వాలకి. చివ్వున తల ఎత్తి విసురుగా ఏదో చెప్పబోతుండగా, కనుసైగ చేసి ఆపేశాడు వాసుదేవుడు.

'నేను కూడా శివుడి వయసు దానినే. నా బుద్ధి కూడా చురుకుగానే కదులుతుంది. మరి నన్నెందుకు ఆలోచించమని అడగటం లేదు?' అన్యాపదేశంగా తనను వదిలి శివుడిని మాత్రమే ఎత్తి పొడవటం తనకు నచ్చనట్లు మెత్తగా అడిగింది.

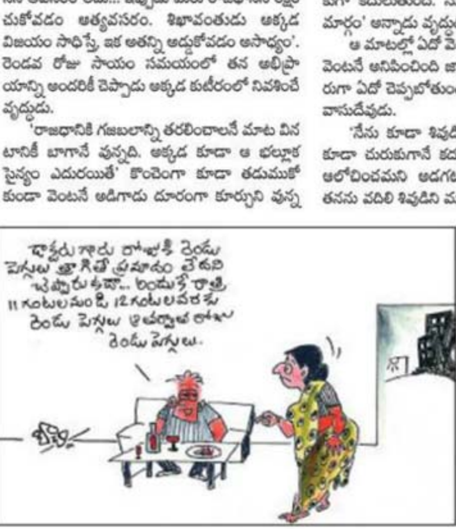

చిన్నగా నవ్వాడు వృద్ధుడు. 'శివుడుకీ నీకు పోలిక ఏమిటి తల్లీ? నువ్వు జ్వలిత సామ్రాజ్యానికి కాబోయే మహారాణివి. వాడు తల్లి ఎవరో తండ్రి ఎవరో తెలియని అనాథ... అనామకుడు' అన్నాడు.

వారి సంభాషణతో తనకు నిమిత్తం లేనట్లు, అందరికీ ఆహారాన్ని సిద్ధం చేసే పనిలో తల మున్కలై వున్నది చారులతాదేవి. ఒక్కసారిగా ఆ పనిని వదిలి విసురుగా కుటీరంలో నుంచి బయటికి వచ్చింది.

'శివుడు అనాథ అనాముకుడు కాదు. వాడు మా బిడ్డ... మా తరువాత సంపంగి నగరానికి కాబోయే మండలాధిపతి..' ఆవేశంగా చెప్పింది.

'తల్లీ... తొందరపడకండి... సంపంగి నగరానికి కాబోయే మండలాధిపతి ఎవరో నిర్ణయించవలసింది ఇప్పుడు కాదు... నిర్ణయించేది కూడా మీరు కారు.. చక్రవర్తి ఎవరిని నియమిస్తే వారు అవుతారు..' అంటూ ఆమెను వారించటానికి ప్రయత్నించాడు వాసుదేవుడు.

అతను చేసిన కనుసైగను గమనించి ఎంతో ప్రయత్నం మీద మాటలు తూలకుండా బిగపట్టుకుంటున్న జ్వాలకు కూడా అంటుకుంది మేనత్త ఆవేశం.

'చక్రవర్తి నిర్ణయించవలసిన అవసరం లేదు. నేను ఈ సామ్రాజ్యానికి కాబోయే మహారాణిని. నేను నిర్ణయిస్తున్నాను. ఈ క్షణం నుంచీ సంపంగి నగరం జ్వలిత సామ్రాజ్యంలో భాగమే అయినా, కలిసి వుండవలసిన అవసరం లేదు. సంపంగి పాలకులకు స్వయం నిర్ణయాధికారం వుంటుంది. ఎవరిని తమ వారసుడిగా సాగరుల వారు నియమించదలుచుకుంటే వారు ఈ నగరానికి పాలకులు అవుతారు... ఇది నిజం... ముమ్మాటికీ నిజం..' తీవ్రమైన కంఠంతో చాలా గట్టిగా చెప్పింది.

ఆమెను ఆపటానికి ప్రయత్నించటం వల్ల ఉపయోగం ఏమీ వుండదని తెలిసి, ఇబ్బందిగా చూస్తున్న వాసుదేవుడి మొఖంలో ఆశ్చర్యం, తాండవించింది.

'ఎందుకు ఆ ఆశ్చర్యం?' అడిగింది జ్వాల.

'ఆటవికులకు పట్టుబడినప్పటి జ్వాలవి కాదు నువ్వు. చాలా ఎదిగి పోయావు తల్లీ..' ఆప్యాయత నిండిన కంఠంతో అన్నాడతను.

'నేను తప్పుగా మాట్లాడానా?' అడిగింది జ్వాల.

(ఇంకా ఉంది)

శివుడు

34

-మధుబాబు

'తప్పు మాట్లాడావని అనలేను గాని, రాజకీయాల గురించి నీకు సరైన అవగాహన లేదని మాత్రం చెప్పగలను. రాజ్యాల గురించి రాచరికంలో వారసుల్ని గురించి మాట్లాడేటప్పుడు మన వ్యక్తిగతమైన ఆప్యాయతలకు అనురాగాలకు ఆవేశ కావేశాలకు స్థానం వుండ కూడదు. సాగరుల వారి అభిప్రాయం ఏమిటో తెలుసుకుంటే నువ్వు మాట్లాడింది తప్పుకాదో నీకే అర్థం అవుతుంది' మృదుస్వరంతో జ్వాలకు చెప్పాడు వాసుదేవుడు.

సాగరుల వారి కేసి చూసింది జ్వాల. చారులతాదేవి నోటివెంట ఏదైనా ఒక మాట వెలుపలికి వస్తే అయన ఆ తరువాత ముందు వెనుకలు ఆలోచించకుండానే, గుడ్డిగా తల ఊపేస్తాడని అందరూ అనుకోవటం ఆమెకు తెలుసు.

శివుడిని తమ వారసుడిగా నిర్ద్వంద్వంగా ప్రకటించింది చారులతాదేవి ఇప్పుడు ఎందుకు కాదని అంటాడు?

'ఇప్పుడున్న పరిస్థితిలో మనం ఇటువంటి మాటలు మాట్లాడుకోవటం పద్ధతి కాదు. మన గజబలాన్ని ఆ ఎలుగుబంటి సైన్యం నుంచి కాపాడు కోవటం ఎలాగో ఆలోచించాలి. సరిహద్దుల దగ్గరికి వచ్చిన శిఖావంతుడి చెంపలు వాయగొట్టి వెనక్కి తరమటం ఎలాగో తెలుసుకోవాలి' అంటూ దీర్ఘంగా నిట్టూర్చి జ్వాల మొఖంలోకి సూటిగా చూశాడు సాగరుల వారు.

'ఇప్పుడు జ్వలిత సామ్రాజ్య రక్షణకు సహాయపడే ఉపాయం చెపితే సువర్ణానదికి ఆవలివైపున వున్న ఆట వికుల్నయినా సరే సంపంగి నగరానికి ప్రభువుల్ని చేయవచ్చు. నగరం క్షేమంగా వుండాలి. నా సామ్రాజ్యం కుశలంగా వుండాలి... అంతే' ఖచ్చితమైన కంఠంతో చెప్పాడు తన చివరి అభిప్రాయాన్ని.

చారులతాదేవి వెలిబుచ్చిన అభిప్రాయాన్ని ఆయన రెండో ఆలోచన లేకుండా బలపరుస్తాడని గట్టిగా అనుకున్న జ్వాలకు మతిపోయినంత పని అయింది ఆ మాటల్ని వినేసరికి.

కుటీరంలో నుంచి బయటికి వచ్చి ద్వారం దగ్గరే నిలబడి వున్న చారులతాదేవికి కూడా అదే మాదిరి అయింది కాబోలు - విపరీతమైన రోషంతో ఎర్ర కలువల మాదిరి మారిపోయిందామె వదనం.

సాగరుల వారి మాటలకు విరుద్ధంగా ఏదో చెప్పటానికి ప్రయత్నం చేసింది ఆమె. మాటలు పెదవుల్ని దాటి బయటికి రాకముందే చేతిని ఎత్తి అడ్డుకున్నాడు ఆయన.

'శివుడు నీ బిడ్డే. నేను కాదని అనటం లేదు. నీ వైభవానికి, వైభోగానికి వాడు వారసుడే అనటంలో ఎటువంటి అసందర్భము లేదు. అయినా సరే సంపంగి నగరానికి సంబంధించినంత వరకూ, నగర శ్రేయస్సే మనకి ముఖ్యం. సంపంగి జ్వలిత సామ్రాజ్యంలో భాగం... స్వయం ప్రతిపత్తి వున్నా లేకపోయినా మనం చక్రవర్తి అధికారానికి లోబడి వుండ వలసిందే... జ్వాల కాబోయే మహారాణి మాత్రమే... మహారాణి కాదు..' అన్నాడు దృఢస్వరంతో.

'అదికాదు ప్రభూ... నేను చెప్పేది ఏమిటంటే?' అంటూ మరోసారి మాటల్ని సాగదీయపోయింది చారులతాదేవి.

'చాలు దేవీ.. ఈ విషయాన్ని ఇక్కడితో వదిలి వేయటం చాలా మంచిది. మనం దేశదిమ్మరుల మాదిరి అడవులు పట్టింది వారసులు ఎవరో తెలుసుకోవడం కోసం కాదు. నగరాన్ని రక్షించుకోవడం ఎలాగో తెలుసుకోవటం కోసం' చురుకుగా చూస్తూ అన్నాడు సాగరుల వారు.

జరిగిన కథ

జ్వలిత సామ్రాజ్యంలో సంపంగి నగర రాజ్యాధినేత సాగరుడు పెంచుతున్న అనాథల్లో ఒకడు శివుడు. అతడు పరాక్రమశాలి. జనహిత చర్యలే అతడి నైజం. అడుగడుగునా తన వీరత్వాన్ని రుజువు చేసుకుంటూ అందరిమన్ననలూ పొందుతాడు. శత్రురాజు శిఖావంతుని కుట్రల గురించి రాజుకు ముందుగానే కబురు జేరవేస్తాడు. ప్రధాన గూఢచారి వాసుదేవుణ్ణి, యువరాణి జ్వాలను ఆపదల నుండి రక్షిస్తాడు. శివుడి పరాక్రమం చూసి అబ్బురపడుతుంది జ్వాల. అతడి పుట్టుపూర్వోత్తరాలు ఆరా తీస్తుంది. శత్రురాజు 5 వేల మంది సైన్యాన్ని,వందలాది భల్లూకాలను మోహరించిన విషయాన్ని శివుడు పసిగట్టి వర్తమానం జేరవేస్తాడు. ఈ లోపు శత్రురాజు సైన్యం సంపంగి నగర గ్రామాలపై దాడులు చేస్తుంటే శివుడు,జ్వాల వారిని తిప్పికొట్టారు. శత్రుసైన్యం సంపంగినగరం కోటను చుట్టుముడుతుంది. మరోవైపు జ్వాలానగర చక్రవర్తి యుద్ధసన్నాహం చేస్తుంటే, శిఖావంతుడు భల్లూకాలను యుద్ధంలోకి ఎందుకు దింపాడో తెలుసుకునే పనిలో పడతాడు శివుడు. ఆ తర్వాత...

తను చెప్పదలుచుకున్న మాటల్ని తనలోనే దాచుకుని, విసురుగా కుటీరం లోకి వెళ్ళిపోయింది చారులతాదేవి.

చక్రవర్తి మహాబలుల వారికి సాగరుల వారు ఎంత విధేయుడో, పూర్తిగా తెలిసి వచ్చేసరికి, సిగ్గుతో వివర్ణమైంది జ్వాల వదనం. 'నన్ను మీరు క్షమించాలి. తొందరపాటు తనంతో అతిశయపు మాటలు మాట్లాడాను' వెంటనే చెప్పిందామె చిన్న కంఠంతో.

బరువుగా నవ్వి, ఆమె తల నిమిరాడు సాగరుడు. 'అతిశయం ప్రదర్శించే అర్హత నీకు వున్నది... మరేం ఫరవాలేదు' అన్నాడు.

నోరు తెరిచి ఒక్కమాట కూడా మాట్లాడకుండా, విప్పారిన నేత్రాలతో అందరివంకా చూస్తూ కూర్చుని వున్నాడు వృద్ధుడు. చారులతాదేవి అభిప్రాయాన్ని వినేసరికి ఒకింత కాంతివంతం అయింది అతని వదనం... సాగరుల వారి మాటలకు చిన్నబోయింది.. గాఢమైన నిట్టూర్పు ఒకటి వెలువడింది అతని నాశికా రంధ్రాలలో నుంచి.

సాగరుల వారు గమనించలేదు గాని, వాసుదేవుడు మాత్రం చూడనే చూశాడు. ఎవరూ గమనించకుండా జ్వాలకు సైగ చేశాడు.

'అదే పనిగా ఆలోచిస్తూ కూర్చుంటే ఎదుట వున్న సమస్యకు సమాధానం లభించకపోగా, కొంగ్రొత్త అనుమానాలు పుట్టుకు వస్తాయి ఒక్కోసారి... కొద్దిసేపు ఎటువంటి మాటలు మాట్లాడకండి... మనసులు ప్రశాంతం అవుతాయి' అంటూ లేచి సెలయేటి దగ్గరికి వెళ్ళిపోయాడు వృద్ధుడు.

'శివుడిని గురించిన మాటలు వచ్చినప్పుడల్లా అతని వదనంలో రకరకాల భావాలు ప్రత్యక్షం అవుతున్నాయి... కొంచెం గట్టిగా గమనిస్తూ వుండటం మంచిది' జ్వాలకు మాత్రమే వినిపించేటట్లు చెప్పాడు వాసుదేవుడు.

'అతనికి శివుడికి సంబంధం ఏదైనా వుండి వుంటుందా?' ఆశ్చర్యంగా అడిగింది జ్వాల.

'అడవి చివర నివశించే ఇతనికి, నగరంలో

PREVIOUS PAGE

NEXT PAGE

నాలుగు గోడల మధ్య పెరిగి పెద్ద వాడవుతున్న శివుడికి మధ్య సంబంధం వుండటం కష్టమే అయినా అసంభవం మాత్రం కాదు. శివుడు నగరంలోనే జన్మించాడని చెప్పటానికి ఆధారాలు లేవు. నువ్వు కొంచెం హెచ్చరికగా వుంటే ఏదైనా ఆధారం లభించవచ్చు' అన్నాడు వాసుదేవుడు.

తల ఊపి కుటీరంలోకి నడిచింది జ్వాల. తన గజదళం దగ్గరికి వెళ్ళి పోయాడు సాగరుల వారు. శివుడి వెనుకే అతని ఏనుగుల దగ్గరికి పోయాడు వాసుదేవుడు.

***

కట్టెల పొయ్యి మీద పెద్ద మట్టి పాత్రను పెట్టి, అడవిలో లభించే వెదురు బియ్యంతో అందరికీ జావను కాస్తోంది చారులతాదేవి.

'ఈ పొగ తగిలితే నీ కళ్ళు మంటలు పెడతాయి. వెళ్ళి వెలుపల కూర్చో' అంటూ జ్వాలను వెనక్కి పంపించేయటానికి ప్రయత్నించింది.

'నేను వెళ్ళి వెలుపల కూర్చుంటే మళ్ళీ వాదనలు మొదలవుతాయి. కాబోయే మహారాణినే గాని, ఇప్పుడు మాత్రం కాదని అంటున్నారు సాగరుల వారు.. ఆయనతో వాదన పెట్టుకోవటం నాకు ఇష్టం లేదు' నవ్వుతూ చెప్పింది జ్వాల.

'శివుడి మీది ప్రేమ' నాతో లేనిపోని మాటలు మాట్లాడించింది గాని, ప్రభువులు చెప్పిందే నిజం. మా

శివుడు జన్మ రహస్యానికి సంబంధించిన బలమైన సాక్ష్యం ఒకటి అడవిలో సాగరుని గురువు నివాసంలో ఉండటాన్ని పసిగడుతుంది జ్వాల. ఈలోపు వృద్ధుడైన ఆ గురువు అడవిలో భల్లూకాలను వలవేసి పట్టుకునేందుకు ప్రత్యేక ఏర్పాట్లు చేయడాన్ని చూస్తాడు శివుడు. తేనె, అడవి పక్షుల ఎరకు ఆశ పడి భల్లూకాలు రావడం, ఒక భల్లూకాన్ని ఆయన నేర్పుగా ఉచ్చులో బిగించడం శివుణ్ణి అబ్బుర పరుస్తుంది.

భావాలు ముఖ్యం కాదు. మా నగరం క్షేమంగా వుండటం ముఖ్యం' తను కూడా నవ్వుతూనే చెప్పింది చారులతాదేవి.

'బయటినించి చూస్తే నువ్వు నీ ప్రభువు ఉత్తర దక్షిణ ధృవాల మాదిరిగా కనిపిస్తారు గాని, మీరిద్దరూ ఒకటే. తోడు దొంగలు' అన్నది జ్వాల.

కట్టెల పొయ్యి దగ్గర్నించి లేవకుండానే, చేతిని జాచి ఆమె నెత్తి మీద ఒక మొట్టికాయ వేసింది చారులతాదేవి... ఆప్యాయంగా.

'ఎన్ని అభిప్రాయ బేధాలున్న భార్యాభర్తలన్న తర్వాత ఎప్పుడో ఒకచోట ఒకటైపోవాలి. శివుడంటే ప్రభువుల వారికి నా కంటె ఎక్కువ అభిమానం. నేను బయటికి కనిపిస్తాను. వారు కనిపించరు.. అంతే తేడా' అన్నది.

భగభగలాడుతున్న కట్టెలు ఎందుకనో ఉన్నట్లుండి మంటలకు బదులు దట్టమైన పొగల్ని వెలువరించటం మొదలుపెట్టేసరికి కుటీరంలో నిలబడటం కష్టమైపోయింది జ్వాలకి.

'నేను ముందే చెప్పాను... నువ్వు ఈ పొగని భరించలేవని. మొండి పిల్లవి... బయటికి వెళ్ళిపో..' పమిట చెంగుతో కనులు అద్దుకుని, పొడు గాటి పొగ గొట్టంతో కట్టెలు ఊదుతూ చెప్పింది చారులతాదేవి.

పక్కనే వున్న గోడను ఆసరగా చేసుకుని, కళ్ళను గట్టిగా మూసుకుంటు అడుగులు వేసింది జ్వాల. కనులు మూసుకోవడం వల్ల, వెనుక ద్వారానికి ఒక పక్కగా పెట్టి వున్న పెద్ద బుట్ట ఆమెకు కనిపించలేదు.

అడవిలో దొరికే రకరకాల పళ్ళు ఫలాలను సేకరించి, ఆ బుట్టలో భద్రపరిచాడు వృద్ధుడు. దారికి అడ్డుగా వుండకుండా వెనుక ద్వారం దగ్గర పెట్టాడు.

మండుతున్న కళ్ళను తెరువకుండానే వెనుక ద్వారం దగ్గరికి బయలు దేరిన జ్వాల పాదాలకు తగిలి ఇంతెత్తున లేచి బయటికి దొర్లింది ఆ బుట్ట.

'చూసుకుని అడుగు వేయవద్దా? చూడు ఎలా పడిపోయిందో!' అంటూ చారులతాదేవి హెచ్చరించే సరికి, కళ్ళు తెరిచి చూసింది జ్వాల.

చిందరవందరగా పడిపోయి వున్న పళ్ళు ఫలాలు అన్నింటినీ ఒకటొకటిగా ఎత్తి మళ్ళీ బుట్టలో పడవేయబోతుండగా వచ్చింది ఆమెకు ఆ అనుమానం.

'అత్తా... అత్తా.. బయటికి రా' ఉన్నట్లుండి అదోరకమైన ఉద్వేగం తన మనస్సును ఉత్సాహ పరుస్తుండగా బిగ్గరగా పిలిచింది.

ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ పొయ్యి దగ్గర్నించి లేచి ఆమె దగ్గరికి వచ్చింది చారులతాదేవి.

'చూడు. ఈ బుట్టని సరిగ్గా చూడు...' అన్నది జ్వాల.

చూసింది చారులతాదేవి. వెదురు చువ్వలతో తయారుచేయబడిన బుట్ట కాదు అది. యుద్ధ బాణాలను తయారుచేసే కలపను సన్నగా చీల్చి అల్లబడినట్లు స్పష్టంగా తెలుస్తోంది.

'ఎవరు తయారుచేశారో గాని, వారి నైపుణ్యాన్ని మెచ్చుకుని తీరాలి. చాలా అందంగా వున్నది..' అన్నదామె.. తిరిగి పొయ్యి దగ్గరికి పోబోతూ.

కనులు చిట్లించి ఆమె మొఖంలోకే చూస్తున్న జ్వాల పెదవుల మీదికి వెంటనే పరిగెత్తుకు వచ్చింది ఒక చిరునవ్వు.

'కట్టెల పొగ నీ కళ్ళనే కాదు. మనసును కూడా మూసుకునేటట్లు చేసేసింది. సరిగ్గా చూడు...' అంటూ చేయిపట్టుకుని ఆపింది.

ఆశ్చర్యం, అనుమానం కలగలసిన చూపులతో మళ్ళీ బుట్టకేసి తిరిగింది చారులతాదేవి.

'బాగుంది జ్వాల... అల్లిక అద్భుతంగా వుంది. అచ్చు మనం పాత సామాను కొట్టంలో చూసిన బుట్ట మాదిరిగానే -' అంటూ, అదిరిపడి మాటల్ని ఆపివేసింది.

'అదీ సంగతి... ఇప్పుడు నీ కనులే కాదు మనసు కూడా తెరుచుకుంది. ఇది ఖచ్చితంగా మీకు శివుడు ఎటువంటి బుట్టలో దొరికాడో అటు వంటిదే' అంటూ నేల మీద చతికిలపడి బుట్టని వడిలోకి తీసుకున్నది జ్వాల.

'పరాయి వారి వస్తువును గురించి మనం ఇలా మాట్లాడుకోవటం మంచిది కాదు... వదిలేయ్' అన్నది

చారులతదేవి.

'మనం దాన్ని ఎత్తుకుపోవాలని అనుకోవటం లేదు. ఇటువంటి దాన్నే ఇంతకు ముందు చూశామని చెప్పుకోవటంలో తప్పు ఏమీలేదు..' అంటూ మరింత దీక్షగా ఆ బుట్టని పరిశీలించటం మొదలు పెట్టింది జ్వాల.

పొగలు వెలువరిస్తున్న కట్టెల్ని ఊది మంటలు తిరిగి ప్రత్యక్షం అయ్యేటట్లు చేయాలన్న మాట మరిచిపోయి, ఆమె పక్కనే కూర్చున్నది చారులతాదేవి.

'మన దగ్గర వున్నది దానికి జోడీ అయి వుంటుంది. రెండూ ఒకే విధంగా వున్నాయి... ఈ బుట్ట ఎవరిదో...'

Copyright 2010-2013 @ Navyaweekly.com, All rights Reserved. This site Best viewed in 1024X768

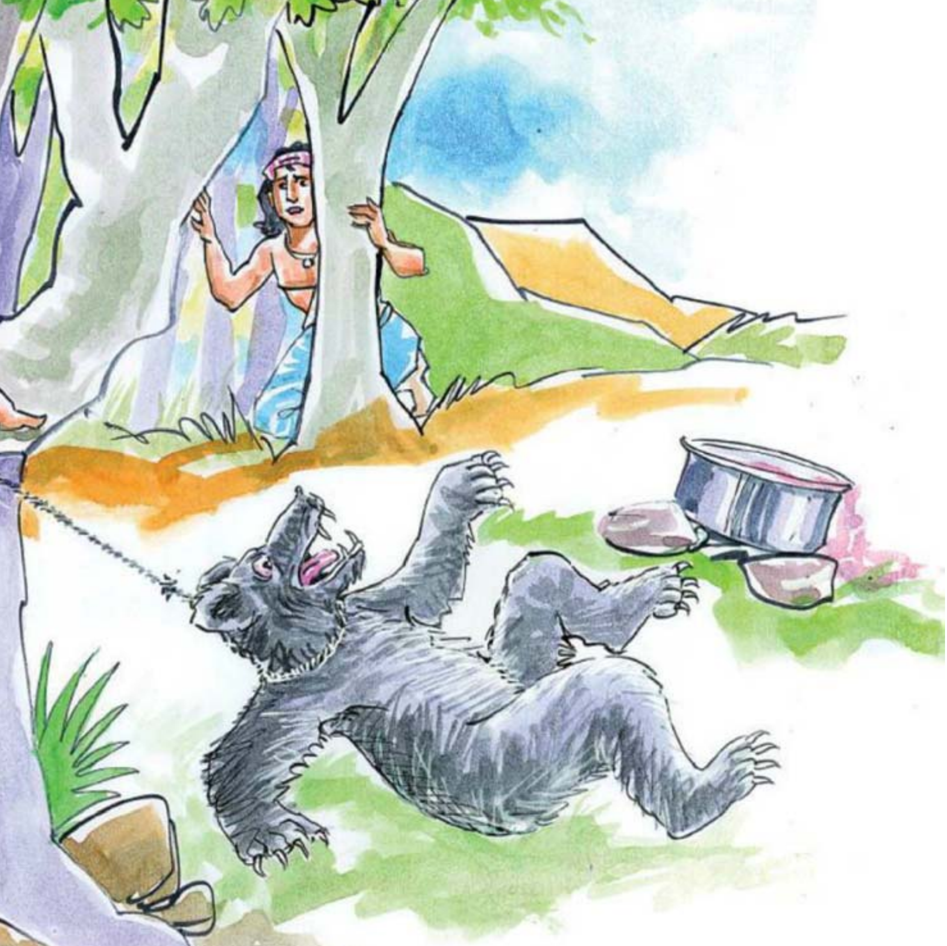

అంటున్న జ్వాల నోటిని గట్టిగా అదిమింది ఆమె.

'సాగరుల వారి గురువుగారిదే ఈ బుట్ట... వేరే వారిది ఇక్కడికి ఎలా వస్తుంది?' అని అడిగింది.

'అయితే ఆయన్ను అడగటం తప్ప వేరే మార్గం లేదు...' అంటూ బుట్టని కుటీరంలో పెట్టి ముందు భాగంలోకి బయలుదేరింది జ్వాల. రెండు అడుగులు కూడా వేయకముందే చేయిపట్టుకుని ఆపేసింది దారులతాదేవి.

'ఇప్పుడున్న పరిస్థితుల్లో ఈ మాటలు వింతగా విచిత్రంగా కనిపిస్తాయి. ఈ గండం గట్టెక్కిన తర్వాత చూద్దాం... అప్పటివరకూ ఏమీ మాట్లాడ వద్దు' అన్నది.

'ఏదైనా ఆలోచన నా మనస్సులోకి వస్తే వెంటనే దాన్ని ఆచరణలో పెట్టటం నాకు ఇష్టం. తర్వాత చూద్దామని పక్కకు నెట్టడం నాకు అల వాటు లేదు' అన్నది జ్వాల.

'ఏ పనికైనా సమయం సందర్భం అంటూ రెండూ వుంటాయి. ఇప్పుడు ఈ పనికి అవి లేవు... ఇందాకటి చర్చ మళ్ళీ మొదలౌతుంది. సాగరుల వారికి కోపం వచ్చేస్తుంది. నా మాట విని నోరు మూసుకో... నెమ్మదిగా విచారణ చేద్దాం..' విశదంగా వివరంగా చెప్పింది దారులతాదేవి.

రెండు క్షణికాల తర్వాత గట్టిగా నిట్టూర్చి, తల ఊపింది జ్వాల. 'శివుడి జన్మ రహస్యానికి సంబంధించిన ఆధారం ఒకటి అనుకోకుండా మనకి కనిపించింది. ఇటువంటివే మరికొన్ని ఈ చుట్టుపట్ల అగుపించటానికి అవకాశాలు వున్నాయి... ఎవరితోను ఏమీ చెప్పకుండా వాటిని నేను వెతికి పట్టుకుంటాను. నాకు ఏమైనా అభ్యంతరమా?' అని అడిగింది.

'ఎవరికీ ఎటువంటి ఇబ్బంది కలుగకుండా నువ్వు ఎని పరిశోధనలు చేసినా నాకు ఎటువంటి అభ్యంతరమూ లేదు..' నవ్వుకున్నది ఆమె.

కుటీరంలోకి నెట్టిన బుట్టవంక మరోసారి చూసి ముందు ద్వారంలో నుంచి బయటికి వెళ్ళిపోయింది జ్వాల.

***

గలగలమని మృదుమధుర ధ్వనులు చేస్తూ ప్రవహిస్తున్న సెలయేరు ఏమంత పెద్దది కాదు... లోతు కూడా ఏమంత అధికంగా లేదు..

PREVIOUS PAGE NEXT PAGE

అయినా సరే అవతలి పక్కకు పోవటానికి కొన్ని బండరాళ్ళను తెచ్చి ఒక చోట వరుసలో వంతెన మాదిరి పేర్చాడు వృద్ధుడు.

ఆ బండల మీద అడుగులు వేసి, దుస్తులు తడిసి పోకుండా అవలి పక్కకు పోయాడు శివుడు.

ఎత్తుగా ఎదిగి వున్న ఒక చెట్టు కొమ్మను విరిచి, చురుమూరల పొడవుండే ఆయుధం మాదిరి తయారు చేసుకున్నాడు.

'చీకట్లు కమ్ముకోబోతున్న సమయంలో పొదల్లో తిరగటం మంచిది కాదు. ఏం చేస్తున్నావురా శివుడు? ఎందుకు దండం?' ఇవతలి వడ్డున బండరాళ్ళ మీద కూర్చుని వున్న వాసుదేవుడు వెంటనే అడిగాడు అతన్ని.

'ఊరికే కూర్చుంటే ఏమీ తోచడం లేదు.. కాస్సేపు అలా అలా తిరిగి వస్తాను' అంటూ సమాధానం కోసం ఎదురు చూడకుండా పొదల్లోకి వెళ్ళిపోయాడు శివుడు.

రెండు క్షణికాలు ఆగి తను కూడా లేచాడు వాసుదేవుడు. సెలయేటి దగ్గరికి పోకముందే వడివడిగా అడుగులు వేస్తూ వచ్చింది జ్వాల. తమ మాటల్ని ఆలకించే వాళ్ళు ఆ చుట్టుపట్ల ఎవరూ లేరని నిశ్చయం చేసుకుని, చిన్నకంఠంతో కుటీరంలో తను చూసిన బుట్టని గురించి అతనికి చెప్పింది.

నొసలు ముడి వేసి శ్రద్ధగా వింటున్న వాసుదేవుడి వదనం ఒక్కసారిగా విప్పారింది ఆ మాటలు ముగిసే సమయానికి.

'మంచి విషయాన్ని చక్కగా కనిపెట్టావు.. వీలు చూసుకుని మనం సాగరుల వారి గురువును అడిగేద్దాం' అన్నాడు.

'ఆ వీలు చూసుకునేది ఎప్పుడు?' అడిగింది జ్వాల.

'మన నగరాన్ని రక్షించుకునే మార్గం కనిపించిన తర్వాత అప్పటివరకూ ఇటువంటి మాటలు మాట్లాడటమే కాదు వాటిని గురించి ఆలోచించటం కూడా తప్పే అవుతుంది' అన్నాడు వాసుదేవుడు.

'అత్తయ్యకూడా ఇలాగే చెప్పింది... మీరందరూ ఒకే గురువు దగ్గర విద్యాభ్యాసం చేశారా?' అసహనంగా అడిగింది జ్వాల.

చిన్నగా నవ్వి ఆమె శిరస్సు నిమిరాడు వాసుదేవుడు. 'ఇంకా కొంచెం ఎదిగిన తర్వాత నువ్వు కూడా ఇలాగే మాట్లాడతావు... కొంచెం ఓపిక పట్టు' అన్నాడు.

ముక్కును గట్టిగా ఎగబీల్చి, అసహనంగా నేలను తన్ని, వెనక్కి వెళ్ళి పోయింది జ్వాల. శివుడి వెనుకే పొదల్లోకి పోయే ఆలోచనను విరమించుకుని, తిరిగి బండరాళ్ళ దగ్గరే కూర్చుండిపోయాడు వాసుదేవుడు.

శివుడు ఎటువంటి బుట్టలో దొరికాడో, అటువంటిదే సాగరుల వారి గురువు దగ్గర వున్నది. శివుడు దొరికిన బుట్టలో తమకు కనిపించిన వస్త్రం వంటివి కూడా ఇతని దగ్గర మిగిలి వుంటాయా??

కుటీరం లోకి పోయిన జ్వాలను వెనక్కి పిలిచి, ఆ ఆలోచనను ఆమెకు వినిపించాలన్న కోరికను అతి బలవంతంగా అదుముకున్నాడు అతను. తొందరపాటు మనిషి జ్వాల. అప్పటికప్పుడు కుటీరాన్నంతా తిరగదోడి గోల గోల చేసేస్తుంది. అది మంచిది కాదు.

ఎంత ప్రయత్నించినా మనసులో నుంచి ఆ ఆలోచనల్ని అవతలికి నెట్టడం చేతకాకపోవడంతో, విసుగ్గా తల విదిలించి బండరాళ్ళ దగ్గిర్నించి లేచాడు అతను. చిన్నగా నడుస్తూ సాగరుల వారి గజదళం దగ్గరికి బయలుదేరాడు.

***

చుట్టూ వున్న పొదలన్నిటిని పరిశీలనగా చూస్తూ

చేయను పొమ్మందట!

ప్రిన్స్ పక్కన నటించే అవకాశం వస్తే ఏ హీరోయిన్ అయినా ఎగిరి గంతేస్తుంది. అలాంటిది శృతి హాసన్ మాత్రం 'నో' అని చెప్పేసిందట! మహేష్ బాబు 'ఆగడు'లో హీరోయిన్ కోసం ఇప్పటికే చాలా మంది హీరోయిన్ల పేర్లు బయటికి వచ్చాయి. మొన్నామధ్య తమన్నా అనుకుని ఆనక ఆమెను కాదని శృతి హాసన్ అనుకున్నారు. శృతిహాసన్‌ను తీసుకోవాలని చిత్ర యూనిట్ అనుకుంది కానీ, శృతి అనుకోలేదు. డేట్లు లేవన్న సాకుతో తన దగ్గరకు వచ్చిన ఆ చిత్ర యూనిట్‌కు 'నో' చెప్పేసి వెనక్కి పంపేసింది. వరుసగా హిట్లు వచ్చేసరికి శృతికి కళ్ళు నెత్తికెక్కాయని అంటున్నారు. అదీ నిజమేనేమో! లేకపోతే మహేష్ సినిమాను కాదంటుందా?

అడుగులు వేస్తున్న శివుడి నాశికా రంధ్రాలకు సోకింది ఒక తియ్యటి వాసన.

ఎక్కడివాడక్కడ ఆగిపోయి గట్టిగా ఎగబీల్చాడు నాశికను.

చీకటి సమయంలో విచ్చుకునే అడవిపూలు కూడా మధురమైన వాసనలు వెదజల్లుతాయని తెలుసు అతనికి.

కాని అది పూల వాసన కాదు. బాగా పరిచయమైనటువంటిదే..

ఎప్పుడు ఎక్కడ ఎలా పరిచయం అయిందో జ్ఞప్తికి తెచ్చుకోవటానికి ప్రయత్నం చేస్తూ మరో పది అడుగుల దూరం వెళ్ళి ఉన్నట్లుండి ఒక చెట్టు దగ్గర ఆగిపోయాడతను.

తేనె వాసన అది... కొండరాళ్ళకు, ఎత్తయిన చెట్టు కొమ్మలకు వ్రేలాడే తేనె పట్లు ఎక్కువగా వున్న ప్రదేశంలో నిలబడితే అటువంటి సుగంధమే తెలియవస్తుంది.

తనకు తెలియకుండానే తలఎత్తి తాను ఏ చెట్టు క్రింద నిలబడ్డాడో ఆ చెట్టు కొమ్మల్లోకి చూశాడు అతను.

చీకట్లు దట్టం అవటం వల్ల ఏమీ కనిపించలేదతనికి. పెద్ద పెద్ద కొమ్మలు మాత్రం రెండు దర్శనం ఇచ్చాయి.

'వెలుగు వున్నప్పుడు వచ్చి వెతకటం బాగుంటుంది. తేనెలో ముంచిన పదార్థాలంటే గున్నకి మహా ఇష్టం' అనుకుంటూ వెనుతిరగబోతుండగా కనిపించింది అతనికి.. పది ధనువుల దూరంలో వున్న పెద్ద పొద దగ్గర ఒక కదలిక...

ఝల్లుమన్నది అతని శరీరం. అతనికి తెలియకుండానే వెంట తీసుకు వచ్చిన చెట్టుకొమ్మని బిగించి పట్టుకున్నాయి చేతులు.

కనిపించినట్లే కనిపించి ఆ పొద అవతలి భాగంలోకి వెళ్ళిపోయింది ఒక ఆకారం.

గుబగుబలాడుతున్న గుండెల్ని చిక్కబట్టుకుని, మెల్లిగా ముందుకు నడిచాడు శివుడు. పది క్షణికాల తర్వాత ఆ పొదని సమీపించాడు. చెట్టు కొమ్మను గాలిలోకి ఎత్తి పట్టుకుని ఒక్కసారిగా అవలిపక్కకు దూకాడు.

పెద్ద వెడల్పాటి మట్టి పాత్రని పొద దగ్గిర పెట్టి, సన్నగా పొడుగ్గా వున్న తోలు తిత్తిలో నుంచి ఏదో ద్రవాన్ని ఆ పాత్రలోకి వంపుతోంది అతనికి కనిపించిన ఆకారం.

'ఎవరు నువ్వు? ఏం చేస్తున్నావు ఇక్కడ?' కరకు కంఠంతో అడగాలని అనుకున్నాడు శివుడు. అడుగుతూనే పైకెత్తి పట్టుకున్న చెట్టుకొమ్మతో భుజాల మీద బలంగా కొట్టాలని నిర్ణయించుకున్నాడు.

అంతవరకూ చక్కగానే జరిగిపోయింది. నోరు తెరిచిన తర్వాత మాటలు బయటికి వచ్చే సమయంలో తల ఎత్తి అతని వంక చూసింది ఆ ఆకారం.

నోటికి బలమైన చెయ్యి ఏదో అడ్డం వచ్చినట్టు నోటిలోనే ఆగిపోయాయి మాటలు. గాలిలోకి ఎత్తిన చెట్టు కొమ్మ అతనికి తెలియకుండానే క్రిందికి వాలిపోయింది.

'రహస్యంగా సంచరించాలని అనుకుంటున్న శత్రువు నిన్ను చూడగానే, భయంతో వణికిపోతూ, నీ ప్రశ్నకు సమాధానం ఇస్తాడని అనుకుంటున్నావా?' తోలుతిత్తిని క్రిందపెట్టి, చేతుల్ని తన చర్మపు దుస్తులకు తుడుచు కుంటూ లేచి నిలబడ్డాడు సాగరుల వారి గురువుగారైన వృద్ధుడు.

సిగ్గుతో ఎర్రగా కందిపోయింది శివుడి మొఖం.

'క్షమించాలి... చీకటి మూలంగా సరిగ్గా చూడలేకపోయాను' తలవంచు కుంటూ అస్పష్టంగా సమాధానం ఇచ్చాడు.

'ఆయుధం అంటూ పట్టుకోనేకూడదు. పట్టుకున్న తర్వాత అశ్రద్ధ అస్సలు పనికి రాదు. ఎవరినైనా ఎదిరించటానికి సిద్ధపడినప్పుడు అన్ని విషయాలు కూలంకషంగా పరిశీలించి చూసుకున్న తర్వాతనే ముందుకు రావాలి..' అతన్ని క్రింది నించి పైదాకా పరిశీలనగా చూస్తూ అన్నాడు వృద్ధుడు.

'తేనెవాసన చాలా గట్టిగా తగులుతోంది... ఈ చుట్టుపట్ల తేనె పట్లు ఏమైనా వున్నాయా?' తెలివిగా మాటామారుస్తూ అడిగాడు శివుడు.

'తేనెపట్లు ఈ లోయలో ఎక్కడా లేవు..' అన్నాడు వృద్ధుడు.

'మరి నాకు సోకుతున్న వాసన ఎక్కడినించి' అని అడుగుతూ క్రిందికి చూసి, ఆ మాటల్ని మధ్యలోనే ఆపేశాడు శివుడు.

పొద దగ్గర వృద్ధుడు పెట్టిన పాత్రలో తొణుకు తొణుకుమంటోంది తేనె. అతను క్రింద పెట్టిన తోలు తిత్తిలో కూడా తేనె వున్నట్లే కనిపిస్తోంది.

'ఇది.. ఈ పాత్ర... ఎందుకు?' అయోమయంగా చూస్తూ అడిగాడు అతన్ని. 'ఎర వేస్తున్నాను' ముక్త

అత్తగారు

భార్య: ఏమండీ! రైల్లో ప్రయాణించేటప్పుడు ప్రమాదకరమైనవి ఏవీ వెంట తీసుకెళ్ళకూడదట గా?

భర్త: అవును! ఇప్పుడెందుకా విషయం?

భార్య: రేపు మీ అమ్మగారిని తీసుకుని రైల్లో ఊరెళ్ళమన్నారుగా? ఎలా?

సరిగా సమాధానం ఇచ్చి, దగ్గర్లోనే వున్న ఇంకో పొద దగ్గరికి పోయాడు వృద్ధుడు.

ఆ మాట తనకు అర్థం కాలేదని చెప్పటానికి బిడియపడ్డాడు శివుడు. తనంతట తానే తెలుసుకోవాలని నిశ్చయించుకుంటూ అతన్ని అనుసరించాడు.

ఎప్పుడు పట్టుకున్నాడో గాని, అడవికోళ్ళ వంటి నాలుగు పెద్దపెద్ద పక్షుల్ని పట్టుకుని, పారిపోకుండా వాటి పాదాల్ని రెండింటినీ సన్నపాటి దారంతో గట్టిగా కట్టివేసి ఆ పొద దగ్గర పెట్టి వుంచాడు వృద్ధుడు. శివుడు చూస్తూ వుండగానే దుస్తుల్లో నుంచి చిన్నకత్తిని బయటికి తీసి వాటి మెడల మీద చిన్నచిన్నగాట్లు పెట్టాడు.

ప్రాణాలు తీసే గాట్లు కావు అవి.. అయినాసరే వెల్లువలా వెలుపలికి వచ్చింది రక్తం. వెలుపలికి వచ్చిన వెంటనే ఆ ప్రదేశమంతా నెత్తుటి వాసనతో మలిన పడిపోయింది.

ఒక్కొక్క పక్షిని విడివిడిగా పైకి ఎత్తి ఎదుట వున్న పొదకి వ్రేలాడ దీశాడు వృద్ధుడు.

పాదాలు బంధింపబడ్డాయే గాని, వాటి రెక్కలు మాత్రం విడి పడే వున్నాయి. ఇప్పుడు వాటిని తపతపమని కొడుతూ బిగ్గరిగా కిక్కిరించటం మొదలు పెట్టాయి ఆ పక్షులు.

ఒక పక్కనుంచి మధురమైన తేనె వాసన. మరొక పక్క నుంచి వెగటు కలిగించే రక్తపు వాసన. ఆ రెండింటినీ మించి ఆ పక్షులు చేస్తున్న సవ్వడి. ఎరవేయటమనే మాటకు వృద్ధుడు చెప్పకుండానే అర్థం అవగంత అయిపోయింది శివుడికి.

'అడవి జంతువుల్ని వేటాడటానికి ఆ ఏర్పాట్లు చేస్తున్నాడు అతను... శిఖావంతుడి సైన్యం అడవిలోకి ప్రవేశించినప్పుడు దూరంగా పారి పోయిన జంతువులు బహుశా ఆ లోయ దగ్గరికే వచ్చి వుంటాయి.

ఆ వచ్చిన వాటిలో ఎలుగుబంట్లు ఏవైనా కనిపించే అవకాశం వున్నదేమో అతన్నే అడిగి తెలుసుకోవాలన్న కోరిక వెంటనే కలిగింది శివుడికి.

కోరిక అయితే కలిగింది కాని, అడిగే అవకాశం మాత్రం లభించలేదు. అడవి పక్షులు రెక్కల్ని తపతపలాడిస్తూ కెక్కిరించటం మొదలు పెట్టగానే గిరుక్కున వెనుతిరిగాడు వృద్ధుడు. తేనెతో నిండిన పాత్ర దగ్గర పడవేసిన తోలుతిత్తిని తీసి శివుడికి అందించాడు. 'దాన్ని తీసుకుని నువ్వు కుటీరం దగ్గరికి వెళ్ళిపో... నేను కాస్సేపటి తర్వాత వస్తాను' అంటూ అతన్ని వెనక్కి నెట్టాడు.

ధైర్యం తెచ్చుకున్నాడు శివుడు. 'మీరు ఏ జంతువును వేటాడాలని అనుకుంటున్నారు?' అని అడిగాడు.

'ఇప్పుడు కాదు... తర్వాత చెప్తాను. ముందు ఇక్కడి నించి వెళ్ళిపో. తేనె వాసన గాలి వాలున లోయ చివరిదాకా వెళ్ళిపోయి వుంటుంది' అంటూ అతన్ని మరోసారి వెనక్కి నెట్టబోతూ ఆగిపోయాడు వృద్ధుడు.

వారిద్దరూ నిలబడి వున్న ప్రదేశానికి పాతిక ధనువుల దూరంలో వున్న పొదలో విపరీతమైన కదలిక మొదలు కావటమే అందుకు కారణం.

'వాసన తగిలితే వెతుక్కుంటూ వచ్చేస్తాయని అనుకున్నానే గాని, ఇంత తొందరగా పరిగెత్తుకు వస్తాయని ఊహించలేదు.. వెళ్ళిపో... ఆలస్యం చేస్తే ప్రాణాలకు ప్రమాదం..' అంటూ వేగంగా పరిగెత్తి, అంతకు ముందు శివుడు ఏ చెట్టుక్రింద నిలుచున్నాడో ఆ చెట్టుమీదికి ఎగబ్రాకాడు వృద్ధుడు.

అతనితోపాటుగా కదిలి వెనక్కి అయితే వచ్చాడు గాని, అతను ఆదేశించినట్లు దూరంగా వెళ్ళిపోలేదు శివుడు. అతను ఎక్కిన చెట్టుకు పది అంగల దూరంలో వున్న ఇంకో చెట్టు చాటున నిలబడి ముందుకు తొంగి చూశాడు. చూసిన వెంటనే దాహం వేస్తున్నట్లు ఎండుకు పోయాయి అతని పెదవులు. వేపాకులు నమిలినట్లు చేదుగా తయారయింది నోరు.

చురకత్తుల వంటి కోరలు బయటికి కనిపించేలా నోళ్ళు తెరిచి, ఎనుబోతుల మాదిరి ఎగిరిఎగిరి దూకుతూ తేనె పాత్ర వున్న పొద దగ్గరికి వచ్చేశాయి మూడు ఎలుగుబంట్లు.

ఒకేసారి పాత్రమీదికి ఎగబడ్డాయి మూడు...

తేనె వాసన తగిలితే వాటికి పిచ్చెక్కిపోతుందని తెలుసు శివుడికి. వృద్ధుడు వేసిన ఎర వాటికోసమేనని ముందుగానే తెలుసుకోలేక పోయిన తన తెలివి తక్కువతనాన్ని నిందించుకుంటూ చుట్టూ చూశాడతను.

'చర్మం కోసమో, మాంసం కోసమో, కత్తుల వంటి పంజాల కోసమో వాటిని చూడాలని అనుకోలేదు తను. పట్టుకోవాలి... ప్రాణాలతో పట్టుకుని, అవి ఏనుగుల మీదికి ఎలా ఎగబడుతున్నాయో గమనించాలి... వృద్ధుడు గనుక వాటిని మాంసం కోసమే వేటాడాలని అనుకుంటే తన ఆలోచనను అతనికి చెప్పి, వాటిని చంపకుండా ఆపాలి....

వట్టి చేతులతో వాటిని పట్టుకోవటం అసాధ్యం. అసంభవం... బలమైన రజ్జువులు కావాలి.

పొడవాటి తాళ్ళ వంటి అడవి తీగెలు ఏమైనా కనిపిస్తాయేమోనని చుట్టు చూసిన శివుడికి ఆ తీగెలు కనిపించలేదు గాని, చెట్టు మీది నించి క్రిందికి దూకి ఎలుగుల దగ్గరికి పోతున్న వృద్ధుడు కనిపించాడు.

తేనెతో తొణుకు తొణుకులాడుతున్న పాత్రను ముందుగా చేరుకోవాలన్న తొందరలో ఒకదానితో ఒకటి పోటీపడి ఒకేసారి ఆ పాత్రను సమీపించాయి ఎలుగులు. ఆ సందడిలో పాత్ర తిరుగబడి అందులోని తేనె అంతా నేల పాలు అయింది.

నేల పాలయిన తేనెను నాకటం కోసం అవి ఒకదానితో ఒకటి గొడవ పడటం మొదలుపెట్టాయి. చూస్తూ చూస్తూ వుండగానే తీవ్రమైన పోరాటంగా మారిపోయింది అది.

బరువుగా వున్నాయి వాటి శరీరాలు. భయంకరంగా వినవస్తున్నాయి వాటి గురకలు. పంజాలతో రక్కుకుంటూ, కోరలతో కొరుక్కుంటూ ఒకదాన్ని మరొకటి గాయ పరచుకోవటం సాగించాయి.

పది క్షణికాల తరువాత పక్కకు దొర్లి పోరాటాన్ని విరమించుకున్నది ఒక ఎలుగు. తేనె మీది భ్రమను వదిలేసి, వృద్ధుడు పొదకు కట్టిన అడవి పక్షుల దగ్గిరికి వెళ్ళింది.

చెట్టు మీది నించి కిందికి దూకిన వృద్ధుడు అటువంటి అవకాశం కోసమే ఎదురు చూస్తున్నాడు కాబోలు. తాను ధరించి వున్న చర్మపు దుస్తుల క్రింది నించి పొడవాటి తాడును బయటికి తీసి గాలిలోకి విదిలించాడు.

ఉచ్చు ముడివేసి వున్నది ఆ త్రాడు చివరి భాగంలో, గింగిరాలు తిరుగుతూ గాలిలోకి లేచి సూటిగా పోయి అడవి పక్షుల్ని అందుకోవటానికి వెనుక కాళ్ళ మీద లేచిన ఎలుగుబంటి మెడకు చుట్టుకున్నది ఆ ఉచ్చు.

గావురుమని అరిచి క్రింద పడిపోయింది అది.

(ఇంకా వుంది)

సంతాన సాఫల్యతకు సృష్టి IVF ICSI

• 45 సం॥లు పైబడిన స్త్రీలలో & కుటుంబ నియంత్రణ ఆపరేషన్ అయిన వారిలో సంతాన సాఫల్యత.

• IUI, IVF, ICSI

• సరొగసి & ఎగ్ డొనేషన్

log on: surrogacyindia.biz

✆998943 2345, 998946 2345

సృష్టి టెస్ట్ ట్యూబ్ బేబి సెంటర్

కె.పి.హెచ్.బి.కాలనీ, కూకట్‌పల్లి, హైదరాబాద్-72.

జడ్.పి. జంక్షన్, మహారాణిపేట, విశాఖపట్నం-2,

లిటిల్‌కృష్ణ థియేటర్ ఎదురు, కొత్తపేట, గుంటూరు-2,

వెంకటరత్నం వీధి, సూర్యారావుపేట, విజయవాడ-2.

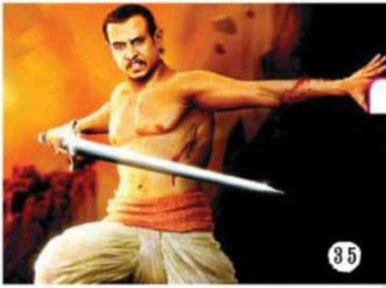

శివుడు

35

-మధుబాబు

దట్టంగాను, చాలా దళసరిగాను, బరిశె మొన కూడా చొచ్చుకు పోలేనంత మందంగాను వుంటాయి ఎలుగుబంటి రోమాలు. మాంసం కోసమే వృద్ధుడు వేటాడుతున్నట్లయితే, తాడును విసరటం వల్ల ఎటువంటి ఉపయోగము వుండదని అని పించింది శివుడికి.

అతను ఎలుగు మెడచుట్టు తగిలించిన ఉచ్చు, ఏ ఇతర జంతువు మీది కైనా విసిరి వుంటే చిటికెలో గట్టిగా బిగుసుకునేది. కన్ను మూసి కన్ను తెరిచేటంతలో ప్రాణాలు తీసేసి వుండేది.

క్రిందపడిన ఎలుగుకు మాత్రం ఎటువంటి హాని కలిగించలేక పోయింది అది. జానెడు వెడల్పున నోటిని తెరిచి, చెవులు చిల్లులు పడి పోయేటట్లు భీకరమైన ధ్వనులు చేస్తూ క్రింద నించి లేచింది అది.

'గున్న ఏనుగు మాదిరి గుడ్లు మిటకరించి చూడకు. సాయం చెయ్...' అని శివుడిని హెచ్చరిస్తూ, తన చేతుల్లో ఉన్న తాడు రెండో కొనను పక్కనే వున్న చెట్టు మొదలుకు కట్టేశాడు వృద్ధుడు. నడుముకు వ్రేలాడుతున్న కత్తిని తీసి ముందుకు పరిగెత్తాడు.

'చంపద్దు... దాన్ని చంపవద్దు... ప్రాణాలతో పట్టుకోవాలి' హడా వుడిగా తన మనసులోని మాటను బయటపెట్టాడు శివుడు.

వినిపించుకోలేదా వృద్ధుడు. వినిపించుకునే వ్యవధి కూడా లేదు. ఎందుకంటే కత్తిని పట్టుకుని అతను ఆ ఎలుగు దగ్గరికి పోకముందే, అతన్ని గమనించాయి తేనె పాత్ర దగ్గర తగాదా పడుతున్న ఎలుగులు రెండు.

జరిగిన కథ

జ్వలిత సామ్రాజ్యంలో నంపంగి నగర రాజ్యాధినేత సాగ రుడు పెంచుతున్న అనాథల్లో ఒకడు శివుడు. అతడు పరాక్రమ శాలి. జనహిత చర్యలే అతడి నైజం. అడుగడుగునా తన వీరత్వాన్ని రుజువు చేసుకుంటూ అందరి మన్ననలూ పొందుతాడు. శత్రురాజు శిఖావంతుని కుట్రల గురించి రాజుకు ముందుగానే ఖబురు చేర వేస్తాడు. ప్రధాన గూఢచారి వాసుదేవుణ్ణే, యువరాణి జ్వాలను ఆప దల నుండి రక్షిస్తాడు. శివుడి పరాక్రమం చూసి అబ్బురపడుతుంది జ్వాల. అతడి పుట్టుపూర్వోత్తరాలు ఆరా తీస్తుంది. శత్రురాజు 5 వేల మంది సైన్యాన్ని,వందలాది భల్లూకాలను మోహరించిన విష యాన్ని శివుడు పసిగట్టి వర్తమానం చేరవేస్తాడు. ఈ లోపు శత్రు రాజు సైన్యం నంపంగి నగర గ్రామాలపై దాడులు చేస్తుంటే శివుడు, జ్వాల వారిని తిప్పికొట్టారు. శత్రుసైన్యం నంపంగి నగరం కోటను చుట్టుముడుతుంది. మరోవైపు జ్వాలానగర చక్రవర్తి యుద్ధ సన్నాహం చేస్తుంటే, శిఖావంతుడు భల్లూకాలను యుద్ధంలోకి ఎందుకు దింపాడో తెలుసుకునే పనిలో పడతాడు శివుడు. సాగరుని గురువు తేనెను, వక్షుల్ని ఎరగా వేసి ఉచ్చు బిగించి భల్లూకాన్ని బంధించడం చూసి అబ్బురపడతాడు శివుడు. ఆ తర్వాత...

Copyright 2010-2013 @ Navyaweekly.com. All rights Reserved. This site Best viewed in 1024X768

'వచ్చేయండి... వెనక్కి వచ్చేయండి..' బిగ్గరగా అరిచాడు శివుడు.

వెనక్కి గెంతాడు వృద్ధుడు. నేలబారుగా పెరిగి వున్న ఒక అడవి తీగె ఎడమ కాలిని చుట్టుకోవడంతో వెల్లకిలా పడిపోయాడు.

గుండెలు జలదరించేటట్లు గురకపెట్టి ఒకేసారి అతని మీదికి దూకాయి ఆ రెండు ఎలుగులు. మెడను చుట్టుకుని వున్న ఉచ్చుముడిని పంజాలతో ఛేధించటానికి ప్రయత్నం చేస్తూ, తను కూడా ఎగిరి దూకింది మూడో ఎలుగు.

ఏం చేయాలో అర్థం కాని పరిస్థితిలో చిక్కుబడి పోయాడు శివుడు. క్రింద పడిపోయిన వృద్ధుడి పని అయిపోయినట్లే.. పోటుగాడి మాదిరి ముందుకు పోతే తను కూడా ప్రాణాలను పోగొట్టుకోవాల్సిందే. గిరుక్కున వెనుతిరిగి వచ్చిన దారినే సెలయేటి దగ్గరికి పారిపోవటమే ఉత్తమం.

ఆ కోరిక ఎంత బలంగా మనసులో ప్రవేశించినా, ఎందుకనో, అతని అడుగులు మాత్రం వెనక్కి తిరగ లేదు. వృద్ధుడి మీదికి ఎగబడుతున్న ఎలుగులు తనను చూస్తే పొరపాటున కూడా వదిలి పెట్టవని తెలుస్తూనే వున్నా, తన చేతిలోని చెట్టు కొమ్మను బిగించి పట్టుకుని, దారుణమైన కేకలు పెడుతూ ముందుకు దూకాడు.

ఉన్నట్లుండి వినవచ్చిన ఆ పొలికేకలు క్షణికం పాటు... ఒకే ఒక్క క్షణకాలం పాటు ఎలుగుల్ని బిత్తర పోయేటట్లు చేశాయి. వృద్ధుడి మీదికి పోయి పంజాలతో అతని గుండెల్ని గాయపరచబోతున్నవి కాస్తా తలలు తిప్పి అతనికేసి చూశాయి.

ఆ ఒక్క క్షణంలోనే గిర్రుగిర్రుమంటు తిరిగి, దగ్గర్లో వున్న ఎలుగు ముఖం మీద పడింది శివుడి చేతిలోని చెట్టు కొమ్మ. వంటి మీది రోమాలయితే మందంగా వుంటాయి గాని, మూతి మీద మాత్రం అటువంటి రక్షణ ఏమీ లేక పోవటంతో, ఫెడీమని తగిలింది దెబ్బ.

చెవులు చిల్లులు పడిపోయేటట్లు భీకరంగా అరుస్తూ, వెనక్కి దొర్లింది ఆ ఎలుగు. ఉచ్చుముడికి దొరికిపోయిన ఎలుగు మీద పడి దాన్ని కూడా తల్లక్రిందులు చేసేసింది.

తను కొట్టిన దెబ్బ ఎటువంటి ఫలితాన్ని ప్రసాదించిందో చూసుకునే తీరిక శివుడికి లేదు.. మీదికి వచ్చేసిన మూడో ఎలుగు మీదికి చెట్టు కొమ్మను ఎత్తే వ్యవధి లేక పోవటం వల్ల, బరిశె మాదిరి ముందుకు చాచి బలంగా పొడిచాడు దాని నోటిలో.

సూటిగా పోయి అంగిలిని గాయపరిచింది కాబోలు ఆ ఆయుధం. మొదటి ఎలుగు మాదిరి భీకరంగా అరవక పోయినా, అదే శృతిలో గురక పెడుతూ వెనక్కి దొర్లింది అది కూడా.

ఆ కాస్త వ్యవధి చాలనిపించింది శివుడికి. చటుక్కున వదిలేశాడు. చెట్టుకొమ్మని, గబుక్కున క్రిందికి వంగి, అమాంతంగా పైకి ఎత్తాడు వృద్ధుడిని.

'దెబ్బతిన్న ఎలుగులు పిచ్చి ఎక్కినట్టు ప్రవర్తించి, విధ్వంసం సృష్టిస్తాయి... పారిపోవాలి మనం.. దూరంగా వెళ్ళిపోవాలి' అంటూ తన చేతుల్లో నుంచి జారి క్రింద పడిపోయిన కత్తి కోసం కూడా వెతుకులాడకుండా, పట్టి చేతులతోనే వెనక్కి పరుగు మొదలు పెట్టాడు వృద్ధుడు.

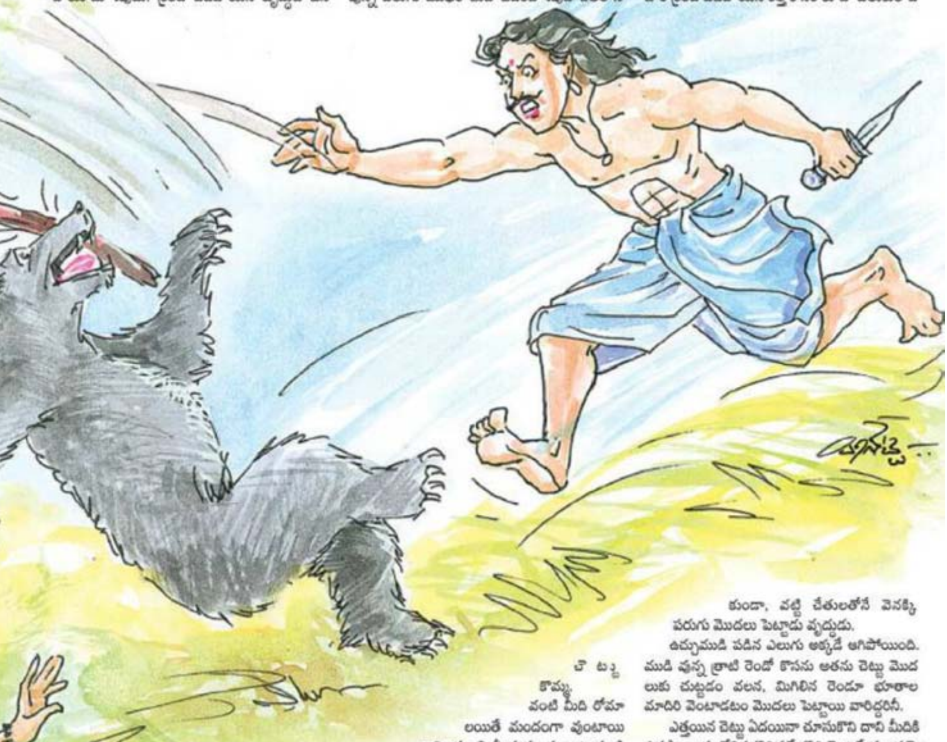

ఉచ్చుముడి పడిన ఎలుగు అక్కడే ఆగిపోయింది. ముడి వున్న త్రాటి రెండో కొనను అతను చెట్టు మొదలుకు చుట్టడం వలన, మిగిలిన రెండూ భూతాల మాదిరి వెంటాడటం మొదలు పెట్టాయి వారిద్దరినీ.

ఎత్తయిన చెట్టు ఏదయినా చూసుకొని దాని మీదికి ఎగప్రాకాలన్న కోరిక కలిగినట్లే కలిగి వెంటనే మాయమై పోయింది శివుడి మనసులోనుంచి.

మనుష్యులు మాత్రమే కాదు... ఎలుగులు కూడా ఎక్కగలవు వృక్షాల మీదికి... అటువంటి ఆలోచన లేని పనులు చేసి వాటిని తప్పించుకోవటం కుదరని పని.

'పరిగెత్తరా శివుడు... ఇంకా వేగంగా పరిగెత్తు... వచ్చేస్తున్నాయి పిశాచాలు..' పరుగు ఆపకుండా భుజాల మీదినించి వెనక్కి చూసిన వృద్ధుడు వున్నట్లుండి హెచ్చరించడంతో ఒక్కసారిగా అంతం అయి

Copyright 2010-2013 @ Navyaweekly.com, All rights Reserved. This site Best viewed in 1024X768

చివరకు తెగించేసింది...!

టాలీవుడ్‌లో నిలదొక్కుకోవాలని అమలాపాల్ చేసిన ప్రయత్నాలన్నీ దాదాపు విఫలమయ్యాయి. ఇక చివరి అస్త్రంగా స్కిన్‌షోను బయటకు తీసింది. స్కిన్‌షోకూ, ఎక్స్‌పోజింగ్‌కు తనకు ఏమాత్రం అభ్యంతరం లేదంటూ టాలీవుడ్ దర్శకనిర్మాతలకు చెబుతోందట! ఇలా అన్నా సినిమాలు దక్కించుకోవాలని అమలా ఆశపడుతోంది.

వృద్ధుడి హెచ్చరికలో అసత్యం అంటూ ఏమీ లేదు... మూడు అడుగుల దూరంలోకి వచ్చేశాయి ఎలుగులు... గట్టిగా ఒక ఎగురు ఎగిరితే సూటిగా నడుముల మీద పడతాయి.

విపరీతమైన దాహం వేస్తున్నట్లు ఎండుకుపోయింది శివుడి గొంతు. 'మీరు ముందు పరిగెత్తండి.. వాటిని నేను ఆపగలనేమో చూస్తాను' అంటూ తన దట్టీలోనే వున్న చురకత్తిని చేతుల్లోకి తీసుకున్నాడు.

అతను అటువంటి పని ఏదో చేస్తాడని తనకు ముందే తెలిసినట్లు చటుక్కున అతని చేయి పట్టుకుని, తనతోపాటుగా పరిగెత్తించాడు వృద్ధుడు.

ఇంకా సమీపంలోకి వచ్చేశాయి ఎలుగులు... ఒక్క అడుగు.. ఒకే ఒక్క అడుగు వేగంగా వేస్తే చాలు... దొరికిపోతారు వారిద్దరు.

***

'శివుడు ఏడి?' తన ఏనుగులు దగ్గర్నించి కుటీరం దగ్గరికి వస్తూ, కుటీరం వెలుపల నిలబడి వున్న జ్వాలను అడిగాడు సాగరుల వారు.

'తను ఎక్కడికి పోతున్నాడో, ఏం చేయబోతున్నాడో ఎప్పుడయినా ఎవరికయినా ముందుగానే చెపుతాడా?' చిరుకోపంతో అడిగింది ఆమె.

'వాడు సెలయేటిని దాటి పొదల్లోకి పోయాడు' వెనుకనుంచి సమాధానం ఇచ్చాడు వాసుదేవుడు.

'చీకటి పడిన తర్వాత పొదల్లో వాడికేమిటి పని? ఎందుకు పోయాడు?' అసహనంగా అడిగాడు సాగరుల వారు.

'అదేమిటో వాడికే తెలియాలి... వాడికంటే ముందుగా మీ గురుదేవుడు కూడా అటే వెళ్ళాడు..' నవ్వుతూ చెప్పాడు వాసుదేవుడు.

ఆ మాటల్ని వినగానే ఉపశమించాలి సాగరుల వారి అసహనం. కాని అలా జరుగలేదు. 'శిఖావంతుడి సైన్యం అడవిలోకి వచ్చిన వెంటనే జంతువులన్నీ ఇటుగానే పారిపోయి వచ్చినయ్. ఏమరుపాటుగా వుంటే మీద పడి ప్రాణాలు తీస్తాయి. ఆ సంగతి నా గురుదేవుడికి తెలుసు. తెలిసి కూడా వాడిని వెంట బెట్టుకుని ఎందుకు పోయినట్లు?' అన్నాడు.

'వెంట బెట్టుకుపోలేదు... అసలు వాడు వెనుక వస్తున్నట్లుగా కూడా ఆయనకి తెలిసి వుండకపోవచ్చు' అన్నాడు వాసుదేవుడు.

సాగరుల వారి అసహనం కాస్తా ఆందోళనగా మారిపోయింది. 'కాగడ తీసుకో... ఒకసారి అటుగా వెళ్ళి చూసి వద్దాము' అన్నాడు.

అనటంతో ఆగలేదు. చీకటి వేళల్లో అటువంటి పనుల కోసమే ముందుగా సిద్ధం చేసి, కుటీరం పక్క భాగంలో పెట్టిన కాగడాల్లో రెంటిని తనే వెలిగించి ఒకటి వాసుదేవుడికి ఇచ్చాడు.

'నేను కూడా వస్తున్నాను... ఆగండి..' అంటూ అతని సమాధానం కోసం ఎదురు చూడకుండా తాను కూడా ఇంకో కాగడాని తీసుకుని, కుటీరం వెలుపల భగభగలాడుతున్న నెగడులో పెట్టి వెలిగించింది జ్వాల. వారి వెనుకగా పరుగుతీసింది.

'శివుడు... ఒరేయ్ శివుడు. ఎక్కడ? ఎక్కడ వున్నావురా?' పెద్ద కంఠంతో పిలవటం మొదలు పెట్టాడు వాసుదేవుడు. సెలయేటిని అధిగమించి పొదల్లోకి అడుగుపెట్టిన వెంటనే.

***

'వచ్చేసినయ్‌రా... దగ్గరికి వచ్చేసినయ్..' ఎగుసుకు వస్తున్న ఆయాసాన్ని అదుముకోవటానికి ప్రయత్నం చేస్తూ శివుడిని హెచ్చరించాడు వృద్ధుడు.

అతను పని కట్టుకుని ప్రత్యేకంగా చెప్పాల్సిన అవసరం లేకుండా ఆ విషయం తెలుస్తూనే వున్నది శివుడికి.

'అరేయ్ శివుడు... నువ్వు వెళ్ళిపో.... ఆ కత్తిని నాకు ఇవ్వు' ఉన్నట్లుండి చేతిని జాస్తూ అన్నాడు వృద్ధుడు.

అంతకుముందు మాదిరి వేగంగా కదలలేక పోతున్నాడు అతను. ఆయాసం అధికం అయిపోతున్నట్లు అస్పష్టంగా వున్నాయి మాటలు.

కత్తిని అందుకుని అతను వెను తిరిగే లోపల మీదికి దుమికి తమ పంజాలకు పని చెప్పేస్తాయి ఎలుగులు.... ఎదురుదాడి చేసేందుకు అవసరమైన వ్యవధిని అవి ఇవ్వవు.

'అయిపోయిందిరా నా పని.... ఇంక పరిగెత్తటం నా వల్ల కాదు..' అంటూ ఒక్కసారిగా ఆగిపోయాడు వృద్ధుడు.

కనుచివరల నుంచి అతనివంకే చూస్తున్నాడు శివుడు... అతను ఆగి పోగానే తను కూడా ఆగి పోయాడు.

ఒక్కసారిగా వచ్చి వారిద్దరి మీద పడాలి వెనుక వున్న భూతాలు. అయితే అలా జరగలేదు... ఆగి పోయిన వెంటనే ఆగిన చోటే నిలబడి వుండలేదు శివుడు. పక్కకు జరిగి వృద్ధుడి మీద పడ్డాడు. అతని భుజాల చుట్టూ చేతులు చుట్టి అతన్ని కూడా క్రింద పడవేశాడు.

వారిద్దరూ ఆగిపోతారని గాని, క్రింద పడతారని

వెళ్ళిపోయాయి. పది అడుగుల దూరం పోయిన తర్వాత గాని వాటికి తెలియలేదు. శత్రువులిద్దరూ వెనుకే వుండి పోయిన సంగతి. తెలిసిన వెంటనే అవి కూడా వెనక్కి తిరిగాయి.

ఎగసుకు వస్తున్న ఆయాసాన్ని అణచుకోవటానికి ప్రయత్నం చేస్తూ, క్రింది నించి లేచి, తన చురకత్తిని వాటికేసి జాచాడు శివుడు....

సరిగ్గా అప్పుడే అతని చెవులకు చేరింది వాసుదేవుడి కంఠం! ఒరేయ్ శివుడు... ఎక్కడ? ఎక్కడ వున్నావురా?' అంటూ.

విపరీతమైన సంతోషంతో ఉక్కిరిబిక్కిరి అయిపోతూ, గొంతెత్తి ఒక గావుకేక పెట్టాడు శివుడు... గుండెలు జలదరించేలా ధ్వనిస్తుందని అతను అనుకున్నాడు గాని, ఆయాసం మూలకంగా పీలగా వినవచ్చిందది.

మూడు గంతుల్లో అతని మీదికి క్రిందనే వున్న వృద్ధుడి మీదికి వచ్చి పడవలసిన ఎలుగులు - ఎందుకనో ఒక్కసారిగా ఆగిపోయాయి...

ఆశ్చర్యంగా చూసిన శివుడికి వెంటనే కనిపించాయి కాగడాలు... పొదల మీదినించి వస్తున్న గాలి తెరలు తగిలి భగభగలాడుతున్నాయి అవి.

'శివుడు... ఎక్కడ? ఎక్కడరా?' అని మరోసారి కేక వేయబోతూ, పిశాచాలు మాదిరి నిలబడి వున్న ఎలుగుల్ని చూచాడు వాసుదేవుడు.

'ప్రభూ... జాగ్రత్త..' అని సాగరుల వారిని హెచ్చరిస్తూ, తన కాగడాతో సహా వాటికి మీదికి దుమికాడు.

అతనితోపాటు సాగరుల వారు, ఆయన వెనుకగా జ్వాల అందరూ ముందుకు వచ్చేసరికి వేగంగా దిగజారిపోయింది ఎలుగుల ధైర్యం.. నిశారుగా నిలుచున్నవి కాస్తా ముందు పాదాలను నేలకు ఆనించి అతి వేగంగా అడవిలోకి పరిగెత్తాయి.

'నీకు అసలు బుద్ధి అనేది లేదురా.. చీకటిపడిన తర్వాత ఎవరైనా ఒంటరిగా వేటకు వస్తారా? మేము రావడం క్షణం ఆలస్యం అయి వుంటే ఏమైపోయి వుండేవాడివి?' కోపంగా అంటూ శివుడి దగ్గరికి వచ్చి, క్రింద వున్న వృద్ధుడిని చూడగానే, అదిరిపడి మాటల్ని ఆపేశాడు వాసుదేవుడు.

'మీరు కూడా వీడితో చేతులు కలిపారా?' చేతిని అందించి లేపి నిలబెడుతూ ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.

'శిఖావంతుడి భల్లూక సైన్యం మీ ఏనుగుల్ని ఎలా చెదరగొట్టిందో తెలుసుకోవటానికి తను కూడా ఒక ఎలుగుబంటిని పట్టుకోవటానికి ప్రయత్నం చేస్తున్నాడు... అవునా కాదా?' చిరుకోపంతో అడిగాడు వృద్ధుడు.

అవునని తల ఊపాడు వాసుదేవుడు.

'ఒకదాన్ని పట్టుకుని వాడికి బహుమతిగా ఇవ్వాలని నేను ఇటుగా వచ్చాను... నా వెనుకే వాడు కూడా తయారయ్యాడు..' చెప్పాడతను.

'మరి దేన్నయినా పట్టుకున్నారా?' అడిగాడు వాసుదేవుడు.

తల ఊపి జరిగినదంతా చెప్పాడు వృద్ధుడు.. 'వెనక్కి వెళ్ళి చూద్దాం... ఆ ఎలుగు ఇంకా అక్కడే వుండి వుండవచ్చు' అంటూ తిరిగి వెనక్కి దారి తీశాడు.

పారిపోయిన ఎలుగులు పొదలచాటున మాటు వేసి మళ్ళీ మీదికి దుముక కుండా వుండేందుకు కాగడాల్ని గాలిలో ఊపుతూ వెంట నడిచారు అందరూ.

పాత్రతో ఎలుగుల్ని ఆకర్షించిన ప్రదేశాన్ని చేరుకోవటానికి.

మెడకు చుట్టుకున్న ఉచ్చును వదిలించుకోవటానికి పిచ్చి పిచ్చిగా ప్రయత్నం చేస్తూ అక్కడే వుండవలసిన మొదటి ఎలుగు మాత్రం వారికి కనిపించలేదు. తనను చుట్టుకున్న త్రాటిని కోరలతో కొరికి ఛిన్నాభిన్నం చేసి, అడవిలోకి పారిపోయింది అది... ఆ చుట్టుపట్ల ఎక్కడా కనిపించలేదు వారికి.

***

'ప్రభువులు వాసుదేవుడితో కలిసి పొదల్లోకి వచ్చి వుండకపోతే ఈ పాటికి నువ్వు ప్రాణాలు వదిలేసి వుండే వాడివి... ఇంకెప్పుడూ ఇటువంటి పనులు చెయ్యబోకు' జరిగినదంతా జ్వాల చెప్పగా విని, కోపంగా శివుడిని హెచ్చరించింది చారులతాదేవి.

ఆమె మట్టిపాత్రలో అందించిన జావను తాగుతూ బుద్ధిగా తల ఊపాడు శివుడు.

'తల ఊపడం కాదు.. నాకు మాటను ఇవ్వు... ఇంకె ప్పుడు ఎలుగుబంట్ల కోసం పొదల్లోకి పోనని..' పట్టు దలగా అన్నది ఆమె.

'వెళ్ళను తల్లీ... బుద్ధి వచ్చింది... అసలు ఇక మీదట వాటి ఊసే తల పెట్టను' తడుముకోకుండా చెప్పాడు శివుడు.

ఫక్కున నవ్విన జ్వాల చారులతాదేవి కోపంగా చూసేసరికి, చటుక్కున తల వంచుకున్నది.

'ఎందుకే ఆ నవ్వు?' కోపంగా అడిగింది ఆమె.

'ఎలుగుబంట్ల జోలికి పోకపోతే శిఖావంతుడి సైన్యాన్ని ఎదిరించే మార్గం ఎలా తెలుస్తుంది అత్తా?' అడిగింది జ్వాల.

'ఆ తెలుసుకునేది ఏదో పెద్దవాళ్ళు తెలుసు కుంటారు.. మీరు విరగబడి ప్రాణాల మీదికి తెచుకోవా ల్సిన అవసరం లేదు..' ఖచ్చితంగా చెప్పి కుటీరంలోకి వెళ్ళిపోయింది చారులతాదేవి.

జావను తాగిన తర్వాత మట్టి పాత్రను క్రింద పెట్టి నెమ్మదిగా తన ఏనుగుల దగ్గరికి పోయాడు శివుడు. తొండాన్ని ఊపుతూ అతని దగ్గరికి వచ్చి తలతో అతని గుండెల్ని తడిమింది గున్న. దగ్గరికి జరిగి నిలబడ్డాయి పెద్దవి రెండు.

సాగరుల వారి గురుదేవుడు ఎలుగు మీద ఉచ్చును విసిరిన దగ్గర్నుంచీ మొదలు పెట్టి, సాగరుల వారు కాగడాలతో వచ్చినంత వరకూ వివరంగా వాటికి చెప్పాడు శివుడు.

'శిఖావంతుడి సైన్యాన్ని ఎదిరించే మార్గం ఒకటి నాకు తెలిసినట్లే తెలిసి అంతలోనే ఎటో వెళ్ళి పోయింది... గుర్తు చేసుకోవటానికి ప్రయత్నం చేస్తు న్నాను... కాని గుర్తుకు రావడం లేదు' అని అన్నాడు.

తమ ఉనికి అతనికి, అతని ఏనుగులకు తెలియ కుండా కొంచెం ఆవలగా వున్న పొదచాటున కూర్చుని అతని మాటలన్నిటినీ విన్నారు వాసుదేవుడు, జ్వాల.

'ఎలుగుబంట్లు మీద పడి ప్రాణాలు తీసేస్తాయని భయపడినట్లున్నాడు... మతిమరుపు వచ్చేసింది' చిన్న కంఠంతో అన్నది జ్వాల.

'ఏ విషయంలో మతిమరుపు?' ఆశ్చర్యంగా అడి గాడు వాసుదేవుడు.

'మనం పట్టుకు వెళ్ళిన కాగడాల్ని చూసి ఆ ఎలు గులు బెదిరాయి... నిప్పును చూస్తే అడవి జంతువులు ఏవైనా సరే దూరంగా పారిపోతాయి' చెపుతూ వాసు దేవుడి వంక ప్రశ్నార్థకంగా చూసింది ఆమె.

భల్లూకాలతో పోరాడుతున్న వృద్ధుడు శివుడు కొద్ది క్షణాల్లో వాటి బారిన పడతా రనగా, సాగరుడు, వాసుదేవుడు, జ్వాల కాగడాలతో అక్కడికి వచ్చారు. కాగడాలు చూసి ఎలుగులు పారిపోయాయి. అడుగు జాడలు పసిగట్టి తిరిగి శివుడి స్థావరం వద్దకు వెంటాడి వచ్చిన రెండు ఎలుగుల్నీ ఏనుగులు మట్టు పెట్టడంతో భల్లూకాల్ని ఎదిరించే ఉపాయం శివుడికి దొరికింది.

'శిఖావంతుడి సైన్యం మీదికి కూడా కాగడాల్ని పట్టుకు వెళితే?' అంతకు ముందులేని ఉత్సాహం ఒక్క సారిగా మాటల్లో ప్రతి ధ్వనిస్తుండగా అడిగింది.

గట్టిగా నిట్టూర్చి తల అడ్డం తిప్పాడు వాసు దేవుడు. 'చీకటి సమయం కాబట్టి కాగడాల వెలుగును చూసి భయపడ్డాయి ఆ ఎలుగులు. పగటి వేళలో ఆ వెలుగు కనిపించదు. వేడి తగిలితే తప్ప తమ ఎదుట నిప్పు వున్నదని వాటికి తెలియదు... అంత దగ్గరిగా కాగడాల్ని పట్టుకుపోవటం చాలా కష్టం' అన్నాడు.

'మరి శివుడికి వచ్చి మాయమైన ఆలోచన ఏమై వుంటుంది?' అడిగింది జ్వాల.

'గుర్తుకు వచ్చిన తర్వాత వాడే చెపుతాడు..' అంటూ నెమ్మదిగా వెనక్కి జరిగాడు వాసుదేవుడు.

శివుడి పక్కనే నేల మీద పడుకున్నది గున్న. దాని నడుము మీద తల పెట్టుకున్న శివుడి మొఖాన్ని తొండా లతో నిమురుతూ నిలుచున్నాయి పెద్ద ఏనుగులు.

'వాడు నిద్రకు ఉపక్రమించాడు... మనం కూడా వెళ్ళిపోదాం' అంటూ జ్వాలకు సైగ చేసి కుటీరం వైపు అడుగులు వేశాడు వాసుదేవుడు.

***

శక్తివంచన లేకుండా ప్రయత్నం చేసింది జ్వాల నిద్ర పోవటానికి. పార పాటున కూడా మూతలు పడ లేదు ఆమె కనులు.

'మెత్తటి పరుపుల మీద పడుకోవటానికి అలవాటు

రావటం లేదు' అంటూ తాను శయనించిన బండరాయి మీది నించి లేచి చుట్టూ చూసింది.

సమాధుల దగ్గర కనిపించాడు ఆమెకు గాఢ నిద్రలో వున్న వృద్ధుడు. సాగరుల వారు, వాసుదేవుడు ఇద్దరూ తమ గజదళం దగ్గరికి వెళ్ళి వున్నారు. కుటీరం ద్వారంలో నిద్రిస్తోంది చారులతాదేవి.

'ఈ ప్రదేశంలో నిశాచరురాలి మాదిరి నిలుచున్న దాన్ని నేను ఒక్కతినే కాబోలు..' అనుకుంటూ కుటీరం లోకి వెళ్ళింది జ్వాల.

అక్కడ వున్న కుండలోని నీటిని తాగి, తిరిగి తాను విశ్రమించిన బండరాయి దగ్గరికి రావాలని ఆమె ఉద్దేశ్యం.

కుండ మీద పెట్టబడి వున్న మట్టిపాత్రలో నీటిని ముంచుకుంటూ వుండగా - ఆమె చూపులు ఎదుట వున్న కుటీరం గోడకేసి ప్రసరించాయి.

పళ్ళు ఫలాలతో నిండి వున్న బుట్ట ఆ గోడ దగ్గరే నిలబెట్టి వున్నది. దాన్ని చూసేసరికి జ్వాల కనుల ముందు మరోసారి మెదిలింది సంపంగి నగరం రాజ భవనంలోని సామాన్ల కొట్టంలోని పాత కాలపు బుట్ట.

రకరకాల వస్త్రాలు కూడా కనిపించాయి ఆ బుట్టలో. అటువంటివే ఆ కుటీరంలో కూడా ఎక్కడ యినా అగుపిస్తాయా??

వృద్ధుడు ధరించే చర్మపు దుస్తులు తప్ప మరేవిధ మైన వస్త్రాలు లేవు కుటీరంలో... చారులతాదేవి తన వెంట తెచ్చుకున్నవి, తనవి మాత్రమే ఒక పక్కగా మడ తలు పెట్టి వున్నాయి.

నీటిని తాగి దాహం తీర్చుకునే ఆలోచనను విర మించుకుని, కుటీరం మధ్య భాగంలో వెలుగుతున్న చిన్న నెగడులోంచి ఒక కట్టెను బయటికి లాగింది ఆమె. గట్టిగా ఊది కాగడా మాదిరి మంటను పెద్దదిగా చేసింది. అది వెలువరిస్తున్న వెలుగులో కుటీరాన్నంతా కలియచూసింది.

'మనం ఇక్కడికి వచ్చినప్పటినుంచీ చూస్తున్న ప్రదేశమే... కొత్తగా కనిపించే వింతలు, విశేషాలు ఇప్ప టికిప్పుడు ఈ నిశిరాత్రి వేళ కనిపిస్తాయని అనుకోవటం

నచ్చకపోతే చేయదట!

ఎప్పుడూ ఏదో ఒక స్టేట్‌మెంట్‌తో వార్తల్లో వుండడం నిత్యామీనన్‌కు పరిపాటి అయిపోయింది. ఆ వాచలత్వంతోనే మరోసారి వార్తల్లోకి ఎక్కింది. కథ నచ్చకపోతే ఎంత పెద్ద సినిమా అయినా తను చేయదట! అందుకే ఇటీవల ఓ రెండుమూడు పెద్ద సినిమాలు వదులుకుందట! అందరూ తనకి పొగరెక్కువని అంటారట కానీ, తనకు అస్సలు పొగరే లేదని అంటోంది. కథ నచ్చకపోతే సినిమా ఎలా చేయాలి? డబ్బుల కోసం ఒప్పుకుంటే వచ్చిన పేరు కాస్తా పోతుంది. అందుకే చేయను అంటున్నాను. దాన్ని పొగరుగా భావిస్తే నేను చేయగలిగింది ఏమీ లేదు అంటూ చెప్పుకొచ్చింది. ఇంతకీ నిత్య ఎవరి సినిమాలు రిజెక్ట్ చేసిందన్న సమా చారాన్ని మాత్రం గోప్యంగానే వుంచేసింది.

భ్రమ..' చిన్నగా వినవచ్చింది వాసుదేవుడి కంఠం కుటీరం వెనుక భాగంలోని ద్వారం దగ్గర్నించే.

ఉలిక్కిపడి చేతుల్లోని నిప్పు మొద్దును క్రింద పడ వేసినంత పని చేసి, అంతలోనే సర్దుకున్నది జ్వాల.

'మన స్థావరాన్నంతా కలియ తిరిగే బాధ్యతను నాకు అప్పగించారు సాగరుల వారు. చీకటి మాటున ఆ ఎలుగులు సెలయేటిని దాటి దాడి చేయటానికి వస్తాయని వారి అనుమానం..' అని చెబుతూ లోనికి వచ్చాడు.

'ఇప్పుడు నువ్వు చేయదలుచుకున్నది ఏమిటి?' అని కూడా అడిగాడు.

'ఈ కుటీరం యజమాని అయిన వృద్ధుడికి సంబంధించిన వస్తువులు ఏవైనా ఇతరుల కంట పడకుండా దాచి పెట్టటానికి ఇక్కడ అవకాశం వున్నదో లేదో తెలుసుకోవాలి' నిప్పు మొద్దు వెలుగును గోడలన్నిటి మీద పడేటట్లు తిప్పుతూ చెప్పింది జ్వాల.

'ఒంటరిగా నివశిస్తున్నాడు... అడవి మీద ఆధారపడి బ్రతుకుతున్నాడు.. వేరే వస్తువులు ఏముంటాయి? కత్తులు బాణాలు తప్ప?' అడిగాడు వాసుదేవుడు.

'బయట వున్న సమాధుల్లో నిద్రిస్తున్నది అతని మాదిరి మగవాళ్ళు కాదు... ఆడవాళ్ళు... ఆడవాళ్ళకి కత్తులు బాణాలు సరిపోవు... అవసరమైన సామాగ్రి చాలా వుంటుంది... అటువంటివి ఏవైనా ఈ ప్రదేశంలో కనిపిస్తాయని నా ఆశ..' చెప్పింది జ్వాల.

'అటువంటివే గనుక ఏమైనా వుంటే, వాటిని పరాయి వారు పరికించ కూడదని అతను భావిస్తూ వుంటే – కనిపెట్టడం చాలా కష్టం' అన్నాడు వాసుదేవుడు.

'పరాయి వారు పరికించకూడని వస్తు సముదాయాన్ని ఎవరెవరు ఎక్కడెక్కడ దాచి పెట్టి వుంచుతారో నాకంటె మీకే బాగా తెలుసు... మనం చేస్తున్నది అధర్మ కార్యమని అనుకోకుండా మీరు గట్టిగా చూడండి' అంటూ ప్రోత్సహించింది జ్వాల.

తన వృత్తిలో అటువంటి పనులు చేయటానికి ప్రత్యేకమైన శిక్షణ ఇవ్వబడుతుందన్న సంగతి ఆమెకు తెలిసినందుకు అతిగా ఆశ్చర్య పడలేదు వాసుదేవుడు.

ఆమె చేతిలోని నిప్పుమొద్దును తను తీసుకుని, ముందుగా కుటీరంలోని నేలనంతా నిశితంగా చూశాడు.. ఆ తరువాత గోడల వంక పరికించటం మొదలు పెట్టాడు.

వెనుక గోడ దగ్గర ద్వారానికి రెండు అడుగుల దూరంలో, నేలకు మూడు అడుగుల ఎత్తున వున్న ఒక కొండరాయిని చూడగానే దగ్గరికి పోయి అరచేత్తో గట్టిగా తట్టాడు.

ఆ రాతి వెనుక భాగం బోలుగా వున్న శబ్దం వెంటనే వినవచ్చింది. నిప్పు మొద్దును జ్వాలకు అందించి, ఆ రాయిని పట్టుకుని బలంగా ముందుకు లాగాడు. వెంటనే కదిలింది అది. ఊడి అతని చేతిలోకి

ప్రేమ...

రాము: నేనంటే నా భార్యకు ఎంత ప్రేమో!

సోము: ఎలా చెప్పగలవు?

రాము: బార్ నుంచి రాత్రి ఎంత పొద్దుపోయి ఇంటికి వెళ్ళినా ఏమీ అనదు. వేడినీళ్ళు, స్వెట్టర్ సిద్ధంగా వుంచుతుంది!

సోము: అవన్నీ ఎందుకు?

రాము: అంత చలిలో అంట్లు తోమాలంటే కష్టం కదా? అందుకు!

వచ్చింది. అది ఊడిన ప్రదేశంలో వారికి కనిపించింది ఒక పెద్ద అర. ఆ అర నిండుగా వున్న పాతకాలపు దుస్తులు విలువైన ఆభరణాలు అగుపించాయి.

***

శిఖావంతుడి భల్లూక సైన్యం గుంపు కట్టి తన మీదికి వస్తున్నట్లు కల కన్నాడు శివుడు. అదిరిపడి లేచి కూర్చున్నాడు.

అప్పటికే రెండు అడుగులు ముందుకు వేసి, సెలయేటిని చూస్తున్నాయి అతని ఏనుగులు. అతను లేచి కూర్చోగానే చిన్నగా ఘీంకారం చేస్తూ అతని వంక చూశాయి.

'అర్థం అయింది.... ఏదో ప్రమాదం ముంచుకు రాబోతున్నదని నాకు అనిపించబట్టే ఒక దరిద్రపు కల వచ్చింది.' అంటూ పైకి లేచి ముందుకు పరిగెత్తాడు శివుడు.

సెలయేరు దాటి ఆవలి పక్కకు పోయేందుకు వీలుగా వృద్ధుడు నిర్మించిన రాళ్ళ వంతెన మీదుగా ఇవతలి వడ్డు మీదికి వస్తూ కనిపించాయి అతనికి రెండు ఎలుగులు.

'ఇవి మన మీద కక్షను పెంచుకున్నట్లు కనిపిస్తోంది. మన అడుగు జాడల్ని బట్టి వెతుకుతూ వచ్చేశాయి' తన వెనుకే వచ్చిన ఏనుగులకు చెబుతూ, కుటీరం ముందున్న నెగడు దగ్గరికి పరిగెత్తాడు శివుడు.

సాగరుల వారు, వాసుదేవుడు తమతోపాటు అడవిలోకి తెచ్చిన కాగడాల వంటివే మరికొన్ని ఆ నెగడు దగ్గరే కనిపించాయి అతనికి.

రెండింటిని తీసి నెగడులో పెట్టాడతను. అవి అంటుకుని జ్వాలల్ని వెలువరచటం మొదలు పెట్టగానే, వాటిని పట్టుకుని ఎలుగులకు ఎదురు పరిగెత్తాడు.

ఎలుగుల్ని చూసీ చూడగానే ఎక్కడివక్కడ ఆగిపోయాయి ఏనుగులు. కాగడాలతో అతను వాటికి ఎదురు వెళ్ళటాన్ని చూసి ముందుకు కదిలింది గున్న. తొండాన్ని గాలిలోకి ఎత్తి కీచుగా ఘీంకరిస్తూ పరిగెత్తింది.

తమ బిడ్డ కదిలే సరికి, ఆగలేక పోయాయి పెద్ద ఏనుగులు. చెవులు చిల్లులు పడేటట్లు శబ్దాలు చేస్తూ అవికూడా ఒడ్డు కేసి నడిచాయి.

ఆ శబ్దాలకు నిద్రా భంగమై వేగంగా పైకి లేచాడు వృద్ధుడు. గజదళం దగ్గర వున్న సాగరుల వారు కూడా పరిగెత్తుకు వచ్చారు.

'వాటి సంగతి తర్వాత చూద్దాం... ఇప్పుడు వద్దు' జ్వాల బయటికి తీస్తున్న ఆభరణాలను, వస్త్రాలను తిరిగి వెనక్కి నెట్టి, ఇవతలికి లాగిన కొండరాయిని యథా స్థానంలోని చేర్చాడు వాసుదేవుడు. తన ఖడ్గాన్ని పట్టుకుని బయటికి పరిగెత్తుకు వచ్చాడు.

అతని వెనుకే వెళ్ళబోయిన జ్వాల చేతిని పట్టుకుని బలవంతంగా ఆపి వేసింది చారులతాదేవి.

తన వారందరూ ఆయుధాలతో ప్రమాదాన్ని ఎదిరించటానికి వస్తున్న సంగతిని శివుడు గమనించలేదు...

'నేను కాగడాలతో వాటిని బెదిరిస్తాను... మీరు వాటిని క్రిందికి నెట్టి పచ్చడి చేసేయండి' అని తన ఏనుగులకు చెపుతూ, ఎలుగుల మీదికిపోయాడు.

తమ పంజా దెబ్బతో అతని గుండెల్ని చీల్చివేయాలన్నంత కక్ష ఆ ఎలుగుల కళ్ళల్లో కనిపిస్తోంది. అతని చేతుల్లోని కాగడాలు వాటిని కొద్దిగా వెనకడుగు వేసేటట్లు చేశాయి.

అవి అలా వెనక్కి జరిగిన సమయంలోనే వేగంగా పోయి వాటిని తమ తొండాలతో చుట్టి నేలకేసి కొట్టాయి ఏనుగులు. పాదాలతో బలంగా అదిమాయి.

వికృత శబ్దాలు చేస్తూ విరిగిపోయాయి ఎలుగుల శరీరాల్లోని ఎముకలు. పోరాటం మొదలైన మూడే మూడు క్షణికాల్లో అవి ప్రాణాలు పోగొట్టుకుని కదలిక లేకుండా వుండిపోయాయి.

***

''....ఇదే... ఇదే నాకు గుర్తుకు వచ్చినట్టే వచ్చి వేధించుకు తింటున్న విషయం. ఇదే శిఖావంతుడి సైన్యాన్ని ఎదిరించే ఉపాయం..' తల్లిదండ్రుల కంటె ముందుగా కదిలి తన వెనుకే ఎలుగుల మీదికి వచ్చిన గున్న తలను గట్టిగా కౌగలించుకుంటూ బిగ్గరిగా అరిచాడు శివుడు.

'ఏమిటిరా అది? కాగడాలతో ఎలుగుల్ని బెదిరించటమా?' నొసలు ముడివేస్తూ అడిగాడు వాసుదేవుడు.

అవునని తల ఊపాడు శివుడు.

'ఏడ్చినట్లుంది నీ ఉపాయం. పగటి సమయంలో కాగడాల వెలుగు ఎలుగులకు కనిపించదు.. అవి బెదరవు' అన్నాడతను.

'పగటి సమయంలో కనిపించవు... నిజమే... కాని మనం పగటి పూట ఏనుగుల్ని కదలించము... చీకటి సమయంలోనే దాడికి దిగుతాము..' అన్నాడు శివుడు.

ప్రాణాలు వదిలిన ఎలుగుల శరీరాల వంక చూస్తూ నిలబడిన సాగరుల వారి వళ్ళు ఝల్లుమన్నది ఆ మాటల్ని వినేసరికి. తనకు తెలియకుండానే తల తిప్పి వృద్ధుడి వంక చూశాడు.

'చీకటి వేళలో గజయుద్ధమా! ఇంతవరకూ ఇటువంటి మాటను నేను ఎక్కడా వినలేదు..' సాలోచనగా అన్నాడు వృద్ధుడు.

'ఎలుగుల వంటి క్షుద్ర జీవుల పని పట్టాలంటే ముందుగా వాటికి కొంత భయాన్ని కలిగించాలి... అది మంటల్ని చూపించడం వల్లనే సాధ్యపడుతుంది. మన ఏనుగులు ఏ సమయంలోనైనా మన మాట వింటాయి. నా గున్న ఎలా కదిలిందో మీరు చూశారు కదా...' అన్నాడు శివుడు.

తను ఏం చెపితే అది చేసే పట్టపు టేనుగు కనుల ముందు మెదిలి, సాగరుల వారి పెదవుల మీదికి పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చేసింది ఒక చిరునవ్వు.

(ఇంకా ఉంది)

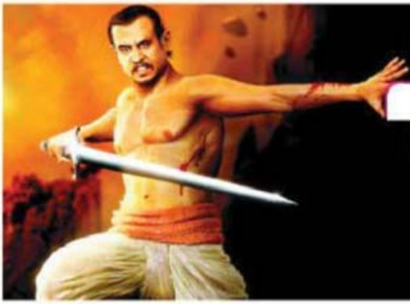

శివుడు

-మధుబాబు

36

అప్పటికప్పుడు వెనుతిరిగి తన గజ దళం దగ్గరికి పోయి, వాటన్నిటినీ ప్రయాణానికి సిద్ధం చేయాలని అని పించింది గాని, అడవిదారిలో పొంచి వుండే ప్రమాదాల సంగతి గుర్తుకు వచ్చి, ఆ కోరికను అతి బలవంతంగా అణుచుకున్నాడు సాగరుల వారు.

'అందరూ నిద్రలకు ఉపక్రమించండి... తెల్లవారగానే మనం ప్రయాణం అవుతున్నాము' ఖచ్చితమైన కంఠంతో చెప్పి, వడివడిగా అడుగులు వేస్తూ ఏనుగుల దగ్గరికి వెళ్ళిపోయాడు సాగరుడు.

అతని కంఠంలో ధ్వనించిన ఉత్సాహం అందరినీ ఆకర్షించి, వారిని కూడా ఉత్తేజితుల్ని చేసింది. ఎవరి స్థానాల్లోకి వారు వెళ్ళి విశ్రమించారు గాని, సాగరులవారు ఆజ్ఞాపించినట్లు నిద్రలు మాత్రం పోలేక పోయారు.

'శివుడి ఎత్తుగడ ఫలితాన్ని ఇస్తుందంటావా అత్తా?' అటు దొర్లి, ఇటు దొర్లి అర్థ ఘడియ తరువాత, చారులతాదేవిని అడిగింది జ్వాల.

'ఫలితాన్ని ఇస్తుందనే ప్రభువులు భావిస్తున్నారు...' చెప్పింది చారులతా దేవి.

'గజయుద్ధంలో మొనగాడు. పైగా తనకు ఆ విద్య నేర్పిన గురువు దగ్గరే వున్నాడు. వారిద్దరికీ తోచని ఈ ఉపాయం శివుడికి మాత్రమే ఎలా తోచింది.' అడిగింది జ్వాల.

'వాడు వయసులోనే చిన్నవాడు... ఆలోచనల్లో చాలా పెద్దవాడు' అన్నది చారులతాదేవి.

'అటువంటి లక్షణాలు నేర్చుకుంటే వచ్చేవి కావు... పుట్టుకతోనే వస్తాయి. నీకు తెలిసి అటువంటి చురుకయిన జ్ఞానం కలిగిన వాళ్ళు సంపంగి నగరంలో గానీ, లేక మన రాజ్యంలో గాని, ఎవరైనా వున్నారా?' మళ్ళీ అడిగింది జ్వాల.

'వెలుగు రాగానే ప్రయాణమని ప్రభువుల వారు ఆదేశించారు... నిద్ర పొమ్మని చెప్పారు. వినిపించలేదా?' చిరాకుగా అడిగింది చారులతా దేవి.

చిన్నగా నవ్వింది జ్వాల. తను అటువంటి ప్రశ్నలు ఎందుకు వేస్తున్నదో ఆమెకు అర్థమైనందు వల్లనే అలా చిరాకు పడుతున్నది.

'అత్తా... నిజం చెప్పు... శివుడి తల్లిదండ్రులు ఎవరో నిజంగానే నీకు తెలియదా?' ఉన్నట్లుండి దగ్గరికి జరిగి ఆమె మొఖంలోకి సూటిగా చూస్తూ అడిగింది.

'నిజమేమిటి? అబద్ధమేమిటి? తెలిసి వుంటే ఒకటికి పదిసార్లు వాడు మా బిడ్డ మా బిడ్డ అని గొంతు చించుకుని చెప్పవలసిన అవసరమే వుండేది కాదు... వాడి పెద్దవారిని పిలిపించి శాస్త్రప్రకారం మాకు దత్తుడిగా స్వీకరించి వుండేవాళ్ళం... మేము ప్రకటించవలసిన అవసరం లేకుండానే వాడు సంపంగి నగరానికి కాబోయే ప్రభువని అందరికీ తేటతెల్లం అయి వుండేది' కొంచెం ఆవేశంగా చెప్పింది చారులతాదేవి.

'నిద్రపట్టక కాలక్షేపం కోసం మాట్లాడిన మాటలకు నువ్వు ఇంతగా ఆవేశ పడవలసిన అవసరం లేదత్తా... ఇంక నిన్ను విసిగించను.. నిద్రపో' అంటూ అవతలి పక్కకు తిరిగి కనులు మూసుకున్నది జ్వాల.

పది నిమిషాల తరువాత తలతిప్పి చూసింది. నిద్ర పోయింది చారులతా దేవి. ఒంటి మీద చెయ్యి వేసినా గమనించలేనంత గాఢ నిద్దుర.

చప్పుడు చేయకుండా పైకి లేచింది జ్వాల. నాలుగు అడుగుల్లో వెనుక ద్వారాన్ని సమీపించి, అంతకు ముందు వాసుదేవుడు వెలికి తీసిన కొండ రాయిని ఇవతలికి లాగి, దాని వెనుక భాగంలో భద్ర పరచి వున్న వలువల్ని, ఆభరణాల్ని నేలమీద పెట్టింది.

'తన శిష్యుడికి చెందిన వారిమని మనల్ని ఆదరించాడు సాగరుల వారి గురుదేవుడు. ఆయన దాచిపెట్టుకున్న రహస్యాల్ని తెలుసుకోవటమే ఒక తప్పు. ఆ రహస్యాలకు చెందిన ఆధారాల్ని మాయం చెయ్యాలని కోరుకోవటం మహా తప్పు...' రహస్యంగా వినవచ్చాయి వాసుదేవుడి మాటలు.

ఉలిక్కిపడి చూసిన జ్వాల కనులకు కనిపించాడు అతను. ద్వారం వెలుపల... 'తెల్లవారగానే ప్రయాణమని సాగరుల వారు చెప్పగానే నువ్వు ఇటువంటి పని ఏదో చేస్తావని నేను ఊహించాను..' ఆమె తల ఎత్తి చూడగానే అన్నాడు అతను.

'తిరిగి మనం ఈ ప్రదేశంలోకి వస్తామో రామో తెలియదు.. వాటి గుట్టు ఏమిటో బట్టబయలు కాకపోతే నాకు నెమ్మదిగా వుండదు..' ఆభరణాలన్నిటినీ ఒక పెద్ద వలువలో మూటకట్టి అతని దగ్గరికి జరుపుతూ చెప్పిందామె.

'ఇప్పుడు ఈ సమయంలో వీటిని పరిశీలించటానికి వీలుపడదు. తీరికగా పరిశోధిద్దాము...' అంటూ ఆ మూటని, కుటీరంలోనే వున్న జ్వాలకు సంబంధించిన సామాగ్రిలో దాచి పెట్టేశాడు వాసుదేవుడు. ఆమె ఇవతలికి లాగిన కొండరాయిని యథా స్థానంలోకి నెట్టి, తను వెలుపలికి వెళ్ళిపోయాడు.

తేలికపడిన మనస్సుతో మేనత్త పక్కనే పరుండి, కనులు మూసుకున్నది జ్వాల. అతి కొద్దిసేపట్లోనే నిద్రలోకి జారిపోయింది.

***

నిద్రచాలక పోవటం వల్ల నిప్పు కణికెల మాదిరి ఎర్రబడి పోయి వున్నాయి మంత్రి మహేశ్వరుడి కనులు. తమకు జరిగిన అవమానాన్ని తలచుకుని తలుచుకుని క్రుంగిపోయి వున్నది అతని అంతరంగం.

జ్వలిత సామ్రాజ్యానికి పెట్టని కోట వంటి సంపంగి నగర గజసైన్యం దిక్కు తెలియని రీతిలో పారిపోయి రావటం అదేపనిగా కలిచివేస్తోంది అతని గుండెల్ని.

జరిగిన కథ

జ్వలిత సామ్రాజ్యంలో సంపంగి నగర రాజ్యాధినేత సాగరుడు పెంచుతున్న అనాథల్లో ఒకడు శివుడు. అతడు పరాక్రమశాలి. జనహిత చర్యలే అతడి నైజం. అడుగడుగునా తన వీరత్వాన్ని రుజువు చేసుకుంటూ అందరిమన్ననలూ పొందుతాడు. శత్రురాజు శిఖావంతుని కుట్రల గురించి రాజుకు ముందుగానే కబురు జేరవేస్తాడు. ప్రధాన గూఢచారి వాసుదేవుణ్ణి, యువరాణి జ్వాలను ఆపదల నుండి రక్షిస్తాడు. శివుడి పరాక్రమం చూసి అబ్బురపడుతుంది జ్వాల. అతడి పుట్టుపూర్వోత్తరాలు ఆరా తీస్తుంది. శత్రురాజు 5 వేల మంది సైన్యాన్ని,వందలాది భల్లూకాలను మోహరించిన విషయాన్ని శివుడు పసిగట్టి వర్తమానం జేరవేస్తాడు. ఈ లోపు శత్రురాజు సైన్యం సంపంగి నగర గ్రామాలపై దాడులు చేస్తుంటే శివుడు,జ్వాల వారిని తిప్పికొట్టారు. శత్రుసైన్యం సంపంగినగరం కోటను చుట్టుముడుతుంది. రాజ కుటుంబం అడవిపాలవుతుంది. శిఖావంతుడు భల్లూకాలను యుద్ధంలోకి ఎందుకు దింపాడో తెలుసుకునే పనిలో పడతాడు శివుడు. అడుగుజాడలు చూసుకుంటూ తమ స్థావరానికి వచ్చిన రెండు భల్లూకాలను శివుడి ఏనుగులు మట్టుపెట్టడంతో శిఖావంతుడు తమమీదకు పంపిన భల్లూకాల దండును మట్టుపెట్టడానికి అతడికి మంచి ఉపాయం దొరికింది. ఆ తర్వాత...

తను అధైర్య పడుతున్నట్టు బయటికి కనిపిస్తే, తమతో వున్న యావన్మందీ అదే మాదిరి భీతావహుల వుతారన్న సంగతి పూర్తిగా తెలిసినవాడు కాబట్టి, తనను అల్లకల్లోలం చేస్తున్న భావాలను తనలోనే దాచుకుని, బయటికి మాత్రం గంభీరంగా కనిపిస్తు న్నాడు అతను.

శిఖావంతుడి సైన్యాన్ని ఏమార్చి, తమ సర్వ స్వాన్నీ కోటలోనే వదిలి, మూడు వంతులకు పైగా అడ విలోకి పారిపోయి వచ్చారు సంపంగి నగర పౌరులు.

'మీరు మాకు ఏం చేయాలో చెప్పండి. ఏవైనా ఆయుధాల్ని మాకు ఇవ్వండి... మూకుమ్మడిగా పోయి శిఖావంతుడి సైన్యాన్ని ఎదిరిస్తాం... విజయమో వీర స్వర్గమో తేల్చుకుంటాము..' పారిపోయి వచ్చిన వారిలో అనేకమంది యువకులు అదేపనిగా అడగటం మొదలు పెట్టారు అతన్ని.

తల ఊపి వారితోపాటు తాను కూడా బయలుదే రాలన్న కోరికను అతి బలవంతంగా అదుముకుంటు న్నాడు మహేశ్వరుడు. మృత్యువుకు ప్రతి రూపాలనద గిన తమ ఏనుగుల్నే భయపెట్టి కారడవి పాలుచేసిన భల్లూక దండు వున్నది శిఖావం తుడి సైన్యం దగ్గర. మదగజాల్నే భయపె ట్టిన ఆ పిశాచాలు మానవుల్ని వదిలిపెడ తాయా? చిటికెలో మట్టగించి మట్టిలో కలిపి వేయవా?

తనంతట తానుగా కోట మీదికి దండు వెడలే ఆలోచనను అణిచేసుకున్నాడు అతను. 'అందరికీ ఆహారం అందేలా చూసు కోవాలి మనం. ఏ క్షణంలోనైనా ప్రభువుల వారు రావచ్చు... ఆయన వచ్చిన వెంటనే మనం యుద్ధానికి బయలుదేరవలసి వుంటుంది. సిద్ధంగా వుండండి' చెట్ల తోపులో తలలు దాచుకున్న తమ సైనికు లకు, పౌరులకు చెపుతూ, అంతకు ముందు దారులతాదేవి విశ్రమించటానికి సిద్ధం చేయ బడిన గుడారం దగ్గర నిలుచున్నాడు.

ఉన్నట్లుండి అతివేగంగా అతని దగ్గరికి వచ్చాడు ఒక సైనికుడు. 'అడవిలో నుంచి అదేపనిగా ఏదో సందడి వినవస్తోంది. చెట్ల మీద వున్న పక్షులన్నీ చికాకుగా ఎగురుతు న్నాయి...' వస్తూనే విన్నవించాడు అతను.

ఝల్లుమన్నాయి మహేశ్వరుడి గుండెలు... నల్లరాతి గుట్టలవైపు నుంచి మరికొన్ని సైన్యాలు - శిఖావంతుడివి - అటుగా రావటం లేదు కదా!

'అందుకోండి మీ ఆయుధాల్ని... దాడి చేయ టానికి సిద్ధం అవండి' అని అందరినీ హెచ్చరిస్తూ, తన కత్తిని వరలో నుంచి తీసి, చెట్ల తోపు వెలుపలికి పరి గెత్తాడు.

కత్తుల్ని బరిశెల్ని, బాణాల్ని అందుకున్నారు సైని కులు. చేతులకు అందిన రాళ్ళను రప్పల్ని తీసుకున్నారు అక్కడ ఆశ్రయం పొందిన పౌరులు. అంతకు ముందే సిద్ధం చేసి పెట్టుకున్న చెట్టు కొమ్మల్ని పట్టుకున్నారు అనేకమంది యువకులు.

అడవి లోపలి భాగంలోకి పోయిన సాగరులవారు తిరిగి వచ్చే సమయానికి తామందరూ ప్రాణాలతో వుండడం జరుగుతుందో, జరగదో తెలియకుండా పోయింది మహేశ్వరుడికి.

'ఒకసారి పారిపోయి వచ్చాము... ఇంకోసారి అటు వంటి పని చేయలేము... ఈ రోజు మనం ఉండటమో ఊడటమో జరిగిపోవాలి..' పళ్ళు బిగబట్టి చెప్పాడు తన వెనుక వున్న సైనికులందరికీ.

'జయము జయము... సాగరుల వారికి జయము జయము.. జ్వలిత సామ్రాజ్యానికి అఖండ విజయము' ఒకేసారి గొంతులు కలిపి పెద్దగా నినదించారు సైని కులందరూ.

ఉప్పొంగి పోయింది మహేశ్వరుడి అంతరంగం. విపరీతమైన ఉద్వేగంతో స్వల్పంగా కంపించటం మొదలు పెట్టాయి అవయవాలు...

శత్రువు కనిపించిన వెంటనే దూసుకు పోవటానికి సిద్ధంగా ఒక పాదాన్ని ముందుకు జాచి నిలుచున్నాడు.

వంద ధనువుల దూరంలో వున్న ఒక పెద్ద మర్రి చెట్టును దాటి ఒకే ఒక్క అడుగు ముందుకు వేసిన మరుక్షణం కనిపిస్తాడు శత్రువు.

బరిశె మొనల వంటి ములుగులు కలిగి వున్న బాణాలను విళ్ళకు తొడిగి, ఊపిర్లు బిగపట్టారు ధన ర్ధారులైన సైనికులు.

మర్రిచెట్టును దాటి ముందుకు వచ్చింది నడికొండ వంటి ఏనుగు... అది, సంపంగి నగర గజదళానికి నాయకత్వం వహించే పట్టపు టేనుగు.

మతులు పోయినట్లు నోళ్ళు తెరుచుకు చూశారు పోరాటానికి సిద్ధంగా నిలబడిన సైనికులు అందరు. వెర్రివాడిలా నిలుచుండి పోయాడు మహేశ్వరుడు.

'సిద్ధంగానే వున్నారా? చాలా సంతోషం... చీకటి పడే సమయానికి మనం నగర సమీపంలోకి వెళ్ళి పోవాలి... నడవండి... అందరినీ నడిపించండి... ఈ నట్టడవిలో కొరట్లాడాల్సిన అవసరం మనకి లేదు..' ఉరుములాంటి కంఠంతో అందరికీ వినబడేటట్టు బిగ్గ రగా అన్నాడు పట్టపు టేనుగు మీద ఆశీనుడై వున్న సాగరుల వారు.

***

వేళ తప్పకుండా పంచభక్ష్య పరమాన్నాలతో భోజనం చేసి, తాంబూలం వేసుకోవటం కనకయ్య శ్రేష్ఠికి అలవాటు.

శిఖావంతుడి సైన్యం దగ్గర్నించి పారిపోయి వచ్చిన క్షణం నుంచీ పూర్తిగా మారిపోయింది ఆ అలవాటు.

'బ్రతకటం కోసమే ఆహారం. ఆహారం తీసు కోవటం కోసమే బ్రతకటం కాదు..' తన వారికే కాదు, తనకు కనిపించిన ప్రతివారికి చెప్పటం మొదలు పెట్టాడు.

శ్రావస్తి నగరానికి చేరుకున్న వెంటనే రాజధానికి ప్రయాణమై, తన అజ్ఞానాన్ని చక్రవర్తికి ఎరుకపర్చి, క్షమాపణలు కోరుకోవాలని అనుకున్న అతని కోరిక మాత్రం అలాగే వుండిపోయింది. తీరలేదు.

శుక్రుతుడితో కలిసి అతను శ్రావస్తి చేరుకున్న మూడు ఘడియల్లోనే నగరానికి దగ్గరగా ప్రత్యక్షమై నాయి శిఖావంతుడి ఆటవిక సైన్యం. వారి వద్ద వున్న ఎలుగులను చూసి, అవి సామాన్యమైన పెంపుడు జంతువులని భ్రమపడిన పౌరులు కొంతమంది దుర్మ రణం పాలవటంతో, అది శిఖావంతుడి పన్నాగమేనని పూర్తిగా అవగతమయింది అందరికీ.

PREVIOUS PAGE NEXT PAGE
Copyright 2010-2013 @ Navyaweekly.com, All rights Reserved. This site Best viewed in 1024X768

'సంపంగి నగరం నుంచి గజబలం రాజధానికి వెళ్ళకుండా అడ్డుకోవటం శిఖావంతుడి లక్ష్యం...' ఆ సంగతి తెలిసిన వెంటనే అన్నాడు శుశ్రుతుడు.

సంపంగి నగరం పతనమైన వార్త అప్పటికే అల్లకల్లోల పరుస్తోంది శ్రావస్తి నగరాన్ని. రాజధానికి పంపగా నగర రక్షణ కోసం నిలువరించిన సైన్యంలో కొంతమందిని సంపంగి నగరం వైపు పంపించాడు నగర పాలకుడు.

'ఆటవిక సైన్యం మన మీద దాడి చేయటానికి నిశ్చయించుకుంటే ఎదిరించటం ఎలాగో మాకు తెలియటం లేదు... ఎవరికైనా ఏదైనా ఆలోచన వస్తే మాకు చెప్పండి' నగర పెద్దలందరినీ సమావేశ పరచి అర్థించాడు

నగర పాలకుడు.

తమను వివశుల్ని చేస్తున్న భయాందోళనలను బలవంతంగా అదుముకోవటానికి విఫల ప్రయత్నాలు చేస్తూ అందరూ కలిసి ఒక పక్కగా కూర్చుని వున్న కనకయ్య శ్రేష్టికేసి చూశారు.

'నాకు కొద్దిపాటి వ్యవధి ఇవ్వండి... ఆటవికులు నగరం మీద దాడి చేయటానికి వచ్చి వుంటే ఈపాటికి ఆ పని జరిగిపోయి వుండేది. వాళ్ళు రహదారులను దిగ్బంధనం చేసేందుకు వచ్చారు.. మన కోసం కాదని నా ఉద్దేశ్యం' సాలోచనగా అన్నాడు కనకయ్య శ్రేష్టి.

'ఏ పని చేయటానికైనా సమర్థులు మీరు. మా ఆశలన్నీ మీ మీదనే' అర్థింపుగా అన్నాడు నగర పాలకుడు.

మొట్టమొదటి సారిగా అవతలి మనిషి మాటల్లోని ఆర్తి కనకయ్యశ్రేష్టికి అర్థం అయింది. శౌర్య

చేసింది.

'నా సర్వశక్తులు, నా సర్వసంపదలు పణంగా పెట్టయినా సరే నగర పౌరులకు ఎటువంటి కష్టాలు రాకుండా చూస్తాను. నన్ను నమ్మండి' తనకు తెలియకుండానే వాగ్దానం చేశాడు.

'కనకయ్య శ్రేష్టి వర్థిల్లాలి... కనకయ్యశ్రేష్టికి జయము... జయము.' ఒక్కసారిగా మార్మోగిపోయింది సభా భవనం.

ఏదో తెలియని అనుభూతితో నిండిపోయాయి శ్రేష్టిగుండెలు... అందరికీ చెప్పి వడివడిగా వెలుపలికి వచ్చి, తన అశ్వ శకటంలో కూర్చున్నాడు. పావు ఘడియ తరువాత తన భవనాన్ని చేరుకుని, శుశ్రుతుడిని తన దగ్గరికి రప్పించుకున్నాడు.

పని అంటూ ఏమీ వుం
బలం నా సర్వసంపద
అన్నాడు కనకయ్య శ్రే
అటువంటి మాట
వడతాయని ఊహించ
శ్చర్యంగా చూశాడు శు
సభా భవనంలో
నప్పుడు, నగర పాలకు
తనలో చెలరేగిన భావ
చెప్పాడు శ్రేష్టి.
'నలుగురి మంచి
ఆనందం వుంటుందని
లేదు' అని కూడా అన్నా
'అన్నీ తెలిసిన
చేశాను. మీరు అప్పచె
పూర్తిచేసి నా పాపా
కుంటాను' అన్నాడు శు
వెంటనే తన ఆసన
తంగున మ్రోగించాడు
గాలు పూర్తిగా అణిగి
ద్వారం దగ్గర ప్రత్యక్షం
రులు అందరూ.
'ఈ క్షణం నుం
అందరూ శుశ్రుతుడి
కోండి. మనం మన
గంభీరంగా అన్నాడు
'ప్రభువుల వారికి
నగరం వెలుపల వు
ఇంకో సైన్యం వస్తోంది
చేయటానికి వస్తున్నట్

శిఖావంతుడి భ
పెట్టే ఉపాయం
సాగరుల వారు
నగరం వైపు ప్ర
రాత్రికి పొలిమే
భల్లూకాల వా
ఘీంకరించదంతి
మేల్కొంది.
మీదకు శిఖావంతు
వారికి మ
ఆటవికు
పెద్ద ఉపాయ

న్నారు' వీధిలో వుండగా

బాలీవుడ్ నుంచి పిలుపు!

అల్లరి నరేష్‌తో చేసిన హీరోయిన్లకు పెద్దగా కాలం కలసిరాదని చాలా మంది అంటూంటారు. ఈ అభిప్రాయం తప్పు అని రిచాపనై విషయంలో తేలిపోయింది. నరేష్‌తో రిచాపనై చేసిన 'యముడికి మొగుడు' ఓ మోస్తరు విజయాన్నే సొంతం చేసుకుంది. టాలీవుడ్‌లో ఈ అమ్మడికి పెద్దగా అవకాశాలు రాకపోయినా మాలీవుడ్‌లో మాత్రం అవకాశాలు బాగానే వస్తున్నాయి. మళయాళంలో హిట్ అయిన ఓ సినిమాని హిందీలో రీమేక్ చేస్తున్నారు. ఈ రీమేక్ చిత్రంలో రిచాకు అవకాశం వచ్చింది. మళయాళంలో దర్శకత్వం చేసిన డైరక్టరే హిందీ వర్షన్ 'ట్రాఫిక్'కు కూడా దర్శకత్వం వహిస్తున్నారట. ఇందులో మనోజ్ బాజ్‌పాయ్ సరసన నటించేందుకు రిచాకు అవకాశం వచ్చింది. ఈ సినిమా కోసం రిచా ఇటీవల ఓ ఫోటోషూట్ నిర్వహించింది. ఇది చూసిన వారందరూ రిచా బాలీవుడ్‌లో సెటిలైపోవడం ఖాయం అని అంటున్నారట!

చూశాడు.

'ఆ సైన్యం ఆటవికుల దగ్గిరికి వచ్చేలోపుగా ముందు మనం ఆ ఎలుగుబంట్ల సంగతి తేల్చుకోవాలి.. ఆలోచించు' అంటూ హెచ్చరించాడు.

తలవంచి నమస్కారం చేసి, ఆ మందిరం వెలుపలికి పోయాడు శుశ్రుతుడు. ప్రధాన గూఢచారి వాసుదేవుడితో సరిసమానమైన ప్రజ్ఞ అతనికి వున్నదని శ్రేష్ఠి చెప్పిన మాటల్లో అసత్యం ఏమీ లేదు. శ్రావస్తి నగర కోట గోడల మీదినుంచి దూరంలో కనిపిస్తున్న ఆటవికుల గుడారాల్ని ఒకసారి చూడగానే, ముడిపడ్డాయి అతని కనుబొమ్మలు – తీవ్రమైన ఆలోచనతో.

'ఆయుధాలతో అక్కడికిపోయి మనం విరగబొడిచేది ఏదీ వుండదు. బాణాలు బరిసెలతో ఎదుర్కొంటారు ఆటవికులు. మనల్ని నిలువరించటం వారికి చేతకాని పక్షంలో ఆ పిశాచాల్ని పంపకం చేస్తారు' అన్నాడు తన వెనుక నిలబడిన శ్రేష్ఠి అనుచరులతో.

'ఉండటానికి అవి కేవలం పాతిక సంఖ్యలోనే వున్నాయి. గుంపుగా పోయి కొంతమంది ఆటవికుల్ని, మిగిలిన వారు ఆ భూతాలను ఎదిరించ వచ్చును గాని' అంటూ మాటల్ని ఆపాడు ఆ అనుచరుల నాయకుడు.

అడవిని గురించి, అడవి జంతువుల గురించి, ముఖ్యంగా ఏనుగులను వేటాడటాన్ని గురించి పూర్తి అవగాహన కలిగిన వాళ్ళు వారందరూ. అందువల్ల అతని మాటల్ని అతిశయపు మాటలుగా భావించ లేదు శుశ్రుతుడు. అసలు ఆ ఆటవికుల వద్ద వున్న ఎలుగుల సంఖ్యను చెప్పటంలోనే వారి ప్రజ్ఞ తేటతెల్లం అవుతోంది.

'నీ అభిప్రాయం వినటానికి నేను సిద్ధంగా వున్నాను... చెప్పు. అదేమిటో' అని అతన్ని ప్రోత్సహించాడు.

'ఆ దుర్మార్గపు జీవులను చూసేసరికి సాగరుల వారి గజబలం బెదిరి అడవిలోకి పారిపోయిందని విన్నప్పుడు మాకు ఆశ్చర్యం కలిగిన మాట నిజం... కాని ఇప్పుడు మేము ప్రత్యక్షంగా వాటిని చూసిన తర్వాత అర్థం అయింది. అవి మనవంక చూసే చూపులకు రక్తం గడ్డకట్టుకు పోతుంది. చెమటలు కమ్మి మైకం ముంచుకు వచ్చేస్తుంది...' తన అనుభవాన్ని వెంటనే చెప్పాడు ఆ అనుచరుల నాయకుడు.

మరింత తీవ్రంగా ఆలోచించాడు శుశ్రుతుడు... 'ఈ ప్రపంచంలో మనకు ఎదురయ్యే ప్రతి సమస్యకి ఏదో ఒక పరిష్కారం వుండే వుంటుందని పెద్దలు చెపుతూ వుంటారు. మనం చెయ్యవలసిందల్లా దాన్ని వెంటనే కనిపెట్టటం..' అంటూ చేతులు వెనక్కి విరిచి కట్టుకుని అటూ ఇటూ తిరగటం మొదలు పెట్టాడు.

మిట్ట మధ్యాహ్నపు సూర్యుడి వేడి వల్ల, సరిగ్గా ఆ మండుటెండలో కోట గోడల మీద ఎటువంటి నీడా లేకుండా నిలబడి వుండటం వల్ల విపరీతమైన దాహం వేసింది శ్రేష్ఠి అనుచరులందరికీ.

ఆ సంగతి వారు చెప్పకముందే కోట గోడల మీద రక్షణగా నిలబడి ఉన్న ఇద్దరు సైనికులకు తెలిసిపోయింది.

'ఒక్క క్షణం ఓపిక పట్టండి' అంటూ గోడ వెనుక వున్న సోపానాల మీదుగా క్రిందికి దిగి, ఒక మంచినీటి పాత్రతో పైకి వచ్చాడు ఒక భటుడు.

ఒకరి తరువాత ఒకరుగా దాహం తీర్చుకుంటున్న శ్రేష్ఠి అనుచరులను చూస్ చూడగానే శుశ్రుతుడి మనసులో మెదిలింది ఒక ఆలోచన.

'యుద్ధానికి సిద్ధం అయ్యేముందు అందరికీ అవసరమైన ఆహారం నీరు మొదలైనవన్నీ సిద్ధంగా వుంచుకోవటం సైనికులకు అలవాటు... మరి ఈ ఆటవికులకు ఎటువంటి అలవాటు వున్నది?' అని అడిగాడు.

'వాళ్ళు ప్రకృతి మీద ఆధారపడి బతికే వాళ్ళు. ఎప్పటికప్పుడు వేటతోనే కడుపులు నింపుకుంటుంటారు...' అంటూ ఆటవిక సైన్యం విడిది చేసిన ప్రదేశంలోని పొదల్ని, అటవీ భూముల్ని చూపించారు శ్రేష్ఠి అనుచరులు.

'ఆహారం వేటాడతారు. బాగానే వున్నది. మరి నీరు??' ఆతృతగా అడిగాడు శుశ్రుతుడు.

ఆటవికుల గుడారాలకు దగ్గిరిగానే వున్న పెద్ద చెరువులను చూపించారు శ్రేష్ఠి అనుచరులు.

'ఈ చుట్టుపట్ల ప్రశస్తమైన నీరు లభించే జలాధారం అది ఒక్కటే... దానిలోనుంచి చిన్న కాలువ ద్వారా వచ్చే నీటినే మన నగర ప్రజలు కూడా త్రాగటానికి ఉపయోగించుకుంటారు' అంటూ ఆ చెరువు దగ్గిర్నించి తవ్వబడిన చిన్న కాలువను కూడా చూపించాడు అనుచరుల నాయకుడు.

పది నిమిషాల పాటు ఆ కాలువ వంకే పరిశీలనగా చూశాడు శుశ్రుతుడు. 'వర్షాలు అధికమై చెరువులోని నీరు గట్టు దాటి బయటికి వస్తే, ఈ కాలువ కూడా వరద పోటుకు గురి అవుతుంది కదా' అన్నాడు.

'ఆ విషయం కూడా పరిగణనలోకి తీసుకోబడింది. నీరు అధికంగా వస్తే వెంటనే అడ్డుకట్ట వేయటానికి వీలుగా కొన్ని కవాటాలు ఏర్పరచబడ్డాయి' అంటూ కోటగోడల క్రింద సిద్ధంగా వున్న పెద్ద పెద్ద తలుపుల్ని అతనికి చూపించాడు అనుచరుల నాయకుడు.

ఆటవికుల గుడారాల వంక మరోసారి పరిశీలనగా చూశాడు శుశ్రుతుడు... 'శిఖావంతుడు నగరం మీదికి దండెత్తటానికి పంపిన సైన్యం ఎప్పుడు ఇక్కడికి వస్తుందని అంచనా?' అని అడిగాడు.

'రేపు ఉదయం వేళలో వారిని మనం చూడవచ్చును...' అన్నాడు నాయకుడు.

గట్టిగా నిట్టూర్చి తన ఆలోచనలు పూర్తి అయినట్లు తల ఊపాడు శుశ్రుతుడు. 'నగర పాలకుడికి వార్త పంపి, చెరువులో నుంచి వచ్చే జలమార్గాన్ని మూసివేయించండి' అని ఆజ్ఞ ఇచ్చాడు.

ఎందుకో అవగతం కాలేదు శ్రేష్ఠి అనుచరులందరికీ. అయోమయంగా చూడటం మొదలు పెట్టినా

సర్‌ప్రైజ్

భార్య: ఏమండీ! పెళ్ళిరోజు నన్ను సర్‌ప్రైజ్ చేస్తానన్నారు కదండీ!
భర్త: చెప్పాను గుర్తుంది!
భార్య: ఏం సర్‌ప్రైజండీ అది!
భర్త: నువ్వు ఇంత వరకూ చూడని ప్రదేశానికి తీసుకెడతాను.
భార్య: ఎక్కడండి ఆ ప్రదేశం.
భర్త: ఇక్కడే ఇంట్లోనే! మన వంటిల్లు.

పట్టించుకోలేదు శుశ్రుతుడు.

'చీకటి పడేంత వరకే వ్యవధి వున్నది... నాలుగైదు రోజులకు సరిపడే నీటిని నిలువ చేసుకోమని నగరంలోని వారందరికీ చాటింపు వేయించండి. అత్యవసర పరిస్థితి ఇది. శిఖావంతుడి సైన్యం నగరాన్ని ముట్టడించినట్లే భావించాలి మనం' అంటూ శ్రేష్టి అనుచరుల నాయకుడిని దగ్గరికి పిలిచి, అతని చెవిలో తన ఉపాయాన్ని విడమరిచి చెప్పాడు.

అయోమయం కాస్తా ఆశ్చర్యంగా మారిపోతుండగా, గుబగుబా తల ఊపాడు అతను.

'వెంటనే మీ ఆజ్ఞలను అందరికీ తెలియపరుస్తాను...' అంటూ అతనికి నమస్కరించి, సోపానాల మీదుగా క్రిందికి పరుగు తీశాడు.

సూర్యుడు పడమటి దిశలో పడుతున్న సమయానికల్లా శ్రావస్తి పౌరులందరికీ చేరిపోయింది ఆ వార్త.

'శిఖావంతుడి సైన్యం ముట్టడి చేసినట్లుగానే భావించి అందరూ త్రాగు నీటిని, తమతమ అవసరాలకు కావాల్సిన పరిమాణంలో వెంటనే భద్ర పరుచుకోండి... నగరంలోకి వచ్చే నీటి జాలు ఆపి వేయబడుతోంది.. తిరిగి కాలువను అడ్డుకునే కవాటాలను తెరిచేటంత వరకూ నగరంలోని బావుల్లో లభించే ఉప్పునీటిని తాగవలసిందేనని గమనించండి'.

చెవులు చిల్లులు పడిపోయేటట్లు డప్పుల్ని మ్రోగిస్తూ వీధుల వెంట తిరిగారు అనేకమంది సైనికులు.

అందరితోపాటు తాను కూడా ఆ చాటింపుల్ని ఆలకించాడు కనకయ్య శ్రేష్టి. 'ముట్టడి ఇంకా మొదలు కాలేదు. అసలు మొదలవుతుందో లేదో తెలియదు. ఇప్పటినుంచీ ఎందుకు ఈ జాగ్రత్తలు?' అని అడిగాడు నెమ్మదిగా వచ్చిన శుశ్రుతుడిని.

'ఆటవికుల దగ్గర వున్న భల్లూక సైన్యం భరతం పట్టమని మీరు ఆజ్ఞ యిచ్చారా?' 'ఆ ప్రయత్నంలో ఇది ఒక భాగం. అవసరం అయితే నగరంలోని బావుల్లో లభించే ఉప్పు నీటినే త్రాగి కాలక్షేపం చెయ్యాల్సి రావచ్చు' ముక్తసరిగా చెప్పాడు శుశ్రుతుడు.

'నాకు అర్థం కాలేదు' అన్నాడు కనకయ్యశ్రేష్టి.

'ఇప్పుడు అర్థం కాదు. పని పూర్తి అయిన తర్వాత మీకు తప్పకుండా తెలుస్తుంది' అంటూ తనకు కేటాయించబడిన మందిరంలోకి వెళ్ళిపోయాడు శుశ్రుతుడు.

***

చీకట్లు దట్టం అవుతున్న సమయంలో సంపంగి నగర పొలిమేరలను చేరుకుని, అడవి మొదట్లో ఆగింది సాగరుల వారి గజ సైన్యం.

కోట మీదినించి అడవివైపు వీయటం మొదలు పెట్టింది గాలి. ఆ గాలి వాలున ఏనుగులన్నిటికీ సోకింది, కోట వెలుపలే గుడారాల్లో వున్న ఎలుగు బంట్ల దండు వాసన.

తలలు విదిలించి ఒక్కసారిగా ఘీంకారాలు చేశాయి అవి... వెనుతిరిగి మళ్ళీ అడవిలోకి పరిగెత్తటానికి చూశాయి.

పట్టపు టేనుగును వాటి వెనుకే నిలబెట్టి ఉంటాడు. అటువంటి పరిస్థితి ఎదురు కావచ్చుని ముందుగానే ఊహించిన సాగరుల వారు.

"నిలబడండి... ఒక్క అడుగు కూడా కదలించవద్దు... ఆగిపోండి'' ఖంగు ఖంగుమంటున్న కంఠంతో హెచ్చరించాడు. తన ఏనుగును కదిలించి వాటిని అడ్డగించి ఆపివేశాడు.

'మీ ఆలోచన ఏమిటో వెంటనే కార్యరూపంలో పెట్టటం మంచిది. మన ఏనుగుల గోల కోటలోకి వినిపించిట్లుంది. గోడల మీద సందడి మొదలయింది!' కనులు చిట్లించి కోటవైపే చూస్తున్న మహేశ్వరుడు వెంటనే హెచ్చరించాడు.

'శివుడిని పిలిపించండి... వెంటనే నా దగ్గరికి పంపించండి' అన్నాడు సాగరుల వారు.

మంత్రి మహేశ్వరుడు స్వయంగా కదలబోయాడు గాని, ఆ అవసరం లేకుండానే అక్కడికి వచ్చేశాడు శివుడు.

'కోట గోడల మీద కాగడాలు కనిపించటం లేదు... గమనించారా?' వస్తూనే అడిగాడు.

అప్పటివరకూ ఆ విషయాన్ని మహేశ్వరుడు పట్టించుకోలేదు... 'నిజమేరా... నీడల మాదిరి పరిగెత్తుతున్నారు.... వెలుగుతో వాళ్ళకి అవసరం వున్నట్లు లేదు' అన్నాడు ఆశ్చర్యంగా.

'నడిచి నడిచి అలసి పోయి వున్నాయి ఏనుగులన్నీ... ముందుకు దూకించటం సాధ్యపడుతుందా?' సాగరుల వారినే ప్రశ్నించాడు శివుడు.

చివ్వున వచ్చేసింది కోపం సాగరుల వారికి. 'యుద్ధశిక్షణ అంటే తెలియని నీ అడవి ఏనుగులు కదలగా లేనిది మావి కదలలేవా? అవాకులు పేలకుండా జరగవలసింది చూడు..' విసురుగా అన్నాడాయన.

అనటం అయితే అన్నాడుగాని, అలసిపోయిన తన గజాలు తాను అనుకుంటున్నంత సమర్థవంతంగా యుద్ధంలోకి దిగలేవేమోనన్న సంశయం కొద్దిగా పీడిస్తూనే వున్నది ఆయన మనస్సుని.

'గాలి వాలున ఎలుగుల జాడ మన గజబలానికి తెలుస్తుందని అనుకోలేదు... ఇవి ఘీంకారాలు మొదలు పెడతాయని కూడా భావించలేదు. పొరపాటు జరిగిపోయింది' చిన్న కంఠంతో మహేశ్వరుడికి మాత్రమే వినిపించేటట్లు అన్నాడు.

'జరిగిపోయిన దానికి బాధపడినందువల్ల ఉపయోగం లేదు. పోనీ కొద్దిగా వెనక్కి వెళ్ళి రేపు ఉదయమే పోరాటం మొదల పెట్టవచ్చు. ఈ కటిక చీకటిలో తొందర పడటం దేనికి?' అడిగాడు మహేశ్వరుడు.

సాగరుల వారి ఆలోచన ఏమిటో తెలియదు అతనికి. అడవిలో వుండగా ఏదో ఆలోచించుకుని మళ్ళీ యుద్ధానికి వచ్చాడని అనుకుంటూ వున్నాడు గాని, ఏమి ఆలోచించాడో మహేశ్వరుడి ఊహాకి అందలేదు. అన్నిటినీ మించి శివుడిని ఆలోచన అడగటమేమిటో అంతకన్నా అవగతం కాలేదు.

(ఇంకా ఉంది)

సంతాన సాఫల్యతకు సృష్టి IVF ICSI

• 45 సం॥లు పైబడిన స్త్రీలలో & కుటుంబ నియంత్రణ ఆపరేషన్ అయిన వారిలో సంతాన సాఫల్యత.
• IUI, IVF, ICSI
• సరోగసి & ఎగ్ డొనేషన్
log on: surrogacyindia.biz
✆998943 2345, 998946 2345

సృష్టి టెస్ట్ ట్యూబ్ బేబి సెంటర్

కె.పి.హెచ్.బి.కాలనీ, కూకట్‌పల్లి, హైదరాబాద్-72.
జడ్.పి. జంక్షన్, మహారాణిపేట, విశాఖపట్నం-2,
లిటిల్‌కృష్ణ థియేటర్ ఎదురు, కొత్తపేట, గుంటూరు-2,
వెంకటరత్నం వీధి, సూర్యరావుపేట, విజయవాడ-2.

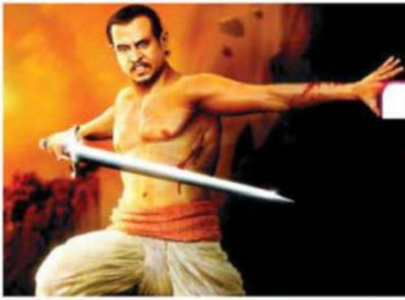

శివుడు

-మధుబాబు

37

కోట గోడల మీద కొద్దికొద్దిగా మొదలైన సందడి క్రమక్రమంగా రణగొణ ధ్వనుల స్థాయికి చేరుకుంటూ వుండటంతో, తన అనుమానాలన్నిటినీ తనలోనే దాచుకున్నాడు మహేశ్వరుడు.

'సిద్ధంగా వుండండి... ఇంతకుముందు మాదిరి మనం దాడి చేసే వరకూ ఆగరు వాళ్ళు. తామే ఎదురుదాడికి దిగవచ్చు...' అని ఏనుగుల వెనుక నిలబడిన తమ సైనికుల్ని హెచ్చరించటానికి బయలుదేరాడు.

యదార్థమే అయినాయి అతని మాటలు... చిమ్మచీకటిలో జీ భూతాల మాదిరి కోటగోడల మీద నిలబడటమే కాదు - నిశబ్దంగా కోట తలుపుల్ని తెరిపించారు సైనికులు. బరిశెలు కత్తులు పట్టుకుని గట్టు తెగిన ప్రవాహం మాదిరి కోట వెలుపలికి వచ్చేస్తున్నారు.

'పూర్తి అయినాయా ఏర్పాట్లు?' ఖంగుమంటున్న కంఠంతో బిగ్గరిగా ప్రశ్నించాడు సాగరుడు.

వరసల్లో నిలబడిన సైనికుల వెనుక గుంపులు గుంపులుగా నిలవ బడిన నగర పౌరుల్లో కొంతమందిని ఎంపిక చేసి పెట్టింది రాణి చారులతాదేవి. వందల సంఖ్యలో అడవి చెట్ల మీద వడి పొడుగాటి కొమ్మల్ని విరిచి తీసుకు వచ్చారు వారందరూ. తాము ధరించి వున్న దుస్తుల్లో సగభాగాలను, తమ తలపాగాలను నిలువుగా చించి ఆ కొమ్మలకు చుడుతున్నారు.

వందల సంఖ్యలో కాగడాలు సిద్ధం అవుతున్న సంగతి ఒకరు చెప్పవలసిన అవసరం లేకుండానే మహేశ్వరుడికి తెలిసిపోయింది.

అయితే మంటలు మలిగిపోకుండా నిలువబడి వుండాలంటే నూనెను ఉపయోగించాలి. కొమ్మలకు చుట్టిన ఆ వస్త్రాల మీద నూనె పోస్తే తప్ప అవి ఎక్కువ సమయం మంటల్ని వెలువరించ లేవు.

ఆహారం సంపాదించుకోవటమే అతికష్టమైపోయింది అడవిలో తమకి. కాగడాల మీద పోయటానికి నూనె ఎక్కడినించి వస్తుంది?

'మహేశ్వరుల వారు గాభరాపడవలసిన పని లేదు... ఒక్కొక్క కాగడా పదిక్షణికాల పాటు వెలిగినా చాలు.. వెలుగు నశించి పోయే లోపల ఇంకో కాగడాని సిద్ధంగా వుంచి పట్టుకుంటాము. అవసరం అయితే మా వంటిమీది వలువలన్నిటినీ కొమ్మలకు చుట్టి, నగ్నంగా నిలుచోవటానికి కూడా మేము సిద్ధమే..' అతని కనుల్లో ప్రతి ఫలించిన అనుమానాన్ని గమనించి ఆవేశంగా చెప్పాడు ఒక పౌరుడు.

'అంతదాకా రాదు పరిస్థితి... తొందరపడి మీరెవ్వరూ ఆ పని చేసి మమ్మల్ని భయపెట్టవద్దు...'' వెంటనే అన్నాడు చారులతాదేవితో పాటు ఆ ఏర్పాట్లను... పర్యవేక్షిస్తున్న వాసుదేవుడు.

అంత భయంకర పరిస్థితిలోను నవ్వులతో మార్మోగిపోయిందా ప్రదేశం. అందరినీ ఆవరించుకోబోతున్న భయం తొంగి దూరంగా పారిపోయింది.

***

రాత్రి మొదటి ఝాము గడిచిపోయింది. రెండవ ఝాము మెల్లగా మొదలయింది. కనకయ్యశ్రేష్ఠి అనుచరుల్లో పది మందిని వెంట బెట్టుకుని నగర ద్వారాల దగ్గరికి వచ్చాడు శుశ్రుతుడు.

అతని ఆలోచన ఏమిటో తెలియకపోయినా, వంద మంది భటులతో స్వయంగా తను కూడా ద్వారాల దగ్గరికి వచ్చాడు నగర పాలకుడు.

'నిశ్శబ్దంగా జరిగిపోవాలి నేను తలపెట్టిన కార్యం... ఎక్కువ మందితో వెళితే శత్రువులకు తెలిసిపోతుంది.. పడిన కష్టం అంతా మట్టికొట్టుకుపోతుంది' తమతోపాటు కదలబోయిన ఆ భటులందరినీ ఆపుతూ చెప్పాడు శుశ్రుతుడు.

'మరి మేము ఏం చెయ్యాలి?' అని అడిగాడు నగర పాలకుడు.

'పదునైన ఆయుధాలతో పాటు యుద్ధబాణాలను పట్టుకుని కోట గోడల మీద సిద్ధంగా వుండండి... అవసరం అయితే శంఖాన్ని ఊది సహాయం అర్థిస్తాను. వెంటనే ఆయుధ ప్రయోగం మొదలు పెట్టండి' అన్నాడు శుశ్రుతుడు.

ఎన్నో అనుమానాలు, మరెన్నో సంశయాలు నగర పాలకుడి మనసు లోకి ప్రవేశించి అతన్ని అతలాకుతలం చేసేశాయి.

'కటిక చీకటిలో కోటను దాటి వెలుపలికి పోతున్నాడు శుశ్రుతుడు. ఆ చీకటిలోనే అతను శంఖాన్ని ఊది తమ సహాయం అర్థిస్తే, ఏ విధంగా సహాయం చేయగలడు తను? ఎవరి మీద ఆయుధాల్ని ప్రయోగించాలి' ఎవరి మీదికి యుద్ధ బాణాల్ని వదలాలి?'.

'కాగడాలను వెలిగించి వుంచమంటారా?' తన అనుమానాలకు సంశయాలకు తనే సమాధానాన్ని వెతుక్కుంటూ అడిగాడు అతను.

'పొరపాటున కూడా ఆ పని చేయకండి... కాగడాలు వెలిగించటం అంటే మనం మెలకువగా వున్నామని శత్రువులకు తెలియ చెప్పటమే. ఇప్పుడు నేను చేయబోయే పని ఏమిటో వారికి తెలియ కూడదు' అంటూ కోట ద్వారాల దగ్గర వున్న కావలి భటులకు సైగ చేశాడు శుశ్రుతుడు.

ఇరువది మూరలకు ఇంకొ కొంచెం ఎక్కువ ఎత్తే వున్నాయి ఆ ద్వారపు తలుపులు. వాటిమధ్య

జరిగిన కథ

జ్వలిత సామ్రాజ్యంలో సంపంగి నగర రాజ్యాధినేత సాగరుడు పెంచుతున్న అనాథల్లో ఒకడు శివుడు. అతడు పరాక్రమశాలి. జనహిత చర్యలే అతడి నైజం. అడుగడుగునా తన వీరత్వాన్ని రుజువు చేసుకుంటూ అందరి మన్ననలూ పొందుతాడు. శత్రురాజు శిఖావంతుని కుట్రల గురించి రాజుకు ముందుగానే కబురు జేరవేస్తాడు. ప్రధాన గూఢచారి వాసుదేవుణ్ణీ, యువరాణి జ్వాలను ఆపదల నుండి రక్షిస్తాడు. శివుడి పరాక్రమం చూసి అబ్బురపడుతుంది జ్వాల. అతడి పుట్టుపూర్వోత్తరాలు ఆరా తీస్తుంది. శత్రురాజు 5 వేల మంది సైన్యాన్ని,వందలాది భల్లూకాలను మోహరించిన విషయాన్ని శివుడు పసిగట్టి వర్తమానం జేరవేస్తాడు. ఈ లోపు శత్రురాజు సైన్యం సంపంగి నగర గ్రామాలపై దాడులు చేస్తుంటే శివుడు,జ్వాల వారిని తిప్పికొడతారు. శత్రుసైన్యం సంపంగినగరం కోటను చుట్టుముడుతుంది. మరోవైపు జ్వాలానగర చక్రవర్తి యుద్ధసన్నాహం చేస్తుంటే, శిఖావంతుడు భల్లూకాలను యుద్ధంలోకి ఎందుకు దింపాడో తెలుసుకునే పనిలో పడతాడు శివుడు. అడుగుజాడలు చూసుకుంటూ తమ స్థావరానికి వచ్చిన రెండు భల్లూకాలను శివుడి ఏనుగులు మట్టుపెట్టడంతో శిఖావంతుడు తమ మీదకు పంపిన భల్లూకాల దండును మట్టుపెట్టడానికి అతడికి మంచి ఉపాయం దొరికింది. దాంతో సాగరుడు కూడా ఉత్సాహంగా బయలుదేరి సంపంగి నగర పొలిమేరలకు చేరారు. వారి ఉనికిని శత్రుసైన్యం పసిగట్టింది. ఆ తర్వాత...

భాగంలో ఒకే ఒక మనిషి అవతలకు పోయేందుకు వీలుగా అమర్చబడి వున్నది మరో చిన్న తలుపు.

శబ్దం వెలుపలికి రాకుండా దాన్ని తెరిచారు కావలి భటులు.

ఒకరి తర్వాత ఒకరుగా శుక్రుతుడు, అతని వెంట వున్న జనం అవతలికి పోగానే తిరిగి గట్టిగా మూసి వేశారు.

'అందరూ గోడల మీదికి నడవండి. శుక్రుతుల వారు చెప్పినట్లు మీ ఆయుధాల్ని సిద్ధంగా పట్టు కోండి...' తన భటులకు ఆజ్ఞ ఇచ్చాడు నగర పాల కుడు.

***

'కాగడాల్ని వెలిగించారా?' ఖంగుమంటూ విన వచ్చింది సాగరుల వారి కంఠం.

చెకుముకి రాళ్ళ సహాయంతో నిప్పుచేసి, గజ సైన్యం వెనుక భాగంలో పెద్దపెద్ద నెగళ్ళను అంటిం చారు జనం. తాము తయారు చేసిన కాగడాల్లో కొన్నింటిని ఆ మంటల్లో పెట్టి పట్టుకున్నారు.

చిటికెలో వెలిగాయి అవి. అంతకుముందు వరకూ కటిక చీకటితో నిండి వున్న ఆప్రదేశం ఒక్క క్షణకంలో పట్ట పగలుగా మారి పోయింది.

'జయము జయము సాగరుల వారికి..' బిగ్గరిగా అరిచాడు. సాగరుల వారి ఏనుగులకు దూరంగా తన ఏనుగుల్ని నిలబెట్టి వుంచిన శివుడు.

అతని కంఠంలో ధ్వనించిన ఆవేశం, ఉత్సాహం తమ తనువు లన్నిటినీ కంపింపచేస్తుండగా, కలిసి కట్టుగా కేకలు పెట్టారు కాగడాలను పట్టుకున్న జనం.' జయము జయము... సంపంగి నగర గజబ లానికి సంపూర్ణ విజయము..'

నడవండి.. ఈ రాత్రి గడిచి తెల్లవారే సరికి మనం మన నగరంలో వుండటమో, చచ్చిస్వర్గంలో వుండటమో తేలిపోవాలి... నడవండి'' ఉరుములాంటి కంఠంతో సైనికులను ఉత్సాహపరుస్తూ, తన ఖడ్గాన్ని వరలో నుంచి తీసి, ముందుకు పరిగెత్తాడు వాసు దేవుడు.

ఒంటిమీది దుస్తులు చించి విరిచిన చెట్టు కొమ్మలకు చుట్టి కాగడాలు చేసి వెలిగించి భల్లూక దండు విశ్రమించిన గుడారాలపై దాడి చేసింది సాగరుని సైన్యం. ఆ వెంట గజబలం సైనికులు, పౌరులు విజృంభించి భల్లూకాలను శత్రు సైన్యాన్ని మట్టుపెట్టారు. తెలతెలవారే సమయానికి సంపంగి నగరం సాగరులవారి వశమయ్యింది. మరోవైపు జ్వాలా నగరంలో శుక్రుతుడు శిఖావంతుడి సైన్యాన్ని మట్టుపెట్టేం దుకు చీకట్లో చెరువుకు గండికొట్టించాడు.

అప్పటికి కూడా మహేశ్వరుడికి అవగతం కాలేదు సాగరుల వారి యుద్ధతంత్రం ఏమిటో, అలా గని అయోమయంగా చూస్తూ అక్కడే నిలువబడి పోలేదతను. తను కూడా తన ఆయుధాన్ని వెలుపలికి తీసి వారి వెనుకే పరుగులు తీశాడు.

ఎలుగుబంట్ల జాడల్ని పసిగట్టి అందోళనకు గుదైన ఏనుగులు వెనక్కి పారిపోకుండా పట్టపు టేనుగుతో కావలా నిలబడి వున్నాడు సాగరుల వారు. రెండో ఆలోచన లేకుండా దాన్ని కోటవేసి పరిగెత్తించాడు.

'కాగడాలన్నీ ఏనుగులతో సమానంగా నడవాలి... ఎట్టి పరిస్థితి లోను దూరంగా పోకూడదు...' బిగ్గరగా అరుస్తూ తన ఏను గుల్ని కూడా అటువేసి నడిపాడు శివుడు.

తన తల్లితండ్రి బీభత్సంగా ఘీంకరిస్తూ కదిలేసరికి, గున్నకు కూడా ఆవరించుకున్నది ఆవేశం. అది కూడా కనుగుడ్లను గిరగిరా తిప్పుతూ వాటిని అనుసరించబోయింది.

ఇద్దరు సైనికులను ప్రత్యేకంగా ఆ పని కోసమే జ్వాలకు అప్పగించాడు వాసుదేవుడు.

'చిలిపితనం దానికి చాలా అధికం. శివుడి మాదిరిగానే గుడ్డిగా పరుగులు తీసి ప్రమా దాల్లో చిక్కుపడుతుంది. ఎట్టి పరిస్థితిలోను ఇది యుద్ధరంగంలోకి రాకూడదు. రాకుండా చూడవలసిన బాధ్యత నీది' అని కూడా ఆదేశిం చాడు.

గున్నతో పాటు తనను కూడా యుద్ధం లోకి రాకుండా ఆపే పన్నాగ మని తెలిసినా, ఆ సమయంలో ఎదురు చెప్పలేదు జ్వాల... తల ఊపి అంగీకరించింది.

ఇప్పుడు తల్లిదండ్రుల వెనుకే కదల బోయిన గున్నను గట్టిగా పట్టు కునే బాధ్య తను వాసుదేవుడు కేటాయించిన భటులిద్దరికీ వదిలి, తాను తన అశ్వాన్ని శివుడి వెనుకే పరు గులు తీయించింది.

గప్పుగప్పున వెలుగుతూ ఏనుగులతో పాటు వస్తున్న కాగడాలను చూసేసరికి పర మానందమై పోయింది శిఖావంతుడి సైన్యాధి పతు లకి.

'మనకి శ్రమ తగ్గించారు... తమను ఎక్కడకొడితే తమ ప్రాణాలు పోతాయో తామే మనకి చూపించుకో బోతున్నారు' ఉత్సాహంగా అన్నాడు ఒక సేనాపతి.

అంతలోనే వచ్చింది ఒక అనుమానం మరో దళ పతికి... 'ఎట్టి పరిస్థితిలోను చీకటిపడిన తరువాత మంటలు వేయటం గాని, కాగ డాల్ని చూపించటం గాని చేయవద్దని ఎలుగుల్ని తీసుకువచ్చిన ఆటవి కులు మనకి చెప్పారు. వారి మాటల ప్రకారమే ఇంత వరకూ మనం కాగడాల్ని వెలిగించలేదు. వాళ్ళు అలా చెప్పటానికి కారణం ఏమిటో నాకు తెలియదు. మీకె వరికైనా తెలుసా?' అని అడిగాడతను.

వేగంగా వచ్చేస్తున్న గజబలాన్ని, దాన్ని అనుస రించబోతున్న సైనికుల్ని చూసి యుద్ధం చేయటానికి ఉత్సాహ పడిపోతున్న మిగిలిన వారెవరూ ఆ మాటల్ని చెవిన వేసుకోలేదు.

'ఆటవికులకు అలా చెప్పటం వెనుక ఏవేవో నమ్మకాలు ఆధారాలు వుండి వుంటాయి. మామూలు సమయాల్లో మంటలువద్దని అన్నారు గాని, యుద్ధ సమయంలో అలా చేయవద్దని చెప్పలేదు..' అంటూ తన అశ్వాన్ని ముందుకు పరిగెత్తించాడు ఒక సేనా పతి.

అప్పటికీ తీరలేదు అనుమానం ఆ దళపతికి.

'ఇందులో ఏదో తిరకాసు వుంది... రాత్రివేళల్లో యుద్ధం జరగదని అనుకుంటూ వుండటం వల్ల పని కట్టుకుని ఆటవికులు హెచ్చరించి వుండక పోవచ్చు. వెళ్ళివాళ్ళనే అడిగితే ఒక సంశయం నివృత్తి అయి పోతుంది' అనుకుంటూ తన వాహనాన్ని ఎలుగులు విశ్రాంతి తీసుకుంటున్న గుడారాల దగ్గరికి పరిగెత్తిం చాడు.

గుడారాలను సమీపించక ముందే ఆగిపోవాల్సి వచ్చింది అతను. బరిశెల్ని బారుచేసి అతన్ని అడ్డు కున్నారు కావలాగా నిలబడిన ఆటవికులు కొందరు.

'ఎలుగుల్ని బయటికి వదలండి. అవతల సాగ రుడి ఏనుగులు చిందులు తొక్కుతూ రావటం మీకు కనిపించటం లేదా?' తను ఎందుకు వచ్చాడో ఆ పనికి మర్చిపోయి ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు దళపతి.

'మేము ముందుగానే మీకు చెప్పాం. మీరం దరూ కలిసి ఆ కాగడాల వాళ్ళని నరికి, మంటలు కని పించకుండా చూడండి. అప్పుడు మేము ఎలుగుల్ని ఏనుగుల మీదికి వదులుతాము' నిబ్బరంగా చెప్పాడు ఒక ఆటవికుడు.

'కాగడాలను ఆర్పేయటం చెప్పినంత తేలిక కాదు. దగ్గరికి పోయిన వాళ్ళని తొండాలతో చుట్టి నేలకు అదిమేస్తాయి ఆ ఏనుగులు. అది మామూలు ఏనుగుల మందకాదు. సాగరుడి గజ సైన్యం' అందో ళనగా అన్నాడు దళపతి.

'ఎవరి సైన్యమైనా సరే.... మంటలు వుండగా

Copyright 2010-2013 @ Navyaweekly.com, All rights Reserved. This site Best viewed in 1024X768

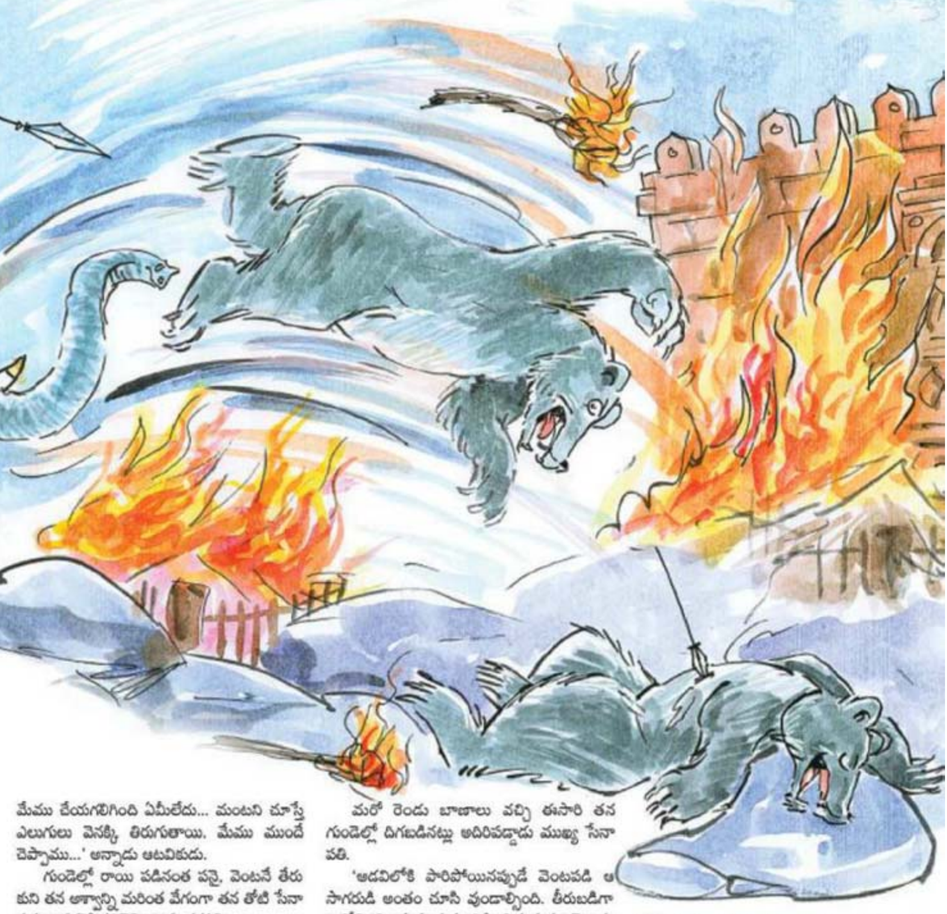

మేము చేయగలిగింది ఏమీలేదు... మంటని చూస్తే ఎలుగులు వెనక్కి తిరుగుతాయి. మేము ముందే చెప్పాము...' అన్నాడు ఆటవికుడు.

గుండెల్లో రాయి పడినంత పనై, వెంటనే తేరుకుని తన అశ్వాన్ని మరింత వేగంగా తన తోటి సేనాపతుల దగ్గరికి పరిగెత్తించాడు దళపతి.

అప్పటికే అతను ఆటవికులకు చెప్పిన పనే జరుగుతోంది అక్కడ. కాగడాల వెలుగులో గురిచూసి శత్రువులను పడగొట్టవచ్చని సంతోష పడిన ఆ సేనాపతుల సంతోషం ఆవిరై పోతోంది అతి వేగంగా.

దారుణంగా ఘీంకరిస్తూ దొరికిన వారిని దొరికినట్లు పాదాలతో అదిమి పాతాళ లోకానికి పంపించేస్తూ... ముందుకు వస్తోంది సాగరుడి గజ సైన్యం

'వదలమని చెప్పండి... ఎలుగుబంటి సైన్యాన్ని వెంటనే రంగంలోకి దిగమని ఆజ్ఞలు ఇవ్వండి' తన ఎడమ భుజంలో దిగబడిన ఒక బాణాన్ని మధ్యకు విరిచి అవతలకు విసురుతూ జీరపడిన కంఠంతో అరిచాడు ముఖ్యసేనాపతి.

తన అశ్వాన్ని అతని చెంతకు నడిపించి, ఆటవికులు చెప్పిన మాటల్ని తూచా తప్పకుండా తెలియచేశాడు దళపతి.

మరో రెండు బాణాలు వచ్చి ఈసారి తన గుండెల్లో దిగబడినట్లు అదిరిపడ్డాడు ముఖ్య సేనాపతి.

'అడవిలోకి పారిపోయినప్పుడే వెంటపడి ఆ సాగరుడి అంతం చూసి వుండాల్సింది. తీరుబడిగా ఆలోచించి మన పథకానికి విరుగుడు తెలుసుకున్నాడు. చీకటి సమయంలో ప్రకాశవంతమైన మంటల్ని చూసి ఎలుగులు చెదిరి పోతాయని ముందుగానే మనం గ్రహించలేక పోవటం నిజంగా మనదే తప్పు...' అంటూ తన దట్టీలో దోపుకుని వున్న కొమ్ముబూరని తీసి చెవులు చిల్లులు పడే విధంగా ఊదాడు.

ముందుకు పోతున్న సైనికుల్ని వెనక్కిపిలిచే సంకేతం అది... యుద్ధాన్ని ఆపి, ఆత్మరక్షణ విధానాలను అవలంభించమని చెప్పటానికి గుర్తు.

ఎగుసుకు వస్తున్న కార్చిచ్చు వంటి గజాలను ఏదో ఒక విధంగా ఎదిరించటానికి ప్రయత్నిస్తున్న శిఖావంతుడి సైన్యమంతా ఒక్క సారిగా వెనుతిరిగి కోటలోకి పరుగులు మొదలు పెట్టింది.

'ఎలుగుల్ని కూడా కోటలోకే నడిపించండి. వెలుపలే వుంటే అవి హతమారి పోవచ్చు..' జరుగబోయేది ఏమిటో తనకు తెలిసినట్లు మరో ఆజ్ఞను అందరికీ వినిపించాడు ముఖ్యసేనాపతి.

అదిగో... అప్పుడు మొదలయింది అసలు సమరం.

***

రెండవఝాము కూడా గడిచిపోయే వరకూ వేచి చూడవలసి వచ్చింది శుత్రుతుడికి... గాలి చెరువు మీది నించి ఆటవికులున్న ప్రదేశం వైపు వీస్తూ వుండడం వల్ల.

'మనం ఎందుకు వచ్చామో ఆ వచ్చిన పని ఎంత త్వరగా పూర్తి చేసుకుని వెనక్కి వెళ్ళిపోతే అంత మంచిది... ఎక్కువసేపు ఇలా నక్కి కూర్చుంటే ఆటవికులు పసి కట్టేస్తారు..' చిన్నకంఠంతో శుత్రుతుడికి చెప్పాడు కనకయ్య శ్రేష్టి అనుచరుల్లో ఒకతను.

'ఈ గాలితో మనం ముందుకుపోతే ఇప్పుడే బట్టబయలు అవుతుంది మన ఉనికి. గాలివాలున

మనల్ని పసి కట్టేస్తారు వాళ్ళు. అడవి జంతువులకి వాళ్ళకి తేడా ఏమంతా అధికంగా వుండదు' హెచ్చరించి అతని నోటిని మూయించాడు శుక్రుతుడు.

మూడవఝాము కూడా మూడు వంతులు గడిచిపోయిన తర్వాత వున్నట్లుండి తన దిశను మార్చుకున్నది గాలి. ఆటవికుల దగ్గిర్నించి చెరువు వైపు మారటం మొదలు పెట్టింది.

ఆపైన క్షణికం పాటు కూడా ఆలస్యం చేయకుండా అందరినీ చెరువు గట్టు ఎక్కించి, నీటి అంచు దగ్గరికి నడిపించాడు శుక్రుతుడు.

'శబ్దం కాకుండా గట్టుకు గండి కొట్టండి' అని ఆజ్ఞ ఇచ్చాడు.

అతను సూచించినట్లు పెద్దపెద్ద పలుగులు, పారలు, మట్టిని పోసే తట్టలు తీసుకువచ్చినా, అవి దేనికో అంతవరకూ తెలియలేదు కనకయ్య శ్రేష్ఠి అనుచరులెవరికీ.

ఎలుగులు ఎగిరి దూకకుండా గోతులు తవ్వటానికో... తవ్విన గోతుల మీద సన్నిటి పుల్లల్ని పరిచి మట్టితో కప్పెట్టి, ఏనుగుల్ని పట్టుకున్నట్టుగా వాటిని కూడా పట్టుకోవటానికి అనుకుంటున్నారు వాళ్ళు.

'చెరువుకు గండి కొడితే నగరం లోని వారికి తాగునీళ్ళు లేకుండా పోతాయి. తిరిగి వర్షాకాలం వచ్చేటంత వరకూ ఉప్పునీళ్ళతో కాలక్షేపం' అనబోతూ, నగరంలో శుక్రుతుడు వేయించిన చాటింపు గుర్తుకు వచ్చి మాటల్ని ఆపేశారు వాళ్ళు.

'యుద్ధం అంటూ రానే కూడదు. వచ్చిన తర్వాత రేపటి గురించిన ఆలోచన చేయకూడదు. ఈ ఎలుగులు మాత్రమే మనల్ని పిరికి వాళ్ళుగా మారుస్తున్నాయి. వీటిని అంతమొందిస్తే మనం సగం విజయం సాధించినట్లే. అందుకోసం ఎటువంటి కష్టం వచ్చినా తట్టుకోవటానికి సిద్ధంగా వుండాలి. ప్రారంభించండి పనిని' అంటూ గర్జించాడు శుక్రుతుడు.

రెండో ఆలోచన లేకుండా నడుములు వంచారు కనకయ్యశ్రేష్ఠి అనుచరులు. పలుగులతో చెరువు కట్టను తవ్వారు కొందరు. పారలతో మట్టిని ఎత్తి తట్టల్లో పోశారు మరికొందరు. ఆ మట్టిని తీసుకుపోయి దూరంగా గుట్టపెట్టారు మిగిలిన వారు.

తూర్పుదిక్కు తెల్లబడే సూచనలు కనిపించటం మొదలుపెట్టే వరకూ వంచిన నడుములు ఎత్తకుండా పని చేశారు అందరూ.

'తెల్లవారబోతోంది దేవరా... ఆ అడివి జనులు ఎవరైనా చెరువు దగ్గరికి వస్తే రట్టు అయిపోతుంది మనగుట్టు' పారతో మట్టిని ఇవతలకు లాగుతూనే తన ఆందోళనను బయట పెట్టాడు ఒకతను.

'అడవి జనాలు వస్తే ఏదో ఒకటి చేయచ్చు... అంతకంటే మించిన ప్రమాదం ఇంకోటి వచ్చేసింది...' అంటూ ఆటవికుల గుడారాలకు అవలగా వున్న రహదారి వైపు చూపించాడు శుక్రుతుడు.

తలలు ఎత్తి అటుచూసిన కనకయ్యశ్రేష్ఠి అనుచరులందరికీ కనిపించింది ఆటవిక సైన్యానికి బాసటగా వస్తున్న శిఖావంతుడి మరో సైన్యసమూహం.

'అనుకున్నంతా అయింది... వాళ్ళ కంట పడగానే నరికి ముక్కలు చేసేస్తారు' విపరీతమైన భయంతో అంటూ తన దగ్గర వున్న పారను కిందికి వదిలేశాడు ఒకతను.

కంటికి కనిపించనంత వేగంతో కదిలి, అతని మొఖం మీద పడింది శుక్రుతుడి పిడికిలి.

సన్నగా శలాక మాదిరిగా కనిపించే అతనికి అంత బలం వుంటుందని ఊహించలేదా కనకయ్య శ్రేష్ఠి అనుచరుడు. గావురు మని అరవబోయాడు.

అంతకుముందు కంటే మరింత వేగంగా కదిలింది శుక్రుతుడి చేయి... అతని నోటిని బలవంతంగా మూసేసింది.

'చెప్పినపని చేయకుండా పిరికి మాటలు మాట్లాడితే, శిఖావంతుడి సైన్యం చేతిలో కాదు... నా చేతుల్లోనే మీరు ప్రాణాలు పోగొట్టు కుంటారు. తవ్వండి త్వరగా..' కరకరలాడుతున్న కంఠంతో అందరినీ హెచ్చరించాడు.

అతని మొఖంలో ప్రత్యక్షం అయిన కరుకుతనాన్ని చూసి నిజంగానే భయపడిపోయారు వారందరూ. వంచిన తలలు ఎత్తకుండా తమ పనిలో నిమగ్నమై పోయారు.

***

శిఖావంతుడి ప్రధాన సైన్యాధిపతి వెనక్కి వచ్చేయమనే సంకేతాన్ని తన సైన్యానికి పంపిన వెంటనే అతని వ్యూహం ఏమిటో శివుడికి తెలిసిపోయింది.

'మనం కాగడాల్ని ఎందుకు పట్టుకువచ్చామో కనిపెట్టేశారు... కోట లోకి పోయి తప్పించుకుంటారు.. గుడారాల్లో వున్న ఎలుగుల్ని కూడా కోటలోకి తీసుకుపోయి కాపాడుకుంటారు' అంటూ తన ఏనుగుల్ని వేగంగా నడిపించాడు వెనుతిరుగుతున్న సైనికుల మీదికి కాదు - ఎలుగులు విశ్రాంతి తీసుకుంటున్న గుడారాల మీదికి.

'కాగడాలు.... కాగడాలు కదలాలి.. కదలండి అందరూ...' గొంతు చిరిగిపోయేలా అరిచింది.. గున్నఏనుగు దగ్గిర్నించి అటుగా వచ్చిన జ్వాల.

ఆరిపోతున్న కాగడాలను వదిలేసి, సిద్ధంగా వున్న వాటిని వెలిగించుకున్నారు ఆ ఏనుగుల పక్కగా నడుస్తున్న జనం...

'సాగరుల వారి కంటె ముందుగా మనం గుడారాల దగ్గరికి పోవాలి... నడవండి.. వేగంగా కదలండి' అని హెచ్చరిస్తూ, మగ ఏనుగు శరీరాన్ని మడమలతో తడిమి, అరిచేతులతో దాని కుంభ స్థలాన్ని అదిమాడు శివుడు.

భూమి అదిరిపోయేటట్లు అడుగులు వేస్తూ, పరుగు మొదలు పెట్టింది అది. వెనుకే సాగింది ఆడ ఏనుగు...

గుడారాలకు దగ్గర పోయిన వెంటనే బీభత్సంగా గురకలు పెడుతూ, బయటికి వచ్చాయి ఎలుగులు. బరిసెలతో వాటిని అదిలిస్తూ తాము కూడా ఏనుగుల్ని ఎదిరించటానికి సిద్ధం అయ్యారు ఆటవికులు.

మగ ఏనుగు మీదికి లంఘించబోయిన మూడు ఎలుగుల మొఖాల మీదికి తను దగ్గర వున్న కాగడాలను ఊపారు ఏనుగుల పక్కనే వున్న పౌరులు.

అదిరిపడి వెనక్కి దూకాయి అవి... వెనుదిరిగి దూరంగా పారి పోవటానికి ప్రయత్నించాయి. వాటిని బెదిరించిన కాగడాలు మాత్రమే కాకుండా, ఇంకా కొన్ని ఏనుగులకు రెండో ప్రక్కన వెలుగుతున్నాయి. వాటి వెలుగులో పారిపోతున్న ఎలుగులు స్పష్టంగా కనిపించాయి మగ ఏనుగు కళ్ళకి.

నిర్మొహమాటంగా తొండాల్ని జాచి రెండింటిని గాలిలోకి విసిరేసింది అది. మూడవ ఎలుగు శరీరం మీద పాదాలు మోపి పచ్చి పుచ్చ కాయను చిదిపి

ఐష్ వచ్చేస్తోందోచ్...!

కొంత కాలంగా ఐష్ తిరిగి నటించబోతోందన్న పుకార్లే తప్ప వాస్తవాలు ఎక్కడా బయటకు రాలేదు. ఇప్పుడు అసలైన సమాచారం బయటకు వచ్చింది. త్వరలో ఐష్ భర్తతో కలిసి ఓ సినిమా చేయబోతోంది. ఈ సినిమాలో ఐష్, అభిషేక్‌లు భార్యభర్తలుగా నటించబోతున్నారట! 2010 తరువాత ఐష్ సినిమాలేవీ చేయలేదు. సుదీర్ఘ విరామం తరువాత ఐష్ ఓ సినిమా చేయబోతోందన్న వార్తలు రావడంతో ఆమె అభిమానులు పండగ చేసుకుంటున్నారు.

నట్లు చిదిపేసింది.

అటువంటి పనినే ఆడ ఏనుగు కూడా చేసేసింది. అదే సమయంలో బీభత్సంగా ఘీంకరిస్తూ... ఆ ప్రదేశంలోకి వచ్చేసింది సాగరుల వారి గజబలం.

అంతకు ముందు భయపడి పారిపోవాల్సి వచ్చిందన్న అవమానం మనసును మండించేస్తున్నట్లు విరుచుకు పడింది పట్టపు టేనుగు...

'అంటించండి... గుడారాలన్నిటికీ నిప్పుముట్టించండి' నందు చూసుకుని నలుగురు పౌరులకు ఆదేశించింది జ్వాల. అడ్డుకోబోయిన ఆటవికులను తనఖడ్గంతో అవతలికి తరిమేస్తూ, ఆ పౌరులకు రక్షణ కల్పించింది.

పరుగు పరుచుకు పోయి, తమ దగ్గర వున్న కాగడాలు కొండెక్కి పోయేలోపల గుడారాలన్నిటికీ ఒక దాని తర్వాత ఒకటిగా నిప్పు ముట్టించారు ఆ పౌరులు.

కాగడాల గుడ్డి వెలుగుతోనే సగం ప్రకాశవంతంగా మారి వున్న యుద్ధ రంగం... ఒక్కసారిగా పూర్తి వెలుగులతో నిండి పోయింది.

భగభగలాడుతూ గుడారాలను స్వాహాచేస్తున్న అగ్నిజ్వాలలను చూసి మరింతగా చెదిరిపోయాయి శిఖావంతుడి ఎలుగుబంట్లు అన్నీ. విస్తృతంగా శబ్దాలు చేస్తూ దూరంగా పరుగులు తీయటం మొదలు పెట్టాయి.

సిద్ధంగా వున్నారు మహేశ్వరుడు, వాసుదేవుడు. 'ఒక్క చీమ కూడా ప్రాణాలతో అడవిలోకి పోకూడదు... ఒక్కదాన్ని కూడా వదిలి పెట్టకూడదు' అని కేకలు పెడుతూ తాము తమ ఆయుధాలకు పని కల్పించారు. తమతో వున్న సైనికులందర్నీ ఆదేశించారు.

ఎక్కడికక్కడ తలలు తెగి క్రిందపడిపోయాయి పారిపోచూసిన ఎలుగులన్నీ. వాటిని కాపాడుకోవటం కోసం ప్రయత్నం చేసిన ఆటవికులు కూడా ఆ సైనికుల ప్రతాపాగ్నికి సమిధలై పోయారు.

ఎంత హఠాత్తుగా మొదలయిందో ఆ యుద్ధం, అంతే హఠాత్తుగా అంతం అయిపోయింది. అరుపులతో కేకలతో, ఏనుగుల ఘీంకారాలతో, ఎలుగుల గురకలతో దద్దరిల్లిపోయిన ఆ ప్రదేశం ఒక్కసారిగా, సాగరులవారికి జయజయ ధ్వానాలతో కంపించి పోయింది.

'ఆలస్యం వద్దు ప్రభూ... ఆవేశాన్ని తగ్గనీయకూడదు... ఇదే వేగంతో నగరం మీద పడిపోవటమే మంచిది' పట్టపు టేనుగా మీది నించి దిగబోతున్న సాగరుల వారికి చెప్పాడు మహేశ్వరుడు.

సాగరుల వారు సమాధానం చెప్పకముందే దారుణంగా విన వచ్చాయి ఉన్నట్లుండి కొన్ని హాహాకారాలు.

'ఏమిటది? ఏమైంది?' ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు సాగరుల వారు తిరిగి పట్టపుటేనుగా మీదికి చేరుకుంటూ.

'శిఖావంతుడి సైన్యం కోట తలుపుల్ని మూసి వేస్తోంది. శివుడు వారిని ఎదిరిస్తున్నాడు. యువరాణి జ్వాల సైనికుల్ని ఉత్సాహ పరుస్తోంది' అని చెప్పాడు వాసుదేవుడు.

కోట ద్వారాల దగ్గర జరుగుతున్నది సరిగ్గా అదే. గుడారాలు మంటలు బారినపడి, ఎలుగులన్నీ చెల్లా చెదురైన వెంటనే కోట తలుపుల్ని మూసి వేయమని ఆజ్ఞ ఇచ్చాడు ప్రధాన సేనాపతి.

'మనల్ని ఎదిరించటానికి ఆ సాగరుడు కోట గోడల మీద సిద్ధంగా వుంచిన సామాగ్రితో అతన్నే తల్లక్రిందులు చేసేద్దాం. ఎలుగుల సాయం లేకపోయినా మనం భయపడాల్సిన అవసరం లేదు' అంటూ కొంత సైన్యాన్ని గోడల మీదికి పంపించటం మొదలు పెట్టాడు.

అటువంటి పనే జరుగుతుందని, శివుడి కంటె ముందుగా జ్వాల ఊహించింది. 'నువ్వు ద్వారాల్ని పోపరుచుకోవాలి... ఆలస్యం చేస్తే మనకి జన నష్టం చాలా అపారంగా వుంటుంది' అని అతన్ని హెచ్చరించింది.

పాదాలతో తడిమి మగ ఏనుగును ద్వారాల దగ్గరికి పరిగెత్తించాడు శివుడు. మూసుకోబోతున్న ఒక తలుపును ఢీ కొట్టించి, మధ్యలోనే ఆపేశాడు.

'సైనికులారా... కదలండి... నగరంలోకి పోయి శత్రువులను ఊచ కోత కోయండి' అని హూంకారాలు చేస్తూ తను నగర ప్రవేశం చేసింది జ్వాల.

విషయం ఏమిటో అవగతమైన వెంటనే ఒక్క క్షణం కూడా ఆలస్యం చేయకుండా తన గజబలాన్ని కోట గుమ్మం దగ్గరికి పరిగెత్తించాడు సాగరుల వారు.

పై నుంచి బండరాళ్ళ వర్షం... సలసల కాగుతున్న నీటి తుంపరలు..

బాధతో ఘీంకరించవలసిన ఆ ఏనుగులు చిన్నపాటి బాధ సూచక శబ్దం కూడా చేయకుండా, గబగబా కోటలోకి వస్తూ వుండటం - శిఖావంతుడి ప్రధాని సైన్యాధిపతికి మతిపోయినంత పని అయింది.

'ఏమిటిదీ? సాగరుడి ఏనుగులకు బాధ అంటే ఎలా వుంటుందో తెలియదా?' అయోమయంగా చూస్తూ తన వారిని అడిగాడతను.

'బాధ తెలుస్తుంది. కాని అవి యుద్ధగజాలు - సున్నితమైన వాటి శరీర భాగాలకు రక్షణగా ఇనుప తొడుగులు, చర్మపు కవచాలు ధరింప చేయబడ్డాయి! చెప్పాడు ఒక సైన్యాధిపతి.

తీరిపోలేదు ప్రధాన సేనాపతి అనుమానం. 'అంత రక్షణ ఏర్పాటు చేయబడినప్పుడు మరి అవి ఎలుగుల్ని చూసి ఎందుకు బెదిరి నట్లు?' అని అడిగాడు.

'ఎలుగుల్ని చూసి అవి మానసికమైన బాధకు గురి అయినాయి. ప్రతి జంతువుకు ఏదో ఒక విధమైన భయం వుంటుంది. సాగరుడి ఏనుగుల్ని భయపెట్టిన మన ఎలుగుబంట్లు వట్టి గుడ్డలు చుట్టి నిప్పు ముట్టించిన చెట్టుకొమ్మల్ని చూసి బెంబేలెత్తి పోయాయి' వివరంగా చెప్పాడు ఆ సేనాపతి.

తల ఊపి ఆ మాటల్ని మనసులో భద్రపరుచుకున్నాడు ప్రధాన సేనాపతి... అయితే ఆ అనుభవాల్ని ఉపయోగించుకుని లబ్ధి పొందే అవకాశం మాత్రం అతనికి లభించలేదు.

ఒకదాని వెనుక ఒకటిగా కోటలోకి వచ్చేశాయి సాగరుల వారి ఏనుగులు. వాటి చాటున నిలబడి గోడల మీది నించి కురుస్తున్న శిలా వర్షాన్ని తప్పించుకున్నాడు ఆయన సైనికులు. శరీరాన్ని మాడ్చి వేసే వేడినీటి జల్లులు తమ మీద పడకుండా రక్షణ పొంది, వీరావేశంతో నగర ప్రవేశం చేశారు.

గోడల క్రింద వున్న శిఖావంతుడి సైన్యం చెల్లా చెదరయిపోయింది ముందుగా.... ఆ తరువాత గోడల మీద వున్న వారు ఆయుధాల్ని విసర్జించి తలా ఒక పక్కకు పరుగులు తీశారు,

తూర్పుదిక్కు తెల్లబడబోతున్న సమయంలో సాగరుల వారికి స్వాధీనం అయిపోయింది సంపంగి నగరం.

***

'వచ్చేసింది. శిఖావంతుడి సైన్యం దగ్గరికి వచ్చేసింది' చేస్తున్న పనిని ఆపి, ఒకసారి తల ఎత్తి చూసిన కనకయ్య శ్రేష్ఠి అనుచరుడు కూడా కీచుగా అందరినీ హెచ్చరించబోయాడు.

చేతులు ఉపయోగించే సమయం లేక పోవటంతో, ఎడమ పాదాన్ని ఎత్తి అతని గుండెల మీద బలంగా తన్నాడు శుక్రుతుడు.

వెర్రిగా అరిచాడు ఆ అనుచరుడు. వెల్లకిలా పడిపోయాడు. చీమ చిట్టుకుమన్నా పెద్దగా వినిపించేటంత నిశ్శబ్దంతో నిండివున్న ఆ ప్రదేశంలో, చాలా పెద్దగా వినవచ్చింది అతను అరిచిన అరుపుకు అదిరి పడి చెరువులేసి చూశారు గుడారాల దగ్గర వున్న ఆటవికులు.

(ఇంకావుంది)

తండ్రి పాత్ర

కొడుకు: డాడీ...డాడీ!! మా స్కూల్లో నాటకాలు వేయిస్తున్నారు. నాక్కూడా ఓ పాత్ర ఇచ్చారు

తండ్రి: ఏ పాత్ర?

కొడుకు: తండ్రి పాత్ర

తండ్రి: కాస్త డైలాగులు ఉన్న పాత్ర అడగక పోయావా?

శివుడు

-మధుబాబు (38)

'తవ్వండిరా మూర్ఖశిఖామణులారా... గట్టుకు వెంటనే గండి తవ్వి పక్కకు తప్పు కోండి... అలస్యం చేశారంటే ఇంతవరకూ మనం పడిన కష్టం అంతా వృథా అయిపోతుంది. తవ్వే యండి' జాగ్రత్తలన్నిటినీ గాలికి వదిలేసి భీక రంగా అరిచాడు శుశ్రుతుడు.

ఆలస్యం చేస్తే అలా అరవటంతో ఆగకుండా అతను తన నడుముకు వ్రేలాడుతున్న ఆయుధాన్ని తీసి తను మీదికి విరుచుకు పడతాడేమోనన్న భయం కూడా కలిగింది కాబోలు - మరింత వేగంగా పని చేశారు కనకయ్యశ్రేష్ఠి అనుచరులు.

గుడారాల దగ్గర వున్న ఆటవికులకు మరింత స్పష్టంగా తెలిసివచ్చాయి చెరువు దగ్గర కదలికలు. ఎవరికీ అర్థం కాని తమదైన భాషలో ఒకరినొకరు హెచ్చరించుకుంటూ చెరువు దగ్గరికి బయలుదేరారు వారిలో కొందరు.

కొత్తగా వస్తున్న శిఖావంతుడి సైన్యం కూడా గుడారాల దగ్గరికి వచ్చేసింది. ఆటవికుల అను మానం ఏమిటో అవగతమైన ఆ సైన్యాధిపతి, తను కూడా చెరువు దగ్గరికి వెళ్ళమని సైగ చేసాడు కొంత మంది సైనికులకు.

'తవ్వండి. తవ్వండి. తవ్వి పారేయండి..' ఎగుసుకు వస్తున్న ఆందోళనను అదుముకోవటానికి విపరీతంగా శ్రమ పడుతూ అందరినీ హెచ్చరించాడు శుశ్రుతుడు.

ముందుగా గట్టు సమీపంలోకి వచ్చారు ముగ్గురు ఆటవికులు. అక్కడ జరుగుతున్నదేమిటో కళ్ళారాచూసి, గావుకేకలు పెట్టటానికి నోళ్ళు తెరిచారు.

దబ్బున శబ్దం చేస్తూ తిరిగి అవతల పడింది అదే సమయంలో, ఆఖరి మట్టి పెళ్ళ, తొణుకుతొణుకు మంటున్న చెరువులోని నీరు శర వేగంతో కదిలి, శుశ్రు తుడు తవ్వించిన ప్రదేశంలో నుంచి ఒక్క సారిగా ముందుకు దూకింది.

గావుకేకలు పెట్టబోతున్న ఆటవికులు కాలు నిల దొక్కు కోవటానికి ప్రయత్నం చేయక ముందే, ఆ నీటి వేగాన్ని తట్టుకోలేక వెల్లకిలా పడిపోయారు.

వారితో పాటు తల్లక్రిందులై పోయారు వారి వెనుక వున్న సహచరులు. వారి మాదిరిగానే ఒక పక్కకు కొట్టుకుపోయారు కొత్తగా వచ్చిన సైన్యంలోని వారు.

కన్నుమూసి కన్ను తెరిచేటంతలో మరింత పెద్దదై పోయింది చెరువు కట్టకు శుశ్రుతుడు ఏర్పరి చిన గండి. ప్రళయకాలంలో ఉప్పొంగే సముద్రంలా వికృత శబ్దాలు చేస్తూ, వెళ్ళి ఎలుగుబంట్లు విశ్రాంతి తీసుకుంటున్న గుడారాలను ముంచెత్తింది నీరు... గుంపులుగా నిలబడిన ఆటవికుల్ని అవతలికి నెట్టేసింది. కొత్తగా వచ్చిన సైనికుల్ని చెల్లాచెదురు కావించింది.

విరిగి పడుతున్న గట్టుకు దూరంగా జరుగుతూ ఆ దృశ్యాన్ని చూసి భూతబేతాళుడి మాదిరి వికటంగా నవ్వాడు శుశ్రుతుడు.

'ఎలుగులకు నీటిలో ఈదటం వచ్చు. ఈత రాని జంతువు ఏదీ ఈ ప్రపంచంలో సామాన్యంగా ఎవరికీ కనిపించదు... అవి ఈదుకుంటూ పొడి ప్రదేశంలోకి పోకముందే వాటి అంతు చూడవచ్చు... అందుకోండి మీ ఆయుధాల్ని..' అని అందరినీ హెచ్చరిస్తూ తను ముందుకు పరిగెత్తాడు. పరిగెత్తుతూనే తన దట్టీలో వున్న శంఖాన్ని తీసి భీకరంగా ఊదాడు.

తెల్లబడుతున్నది ఆకాశం... కోట గోడల మీది వారికి, చెరువు గట్టుకు గండి పడటం... చెరువులోని నీరు గుడారాల మీద విరుచుకు పడటం, ఆటవికులతో పాటు, మిగిలిన సైన్యం కూడా కకావికలం అవటం స్పష్టంగానే కనిపిస్తోంది.

శుశ్రుతుడి శంఖరావాన్ని వినగానే 'పదండి అందరూ... పరుగెత్తండి' అని ఆజ్ఞలు జారీ చేసి, అందరికంటె ముందుగా తను కదిలాడు నగర పాలకుడు.

గుడారాలలో నుంచి బయటికి వచ్చిన, ఎలుగులు మళ్ళీ పొడి ప్రదేశం వైపు కదులుతూ వుండగానే వాటి మీద కురిసింది బాణవర్షం.

గట్టి నేల మీదికి చేరుకుని తమ సహజసిద్ధమైన క్రౌర్యాన్ని ప్రదర్శించే అవకాశం వాటికి లభించ లేదు. నీరు చేరుకోలేని ఎత్తయిన ప్రదేశాల్లో నిలబడి కత్తులతో జొన్న కంకుల్ని నరికినట్లు వాటి తలల్ని నరికేశారు శుశ్రుతుడితో వచ్చిన కనకయ్య శ్రేష్ఠి అనుచరులు.

ఆపసోపాలు పడుతూ నీటిలో నుంచి బయట పడిన శిఖావంతుడి సైనికుల్ని ఊచకోత కోశాడు నగర పాలకుడు తన భటులతో కలిసి.

సూర్యుడు ఒక మూరెడు ఎత్తుకు ఎదిగే సమయానికి అంతం అయి పోయింది ఆ పోరాటం.

తీవ్రమైన గాయాలు తగిలినా, ఏదో ఒక మూలగా కొంచెం ప్రాణమున్న ఎలుగులు మూలుగులతోను, అవయవాలు తెగిపోవడం వల్ల శిఖావంతుడి సైన్యంలో కొందరు చేస్తున్న ఆర్తనాదాల్తోను దద్దరిల్లి పోసాగింది ఆ ప్రదేశం.

జరిగింది తెలిసి గుంపులు గుంపులుగా కోట వెలుపలికి వచ్చేశారు లోపల వున్న జనం. నగర పాలకుడికి జేజేలు పలికారు. శుశ్రుతుడిని, కనకయ్యశ్రేష్ఠి అనుచరుల్ని భుజాల మీదికి ఎత్తుకుని కోట లోపలికి తీసుకు పోయారు.

'చెరువులోని నీరు వృథాగా వెళ్ళి పోయిందని మీరెవ్వరు దిగులు పడ వద్దు.. అవసరం అయితే నా ధనమంతా ఉపయోగించి, అడవి లోని నీటి వనరులలో నుంచి తాగు నీటిని నగరంలోకి తెప్పిస్తాను... మీకు ఎటువంటి బాధా కలుగకుండా చూస్తాను..' అందరూ వింటూ వుండగా నగర మధ్యంలోని రచ్చ

జరిగిన కథ

జ్వలిత సామ్రాజ్యంలో నంపంగి నగర రాజ్యాధినేత సాగరుడు పెంచుతున్న అనాథల్లో ఒకడు శివుడు. అతడు పరాక్రమశాలి. జనహిత చర్యలే అతడి నైజం. అడుగడుగునా తన వీరత్వాన్ని రుజువు చేసుకుంటూ అందరిమన్ననలూ పొందుతాడు. శత్రురాజు శిఖావంతుని కుట్రల గురించి రాజుకు ముందుగానే కబురు చేరవేస్తాడు. ప్రధాన గూఢచారి వాసుదేవుణ్ణి, యువరాణి జ్వాలను ఆపదల నుండి రక్షిస్తాడు. శివుడి పరాక్రమం చూసి అబ్బురపడుతుంది జ్వాల. అతడి పుట్టుపూర్వోత్తరాలు ఆరా తీస్తుంది. శత్రురాజు 5 వేల మంది సైన్యాన్ని,వందలాది భల్లూకాలను మోహరించిన విషయాన్ని శివుడు పసిగట్టి వర్తమానం చేరవేస్తాడు. ఈలోపు శత్రురాజు సైన్యం నంపంగి నగర గ్రామాలపై దాడులు చేస్తుంటే శివుడు,జ్వాల వారిని తిప్పికొట్టారు. శత్రుసైన్యం నంపంగినగరం కోటను ముట్టిముడుతుంది. మరోవైపు జ్వాలానగర చక్రవర్తి యుద్ధ సన్నాహం చేస్తుంటే, శిఖావంతుడు భల్లూకాలను యుద్ధంలోకి ఎందుకు దింపాడో తెలుసుకునే పనిలో పడతాడు శివుడు. అడుగుజాడలు చూసుకుంటూ తమ స్థావరానికి వచ్చిన రెండు భల్లూకాలను శివుడి ఏనుగులు మట్టుపెట్టడంతో శిఖావంతుడు తమ మీదకు పంపిన భల్లూకాల దండును మట్టుపెట్టడానికి అతడికి మంచి ఉపాయం దొరికింది. శివుడు, సాగరుడు ఉత్సాహంగా రెండో ఝామునాటికి నంపంగినగరం చేరి కాగడాలు వెలిగించి భల్లూకాల శిబిరాలపై దాడి చేసి వాటిని మట్టుబెట్టి తెల్లారేసరికి నంపండి నగరాన్ని స్వాధీనం చేసుకున్నారు.

PREVIOUS PAGE NEXT PAGE

Copyright 2010-2013 @ Navyaweekly.com, All rights Reserved. This site Best viewed in 1024X768

బండ మీద నిలబడి పెద్ద కంఠంతో అందరికీ వాగ్దానం చేశాడు కనకయ్యశ్రేష్ఠి.

అతన్ని మెచ్చుకున్నారు నగర ప్రజలు... ఎంత గాఢంగా మెచ్చుకున్నారంటే – అదే పనిగా బుగ్గలమీదికి జాలువారాయి కన్నీళ్లు అతనికి.

'ఇక్కడి పరిస్థితుల్ని నగర పాలకుడు సరిదిద్దుకుంటాడు. మనం వెంటనే రాజధానికి వెళ్ళి అక్కడ మన వల్ల కాదగిన సాయం ఏదైనా వున్నదేమో చూడాలి' అన్నాడు అతనితో శుశ్రుతుడు.

శ్రావస్తి నగరం దగ్గరి రహదారి లోని శత్రువుల్ని దునుమాడటం పూర్తి అయిన సంగతిని ఒక కమ్మ మీద వ్రాసి నలుగురు భటుల్ని సంపంగి నగరం వైపు పంపించాడు నగర పాలకుడు.

'సంపంగి పాలకుడు ఎక్కడ వున్నాడో తెలియదు.. అడవిలోనో, అడవి అంచుదగ్గిరో ఎక్కడో ఒక చోట వుంటాడు వెతికి పట్టుకోండి. జాగ్రత్త' అని కూడా చెప్పాడు.

అతను సిద్ధం చేసిన అశ్వ శకటంలో రాజధానికి బయలుదేరారు కనకయ్య శ్రేష్ఠి – శుశ్రుతుడు.

***

పన్నెండు ఏనుగులకు గాయాలై, కదలలేని పరిస్థితికి చేరుకోవటంతో, పగలంతా వాటి దగ్గరే వుండిపోయాడు సాగరుల వారు. వాటి ప్రాణాలకు ఎటువంటి ప్రమాదమూ లేదని వైద్య శిఖామణులు వివరంగా చెప్పిన తరువాతనే అంతఃపురానికి తిరిగి వచ్చాడు.

శిఖావంతుడి సైన్యం నగరాన్ని నాశనం చేయటం మొదలు పెట్టింది. ధనధాన్యాదుల్ని దోపిడీ చేసింది. భవనాల్ని కూలగొట్టింది. అంతఃపుర మందిరాల్ని కూడా పాడు పెట్టటానికి చూసింది.

'మనం తిరిగి కోలుకోవాలంటే కనీసం రెండు మూడు సంవత్సరాల సమయం పడుతుంది' నగరమంతా కలియ తిరిగి వచ్చిన తర్వాత వివరంగా చెప్పాడు మంత్రి మహేశ్వరుడు.

'మేము ఈ పనులు ప్రారంభిస్తాము. ముందు మీరు చక్రవర్తికి బాసటగా వెళ్ళాలి... బయలుదేరండి' అన్నది చారులతాదేవి.

గాయపడిన గజాలను గజశాలలోనే వదిలి, మిగిలిన బలగాలతో మరో సారి కోట వెలుపలికి బయలు దేరాడు సాగరుల వారు.

సంపంగి నగరాన్ని స్వాధీనం చేసు కోవటానికి ఎంత ఉత్సుకతను చూపించిందో, అంత ఉదాసీనతను ప్రదర్శించింది జ్వాల – రాజధానికి తిరిగి వెళ్ళేందుకు.

'అవతల యుద్ధం అతి ఘోరంగా జరుగబోతోంది. ఈ సమయంలో నువ్వు మీ తండ్రిగారి దగ్గర వుండడం చాలా ముఖ్యం' చెప్పింది చారులతాదేవి.

జ్వాల ఒక్కతే కాదు... అందరికంటె ముందుగా ప్రయాణం కావాల్సిన వాసుదేవుడు కూడా, ఆ ప్రయాణం తమకు ఇష్టం లేనట్లు మౌనంగా వుండిపోవటంతో అధికమై పోయింది ఆమె అనుమానం.

'ఏమైంది మీకు? అవతల చక్రవర్తి అపాయంలో వున్న సంగతిని మీరు పట్టించుకోరా? శిఖావంతుడి సైన్యమంటే మీకు చెమటలు పడుతున్నాయా భయంతో?' అంటూ నిందా వ్యాఖ్యలు కూడా పలికింది.

అప్పటికీ రాలేదు వారిలో చలనం...

'తల్లీ... సాగరులవారు కదిలి వెళ్ళారు. సంపంగి నగర గజబలం తిరిగి తన పూర్వపు బలాన్ని సంత

PREVIOUS PAGE NEXT PAGE

రించుకున్నది. ఇక శిఖావంతుడి ఆశయం సిద్ధించటం అసంభవం. యుద్ధం జరగదు... మీరు భయపడాల్సిన పనేమీ లేదు' ఓపికగా చెప్పాడు వాసుదేవుడు.

ఇంకా ఇంకా అధికమైపోయింది చారులతాదేవి అనుమానం.

'నాశనమైన నగరాన్ని తిరిగి ఉద్ధరించే పని మీద విశ్రాంతి కూడా తీసుకోకుండా తిరుగుతున్నాడు మహేశ్వరుడు. కనీసం అతనికి సహాయం చేసే ఆలోచన కూడా మీలో కనిపించటం లేదు... ఊరికే కూర్చుని మాటలతో కాలక్షేపం చేయదలుచుకున్నట్టుగా కనిపిస్తోంది' అంటూ చురుకుగా చూసింది.

ముసిముసిగా నవ్వింది జ్వాల. ఇంకా ఎక్కువైపోయింది చారులతా దేవిలోని అసహనం.

'మీరు చేయదలుచుకున్నది ఏమిటో నాకు తెలిసి తీరాలి. అంతే' ఖచ్చిత మైన కంఠంతో చాలా గట్టిగా అన్నది.

అదే సమయంలో పాత సామాగ్రిని భద్రపరిచే మందిరంలో నుంచి శివుడు చిన్నతనంలో ఏ బుట్టలో దొరికాడో, ఆ బుట్టని తెచ్చి జ్వాల ముందు పెట్టింది ఒక పరిచారిక.

'మన అదృష్టం బాగుండి శిఖావంతుడి సైనికులు ఈ బుట్ట వున్న మందిరం దగ్గరికి పోలేదు. పోయి వున్నట్టయితే మన కథ అంతా తిరిగి మొదటికి వచ్చేసి వుండేది' అంటూ అందులోని పాత వస్త్రాన్ని తీసి క్రింద పరిచింది జ్వాల.

విస్ఫారిత నేత్రాలతో చూస్తూ వుండి పోయింది చారులతాదేవి. కోట వెలుపల యుద్ధం జరుగుతున్నప్పుడు, జ్వాల తనకు అప్పగించిన నగలు వస్త్రాల మూటను ఒక పౌరుడికి అప్పగించి, అతన్ని యుద్ధానికి దూరంగా నిలబెట్టాడు వాసుదేవుడు. నగరంలోకి వచ్చే సమయంలో తిరిగి ఆ మూటని స్వాధీనం చేసుకుని తనతోపాటు తీసుకు వచ్చాడు.

ఇప్పుడు దాని ముడిని విప్పి అందు లోని వస్త్రాలను, నగలను జ్వాల క్రింద పరిచిన వస్త్రం ప్రక్కన పెట్టాడు.

'అదే ... అదే పోలిక ఈ వస్త్రాలన్నీ ఒకే ప్రదేశంలో నేయబడ్డాయి. ఒక కుటుంబమే వీటిని ఉపయోగించింది' అంటూ నగలను కూడా విడదీయటం మొదలు పెట్టింది జ్వాల.

అతివలు అలంకరించుకునే ఆభరణాల గురించి పూర్తిగా తెలుసు చారులతాదేవికి.

'అరవంకీలు అవి... చెవులకు పూర్వకాలంలో ఉపయోగించిన జూకాలు... చంద్రహారం వున్నది... ముత్యాలసరం వున్నది... పాపిట చేరు - నాశికకు అందాన్ని ఇచ్చే బులాకీ... పచ్చలపతకం... నడుముకు వజ్రాల వడ్డాణం... బంగారు కడియాలు... శిరస్సుమీది చేమంతి బిళ్ళ, కెంపుల అంగుళీయకాలు..' అంటూ ఒక్కొక్క ఆభరణాన్ని వర్ణించటం మొదలు పెట్టింది.

ఆమె పేరు పెట్టి చూపించిన ఆభరణాలన్నిటినీ దూర దూరంగా పెడుతున్న జ్వాల - ఆఖరిగా మిగిలిన ఒక అమూల్యమైన కంఠాభరణాన్ని పైకి ఎత్తి ఆమెకు చూపించింది.

కనక పుష్యరాగమణి ఒకటి పెద్ద బంగారు పతకంలో పొదిగి కనిపిస్తోంది. కంటికి సరిగ్గా కనిపించని అతిసన్నటి గుర్తులు ఏవో, ఆ పతకం వెనుక ముద్రించబడి వున్నాయి.

'కంఠాభరణమే ఇది... కాని దాని ప్రత్యేకత ఏమిటో నాకు తెలియదు' పరిశీలనగా చూస్తూ చెప్పింది చారులతాదేవి.

వాసుదేవుడి కేసి చూసింది జ్వాల. ఆ హారం మీది గుర్తుల్ని చూసిన వెంటనే అమితమైన ఆశ్చర్యం. ఆ తరువాత అదో రకమైన ఆనందం అతని మొఖంలో చాలా స్పష్టంగా కనిపించటం మొదలైంది.

'మాకు తెలియనిది ఏదో మీకు తెలుసని మాకు అర్థమైంది. ఏమిటో చెప్పండి..' అసహనంగా అడిగింది జ్వాల.

'తల్లీ... శివుడి వారసత్వం సామాన్య మైంది కాదు. తలుచుకుంటే నాకు తల తిరిగిపోతుంది' అన్నాడు వాసుదేవుడు.

అధికం అయిపోయింది జ్వాల అసహనం. 'దయచేసి వెంటనే చెప్పండి. ఆలస్యాన్ని భరించటం నా వల్ల కావటం లేదు' చురుకుగా చూస్తూ వేగంగా అడిగింది.

'ఆ కంఠాభరణం సౌగంధి నగర పాలకుల అధికారాన్ని సూచిస్తుంది. సౌగంధి పాలకులు, వారి సంతానం తప్ప మరెవ్వరూ ధరించేది కాదు' అతి నెమ్మదిగా చెప్పాడు వాసుదేవుడు.

అయోమయంగా చూసింది జ్వాల... చారులతాదేవి అయితే అస్సలు తనకు ఏమీ అవగతం కానట్టు తల విదిలించింది.

'శివుడు మనకి లభించిన బుట్టలోని వస్త్రం వంటిదే అడవిలోని వృద్ధుడి దగ్గర మనకి దొరికాయి. అంటే శివుడికి అతనికి ఏదో సంబంధం వున్నట్లే లెక్క. అవునా? కాదా?' అడిగాడు వాసుదేవుడు.

అవునన్నట్టు తల ఊపింది జ్వాల.

'ఆ వృద్ధుడి దగ్గరే ఈ కంఠాభరణం కూడా వున్నది. అంటే సౌగంధ దేశానికి చెందిన రాజ కుటుంబీకులు ఎవరితోనో అతనికి సంబంధం వున్నట్లుగా కూడా నిరూపితమౌతోంది. అవునా?' మళ్ళీ అడిగాడు అతను.

కొంచెంగా ఏదో అంశం స్ఫురణకు వచ్చినట్లు అనిపించి అంతలోనే అయోమయమై పోయింది జ్వాలకు.

'మీరు మాట్లాడేది ఏమిటో నాకు ఏదీ తెలియటంలేదు. వివరంగా చెప్పితే సంతోషిస్తాను' ఉన్నట్లుండి అన్నది చారులతాదేవి.

'సుబోధుడు అనే వీరుడు సౌగంధ దేశపు యువరాణిని ప్రేమించి, ఆ పాలకులకు ఇష్టం లేకపోయేసరికి, పారిపోయి ఎక్కడో తలదాచుకున్నాడు' అన్నాడు వాసుదేవుడు.

అప్పుడు తెలిసిపోయింది జ్వాలకి... 'అతనే సుబోధుడు. అడవిలో మనకి ఆశ్రయం ఇచ్చింది అతనే. సాగరుల వారికి గజ యుద్ధంలో శిక్షణ ఇచ్చింది కూడా అతనే. సందేహం లేదు..' ఆనందంగా అరిచింది.

తల ఊపుతూ చిరునవ్వు నవ్వాడు వాసుదేవుడు.

'ఆ సుబోధుడి భార్య సౌగంధీయుల యువరాణి. వారిద్దరికీ ఒక ఆడపిల్ల. ఆమె మన శివుడికి జన్మనిచ్చింది. కారణాంతరాల వల్ల ఆమె మరణించింది. తను శివుడిని పెంచటం అసాధ్యమని భావించి సుబోధుడే శివుని ఈ బుట్టలో పెట్టి రాజ మందిరం దగ్గర వదిలి వెళ్ళాడు. ఇందులో ఎటువంటి సందేహం లేదు. ఇప్పుడే వెళ్ళి అతన్ని గట్టిగా అడిగితే అసలు విషయం మనకి తెలిసిపోతుంది' అన్నాడు.

'శివుడు సౌగంధ దేశపు యువరాణికి వారసుడా?' తన చెవులను తనే నమ్మలేనట్లుగా అనుకున్నది జ్వాల.

'అదొక్కటే కాదు తల్లీ... ఇంకొక విశేషం వున్నది. బహుశా అది నీకు తెలియకపోయి వుండవచ్చు..' అన్నాడు వాసుదేవుడు.

'ఏమిటది?' ఆశ్చర్యంగా అడిగింది జ్వాల.

'సౌగంధ దేశపు యువరాణిని సుబోధుడు వివాహం చేసుకుని తీసుకువచ్చిన తర్వాత ఆ వంశీయుల్లో ఎవరికీ ఇప్పటివరకు పుత్ర సంతానం కలగలేదు... సింహాసనానికి వారసులైన వారందరూ స్త్రీలే... ఒక్క శివుడు మాత్రమే పురుషుడు... ఆ రాజ్య నియమాలను బట్టి చూస్తే వాడే సౌగంధదేశ సింహాసనాన్ని అధిష్ఠించే అధికారం కలిగి వున్నటు వంటి వాడు' చెప్పాడు వాసుదేవుడు.

చెరువుకు గండికొట్టి భల్లూక, శిఖావంత సైన్య శిబిరాలు చెల్లాచెదురు చేశాడు శ్రుతుడు. జ్వాలా నగర సైన్యం భల్లూకాల్ని సంహరించింది. ఈలోపు సంపంగి నగరంలో జ్వాల, వాసుదేవుడూ, శివుడి జన్మ రహస్యం వెలికి తీశారు. సౌగంధ రాజ్యవారసుదూ, సాగరుని కుమారుదు, సుబోధిని మనుమడే శివుదని వెల్లడైంది. చారులతాదేవి సంతోషంగా ఈ నిజాన్ని స్వీకరించింది.

నివ్వెరపోయినట్లు మొఖం పెట్టింది జ్వాల... ఎందుకనో ఒక్కసారిగా చిన్నబోయింది చారులతా

తమన్నా డైరీ ఖాళీ...

ఇటు దక్షిణాది వారు అవకాశాలు ఇవ్వం అంటున్నారు. అటు ఉత్తరాది వారు పెద్దగా ఆదరించడం లేదు. దాంతో తమన్నా పరిస్థితి అగమ్యగోచరంగా తయారైంది. బాలీవుడ్‌కి వెళ్ళకముందు తమన్నా దక్షిణాది టాప్ హీరోయిన్! నటన కన్నా తన అందచందాలనే నమ్ముకుని తమన్నా హిట్లు సాధించింది. కొద్దికాలంలోనే దక్షిణాది వారికి అసలు విషయం అర్థం అయింది. తమన్నాకి నటన రాదు అన్న సంగతి గ్రహించేసి ఆమెను పక్కన పెట్టేసారు. అటు బాలీవుడ్‌లోనూ తమన్నా దాదాపు ఇదే పరిస్థితిని ఎదుర్కొంటోంది. దాంతో తమన్నా డైరీ ఖాళీగా వుందట! ఒకప్పుడు ఒక్క రోజు కూడా ఖాళీ లేకుండా షూటింగ్‌లు చేసిన తమన్నా ఇప్పుడు ఇంట్లో గోళ్ళు గిల్లుకుంటూ కూర్చుందని సమాచారం!

దేవి వదనం... అంతలోనే తేరుకున్నది ఆమె.

'మీ మాటలు నిజమై శివుడు సౌగంధ దేశానికే చెందిన వాడైనంత మాత్రాన వాడికి రాజ్యాధికారం ఎలా సిద్ధిస్తుంది? వాడి అమ్మమ్మని వాళ్ళు కాదని అనుకున్నారు గదా... ఆమె వివాహాన్ని అంగీకరించ లేదు గదా..' అన్నది.

'శివుడి మీద మమకారం మీ చేత అలా అనిపిస్తోంది గాని, రాజకీయాల్లో శాశ్వత శత్రువులు వుండరు తల్లీ... తమ రక్త సంబంధీకుల్లో ఒక మగవాడు వున్నట్లు ఆ దేశాధిపతులకు ఇంకా తెలియదు. తెలిస్తే చిటికెలో తమ మనస్సులను మార్చుకుంటారు. అందులోను ఆ వారసుడు సాగరుల వారి పెంపకంలో పెరిగినట్లు తెలిస్తే మరింత వేగంగా వచ్చి వెంట బెట్టుకుపోతారు' అన్నాడు వాసుదేవుడు.

'నిజమే. కాని మనం మరో విషయాన్ని మర్చిపోతున్నాము' అన్నది జ్వాల.

'ఏమిటది?' అడిగాడు వాసుదేవుడు.

'శివుడు తల్లి ఎవరో మనం ఊహించాము. అడవిలో వృద్ధుడిని అడిగితే యదార్థం ఏమిటో తెలిసిపోతుంది. బాగుంది ఇంతవరకూ. మరి తండ్రి ఎవరు?' అడిగింది ఆమె.

'ఇంత దూరం వచ్చిన తర్వాత మనం ఊహాగానాలు చేయకూడదు. వెళ్ళి ఆ సుబోధుడినే అడిగి చూడటం బాగుంటుంది' అన్నాడు వాసుదేవుడు.

జ్వాల తనకేసి చూడకముందే, ద్వారం దగ్గర వున్న భటులను పిలిచి తాము అడవిలోకి పోయేందుకు ఏర్పాట్లు చేయమని ఆజ్ఞలు ఇచ్చింది చారులతాదేవి.

***

అంతకు ముందే ముగిసిన యుద్ధం మూలకంగా తన ఏనుగులు అలిసి పోయి వుంటాయనే మాటను మరిచిపోయినట్లు, అతి వేగంగా ప్రయాణం చేయించాడు సాగరుడు.

శ్రావస్తి నగరం ఇంకా చాలా దూరంలో వున్నదనగానే అతనికి ఎదురు వచ్చారు ఆ నగర పాలకుడు పంపించిన భటులు. తాము తీసుకువచ్చిన సమాచారాన్ని అతనికి అందించారు.

తన గజదళం అటుగా వస్తే అడ్డు కోవటానికి సిద్ధంగా వున్న భల్లూక దళాన్ని శుశ్రుతుడు తెలివిగా మట్టుపెట్టించాడని, కనకయ్య శ్రేష్ఠి అతనికి పూర్తి సహాయ సహకారాలు అందించాడని తెలియగానే శుశ్రుతుడిని క్షమించేశాడు సాగరుల వారు.

'సంపంగి నగరంలో అతను యధేచ్ఛగా తిరుగాడవచ్చని మా మాటగా అతనికి తెలియజేయండి' అని చెప్పి తన బలగాన్ని మరింత వేగంగా నడిపించాడు.

***

'ఎప్పుడో జరిగిపోయిన సంఘటనల్ని ఇప్పుడు తవ్వుకోవడం దేనికి? శివుడిని తమ బిడ్డగా నిర్ణయించుకున్నారు కదా..' తరిచి తరిచి అడుగుతున్న చారులతా దేవితో అన్నాడు వృద్ధుడు.

వాసుదేవుడు ఊహించినట్లు సుబోధుడే అతను. శివుడి తల్లికి తల్లి సౌగంధ దేశపు యువరాణీ అయింది.

'శివుడి తండ్రి ఎవరో తెలుసుకోవాల్సిన అవసరం మాకు వున్నది... వాడి లక్షణాలు, వాడి వాలకం అతన్ని మాకు కొన్ని అనుమానాలు రేకెత్తిస్తున్నాయి' ఖచ్చితంగా చెప్పింది జ్వాల.

దీర్ఘంగా నిట్టూర్చి చారులతాదేవి వంక చూశాడు సుబోధుడు.

'తల్లీ... నువ్వు క్షమించాలి... శివుడి తండ్రి నీ భర్త అయినటువంటి సాగరుల వారే' అన్నాడు.

అటువంటి సమాధానమే ఏదైనా చెవుల పడితే నిబ్బరంగా వినిపించు కోవటానికి సిద్ధంగానే వున్నా, ఎంత ఆపుకున్నా ఆగకుండా ఆమె బుగ్గల మీదికి జాలువారాయి భాష్పధారలు.

'ఎందుకు చెప్పలేదు మాకు? మా మధ్య రహస్యాలు ఏమీ వుండవని అనుకున్నాను. కానీ ఇంత ముఖ్యమైన విషయాన్ని ఆయన నాకు ఎందుకు చెప్పలేదు?' తనలో తను. అనుకున్నట్టు పైకి అన్నది.

'నా బిడ్డను చేపట్టిన సంగతిని మీకు చెప్పకపోవడం నిజంగా తప్పే' అన్నాడు సుబోధుడు.

'అదికాదు.. సంతానం లేక నేను అలమటించిపోతుంటే చూస్తూ ఊరుకోవటం... తనకు సంతానం వున్నదని చెపితే నేను కాదని అంటానని అనుకున్నారా?' ఆవేశంగా అడిగింది చారులతాదేవి.

బరువుగా నిట్టూర్చి తల అడ్డం తిప్పాడు వృద్ధుడు.

'తన ద్వారా నా బిడ్డ శివుడికి జన్మ ఇచ్చిన సంగతి సాగరుల వారికి తెలియదు తల్లీ.. అసలు జరిగింది వేరే వున్నది' అన్నాడు.

'వివరంగా చెప్పండి. ఏది దాచి పెట్టుకోవాల్సిన అంశం కాదు. దాని పరిణామాలు చాలా ఉధృతంగా వుంటాయి' అన్నాడు వాసుదేవుడు.

'సాగరుల వారు నా దగ్గర గజ యుద్ధాన్ని అభ్యసిస్తున్న సమయం లో నా బిడ్డ అతని మీద మనసు పడింది. పెళ్ళి చేసి పంపించాలన్న కోరిక నాకు కలిగిన మాట వాస్తవం. అయితే తమ యువరాణిని తమకు తెలియకుండా తీసుకు వచ్చినందుకు సౌగంధ పాలకులు నామీద కక్ష పెంచుకున్నారు. సాగరుల వారు ఉద్వాహం(పెళ్లి) ఆడిన యువతి తమ వంశానికి చెందినది అని తెలిస్తే వాళ్ళు తప్పకుండా సంపంగి నగరం మీద యుద్ధం ప్రకటించటమో, హంతకుల్ని పంపించి అందరినీ చంపించటమో చేస్తారు. అందువల్ల నేను అయిష్టంగానే వారి సంబంధాన్ని తృణీకరించాను. నా బిడ్డను నగరానికి తీసుకు పోవటానికి వీలు లేదని చెప్పాను. నేను సుబోధుడినని సాగరుల వారికి తెలియదు... శిఖావంతుడితో యుద్ధం ముగిసిన తర్వాత కొంత కాలానికి అతను నా బిడ్డను తనతో పంపించమని అర్థించటానికి మళ్లీ వచ్చాడు. అప్పటికే శివుడికి జన్మనిచ్చి నాబిడ్డ పెద్దల్లో కలిసి పోయింది. నెలల శిశువును నేను రహస్యంగా మీ రాజమందిరం దగ్గర వదిలి వచ్చాను' చెప్పటం మొదలు పెట్టాడు సుభోధుడు.

నీరు నిండిన కనులతో అలా చూస్తూనే వుండిపోయింది చారులతాదేవి, తన చెవుల్ని తనే నమ్మలేనట్లు ఆశ్చర్యంగా వింటున్నది జ్వాల.

'సంతానం కలిగిన సంగతి సాగరుల వారికి తెలియదు. తెలియజెప్పటం వల్ల లేనిపోని ఘర్షణలు తలఎత్తవచ్చనిపించి నేను మౌనంగానే వుండిపోయాను''.

'నా భార్య బిడ్డల మీది భ్రమతో వారి వస్తువుల్ని, వస్త్రాలను భద్ర పరుచుకోవటం జరిగింది. వాటి

గోల్డెన్ డేస్

సుమ: మా నాన్న ఎప్పుడూ పాత రోజులు 'గోల్డెన్ డేస్' అంటూంటాడే అలా ఎందుకు అంటాడో నాకు ఇప్పటి వరకూ అర్థం కాలేదు.

రమ: దీనిలో అర్థం కాకపోవడానికి ఏం ఉంది. గతంలో బంగారం ధర తక్కువ కదా! అందుకే అలా అనేవాడేమో!

మూలకంగానే ఇప్పుడు ఈ విషయాలు బయటికి వచ్చాయి..'

'శివుడు నా మనవడు.. సాగరుల వారికి పుత్రుడు. వాడిలో మీరు చూస్తున్నవన్నీ మా పోలికలే' అంటూ మాటల్ని ముగించాడు సుబోధుడు.

మాటకు మాటగా ఏదో ఒకటి మాట్లాడ వలసిన జ్వాల మౌనంగా వుండిపోయింది. చారులతాదేవి కళ్ళ వెంట అశ్రుధారలు తప్ప నోటి వెంట మాటలు రాలేదు.

గంభీరమైన నిశబ్దం ఆ ప్రదేశాన్ని ఆవరించుకున్నది.

'తల్లీ... మన అనుమానాలన్నిటికీ సమాధానాలు లభించాయి. ఇప్పుడు చేయవలసింది ఏమిటి?' ఉన్నట్లుండి అడిగాడు వాసుదేవుడు.

చటుక్కున లేచి, కుటీరం ఎదుట వున్న సమాధులు దగ్గరికి పోయింది చారులతాదేవి.

'బిడ్డలు లేకుండా మిగిలి పోవాల్సిన మా వంశానికి వారసుడిని అందించి నన్ను నా భర్తను కాపాడారు మీరు.. మాకు దేవతలు..' అంటూ మోకరించి ప్రార్థన చేసింది.

'మనం వెంటనే మన నగరానికి వెళ్ళిపోదాము... సుబోధుల వారిని కూడా మనతో తీసుకుపోతున్నాము' లేచి నిలబడుతూ చెప్పింది.

'తల్లీ... మీరు పొరపాటు మాట్లాడు తున్నారు... నేను ఎవరో తెలిసిన వెంటనే మీకు సౌగంధ దేశంతో విరోధం వచ్చేస్తుంది' ఆందోళన నిండిన కంఠంతో అన్నాడు సుబోధుడు.

'శిఖావంతుడి కంటె గొప్ప వాళ్ళా ఆ సౌగంధీయులు? వాళ్ళని జయించటానికి మా శివుడు ఒక్కడు చాలు. వాడిని వాడి ఏనుగుల్ని ఉసికొల్పి వదిలితే చిటికెలో వారి గర్వం అణిగిపోతుంది' సగర్వంగా అన్నది చారులతాదేవి.

'అదికాదు తల్లీ... వాళ్ళు యుద్ధం చేయకపోవచ్చు... కాని వారి దేశం నుంచి మీకు వచ్చే వస్తువుల ఎగుమతి దిగుమతులు ఆగి పోవచ్చు... ఈ సంగతి బయటికి పొక్కితే చక్రవర్తికి ఆగ్రహం కలుగ వచ్చు' సర్ది చెప్పటానికి ప్రయత్నించాడు సుబోధుడు.

శివుడు అభిమానించటం వల్ల తనకు బిడ్డ కాదనీ, రక్తసంబంధం వల్ల తమకు నిజమైన వారసుడనీ ఖచ్చితంగా తెలిసిన తర్వాత ఎవరి మాటలను వినిపించుకో దలచలేదు చారులతాదేవి.

'ఇది మా కుటుంబ వ్యవహారం. చక్రవర్తికి ఇష్టం వున్నా లేకపోయినా శివుడు మా బిడ్డ. భగవంతుడు కూడా కాదనలేని సత్యం ఇది' అంటూ వాసుదేవుడి కేసి తిరిగిందామె.

'సుబోధుల వారితో మేము నగరానికి పోతాము... మీరు వెంటనే మన ప్రభువులను కలుసుకోవాలి. ఇక్కడ జరిగింది చెప్పాలి. యుద్ధం ముగిసిన వెంటనే నగరానికి తిరిగి రమ్మని సూచించాలి' అంటూ క్షణకాలం మాటల్ని ఆపింది.

ఆమె ఇంకా ఏదో చెప్పాలను కుంటున్న సంగతి అర్థమై పోయింది వాసుదేవుడికి. 'చెప్పండి తల్లీ..' అంటూ ప్రోత్సహించాడు.

'ఎప్పుడో ఏదో జరుగుతుందని అనుకుంటూ భయంతో కాలం వెళ్ళ దీయటం నాకు నచ్చదు. శివుడి జన్మ రహస్యం ప్రపంచానికంతటికీ తెలియాలి' అన్నది.

'మీరు నగరానికి వెళ్ళిన తర్వాత అందరికీ తెలిసి పోతుంది కదా... సుబోధుడిని చూడగానే అందరూ అసలు విషయాన్ని గ్రహిస్తారు కదా' అన్నాడు వాసుదేవుడు.

'మన నగరంలో తెలియటం కాదు. మన రాజ్యంలో కూడా కాదు... శివుడు ఎవరో ఆ సౌగంధీయులకు కూడా తెలియాలి' గంభీరంగా అన్నది ఆమె.

అదిరిపడి చూశాడు వాసుదేవుడు.

'అత్తా... తొందరపడటం మంచిది కాదు.. సాగరుల వారు విజయులై నగరంలోకి వచ్చిన తర్వాత ఈ మాటలు మాట్లాడుకోవచ్చు' అంటూ సర్ది చెప్పటానికి ప్రయత్నం చేసిం ది జ్వాల.

'ఇది రహస్యమేమీ కాదు. చెప్పుకోకూడని వృత్తాంతం అంత కన్నా కాదు. మా బిడ్డ మహరాతకుడు... అందరికీ తెలియవలసిందే'' మొండిగా సమాధానం ఇచ్చింది చారులతాదేవి.

'సుబోధుల వారు చెప్పినట్లు ఆ సౌగంధీయులు పగ తీర్చుకునే ప్రయత్నం వెంటనే చేస్తే?' అనుమానంగా అడిగాడు వాసుదేవుడు.

'మన మహేశ్వరుడు నగరంలోనే వున్నాడు. మా మాటల్ని శిరసావహించే భటులు మా దగ్గరే వున్నారు. అన్నిటినీ మించి తన ఏనుగులతో శివుడు సిద్ధంగానే వుంటాడు. వాళ్ళు చేయగలిగింది ఏమీ లేదు.. ఏమైనా చేయటానికి ప్రయత్నం చేస్తే నిర్మొహమాటంగా తిప్పికొడతాము... నిజం ఏమిటో మాత్రం వెంటనే వెల్లడి కావల్సిందే' మరింత పట్టుదలగా అన్నది చారులతాదేవి.

ఆమెకు సర్ది చెప్పటం ఆపైన అసాధ్యమని అర్థమై తల ఊపాడు వాసుదేవుడు... తామందరూ తిరిగి నగరం వైపు ప్రయాణం కావటానికి కావల్సిన ఏర్పాటు చేయటానికి బయలుదేరాడు.

'నవ్వుతూ నవ్వుతూ మొదలుపెట్టిన పని మనం ఊహించని రీతిలో చాలా దూరం వెళ్ళిపోయింది..' అతనితో పాటు అడుగులు వేస్తూ అన్నది జ్వాల.

'సౌగంధీయుల ప్రవర్తన ఎలా వుంటుందో తెలుసుకోగలిగితే అంతా సుఖాంతం అవుతుంది..' సాలోచనగా అన్నాడు వాసుదేవుడు.

'సుబోధుల వారు భయపడు తున్నట్టు వాళ్ళు నిజంగానే ఈ విషయాన్ని అవమానంగా భావిస్తారా?' అడిగిందామె.

'గతంలో అలాగే భావించారు. సుబోధుడి జాడలు తెలిసినట్లయితే తప్పకుండా కాటికి పంపించే ఏర్పాట్లు చేసి వుండేవాళ్ళు. 'మరి ఇప్పుడు వాళ్ళ మనస్సులు ఎలా వున్నాయో మనకి తెలియదు' అన్నాడు వాసుదేవుడు.

'తెలుసుకునే ప్రయత్నం చేస్తే?' అడిగింది జ్వాల.

ఆమె తల మీద చెయ్యివేసి ఆదరంగా నిమురుతూ చిన్నగా నవ్వాడు వాసుదేవుడు.

(ఇంకావుంది)

సంతాన సాఫల్యతకు సృష్టి IVF ICSI

● 45 సం॥లు పైబడిన స్త్రీలలో & కుటుంబ నియంత్రణ ఆపరేషన్ అయిన వారిలో సంతాన సాఫల్యత.
● IUI, IVF, ICSI
● సరొగసి & ఎగ్ డొనేషన్
log on: surrogacyindia.biz
✆998943 2345, 998946 2345
సృష్టి టెస్ట్ ట్యూబ్ బేబి సెంటర్
కె.పి.హెచ్.బి.కాలనీ, కూకట్‌పల్లి, హైదరాబాద్-72.
జడ్.పి. జంక్షన్, మహారాణిపేట, విశాఖపట్నం-2,
లిటిల్‌కృష్ణ థియేటర్ ఎదురు, కొత్తపేట, గుంటూరు-2,
వెంకటరత్నం వీధి, సూర్యరావుపేట, విజయవాడ-2.

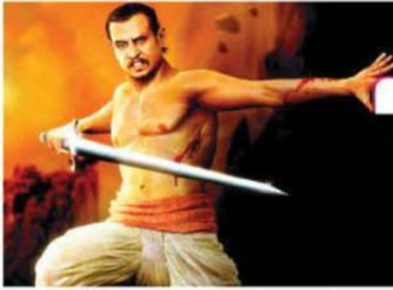

శివుడు

-మధుబాబు 39

జ్వలిత సామ్రాజ్యంలో భాగాలయిన మండలాలన్నిటి నించీ వచ్చిన సైనికులను, తమ సైన్యాధిపతులకు అప్పగించి, ఎవరెవరు ఏ ఏ పనులు చేయాలో కూలంకషంగా చర్చించి సభా భవనం దగ్గరికి వచ్చాడు మంత్రి గుణధాముడు.

వెంటనే ఆయన ఎదుటికి పోయి విన యంగా నమస్కారం చేశాడు శుక్రుతుడు.

'ఎంతో ముఖ్యమైన విషయాలను గురించి నీతో చర్చించి, నీ అభిప్రాయం తెలుసుకుందామను కుంటూ, నీ కోసం భటుల్ని పంపించాను' అతని భుజాన్ని ఆప్యాయంగా తడుతూ అన్నాడు గుణధాముడు.

సాగరుల వారి కారాగారంలో నుంచి తను తప్పించుకుని బయట పడటానికి ఆ భటులే కారణ మని ఆయనకి చెప్పలేదు శుక్రుతుడు.

'రకరకాల పరిస్థితులు అనుకోని విధంగా ఉక్కిరి బిక్కిరి చేసేశాయి. ఒకటి చేయబోయి ఇంకోటి చేయటం జరిగింది. తప్పులు దిద్దుకోవటానికి చాలా సమయం పట్టింది' అని మాత్రం అన్నాడు.

ఒక వేళ అతను జరిగింది ఏమిటో వివరంగా చెప్పటానికి ప్రయత్నించి వున్నా గుణధాముడు తీరి కగా వినిపించుకునే స్థితిలో లేడు.

'జరిగిన వాటిని గురించి ఇప్పుడు వద్దు. జరుగ బోయేది చూసు కోవాలి. శిఖావంతుడి ఆలోచనలు అతని వ్యూహాలు మనకి పూర్తిగా తెలియాలి' అన్నాడు.

'గుణధాముల వారు అనవసరమైన కలతకు గురి అవుతున్నట్టు కనిపిస్తోంది' నవ్వుతూ అన్నాడు శుక్రుతుడు.

'కలతకు గురి కాకపోతే మరి దేనికి గురి అవు తాను. పెట్టనికోట వంటి సాగరుడు అడవులు పట్టి పోయాడు. అఖండ విజయాల్ని అనాయాసంగా సంపాదించి పెట్టే సంపంగి నగర గజ దళం కూడా చెల్లాచెదురైపోయింది. ఇంక ఈ శిఖావంతుడిని నిలు వరించటం ఏ విధంగా సాధ్యపడుతుంది?' గుణ ధాముని ప్రతి మాటలోను నిరాశ ప్రతి ధ్వనించింది.

ఒక్క క్షణం పాటు విపరీతమైన ఆశ్చర్యానికి గురై, అంతలోనే తనను తాను సంబాళించుకున్నాడు శుక్రు తుడు.

సంపంగి నగరం నుంచి వర్తమానాలు ఏవీ రాజ ధానికి వచ్చినట్లు లేవు. నగరాన్ని స్వాధీన పరుచు కున్న శిఖావంతుడి సైన్యాధిపతులు వార్తలను చేర వేసే పావురాలను పూర్తిగా నిర్మూలించి వుంటారు..

శ్రావస్తి నగర పాలకుడి దగ్గిర్నించి కూడా ఏ విష యాలు వెల్లడికాలేదు. ఎలాగూ కనకయ్య శ్రేష్ఠి రాజ ధానికి ప్రయాణమౌతూ వుండడంతో, విజయవార్తని అతనే చక్రవర్తికి తెలియ చేయగలడని ఊహించి, మిన్నకుండి పోయాడు నగర పాలకుడు.

'మహామంత్రుల వారు వెంటనే దైన్యభావాన్ని వదిలి ధైర్యం తెచ్చుకోవాల్సిన అవసరం వున్నది' అంటూ జరిగిన సంఘటనలన్నిటినీ సవివరంగా తెలి యచేశాడు శుక్రుతుడు.

'శిఖావంతుడి భల్లూక దళం నిర్జించబడింది. సాగరుల వారి మార్గాన్ని నిరోధించటానికి సిద్ధమైన ఆటవికుల్ని శ్రావస్తి సేనల సహాయంతో మేము మట్టుబెట్టాము. సంపంగి నగర గజదళం రాజధానికి ప్రయాణం అయింది. ఈపాటికి మూడు వంతుల దూరం వచ్చేసి వుంటుంది' అన్నాడు.

మంత్రం వేసినట్లు మటుమాయం అయిపో యింది గుణధాముడి వదనం లోని నిర్వేదం. 'నిజ మేనా శుక్రుతా... నువ్వు నిజమే చెపు తున్నావా?' ఆనందాన్ని అణచుకోవటం చేతకాక బిగ్గరగా అడి గాడు.

'ప్రభువుల సమక్షంలో నిజం కాకుండా అసత్యం పలుక గల ధైర్యం నాకు ఎలా వుంటుంది? కనకయ్య శ్రేష్ఠి విశ్రాంతి భవనంలోనే వున్నారు. పిలిపించి వారిని కూడా మాట్లాడించండి. మరికొన్ని వివరాలు మీకు తెలియవచ్చు' గంభీరంగా అన్నాడు శుక్రు తుడు.

గంభీరంగా తల ఊపాడు గుణధాముడు. 'కన కయ్యశ్రేష్ఠి వున్నట్టుండి శిఖావంతుల వారి దర్శనానికి వెళ్లినట్లు మాకు తెలిసింది. ప్రబోధ నగరంలోని తన వాణిజ్య వ్యవహారాలు సరి చూసుకోవటానికి ప్రయా ణమై వుంటాడని చక్రవర్తి, అభిప్రాయపడ్డారు. నీ మాటల్ని బట్టి చూస్తుంటే ఇంకో భావం గోచరిస్తోంది. జరిగింది ఏమిటో నాకు పూర్తిగా తెలియాలి' అంటూ సభా భవనం ప్రక్కనే వున్న ఒక పూతోటలోకి నడిచి, ఒక చెట్టు క్రింది బండరాయి మీద కూర్చున్నాడు.

తనకు తెలిసిన మాటల్లో ఒక్కదాన్ని కూడా వదిలి పెట్టలేదు శుక్రుతుడు. తను చేసిన పనుల్ని కూడా దాచి పెట్టకుండా సర్వం సవివరంగా తెలియచేశాడు.

'నాకు బుద్ధి వచ్చింది. నా కంటె ముందుగా శ్రేష్ఠి మనసు పూర్తిగా కళంక రహితమైంది. శ్రావస్తిని కాపా డటానికి, సాగరుల వారి మార్గాన్ని నిష్కంటకం చేయటానికి ఆయన పూనుకున్న పద్ధతి అపూర్వం' అని చెప్పాడు.

'మరి సాగరుల వారి అనాథ శరణాలయంలో

జరిగిన కథ

జ్వలిత సామ్రాజ్యంలో సంపంగి నగర రాజ్యా ధినేత సాగరుడు పెంచుతున్న అనాథల్లో ఒకడు శివుడు. అతడు పరాక్రమశాలి. జనహిత చర్యలే అతడి నైజం. అడుగడుగునా తన వీరత్వాన్ని రుజువు చేసుకుంటూ అందరిమన్ననలూ పొందు తాడు. శత్రురాజు శిఖావంతుని కుట్రల గురించి రాజుకు ముందుగానే కబురు చేరవేస్తాడు. ప్రధాన గూఢచారి వాసుదేవశ్రేష్ఠి, యువరాణి జ్వాలను ఆప దల నుండి రక్షిస్తాడు. శివుడి పరాక్రమం చూసి అబ్బురపడుతుంది జ్వాల. అతడి పుట్టుపూర్వోత్త రాలు ఆరా తీస్తుంది. శత్రురాజు 5 వేల మంది సైన్యా న్ని,వందలాది భల్లూకాలను మోహరించిన విష యాన్ని శివుడు పసిగట్టి వర్తమానం చేరవేస్తాడు. ఈ లోపు శత్రురాజు సైన్యం సంపంగి నగర గ్రామాలపై దాడులు చేస్తుంటే శివుడు,జ్వాల వారిని తిప్పి కొట్టారు. శత్రుసైన్యం సంపంగినగరం కోటను చుట్టు ముడుతుంది. మరోవైపు జ్వాలానగర చక్రవర్తి యుద్ధ సన్నాహాలు చేస్తుంటే, శిఖావంతుడు భల్లూకాలను యుద్ధంలోకి ఎందుకు దింపాడో తెలుసుకునే పనిలో పడతాడు శివుడు. అడుగుజాడలు చూసుకుంటూ తమ స్థావరానికి వచ్చిన రెండు భల్లూకాలను శివుడి ఏనుగులు మట్టుపెట్టడంతో, శిఖావంతుడు తమమీ దకు పంపిన భల్లూకాల దండును మట్టుపెట్టడానికి అతడికి మంచి ఉపాయం దొరికింది. శివుడు, సాగ రుడు ఉత్సాహంగా రెండో ఝామునాటికి సంపంగి నగరం చేరి కాగడాలు వెలిగించి భల్లూక శిబిరాలపై దాడి చేసి తెల్లారేసరికి సంపంగి నగరాన్ని స్వాధీనం చేసుకుంటారు. సాగరుడే శివుడి తండ్రని, సాగంధ రాజ్య వారసుడే శివుడనే నిజాన్ని కనిపెడుతుంది జ్వాల. ఆ తర్వాత...

PREVIOUS PAGE **NEXT PAGE**

Copyright 2010-2013 @ Navyaweekly.com, All rights Reserved. This site Best viewed in 1024X768

పెరిగిన ఆ శివుడి సంగతేమిటి? అతనికి సాగరుల వారి అర్ధాంగి చారులతాదేవికి వున్న సంబంధం ఏమిటి?' సూటిగా అడిగాడు గుణధాముడు.

సంపంగి నగరాన్ని సాగరుల వారు స్వాధీన వరచుకున్నట్లు తెలిసినా, పూర్తి వివరాలు శుశ్రుతుడికి తెలియవు. అంతకు ముందు తెలిసిన మాటల్నే మరోసారి చెప్పాడతను.

'శివుడి శక్తియుక్తుల మీద ఆమెకు పూర్తి విశ్వాసం వున్నది. గజాల్ని నడిపించటంలో అతని శక్తి సాగరుల వారి కంటే అధికమట... తమ కడుపున పుట్టిన వాడిగానే భావిస్తున్నారట...' అన్నాడు.

''నిన్ను మా సమక్షంలోకి తీసుకు రమ్మనమని ఇద్దరు భటుల్ని పంపించాము... వాళ్ళు ఏమై పోయారో తెలియటం లేదు' అంటూ బండరాయి మీది నుంచి లేచాడు గుణధాముడు. 'చక్రవర్తి ఇంకా సభా భవనం లోనే వున్నారు. వెంటనే వారికి నువ్వు చెప్పిన శుభవార్తను తెలియచేయాలి' అంటూ అటు కేసి కదిలాడు.

'ప్రభూ... కనకయ్యశ్రేష్టి ప్రవర్తన మీద తమకు ఏమైనా అనుమానాలు వున్నాయా?' వెనుకే నడుస్తూ అడిగాడు శుశ్రుతుడు.

'మన అంతరంగికుడి మాదిరిగా మర్యాదలు అందుకుంటూ, తన స్వార్థం కోసం అతను శిఖావంతుడి చెంతకు పోవటం నిజంగా క్షమార్హం కాదు. శిరచ్ఛేదనం చేయించవలసిన నేరం. కాని అతను శ్రావస్తిని కాపాడేందుకు చూపిన చొరవ ప్రశంసనీయం...' అంటూ రెండు క్షణికాల పాటు మౌనంగా వుండిపోయాడు గుణధాముడు.

'తిరిగి మరోసారి తన స్వార్థబుద్ధిని బయట పెట్టుకోకుండా వుంటే చాలా బాగుంటుంది' అన్నాడు తీవ్రంగా ఆలోచిస్తూ'.

'అందుకు నేను బాధ్యత... కనకయ్యశ్రేష్టిలో మార్పు వచ్చింది' వెంటనే చెప్పాడు శుశ్రుతుడు.

'అయితే నువ్వే వెళ్ళి అతన్ని సగౌరవంగా చక్రవర్తి దర్శనానికి తీసుకురా... సముచితంగా సత్కరిద్దాము' అన్నాడు గుణధాముడు.

తృప్తి కలిగింది శుశ్రుతుడికి. వెంటనే వెనుతిరిగి కనయ్యశ్రేష్టి విడిది చేసి వున్న మందిరం వైపు వెళ్ళిపోయాడు.

తలలు వంచి అభివాదం చేస్తున్న ద్వారపాలకుల వంక గంభీరంగా చూస్తూ సభా భవనంలోకి వెళ్ళాడు గుణధాముడు.

అలసట నిండిన వదనంతో సింహాసనం మీద కనిపించాడు చక్రవర్తి. 'రేపు ఉదయ వేళలో శిఖావంతుడి సైన్యం దాడి ప్రారంభిస్తుందని తెలిసింది. మన ఏర్పాట్లు పూర్తి అయినట్లే కదా?' గుణధాముడిని చూడగానే అడిగాడు.

తల ఊపాడు గుణధాముడు.

'సాగరుల వారి జాడలు తెలియరాలేదు. యువరాణి ఏమైపోయిందో తెలియటం లేదు..' గాఢంగా నిట్టూరుస్తూ అన్నాడు చక్రవర్తి.

తనకు తెలిసిన విజయ వార్తను ఆయనకు చెప్పకుండా ఆలస్యం చేయటం, ఆయన్ను ఇంకా బాధలోనే వుంచటం మహాపరాధమని తెలిసిపోయింది గుణధాముడికి. శుశ్రుతుడు చెప్పినవన్నీ ఆయనకు

తెలియచేయడానికి పెదవులు విప్పబోతుండగా 'జయము జయము చక్రవర్తికి... మహాబలులు వారికి విజయము' అంటూ అభివాదం చేశాడు లోనికి వచ్చిన ద్వారపాలకుడు ఒకతను.

చివ్వున తల ఎత్తి అతని వంక చూశాడు చక్రవర్తి.

'సాగరుల వారి గజదళం శిఖావంతుడి సైన్యానికి ఎదురుగా మూడు వందల ధనువుల దూరంలో నిలబడి వున్నది. సంపంగి నగరాన్ని తిరిగి స్వాధీనం చేసుకుని మనకి రక్షణగా వద్చారాయన. యువరాణి వారు గూఢచారి వాసుదేవుల వారితో ఇంకా సంపంగిలోనే వుండి పోయారట'. పెద్ద కంఠంతో బిగ్గరగా చెప్పాడు ఆ ద్వారపాలకుడు.

చివాలున సింహాసనం మీది నించి లేచి నిలుచున్నాడు చక్రవర్తి మహాబలుడు.

'ఎలా తెలిసిందీ శుభవార్త?' ఆత్రుతగా అడిగాడు.

'శుశ్రుతుల వారిని వెతకటానికి మహామంత్రి సంపంగి నగరానికి పంపించిన భటులు పొరపాటున అక్కడి చెరసాలలో బంధింపబడి, ఇప్పుడు విడుదలై ఇంతకు ముందే నగరానికి తిరిగి వచ్చారు ప్రభూ...' చెప్పాడు అతడు.

'రప్పించండి. వారిని వెంటనే రప్పించండి' అధికమైపోతున్న ఆత్రుతను అణుచుకోవటం అసాధ్యమై మరింత బిగ్గరగా ఆజ్ఞ ఇచ్చాడు మహాబలుడు.

తల వాల్చి నమస్కారం చేస్తూ వెనక్కి పోయాడా భటుడు. పది క్షణికాల తరువాత ఇద్దరు భటులను వెంట బెట్టుకుని వచ్చాడు.

దుమ్ముధూళితో అసహ్యకరంగా వున్నాయి వారిద్దరు దుస్తులు. అదేపనిగా ప్రయాణం చేసి వచ్చినట్లు పూర్తి అలసట ప్రస్ఫుటంగా కనిపిస్తోంది వారి వదనాల్లో.

'సంపంగి నగరం స్వాధీనమైన వెంటనే శిఖావంతుడి సైన్యాధిపతులు మమ్మల్ని చెరసాలలో నుంచి వదిలి, తమకు నగరాన్ని నాశనం చేయటంలో

సహాయం చెయ్యమని ఆజ్ఞలు ఇచ్చారు' అన్నాడు వారిలో ఒకతను.

'నగరాన్ని నిర్మించటంలో సహాయాలు అవసరం అవుతాయి. నాశనం చెయ్యటానికి దేనికి?' ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు గుణధాముడు.

'చక్రవర్తుల వారి అభిమానాన్ని పొందిన సాగరుల వారికి అపూర్వమైన సంపదలు కానుకలుగా ఇవ్వబడి వుంటాయని ఆ సైన్యాధిపతులు భావించారు. ఆ సంపదల్ని ఎక్కడ దాచిపెట్టారో తెలుసుకోవటం కోసం అంతఃపుర మందిరం విధ్వంసం మొదలు పెట్టారు..'' తమ సహాయాన్ని వాళ్ళు ఆక్షేపించటానికి కారణాన్ని చెప్పాడు రెండో భటుడు.

'ఆ తరువాత ఏం జరిగింది?' ఆలస్యాన్ని భరించటం అసాధ్యమైపోతున్నట్టు అసహనంగా అడిగాడు చక్రవర్తి.

'సాగరుల వారు తమ దత్తపుత్రుడైన శివుడి సాయంతో శిఖావంతుడి ఎలుగుబంటి సైన్యాన్ని ఎదిరించటం ఎలాగో కనిపెట్టి నగరం మీదికి వచ్చిపడ్డారు. ఆ సైన్యాన్ని చెల్లాచెదురు చేసి విజయం సాధించారు'' చెప్పాడు మొదటి భటుడు.

'మహామంత్రి...' ఖంగుమంటున్న కంఠంతో గుణధాముడిని సంబోధించాడు చక్రవర్తి.

'ప్రభూ... ఆజ్ఞ ఇవ్వండి..' వెంటనే అడిగాడు గుణధాముడు.

'ఇంతటి శుభవార్తను తెచ్చిన ఈ భటులిద్దరికీ చెరి ఒక గ్రామాన్ని దానం చెయ్యండి. వారి ఆగమన వార్తను తీసుకు వచ్చిన ద్వారపాలకుడికి పది వేల బంగారు నాణేలు బహూకరించండి' అన్నాడు చక్రవర్తి.

కాగడాల మాదిరి సంతోషంతో వెలిగిపోతున్న ఆ భటుల వంక చూస్తూ తల ఊపాడు గుణధాముడు. 'మీరిద్దరూ ఎందుకు బంధింప బడ్డారో, ఎలా బందీలు అయ్యారో శుశ్రుతుడు మాకు వివరంగా చెప్పాడు. బంధింప బడ్డారన్న ఆక్రోశంతో మీరు శిఖావంతుడి సేనాధిపతులకు ఏమైనా సాయం చేశారా? అంతః పుర మందిరాల విధ్వంసంలో పాలు పంచుకున్నారా?' అని వారిని అడిగాడు.

'మేము జ్వలిత సామ్రాజ్య పౌరులం ప్రభూ... శిఖావంతుడి సైన్యం లోని వాళ్ళం కాదు.. అంతఃపురం మందిరాల మీది నించి వారి దృష్టిని నగరంలోని పురాతన భవనాల మీదికి మరలించాము... అంతఃపుర మందిరాలకు పెద్ద నష్టం కలగలేదని... విచారణ జరిపితే మీకు తెలిసిపోతుంది' తమను అనుమానించినట్టు మాట్లాడే సరికి చిన్నబుచ్చుకుంటూ అన్నాడు మొదటి భటుడు.

'సాగరుల వారి దత్తపుత్రుడు. శివుడి గురించి చెప్పండి.... చక్రవర్తికి తెలియకుండా ఎప్పుడు జరిగిందా దత్తత కార్యక్రమం?' అడిగాడు గుణధాముడు.

'అదేమిటో మాకు తెలియదు ప్రభూ... నగరంలో చెలరేగిన కలకలం అది. మాకు తెలిసినది మీకు చెప్పాము... ఆ శివుడే పూనుకోక పోయినట్లయితే శిఖావంతుడి భల్లూక సైన్యాన్ని ఎదిరించటం ఎలాగో సాగరుల వారికి తెలిసేది కాదట... అడవిలో దారి తప్పిన యువరాణి వారిని రక్షించటం కూడా అసాధ్యమైపోయేదిట... ఎవరు అంగీకరించినా, అంగీకరించక పోయినా అతను తమ వారసుడేనని సాగరుల వారి ధర్మపత్ని ఘంటాపథంగా చెప్పారట..' అన్నాడు ఆ భటుడు.

'మీరు చూపిన చొరవకు, చేసిన సేవకు చక్రవర్తి పూర్తిగా తృప్తి చెందాడు. వారు మీకు అనుగ్రహించిన బహుమానాలు త్వరలోనే మీ స్వంతం అవుతాయి. ఇళ్ళకు వెళ్ళి విశ్రాంతి తీసుకోండి' అంటూ అతన్ని, అతని సహచరుడిని అవతలికి పంపి, చక్రవర్తి వైపు చూశాడు గుణధాముడు.

'మా సోదరి అనాలోచితంగా ఏ పనీ చేయరు. ఆమె ఆ శివుడిని తన బిడ్డగా భావించదలుచుకుంటే మాకు ఎటువంటి అభ్యంతరము వుండదు' వెంటనే అన్నాడు చక్రవర్తి.

'దారులతాదేవి మీ సోదరి కాబట్టి ఆమె చేసిన పనిని మీరు సమర్థిస్తున్నారని అందరూ అనుకుంటారు' అన్నాడు గుణధాముడు.

'అది నిజమే కదా... మేము చెపుతున్నది కూడా అదే కదా... ఇందులో ప్రత్యేకంగా మాట్లాడుకోవాల్సింది ఏముంది.' ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు మహాబలుడు.

'ప్రభూ ఇది మీ కుటుంబ వ్యవహారం కాదు... జ్వలిత సామ్రాజ్య పరిపాలనలోని ఒక ముఖ్యమైన విధాన నిర్ణయం. మన పాలనలోని మండలాలలో మండలాధిపతులకు వంశ పారంపర్య హక్కులు లేవు. సమర్థత చూపినంతవరకే వారు అధికారంలో వుంటారు. వారి తర్వాత ఎవరు అధిపతులుగా వుండాలో నిర్ణయించాల్సింది మనమే. తమకు తాముగా వాళ్ళు నిర్ణయించుకోకూడదు' అన్నాడు గుణధాముడు.

'సాగరుడికి స్వయం నిర్ణయ అధికారం ఇవ్వబడలేదా?'

'ఇవ్వబడలేదు. ఇవ్వబడుతుందని అందరూ అనుకుంటున్నారు గాని, అధికారికంగా మనం ధృవీకరించలేదు'.

'అయితే ఇప్పుడు ధృవీకరించుకుందాము'.

'ఆలోచించండి ప్రభూ... ఇప్పటికిప్పుడు కాకపోయినా భవిష్యత్తులో మరో మండలాధిపతి ఈ విషయాన్ని ఆసరాగా తీసుకుని వంశపారంపర్య హక్కులు కోరవచ్చు... అఖండ జ్వలిత సామ్రాజ్యంలో చీలికలు ఆరంభం అయ్యే అవకాశం వుంది'.

గుణధాముడి మాటల్లోని యదార్థం ఆలోచనలో పడవేసింది చక్రవర్తి మహాబలుడిని.

సంపంగి నగరం స్వాధీనమయ్యాక సాగరుడు, శివుడు జ్వలిత సామ్రాజ్యానికి సైన్యంతో బయలుదేరి వెళ్ళారు. సరిహద్దుల్లో ఉన్న శిఖావంతుడి సైన్యాన్ని తన గజ, అశ్వ దళాలతో సైన్యంతో తలపడ్డారు. వారికి జ్వలిత సైన్యం బాసటగా నిలిచింది. యుద్ధం ఆరంభమైందన్న విషయం తెలిసి మహాబలి చక్రవర్తి స్వయంగా యుద్ధరంగంలోకి ప్రవేశించారు. శిఖావంతుడు యిది చూసి మానసికంగా కుంగిపోయాడు. అతడి సైన్యాన్ని తరిమి కొట్టారు సాగరుడు, శివుడు.

'సాగరుడు లేకపోతే మనం లేము. మన సామ్రాజ్యం లేదు.. అతని విషయంలో ఏదో ఒక వెసులు బాటు చూపించకపోతే ఎలా?' కొద్ది సేపటి తరువాత అడిగాడు ఆయన.

'ప్రస్తుతం వచ్చిన బాధ అదే ప్రభూ... సాగరుల వారు లేకపోతే జ్వలిత సామ్రాజ్యానికి రక్షణ లేదు. అక్కడ ఆ శివుడు వుండి వుండక పోయినట్లయితే ఇప్పుడు సాగరుల వారు మనకి రక్షణగా వచ్చి వుండే

PREVIOUS PAGE NEXT PAGE

Copyright 2010-2013 @ Navyaweekly.com, All rights Reserved. This site Best viewed in 1024X768

పూర్వీకులు ఏర్పరిచిన నియమాలు చాలా కఠినంగా వున్నాయి. మనమే ఆ నియమాలను ఉల్లంఘిస్తే ప్రజలు వాటిని ఎలా గౌరవిస్తారు?' అడిగాడు గుణధాముడు.

'ఎలా గుణధామా? ఈ సమస్యను పరిష్కరించటం ఎలా?' ఆవేదనగా అడిగాడు చక్రవర్తి.

'ఇప్పటికిప్పుడు పరిష్కరించవలసిన సమస్య కాదు ఇది... ఆ శివుడు ఇంకా చిన్నపిల్లాడే... అతని విద్యాభ్యాసం కూడా పూర్తి అయివుండదు... మాయగా మనం శిఖావంతుడి పీచం అణచాలి. ఆ తర్వాత ప్రభువులే స్వయంగా సంపంగి నగరానికి వెళ్ళి మీ సోదరితోను, సాగరుల వారితోను, ముఖ్యంగా అక్కడి మంత్రి మహేశ్వరుడితోను, మాట్లాడవచ్చు' అన్నాడు గుణధాముడు.

తీవ్రమైన ఆలోచనతో ముడుతలు పడినట్లు కని పిస్తున్న చక్రవర్తి వదనం ఒక్కసారిగా తేట పడింది ఆ మాటల్ని వినేసరికి. 'నిజమే... మన వాసుదేవుడు కూడా అక్కడే వున్నాడు.. అవసరం అయితే మనకి

అదే సమయంలో అతి స్పష్టంగా వినవచ్చాయి పెద్దగా మోగుతున్న యుద్ధ భేరీల ప్రమోతలు.

'ఏం జరిగింది? ఏమిటా చప్పుళ్ళు?' తాము ఆజ్ఞలు ఇవ్వకుండా యుద్ధం ఆరంభం అవదన్న నమ్మకం సడలి పోతుండగా ద్వార పాలకులను పిలిచి అడిగాడు గుణధాముడు.

సభా భవనం ఎదుట వున్న రాచవీధిలోకి పరిగెత్తుకు పోయి, పాతిక క్షణికాల తరువాత తిరిగి వచ్చాడు ఒక ద్వారపాలకుడు.

'యుద్ధం ఆరంభమయింది ప్రభూ... సాగరుల వారి గజదళం శిఖావంతుడి సైన్యం మీదికి దూసుకు పోతున్నదట... దానికి టాసటుగా మన సైనికులు అందరూ కదులుతున్నారు..' అని చెప్పాడు.

ఆపైన ఒక్కక్షణం కూడా ఆలస్యం చేయలేదు చక్రవర్తి... 'రండి వెంటనే వచ్చి మా కవచ శిరస్త్రాణాలను అందించండి. మేము సమీపంలో లేక పోయినా ధైర్యంగా పోరాడబోతున్న మా సైనికులను మేము

లోకి వెళ్ళిపోవాలి' తన అంగరక్షకులను పిలుస్తూ ఆజ్ఞలు ఇచ్చాడాయన.

అర్ధఘడియ తరువాత అందమైన యుద్ధరథం ఎక్కి స్వయంగా సరిహద్దుల దగ్గరికి పోయాడాయన.

విరగబడి పోతున్న తన పట్టపుటేనుగు మీద ఆశీనుడై, కొమ్ముబూర సహాయంతో మిగిలిన ఏనుగులన్నిటినీ పరుగులు తీయిస్తూ కనిపించాడు సాగరుడు.

పాడవాటి బరిశెల్ని పట్టుకుని ఆ ఏనుగులకు రక్షణగా కదులుతోంది. చక్రవర్తి సైన్యం... కరకు కత్తులతో, పదునైన బాణాలతో ఆ సైన్యానికి కాపుదలగా నిలబడుతున్నారు మిగిలిన సైనికులు.

చక్రవర్తి ఆగమనాన్ని గమనించి ఆకాశం బ్రద్దలై పోయేటట్లు జయజయ ధ్వానాలు చేశారు అందరూ.

'జయము జయము మహాబలి చక్రవర్తికి... జయము జయము అఖండ జ్వలిత సామ్రాజ్యనేతకు..'

***

చెవులు గట్టిగా మూసుకోవాలన్న కోరికకు అతి బలవంతంగా అదుముకుంటూ, గిరుక్కున వెనుతిరిగి, తన శిబిరంలోకి వెళ్ళిపోయాడు శిఖావంతుడు.

సంవత్సరాల తరబడి శ్రమించి తయారు చేసుకున్న తన సైన్యం, సాగరుడు తీసుకువచ్చిన గజదళాన్ని చూడగానే భయంతో వణికి పోవటాన్ని గమనించేసరికి అవమానంతో రగులుకు పోతున్నాయి అతని గుండెలు.

'ఆకులు అలములు ఆరగిస్తూ అడవిలో సంచరించే ఆ దిక్కుమాలిన ఏనుగులు నా కలల్ని నాశనం చేయటానికి ప్రత్యక్షం అయ్యాయి. ఏది జరుగుతుందో అదే జరుగుతోంది' ఆవేదనగా అన్నాడు తనతో పాటు శిబిరంలోకి వచ్చిన తన మంత్రుల్ని చూసి...

యుద్ధం ఆరంభం అయిందే గాని, అంతం కాలేదు ప్రభూ... మన సైన్యం వెనుకంజ వేసిందే గాని ఓటమితో పారిపోవటం లేదు' ధైర్యం చెప్పటానికి ప్రయత్నం చేశాడు ఒక మంత్రి.

'అవి... ఆ ఏనుగులు... వాటిని జయించటానికి ఎలుగుబంట్లను తీసుకురావచ్చని నీకు చెప్పింది ఎవరు?' ఉన్నట్లుండి అడిగాడు శిఖావంతుడు.

నెత్తురు లేనట్లు తెల్లగా పాలిపోయాయి ఆ మంత్రుల మొఖాలు. ఒకరివంక ఒకరు చూసుకుంటూ, అందరికంటే వెనుకగా నిలుచుని వున్న వ్యక్తిని అతనికి చూపించారు.

'నీ మాటల్ని నమ్మి అడవి పందుల వంటి ఆ ఆటవికుల ఆగడాలు భరించాను. వాళ్ళ గూడేలకు అమితంగా ఆహార ధాన్యాలను, పశువుల్ని పంపించాను.. జ్వలిత సామ్రాజ్యం నా హస్తగతం అయిన తర్వాత వాళ్ళందరికీ సంపంగి నగరం చుట్టూ వున్న అటవీ భూముల్ని అప్పగిస్తానని వాగ్దానాలు చేశాను. ఇంత చేసిన తర్వాత ఇప్పుడు జరుగుతున్నది ఏమిటి?' కోపంగా అడిగాడు శిఖావంతుడు.

'సంపంగి నగరం స్వాధీనం అయింది కదా ప్రభూ.... తిరిగి ఆ నగరం మన చేయి దాటి పోవటానికి మన సేనాపతుల నిర్లక్ష్యమే కారణం గాని, ఆటవికుల తప్పు ఏదీ లేదు కదా..' చిన్న కంఠంతో జరిగింది ఇంకోసారి గుర్తు చేయబోయాడు ఆ మంత్రి.

ఆస్తులు సంపాదించుకోవాలని
అడ్డదారులేమీ తొక్కలేదు
అవసరాల కోసం కోరికలు చంపుకొని
బ్యాంకు బాలెన్సే మీ పెట్టుకోలేదు
మిత్రుల కోసం మాత్రం
తపస్సు చేశాను, తహతహలాడాను
ఎన్ని పరీక్షలకైనా ఓర్చి
ఆత్మీయత కోసం యోజనాలు నడిచాను
పలకరించే వాళ్ళకోసం

తీపి తగ్గింది

పడిగాపులు కాశాను
నా దగ్గరికే వచ్చి కలవాలని
ఎవర్నీ ఇబ్బంది పెట్టలేదు
రోజూ ఫోను చేయమని
ఏ నిబంధనలూ విధించలేదు
కళ్ళల్లో కదిలినపుడు
మిత్రుల్ని నేనే పలకరించాను
మనసులో మెదిలినపుడు
వాళ్ళ దగ్గరికే వెళ్ళి క్షేమాలడిగాను
ఎప్పుడు కూడా వంతులు పెట్టి
అనుబంధాల్ని అవహేళన చేయలేదు
ఎవరు నన్ను గుర్తు పెట్టుకోక పోయినా
నేను ఎవర్నీ మరిచిపోలేదు

బాటసారికి ఆకలేసి
ఎవర్నో అన్నముష్టి అడుక్కొన్నట్టు
పనిచేసే కూలీలు దాహం వేసి
వీధి వీధి నీళ్ళకోసం తిరిగినట్టు
భిక్షానికొచ్చి శంఖం వూదే పెద్దాయన
పాత బొక్కా అడిగినట్టు
స్నేహం కోసం జోలె పట్టుకోవడం
దరిద్రాతి దరిద్రం అనుకొంటూను
కనిపించగానే ఎదుటివాళ్ళు

పరుగెత్తుకొచ్చి కౌగిలించుకోవాలి
కళ్ళముందు లేనప్పుడు
పదిసార్లు ప్రేమతో తలచుకోవాలి
ఎండలకు బోరుబావులు ఎండిపోయినట్టు
స్వార్థంతో గుండెలు బండబారినట్టున్నాయి
తెలిసిన మనుషులు

మలుపుల్లో కలిస్తే
తెలియనట్టే తప్పుకొంటున్నారు
చిరునవ్వుతో ఎప్పుడైనా
నా వైపు తిరిగి చూస్తారని
ముఖాలు వెదుక్కుంటూ
రోడ్డుపక్కన నిరీక్షిస్తున్నాను.

–ఆశారాజు
సెల్: 93923 02245

భయపడిన తాప్సీ...

నిజజీవితంలో తాప్సీ ధైర్యవంతురాలే నట కానీ, 'ముని-3' చేసేటప్పుడు మాత్రం భయపడిపోయిందట! ఆ కథ చెబుతున్నప్పుడే సన్నగా వణుకు ప్రారంభం అయిందట! మొదట ఈ సినిమాని చేయగలనా? అన్న అను మానం కూడా వేసిందట! ఇప్పుడు తను చేసిన సీన్లు చూస్తూంటే భయం కలుగుతోందట! మొత్తానికి ఈ సినిమాని సక్సెస్‌ఫుల్‌గా చేస్తు న్నాను అంటూ తాప్సీ ఇటీవల ఓ ఇంట ర్వ్యూలో చెప్పుకొచ్చింది.

దగ్గర నిలబడి నువ్వు ఆ పరిస్థితిని ఎదుర్కో వాల్సింది పోయి. నా దగ్గర వుండి నీతుల వల్లిస్తు న్నావా?' అంటూ వరలో వున్న ఖడ్గాన్ని సర్రున బయటికి లాగి అతని తల మీద ఒక వేటు వేశాడు శిఖావంతుడు.

పుటుక్కున తెగి అవతల పడింది తల. ప్రాణం లేని శరీరం మొదలు నరికిన చెట్టు మాదిరి విరుచుకు పడిపోయింది.

ఒకేసారి కదిలి ఆ శిబిరంలో నుంచి బయటికి పారిపోవాలన్న కోరిక మిగిలిన మంత్రులందరికీ కలి గింది. అడుగులు కదిపిన మరుక్షణం శిఖావంతుడి ఆగ్రహం మరింత అధికం అయిపోతుందన్న భయంతో ఎక్కడివారక్కడే నిలుచుండి పోయారు.

'ఎలుగుబంట్లకు కాగడాల్ని చూపిస్తే అవి భయ పడతాయని, చీకట్లో తప్ప పగటి సమయంలో కాగ డాల వెలుగు వాటిని భయపెట్టలేదని సాగరుడికి మొదట్లో తెలియలేదు. చీకట్లో యుద్ధం చేస్తే తప్ప మనల్ని జయించటం కష్టమని అతనికి ఎలా తెలి సింది? ఎవరు చెప్పారు?' భయంతో బిత్తర చూపులు చూస్తున్న మిగిలిన మంత్రుల్ని అడిగాడు కరుకు కంఠంతో శిఖావంతుడు.

'ప్రభూ... మన సైన్యంలో గాని, మాలోగాని నమ్మక ద్రోహం చేసిన వారు ఎవరూ లేరు... అసలు ఆ కాగడాల రహస్యం ఎవరికీ తెలియదు ఒక్క ఆ ఆటవి కులకు తప్ప...' ధైర్యం తెచ్చుకుని చెప్పాడు ఒక మంత్రి.

'అదే అడుగుతున్నాను... మనకి కూడా తెలి యని ఆ రహస్యం సాగరుడికి ఎలా తెలసింది? మనల్ని మించిన తెలివి వున్నదా అతనికి?' మరింత తీవ్రంగా అడిగాడు శిఖావంతుడు.

'సాగరుడు కాదు ప్రభూ... సాగరుడు పెంచి పోషిస్తున్న ఒక అనాథ బాలకుడు చేసినా ఆలోచన అది.. వాడికి సుభోధుడు తోడయినాడు' అన్నాడు ఆ మంత్రి.

'సుబోధుడా? ఎవరా సుబోధుడు?'' ఆగ్రహం కాస్తా ఆశ్చర్యంగా మారిపోతుండగా అడిగాడు శిఖా వంతుడు.

సంపంగి నగరం తమ చేయి జారి పోతున్నదని తెలియగానే, ప్రాణాలు దక్కించుకుని పారిపోయి వచ్చిన తమ దళపతుల్లో కొంతమంది తెలియచేసిన విచిత్రమైన విశేషాలను వివరంగా అతనికి చెప్పటం మొదలుపెట్టాడు ఆ మంత్రి.

***

వీర విహారం చేశాయి సాగరుల వారి యుద్ధ గజాలు. సగానికి సగం నాశనమైపోయింది శిఖావం తుడి అశ్వికదళం... మూడు వంతులు ముక్కలు చెక్కలై పోయారు రథికులు.. అర్ధయోజన దూరం వెనక్కి పరిగెత్తింది కాల్బలం.

''చాలు... ఇక చాలు... శిఖావంతుడి పీచం అణిగి పోయినట్లే... నీ ఏనుగులన్నిటినీ వెనక్కి తిప్పి, మన రాజోద్యోగ వనంలో విశ్రాంతిగా నిలబెట్టు..' తన రథం దిగి సాగరుల వారు అధివసించి వున్న పట్ట పుటేనుగు దగ్గరికి వస్తూ సంతోషంగా అన్నాడు మహాబలి చక్రవర్తి.

కవచ శిరస్త్రాణాలు ధరించి ఆయన స్వయంగా యుద్ధ భూమిలోకి రావటాన్ని చూసి జ్వలిత సైన్యాలు రెచ్చిపోయి యుద్ధం చేయటం వల్లనే ఈ రోజు యుద్ధంలో తమది పైచేయి అయిందని తెలుసు సాగరుడికి.

'శిఖావంతుడు సామాన్యుడు కాదు ప్రభూ... వాడు ఓటమిని అంగీకరించి తన కిరీటాన్ని తమ పాదాల దగ్గర పెట్టేవరకూ యుద్ధం ముగిసి పోయిం దని అనుకోకూడదు. వాడు కట్ల పురుగు... మీ మీద భల్లూక సైన్యాన్ని ప్రయోగించినట్లు ఇక్కడ కూడా ఇంకో కొత్త ఎత్తు ఏదో ఎత్తుతాడు..' పట్టపుటేనుగు మీది నించి దిగి చక్రవర్తికి ప్రణామం చేస్తూ చెప్పాడు.

'ఏ ఎత్తు ఎత్తినా మనకు వచ్చే నష్టం ఏమీ లేదు... నువ్వు నీ ఏనుగులు ఇక్కడ వుండగా వాడు చేయగలిగింది ఏమీ లేదు..' అతన్ని ఆలింగనం చేసు కుంటూ ఆనందంగా అన్నాడు చక్రవర్తి.

'జయము జయము సాగరుల వారికి. సంపంగి నగర గజదళానికి సంపూర్ణ విజయము..' పెద్ద పెట్టున జయజయ ధ్వానాలు చేశారు జ్వలిత సైనికులు.

గాయాల పాలయిన వారికి వైద్య సహాయం వెంటనే అందించాలి.. మృతుల శరీరాల్ని సగౌర వంగా నగరంలోకి తీసుకుపోయి బంధువులకు అప్ప గించాలి... అందరికీ ఆహార పానీయాలు అందిం చాలి. తిరిగి శిఖావంతుడు తనంతట తానుగా యుద్ధం మొదలు పెట్టేంతవరకూ అందరికీ విశ్రాంతి' గంభీరమైన కంఠంతో ప్రకటించాడు చక్రవర్తి.

సైనికులకు సంబంధించినంత వరకూ ఆయన ఆజ్ఞల్ని తూచా తప్పకుండా పాటించదలిచాడు గుణ ధాముడు. సాగరుల వారి ఏనుగుల్ని రాజోద్యానవ నంలోకి పంపించమనే ఆజ్ఞకు మాత్రం అతను అంగీ కరించలేదు.

'అపురూపమైన వృక్షాలున్నాయి. అత్యంత అరు దైన పూ పొదలున్నాయి. ఆకలి మీదున్న ఈ జీవాలు వాటన్నిటినీ నాశనం చేసేస్తాయి' అంటూ తన అభ్యంతరాన్ని వెలువరించబోయాడు.

గుణధాముడి మాటలకు ఏనాడూ కోపం తెచ్చు కోని చక్రవర్తి ఇప్పుడు ఒక్కసారిగా కనుబొమలు ముడివేసి తీవ్రంగా చూశాడు అసహనంగా.

'ఆ జీవాలే గనుక వచ్చి వుండకపోతే మనకి ఈ రాజ్యాము, ఈ రాజ్యంలోని ఆ ఉద్యానవనము ఏదీ దక్కేది కాదు.. వృక్షాలు నాశనం అయినా, పూ పొదలు పాడయి పోయినా సరే ఈ సాహస జీవాలకు సరైన విశ్రాంతి స్థలం మన ఉద్యానవనమే. వెంటనే తీసుకుపోండి అక్కడికి' ఖంగుమంటున్న కంఠంతో ఆజ్ఞ ఇచ్చాడు.

రాజ్యం అంటే ఎలా వుండాలో, రాజ్యపరిపాలన ఏ పద్ధతిలో కొనసాగాలో మొదలయిన అంశాల మీద పూర్తి అవగాహన కలిగినటువంటి వాడు మంత్రి గుణధాముడు.

'క్షణికమైన అభిమానాలకు, ఆవేశాలకు లోబడి నిర్ణయాలు తీసుకోకూడదు... రాజోద్యాన వనం రాజుల సొత్తు కాదు. రాజ్యం సొత్తు. ఒక్కసారి మీరు మీ నిర్ణయాన్ని పునరాలోచించుకోండి' అన్నాడు నెమ్మదిగా.

అతను అంత గట్టిగా తన మాటలన్ని సమర్థించు కునేసరికి, వెంటనే వచ్చింది చక్రవర్తి మహాబలుడికి ఒక పెద్ద అనుమానం.

'సాగరుడికి లేనిపోని వాగ్దానాలు చేసేస్తానని భయపడు తున్నావా?' అతనికి మాత్రమే వినిపించే టట్లు అడిగాడు.

'అవును ప్రభూ.... సంపంగి నగర వారసత్వం గురించి లోతుగా అధ్యయనం చేయందే తమరు ఎటు వంటి నిర్ణయాలు తీసుకోకూడదు.. ఇప్పుడున్న పరిస్థి తిలో మీరు ఎవరు ఏమడిగినా కాదనలేరని మాకు అని పిస్తోంది' అన్నాడు తను కూడా రహస్యంగానే.

'నీ మాటల్ని కాదని అనను గాని, సాగరుడు ఆ విషయాన్ని గురించి ప్రస్తావిస్తే నీతో మాట్లాడమని చెపుతాను.. సరేనా?' అన్నాడు చక్రవర్తి.

తృప్తిగా తల ఊపి సాగరుల వారికేసి తిరిగాడు గుణధాముడు. 'వృక్షాలకు హాని జరగకుండా పూ పొదలు పాడయిపోకుండా ఈ ఏనుగులన్నిటికీ ఆహారం అందించే ఏర్పాట్లు చేస్తాము.... నువ్వు కూడా ఒక కంట కనిపెట్టుకుని వుండాలి' అన్నాడు.

(ఇంకా ఉంది)

శివుడు

-మధుబాబు 40

మహామంత్రి గుణధాముడు చెప్పిన మాటల్లో ఇసుమంత కూడా అసత్యం లేదు. రాజోద్యానవనంలో పచ్చపచ్చగా కనిపిస్తున్న వృక్షాలను, సుగంధ పరిమళాలను వెదజల్లే పువ్వులతో నిండి వున్న పొదల్ని చూసిన వెంటనే చెవులు గింగిర్లెత్తేలా ఘీంకారాలు చేస్తూ వాటి మీదికి వెళ్ళబోయాయి సాగరుల వారి ఏనుగులన్నీ.

కొమ్ముబూరాని ఊదటంతో ఆగలేదు సాగరుల వారు. పొడవాటి బరిశె నొకదాన్ని పట్టుకుని ధ్వజస్తంభం మాదిరి వాటి మార్గానికి అడ్డుగా నిలుచున్నాడు.

అవకాశం ఇవ్వనే ఇచ్చారు కదా అని విశృంఖలంగా సంచరించటం నేరం. నిలిచిపోండి. ఎవరో ఒకరు మీకు ఆహారం తీసుకువచ్చి ఇచ్చేవరకూ కదలకుండా నిలబడి వుండండి' ఖంగుమంటున్న కంఠంతో ఆజ్ఞ ఇచ్చాడు.

ఎక్కడివక్కడ ఆగిపోయాయి ఆ మహాగజాలు... విశ్రాంతిగా నిలబడి తమకు ఆహారం తీసుకువచ్చే వారి కోసం ఎదురు చూడటం మొదలు పెట్టాయి.

***

సుబోధుడు సౌగంధీయుల యువరాణిని ప్రేమించి, ఎవరికీ తెలియకుండా ఎక్కడికో తీసుకుపోయిన వాడు... అవును కదూ?' తన మంత్రుల్లో ఒకతను చెపుతున్న మాటల్ని ఆసక్తిగా వింటూ అన్నాడు శిఖావంతుడు.

'అవును ప్రభూ.. అతగాడే.. సంపంగి అడవుల్లో అతి రహస్యంగా తలదాచుకున్నాడు. అతన్ని వెతికి పట్టుకోవడానికి ఆ సౌగంధ పాలకులు ఎన్నెన్నో ప్రయత్నాలు చేశారు గాని ఫలితం లేకపోయింది..' అన్నాడు ఆ మంత్రి.

'రహస్యంగా తల దాచుకున్న సుబోధుడికి ఈ మాయలమారి ఏనుగులకు యజమాని అయినటువంటి సాగరుడికి ఎలా జత కుదిరింది?' అనుమానంగా చూస్తూ అడిగాడు శిఖావంతుడు.

'అది ఇప్పటి విషయం కాదట ప్రభూ... సుబోధుడు గజయుద్ధంలో నేర్పరి. గతంలో మనం జ్వలిత సామ్రాజ్యం మీద యుద్ధం చేసినప్పుడు ఆ అడవుల్లో స్థావరాన్ని ఏర్పాటుచేసుకున్నాడు సాగరుడు. ఆ సమయంలో అతనికి ఆ సుబోధుడు తారసపడ్డాడు. వారి మధ్య స్నేహం పెరిగింది. అతనికి సుబోధుడు గజయుద్ధంలోని మెలుకువల్ని నేర్పాడు. సంపంగి గజదళం అప్పటినుంచే అరివీరభయంకరం అయిందిట..' అన్నాడు ఆ మంత్రి.

'మరి ఆ సుబోధుడితో పాటుగా ఇప్పుడు సాగరుడికి ఆలోచన చెప్పటంలో సహాయపడిన బాలకుడు ఎవరు?' నొసలు ముడివేస్తూ అడిగాడు శిఖావంతుడు.

సంపంగి నగరంలో సాగరుడు అనాథ బాలబాలికల్ని చేరదీసి విద్యాబుద్ధుల్ని చెప్పించటానికి చేసిన ఏర్పాట్లను వర్ణించాడు ఆ మంత్రి. శివుడు ఆ బాలబాలికల్లో ఒకడని చెప్పాడు.

'తల్లి ఎవరో తండ్రి ఎవరో తెలియని ఒక పేద బీద అనాధకు మనల్ని పరాజితుల్ని చేయగల మేధస్సు వుండటం ఆశ్చర్యాలలో కెల్లా మహా ఆశ్చర్యం...' కనులు పెద్దవిచేస్తూ నిజం గానే ఆశ్చర్యపడ్డాడు శిఖావంతుడు.

'వాడి మేధస్సు నిరుపమానమట ప్రభూ. గజయుద్ధంలో సాగరుల వారు వాడి ముందు తీసికట్టేనట...' సంపంగి నగరం తిరిగి సాగరుడి ఆధీనం అవటంలో వాడి పాత్రే అధికమట..' చెప్పాడు ఆ మంత్రి.

ఆశ్చర్యం కాస్తా ఆగ్రహంగా మారుతుండగా, ఛివాలున ఆసనం మీది నించి లేచాడు శిఖావంతుడు.

'మన మార్గానికి అవరోధంగా మారగల ఒక బుడతడు సంపంగి నగరంలో పెరిగి పెద్దవాడవుతున్నాడని ముందుగానే, తెలుసు కోలేకపోయిన మీ అందరికీ శిరచ్ఛేదనం జరిగి తీరవలసిందే..' అంటూ శిబిర ద్వారం కేసి చూసి, 'ఎవరక్కడ?' అని గర్జించాడు.

వెంటనే లోపలికి వచ్చారు ఇద్దరు సైనికులు.

'అవసరమైనప్పుడు అవసరమైన సూచనలు ఇవ్వలేని ఈ మంద బుద్ధులనందర్నీ తీసుకుపోయి సైనికులందరూ చూస్తూ వుండగా తలలు తరిగి-' అంటూ ఇంకా ఏవేవో ఆజ్ఞలు జారీ చేయబోయి - మధ్యలో వున్నట్లుండి మాటల్ని ఆపాడు శిఖావంతుడు.

దుమ్ము ధూళి నిండివున్న దుస్తులతో, అదేపనిగా అతివేగంతో ప్రయాణం చేయటం వల్ల ఏర్పడిన అలసటతో, అడుగులు అతి బరువుగా వేస్తూ ఒక గూఢచారి లోపలికి రావటమే అందుకు కారణం.

'అత్యంత విలువైన సమాచారాన్ని తీసుకు రావటం చేత తమరి అనుమతికోసం ఆగలేదు. నన్ను క్షమించండి ప్రభూ..' లోపలికి రాగానే తలవంచి అభివాదం చేస్తూ చెప్పాడతను.

'నువ్వు తీసుకువచ్చిన సమాచారం నిజంగానే విలువైనదై వుండక పోతే నీకు బహుమానం మరణమే..' ఆసనం మీద కూర్చుంటూ కోరగా చెప్పాడు శిఖావంతుడు.

'సంపంగి నగరంలో మన అపజయానికి కారకుడైన అనాధ బాలకుడిని తమ వారసుడిగా ప్రకటించింది సాగరులవారి సతీమణి చారులతాదేవి..' చెప్పాడు ఆ గూఢచారి.

తన ఆగ్రహానికి కారణమైన మంత్రి వంక చూస్తూ... 'సరిగ్గా అదేమాట కాకపోయినా ఇంచుమించు అటువంటి దానిని గురించే మాట్లాడుకుంటు

జరిగిన కథ

జ్వలిత సామ్రాజ్యంలో సంపంగి నగర రాజ్యాధినేత సాగరుడు పెంచుతున్న అనాధల్లో ఒకడు శివుడు. అతడు పరాక్రమశాలి. జనహిత చర్యలే అతడి నైజం. అడుగడుగునా తన వీరత్వాన్ని రుజువు చేసుకుంటూ అందరిమన్ననలూ పొందుతాడు. శత్రురాజు శిఖావంతుని కుట్రల గురించి రాజుకు ముందుగానే కబురు చేరవేస్తాడు. ప్రధాన గూఢచారి వాసుదేవుణ్ణి, యువరాణి జ్వాలను ఆపదల నుండి రక్షిస్తాడు. శివుడి పరాక్రమం చూసి అబ్బురపడుతుంది జ్వాల. అతడి పుట్టుపూర్వోత్తరాలు ఆరా తీస్తుంది. శత్రురాజు 5 వేల మంది సైన్యాన్ని,వందలాది భల్లూకాలను మోహరించిన విషయాన్ని శివుడు పసిగట్టి వర్తమానం చేరవేస్తాడు. ఈ లోపు శత్రురాజు సైన్యం సంపంగి నగర గ్రామాలపై దాడులు చేస్తుంటే శివుడు,జ్వాల వారిని తిప్పికొట్టారు. శత్రుసైన్యం సంపంగినగరం కోటను చుట్టుముడుతుంది. మరోవైపు జ్వాలా నగర చక్రవర్తి యుద్ధసన్నాహం చేస్తుంటే, శిఖావంతుడు భల్లూకాలను యుద్ధంలోకి ఎందుకు దింపాడో తెలుసుకునే పనిలో పడతాడు శివుడు. అడుగుజాడలు చూసుకుంటూ తమ స్థావరానికి వచ్చిన రెండు భల్లూకాలను శివుడి ఏనుగులు మట్టుపెట్టడంతో శిఖావంతుడు తమ మీదకు పంపిన భల్లూకాల దండును మట్టుపెట్టడానికి అతడికి మంచి ఉపాయం దొరికింది. శివుడు,సాగరుడు ఉత్సాహంగా రెండో ఝామునాటికి సంపంగి నగరం చేరి కాగడాలు వెలిగించి భల్లూకాల శిబిరాలపై దాడి చేసి తెల్లారేసరికి సంపంగి నగరాన్ని స్వాధీనం చేసుకున్నారు. తర్వాత జ్వాలా సామ్రాజ్యానికి వెళ్ళి శిఖావంతుడి సైన్యాన్ని వెనక్కి తరిమికొట్టారు. సాగరుడే శివుడి తండ్రనీ, సౌగంధరాజ్య వారసుడే శివుడనే నిజాన్ని విని పెదతారు జ్వాల,చారులతాదేవి. ఆ తర్వాత...

PREVIOUS PAGE NEXT PAGE

Copyright 2010-2013 @ Navyaweekly.com. All rights Reserved. This site Best viewed in 1024X768

న్నాము మేము. ఆ బాలకుడు సౌగంధీయుల యువరాణిని ప్రేమించి పెళ్ళాడిన సుబోధుడి సహాయంతో..' అంటూ ఆ మంత్రి తనకు చెప్పిన మాటల్ని మరోసారి వల్లించ బోయాడు శిఖావంతుడు.

'ప్రభూ... అతను ఎవరోకాదు... సౌగంధ దేశపు యువరాణికి సుబోధుడికి పుట్టిన ఒక ఆడబిడ్డకు పుత్రుడు. ఆ బిడ్డను చేపట్టింది మరెవ్వరోకాదు... సాగరుల వారే..' గబగబా చెప్పాడు గూఢచారి.

ఆసనం వెనక్కి చేరగిలబడి తీరికగా కూర్చోబోతున్న శిఖావంతుడి వెన్నుమీద ఎవరో బలంగా చరిచినట్లు అయి – గబుక్కున లేచి నిలుచున్నాడు.

'అవును ప్రభూ... శివుడు అనాథకాదు.. అభిమానంతో వారసుడిగా గుర్తింపబడిన వాడు కాదు.. అతను రక్తసంబంధం ద్వారా సాగరుల వారికి నిజమైన వారసుడు. అందుకే అతనికి అన్ని తెలివితేటలు..' మళ్ళీ చెప్పాడు గూఢచారి.

'అడవిలో నుంచి చారులతాదేవి వాసుదేవుడితో కలిసి ఆ సుబోధుడిని సంపంగి నగరానికి తీసుకు వచ్చింది. నగరంలోని ప్రతివీధికి టముకరులను పంపి ఈ విషయాన్ని చాటింపు వేయించింది. జ్వలిత సామ్రాజ్యంలో ఎన్ని నగరాలున్నాయో వాటన్నింటికి విషయం అర్థం అయ్యేలా లేఖలు వ్రాసి భటుల్ని పంపిస్తున్నారు..' అని కూడా చెప్పాడు సవివరంగా.

అంతకు కొన్ని క్షణాలకు ముందే మంత్రులందరికీ మరణశిక్షను విధించిన సంగతిని మరిచిపోయినట్లు, వారందరి వంకా అయోమయంగా చూశాడు శిఖావంతుడు.

'ఈ వార్త ఇంకా సాగరుల వారి దాకా వచ్చి వుండదు ప్రభూ... వచ్చి ఉంటే పోరు మరింత ఘోరంగా, ఉధృతంగా జరిగి వుండేది. సంతోషం హెచ్చయినప్పుడు సామర్థ్యం కూడా పెరిగి పెద్దదైపోతుంది' అన్నాడు ఒక మంత్రి. తను కూడా తమకు విధింపబడబోతున్న శిక్షను గురించి మర్చిపోయినట్లు.

'సాగరుడికి సంతోషాన్ని కలిగించే వార్త మనకి కోపాన్ని రప్పించాలి. లేదా బాధను రగిలించాలి. అటువంటి అనుభూతులు నాకు కలగటం లేదు... ఈ వార్త సాగరుడిలో ఏ విధమైన స్పందనను కలిగిస్తుందో తెలియదుకాని, నాకు మాత్రం ఉత్సాహాన్ని రేకెత్తిస్తోంది..' ఉన్నట్లుండి అన్నాడు శిఖావంతుడు.

తెల్లబోయి చూశారు అందరు... తాము వింటున్నది యదార్థమో కాదో అన్నట్లు వెలవెలా పోయాయి వారి మొఖాలన్నీ.

'సుబోధుడి గురించి కొన్ని సంగతులు నాకు తెలుసు. గతంలో అతను సౌగంధ దేశపు యువరాణిని పెళ్ళాడి పారిపోయిన సమయంలో అతను గనుక మన రాజ్యంలోకి వచ్చివుంటే తమను పట్టివ్వమని ఆ పాలకులు నా తండ్రిగారికి వినతి పత్రాలు కూడా పంపివున్నారు' సాలోచనగా చెప్పుకుంటూ పోయాడు శిఖావంతుడు.

'అతనంటే ఆ కక్ష ఆ పగ ఇంకా ఆ పాలకుల మనస్సుల్లో రగులు తూనే వుండి వుంటుంది' అంటూ అప్పటికప్పుడు ఒక నిర్ణయానికి వచ్చినట్లు ఉత్సాహంగా ఆసనం మీద కూర్చున్నాడు.

'అనుకోని విధంగా ఉత్పన్నమైన ఈ పరిస్థితిని మనం వెంటనే మనకి అనుకూలంగా మలచుకోవాలి' అంటూ మంత్రులకేసి చూశాడు.

'వెంటనే సౌగంధీయుల దగ్గరికి మీలో కొందరు

వెళ్ళి సుబోధుడిని గురించి, అతని భార్యకు పుట్టిన బిడ్డను గురించి, ఆ బిడ్డకు సాగరుడికి పుట్టిన ఆ శివుడి గురించి చెప్పి వారి ఆవేశాలను రెచ్చ గొట్టండి. వాళ్ళు పగ తీర్చుకునే ఆలోచన చేసేటట్టు మాట్లాడండి. మనం వారికి సహాయం చేయగలమని చెప్పండి..'

'యుద్ధాలంటే అసహ్యించుకునే ఆ దేశీయులు నిజంగానే యుద్ధం చేయదల్చుకుంటే... అది చాలా భయంకరంగా వుంటుంది. వారికి మనకి మధ్యనపడి జ్వలిత సామ్రాజ్యం ముక్కలు చెక్కలై పోతుంది. విజయం మనదే అవుతుంది. సాగరుడి గజబలమే కాదు.. ఆ సర్వేశ్వరుడు స్వయంగా వచ్చినా మనల్ని అడ్డుకోలేడు..' ఉత్సాహం ఉరకలెత్తుతుందని ఒక్కొక్క మాటను వత్తివత్తి పలుకుతూ చెప్పాడు.

అతని ఆనందం ఆ మంత్రులకు కూడా ఆవరించు కున్నది. అప్పటి కప్పుడు శిబిరంలో నుంచి బయటికి పరిగెత్తారు వారిలో ముగ్గురు. వేగంగా ప్రయాణం చేయగల అశ్వాలను అధిరోహించి సౌగంధ దేశం వైపు పరిగెత్తించారు.

***

మహాబలి చక్రవర్తి సేవకులు తీసుకువచ్చిన పచ్చి గడ్డి మోపుల్ని స్వయంగా అందుకుని, తనే ప్రతి ఏనుగు ముందుపెట్టాడు సాగరుల వారు. అంతఃపుర వంటశాల నుంచి పెద్దపెద్ద గంపలలో తీసుకు రాబడిన మధుర పదార్థాలను, మోదకాలను తనే వాటి తొండాలకు అందించాడు.

'మీరు వెళ్ళి విశ్రాంతి తీసుకోండి ప్రభూ... చక్ర వర్తి మీ కోసమే ఎదురు చూస్తున్నారు..' వినయంగా చెప్పారు సేవకులు అతనికి.

అయినా సరే తను చేయదలుచుకున్నదేమిటో చేసేశాడు సాగరుల వారు. ఏనుగులన్నిటికీ ఆహా రాన్ని అందించిన తర్వాత, ఉద్యాన వనంలోనే వున్న కొలనులో స్నానం చేసి, యుద్ధ సమయంలో మలిన పడిన దుస్తుల్ని మార్చుకున్నాడు. ముందు పదిమంది వెనుక ఇరువదిమంది సైనికులు కాపుగా అడుగులు వేస్తుండగా రాజభవనం వైపు బయలుదేరాడు.

రాజవీధికి అటూ ఇటూ వరుసల్లో నిలువబడి వున్నారు రాజధాని పౌరులు... దోసిళ్ళతో తాము తీసుకు వచ్చిన పుష్పాలను అతని మీదికి విసిరారు.. 'సాగరుల వారికి జయము.. జయము.. అఖండ జ్వలి తసామ్రాజ్య రక్షకునికి జయము జయము... ప్రచండ పరాక్రమవంతుడికి మహా విజయము..' ఆకాశం బ్రద్దలై పోయేలా, నగరం చుట్టూవున్న కోట గోడలు కంపించేలా జయజయ ధ్వానాలు చేశారు.

అహంకరించలేదు సాగరుల వారు. అతిశయంగా కూడా చూడ లేదు.

'జ్వలిత సామ్రాజ్యంలో నేను కూడా మీ మాదిరి ఒక పౌరుడినే. యుద్ధం చేయటం నాకు చేతనయిన విద్య. ఆ విద్యనే ఉపయోగించి నా మాతృభూమికి సేవ చేసుకున్నాను. అందుకు మీరు అతిగా నన్ను పొగడవలసిన అవసరం లేదు' వినయంగా నమ స్కారం చేస్తూ చెప్పాడు. జనంలో నుంచి పూల దండలు తెచ్చి తన మెడలో వేయబోయిన పుర ప్రము ఖులకు.

'వినయం మీకు మరింత పేరు ప్రతిష్ఠల్ని తెచ్చి పెడుతుంది. ప్రభూ.... అవునన్నా కాదన్నా మీరు మాకు దేవుడితో సమానం..' దోసిళ్ళు ఒగ్గుతూ చెప్పా రతనికి ఆ ప్రముఖులు.

రాజభవన ముఖద్వారం దగ్గరే నిలుచుని ఎదురు చూస్తున్నాడు మహాబలి చక్రవర్తి. గబగబా ముందుకు వచ్చి గాఢంగా కౌగలించు కున్నాడు.

'ముందుగా మనం భోజనం చేద్దాము... మిగిలిన మాటలు తర్వాత మాట్లాడుకుందాము..' అంటూ అతని చేతిని పట్టుకుని ద్వారం వైపు రెండే రెండు అడు గులు వేశాడు.

వెనుకనుంచి సముద్రఘోష మాదిరి వినవస్తూనే వున్నాయి నగర ప్రజలు చేస్తున్న జయజయ ధ్వానాలు. వారిని ఆవరించుకుని వున్న ఆనందం, ఆవేశం చక్రవర్తిని కూడా ఆక్రమించాయి.

మూడో అడుగు వేయకముందే ఆగిపోయా డాయన. 'నీ వంటి వాడు మా చెప్పుచేతల్లో సామంతు డిగా వుండకూడదు. ఈ క్షణమే సంపంగి నగరాన్ని స్వతంత్ర నగరంగా ప్రకటిస్తున్నాము... నువ్వు..' అంటూ ఎవరూ ఎదురు చూడని వరాన్ని ఇచ్చివేయ బోయాడు.

'ఆగండి... ఒక్కక్షణం ఆగండి ప్రభూ... ఆనంద సమయంలోను, ఆవేశపడే పరిస్థితుల్లో విధాన నిర్ణ యాలు తీసుకోకుండా, మీరు దయచేసి ఆగిపోండి..' ఎక్కడి నించో పరుగు పరుగున వస్తూ పెద్దగా అరిచి, ఆయన్ని అడ్డుకున్నాడు మంత్రి గుణధాముడు.

'నేను చక్రవర్తిని. నా ఇష్టం వచ్చిన నిర్ణయం ఇష్టం వచ్చినప్పుడే తీసుకుంటాను... కాదనే అధికారం ఎవ రికి వున్నదని మన రాచరిక నియమాలు వక్కాణిస్తు న్నాయి?' కోపంగా అడిగాడు మహా బలుడు.

'సభ ఏర్పాటు చెయ్యాలి. మంత్రులందరినీ సమావేశపరచాలి. పుర ప్రముఖుల్ని, రాజ్యంలోని మండలాధిపతులు అందరినీ ఆహ్వానించాలి.. వారం దరి అభిప్రాయాలను ఆలకించాలి. అందరి సంపూర్ణ సహకారంతో నిర్ణయాలు తీసుకోవాలి..' చక్రవర్తి కోపాన్ని గుర్తించనట్లు మృదువుగా చెప్పాడు గుణ ధాముడు.

'మాకు అంటూ ప్రత్యేకించి ఏ విధమైన అధి కారాలు లేవా?' రాచరిక నియమాలు తెలిసినా, తెలి యనట్లే విసురుగా అడిగాడు చక్రవర్తి.

అంతకుముందు అదే అంశం మీద తమకు జరి గిన సంభాషణను మరోసారి మళ్ళీ మొదలు పెట్టటం ఇష్టం లేక పోయింది గుణధాముడికి.

'శిఖావంతుడి దండయాత్ర మొదలు కాబోతున్న దని తెలిసిన దగ్గర్నుంచీ సరిగ్గా ఆహారం తీసుకోనట్లు చిక్కిపోయి వున్నారు సాగరుల వారు. దండయాత్రను సమర్థవంతంగా ఎదుర్కోగలుగు తున్నాడు కాబట్టి ఇప్పుడు ఆందోళన పడకుండా ఆరగించవచ్చు.

తన మంత్రుల ద్వారా శివుడి జన్మ రహస్యం తెలుసుకున్నాడు శిఖావంతుడు. దీనిని అదు నుగా చేసుకుని సాగరుని మీదకు సౌగంధీ యులను యుద్ధానికి ఉసిగొల్పాలని వ్యూహం పన్నాడు. శివుడు సౌగంధీయుల వారసుడని రెచ్చగొట్టేలా కబురు పంపించాడు శిఖావం తుడు. వాసుదేవుడు కూడా సౌగంధదేశం బయలుదేరాడు. మరోవైపు మహాబలి చక్రవర్తికి కూడా ఈ వర్తమానం చేరడంతో సంతోషించాడు. దీని పర్యవసానాలను విశ్లేషించాడు.

ముందు మీరు భోజనశాలకు వెళ్ళండి ప్రభూ..' అన్నాడు నెమ్మదిగా.

భవనద్వారం దగ్గర్నుంచి మరొక్క అడుగు కూడా అవతలికి వెయ్య లేదు మహాబలి చక్రవర్తి.. 'మాటలు మార్చవద్దు గుణధామా... నా బిడ్డ జ్వాల మాకు పంచప్రాణాలైతే ఈ సాగరుడు ఆరోప్రాణం. అతనికి సంబంధించిన ఏ మాటను నేను వెనక్కి నెట్టలేను..' అన్నాడు దృఢస్వరంతో.

నగర ప్రజలు చేస్తున్న జయజయధ్వానాలు చక్ర వర్తిని పూర్తిగా వివశుడిని చేసి వేశాయని తెలుసు గుణ

Copyright 2010-2013 @ Navyaweekly.com, All rights Reserved. This site Best viewed in 1024X768

పెళ్ళాడే ఆలోచనలో వుందట!

తనతోటి వారందరూ ఓ ఇంటివార్లై పిల్లాపాపలతో సుఖంగా వుండడం చూసి త్రిషకు కూడా పెళ్ళాడాలనే కోరిక పుట్టిందట! అందుకే సినిమాలేవీ అంగీకరించడం లేదట! ఇటీవల ఓ తెలుగు నిర్మాత త్రిష డేట్లు అడిగితే పై విధంగా సమాధానం ఇచ్చిందట! 'నేను త్వరలోనే పెళ్ళిచేసుకోబోతున్నాను. ఇప్పుడప్పుడే సినిమాలు చేయను' అని కచ్చితంగా చెప్పిందని సమాచారం! టాలీవుడ్ హీరోతో త్రిష వీకల్లోతు ప్రేమాయణంలో మునిగిన సంగతి తెలిసిందే! అయితే ఆ హీరోగారినే పెళ్ళాడుతుందా? లేక మరెవరినైనా? అన్నది ఇంకా తేలవలసి వుంది.

ధాముడికి. రాచరిక నియమాలను ఉల్లఘించే విధంగా ఆయన మైమరిచిపోతాడని మాత్రం అనుకోలేదు.

'భోజనశాలకు వెళ్ళడం ఇష్టం లేకపోతే దయచేసి సభా భవనానికి విజయం చేయండి. సేవకులు ఆహారాన్ని అక్కడికే తీసుకువస్తారు. ఈ లోపల వారు సాగరుల వారితో కలిసి ఒక ముఖ్యమైన సమాచారాన్ని తెలుసుకోవచ్చును' అన్నాడు చిరునవ్వుతో.

అతను ఏ మాట మాట్లాడినా వెంటనే విభేదించేందుకు సిద్ధంగా వున్న మహాబలుడి ముఖంతో వెంటనే ప్రత్యక్షం అయింది అమితమైన ఆశ్చర్యం.

'ఏమిటది?' ఆత్రుతగా అడిగాడాయన.

చెప్పలేదు గుణధాముడు. చేతితో సభా భవనం వైపు చూపించాడు. నొసలు ముడివేసి తీవ్రంగా చూస్తూ, సాగరుల వారి చేయి పట్టుకుని అటుకేసి నడిచాడు చక్రవర్తి.

భవన ద్వారం దగ్గర వున్న భటులిద్దరినీ వంటశాలకు వెళ్ళమని సైగచేసి ఆయన్ను అనుసరించాడు గుణధాముడు.

***

పెద్దపెద్ద బంగారు పళ్ళెరాలలో భోజనాన్ని వడ్డించి, సింహాసనం మీద వున్న చక్రవర్తికి, పక్కనే ఒక ఆసనం మీద కూర్చున్న సాగరుల వారికి అందించాడు వంటశాలలో పని చేసే సేవకుడు.

తన మాటలు చక్రవర్తిలో క్షణక్షణానికి కుతూహలాన్ని అధికం చేసేస్తున్నాయని తెలుసు గుణధాముడికి. అందుకే సమీపంలో లేకుండా దూరంగా కొందరు భటులతో మాట్లాడుతున్నట్టు నటించాడు.

'మా భోజనం అయిపోయింది. ఇప్పుడు చెప్పండి. విశేషం ఏమిటో..' పావు ఘడియ తరువాత అతనికి సైగ చేస్తూ అన్నాడు చక్రవర్తి.

సాగరుల వారు కూడా తృప్తిగా ఆరగించినట్లు స్పష్టమైన తర్వాత దగ్గరికి వచ్చాడు గుణధాముడు.

'నేను ఇప్పుడు బయటపెట్టబోతున్న సమాచారం చెవుల పడగానే ముందు సాగరుల వారికి ఆకలి అణగిపోతుంది. ఆ తరువాత ప్రభువులకు కూడా మందగించి వేస్తుంది. అందుకే ముందుగా ఏమీ మాట్లాడలేదు. అందుకు నన్ను క్షమించాలి' అంటూ తన దట్టీలో నుంచి ఒక లేఖను బయటికి తీశాడు.

అందమైన వస్త్రం మీద కరక్కాయ రసంతో నెమలి ఈక మొనను ముంచి, రమణీయంగా వ్రాసిన అక్షరాలు అతి స్పష్టంగా అగుపిస్తున్నాయి.

'శ్రీశ్రీశ్రీ మహాబలి చక్రవర్తులకు సంపంగి నగర పాలకులైన సాగరుల వారి అర్ధాంగిలక్ష్మి చారులతాదేవి వ్రాసిన సంతోష పూర్వక శుభ లేఖార్థములు..' గంభీరమైన కంఠంతో చదవటం మొదలు పెట్టిన గుణధాముడి వంక సుప్రసన్నంగా చూశాడు చక్రవర్తి. సాగరులవారికైతే ఆసనం మీద కూర్చోవటం అసాధ్యమైపోయింది.

'త్వరగా... త్వరగా చదవండి..' ముందుకు జరిగి కూర్చుంటూ తొందర పెట్టాడు.

'సంతానహీనులమై మోడుబారిన వృక్షాల మాదిరిగా బ్రతుకు వెళ్ళ దీయవలసిన మా జీవితాలలో ఒక కొత్తవెలుగు ప్రవేశించింది. మేము పెంచిపోషిస్తున్న అనాథ బాలబాలికల్లో శివుడు అనే బాలకుడిని నేను మా ప్రభువుల వారు అందరికంటే అధికంగా అభిమానించి అతడిని మాకు వారసుడిగా నిర్ణయించుకున్న సంగతి ఈపాటికి మీకు తెలిసే వుంటుంది..'

గుణధాముడి మొఖం మీది నుంచి చూపుల్ని చటుక్కున చక్రవర్తి వైపు మరల్చాడు సాగరుల వారు.

చక్రవర్తి అనుమతించిన తర్వాత వెలుపలికి చెప్పవలసిన మాటను ముందుగానే బయటపెడుతున్నది తన సతీమణి... మర్యాద కాదు గదా.. చక్రవర్తి మరో విధంగా భావిస్తే...

అతని ఆలోచనలు పూర్తి కాలేదు... 'ఆ సంగతి మాకు తెలుసు.. ఇది వరకు నా సోదరి వ్రాసిన లేఖలను చూసినప్పుడే ఇటువంటిదేదో వినవలసి వస్తుందని మాకు అనిపించింది. తర్వాత చదవండి' అంటూ గుణధాముడికి చెప్పాడు చక్రవర్తి.. నిర్వికారంగా.

'మాకు శివుడు నిజమైన వారసుడే అని ఇంతకు ముందే తెలియ వచ్చి, సంతోషాన్ని మీతో పంచుకోవాలని ఈ శుభలేఖను వ్రాయటం జరిగింది' చదివాడు గుణధాముడు.

'నిజమైన వారసుడా? అంటే అర్థం ఏమిటి?' అయోమయంగా సాగరుల వారికేసి చూస్తూ అడిగాడు చక్రవర్తి.

చారులతాదేవి, జ్వాలతోను, వాసుదేవుడితోను కలిసి అడవిలోనే వుండిపోయిన సుబోధుడి దగ్గరికి వెళ్ళి వచ్చిన సంగతి సాగరుల వారికి తెలియదు.. మరింత అయోమయంగా చూశాడు గుణధాముడి వంక.

కావాలనే గుణధాముడు ఆ లేఖను ఆపి ఆపి చదువుతున్నట్టు వెంటనే తెలిసి వచ్చింది. 'మహామంత్రుల వారూ.... వేళాకోళాలు ఇకచాలు, విషయం ఏమిటో పూర్తిగా చెప్పండి' కనుబొమలు ముడివేస్తూ ఇబ్బందిమైన కంఠంతో అడిగాడు.

భయపడలేదు గుణధాముడు... ముఖమంతా నోరు చేసుకుని చాలా అందంగా నవ్వాడు.

'శివుడు వేరెవరో కాదు.. మీ కొడుకే... మీకు సుబోధుడి కూతురికి పుట్టిన వాడు. మీ వారసుడు. అడవిలోని సుబోధుడి నోటి వెంట ఈ రహస్యాన్ని చారులతాదేవి బయటికి రప్పించింది. సుబోధుడిని నగరానికి తీసుకువచ్చి ఈ లేఖను మనకి పంపించింది..' అని చెప్పాడు.

ముందుకు జరిగి కూర్చున్న సాగరుల వారు, ఆసనం వెనక్కి వాలిపోయి, కళ్ళను గట్టిగా మూసుకున్నాడు. ఆయనకు తెలియకుండానే కనుచివరల నుంచి బుగ్గల మీదికి వచ్చేశాయి వెచ్చటి రెండు కన్నీటి బొట్లు.

సింహాసనం మీది నించి ఛివాలున లేచి, గుణధాముడి దగ్గర్నించి ఆ లేఖను స్వయంగా తీసుకుని ఆసాంతం రెండుమార్లు చదివిన చక్రవర్తి కళ్ళుకూడా తడి అయిపోయాయి.

'నగరంలో పండుగ ప్రకటించండి.. ఆలయాలన్నిటిలోను విశేష పూజలు ప్రారంభింపచేయండి. అన్నదానాలు, వస్త్రదానాలు అన్ని వెంటనే మొదలు పెట్టండి. మన సైనికులందరికీ జీతభత్యాలు రెట్టింపు

చేయండి' విపరీతమైన సంతోషంతో కంఠం స్వల్పంగా కంపిస్తుండగా ఆజ్ఞలు ఇచ్చాడాయన.

'ప్రభూ... మీరు చెప్పినవన్నీ అక్షరాలా అమలు పర్చటం జరుగుతుంది.. కాని ఇప్పటికిప్పుడు కాదు.. కొంచెం నిదానంగా ఆలకించండి' అంటూ తన దట్టీలో నుంచి మరో లేఖను బయటికి తీశాడు గుణధాముడు.

'సంపంగి నుంచే మన వాసుదేవుడు వ్రాసిన లేఖ ఇది. ఈ లేఖను అతను మనకి పంపించినట్లు చారులతాదేవికి తెలియదు..' అంటూ చక్రవర్తికేసి చూశాడు.

'మీరే చదవండి...' అనబోయి, మళ్ళీ అతను ముక్కలు ముక్కలుగా చదివి తమను ఇబ్బంది పెడతాడన్న అనుమానంతో' విషయం ఏమిటో చెప్పండి' అని అన్నాడు.

'శివుడు సుబోధుడికి మనవడనీ, సాగంధ దేశ పాలకుల్లో వారసత్వానికి అర్హుడైన ఒకేఒక మగవాడని వాసుదేవుడు చెపుతున్నాడు. ఈ విషయం తెలిస్తే వాళ్ళు ఏ విధంగా స్పందిస్తారో ఊహించలేమని కూడా అన్నాడు' క్లుప్తంగా చెప్పాడు గుణధాముడు.

'దీనికి ఇంతగా ఆలోచనదేనికి? ఆ విషయాన్ని రహస్యంగానే వుంచేద్దాం.. శివుడు మన సాగరుడి కొడుకని తేలటం ఒక్కటే మనకి కావల్సిన అంశం' చాలా తేలికగా అన్నాడు చక్రవర్తి.

చిన్నగా నవ్వి తల అడ్డం తిప్పాడు గుణధాముడు. 'అది మీరు అనుకుంటున్నట్టు ఏమంత సులభమైన పని కాదు ప్రభూ..' అన్నాడు.

'ఎందుకు కాదు?' ఎదురు ప్రశ్నవేశాడు చక్రవర్తి.

'ఎందుకంటే, వాసుదేవుడు వారించినా వినిపించుకోకుండా చారులతాదేవి శివుడి జన్మవృత్తాంతాన్ని మన రాజ్యంలోని మండలాలలోనే కాదు, సాగంధ పాలకులకు కూడా వివరంగా తెలిసేటట్లు శుభలేఖలు పంపించిందిట..' చెప్పాడు గుణధాముడు.

ఏదో మాట్లాడటానికి నోటిని తెరిచాడు చక్రవర్తి మహాబలుడు. మాట మాత్రం బయటికి రాలేదు.

'సాగరుల వారు ఏమీ మాట్లాడటం లేదు. ఈ వ్యవహారంలో వారి అభిప్రాయం ఏమిటో!' బొమ్మలా కూర్చుండిపోయిన సాగరుడి కేసి చూస్తూ అన్నాడు గుణధాముడు.

నిద్రలో నుంచి ఉలిక్కిపడి లేచినట్లు ఒక్కసారిగా కనులు తెరిచాడు సాగరుల వారు. 'ప్రభూ... యుద్ధం వెంటనే ప్రారంభిద్దాం. శిఖా వంతుడిని వెనక్కి తరిమి, నేను వెంటనే సంపంగికి వెళ్ళిపోవాలి..' ఆసనం మీది నించి లేచి నిలబడుతూ అన్నాడు.

'అంత అవసరం దేనికి? ఎందుకు ఆత్రుత?' ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు మహాబలి చక్రవర్తి.

'సాగంధీయులు సుబోధుడి మీది పగను నా మీద నా బిడ్డడి మీదా తీర్చుకునే ప్రయత్నం చేస్తారు..' అన్నాడు సాగరుల వారు.

'మీరు అనవసరంగా భయపడుతున్నారు. ఆ దేశీయులకి యుద్ధాలంటే ఇష్టం వుండదు. అందులోను సుబోధుడి సంగతి ఇప్పటిది కాదు. నా అభిప్రాయం ఏమిటంటే వాళ్ళు పూర్తిగా మర్చిపోయి వుంటారు' అన్నాడు గుణధాముడు.

'వాళ్ళు పగల్ని గురించి ఆలోచించకపోతే వారసత్వాల గురించి ఆలోచిస్తారు. వాళ్ళ వంశంలో ప్రస్తుతం శివుడు ఒక్కడే మగవాడని అంటున్నారు కదా. నేను దగ్గర లేని సమయంలో వాళ్ళు వచ్చి బలవంతంగా వాడిని తీసుకుపోతే?' అడిగాడు సాగరుల వారు.

అప్పటివరకూ ఎటువంటి అనుమానాన్ని ఎవరు వెలువరించినా, ఏదో ఒక సమాధానాన్ని చెపుతున్న గుణధాముడు ఏం చెప్పాలో తెలియక మౌనంగా వుండిపోయాడు.

'వాసుదేవుడికి వెంటనే వర్తమానం పంపి, శివుడిని ఆ సుబోధుడిని వెంటనే ఇక్కడికి తీసుకువచ్చేయమని చెప్పాలి... వారిద్దరినీ కాపాడుకునేందుకు అదొక్కటే మార్గం' సాలోచనగా అన్నాడు చక్రవర్తి.

'వాసుదేవుడు సంపంగిలో లేడు ప్రభూ..' అన్నాడు గుణధాముడు.

'ఎక్కడ వున్నాడు?' ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు చక్రవర్తి.

'చారులతాదేవి అతన్ని సాగరుల వారి వద్దకు వచ్చి జరిగినవన్నీ తెలియచేయమని ఆజ్ఞ ఇచ్చారట... యువరాణితో ఆలోచించి అతను సాగంధ దేశం వెళ్ళాడట..' తన దగ్గర వున్న లేఖ వంక ఒకసారి చూసి, నెమ్మదిగా చెప్పాడు గుణధాముడు.

'సాగంధ దేశమా? అతనికి ఏమి పని?' అడిగాడు చక్రవర్తి.

'చారులతాదేవి వ్రాయించిన లేఖను చూసి వాళ్ళు ఏ విధంగా స్పందిస్తారో తెలుసుకునేందుకు అవసరం అయితే అందుకు ప్రతి చర్యల్ని చేపట్టేందుకు' అన్నాడు గుణధాముడు.

'మా అనుమతి అతనికి అవసరం లేదా?' ఉన్నట్టుండి కోపం తెచ్చుకుంటూ అన్నాడు చక్రవర్తి.

'అవసరమే గాని, అది యువరాణి ద్వారా అతనికి లభించింది..' అంటూ దట్టీలో నుంచి మరో లేఖను బయటికి తీశాడు గుణధాముడు. 'దీన్ని యువరాణీ వారు వ్రాశారు' అంటూ అందులోని విషయాలను చదవటం మొదలు పెట్టాడు.

అంతకుముందు అతను చదివి చూపించిన వివరాలనే తాను కూడా మరోమారు తన లేఖలో ప్రస్తావించింది యువరాణి జ్వాల.

'సాగరుల వారి రక్తం పంచుకు పుట్టిన శివుడి జన్మ రహస్యం బట్టబయలు అవటంతో అత్తయ్య ఆనందానికి హద్దులు లేకుండా పోతున్నాయి. అవసరం అయితే శివుడిని సాగంధీయులు తీసుకుపోకుండా యుద్ధం చేయటానికి కూడా అత్తయ్య సిద్ధపడుతోంది. మీరు వెంటనే సాగరుల వారికి చెప్పి, శివుడితో సహా మమ్మల్ని రాజధానికి రప్పించే ఏర్పాట్లు చేయించండి. రాజధానిలో వుండగా, శివుడిని... ఎవరూ ఏమీ చెయ్యలేరు. ఈ లోపల వాసుదేవుల వారు సాగంధీయుల స్పందన ఎలా వున్నదో తెలుసుకుంటారు. మిగిలిన విషయాలు తమ సమక్షంలో విన్నవించుకుంటాను.. ఇట్లు తమ ప్రియ పుత్రిక, జ్వలిత యువరాణి జ్వాల.

'లెస్సగా వ్రాసింది... ఇదంతా ఆ వాసుదేవుడి శిక్షణే. నాకు తెలుసు' సంతోషంగా అన్నాడు చక్రవర్తి.

'సాగరుల వారు ఏమంటారో వినాలని కుతూహలంగా వున్నది' అన్నాడు గుణధాముడు.

'యువరాణి వయసులో చిన్నదైనా ఆలోచనలో చాలా పరిణతి చెందినదాని మాదిరిగా సమస్యను పరిశీలించింది. తన ఆలోచన నాకు పూర్తిగా అవగతమయింది. శివుడి వ్యవహారం మన మనస్సులను వేధించి అశాంతికి కారణం కాకూడదు. ముందుగా మనం శిఖావంతుడిని పూర్తిగా వెడలగొట్టాలి.. ఆ తరువాతనే శివుడిని గురించి ఆలోచించాలి' సాలోచనగా అన్నాడు సాగరుల వారు.

సాగరుడంతటి మహావీరుడు తన కుమార్తెను పొగిడేసరికి చాలా ఆనందం కలిగింది చక్రవర్తికి.

'లేఖకుల్ని పిలిపించి వెంటనే ఆ ఆజ్ఞల్ని లిఖింపచేయి... సాగరుల వారితోపాటు మేముకూడా మా మాటల్ని అందులో చేరుస్తాము.. సంపంగి నగరానికి కాబోయే యువరాజుకు, భావి సంపంగి గజదళ అధిపతికి మా శుభాకాంక్షలు తెలియచెయ్యి' అన్నాడు. అంతకుముందు తను చెప్పిన మాటలన్నిటినీ ఆయన మర్చిపోయాడని అర్థమై కనులు చిట్లించాడు గుణధాముడు.

(ఇంకావుంది)

కాజల్‌కి కూడా కుదిరిందట!

కాజల్‌కి కూడా పెళ్ళి సంబంధం కుదిరిందన్న వార్తలు బాగానే హల్‌చల్ చేస్తున్నాయి. కాజల్‌కి కుదిరిన తరువాతే నిషా పెళ్ళి వార్తను ఖాయం చేసారని అంటున్నారు. పెళ్ళి కుదరడం వలనే కాజల్ కొత్త సినిమాలేవీ ఒప్పుకోవడం లేదనీ, ఎంత సేపు కుటుంబానికి సమయం కేటాయిస్తానని కబుర్లు చెబుతోందని అంటున్నారు. అయితే నిషా పెళ్ళి ముందు అవుతుందట! ఆ తరువాతే కాజల్ పెళ్ళట! కారణం కాజల్ అంగీకరించిన తమిళ సినిమాలు అయిపోవడంతోనే ఈ ముద్దు గుమ్మ కూడా పెళ్ళి పీటలు ఎక్కేస్తుందట!

PREVIOUS PAGE

NEXT PAGE

Copyright 2010-2013 @ Navyaweekly.com. All rights Reserved. This site Best viewed in 1024X768

చేయండి' విపరీతమైన సంతోషంతో కంఠం స్వల్పంగా కంపిస్తుండగా ఆజ్ఞలు ఇచ్చాడాయన.

'ప్రభూ... మీరు చెప్పినవన్నీ అక్షరాలా అమలు పర్చటం జరుగుతుంది.. కాని ఇప్పటికిప్పుడు కాదు.. కొంచెం నిదానంగా ఆలకించండి' అంటూ తన దట్టీలో నుంచి మరో లేఖను బయటికి తీశాడు గుణధాముడు.

'సంపంగి నుంచే మన వాసుదేవుడు వ్రాసిన లేఖ ఇది. ఈ లేఖను అతను మనకి పంపించినట్లు చారులతాదేవికి తెలియదు..' అంటూ చక్రవర్తికేసి చూశాడు.

'మీరే చదవండి...' అనబోయి, మళ్ళీ అతను ముక్కలు ముక్కలుగా చదివి తమను ఇబ్బంది పెడతాడన్న అనుమానంతో' విషయం ఏమిటో చెప్పండి' అని అన్నాడు.

'శివుడు సుబోధుడికి మనవడనీ, సౌగంధ దేశ పాలకుల్లో వారసత్వానికి అర్హుడైన ఒకేఒక మగవాడని వాసుదేవుడు చెపుతున్నాడు. ఈ విషయం తెలిస్తే వాళ్ళు ఏ విధంగా స్పందిస్తారో ఊహించలేమని కూడా అన్నాడు' క్లుప్తంగా చెప్పాడు గుణధాముడు.

'దీనికి ఇంతగా ఆలోచనదేనికి? ఆ విషయాన్ని రహస్యంగానే వుంచేద్దాం.. శివుడు మన సాగరుడి కొడుకని తేలటం ఒక్కటే మనకి కావల్సిన అంశం' చాలా తేలికగా అన్నాడు చక్రవర్తి.

చిన్నగా నవ్వి తల అడ్డం తిప్పాడు గుణధాముడు. 'అది మీరు అనుకుంటున్నట్టు ఏమంత సులభమైన పని కాదు ప్రభూ..' అన్నాడు.

'ఎందుకు కాదు?' ఎదురు ప్రశ్నవేశాడు చక్రవర్తి.

'ఎందుకంటే, వాసుదేవుడు వారించినా వినిపించుకోకుండా చారులతాదేవి శివుడి జన్మవృత్తాంతాన్ని మన రాజ్యంలోని మండలాలలోనే కాదు, సౌగంధ పాలకులకు కూడా వివరంగా తెలిసేటట్లు శుభలేఖలు పంపించిందిట..' చెప్పాడు గుణధాముడు.

ఏదో మాట్లాడటానికి నోటిని తెరిచాడు చక్రవర్తి మహాబలుడు. మాట మాత్రం బయటికి రాలేదు.

'సాగరుల వారు ఏమీ మాట్లాడటం లేదు. ఈ వ్యవహారంలో వారి అభిప్రాయం ఏమిటో!' బొమ్మలా కూర్చుండిపోయిన సాగరుడి కేసి చూస్తూ అన్నాడు గుణధాముడు.

నిద్రలో నుంచి ఉలిక్కిపడి లేచినట్లు ఒక్కసారిగా కనులు తెరిచాడు సాగరుల వారు. 'ప్రభూ... యుద్ధం వెంటనే ప్రారంభిద్దాం. శిఖా వంతుడిని వెనక్కి తరిమి, నేను వెంటనే సంపంగికి వెళ్ళిపోవాలి..' ఆసనం మీది నించి లేచి నిలబడుతూ అన్నాడు.

'అంత అవసరం దేనికి? ఎందుకు ఆత్రుత?' ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు మహాబలి చక్రవర్తి.

'సౌగంధీయులు సుబోధుడి మీది పగను నా మీద నా బిడ్డడి మీదా తీర్చుకునే ప్రయత్నం చేస్తారు..' అన్నాడు సాగరుల వారు.

'మీరు అనవసరంగా భయపడుతున్నారు. ఆ దేశీయులకి యుద్ధాలంటే ఇష్టం వుండదు. అందులోను సుబోధుడి సంగతి ఇప్పటిది కాదు. నా అభిప్రాయం ఏమిటంటే వాళ్ళు పూర్తిగా మర్చిపోయి వుంటారు' అన్నాడు గుణధాముడు.

'వాళ్ళు పగల్ని గురించి ఆలోచించకపోతే వారసత్వాల గురించి ఆలోచిస్తారు. వాళ్ళ వంశంలో ప్రస్తుతం శివుడు ఒక్కడే మగవాడని అంటున్నారు కదా. నేను దగ్గర లేని సమయంలో వాళ్ళు వచ్చి బలవంతంగా వాడిని తీసుకుపోతే?' అడిగాడు సాగరుల వారు.

అప్పటివరకూ ఎటువంటి అనుమానాన్ని ఎవరు వెలువరించినా, ఏదో ఒక సమాధానాన్ని చెపుతున్న గుణధాముడు ఏం చెప్పాలో తెలియక మౌనంగా వుండిపోయాడు.

'వాసుదేవుడికి వెంటనే వర్తమానం పంపి, శివుడిని ఆ సుబోధుడిని వెంటనే ఇక్కడికి తీసుకువచ్చేయమని చెప్పాలి... వారిద్దరినీ కాపాడుకునేందుకు అదొక్కటే మార్గం' సాలోచనగా అన్నాడు చక్రవర్తి.

'వాసుదేవుడు సంపంగిలో లేడు ప్రభూ..' అన్నాడు గుణధాముడు.

'ఎక్కడ వున్నాడు?' ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు చక్రవర్తి.

'చారులతాదేవి అతన్ని సాగరుల వారి వద్దకు వచ్చి జరిగినవన్నీ తెలియచేయమని ఆజ్ఞ ఇచ్చారట... యువరాణితో ఆలోచించి అతను సౌగంధ దేశం వెళ్ళాడట..' తన దగ్గర వున్న లేఖ వంక ఒకసారి చూసి, నెమ్మదిగా చెప్పాడు గుణధాముడు.

'సౌగంధ దేశమా? అతనికి ఏమి పని?' అడిగాడు చక్రవర్తి.

'చారులతాదేవి వ్రాయించిన లేఖను చూసి వాళ్ళు ఏ విధంగా స్పందిస్తారో తెలుసుకునేందుకు అవసరం అయితే అందుకు ప్రతి చర్యల్ని చేపట్టేందుకు' అన్నాడు గుణధాముడు.

'మా అనుమతి అతనికి అవసరం లేదా?' ఉన్నట్లుండి కోపం తెచ్చుకుంటూ అన్నాడు చక్రవర్తి.

'అవసరమే గాని, అది యువరాణి ద్వారా అతనికి లభించింది..' అంటూ దట్టీలో నుంచి మరో లేఖను బయటికి తీశాడు గుణధాముడు. 'దీన్ని యువరాణీ వారు వ్రాశారు' అంటూ అందులోని విషయాలను చదవటం మొదలు పెట్టాడు.

అంతకుముందు అతను చదివి చూపించిన వివరాలనే తాను కూడా మరోమారు తన లేఖలో ప్రస్తావించింది యువరాణి జ్వాల.

'సాగరుల వారి రక్తం పంచుకు పుట్టిన శివుడి జన్మ రహస్యం బట్టబయలు అవటంతో అత్తయ్య ఆనందానికి హద్దులు లేకుండా పోతున్నాయి. అవసరం అయితే శివుడిని సౌగంధీయులు తీసుకుపోకుండా యుద్ధం చేయటానికి కూడా అత్తయ్య సిద్ధపడుతోంది. మీరు వెంటనే సాగరుల వారికి చెప్పి, శివుడితో సహా మమ్మల్ని రాజధానికి రప్పించే ఏర్పాట్లు చేయించండి. రాజధానిలో వుండగా, శివుడిని... ఎవరూ ఏమీ చెయ్యలేరు. ఈ లోపల వాసుదేవుల వారు సౌగంధీయుల స్పందన ఎలా వున్నదో తెలుసుకుంటారు. మిగిలిన విషయాలు తమ సమక్షంలో విన్నవించుకుంటాను.. ఇట్లు తమ ప్రియ పుత్రిక, జ్వలిత యువరాణి జ్వాల.

'లెస్సగా వ్రాసింది... ఇదంతా ఆ వాసుదేవుడి శిక్షణే. నాకు తెలుసు' సంతోషంగా అన్నాడు చక్రవర్తి.

'సాగరుల వారు ఏమంటారో వినాలని కుతూహలంగా వున్నది' అన్నాడు గుణధాముడు.

'యువరాణి వయసులో చిన్నదైనా ఆలోచనలో చాలా పరిణతి చెందినదాని మాదిరిగా సమస్యను పరిశీలించింది. తన ఆలోచన నాకు పూర్తిగా అవగతమయింది. శివుడి వ్యవహారం మన మనస్సులను వేధించి అశాంతికి కారణం కాకూడదు. ముందుగా మనం శిఖావంతుడిని పూర్తిగా వెడలగొట్టాలి.. ఆ తరువాతనే శివుడిని గురించి ఆలోచించాలి' సాలోచనగా అన్నాడు సాగరుల వారు.

సాగరుడంతటి మహావీరుడు తన కుమార్తెను పొగిడేసరికి చాలా ఆనందం కలిగింది చక్రవర్తికి.

'లేఖకుల్ని పిలిపించి వెంటనే ఆ ఆజ్ఞల్ని లిఖింపచేయి... సాగరుల వారితోపాటు మేముకూడా మా మాటల్ని అందులో చేరుస్తాము.. సంపంగి నగరానికి కాబోయే యువరాజుకు, భావి సంపంగి గజదళ అధిపతికి మా శుభాకాంక్షలు తెలియచెయ్యి' అన్నాడు. అంతకుముందు తను చెప్పిన మాటలన్నిటినీ ఆయన మర్చిపోయాడని అర్థమై కనులు చిట్లించాడు గుణధాముడు.

(ఇంకావుంది)

కాజల్‌కి కూడా కుదిరిందట!

కాజల్‌కి కూడా పెళ్ళి సంబంధం కుదిరిందన్న వార్తలు బాగానే హల్‌చల్ చేస్తున్నాయి. కాజల్‌కి కుదిరిన తరువాతే నిషా పెళ్ళి వార్తను ఖాయం చేసారని అంటున్నారు. పెళ్ళి కుదరడం వలనే కాజల్ కొత్త సినిమాలేవీ ఒప్పుకోవడం లేదనీ, ఎంత సేపు కుటుంబానికి సమయం కేటాయిస్తానని కబుర్లు చెబుతోందని అంటున్నారు. అయితే నిషా పెళ్ళి ముందు అవుతుందట! ఆ తరువాతే కాజల్ పెళ్ళట! కారణం కాజల్ అంగీకరించిన తమిళ సినిమాలు అయిపోవడంతోనే ఈ ముద్దు గుమ్మ కూడా పెళ్ళి పీటలు ఎక్కేస్తుందట!

Copyright 2010-2013 @ Navyaweekly.com, All rights Reserved. This site Best viewed in 1024X768

శివుడు

-మధుబాబు

41

'మహామంత్రుల వారు మనోవ్యధకు గురి కావాల్సిన అవసరం ఏమీలేదు. అపూర్వమైన అభిమానంతో చక్రవర్తి మాకు ఎన్నివరాలు ఇచ్చినా ఇప్పటికిప్పుడు వాటిని మేము అనుభవించే అస్కారం లేదు.' గుణధాముడి మొఖంలోని భావాల్ని గమనించి వెంటనే చిరునవ్వు నవ్వుతూ అన్నాడు సాగరుల వారు.

'అనుభవించే అస్కారం ఎందుకు లేదు?' అయోమయంగా అడిగాడు గుణధాముడు.

'మీకు మీ రాచరిక నియమాలు ఎలా వున్నాయో, మాకు కూడా అటువంటివే మరి కొన్ని వున్నాయి. వాడు పున్నమి రోజున సంపంగి నగర సైన్యాధ్యక్షుల సమక్షంలోను, నగర పెద్దల మధ్యలోను మా దగ్గర పెరిగి పెద్ద వారయిన బిడ్డలందరికీ అర్హత పరీక్షలు జరుప వలసి వుంటుంది. ఏ ఏ విద్యల్లో వారికి ప్రవేశం వుంటుందో గుర్తించిన తర్వాత వారి స్వభావాలకు తగిన వృత్తి విద్యల్ని నేర్పటం మా సాంప్రదాయం' గంభీరంగా అన్నాడు సాగరుల వారు.

'ఆ తరువాత?' ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు గుణధాముడు. అతనికి ఆ సాంప్రదాయాన్ని గురించి తెలియక కాదు. ఆ మాటలు స్వయంగా సాగరుల వారి నోటి వెంట వినటమే, విచిత్రంగా వున్నది అతనికి.

'వృత్తి విద్యలు నేర్చుకున్న తరువాతనే ఎవరు ఏ విధమైన పదవిలో కొనసాగాలో నిర్ణయింపబడుతుంది. ఈ విషయంలో శివుడికి కూడా మినహాయింపు లేదు. చక్రవర్తి అతన్ని భావి గజదళాధిపతి అని కీర్తించినా, సంపంగికి యువరాజు అని ప్రకటించినా ఇప్పటికిప్పుడు జరిగే పనులు కావు అవి. కాబట్టి మీరెవరూ ఆందోళన చెందవలసిన అవసరం లేదు...' చెప్పాడు సాగరుల వారు.

'సాగరుడు నిజం చెప్పాడు' వప్పుకున్నాడు చక్రవర్తి.

తల ఊపి సభా భవనం వెలుపలికి బయలుదేరాడు గుణధాముడు... సాగరుల వారి మాటలు యదార్థాలే అని తెలిసినా, ఏదో అనుమానం అతన్ని ఇంకా పీడిస్తూనే వుండటం వల్ల, వేగంగా అడుగులు వేయలేక పోయాడు.

అర్హత పరీక్ష తరువాతనే శివుడు అత్యున్నత పదవులు చేపట్టేందుకు యోగ్యుడు అవుతాడన్న మాట వినటానికి బాగానే వున్నది గాని, అతను సాగరుల వారి రక్తం పంచుకు పుట్టాడని తెలిసిన తర్వాత ఆ పరీక్షలతో అవసరం ఉంటుందా?? ఒంటిచేత్తో శిఖావంతుడి భల్లూక సైన్యాన్ని చెల్లా చెదురు చేయించిన వీరబాలకుడికి వేరే పరీక్షలతో నిమిత్తం వుంటుందా?? చక్రవర్తి మాటలు సంపంగి నగరం దాకా చేరుకున్న వెంటనే అక్షరాలా అమలులో పెట్టబడకుండా వుంటాయా??

సభా భవనం వెలుపల నిలబడివున్న భటులందరూ తన వంక విచిత్రంగా చూస్తూ వుండటాన్ని గమనించినవెంటనే, తన ఆలోచనల్ని అతి బలవంతంగా అదుముకున్నాడు అతను.

'నా అంతరంగిక లేఖకుడు ఎక్కడ వున్నా వెంటనే నా కార్యాలయానికి తీసుకురండి' అంటూ ఆజ్ఞ ఇచ్చి వడివడిగా వేశాడు అడుగులు.

***

మహామంత్రి గుణధాముడు సందేహపడినట్లే జరుగుతున్నది సంపంగి నగరంలో. తూర్పు దిక్కు తెల్లబడుతూ వున్న సమయంలో అంతః పుర మందిరాలకు సమీపంలో వున్న ఒక సుందరభవనం దగ్గరికి వచ్చాడు మంత్రి మహేశ్వరుడు.

భవన ద్వారం దగ్గర కావలా నిలబడిన భటులు తలలు వంచి తనకు నమస్కరిస్తున్నా పట్టించుకోకుండా లోపలికి పోయాడు.

విశాలమైన పడక ఒకటి, హంసతూలికా తల్పం వంటిది వున్నది ఆ భవనంలోని శయన మందిరంలో.

ఆ పడక మీద పడుకుని వుండాలి శివుడు... అంతకుముందెన్నడూ అటువంటి సుఖాన్ని అనుభవించి వుండక పోవటం వల్ల, పెద్ద పెద్ద బండ రాళ్ళు వచ్చి మీదపడినా మెలకువ రానంత గాఢ నిద్దురలో మునిగి పోయి వుండాలి.

కాని అతను ఆ శయ్యమీద కనిపించక పోయే సరికి, ఒకింత ఆందోళనకి గురి అయినాడు మహేశ్వరుడు.

'శివకుమారుల వారూ? ఎక్కడ వున్నారు?? ఏమై పోయారు??' బిగ్గరిగా పిలుస్తూ ఆ మందిరాన్నంతా కలియ చూశాడు.

అంతకుముందు గడిచిన రోజుల్లో తను అతన్ని 'అరేయ్ ఒరేయ్' అని పిల్చినమాట గుర్తులేక కాదు.. ఇప్పుడు అతను సాగరుల వారి బిడ్డడు. సంపంగికి కాబోయే యువరాజు.

'ఎక్కడ వున్నారు శివకుమారుల వారూ?' అని మరింత బిగ్గరిగా అడుగుతూ, ఆ మందిరం వెనుక భాగంలో వున్న ఒక పెద్ద చెక్కపెట్టె దగ్గరికి పోయిన తర్వాత కనిపించాడు అతనికి శివుడు.

పెట్టె ప్రక్కన కటిక నేలమీద పడుకుని వున్నాడు.

'అయ్యయ్యో... ఏమిటిది? తప్పుకదా... యువరాజులు ఇలా వట్టి నేల మీద శయనించటం-' అంటూ

జరిగిన కథ

జ్వలిత సామ్రాజ్యంలో సంపంగి నగర రాజ్యాధినేత సాగరుడు పెంచుతున్న అనాధల్లో ఒకడు శివుడు. అతడు పరాక్రమశాలి. జనహిత చర్యలే అతడి నైజం. అడుగడుగునా తన వీరత్వాన్ని రుజువు చేసుకుంటూ అందరిమన్ననలూ పొందుతాడు. శత్రురాజు శిఖావంతుని కుట్రల గురించి రాజుకు ముందుగానే కబురు జేరవేస్తాడు. ప్రధాన గూఢచారి వాసుదేవుణ్ణి, యువరాణి జ్వాలను ఆపదల నుండి రక్షిస్తాడు. శివుడి పరాక్రమం చూసి అబ్బురపడుతుంది జ్వాల. అతడి పుట్టుపూర్వోత్తరాలు ఆరా తీస్తుంది. శత్రురాజు 5 వేల మంది సైన్యాన్ని,వంద లాది భల్లూకాలను మోహరించిన విషయాన్ని శివుడు పసిగట్టి వర్తమానం జేరవేస్తాడు. ఈ లోపు శత్రురాజు సైన్యం సంపంగి నగర గ్రామాలపై దాడులు చేస్తుంటే శివుడు,జ్వాల వారిని తిప్పికొట్టారు. శత్రుసైన్యం సంపంగినగరం కోటను స్వాధీనం చేసుకోవడంతో సాగరుని కుటుంబం అడవులపాలవుతుంది.

మరోవైపు జ్వాలానగర చక్రవర్తి యుద్ధ సన్నాహం చేస్తుంటే, శిఖావంతుడు భల్లూకాలను యుద్ధంలోకి ఎందుకు దింపాడు? అనే రహస్యాన్ని కనిపెడతాడు శివుడు. తర్వాత సాగరుడుతో కలిసి సంపంగి నగరం చేరి కాగడాలతో భల్లూకాల శిబిరాలపై దాడి చేసి వాటిని మట్టుబెట్టి ఆ నగరాన్ని స్వాధీనం చేసుకుంటాడు. తర్వాత జ్వాలా సామ్రాజానికి వెళ్ళి శిఖావంతుడి సైన్యాన్ని వెనక్కి తరిమి కొడతారు.

శివుడి తండ్రి సాగరుడే అని, శివుడు సౌగంధ రాజ్య వారసుడనే నిజాలను కనిపెడతారు జ్వాల, చారులతాదేవి. ఈ లోపు సాగరునిపై దాడికి దెబ్బ గొట్టేందుకు శిఖావంతుడు సౌంగధ రాజ్యానికి మనుషుల్ని పంపుతాడు.మరోవైపు వాసుదేవుడు కూడా ఆ దేశానికి బయలుదేరతాడు. తర్వాత...

PREVIOUS PAGE NEXT PAGE

శివుడు కనులు తెరిచి చూసేసరికి చటుక్కున మాటల్ని ఆపేశాడు.

'నేను వట్టి శివుడిని మాత్రమే. శివకుమారుడిని కాదు. ఇంకోసారి అలా పిలిచారంటే నేను మీతో మాట్లాడను..' విసురుగా లేచి నిలబడుతూ చెప్పాడు శివుడు.

'యువరాజుల వారికి కోపం వచ్చినట్లుంది' నవ్వుతూ అన్నాడు మహేశ్వరుడు.

'పని కట్టుకుని పదేపదే అటువంటి మాటలు మాట్లాడ వద్దు. నేను వట్టి శివుడిని మాత్రమే. శివ కుమారుడిని కాదు. యువరాజును అంత కన్నా కాదు.. ఇంకోసారి అలా పిలిస్తే-' అంటూ తను కూడా మాటని మధ్యలో ఆపాడు శివుడు.

'పిలిస్తే ఏం చేస్తారు యువరాజుల వారు?' వినో దంగా చూస్తూ అడిగాడు మహేశ్వరుడు.

తనే కాదు అంతఃపుర దాసదాసీలు, కావలా భటులు, నగర ప్రముఖులు అందరూ అతన్ని అదే విధంగా సంభోదించి మాట్లాడుతున్నారని, ఆ మాటల్ని విని అతను చాలా అసహనంగా ప్రదర్శిస్తు న్నాడని తెలుసు అతనికే.

తూర్పు దిక్కు పూర్తిగా తెల్లబడక ముందే అతను అక్కడికి వచ్చింది. ఆ విషయాలను గురించి మాట్లాడ టానికే.

శిఖావంతుడి భల్లాక సైన్యాన్ని చెల్లాచెదురు చేసే ఉపాయాన్ని ఐని పెట్టి సంపంగి నగరాన్ని కాపాడినం దుకు కృతజ్ఞతా సూచకంగా పెద్ద అభినందన సభను ఏర్పాటు చేయబోతున్నారు సంపంగి పౌరులు.

ఆ సభలో అతను ఎలా నడుచుకోవాలో, ఏ విధంగా మాట్లాడాలో తెలియ చెప్పటం మహేశ్వరుడి ఉద్దేశ్యం.

'అల్లరి చిల్లరిగా బాధ్యతా రహితంగా సంచరించిన శివుడికి రాచరిక మర్యాదల్ని బోధించండి. సాగరుల వారి కుమారుడు మాట్లాడితే మైమరచిపోవాలని అందరూ..' అంటూ అంతకు ముందు రోజే దారుల తాదేవి స్పష్టమైన ఆజ్ఞలను జారీచేసింది.

మాట్లాడటం ఒక్కటే కాదు. నడవటం, చూడటం, కూర్చోవటం, తలను పంకించటం అన్నీ సాగరుల వారి అంతస్థుకు తగిన విధం గానే కనిపించాలంటే, శిక్షణ చాలా పటి ష్ఠంగా వుండాలి.

'నేను తోట లోకి పోతున్నాను.' మహేశ్వరుడి ఆలోచనలకు అడ్డం వస్తూ అన్నాడు శివుడు.

'అదెలా కుదురుతుంది? మీరు వినవలసినవి, నేర్చుకోవలసినవి చాలా వున్నాయి' అంటూ అభ్యం తరం వెలిబుచ్చబోయాడు మహేశ్వరుడు.

హంసతూలికా తల్పం వంటి పడక దగ్గర పడ వేసి వున్నాడు శివుడు తన దట్టీని. చటుక్కున దాన్నిఅందుకుని, తన నడుము చుట్టూ చుట్టు కున్నాడు. అతను భవనం వెలుపలికి వెళ్ళి పోతున్నాడని

Copyright 2010-2013 @ Navyaweekly.com. All rights Reserved. This site Best viewed in 1024X768

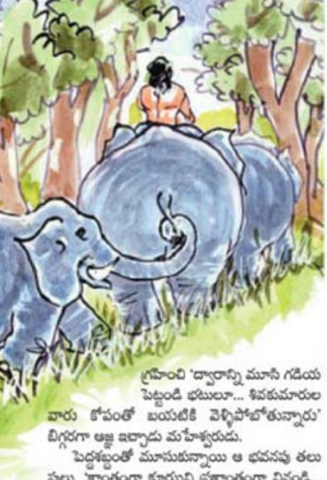

గ్రహించి 'ద్వారాన్ని మూసి గడియ పెట్టండి భటులూ... శివకుమారుల వారు కోపంతో బయటికి వెళ్ళిపోబోతున్నారు' బిగ్గరగా ఆజ్ఞ ఇచ్చాడు మహేశ్వరుడు.

పెద్దశబ్దంతో మూసుకున్నాయి ఆ భవనపు తలుపులు. 'శాంతంగా కూర్చుని ప్రశాంతంగా వినండి... మన సంభాషణ పూర్తి అయ్యేటంత వరకూ అవి తెరుచుకోవు' అంటూ ఒక ఆసనాన్ని శివుడి దగ్గరికి జరిపాడు మహేశ్వరుడు.

తలుపుల్ని మూయిస్తే అతను కుదురుగా కూర్చుంటాడని అనుకున్న అతని అంచనా దారుణంగా తప్పిపోయింది. గిరుక్కున వెనక్కి తిరిగి, శయన మందిరం వెనుక భాగంలో వున్న గవాక్షం దగ్గరికిపోయాడు శివుడు. ఒక్క గంతులో అంచు మీదికి ఎక్కి అమాంతంగా దూకేశాడు. ఆ కిటికీకి దగ్గరగా వున్న ఒక చెట్టు కొమ్మ మీదికి.

'ఆగరా శివుడు... కొంచెం... ఆగు.. నా మాట విను' విపరీతమైన ఆందోళనలో పడి అతన్ని గౌరవ నామంతో పిలవాలన్న మాటను మర్చి పోయాడు మహేశ్వరుడు.

'మనం తర్వాత మాట్లాడుకుందాము.. ఇప్పుడు కాదు' అంటూ గబగబా ఆ కొమ్మను వదిలి మరో కొమ్మమీదికి, అక్కడినుంచి క్రిందికి వెళ్ళి పోయాడు శివుడు.

***

'రాజమాత నన్ను మన్నించాలి' శివుడికి కేటాయించబడిన భవనం దగ్గర్నించి సరాసరి అంతఃపురం దగ్గరికి పోయి, చారులతాదేవికి నమస్కరిస్తూ అన్నాడు మహేశ్వరుడు.

'రాజమాతా?' ఆశ్చర్యంగా అడిగిందామె. 'రాజమాతా ఎవరు?' సూటిగా ప్రశ్నించింది.

'తమరే తల్లీ..' అన్నాడు మహేశ్వరుడు.

'ఈ పిలుపు చాలా విచిత్రంగా వుంది... కొత్తగా కూడా వినిపిస్తోంది. నాకు నచ్చటం లేదు'.

'సంపంగి యువరాజుల వారి తల్లిగారిని రాజమాత అనకుండా వేరే విధంగా సంబోధించడం భావ్యంగా వుండదు'.

'అదేమిటో నాకు తెలియదు.. మీరు ఇక ముందు అలా పిలవవద్దు..' పక్కనే కూర్చుని వున్న జ్వాల ఫక్కున నవ్వింది.

'ఎందుకే ఆ నవ్వు?' చిరుకోపంతో అడిగింది చారులతాదేవి.

'రాజమాత అని ఒక్కసారి పిలిచినందుకే ఇంత చిరాకుగా వుంటే, ఎప్పుడూ లేనిది అందరూ కలిసి తనని అతి మర్యాదగా పిలుస్తుంటే ఆ శివుడు ఇంకెంత చిరాకుపడాలి?' అడిగింది జ్వాల.

అంతకుముందు రోజు తాను జారీచేసిన ఆజ్ఞల సంగతి గుర్తుకు వచ్చి తను కూడా నవ్వకుండా వుండలేక పోయింది చారులతాదేవి.

'నిజమే సుమా... పాపం వాడు అయోమయంతో నానా బాధలు పడుతూ వుండి వుంటాడు... కాని మన స్థాయికి తగిన విధంగా సంబోధనలు వుండాలి కదా' అన్నది సాలోచనగా.

'సంబోధన అనేది సహజంగా వుండాలి. మన స్థాయి ఏమిటో మనం తెలియ చెప్పక ముందే అవతలి వారికి అర్థం కావాలి. అప్పుడు ఈ చిరాకులు, చికాకులు గందరగోళాలు ఏవీ వుండవు... శివుడిని ఇది వరకటి శివుడిగానే వదిలేయండి.. అతని స్థాయి ఏమిటో దానంతట అదే వెల్లడి అవుతుంది' గంభీరంగా చెప్పింది జ్వాల.

మహేశ్వరుడి వైపు చూసింది చారులతాదేవి. 'ఏడి వాడు? ఎక్కడ వున్నాడు?' అని అడిగింది.

మహేశ్వరుడు సమాధానం చెప్పకముందే తను కల్పించుకున్నది జ్వాల! ఇంకెక్కడ వుంటాడు? తన బాధల్ని చెప్పుకోవటానికి ఆ ఏనుగుల దగ్గరికే వెళ్ళి వుంటాడు..' అన్నది.

పక్కనే వున్న చెలికత్తెల్ని అతని కోసం పంపించబోయి, ఆఖరి క్షణంలో మనసు మార్చుకున్నది చారులతాదేవి.

'ఇప్పుడు మనం ఏం చేస్తే బాగుంటుందో నువ్వే చెప్పు' అని అన్నది జ్వాలను ఉద్దేశించి.

'ఏమీ చేయవద్దు... సాగరుల వారు తిరిగి వచ్చేంతవరకు ఎవరూ ఏ విధంగాను శివుడిని ఇబ్బంది పెట్టవద్దు. ఆ తండ్రి కొడుకుల సంబంధమే ఒక విచిత్రమైన బంధం... ఇంతకు ముందు వరకు వాడిని ఒక సామాన్యమైన బాలకుడిగా భావించి... అందరితో సమానంగా చూశారు సాగరుల వారు. ఎంతకాదని అనుకున్నా ఇప్పుడు అలా అనుకోవటం కుదరదు. ముందు మీరిద్దరు ఒకరినొకరు అర్థం చేసుకుని తండ్రి కొడుకులుగా మెలగటానికి అలవాటు పడిన తర్వాత అప్పుడు మిగిలిన వారిని గురించి ఆలోచించవచ్చు' సాలోచనగా అందామె.

'అవును.. నిజమే.. నేను కూడా అలవాటు పడాలి' అన్నది చారులతా దేవి.

ఈసారి ఫక్కున నవ్వింది జ్వాల. కాదు తప్పని తెలిసినా ఆపుకోలేక పోయాడు మహేశ్వరుడు.

'తల్లీ... మీరెప్పుడూ వాడిని తల్లిగానే చూసుకున్నారు.. ఎవరి మాటను వినిపించుకోక పోయినా వాడు మీ ఆజ్ఞల్ని మాత్రం తూచా తప్ప కుండా పాటిస్తాడు' అన్నాడు.

నిండి పోయినట్లయినాయి చారులతాదేవికి తన గుండెలు. తన వంకే చూస్తున్న జ్వాలకు తన భావాలు కనిపించకుండా వుండేందుకు చటుక్కున తలను పక్కకు తిప్పుకున్నదామె.

'సిగ్గెందుకత్తా? నీ బిడ్డడు సామాన్యుడు కాదు... వంద మంది శిఖావంతులను సైతం ఒంటి చేత్తో ఎదిరించగల తెలివి తేటలున్నవాడు... వాడు నీకు బిడ్డడు అవటం కేవలం నీ ఒక్కదాని అదృష్టమే కాదు.. ఈ సమస్త జ్వలిత సామ్రాజ్యం మొత్తం చేసుకున్న పుణ్యం. కవచ శిరస్త్రాణాలు ధరించి వాడు, సాగరుల వారితో కలిసి సంపంగి గజదళాన్ని యుద్ధరంగంలోకి ఉరికించే దృశ్యాన్ని ఊహించుకో' చెప్పింది జ్వాల.

ఆ మాటలు ఆమె చెప్పకపోయినా, శివుడు సాగరుల వారి రక్తం పంచుకుపుట్టిన వాడని తెలిసిన క్షణం నుంచీ అటువంటి దృశ్యాలనే ఊహించుకుంటోంది చారులతాదేవి. ఇప్పుడు ఆ దృశ్యాలకు పూర్తి స్పష్టత వచ్చేసింది.

ఆమెకు తెలియకుండానే ఉప్పొంగింది అంతరంగం. వెచ్చటి రెండు ఆనంద భాష్పాలు ఆమె కనుదోయి చివరల నుంచి బుగ్గల మీదికి జాలు వారాయి.

'శివుడిని వాడి మానాన వాడిని వదిలేయండి... సాగరుల వారు తిరిగి వచ్చేంతవరకూ వాడిని ఎవరూ ఇబ్బంది పెట్టకండి' వెంటనే ఆజ్ఞ ఇచ్చింది మహేశ్వరుడికి జ్వాల.

తలవంచి చారులతాదేవికి నమస్కరించి వెలుపలికి వెళ్ళిపోయాడు మహేశ్వరుడు.

'ఈ ప్రపంచంలో నన్నుమించిన అదృష్టవంతురాలు మరెవ్వరూ వుండరేమో అనిపించి, భయం వేస్తున్నదే..' జ్వాలతో అన్నది చారులతా దేవి.

'అదృష్టవంతురాలికి భయం దేనికి?' ఆశ్చర్యంగా అడిగింది జ్వాల.

'ఆ సౌగంధీయుల వ్యవహారం తలుచుకుంటుంటే కంపర మెత్తుతోంది. ఏదో పిచ్చి ఆవేశంలో అందరికీ లేఖలు పంపించాను. నిద్ర పోతున్న శత్రువుల్ని నాకు నేనుగా తట్టిలేపానేమోనని' అస్పష్టంగా చెప్పింది చారులతాదేవి.

'ఇవాళ కాకపోయినా ఏదో ఒకరోజున ఖచ్చితంగా వెల్లడి కావల్సిన విశేషం అది. ఒకింత ముందుగా మనం బయటికి చెప్పాము... నువ్వు అనుకుంటున్నట్టు వాసుదేవుల వారు మన రాజధానికి కాదు వెళ్ళింది... సౌగంధీయుల దగ్గరికి' అప్పుడు చెప్పింది జ్వాల.

'సౌగంధీయుల దగ్గరికా? అమ్మో... ఎందుకు?'

PREVIOUS PAGE NEXT PAGE

కాంతి విహీనం అవుతుండగా అడిగింది చారులతా దేవి.

'తమ వారసుడు, తమ రక్తం ప్రవహిస్తున్న వారిలో మిగిలిన ఒకే ఒక మగవాడు జ్వలిత స్రామ్రాజ్యంలో వున్నాడని తెలిసిన వెంటనే వాళ్ళు ఏ విధంగా ఆలోచిస్తారో తెలుసుకోవడానికి, తెలుసుకుని అందుకు తగిన ప్రతి చర్యలు చేపట్టటానికి' అన్నది జ్వాల.

'ఈ ఆలోచన ముందుగా ఎవరికి వచ్చింది. నీకా వాసుదేవుడికా? అడిగింది చారులతాదేవి.

'ఇద్దరికీ వచ్చింది. పని జరగటం ముఖ్యం కాబట్టి ప్రత్యేకంగా పేరు పెట్టి తెలుసుకోవాల్సిన అవసరం లేదు..' అంటూ తేల్చి చెప్పింది జ్వాల.

'వంటరిగా వదిలేస్తే శివుడు తన ఏనుగుల దగ్గరే కూర్చుంటాడు. తిండిని గురించి, నిద్రను గురించి పట్టించుకోడు... వెంటనే వెళ్ళి వాడిని నేను పిలుస్తున్నాని చెప్పి, వెంట బెట్టుకురండి..' చెలికత్తెలకు చెప్పింది చారులతాదేవి.

'మహేశ్వరుల వారి మాదిరిగా గౌరవాలు ప్రదర్శించకండి... మామూలుగా మాట్లాడండి' వెనుక నుంచి హెచ్చరించింది జ్వాల.

తలలు ఊపి పరుగులాంటి నడకతో, శివుడికి కేటాయించబడిన భవనం వెనుక భాగంలో వున్న పెద్ద తోటలోకి పోయారు ఆ చెలికత్తెలు.

ఎంత వెతికినా ఎక్కడా కనిపించలేదు శివుడు వారికి. అతనితో పాటు ఆ తోటలోనే వుండ వలసిన అతని ఏనుగులు కూడా అగుపించ లేదు.

***

'యువరాజుల వారు వంటరిగా ఎక్కడికీ పోకూడదని మంత్రి మహేశ్వరుల వారి ఆజ్ఞ..' అంటూ నగర ద్వారం దగ్గర కాపుండే భటుల నాయకుడు అడ్డుగా నిలుచున్నాడు శివుడి మార్గానికి.

అంతకుముందు కొద్దిరోజుల క్రితం అలా జరిగి వుంటే, శివుడి అనుమతితో నిమిత్తం లేకుండా అతన్ని తొండంతో మోది, పాదాలతో తొక్కి, పాతాళ లోకానికి పంపించి వుండేది శివుడి కూర్చుని వున్న మగ ఏనుగు.

సంపంగి సైనికుల ఉనికికి అలవాటుపడి పోయింది అది ఇప్పుడు. వళ్ళు జలదరించేటట్లు ఒక సారి ఘీంకరించి, శివుడికేసి తన తొండాన్ని జాచింది.

'వెంట నా ఏనుగులు వుండగా నేను వంటరిగా వెళ్ళటమనే మాటకు అర్థం లేదు. నగరంలో నాకు ఏమీ తోచటం లేదు. నా ఏనుగులకు కూడా చిరాకుగానే వున్నది. కొద్దిసేపు అలా అలా తిరిగి వస్తాము.

కేసి జాచబడిన మగ ఏనుగు తొండాన్ని మృదువుగా నిమిరాడు శివుడు.

ఈసారి ఆ నాయకుడి అనుమతికోసం ఆగలేదు మదగజం. గంభీరంగా ఒక శబ్దం చేసి అడుగు కదిపింది.

ఆ భటుడికే భయం కలిగింది. గబుక్కున పక్కకు దూకి దాని దారిలో నుంచి తప్పుకున్నాడు.

నగర ద్వారం ముందు వుంటుంది పెద్ద అగడ్త.

> పెద్దల ఎదుట బలపరీక్ష జరిగిన తర్వాతే రాజ్యంలో ఎవరు ఏ బాధ్యతలు చేపట్టాలో నిర్ణయిస్తాం. అందుకు శివుడు మినహాయింపు కాదు అన్నాడు సాగరుడు. ఆశ్చర్యపోయాడు గుణధాముడు. మరో వైపు సంపంగి నగరంలో రాకు మారా! అంటూ గౌరవిస్తుంటే శివుడు దాన్ని భరించలేకపోతున్నాడు. ఈలోపు వాసుదేవుడు సుగంధి రాజ్యానికి చేరుకుని పాత విషయాలు కూపీ లాగడం ప్రారంభించాడు.

దానిమీద పరుచుకుని వుంటుంది బలమైన బాదులతో తయారుచేయబడిన ఒక చెక్కల వంతెన.

ఆ చెక్కలు దడదడమని శబ్దం చేస్తూ వుండగా అవతలికిపోయిందా ఏనుగు. దాని వెనకే ఆడ ఏనుగు, దాని తోకకు తన తొండంతో చుట్టి పట్టుకున్న గున్న ఏనుగు కూడా నగరంలో నుంచి బయటికి పోయాయి.

'ఈ శివుడి వాలకం చూస్తుంటే ఎవరి మీదనో అలిగి అవతలికి పోతున్నట్టు నాకు అనిపిస్తోంది. వెంటనే మంత్రి మహేశ్వరుల వారికి తెలియ చేయటం చాలామంచిది' అని అంటూ అప్పటి కప్పుడు తన సహచరుడు ఒకతన్ని నగరం లోకి పంపాడు ఆ భటుల నాయకుడు.

***

అడవి మొఖం చూసి అప్పటికి చాలారోజులు గడిచి పోవడం వల్ల, ఆనందంగా పరుగులు తీశాయి శివుడి ఏనుగులు. సూర్యుడు నడిమింటికి చేరుకుంటూ వున్న సమయంలో పెద్దనీటి గుంటను చేరుకుని, జలకాలాట మొదలు పెట్టాయి.

'మీరు మీ ఆటల్ని తీరికగా పూర్తి చేసుకోండి...' అంటూ వాటిని ఆ గుంట దగ్గరే వదిలి, గుంటకు ఆవలిపక్కన వున్న దట్టమైన వృక్షాల దగ్గరికి పోయాడు శివుడు.

తియ్యటి వాసనలను వెదజల్లుతూ అతనికి కనిపించాయి చెట్లమీద వుండగానే మిగల పండిన సీతాఫలాలు కొన్ని. నాలుగు ఫలాలను ఆరగించే సరికి అణిగి పోయింది అతని ఆకలి. అక్కడే ఒక పెద్ద మారేడు

అతను. అప్పటికప్పుడు మళ్ళీ గాఢమైన నిద్దురలోకి జారిపోయాడు.

అర్థఘడియ తరువాత అతని దగ్గరికి వచ్చి, కాపలా భటుల మాదిరి అతనికి అటూ ఇటూ నిలుచున్నాయి పెద్ద ఏనుగులు. శివుడి పక్కనే పడుకుని తను కూడా నిద్ర మొదలు పెట్టింది గున్న.

***

దడదడమని శబ్దం చేస్తూ వేగంగా క్రిందికి దొర్లుకుంటూ వస్తున్న ఒక పెద్ద కొండరాయిని గమనించి, తన అశ్వాన్ని వెంటనే వెనక్కి పరిగెత్తించాడు వాసుదేవుడు.

పిడుగు పడినంత శబ్దం చేసిందా కొండరాయి, అతను అనుసరిస్తున్న పర్వత మార్గం మధ్యలో పడి.

చేటలతో ఎత్తి ఎగురవేసినట్లుగా గాలిలోకి లేచింది. దట్టమైన దుమ్ము - క్రిందపడిన వెంటనే ముక్కలు ముక్కలై పోయింది కాబోలు ఆ కొండరాయి - వడిశెలతో పెట్టి విసిరినట్లు వేగంగా దూసుకు వచ్చాయి పెద్ద పెద్ద రాతి ముక్కలు.

'ఒక్కక్షణం ఆలస్యం చేసి వుంటే నీ పని నా పని రెండు పనులు ఒకేసారి పూర్తి అయిపోయి వుండేవి. ఇంత బతుకు బ్రతికి ఇంటి వెనకాల మరణించినట్లు, ఊరు పేరూ లేని ఈ కొండ మార్గంలో గుటుక్కుమని వుండే వాళ్ళం' కొండ రాయి పడినప్పుడు వినవచ్చిన శబ్దానికి భయ పడి పోతున్న తన అశ్వంతో చెప్పాడు అతను.

అంతకుముందు రోజు వర్షం కురిసింది కాబోలు - ఆ రాయి చుట్టూ వున్న మట్టి వర్షం ధాటికి కరిగి పోవడం వల్ల ఆ ఉత్పాతం సంభవించినట్లు తెలిసింది అతనికి.

'సౌగంధ దేశంలోని మార్గాలన్నీ ఇలాగే వుంటాయి. ఈ దేశానికి శత్రుభయం లేకుండా పోవటానికి కారణం ఈ కొండదారులే... పది మంది బలాఢ్యులను ఈ కొండల మీద నిలబెడితే, వెయ్యిమంది శత్రువుల్ని తేలికగా యమపురికి పంపించేస్తారు'' ముందుకు కదలటానికి సందేహిస్తున్న తన వాహనాన్ని అతి బలవంతంగా నడిపిస్తూ మరో మాట చెప్పాడు దానికి.

పది అడుగుల దూరం మాత్రమే పోగలిగారు.... సరిగ్గా ఆ మార్గం మధ్యలో పడింది పైనుంచి వచ్చిన కొండరాయి. సగభాగం ముక్కలైనా కూడా మిగిలిన సగం దారిని పూర్తిగా ఆక్రమించి అడ్డుగా కనిపించింది.

'దాన్ని తొలగించడం మనవల్ల అయ్యే పని కాదు.. తొలగించకపోతే ముందుకు పోవటం సాధ్యపడదు. ఏం చేద్దాం?' తనలో తను అను కుంటూ, అలాగే నిలబడిన అతనికి, పావు ఘడియ తరువాత కనిపించారు. బలిష్ఠమైన అశ్వాల మీద వేగంగా ఆ ప్రదేశంలోకి వస్తున్న సైనికులు పదిమంది.

'ఎవరు నువ్వు? ఎక్కడికి నీ ప్రయాణం?' దగ్గరికి రాగానే అతన్ని గమనించి తన అశ్వం మీది నుంచి దిగుతూ అడిగాడు ఒక సైనికుడు.

తన పేరు చెప్పాడు వాసుదేవుడు. తను ఎక్కడి నించి వస్తున్నాడో చెప్పాడు. 'సుగంధి నగరాన్ని చూడాలని ఎంతకాలం నించో పెద్దకోరిక... మూడు దినాల నుంచీ ప్రయాణం చేస్తున్నాను... ఇక్కడ ఆగి

రంక చూస్తూ అన్నాడు.

'ఇది ఇవాళో రేపో క్రిందికి దొర్లుతుందని అనుకుం టూనే వున్నాము. దాని క్రింద పడ కుండా తప్పించుకో గలగటం నీ అదృష్టం' అంటూ అతన్ని తమ దగ్గరికి రావల్సిందిగా చేయి ఊపాడు ఆ సైనికుడు.

'నేను రాగలను.. నా వాహనం రాలేదు' అన్నాడు వాసుదేవుడు.

'నా అశ్వం మీద నువ్వు నగరానికి వెళ్ళి, కోట గోడల దగ్గరి ధర్మసత్రంలో బస చేయవచ్చు. ఈ అవ రోధాన్ని తొలగించిన తర్వాత మేము నీ వాహనాన్ని నీకు అప్పగిస్తాము' అన్నాడు ఆ సైనికుడు.

రెండవ ఆలోచన చేయకుండా అందుకు అంగీక రించాడు వాసదేవుడు. తన అశ్వం మీది చిన్న వస్త్రపు మూటను భుజానికి తగిలించుకుని, అతి నెమ్మదిగా, ఎంతో జాగ్రత్తగా అవతలి పక్కకు పోయాడు.

తన అశ్వాన్ని అతనికి అప్పచెప్పి, బలమైన సమ్మె టతో దారికి అడ్డుగా వున్న కొండరాయిని పగుల కొట్టే పని మొదలు పెట్టాడు ఆ సైనికుడు.

***

మిట్ట మధ్యాహ్నపు సమయంలో సౌగంధ దేశపు రాజధాని సుగంధి నగరంలో అడుగు పెట్టాడు వాసు దేవుడు.

కోట ద్వారాన్ని దాటి పది అడుగులు కూడా వేయకముందే అగుపించింది అతనికి - సైనికుడు సూచించిన ధర్మసత్రం.

'రండి... రండి... మీ దుస్తులు, మీ వాలకం చూస్తుంటే జ్వలిత సామ్రాజ్యం నుంచి వచ్చిన వారిగా తెలుస్తోంది... అవునా?' అతన్ని చూడగానే సాద రంగా ఆహ్వానిస్తూ అడిగాడు సత్రాన్ని నిర్వహించే మనిషి.

'నాది ఏ దేశమో చెప్పారు. చాలా బాగున్నది. ఏ నగరమో చెప్పగలరా?' సైనికుడి అశ్వాన్ని సత్రం ముందు భాగంలో వున్న కట్టుకొయ్యకు కడుతూ అడి గాడు వాసుదేవుడు.

'రెండే రెండు చెప్పగలను. ఒకటి రాజధాని నించైనా వచ్చి వుండాలి. లేదా సంపంగి నించైనా వచ్చి వుండాలి... సంపంగే అని నా నామ్మకం' నిశి తంగా చూస్తూ చెప్పాడు ఆ మనిషి.

అతని సూక్ష్మదృష్టికి మనసులోనే అమితమైన ఆశ్చర్యాన్ని పొందాడు వాసుదేవుడు. పెదవులు విప్పి పలుకరించక ముందే తనది ఏ ప్రదేశమో చెప్పగలిగిన వాడు, నోరు తెరిచి ఏదైనా మాట్లాడిన మరుక్షణం, తను అక్కడికి ఎందుకు వచ్చాడో తెలుసుకోగలడు. మెలకువగా వ్యవహరించకపోతే అపాయం తప్పదు.

యుద్ధాలంటే గిట్టదు సౌగంధీయులకి... అలాగని ఆత్మరక్షణ చేసుకోలేని అసమర్థులు కాదు వాళ్ళు. తమకు చెడుపు తలపెట్టిన వాళ్ళని క్షమించే మన స్తత్వం వాళ్ళది కాదు.

'ఎండన పడి వచ్చారు కాబోలు.... మొఖం బాగా నలినపడి కనిపిస్తోంది. చల్లటి నీళ్లున్నాయి.... స్నానం చేయండి... వేడివేడి భోజనం సిద్ధంగా వున్నది. హాయిగా ఆరగించ వచ్చు' అంటూ అతన్ని లోపలికి ఆహ్వానించాడు ఆ మనిషి.

అతను చూపించిన చిన్నమందిరంలో తను వెంట తీసుకు వచ్చిన వస్త్రపు మూటను వదిలి, అతను చెప్పి

కున్నాడు వాసుదేవుడు. రుచికరమైన భోజనం ముగించి సత్రం ముందున్న అరుగుమీద తీరికగా కూర్చున్నాడు.

'వ్యాపారం చేసే లక్షణాలు మీలో నాకు కనిపిం చటం లేదు. మీరు వ్యాపారం నిమిత్తం ఇక్కడికి రాలేదు. మీరు వచ్చిన పనేమిటో తెలుసుకోవల్సిన విధి నాది. దయచేసి చెప్పగలరా?' నెమ్మదిగా అడి గాడు సత్రం మనిషి.

'కొండదారిలో అశ్వాన్ని ఇచ్చి సాయపడిన సైని కుడికి ఏం చెప్పాడో అదే మాటల్ని ఒక్క అక్షరం కూడా తీరుపోకుండా ఇతనికి కూడా చెప్పాడు వాసుదేవుడు.

'సుగంధ నగరాన్ని దర్శించాలనే మీ కోరిక సమం జసమే. ఈ చుట్టుపట్ల వున్న పన్నెండు రాజ్యాలలో మా నగరాన్ని మించిన నగరం మరొకటిలేదు.. ఒక్క సంపంగిని మినహాయిస్తే..' నవ్వుతూ చెప్పాడు సత్రం మనిషి.

'అదెలాగ?' ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు వాసుదేవుడు.

'సంపంగి చుట్టూ వున్న అడవులు ఆ నగర శోభను ఇనుమడింప చేస్తాయిట... మా నగరం చుట్టూ వున్న పర్వతాలు మాకు అందాన్ని తెచ్చి పెట్టినట్లు' అన్నాడు ఆ మనిషి.

'మర్యాదగా మాట్లాడటంలో మీ సౌగంధీ యులకు సాటి ఎక్కడా కనిపించదు. మీకు మీరే పోటీ..' మెచ్చుకోలుగా అన్నాడు వాసుదేవుడు.

మరి ఆ సంపంగి పాలకులు మర్చిపోతారేమో మాకు తెలియదు' ఉన్నట్లుండి గాఢంగా నిట్టూరుస్తూ అన్నాడు ఆ మనిషి.

ఉలికిపాటును నేర్పుగా కప్పిపెట్టుకుంటూ, ప్రశ్నార్థకంగా అతని మొఖంలోకి చూశాడు వాసు దేవుడు.

'గతంలో మా యువరాణీ వారిని దొంగచాటుగా తీసుకుపోయిన సుబోధుడికి సంపంగి పాలకులు ఆశ్రయం ఇచ్చినట్లు తెలిసింది. మాకు ద్రోహం చేసిన వారిని ఆ నగరం వాళ్ళు దాచి పెట్టటం మర్యాద అని పించుకుంటుందా?' కనులు చిట్లిస్తూ అడిగాడు ఆ మనిషి.

ఒక్క క్షణం పాటు అల్లకల్లోలమై పోయాయి వాసుదేవుడి ఆలోచనలు. సుబోధుడి వ్యవహారం ఏదో ఒక సమస్యను తెచ్చి పెడుతుందని తాము అను కుంటూనే వున్నారు.. దారిన పోయే దానయ్యలకు ఆశ్రయం ఇచ్చే ఒక సామాన్యమైన సత్రపు మనిషికి కూడా ఆగ్రహం కలిగించేంతటి పరిణామానికి కారణం అవుతుందని మాత్రం అనుకోలేదు.

'సంపంగి పాలకులు సుబోధుడికి ఆశ్రయం ఇచ్చి నట్లు మీకు ఎలా తెలిసింది?' ఎవరో ఒకరు ఆ వృత్తాం తాన్ని కొంచెం వక్రీకరించి చెప్పటం వల్లనే అతను అలా మాట్లాడుతున్నాడని అనుకుంటూ అడిగాడు.

(ఇంకావుంది)

ప్రదోష పవనం

ఈ రోజు
ఎంతో వైవిధ్య శోభితంగా వుంది
సూర్యుడు లేత కిరణాలు దూసుకు రాకుండా
సిగ్గుతో దిగంతరేఖ వద్ద తచ్చాడుతున్నాయి!
సుందర యౌవనవతి ప్రకృతి
కళ్ళమీంచి ఇంకా నిద్ర తొలగిపోలేదు
ఆమె పెదవుల మీంచి మాత్రం
చిరునవ్వుల వెలుగులు
మెలమెల్లగా వెలువడుతున్నాయి!

ఈ రోజు
ఆకాశం రోజూ కంటె స్వచ్ఛంగా
ఎంతో తేజోమయంగా వుంది
పరిమళ భరితమైన ప్రదోష పవనం
పసిపాప బుగ్గల్లా
సుతిమెత్తగా తాకుతోంది!
చల్లగాలి సమకూర్చిన తాళ శ్రుతులతో
పక్షులు పాట కచేరీకి సిద్ధమవుతున్నాయి!
ఉదయం నీరెండలో
జీవచైతన్యం తొణికిసలాడుతోంది!

ఈ రోజు
పులకించిన నా శ్వాస
స్వప్నాల్లోకి ప్రయాణిస్తోంది!
లోకం లోని ప్రేమనంతటిని
పాటలోకి తోడిపోస్తుంటే
బ్రతుకంతా

సుందర ప్రకృతి దృశ్యంలా భాసిస్తోంది!

'కవిత కాదు మాటల సముదాయం
అది ఒక కాంతి పుంజం
కవిత కాదు అక్షరాల సమాహారం
అది జీవితంపై వెలుగులు చిమ్మే
కిరణ ప్రహరణం!
కవిత అంటే ఆనందాన్ని కూర్చడం
సంతోషాన్ని పేర్చడం
ఆహ్లాదాన్ని నేయడం
కాంతిని తెరవడం
సంగీతాన్ని ప్రసరించడం'
అనే కొత్త తెలివిడి
నాలో రెక్క విప్పుకొంటోంది!

–శశికాంత్ శాతకర్ణి
సెల్: 98853 89759

శివుడు

-మధుబాబు

42

'సంపంగి మండలాధీశుడు సాగరుడి సతీమణి పంపిన లేఖ ఒకటి మా పాలకుడికి చేరింది..' క్లుప్తంగా అన్నాడు సత్రపు నిర్వాహకుడు.

వెంటనే వచ్చింది వాసుదేవుడికి ఒక పెద్ద అనుమానం. చారులతాదేవి వ్రాయించినలేఖలో శివుడి వారసత్వమే ప్రధానాంశం. సుబోధుడికి ఆశ్రయం ఇద్దామన్న మాట లేనేలేదు అందులో.

'నాకు తెలిసినంతవరకు నిన్నమొన్నటి వరకూ అసలు ఆ సుబోధుడు ఎవరో కూడా సంపంగిలో ఎవరికీ తెలియదు... సాగరుల వారు అతని పుత్రికను చేబట్టినప్పుడు కూడా అతను సుబోధుడనే విషయం ఆయనకి తెలియదు. అన్నిటికంటె విచిత్రమైన అంశం ఇంకోటి వున్నది. చెపితే మీరు నమ్మక పోవచ్చును' సాలోచనగా అన్నాడు ఆ మనిషితో.

'నేను సుగంధి పాలకుడిని కాదు. నువ్వు సంపంగి పాలకుడివి కూడా కాదు. మనం ఊసుపోక మాట్లాడుకోవటంలో తప్పేమీ లేదు. నువ్వు చెప్పదలుచుకున్నది ఏమిటో చెప్పు. నమ్మటమో నమ్మకపోవటమో నేను నిశ్చయించుకుంటాను' నవ్వుతూ అన్నాడు ఆ మనిషి.

'సుబోధుడి పుత్రిక ద్వారా తనకు సంతానం కలిగిన సంగతి ఆ సుబోధుడు నోరు తెరిచి చెప్పేంతవరకూ సాగరుల వారికి తెలియదు. తెలిసికూడా ఎన్నో రోజులు కాలేదు... అటువంటప్పుడు సాగరుల వారు సౌగంధీయుల పట్ల అనుచితంగా ప్రవర్తించడానికి ఆస్కారం ఏది? తెలిసిన వెంటనే తడవు చెయ్యకుండా లేఖను వ్రాయించి పంపించారు కదా... ఆయన మంచితనాన్ని తప్పుపట్టటంలో అర్థం ఏమైనా వున్నదా?' అడిగాడు వాసుదేవుడు.

సాలోచనగా తల ఊపాడు సత్రపు మనిషి. 'నువ్వు చెపుతున్నదే యదార్థమైతే సంపంగి పాలకుడు నిష్కల్మష హృదయుడేనని వప్పుకోక తప్పదు. కాని నిజం వేరేగా వున్నట్టు తెలుస్తోంది' అన్నాడు.

అప్పుడు అతను ఆ మాట మాట్లాడినప్పుడు వెంటనే వాసుదేవుడి కనుల ముందు మెదిలాడు శిఖావంతుడు.

'శిఖావంతుల వారి వద్ద నుంచి వర్తమానం ఏదైనా ఈ పట్టణానికి వచ్చిందా?' తడుముకోకుండా అడిగాడతను.

'నీకెలా తెలుసు?' ఆశ్చర్యంగా అడిగాడా మనిషి.

తన ఊహ యదార్థమేనని తెలిసిపోయింది వాసుదేవుడికి. వెంటనే చెప్పాడతను సంపంగి మీద జరిగిన దాడిని గురించి. సుబోధుడి మనవడైన శివుడు శిఖావంతుడి భల్లూక సైన్యాన్ని ఎలా చిందర వందర చేశాడో వివరించాడు.

'శిఖావంతుడు మూర్ఖుడే కాదు. వచ్చి అవకాశవాది. సంపంగికి సౌగంధికి మధ్య చిచ్చుపెట్టి తద్వారా తను లాభపడాలనుకునే రకం. పెద్ద గుంట నక్క. ఖచ్చితంగా అతను యదార్థాన్ని వక్రీకరించే వర్తమానాన్ని మీ పాలకులకు పంపే వుంటాడు. సందేహం లేదు' అన్నాడు.

తీవ్రమైనాయి సత్రపు మనిషి మొఖంలోని ఆలోచనలు.. అతను పెదవులు విప్పి ఇంకో మాట ఏదైనా మాట్లాడితే వెంటనే సమాధానం ఇచ్చేందుకు సిద్ధంగానే వున్నాడు వాసుదేవుడు.

అటువంటివేవీ బయల్పడలేదు అతని నోటి నుంచి. 'కొండదారుల్లో ప్రయాణం చేసిచేసి అలసిపోయిన మిమ్మల్ని ఆదేపనిగా మాట్లాడించి చాలా కష్టపెట్టాను. దయచేసి క్షమించండి. విశ్రాంతి తీసుకోండి' అంటూ మర్యాద నిండిన కంఠంతో చెప్పి ఆవలికి వెళ్ళి పోయాడు.

సత్రం ప్రక్క భాగంలోనే వున్నది ఒక అశ్వశాల. అర నిమిషం తరువాత అందులో నుంచి బయటికి వచ్చింది ఒక అశ్వం. పక్కలకు కూడా చూడకుండా దాన్ని రాచవీధిలోకి పరుగులు తీయించాడు అశ్వికుడు.

తను సత్రం మనిషికి చెప్పిన మాటలు సౌగంధి పాలకుల చెవులకు చేరబోతున్నాయని తెలిసిపోయింది వాసుదేవుడికి.. ఎందుకంటే ఆ అశ్వికుడు మరెవరో కాదు. సత్రం నిర్వాహకుడే.

***

నూరు వసంతాల వయసు రాబోతున్నది సౌగంధి పాలకుడైన శివకేశవ చంద్రుడికి. శరీర పటుత్వం సన్నగిల్లిపోబోతున్న సూచనలు కనిపిస్తున్నాయి. ఎవరో ఒకరు పక్కనే నిలబడి పట్టుకోకపోతే లేచి నిలబడటం కష్టమనిపిస్తోంది. కనులు చిట్లించి తదేకంగా చూస్తేతప్ప దూరంలో వున్న వారి మొఖాలు కనిపించ టం లేదు.

'భగవంతుడి దయవల్ల వృద్ధాప్యం వల్ల వచ్చే అవలక్షణాలు తప్ప వేరే విధమైన రుగ్మతలేవీ తమ దరికి చేరలేదు. అదృష్టవంతులు ప్రభూ... తమరు..' ఆ రోజు ఉదయం వేళలో వచ్చిన రాచవైద్యుడు ఆయన నాడిని పరిశీలిస్తూ చెప్పాడు నవ్వు మొఖంతో.

'ఈ ఘటం ఇలాగే ఆరోగ్యంగా వుండగానే వెళ్ళి

జరిగిన కథ

జ్వలిత సామ్రాజ్యంలో సంపంగి నగర రాజ్యాధినేత సాగరుడు పెంచుతున్న అనాథల్లో ఒకడు శివుడు. అతడు పరాక్రమశాలి. జనహిత చర్యలే అతడి నైజం. అడుగడుగునా తన వీరత్వాన్ని రుజువు చేసుకుంటూ అందరి మన్ననలూ పొందుతాడు. శత్రురాజు శిఖావంతుని కుట్రల గురించి రాజుకు ముందుగానే కబురు జేరవేస్తాడు. ప్రధాన గూఢచారి వాసుదేవుణ్ణి, యువరాణి జ్వాలను ఆపదల నుండి రక్షిస్తాడు. శివుడి పరాక్రమం చూసి అబ్బురపడుతుంది జ్వాల. అతడి పుట్టుపూర్వోత్తరాలు ఆరా తీస్తుంది. శత్రురాజు 5 వేల మంది సైన్యాన్ని,వందలాది భల్లూకాలను మోహరించిన విషయాన్ని శివుడు పసిగట్టి వర్తమానం జేరవేస్తాడు. ఈ లోపు శత్రురాజు సైన్యం సంపంగి నగర గ్రామాలపై దాడులు చేస్తుంటే శివుడు,జ్వాల వారిని తిప్పికొట్టారు. శత్రుసైన్యం సంపంగినగరం కోటను స్వాధీనం చేసుకోవడంతో సాగరుని కుటుంబం ఆదవులపాలవుతుంది.

భల్లూకాల్ని ఎలా మట్టుపెట్టాలో ఉపాయం కనిపెట్టి శివుడు, సాగరుడు సైన్యంతో కలిసి దాడి చేసి సంపంగి నగరాన్ని తిరిగి స్వాధీనం చేసుకుంటారు. తర్వాత జ్వాలా సామ్రాజ్యానికి వెళ్ళి శిఖావంతుడి సైన్యాన్ని వెనక్కి తరిమికొడతారు. శివుడి తండ్రి సాగరుడే అని, శివుడు సౌగంధరాజ్య వారసుడని కనిపెడతారు జ్వాల,చారులతాదేవి. శిఖావంతుడు ఈ విషయం తెలుసుకుని సౌంగధ పాలకుల్ని రెచ్చగొట్టేందుకు ఉద్యుక్తుడవుతాడు. వాసుదేవుడు కూడా ఆ దేశానికి బయలుదేరి వెళ్ళి పాతకాలపు రహస్యాలను వెలికితీసే ప్రయత్నంలో పడతాడు.

ఆ తర్వాత...

పోవాలని నేను కోరుకుంటున్నాను. కాని అది సాధ్య పడేటట్లు కనిపించడం లేదు. మాని పోయిందని అనుకుంటున్న గాయం తిరిగి లేపబడింది. మనసంతా అల్లకల్లోలమై పోతోంది.' ఆయన్ని పిలిపించిన కారణాన్ని వివరించాడు శివశేఖర చంద్రుడు.

తిరిగి రేగిన గాయం ఏమిటో తెలుసు వైద్య శిఖామణికి. నలుగురు కుమార్తెలు సౌగంధ పాలకుడికి. పుత్రులు లేరు. పెద్దకుమార్తె సుబోధుడిని చేపట్టి దేశం వదిలి పారిపోయింది. మిగిలిన ముగ్గురూ తండ్రి చూపించిన వారినే పెళ్ళిళ్ళు చేసుకున్నారు. వారందరికీ ఆడబిడ్డలే పుట్టారు... ఆ ఆడబిడ్డలకు కూడా మగ సంతతి లేదు... ఆడపిల్లలే.

పదిహేను తరాల మహోజ్వల చరిత్ర కలిగిన సౌగంధ పాలకుడి వంశంలో మొట్టమొదటి సారిగా తలఎత్తింది రాజ్యాంగ సంక్షోభం. శివశేఖరచంద్రుడి తర్వాత సింహాసనం అధిష్ఠించ గల అర్హత వున్న మగవాడు ఎవడు??

'శారీరక రుగ్మతలకు వైద్యం చేయటం నా వృత్తి. ఒక్కోసారి ఆ రోగాలతో పాటుగా మనస్సులకు సోకే జబ్బులను కూడా నయం చేయవలసిన అవసరం ఏర్పడుతూ వుంటుంది. రాజకీయంగా మీకు ఆలోచనలు చెప్పగల స్థాయి నాకు లేదు గాని, ఒక చిన్న మాట చెప్పటానికి అనుమతి ఇవ్వండి ప్రభూ..' చిన్నగా అన్నాడు ఆ వైద్యశిఖామణి.

'అందుకే మిమ్మల్ని పిలిపించుకున్నాను.. నిరభ్యంతరంగా చెప్పండి' అన్నాడు శివశేఖరచంద్రుడు.

'మీకు ఇష్టం వున్నా లేకపోయినా మీ రక్తం మీ పెద్దకుమార్తె మనవడిలో ప్రవహిస్తోంది. సౌగంధ వంశంలో మగబిడ్డ లేడనే మాటకు అర్థం లేదు. మీ అనుమతి లేకుండా వివాహం చేసుకున్న మీ కుమార్తె తన మనవడికి మీ పేరే పెట్టుకున్న విషయం మీ దృష్టికి రాలేదా?' అన్నాడు వైద్యశిఖామణి.

చటుక్కున తల ఎత్తి చుట్టు చూశాడు శివశేఖర చంద్రుడు. ఆయనకేమీ సరిగ్గా కనిపించలేదు గాని, ఏదైనా ఆజ్ఞ ఇస్తే వెంటనే ఆచరణలో పెట్టటానికి సిద్ధంగా నిలబడిన సేవకులకు వెంటనే తెలిసి పోయింది ఎందుకలా చూశాడో...

వినయంగా తలలు వంచి వెనక్కివెనక్కి జరిగారు వారందరూ. ఆ మందిరంలో నుంచి వెలుపలికి పోయి తలుపుల్ని మూసి వేశారు.

'కొంతకాలం పాటు నా కుమార్తె చేసిన పనిని నేను అసహ్యించుకున్న మాట వాస్తవం..' చిన్న కంఠంతో చెప్పాడు శివశేఖర చంద్రుడు.

'నాకు తెలుసు ప్రభూ... తమరిది దయా హృదయం. తమరే కాదు... ఏ తండ్రి మొదట్లో కోపగించుకున్నా కాలక్రమంలో బిడ్డల్ని క్షమించేయడం, సర్వసాధారణం. యువరాణి వారిని మీరు ఎప్పుడో క్షమించేశారు.. అయితే – అంటూ మాటల్ని ఆపాడు వైద్యుడు.

'చెప్పండి.. మాటల్ని ఆపకండి' ప్రోత్సహించాడు ప్రభువు.

'క్షమించిన సంగతిని పదిమందికీ తెలిసేటట్లు బహిరంగ పరచి వున్నట్లయితే ఈ రోజున ఇటు వంటి పరిస్థితి వచ్చి వుండేది కాదు. మీరు మీ భావాల్ని మీ మనసులోనే వుంచుకోవటం వల్ల వచ్చిన తంటా ఇది'.

గాఢంగా నిట్టూర్చాడు శివశేఖరచంద్రుడు. 'నేను చేసింది మంచిదేనని చెప్పలేనుగాని, శివుడి ఆజ్ఞ లేనిదే చీమైనా కుట్టదనే మాట ఒకటి వుంది... ఈ రోజున ఈ పరిస్థితి ఎదురు పడటం కోసమే నేను మీ

Copyright 2010-2013 @ Navyaweekly.com, All rights Reserved. This site Best viewed in 1024X768

భావాల్ని నా మనసులోనే దాచి పెట్టుకోవటం జరిగిందేమో!' అన్నాడు.

'ఎప్పుడూ లేనిది ప్రభువులు వేదాంతం మాట్లాడుతున్నారు... ఆ అవసరం లేదు ప్రభూ.. తమరు తల ఊపితే చాలు తమకోసం తమ ప్రాణాలను కూడా తృణప్రాయంగా విసర్జించేసారు సౌగంధ ప్రజలు' ఆవేశంగా అన్నాడు వైద్యుడు. 'మీరు సంపంగి మీద యుద్ధం ప్రకటించదలుచుకుంటే, పది రెండు ఘడియల్లో సిద్ధం అవుతారు మన సైనికులు. సంపంగిని పునాదులతో సహా పెకలించి-' అని ఇంకా ఇంకా ఏమేమో మాట్లాడబోతున్న అతన్ని తల విదిలింపుతో ఆపేశాడు ప్రభువు.

'యుద్ధాలు చేయటం మన సంస్కృతి కాదు' అన్నాడు.

'అవమానాన్ని భరించి బ్రతకటం కూడా సంస్కృతి కాదు గదా ప్రభూ?'

'అవమానమా? ఎవరికి?' చిన్నగా నవ్వుతూ అడిగాడు శివకేశవచంద్రుడు.

'అదేమిటి ప్రభూ? ఆ సంపంగి పాలకులు సుబోధుడిని దాచిపెట్టి, తమకు ఏమీ తెలియదని మనల్ని మభ్యపెట్టి' నగరంలో ప్రచారం అవుతున్న మాటల్ని గుర్తుకు తెచ్చు కుంటూ చెప్పబోయాడు వైద్యుడు.

అతన్ని ఆగమని సైగచేసి, పక్కనే వున్న జేగంటను తంగున మ్రోగించాడు శివకేశవ చంద్రుడు.

వెంటనే లోనికి తొంగి చూశాడు ఒక సేవకుడు.

'ధర్మసత్రపు నిర్వాహకుడిని ప్రవేశ పెట్టు' ఆజ్ఞ ఇచ్చాడు ప్రభువు.

అర నిమిషం తరువాత లోనికి వచ్చాడు సత్రపు మనిషి. తలవంచి ముందు ప్రభువులకు, తర్వాత వైద్యుడికి నమస్కరించాడు.

'నువ్వు తెలుసుకు వచ్చిన వివరాలను వైద్యుల వారికి కూడా తెలియచెప్పు' ఆజ్ఞాపించాడు ప్రభువు.

ఒక్క మాటను కూడా వదిలి పెట్టకుండా సత్రంలో తనకు సంపంగి పౌరుడికి జరిగిన సంభాషణను వివరించి చెప్పాడు ఆ మనిషి.

'నీ సేవకు మేము సంతృప్తులమయ్యాము. జరుగ వలసింది ఏమిటో మేము నిర్ణయించు కుంటాము. నువ్వు వెళ్ళి పోవచ్చును' అంటూ అతన్ని అవతలికి పంపి వైద్యుడి వంక చూశాడు శివకేశవచంద్రుడు.

'సంపంగి పాలకులు పంపిన లేఖలోని విషయాలు నిజమా? శిఖావంతుడి మంత్రులు చెప్తున్నవి నిజమా? ఎవరిని మనం నమ్మాలి?' అని అడిగాడు.

'శిఖావంతుడి మంత్రులు చెపుతున్న వాటిని నమ్మితే మనం సంపంగి మీద యుద్ధానికి బయలు దేరవలసిందే..' అన్నాడు వైద్యుడు.

'సంపంగి నించి వచ్చిన లేఖను నమ్మినా కూడా యుద్ధానికి బయలు దేరినంత గడబిడ చేయవలసిందే' అని కూడా చెప్పాడు.

'ఆ రెండు పనులు శిఖావంతుడికే లాభాన్ని చేకూర్చిపెడతాయి. వారు, మనము తగవు పడుతున్నప్పుడు అతను యుద్ధంలో పైచెయ్యి సాధిస్తాడు' అన్నాడు శివకేశవచంద్రుడు.

'అయితే ఇప్పుడు మనం చేయవలసింది ఏమిటి ప్రభూ?' అడిగాడు వైద్య శిఖామణి.

'సమర్థుడైన మనిషిని సంపంగికి పంపి యదార్థం ఏమిటో తెలుసుకోవాలి. రహస్యంగా జరిగిపోవాలి. రెండో కంటివాడికి తెలియ కూడదు' సాలోచనగా అన్నాడు శివకేశవ చంద్రుడు.

'మరి సాగరుడికి తమ మనవరాలికి పుట్టిన బిడ్డడి సంగతి?' సూటిగా అడిగాడు వైద్యుడు.

'అతను తప్పకుండా ఇక్కడికి రావల్సిన వాడే. అయితే ఎలా వస్తాడో, ఏ విధంగా వస్తాడో తర్వాత తేల్చుకుందాము... ముందు ఈ సుబోధుడి సంగతి తేలిపోవాలి' అన్నాడు ప్రభువు.

'సమర్థులను ఎంపిక చేయటం కొంచెం కష్టతరమే.. మన దగ్గర వున్న వారిలో ఎవరిని పంపినా ఎంతో కొంత గుట్టు బట్టబయలు అయిపోతుంది. నాకు రెండు రోజులు వ్యవధి ఇవ్వండి' అన్నాడు వైద్యుడు.

'ఏదో ఒకటి వెంటనే చెయ్యండి.. శిఖావంతుడి మంత్రులు మన వారందరినీ పూర్తిగా రెచ్చగొట్టి యుద్ధానికి సిద్ధం చేయకముందే పని పూర్తి అయిపోవాలి' అన్నాడు ప్రభువు.

ఆసనం మీది నించి లేచి అభివాదం చేశాడు వైద్యుడు. ప్రక్కనే పెట్టిన తన మందుల పేటికను తీసుకుని ఆ మందిరంలో నుంచి వెలుపలికి బయలు దేరాడు.

మందిర ద్వారాన్ని సమీపిస్తుండగా... చిన్న కంఠంతో అతన్ని వెనక్కి పిలిచాడు శివకేశవ చంద్రుడు.

'ఏమైనా చెప్పదలచుకున్నారా ప్రభూ?' వినయంగా అడిగాడు వైద్యుడు.

'సంపంగి నగరానికి పంపించే మనిషికి చెప్పండి. వచ్చేటప్పుడు ఆ బాలకుడి చిత్రం ఏదైనా లభిస్తే వెంట తీసుకురమ్మనమని' అస్పష్టంగా చెప్పాడు ప్రభువు.

చిన్న నవ్వొకటి వైద్యుడి పెదవుల మీద ప్రత్యక్షమై వెంటనే మాయమై పోయింది. 'తప్ప కుండా చెప్పి పంపుతాను ప్రభూ... ఆ పని కూడా అత్యంత ముఖ్యమని వివరిస్తాను' అంటూ వెనుతిరిగాడు.

***

సుగంధి నగరం ఎలా వుంటుందో చూడటానికి వచ్చిన వారు కడుపులోని చల్ల కదలకుండా సత్రంలోనే కూర్చుని వుండటం లేనిపోని అనుమానాలకు తావు ఇస్తుందని వాసుదేవుడికి తెలుసు.

అశ్వశాలలో వున్న వాహనం మీద ఎక్కడికో అత్యవసరంగా వెళ్ళిన సత్రం మనిషి తిరిగి వచ్చేంత వరకూ అరుగు మీదనే కూర్చున్నాడు అతను.

సూర్యుడు నడిమింటికి చేరుకుంటున్న సమయంలో తిరిగి వచ్చాడు అతను. అరుగు మీది పరదేశిని చూసి సాదరంగా నవ్వి, తన పనులలో తను పూర్తిగా నిమగ్నుడై పోయాడు.

తాను అతనికి చెప్పిన విషయాలు అప్పటికప్పుడు ఏదో ఒక ప్రమాదాన్ని తెచ్చిపెట్టే సూచనలు

సుబోధుడు ఎవరో, నిన్న మొన్నటి వరకు సంపంగి పాలకుడు సాగరునికి తెలియదు. తాను చేపట్టింది సుబోధుని కుమార్తె అని కూడా సాగరునికి తెలియదని సౌగంధ దేశ సత్రం మనిషికి చెప్పాడు వాసుదేవుడు. వెంటనే ఆ వార్త సౌగంధరాజు శివకేశవచంద్రుడికి చేరిపోయింది. ఆయన సంపంగి నగరం వెళ్ళి నిజానిజాలు గ్రహించేందుకు అప్పటికప్పుడు ఏర్పాట్లు చేశాడు.

కనిపిస్తే, వెంటనే అక్కడినించి తప్పు కోవటానికి సిద్ధపడే వున్నాడు వాసుదేవుడు. అటువంటి చిహ్నాలు ఏవీ కనిపించకపోవడంతో, నెమ్మదిగా అతని దగ్గరికి పోయాడు.

'నగరంలోకి అడుగు పెట్టీ పెట్టగానే నాలాంటి వాళ్ళు వెంటనే దర్శించవలసిన ప్రదేశాలు ఏమున్నాయో చెప్పగలరా?' అని అడిగాడు.

'రాజభవనానికి సమీపంలో నిర్మించబడిన శివకేశవాలయం చాలా అందంగా ఉంటుంది. ముందుగా వెళ్ళి ఆ దేవుడికి నమస్కారం పెట్టుకోవాలి. ఆ తరువాత దాని వెనుక భాగంలో వున్న రాజోద్యానవనం. ఈ చుట్టుపట్ల లభించే పుష్పజాతులన్నీ పెంచబడుతున్నాయి అక్కడ' వివరంగా చెప్పాడు సత్రం మనిషి.

అతనికి కృతజ్ఞతలు తెలియచేసుకుని, నెమ్మదిగా వీధిలోకి వచ్చాడు వాసుదేవుడు.

సరిగ్గా అప్పుడే తన అశ్వాన్ని నడిపించు కుంటూ వస్తున్న సైనికుడు అతనికి కనిపించాడు.

Copyright 2010-2013 @ Navyaweekly.com. All rights Reserved. This site Best viewed in 1024X768

హైదరాబాద్ తెగ నచ్చేసిందట!

ప్రియాంకా చోప్రా కజిన్ పరిణీతి చోప్రాకి మన హైదరాబాద్ నగరం తెగ నచ్చేసిందట! ఆమె ఎప్పుడు ఇక్కడకి వచ్చింది? ఎప్పుడు నచ్చింది? అన్న అనుమానం వస్తోందా....? ఓ హిందీ సినిమా షూటింగ్ నిమిత్తం ఇటీవల పరిణీతి చోప్రా హైదరాబాద్ వచ్చింది. ఈ సందర్భంగా ఈ సంగతి చెప్పింది. ఏదో మాటవరసకి తాను ఇలా చెప్పడం లేదనీ, ముంబాయి తరువాత తాను ఎక్కువగా ఇష్టపడే సిటీ హైదరాబాదేనని అంటోంది.

'దారికి అడ్డుగా పడిన ఆ రాతిబండ చూడటానికి చిన్నదిగానే వున్న పూర్తిగా పగల గొట్టేసరికి మా ప్రాణాల మీదికి వచ్చింది. అందుకే బాగా ఆలస్యం అయింది. ఇదిగో మీ వాహనం' అంటూ కళ్ళేలను అతనికి అప్పగించి, కట్టు కొయ్య దగ్గరే నిలబడి వున్న తన వాహనాన్ని తీసుకుని నగర ద్వారాల దగ్గరికి వెళ్ళిపోయాడు.

అలసిపోయినట్లు కనిపిస్తున్న తన వాహనాన్ని తీసుకుపోయి అశ్వశాలలో వదిలాడు వాసుదేవుడు. తిరిగి వీధికేసి బయలుదేర బోతుండగా అతని చెవులకు చేరింది శృంగ నాదం.

'తప్పుకోండి... ప్రజలందరూ వీధిలో నుంచి పక్కకు తప్పుకోండి.. శివకేశవచంద్ర ప్రభువుల వారికి అభిమాన పాత్రుడైన భద్రేశ్వరుల వారు వస్తున్నారు.. తప్పుకోండి' అని హెచ్చరికలు చేస్తూ అతివేగంగా అశ్వాల మీద వచ్చారు పది మంది రాజభటులు.

వీధిలోకి పోబోయి, మధ్యలోనే ఆగిపోయిన వాసుదేవుడిని చూసి చిన్నగా నవ్వాడు పరుగు లాంటి నడకతో బయటికి వచ్చిన సత్రం నిర్వాహకుడు.

'శివకేశవచంద్ర ప్రభువుల రెండవ కుమార్తెకు అల్లుడు భద్రేశ్వరుడు. మా ప్రభువుల తరువాత సింహాసనాన్ని అధిష్ఠించే అదృష్టవంతుడని అందరూ అనుకుంటూ వుంటారు...' వాసుదేవుడు అడగక ముందే వివరంగా చెప్పాడు.

'అల్లుడు సింహాసనాన్ని అధిష్ఠించటమా? మరి మీ సాంప్రదాయం-' అంటూ తల అడ్డం తిప్పటంతో ఆగిపోయాడు వాసుదేవుడు.

'పెద్దగా మాట్లాడటం మంచిదికాదు.. సాంప్రదాయం ప్రకారం నువ్వు చెప్పిన సుబోధుడి మనవడే సింహాసనానికి వారసుడు. కాని దేశాన్ని వదిలి పారిపోవటం వల్ల పెద్దకుమార్తె సంతానం అర్హత కోల్పోయిందని కొంతమంది అనుకుంటున్నారు. ఏది ఏమయినా అది ఇప్పుడప్పుడే తేలిపోయే విషయం కాదు.. మా శివకేశవచంద్ర ప్రభువులు ఇంకో పది పన్నెండువత్సరాలు హాయిగా పరిపాలన కొనసాగించగలరు' అన్నాడు సత్రం మనిషి.

అతని మాటలు ముగుస్తూ వుండగానే, పది మంది అంగరక్షకులు వెన్నంటి వస్తుండగా బలిష్ఠమైన అశ్వాన్ని అధిరోహించి, సత్రం సమీపంలోకి వచ్చాడు భద్రేశ్వరుడు.

పెద్దపెద్ద అంగలు వేస్తూ వీధి మధ్యకు పోయి అతనికి తలవంచి నమస్కరించాడు సత్రం నిర్వాహకుడు.

'ఇందాక నువ్వు రాజమందిరం దగ్గరికి వచ్చావని తెలిసింది. ప్రభువులతో మాట్లాడావని కూడా తెలిసింది. ఏమిటో విషయం?' తన అశ్వాన్ని ఆపి గంభీరంగా అడిగాడు అతన్ని భద్రేశ్వరుడు.

సత్రం మనిషి ఏం మాట్లాడబోతాడో వినటానికి చెవులు రిక్కించాడు వాసుదేవుడు.

భద్రేశ్వరుడే గనుక నిజంగా సౌగంధ సింహాసనాన్ని ఆశిస్తూ వుండి వుంటే, సత్రం మనిషితో తను మాట్లాడిన మాటలు అతనికి ఆగ్రహాన్ని కలిగిస్తాయి.

సత్రం మనిషిని శిక్షించే ఆలోచన చేయవచ్చు. అతనితోపాటు తనను కూడా శిక్షించమని ఆజ్ఞలు ఇవ్వవచ్చు...

'ఇతనే ప్రభూ... సంపంగి నగరం నుంచి వచ్చిన యాత్రికుడు ఇతనే' వాసుదేవుడి వైపు చేయి చూపిస్తూ చెప్పాడు సత్రం మనిషి.

'మన సింహాసనానికి ద్రోహం చేసిన సుబోధుడి గురించి కొన్ని విచిత్రమైన మాటలు చెప్పాడు. వాటిని వెంటనే ప్రభువులకూ తెలియ చేయటం మంచిదని నిశ్చయించుకుని రాజభవనం దగ్గరికి వచ్చాను' తడుముకోలేదు. తడబడలేదు.. ధారాళంగా చెప్పేశాడు.

'ఏమిటో ఆ విచిత్రమైన మాటలు!' వాసు దేవుడి వైపు చూస్తూ విలాసంగా అడిగాడు భద్రేశ్వరుడు.

సత్రం మనిషి తెలివి తేటలకు మనసులోనే మెచ్చుకోకుండా వుండలేక పోయాడు వాసు దేవుడు. 'తెలివిగా తను తప్పించుకుని నేర్పుగా తనను ఇరికించాడు... అతనికి తను చెప్పిన ఆ విచిత్రమైన మాటలు ఇప్పుడు వెంటనే భద్రేశ్వరుడికి వినిపించకపోతే తను వీపు వాచి పోవటం తప్పనిసరి..

'మాట్లాడవేమిటి? ఏమని చెప్పావు నువ్వు?' ఉన్నట్లుండి భద్రేశ్వరుడు కరుకుగా ప్రశ్నించటంతో అంతం అయిపోయాయి అతని ఆలోచనలు.

'నడి వీధిలో నిలబడి తమ వంటి ప్రభువులతో మాట్లాడడం మర్యాదగా వుండదు ప్రభూ... దయ చేసి లోపలికి దయచేయండి... వివరంగా చెపుతాను' ఒక అడుగు ముందుకు వేసి నమస్కరిస్తూ అన్నాడు.

ఛెంగున అశ్వం దిగాడు భద్రేశ్వరుడు. పెద్ద పెద్ద అడుగులు వేస్తూ సత్రం లోపలికి పోయాడు.

'క్షమించాలి పరదేశీ - నోటికి వచ్చినది వాగేశాను. తలఊపి వెళ్ళిపోతాడని అను కున్నాను. పట్టుదలగా ప్రశ్నలు వేస్తాడని అనుకోలేదు' భయం నిండిన కంఠంతో వాసుదేవుడితో అన్నాడు సత్రం నిర్వాహకుడు.

'నువ్వు మీ ప్రభువుతో మాట్లాడింది ఇతనికి తెలిస్తే ఏమవుతుంది?' అడిగాడు వాసుదేవుడు.

అంతకుముందు అతని మనసులో మెదిలిన మాటలే తిరిగి ఇప్పుడు సత్రం మనిషి నోటి వెంట బయటికి వచ్చాయి.

'సుబోధుడి గురించి మంచి మాటలు ఏమైనా బయటికి వస్తే భరించలేడు.. మా ప్రభువు మనసు మార్చుకుని అతన్ని క్షమించేస్తాడని భయం... తనకు సింహాసనం దక్కకుండా పోతుందని భయం' ఎవరికీ వినబడకుండా చిన్నకంఠంతో చెప్పి, పరుగులాంటి నడకతో తను కూడా లోపలికి పోయాడతను.

ఉన్నతమైన ఆసనాన్ని ఒకదాన్ని తెచ్చి భద్రేశ్వరుడిని అందులో కూర్చోబెట్టారు అతని అంగరక్షకులు.

'ఇప్పుడు చెప్పు...' కాలుమీద కాలు వేసుకుంటూ ఠీవిగా వాసుదేవుడిని అడిగాడు భద్రేశ్వరుడు.

'సుబోధుడు తమ దేశంలోనే వున్నాడనే సంగతి బయటికి పొక్కకుండా చాలా జాగ్రత్తలు తీసుకున్నాడు సంపంగి పాలకుడైన సాగరుడు. కాని ఈ మధ్య శిఖావంతుడి గూఢచారులు కొందరు ఆ రహస్యాన్ని కనిపెట్టారు'.

'శిఖావంతుడి మనుష్యులు అక్కడికి వచ్చి తమ వాదనల్ని ఏ విధంగా మొదలుపెట్టి వుంటారో ఊహిస్తూ చెప్పాడు వాసుదేవుడు.

గంభీరంగా తల ఊపాడు భద్రేశ్వరుడు. 'ఇందులో విచిత్రం ఏముంది.' సత్రం మనిషికేసి చూస్తూ అడిగాడు.

అంతకుముందు ఎంతో తెలివిగా మాట్లాడిన ఆ మనిషి మొఖం రక్తం లేనట్లు పాలిపోవడం వాసుదేవుడికి అగుపించింది.

'శిఖావంతుడి భల్లూక సైన్యాన్ని ఓడించి

పెయింటింగ్

కుర్రాడు: ఈ పెయింటింగ్ ఎప్పటిదో తెలుసా?
పెద్దాయన: ఎప్పటిది?
కుర్రాడు: అయిదు వందల సంవత్సరాల 20 రోజుల నాటిది.
పెద్దాయన: అంత కరెక్ట్‌గా ఎలా చెప్పగలిగావు?
కుర్రాడు: ఇరవై రోజుల కిందట నేనిక్కడికి వచ్చినప్పుడు ఈ పెయింటింగ్ అయిదు వందల ఏళ్ళ నాటిదని గైడ్ చెప్పాడు.

వాత సుబోధుడి గుట్టురట్టు అయిన సంగతి సాగ రుడికి తెలిసింది. వెంటనే అతను ఎవరూ ఊహించని ఒక పని చేశాడు... సుబోధుడికి మారువేషం వేయించి శిఖావంతుడి రెండవ రాజధాని ప్రబోద నగ రానికి పంపించాడు. యుద్ధం ముగిసి పోయేవరకూ తనను అక్కడే వుండమని ఆజ్ఞ ఇచ్చాడు..' అంతకు ముందు సత్రం మనిషి ఎలా తడుముకోకుండా మాట్లాడాడో అదే విధంగా తను కూడా చాలా మెత్తగా, వేగంగా చెప్పేశాడు.

భద్రేశ్వరుడి వదనంలో వెంటనే ప్రత్యక్షం అయింది ఆశ్చర్యం. 'సుబోధుడు ఇప్పుడు ప్రబోద నగరంలోనే వున్నాడా.' అని అడిగాడు.

అటూ ఇటూ చూసి, తాను చెప్పుతున్నమాటలు ఎవరికీ వినబడకూడదన్నట్టు గొంతుకు బాగా తగ్గించి, ప్రబోదనగరంలో ఒక వీధి పేరు చెప్పాడు వాసుదేవుడు... ఆ వీధిలో వున్న ఒక చిన్నభవంతిని వర్ణించాడు.

'సుకేతుడని పేరు పెట్టుకుని ఆ భవంతిలోనే వుంటాడు సుబోధుడు... ఈ నిర్వాహకుడికి నేను చెప్పిన మాటలు ఇవే' అన్నాడు.

'నువ్వు. ఇక్కడికి ఎందుకు వచ్చావు?' అడిగాడు భద్రేశ్వరుడు.

ఆ ప్రశ్న తప్పకుండా వేయబడుతుందని ముందుగానే ఊహించటం వల్ల అప్పుడు కూడా తడముకోలేదు వాసుదేవుడు.

'సుబోధుడిని ప్రబోదనగరం తీసుకుపోయిన భటుల్లో ఒకతను నాకు బాగా కావాల్సిన వాడు. అక్కడికి వెళ్ళి వచ్చిన తర్వాత ఒక రోజు మదిరా పానం చేసి ఆ మత్తులో ఈ సంగతి నాకు చెప్పాడు. సౌగంధి పాలకులకు ఈ విషయాన్ని చెపితే నాకు ఏదైనా బహుమతి లభిస్తుందన్న ఆశతో ఈ నగరాన్ని చూసేందుకు వచ్చిన పరదేశిలా నగర ప్రవేశం చేశాను' అన్నాడు వాసుదేవుడు.

'ఇతను నీకు చెప్పాడు. నువ్వు ప్రభువులకు చెప్పావు? బహుమతి ఇచ్చారా?' చటుక్కున సత్రం మనిషికేసి తిరుగుతూ అడిగాడు భద్రేశ్వరుడు.

సత్రం నిర్వహకుడు నోరు తెరవక ముందే మళ్ళీ తనే మాట్లాడాడు వాసుదేవుడు. 'చెప్పాలనే వెళ్ళాడు. అర్ధఘడియపాటు బొమ్మ మాదిరి ప్రభువుల సమ క్షంలో నిలబడ్డాడు. ఒక్క మాట కూడా మాట్లాడ కుండా వచ్చేశాడు..' అన్నాడు.

అతను అందించిన మాటల్ని వెంటనే అంది పుచ్చుకుని, దీర్ఘంగా నిట్టూర్చాడు సత్రం నిర్వా హకుడు. 'నేను వెళ్ళిన సమయానికే ప్రభువుల దగ్గ రికి మన ఆస్థాన వైద్యశిఖామణి కూడా వచ్చారు. ప్రభువులకు ఉద్రేకాన్ని కలిగించే మాటలేమీ మాట్లా డవద్దని హెచ్చరించారు. నోరు మూసుకుని వచ్చే శాను' అన్నాడు గలగలా.

'నిజమే... సుబోధుడు మారువేషంలో మరో చోటికి పారిపోయాడని తెలిస్తే ప్రభువులకు ఉద్రేకం కలుగుతుంది... మళ్ళీ ఎప్పుడు వెళ్ళి చెప్పాలని అను కుంటున్నావు?' అన్నాడు భద్రేశ్వరుడు.

'తమరికి తెలియచేసిన తరువాత పని కట్టుకుని ప్రభువులకు చెప్పవలసిన అవసరం ఏముంది?

వకముందే తను కల్పించుకున్నాడు వాసుదేవుడు.

చిన్న నవ్వు ఒకటి తళుక్కున భద్రేశ్వరుడి మొఖంలో మెరిసి వెంటనే మాయమైపోయింది.

'ప్రభువులకే కాదు.. నగరంలో ఇంకెవరికీ ఈ మాటలు తెలియనీయకు... ఇంతటితో మర్చి పోవాలి' అంటూ ఆసనంలో నుంచి లేచాడు.

ఎప్పుడు ఏ క్షణంలో అతను ఎటువంటి ప్రశ్న వేస్తాడోనన్న అనుమానంతో ఊపిరి బిగపట్టి నిలు చుని వున్న వాసుదేవుడికి గుండెల మీది నించి కొండంత బరువు దిగిపోయిన అనుభూతి కలిగింది.

'ప్రభువులు సూక్ష్మగ్రాహులు.. ధర్మదాతలు..' చేతులు నులుముకుంటూ చిన్నగా గొణిగాడు.

తన వెనుక వున్న ఒక అంగరక్షకునికి సైగ చేశాడు భద్రేశ్వరుడు. గలగలలాడుతున్న నాణేల మూటలో నుంచి పది బంగారు నాణేలను ఎంచి వాసుదేవుడి చేతిలో పెట్టాడు ఆ అంగరక్షకుడు. పక్కనే వున్న సత్రం నిర్వాహకుడికి మూడు నాణేలు ఇచ్చాడు.

సంతోషం అధికం అయిపోయినట్లు తలలు వంచి అభివాదం చేశారు వారిద్దరూ. అంగ రక్షకులు వెనుకగా వీధిలోకి వచ్చి భద్రేశ్వరుడిని సాగనంపారు.

'నువ్వు ఎవరివి మిత్రమా?' భద్రేశ్వరుడు దృష్టి పథం నుంచి దూరం అయిపోయేదాకా ఆగి, వాసు దేవుడిని అడిగాడు సత్రం నిర్వాహకుడు.

'నేను పరదేశిని. సంపంగి నగరం నుంచి -' అంటూ తన చరి త్రను మరోసారి మొదలు పెట్ట బోయిన అతన్ని వెంటనే ఆపేశాడు.

'సామాన్యులకు ఎవరికీ ఇంత వేగంగా ఆలోచించే శక్తి వుండదు. అవ తలి మనిషి మొఖం లోని భావాలను చూసి, అతనికి వచ్చే సమాధా నాలను అప్పటికప్పుడు సిద్ధం చేసుకునే తెలివి ఎవరో అతి కొద్ది మందికి మా త్రమే వుంటుంది. ఆ కొద్దిమంది కూడా ప్రత్యేకంగా శిక్షణ పొందినవారే అయి వుంటారు..' వాసు దేవుడి మొఖంలోకే సూటిగా చూస్తూ అన్నాడు.

'ఆ శిక్షణ ఏదో నువ్వు కూడా పొంది వున్నట్లు నాకు అని పిస్తోంది. సౌగంధ పాలకులకు యుద్ధా

లంటే ఇష్టం వుండదు. మరి గూఢచారులతో అవ సరం ఎందుకు?' నవ్వుతూ అడిగాడు వాసుదేవుడు.

'యుద్ధాలంటే ఇష్టం వుండనంత మాత్రాన దేశంలో శాంతి భద్రతల్ని పరివేక్షించుకోవలసిన అవ సరం లేదని అనుకుంటున్నావా? ఈ భద్రేశ్వరుడి వంటి స్వార్థపరుల్ని ఒక కంటి కనిపెట్టుకుని వుండా లంటే ఎవరో ఒకరు శిక్షణ పొంది తీరవలసిందే కదా..! తను కూడా నవ్వుతూ చెప్పాడు సత్రం నిర్వాహకుడు.

'నన్ను వాసుదేవుడు అంటారు..' అన్నాడు వాసుదేవుడు.

వెనుక నుంచి ఎవరో తన వెన్ను మీద చరచినట్లు ఉలిక్కిపడ్డాడు సత్రం నిర్వాహకుడు. చెయ్యి పట్టుకుని గబగబా ఒక మందిరంలోకి తీసుకుపోయి, మందిరం తలుపుల్ని గట్టిగా మూశాడు.

'ఎందుకు వచ్చాము మనం ఇక్కడికి?' ఆశ్చ ర్యంగా అడిగాడు వాసుదేవుడు.

రెండు అడుగులు వెనక్కి వేసి అమాంతంగా వాసుదేవుడి పాదాల ముందు బోర్లాపడి, అతని పాదాలను కనులకు అద్దుకున్నాడు సత్రం మనిషి.

'ఎంతో అదృష్టం చేసుకున్న వారికి తప్ప గూఢ చారి వాసుదేవుల వారి దర్శనం లభించదని అందరూ అనుకుంటారు. నేను నిజంగానే అదృష్టవంతుడివి' అంటూ లేచి నిలబడి మరోసారి నమస్కరించాడు.

(ఇంకావుంది)

సంతాన సాఫల్యతకు సృష్టి IVF ICSI

● 45 సం॥లు పైబడిన స్త్రీలలో & కుటుంబ నియంత్రణ ఆపరేషన్ అయిన వారిలో సంతాన సాఫల్యత.
• IUI, IVF, ICSI
• సరోగసి & ఎగ్ డొనేషన్
log on: surrogacyindia.biz
✆998943 2345, 998946 2345
సృష్టి టెస్ట్ ట్యూబ్ బేబి సెంటర్
కె.పి.హెచ్.బి.కాలనీ, కూకట్‌పల్లి, హైదరాబాద్-72.
జడ్.పి. జంక్షన్, మహారాణిపేట, విశాఖపట్నం-2,
లిటిల్‌కృష్ణ థియేటర్ ఎదురు, కొత్తపేట, గుంటూరు-2,
వెంకటరత్నం వీధి, సూర్యారావుపేట, విజయవాడ-2.

శివుడు

-మధుబాబు

43

జ్వలిత సామ్రాజ్యం చుట్టుపట్ల వుండే రాజ్యాల్లో తనకు వున్న పేరు ప్రఖ్యాతులు ఎటువంటివో తెలుసు వాసుదేవుడికి. కాని ఇప్పుడు ఆ సత్రం మనిషి మాటల్ని వినేసరికి, చలిగాలి వీచినట్లు జలదరించింది అతని శరీరం.

తనకున్న పేరు ప్రతిష్టలకు తగినట్లు ఎటువంటి సమస్యకైనా న్యాయ బద్ధమైన పరిష్కారం సూచించ గల సమవర్తిగా తనను భావిస్తే కొంపలు అంటు కుంటాయి. శివుడి వారసత్వ విషయాన్ని సంపంగి నగరానికి అనుకూలంగా మార్చటం కోసం తను ప్రయత్నిస్తున్నట్టు తెలిసిన తర్వాత మటుమాయమై పోతుంది అభిమానం. మెచ్చుకోలు మాటలు మాట్లా డిన ఆ నోటితోనే దూషణలు ప్రారంభం కావచ్చు.

వాసుదేవుడి ఆలోచనలు పూర్తికాక ముందే టక టకమని మ్రోతలు చేశాయి మూసివున్న ఆ మందిరం తలుపులు.

'ఎవరది? ఎవరు తలుపుల దగ్గర?' తీవ్ర స్వరంతో బిగ్గరగా అడిగాడు సత్రం నిర్వాహకుడు.

'భద్రేశ్వరుల వారి అనుచరులు వస్తున్నారు...' ఒక తలుపును ఓరగా తెరుస్తూ చెప్పాడు అతని క్రింద పనిచేసే సేవకుడు ఒకతను.

'భద్రేశ్వరుల వారి అనుచరులా? ఆయనే స్వయంగా వచ్చి వెళ్ళిన తర్వాత వీళ్ళు రావటం ఏమిటి?' ఆశ్చర్యంగా తనలో తనే మాట్లాడుకుంటూ మందిరం వెలుపలికి పోబోయాడు సత్రం మనిషి.

'నువ్వు గూఢచార దళానికి చెందిన మనిషివని భద్రేశ్వరునికి తెలుసా?' అడిగాడు వాసుదేవుడు.

'ఒక్క శివకేశవచంద్ర ప్రభువులకు మాత్రమే తెలుసు. వేరెవ్వరికీ తెలియదు. అందరూ సత్రం నిర్వాహకుడినే అనుకుంటూ వుంటారు' అయో మయంగా చూస్తూ చెప్పాడు సత్రం మనిషి.

చటుక్కున అతని చేతిని పట్టుకుని, ఆ మందిరం వెనుక భాగంలో వున్న ఇంకోద్వారం దగ్గిరికి పరి గెత్తించాడు వాసుదేవుడు.

'భద్రేశ్వరుడు మన మాటల్ని గురించి లోతుగా ఆలోచించి వుండటం జరిగి వుంటుంది. నువ్వు మీ ప్రభువుల వారి దగ్గిరికి వెళ్ళి ఏమీ మాట్లాడ కుండా వచ్చావని మనం చెప్పింది అసత్యమని తెలిసిపోయి వుంటుంది' అంటూ ఆ వెనుక ద్వారంలో నుంచి, సత్రం వెనుక భాగంలో కనిపించిన చిన్న పూతోట లోకి పరిగెత్తాడు.

'భద్రేశ్వరుడికి అన్ని తెలివిశేటలు లేవు. మనం అనవసరంగా భయపడు తున్నామనిపిస్తోంది' అంటూ అతని చేతుల్ని వదిలించుకుని, మళ్ళీ భవనం లోకి బయలుదేరబోయాడు సత్రం మనిషి.

సరిగ్గా అప్పుడే వినవచ్చింది ఉరుము వంటి ఆ కంఠం. 'వెతకండి... మొత్తం మందిరాలన్నిటినీ వెత కండి. నిర్వాహకుడితో పాటు సంపంగి నించి వచ్చిన ఆ పరదేశిని కూడా పట్టుకోవాలి... వెతకండి' అంటూ.

నిశ్చేష్టుడై నిలబడిపోయిన సత్రం మనిషి చేతిని మరోసారి పట్టుకుని, మరింత వేగంగా ఆ తోట చివరి భాగంలోకి పరిగెత్తాడు వాసుదేవుడు. అడ్డుగా ప్రత్యక్షం అయిన ఆవరణ గోడ మీది నించి అవతలి పక్కకు దూకి, వెనుక వున్న సత్రం మనిషికి సహాయం చెయ్యడం కోసం ఒక్క క్షణికం పాటు ఆగాడు.

అదే అతను చేసిన తప్పు. ఆగకుండా గోడని అధి గమించిన మరుక్షణం మరింత వేగంతో పరుగుతీసి వున్నట్లయితే - తప్పించుకోగలిగి వుండే వాడు చుట్టూ ముట్టబోతున్న ప్రమాదం నుంచి.

'అడుగో... అడుగడుగో... పారిపోవటానికి ప్రయత్నం చేస్తున్నాడు. పట్టుకోండి..' అని అరిచింది గోడకు కొంచెం దూరంలో నుంచి ఇంకో కంఠం.

సత్రం మనిషిని బరబరా గోడమీది నించి క్రిందికి లాగి, మహావేగంతో పరుగు మొదలు పెట్టాలనుకుం టున్న వాసుదేవుడిని పూర్తిగా కమ్ము కున్నారు పాతిక మంది సైనికులు... బలమైన బరిశెల్ని గుండెలకు ఆనించి కదలకుండా నిలబెట్టేశారు.

***

చీకట్లు కమ్ముకోబోతున్న సమయంలో శివకేశవ చంద్రుల వారి దగ్గిరికి వచ్చి, ఒక వెదురుగొట్టాన్ని అందించాడు ద్వారం దగ్గర కావలి వుండే సేవకుడు.

'మన భవన ద్వారం దగ్గర పడేటట్లు ఎవరో విసిరారు ప్రభూ... విసిరింది ఎవరో కనిపెట్టటానికి మేము చేసిన ప్రయత్నాలు విఫలం అయ్యాయి.. ఇందులో ఏదో లేఖ వుండి వుంటుందని భవన రక్షకుడు అనుమానిస్తున్నాడు..' అని వివరించాడు.

గట్టిగా ఊపితే గలగలమని శబ్దం చేస్తున్న ఆ వెదురు పరికరం వంక దీక్షగా చూసి, పక్కనే వున్న పిడిబాకుతో రెండుగా చీల్చాడు శివకేశవ చంద్రుడు.

సేవకుడి మాటలు యదార్థమేనని వెంటనే తేలి పోయింది. సన్నపాటి తాటియాకు మీద లిఖించబడి వున్నాయి కొన్ని అక్షరాలు.

తన ఆసనం పక్కనే వున్న దీపం వెలుగులో వాటిని పరిశీలనగా చూశాడు శివకేశవచంద్రుడు.

'నీ వారసుడిని గురించి పూర్తి వివరాలు తెలుసు కోదలచుకుంటే, ఓపిక చేసుకుని ఎవరికీ తెలియ కుండా రహస్యంగా శివకేశవాలయం వెనుక వున్న తోటలోకి రెండవఝాములో రావాలి. సంపంగి

శివుడు జరిగిన కథ

జ్వలిత సామ్రాజ్యంలో సంపంగి నగర రాజ్యా ధినేత సాగరుడు పెంచుతున్న అనాధల్లో ఒకడు శివుడు. అతడు పరాక్రమశాలి. జనహిత చర్యలే అతడి నైజం. అడుగడుగునా తన వీరత్వాన్ని రుజువు చేసుకుంటూ అందరిమన్ననలూ పొందుతాడు. శత్రు రాజు శిఖావంతుని కుట్రల గురించి రాజుకు ముందు గానే కబురు జేరవేస్తాడు. ప్రధాన గూఢచారి వాసు దేవుణ్ణి, యువరాణి జ్వాలను ఆపదల నుండి రక్షి స్తాడు. శివుడి పరాక్రమం చూసి అబ్బురపడుతుంది జ్వాల. అతడి పుట్టుపూర్వోత్తరాలు ఆరా తీస్తుంది. శత్రురాజు 5 వేల మంది సైన్యాన్ని,వందలాది భల్లూ కాలను మోహరించిన విషయాన్ని శివుడు పసిగట్టి వర్తమానం జేరవేస్తాడు. ఈ లోపు శత్రురాజు సైన్యం సంపంగి నగర గ్రామాలపై దాడులు చేస్తుంటే శివు డు, జ్వాల వారిని తిప్పికొట్టారు. శత్రుసైన్యం సంపం గినగరం కోటను స్వాధీనం చేసుకోవడంతో సాగరుని కుటుంబం అడవులపాలవుతుంది. భల్లూకాల్ని మట్టుపెట్టే ఉపాయాన్ని కనిపెట్టి శివుడు, సాగరుడు సైన్యంతో రాత్రి దాడులు చేసి సంపంగి నగరాన్ని తిరిగి స్వాధీనం చేసుకుంటారు. తర్వాత జ్వలిత సామ్రా జ్యానికి వెళ్ళి శిఖావంతుడి సైన్యాన్ని తరిమికొడతారు.

ఈలోపు శివుడు అనాథ కాదనీ, అతడి తండ్రి సాగరుడే అని, సాగంధరాజ్య వారసుడని కనిపెడ తారు జ్వాల,చారులతాదేవి. శిఖావంతుడు ఈ విషయం తెలుసుకుని సాంగధ పాలకుల్ని రెచ్చగొట్టే పనిలోపడతాడు. వాసుదేవుడు కూడా ఆ దేశానికి బయలుదేరి వెళ్ళి సాగరుని తప్పేమీలేదనే విష యాన్ని ఆ రాజ్యాధినేత శివకేశవచంద్రకు తెలిసేట్టు చేస్తాడు. **ఆ తర్వాత...**

Copyright 2010-2013 @ Navyaweekly.com, All rights Reserved. This site Best viewed in 1024X768

నగరం నుంచి వచ్చిన పరదేశీని నేను. బహిరంగంగా మిమ్మల్ని కలుసుకోవటం ప్రమాదకరమని భావించి ఈ లేఖను వ్రాస్తున్నాను...'

ధవళ వర్ణాన్ని సంతరించుకుని వున్న మీసాలను సవరించుకుంటూ దీర్ఘంగా ఆలోచించాడు శివకేశవ చంద్రుడు. ప్రక్కనే వున్న జేగంటను మ్రోగించి, 'వైద్యుల వారిని వెంటనే రమ్మని చెప్పండి' అని లోప లికి తొంగి చూసిన సేవకుడికి ఆజ్ఞ ఇచ్చాడు.

ఒక ఘడియ తరువాత, ఔషధాల సంచిని గట్టిగా పట్టుకుని పరుగు లాంటి నడకతో వచ్చాడు వైద్యశిఖామణి.

'మీకు అప్పచెప్పిన పనిని పూర్తి చేశారా?' వెంటనే అడిగాడు ప్రభువు.

'కొంచెం సమయం అవసరమని విన్నవించు కున్నాను గదా.. నా ఆలోచన ఏమిటంటే నగర ద్వారాల దగ్గర వున్న సత్రం నిర్వాహకుడినే -' అంటూ మాటల్ని ఆపాడు వైద్యుడు ప్రభువు చిన్నగా నవ్వేసరికి.

'ఎందుకు నవ్వుతారు ప్రభూ?' ఆశ్చర్యంగా అడి గాడు.

'మన నగరంలో మా వారసుడిని గురించి మన కంటే ఎక్కువగా ఆలోచించే వాళ్ళు ఎవరో వున్నారు.. బహుశా మనం మాట్లాడుకున్నది ఏమిటో వారికి తెలిసి వుండవచ్చు...' అంటూ ఎదురు పరికరంలో నుంచి వెలువడిన లేఖను అతనికి అందించాడు శివ కేశవ చంద్రుడు.

పైనుంచి క్రింది దాకా ఒకటికి రెండుసార్లు చదివి గాఢంగా నిట్టూర్చాడు వైద్యుడు. 'ఒంటరిగా వెళ్ళట మనే మాట ఎందుకనో నాకు నచ్చటం లేదు. వెంట నేను కూడా వస్తాను. మన వెనుక ఇంకా కొంతమంది సైనికుల్ని కూడా తీసుకుపోదాము' అన్నాడు.

'తను సూచించిన పద్ధతికి విరుద్ధంగా ప్రవర్తిస్తే లేఖ వ్రాసిన మనిషి మనకి కనిపించకపోవచ్చు... అసలు ఈ ఎత్తుగడ ఏమిటో మనం తెలుసుకోవాలి. భవిష్యత్తులో తిరిగి ఇటువంటివి జరుగకుండా జాగ్రత్త పడాలంటే ఇందులో వ్రాయబడినట్లు చేసి తీరాలి..' సాలోచనగా అన్నాడు ప్రభువు.

'ప్రభూ... తమరికి గతంలో వున్న ఓపిక ఇప్పుడు లేదు. తోటలో ఏదైనా గడబిడ జరిగితే తట్టుకోవ

Copyright 2010-2013 @ Navyaweekly.com, All rights Reserved. This site Best viewed in 1024X768

టానికి తగిన సామర్థ్యం మీలో లోపించింది. దయ చేసి నా మాట వినాలి..' వేడుకోలుగా అన్నాడు వైద్యుడు.

'నా సామర్థ్యం లోపించిందన్న సంగతి మీకు తెలుసు. అవసరం అయితే ఏదో ఒక ఔషధాన్ని ఇచ్చి కాపాడేందుకు మిమ్మల్ని పిలిపించాను. మొదటి ఝాము పూర్తి అవగానే మనం తోటలోకి పోతున్నాము' అన్నాడు ప్రభువు.

'మీరు మందిరాన్ని వదిలి ఒక్క అడుగు అవతలికి వేసినా అందరికీ తెలిసి పోతుంది. రహస్యంగా వెళ్ళడం ఎలా సాధ్యం?' అడిగాడు వైద్యుడు.

జేగంటను మరోసారి గట్టిగా మ్రోగించాడు ప్రభువు..' మేము వైద్యుల వారితో ఏకాంతంగా చాలా మాటలు మాట్లాడాలి. తిరిగి పిలిచేవరకూ ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ మమ్మల్ని పలుకరించవద్దు' అని ఆజ్ఞ ఇచ్చాడు లోపలికి చూసిన సేవకుడికి.

వినయంగా తల ఊపి, అంతవరకూ ఓరగా వేసి వున్న తలుపుల్ని గట్టిగా మూసి బయటి వైపు గడియ పెట్టాడు ఆ వ్యక్తి.

'మొదటి ఝాము గడిచి పోబోతున్నది. ఓపికగా నడవటానికి ఏదైనా ఔషధం ఇస్తారా?' ఆసనంలో నుంచి లేచి, ఒక పక్కగా పెట్టివున్న తన ఖడ్గాన్ని అందుకుంటూ అడిగాడు శివకేశవచంద్రుడు.

మందుల సంచిలో నుంచి ఒక చిన్నపెట్టెను తీసి అందులో వున్న ఒక చిన్న గుళికను ఆయన చేతికి అందించాడు వైద్యుడు. 'అర్థఘడియ వరకు మిమ్మల్ని వేగంగా నడిపిస్తుంది. ఆ తరువాత మాత్రం విపరీతమైన నీరసం వచ్చేస్తుంది' అన్నాడు.

మారుమాటాడకుండా ఆ గుళికను నోటిలో వేసుకుని, అంతవరకూ తను కూర్చుని వున్న ఆసనం వెనుక భాగంలో వున్న ఒక మీటను బలంగా అదిమాడు శివకేశవచంద్రుడు.

చిన్నచిన్న ప్రకంపనల్ని వెలువరిస్తూ పక్కకు జరిగింది ఆ మందిరం చివరి భాగంలో వున్న ఒక గోడ. ఇద్దరు మనుష్యులు ఒకేసారి ప్రవేశించటానికి వీలుగా వున్న ద్వారం ఆ ప్రదేశంలో ప్రత్యక్షం అయింది.

వైద్యుడు వెనుక నడుస్తుండగా ఆ ద్వారంలో నుంచి సన్నపాటి సొరంగం లోకి అడుగుపెట్టాడు శివకేశవచంద్రుడు.

వెంటనే జరిగి వారు అధిగమించిన ద్వారాన్ని మూసివేసింది పక్కకు జరిగిన గోడ. 'ఎన్నోమార్లు. ఈ మార్గం ద్వారా ఆలయం వెనుక వున్న తోటలోకి పోయి వచ్చే వాళ్ళం మేము. అందువల్ల మాకు వెలుగుతో నిమిత్తం లేదు. ఈ దారి మీకు తెలియదు కాబట్టి కొంచెం జాగ్రత్తగా నడవండి' వెనుక వున్న వైద్యుడిని హెచ్చరిస్తూ ముందుకు నడిచాడు ప్రభువు.

వెంటనే ఒక అనుమానం వైద్యుడి మనసులోకి అగుడుపెట్టింది. 'మీకు కాకుండా ఈ మార్గం గురించి ఇంకా ఎవరెవరికి తెలుసు ప్రభూ?' అని అడిగాడు.

'మా అమ్మాయిలకు అందరికీ తెలుసు. వారి సంతానానికి తెలుసు' అన్నాడు ప్రభువు.

ఆపైన మరేమీ మాట్లాడలేదు వైద్యుడు... మౌనంగా నడిచాడు.

పావు ఘడియ తరువాత ఆలయం వెనుక భాగంలోని ఆవరణ గోడలో వున్న ఒక రహస్య ద్వారాన్ని తెరిచి తోటలోకి అడుగుపెట్టారు ఇద్దరూ.

పదేపది అడుగులు వేశారు. పదకొండో అడుగు వేయకముందే చేపల వల మాదిరి విప్పారుకుని వచ్చి వారి తలల మీద పడింది ఒక మందపాటి వస్త్రం.

తన చేతిలోని ఖడ్గంతో ఆ వస్త్రాన్ని ఛిన్నాభిన్నం చేయటానికి ప్రయత్నించాడు శివకేశవచంద్రుడు... ఆ ప్రయత్నం ఫలించకముందే తల మీద పడింది బలమైన దెబ్బ ఒకటి.

బాధగా శబ్దం చేసి క్రిందకి వాలిపోయాడాయన. పడిపోకుండా పట్టు కోవటానికి ప్రయత్నం చేయబోయిన వైద్యుడి తల మీద కూడా పడింది అటువంటి దెబ్బే మరొకటి. కనుల ముందు మెరుపులు ప్రత్యక్షం అవుతుండగా తను కూడా నేల కూలి పోయాడతను.

***

'సౌగంధి నుంచి వర్తమానం ఏదైనా వచ్చిందా?' యుద్ధం మొదలైన ఏడవ రోజు సూర్యోదయం కాకముందే తన శిబిరంలో నుంచి వెలుపలికి వస్తూ ఒక సేనాధిపతిని ప్రశ్నించాడు శిఖావంతుడు.

'ఇంతవరకూ ఏమీ రాలేదు ప్రభూ...' విన్నవించుకున్నాడు అతను.

'సంపంగి నగరం మీద సౌగంధీయులు దాడి చేయబోతున్నారన్న మాట బయటికి వస్తే తప్ప, ఈ సాగరుడి వేగం అణిగిపోదు... ఆలస్యం అయిన కొద్ది మనకి నష్టం చాలా అధికం అయిపోతున్నది. సంపంగి గజ బలాన్ని చూస్తే చెమటలు పట్టేస్తున్నాయి. మన సైనికులకు' కనులు చిట్లిస్తూ అన్నాడు శిఖావంతుడు.

'మాలో ఎవరినైనా సౌగంధి నగరానికి వెళ్ళి రమ్మంటారా?' వినయంగా అడిగాడు ఆ సేనాపతి.

'అక్కడినించి వర్తమానం ఏదైనా వస్తూవుంటే, మీరు వెళ్ళినా వెళ్ళక పోయినా వచ్చేస్తుంది. మరో రెండు దినాలు ఆగుదాము..' అంటూ వెనుతిరిగి శిబిరంలోకి వెళ్ళబోయాడు శిఖావంతుడు.

తన ప్రశ్నలకు సమాధానం ఇచ్చిన తరువాత ఆ సేనాపతి అవతలికి వెళ్ళిపోకుండా అక్కడే నిలబడి వుండటం కనిపించింది అతనికి.

'ఏమైనా చెప్పదలచుకున్నావా?' వెంటనే అడిగాడు.

'ఈ రోజుతో యుద్ధాన్ని పరిసమాప్తం చేస్తానని సాగరుడు చెప్పినట్లుగా మనకి తెలిసింది. యుద్ధం తీవ్రతరం కావచ్చు..' నెమ్మదిగా చెప్పాడు సేనాపతి.

పెదవులు బిగించాడు శిఖావంతుడు. యుద్ధాన్ని తీవ్రతరం చేయట మంటే.... గజదళం విచ్చలవిడిగా తమ మీదికి దూసుకు రావటం...

సాగరుడి దృష్టి సైనికుల మీద గాని, సేనాపతుల మీద గాని వుండదు... తన మీద వుంటుంది.

'ఎందుకైనా మంచిది ప్రభువులు మరి కొంత దూరం వెనక్కిపోయి శిబిరాన్ని ఏర్పాటు చేసుకోవాలి... అవసరం అయితే ఆత్మరక్షణ కోసం ఏదైనా ఎత్తయిన ప్రదేశంలోకి వెళ్ళిపోయేందుకు సిద్ధంగా వుండాలి' అంటూ శిఖావంతుడు తీసుకోవాల్సిన జాగ్రత్తలను చెప్పటం మొదలు పెట్టాడు సేనాపతి.

అతను చెప్పటం పూర్తి కాకముందే చెవులు చిల్లులు పడేటట్లు, గుండెలు ఝల్లుమనేటట్లు మోగటం మొదలు పెట్టాయి జ్వలిత సైనికుల దగ్గరి యుద్ధభేరీలు. భూమి కంపించేటట్లు అడుగులు వేస్తూ అల్లంత దూరంలో ప్రత్యక్షం అయ్యాయి సంపంగి ఏనుగులు.... భీకరంగా ఘీంకారాలు చేస్తూ శిఖావంతుడి సైనికుల మీద కలబడ్డాయి.

సేనాపతులకు తీరికగా ఆజ్ఞలు ఇచ్చే వ్యవధి శిఖావంతుడికి లభించ లేదు... చూస్తూ చూస్తూ వుండగానే ఘోరంగా మారిపోయింది పోరు.

కవచ శిరస్త్రాణాలు ధరించిన జ్వలిత చక్రవర్తి ఆ రోజు రథం మీద కాకుండా ఒక అశ్వం మీద యుద్ధ రంగంలోకి వచ్చాడు. వేటుకు రెండు తలల చొప్పున తెగ నరుకుతూ వీర విహారం చెయ్యడం మొదలు పెట్టాడు.

అరుపులు కేకలు ఆర్తనాదాలు, యుద్ధభేరీలు మ్రోతలు, కాహళుల చప్పుళ్ళతో దద్దరిల్లి పోవడం మొదలు పెట్టిందా ప్రదేశం.

సూర్యుడు రెండు బారల దూరం ఆకాశంలోకి

బిగువు.

మధ్యాహ్న సమయం దగ్గర పడేసరికి, యుద్ధం ప్రారంభం అయిన ప్రదేశాన్ని వదిలి రెండు చాలా దూరం వెనక్కి వెళ్ళిపోవాల్సి వచ్చింది.

'ఎక్కడ? శిఖావంతుడెక్కడ? ఏమై పోయాడు?? ఎక్కడ దాక్కున్నాడు?' తన పట్టపు ఏనుగు మీద నిటారుగా నిలబడి చుట్టూ చూస్తూ గుండెలు గుబగుబలాడేటట్లు కేకలు పెడుతున్న సాగరుల వారిని చూసేసరికి, ఎందుకో ముంచుకు వచ్చేసింది నీరసం శిఖావంతుడికి.

సంవత్సరాల తరబడి శ్రమపడి తయారు చేసుకున్నాడు సైన్యాన్ని తను. సంపంగి తనకు పట్టుబడితే చక్రవర్తి మహాబలుడు కూడా పట్టుబడినట్లే అని భావించాడు.

చిక్కినట్లే చిక్కి, ఒక్క అనాధ బాలకుడి తెలివితేటల కారణంగా తన చేజారి పోయింది సంపంగి నగరం. ఆలనా పాలనా లేకుండా అడవుల్లో అల్లాడి పోవాల్సిన సాగరుడు తనను పేరు పెట్టి యుద్ధానికి పిలిచేంతటి మొనగాడై పోయాడు..

అంతా ఆ బాలకుడి మూలంగానే జరిగింది. తన ఆశయం అణగారి పోవటానికి వాడే కారకుడు.

'ప్రభూ... వచ్చేస్తున్నాడు సాగరుడు... తమరి దగ్గరికే వస్తున్నాడు' గాయాల పాలైన సేనాపతి ఒకడు పరుగు పరుగున వచ్చి విన్నవించే సరికి, తన ఆలోచనల్ని దూరంగా పెట్టుకున్నాడు శిఖావంతుడు.

'ఈ రోజు మనకి నష్టం ఎంత?' అస్పష్టంగా అడిగాడు.

'పదాతి దళం పూర్తిగా ఓడి దూరంగా పారిపోయింది. రథాల్లో ఒక్కటి కూడా మిగలలేదు. అశ్విక దళం మాత్రం అలా అలా ఆత్మరక్షణ తీసుకుంటోంది' చెప్పాడు ఆ సేనాపతి.

'వెనుతిరిగి వెంటనే మన సరిహద్దుల్లోకి వెళ్లి పొమ్మని ఆజ్ఞ ఇవ్వండి. ఈ సాగరుడి అంతు చూసిన తర్వాతనే మనం మహాబలుడి మీదికి రావాలి. ఈసారి యుద్ధం మనం సంపంగి మీదనే చేయాలి... సాగరుడినీ, ఇతని అనాధ బాలకుడినీ ఒకేసారి మట్టుబెట్టి మట్టిలో కలిపేయాలి... తిరోగమించండి' ఉన్నట్లుండి ఆజ్ఞ ఇచ్చి, తన శిబిరం వెనుక నిలబడి ఉన్న అశ్వం మీదికి దుమికాడు శిఖావంతుడు. మడమలతో అదిలించి అతివేగంగా తమ సరిహద్దుల వైపు పరిగెత్తించాడు తన అశ్వాన్ని.

'అదిగో... అదిగో శిఖావంతుడు. అశ్వం మీద పారిపోతున్నాడు' తన బరిసెతో చూపిస్తూ బిగ్గరిగా అరిచాడు ఒక జ్వలిత సైనికుడు.

పట్టపు ఏనుగు కుంభ స్థలం మీద బలంగా తట్టి, తన కొమ్ము బూరాని బిగ్గరిగా ఊదాడు సాగరుల వారు.

దూరదూరంగా నడుస్తున్న గజబలం అంతా దగ్గరి దగ్గరిగా వచ్చేసింది. 'కదలండి... శిఖావంతుడి సరిహద్దుల కేసి కదలండి' ఖంగుమంటున్న కంఠంతో ఆజ్ఞ ఇచ్చాడు సాగరుల వారు.

భద్రేశ్వరుని సైనికులు వెనక్కి తిరిగి వచ్చి వాసుదేవుణ్ణి, సత్రం మనిషిని బంధించారు. రాజుకు లేఖరాసి ఆయన్ను రహస్యంగా అర్ధరాత్రి తోటలోకి రప్పించి బంధించి రథంపై ఎక్కడికో తరలించుకుపోయాడు భద్రేశ్వరుడు. వారిలో రాజ వైద్యుడు కూడా ఉన్నాడు. కాగా జ్వలిత రాజ్యంపై దండెత్తిన శిఖావంతుడు ఓటమిపాలై వెనుదిరిగి పోయాడు.

దుమ్ముతెరలు దట్టంగా పైకి లేచేటట్లు పెద్దపెద్ద అడుగులు వేస్తూ కదిలాయి ఏనుగులన్నీ. పాతిక ధనువుల దూరం కూడా పోకముందే, తన అశ్వాన్ని వేగంగా పరిగెత్తిస్తూ వాటి మార్గానికి అడ్డుగా వచ్చాడు చక్రవర్తి మహాబలుడు.

'అడ్డు తప్పుకోండి ప్రభూ... ఈ రోజు శిఖావంతుడి రాజ్యాన్ని సర్వ నాశనం చేయవలసిందే..' ఉద్రేకం నిండిన కంఠంతో చెప్పాడు సాగరుల వారు.

'పారిపోయే పామును పారిపోనీయటమే మంచిది... మొండిగా వెంట పడితే మనకే నష్టం శిఖావంతుడి పని అయిపోయింది. ఇప్పట్లో వాడు యుద్ధం గురించి ఆలోచించలేడు..' అశ్వం దిగి నిలబడుతూ అనునయంగా చెప్పాడు చక్రవర్తి.

'వాడు వట్టి కట్లపాము ప్రభూ...' అన్నాడు సాగరుల వారు.

'కావచ్చు. కాని కోరలు ఊడిన కట్లపాము. పారిపోతున్న శత్రువుల వెనుక పరుగులు తీసి మన సైనికులు గాని, నీ ఏనుగులు గాని దెబ్బతినటం నాకు ఇష్టం లేదు..' ఖచ్చితమైన కంఠంతో చెప్పాడు చక్రవర్తి. చెపుతూనే మంత్రి గుణధాముడికి సైగ చేశాడు.

గుణధాముడు యుద్ధ భేరీలను మ్రోగించే వారికి చేయి ఊపాడు. వెంటనే మ్రోగటం మొదలు పెట్టాయి అవి.

'మహాబలి చక్రవర్తికి జయము జయము, సాగరుల వారి గజదళానికి జయము, జయము, జ్వలిత సామ్రాజ్య సైనికుల మహా విజయము' వేల కొద్దీ కంఠాలు ఒక్కసారిగా నినదించటం మొదలు పెట్టాయి.

కోట గోడల వెనుక నిలబడి యుద్ధ ఫలితం ఎలా వుంటుందోనని ఆత్రుతగా ఎదురు చూస్తున్న నగర ప్రజలందరికీ అర్థమైపోయింది.

గగ్గోలుగా అరుస్తూ, అధికారులు, సైనికులు ఎంత ఆపినా, ఆగకుండా యుద్ధ భూమిలోకి పరిగెత్తుకు వచ్చారు అందరూ...

***

'శిఖావంతుడి గర్వం అణిగిపోయింది. దెబ్బ తిన్న నక్క మాదిరి తోక ముడిచి వెనక్కి పారిపోయాడు... సంపంగి గజదళం వెను తిరిగి సంపంగి కేసి బయలుదేరింది.''

చీకటి పడుతున్న సమయంలో ఒక పావురం మోసుకు వచ్చిన వర్తమానం సంపంగి నగరంలో కనీ వినీ ఎరుగని ఉత్సాహానికి నాంది పలికింది.

కాగడాలు పట్టుకుని నగర వీధుల్లో నృత్యాలు చేయటం మొదలు పెట్టారు పౌరులు. కోట గోడల మీద జ్యోతులు వెలిగించి నగర దేవతలకు పూజలు చేయడం మొదలు పెట్టారు ఆడంగులు.

'శివుడు ఏడి? ఎక్కడికి పోయాడు??' కనిపించిన ప్రతి వారిని అడుగుతూ నగర ద్వారం దగ్గిరే నిలుచున్నాడు మంత్రి మహేశ్వరుడు.

'వద్దు వద్దన్న కొద్దీ ఏనుగులతో బయటికి పోయాడు. ఎంత చెప్పినా వినిపించుకోలేదు. ఎంత ఆపుదామని ప్రయత్నించినా ఆగలేదు' తల వంచుకుని చెప్పాడు అక్కడి భటుల నాయకుడు.

అటువంటి సమాధానం అంతకుముందు శివుడు ఎవరో తెలియక ముందు వినవచ్చి వుంటే - తడుముకోకుండా వాడి మొండితనం మీద తన అభిప్రాయాన్ని చాలా వివరంగా వెల్లడించి వుండేవాడు మహేశ్వరుడు.

ఇప్పుడు అలా చేయలేకపోయాడు... ఎందుకంటే ఏదైనా పని చేయాలని తీర్మానించుకున్న తర్వాత ఎవరు ఎన్నిచెప్పినా వినిపించుకోవడం సాగరుల వారికి అలవాటు లేదు.

'వీడికి ఆ మొండితనం ఎక్కడినించి వచ్చిందో తెలిసింది తనకి. తెలిసిన తర్వాత చేయగలిగింది ఏముంది?' ఆ భటుల నాయకుడి భుజం తడుతూ అనునయంగా అన్నాడు.

'ఆ గుణమే గనుక లేకపోతే శిఖావంతుడి దెబ్బను మనం తట్టుకుని వుండే వాళ్ళం కాదు..' అన్నాడు చిన్న కంఠంతో.

'అక్షర లక్షలు విలువచేసే మాట అది... లెస్సగా చెప్పావు. ఇంకాసేపట్లో చారులతాదేవి గారి వద్ద నుంచి నీకు వర్తమానం వస్తుంది. వాడిని ఒంటరిగా బయటికి వెళ్ళనివ్వటానికి కారణం ఏమిటో చెప్పాల్సి వస్తుంది. సమాధానం సిద్ధం చేసుకుని నిలబడి వుండు' అంటూ వెనుతిరిగి నగరంలోకి బయలుదేరాడు మహేశ్వరుడు.

తెల్లగా పాలిపోయింది భటుల నాయకుడి వదనం. వెర్రి చూపులు చూస్తూ అలాగే విగ్రహంలా నిలుచుండి పోయాడు.

***

బాధపడుతూ కనులు తెరిచాడు వైద్యుడు. ఒక్క క్షణం పాటు తాను ఎక్కడ వున్నదీ తెలియలేదు అతనికి.

'నేను ఎక్కడ వున్నాను? నాకు ఏమైంది??' అని అడుగుతూ పైకి లేవ బోయాడు.

అప్పుడు తెలిసి వచ్చింది అతనికి. వేలుపెట్టే ఎడం కూడా లేకుండా వెనక్కి విరిచి కట్టి వేయబడి వున్నాయి అతని చేతులు. పాదాలు కూడా అదే మాదిరి బంధింపబడి వున్నాయి.

'ఎవరు నన్ను ఇలా బంధించింది ఎవరు?' అయోమయంగా చూస్తూ బిగ్గరగా అడిగాడు.

వెంటనే అతని కనుల ముందు ప్రత్యక్షం అయింది ఒక వదనం. అదే పనిగా తాంబూలం సేవించడం వల్ల కాంతిని కోల్పోయిన పల్వరుస బయటికి కనిపించేలా పెద్ద నవ్వు నవ్వింది.

'భద్రేశ్వరుల వారూ... మీరా? మీరు ఇక్కడ..' అంటూ చటుక్కున మాటను ఆపాడు వైద్యుడు - తాను ఎక్కడ వున్నదో, ఎందుకు వున్నాడో తెలియక పోవటం వల్ల.

'మనం చేరుకోవాల్సిన ప్రదేశం ఇంకా చాలా దూరంలో వున్నది. అనవసరంగా అరిస్తే గొంతు నొప్పి పుట్టడంతప్ప వేరే ఉపయోగం ఏదీ వుండదు... వైద్యులు మీరు, మీకు చెప్పగలిగిన వాడిని కాదు నేను... నోరు మూసుకుని వుండండి' మృదువుగా అన్నాడు భద్రేశ్వరుడు.

అప్పుడు అతను ఆ మాటలు మాట్లాడిన తర్వాత గుర్తుకు వచ్చింది వైద్యుడికి జరిగింది ఏమిటో.

రహస్య మార్గం ద్వారా ఆలయం వెనుక వున్న తోటలోకి అడుగు పెట్టారుతాము. వెంటనే తమ తలల మీద పడింది ముసుగు. బలమైన దెబ్బలు కూడా తగిలాయి.

'ప్రభువుల వారు ఎక్కడ? శివకేశవచంద్రుల వారు ఏరి??' విపరీతమైన ఆందోళనతో కంఠం కంపిస్తుండగా అడిగాడు.

'వంద సంవత్సరాలు వస్తున్న మనిషికి అంత త్వరగా తెలివి ఎలా వస్తుంది. మీరంటే వయసు మీద వున్నారు కాబట్టి తలకి తగిలిన దెబ్బ నించి త్వరగా తేరుకున్నారు. ఆ ముసలి ప్రభువు ఇంకా మైకంలోనే వున్నాడు' అంటూ పక్కకు చూపించాడు భద్రేశ్వరుడు.

అటుకేసి చూసిన వైద్యుడికి తన మాదిరిగానే కరచరణాలు బంధింపబడి వున్న శివకేశవ చంద్రుడు కనిపించాడు.

ఆయనే కాదు... ఆయనతో పాటుగా మరో ఇద్దరు నూతన వ్యక్తులు కూడా అక్కడ పడుకోబెట్టబడి వున్నారు.

'వారెవరు?' ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు వైద్యుడు.

'ఒకరు మీకు బాగా తెలిసినవారే... సత్రం నిర్వాహకుడిగా వేషం వేయించి నగరంలో గూఢచర్యం చేయటానికి నియమించిన మనిషి అన్నాడు భద్రేశ్వరుడు.

'మరి రెండవ వ్యక్తి?' అడిగాడు వైద్యుడు.

'సంపంగి నించి వచ్చాడు. మీ ప్రభువుల వారసుడి గురించిన వార్తను మోసుకువచ్చి మీకందరికీ మహదానందం కలిగించిన వాడు' చెప్పాడు భద్రేశ్వరుడు.

'నన్ను... మమ్మల్ని ఎందుకు బంధించారు?' అడిగాడు వైద్యుడు.

అప్పటివరకూ అతని ప్రశ్నలన్నిటికీ తడుముకోకుండా సమాధానాలు ఇస్తున్న భద్రేశ్వరుడు - పెద్దగా నవ్వి తల అడ్డం తిప్పాడు.

'వైద్యుడంటే వంటికి వచ్చిన రోగాలకు ఔషధాలు ఇచ్చి, ఎవరు ఏది ఇస్తే అది పుచ్చుకుని అవతలికి పోవాల్సిన మనిషి అని అర్థం. తనకు సంబంధం లేని విషయాల్లో తల దూరిస్తే ఫలితం ఇలాగే వుంటుంది' అంటూ తలను వెనక్కు తీసుకున్నాడు.

అప్పుడు తెలిసి వచ్చింది వైద్యుడికి మరో విషయం. కాళ్ళు చేతులు బంధింపబడిన తనను, శివకేశవచంద్రుల వారిని, సత్రం మనిషి, అతనితో పాటుగా వున్న ఆగంతకుడిని ఏదో శకటంలో ఎక్కడికో తీసుకు పోతున్నాడు భద్రేశ్వరుడు.

ఎక్కడికి తీసుకుపోతున్నాడో తెలియపోయినా, ఎందుకు తీసుకు పోతున్నాడో అతని వాలకాన్ని బట్టి చూస్తుంటే చాలా తేలికగా అవగతమై పోతోంది.

ఆలయం వెనుక వున్న తోటలోకి రహస్యంగా రమ్మనమని లేఖను వ్రాయించి, రాజభవన ద్వారంలో పడ వేయించింది అతనే... ఎవరికంటా పడకుండా ప్రభువుల వారు తోటలోకి ఎలా రాగలరో అతనికి తెలుసు....

శయన మందిరంలోని సొరంగమార్గం ప్రభువులతో పాటు వారి కుమార్తెలకు కూడా తెలుసు. తన భార్యనించి అతను కూడా తెలుసు కోవడం వల్లనే అటువంటి నాటకం ఆడేందుకు వీలు కలిగింది.

నగరానికి దూరంగా తీసుకుపోయి తమతో పాటు ప్రభువులకు కూడా ప్రాణహాని తలపెట్టే ఆలోచన చేస్తున్నాడు అతను. ఆ తరువాత ఆ నిందను సంపంగిలో వున్న సుబోధుడి మీదికి నెట్టి తను చేతులు దులుపుకుంటాడు.

సుబోధుడి మీద సహజంగా అందరికీ వున్న

ద్వారా జన్మించిన బిడ్డడిని పొరపాటున కూడా సొగంధీయులు తమకు ఏలికగా అంగీకరించరు.

రాజు లేని రాజ్యం అరాచకం పాలు పడుతుందని అందరినీ ఒప్పించి తాను సింహాసనాన్ని అధిష్ఠిస్తాడు భద్రేశ్వరుడు.

స్వతహాగా పెద్ద తెలివి తేటలున్న మనిషి కాద తను. ఇటువంటి కుట్రను కొనసాగించగల సామర్థ్యం ఎలా అలవడింది??

ఎగుడు దిగుడు మార్గంలో ప్రయాణం చేస్తున్న శకటం వున్నట్లుండి ఒక చిన్న గోతిలో పడి పైకి లేవటంతో సంభవించింది ఒక కుదుపు.

తల మీద మరో దెబ్బ పడినంత బాధ వైద్యుడికి కలిగింది. అదే కుదుపు కారణంగా నెమ్మదిగా కళ్ళు విప్పాడు పక్కనే పడుకోబెట్టబడి వున్న శివకేశవ చంద్రుడు.

'వైద్యుల వారూ... మనం ఎక్కడ వున్నాం?' అని ప్రశ్నించబోయి, చటుక్కున ఆగిపోయాడాయన.

'ప్రభువుల వారికి ప్రణామాలు..' శకటం ముందు భాగంలో వేలాడు తున్న ఒక తెరకు కొద్దిగా పక్కకు తప్పించి, ఇవతలికి తొంగి చూస్తూ అన్నాడు భద్రేశ్వరుడు.

'ఎవరికీ తెలియకుండా రహస్యంగా మమ్మల్ని తోటలోకి రమ్మనమని లేఖలో వ్రాసింది చూడగానే మాకు నీ మీదే అనుమానం కలిగింది. ఎదుటికి వచ్చి వుంటే నీ తల ఎగిరిపోయి వుండేది. దొంగ దెబ్బకొట్టి నీ దుర్మార్గాన్ని ప్రదర్శించుకున్నావు' కరుకు కంఠంతో అన్నాడు శివకేశవ చంద్రుడు.

'వృద్ధుడివి... గట్టిగా రెండు మాటలు మాట్లాడినా, మూడు అడుగులు వేసినా అలసిపోయే శక్తి హీనుడివి. గబ్బిలం మాదిరి ఎంతకాలం సింహాసనాన్ని అంటిపెట్టుకు కూర్చుంటావు? అడిగాడు భద్రేశ్వరుడు.

(ముగింపు వచ్చేవారం)

కరీనా బాధ పడింది....

బాలీవుడ్‌లో నెం.వన్ హీరోయిన్! చేతి నిండా డబ్బు! కావలసినంత సుఖం! ఇక కరీనాకు కష్టాలూ, బాధలు ఏముంటాయి అనుకుంటేపొరపడినట్లే! కరీనాకు ఓ బాధ వుంది. అదేమిటో ఇటీవల 'కౌన్ బనేగా కరోర్ పతి' కార్యక్రమంలో చెప్పుకొచ్చింది. తను 'లా' చదువుకోవాలని చిన్నప్పటి నుంచీ మహా కోరికగా వుండేదట! సినిమాల్లోకి రాకపోవడంతో ఆ కోరిక తీరలేదట! ఇప్పటికీ తన తీరని కోరిక తలుచుకుని బాధపడుతూ వుంటుంది! ఇదీ కరీనా తీరని వేదన!

శివుడు

44

-మధుబాబు

'బండరాళ్ళతో నిండి వుండే కొండ చెరియల మీద పది మందికి ఉపయోగపడే పంటలు పండించవచ్చని, అడుగుతీసి అడుగు వెయ్యటానికి కూడా వీలుపడని ఏటవాలు ప్రదేశాల్లో రహదారులు నిర్మించవచ్చని ప్రజలకు చెప్పి, వారిని మెప్పించి సౌగంధ సామ్రాజ్యాన్ని స్థాపించారు నా పూర్వీకులు. వంట్లో ఊపిరి ఉన్నంతకాలం ప్రజలకు మేలు చేస్తూనే బ్రతికారు. అటువంటి మహా మహులు అధిష్టించిన సింహాసనం మీద నీ వంటి అధములు కూర్చోవటం ఎప్పటికీ జరగదు' కనుకొలకులు ఎర్రబడుతుండగా కఠినంగా అన్నాడు శివకేశవ చంద్రుడు.

'తండ్రి మాటను ధిక్కరించి ఒక అధమాధముడిని వరించిన నీ పెద్దకూతురు ఎవరు? ఆమెకు పుట్టిన బిడ్డ ఎటువంటిది? ఆ బిడ్డకు జన్మించిన వాడు నీకు వారసుడు ఏ విధంగా అవుతాడు? అధమాధముల్లో కెల్లా పరమ అధమాధముడు కాదా వాడు?' కోరగా చూస్తూ అడిగాడు భద్రేశ్వరుడు.

'వాడు ఎవరనేది అప్రస్తుతం. వాడిలో మా సౌగంధీయుల రక్తపుచారికలు వుంటాయి. ఆ అర్హత నీకు లేదు. నువ్వు అనర్హుడివి' క్లుప్తంగా చెప్పాడు శివకేశవచంద్రుడు మరోసారి.

'ముసలివాడివి కాబట్టి నీ వయస్సును గౌరవించి ఈ సంభాషణను ఇక్కడితో వదిలేస్తున్నాను.... సౌగంధికి కాబోయే చక్రవర్తిని నేనే' తను కూడా తన నిర్ణయాన్ని అదే మాదిరి క్లుప్తంగా చెప్పాడు భద్రేశ్వరుడు.

'నీ అంతట నువ్వుగా చక్రవర్తినని ప్రకటించుకోవడం వల్ల ఏమీ ఉపయోగం లేదు. ప్రజలు అంగీకరించాలి. ప్రభువుల వారి రక్తపు ఛాయలు లేని వారిని సౌగంధ ప్రజలు తమ ఏలికగా అంగీకరించరు' ఉన్నట్లుండి కల్పించుకున్నాడు - మగతగా పడి వున్న సత్రం మనిషి.

'ఓ... నీకు తెలివి వచ్చిందన్నమాట... సమయానికి మాకు శిఖావంతుడి మంత్రులు మార్గ దర్శనం చేయబట్టి నీవు ఆడిన నాటకం బట్ట బయలు అయింది. ఇంతకాలంగా నిన్ను చూస్తూనే వున్న మాకు నువ్వు ఈ ముసలి నక్కకు గూఢచారివని తెలియనే లేదు' అతనికేసి తిరుగుతూ అన్నాడు భద్రేశ్వరుడు.

'శిఖావంతుడిని నమ్మినవాళ్ళు ఎవరూ బాగుపడలేదు ప్రభూ..' అన్నాడు సత్రం మనిషి.

జరిగిన కథ

జ్వలిత సామ్రాజ్యంలో సంపంగి నగర రాజ్యాధినేత సాగరుడు పెంచుతున్న అనాథల్లో ఒకడు శివుడు. అతడు పరాక్రమశాలి. జనహిత చర్యలే అతడి నైజం. అడుగడుగునా తన వీరత్వాన్ని రుజువు చేసుకుంటూ అందరిమన్ననలూ పొందుతాడు. శత్రురాజు శిఖావంతుని కుట్రల గురించి రాజుకు ముందుగానే కబురు జేరవేస్తాడు. ప్రధాన గూఢచారి వాసుదేవుణ్ణి, యువరాణి జ్వాలను ఆపదల నుండి రక్షిస్తాడు. శివుడి పరాక్రమం చూసి అబ్బురపడుతుంది జ్వాల. అతడి పుట్టుపూర్వోత్తరాలు ఆరా తీస్తుంది. శత్రురాజు 5 వేల మంది సైన్యాన్ని,వందలాది భల్లూకాలను మోహరించిన విషయాన్ని శివుడు పసిగట్టి వర్తమానం జేరవేస్తాడు. ఈ లోపు శత్రురాజు సైన్యం సంపంగి నగర గ్రామాలపై దాడులు చేస్తుంటే శివుడు,జ్వాల వారిని తిప్పికొట్టారు. శత్రుసైన్యం సంపంగినగరం కోటను స్వాధీనం చేసుకోవడంతో సాగరుని కుటుంబం అడవులపాలవుతుంది. భల్లూకాల్ని మట్టుపెట్టే ఉపాయాన్ని కనిపెట్టి శివుడు, సాగరుడు సైన్యంతో రాత్రి దాడులు చేసి సంపంగి నగరాన్ని తిరిగి స్వాధీనం చేసుకుంటారు. తర్వాత జ్వాలా సామ్రాజానికి వెళ్ళి శిఖావంతుడి సైన్యాన్ని తరిమికొడతారు.

ఈలోపు శివుడు అనాథ కాదనీ, అతడి తండ్రి సాగరుడే అని, సౌగంధరాజ్య వారసుడని కనిపెడతారు జ్వాల,దారులతాదేవి. శిఖావంతుడు ఈ విషయం తెలుసుకుని సౌంగధ పాలకుల్ని రెచ్చగొట్టే పనిలోపడతాడు. వాసుదేవుడు కూడా ఆ దేశానికి బయలుదేరి వెళ్ళి సాగరుని తప్పేమీ లేదనే విషయాన్ని ఆ రాజ్యాధినేత శివకేశవచంద్రకు తెలిసేట్టు చేస్తాడు. రాజ్యకాంక్షతో భద్రుడు వారందరినీ బంధిస్తాడు. ఆ తర్వాత...

'నేను బాగుపడతాను.. నా మార్గాన్ని సుగమం చేసింది అతని మంత్రులే...' అన్నాడు భద్రేశ్వరుడు.

'దయచేసి కొంచెం లోతుగా ఆలోచించండి. మనల్ని రెచ్చగొట్టి సంపంగి మీద యుద్ధానికి బయలు దేరదీయటం ద్వారా, జ్వలిత సామ్రాజ్యంలో కల్లోలం సృష్టించటమే శిఖావంతుడి ఉద్దేశ్యం. ఆ సందడిలో అతను మహాబలిచక్రవర్తి మీద విజయం సాధించ వచ్చని కలలు కంటున్నాడు. తను ఆడుతున్న ఆటలో మనల్ని పావులుగా చేసుకుంటున్నాడు..' ఓపికగా చెప్పాడు సత్రం మనిషి.

'మనం సంపంగి మీద యుద్ధానికి బయలుదేరుతున్నామని నీకు ఎవరు చెప్పారు?' అడిగాడు భద్రేశ్వరుడు.

'శిఖావంతుడి మంత్రులు వచ్చింది అందుకే కదా... సుబోధుడు సంపంగిలో వున్నాడని -' అని చెప్పబోతున్న సత్రం మనిషి వంక చూస్తూ బిగ్గరిగా నవ్వాడు భద్రేశ్వరుడు.

'సుబోధుడి గురించిన మాటలు మరోసారి బయటికి వచ్చేసరికి ఈ ముసలి రాజుకు మనోవ్యథ అధికం అయింది. ఆ ఆలోచనలతోనే తన చుట్టు ఏం జరుగుతోందో కనిపెట్టలేక పోయాడు. సుబోధుడి మీద మీకున్న కక్షను సౌగంధ సింహాసనం సంపాదించుకోవటానికి వాడుకుంటాను. సింహాసనాన్ని నాకు కాకుండా చేయటానికి ప్రయత్నిస్తే మాత్రం నేను ఎవరినైనా సరే ఎదిరిస్తాను' అన్నాడు.

మౌనంగా ఆ మాటల్ని వింటున్నాడు వైద్యుడు. వింటున్నకొద్దీ భద్రేశ్వరుడి మనసులో ఎటువంటి ఆలోచనలు రూపుదిద్దుకుని వున్నాయో తేటతెల్లం అయి

వాసుదేవుణ్ణి, సత్రం మనిషిని, సౌగంధి రాజా శివకేశవ చంద్రుడిని ఆయన వైద్యుణ్ణి భద్రేశ్వరుడు బంధించి సంపంగి అడవులకు తరలించాడు. అక్కడే వారిని వధించి ఆ అపప్రధను సంపంగి మీద నెట్టి వేయాలని భద్రేశ్వరుడు, అతడి వెంట ఉండి సహకరిస్తున్న శిఖావంతుని మంత్రుల ఆలోచన. వారిని వధించే సమయంలో అడవిలో తిరుగుతున్న శివుడు అడ్డుకుని భద్రేశ్వరుణ్ణి హతమార్చాడు. మరి సౌగంధికి సంపంగికి పాలకుడు ఎవరు? ముగింపు చదవండి.

Copyright 2010-2013 @ Navyaweekly.com, All rights Reserved. This site Best viewed in 1024X768

పోతున్నది అతనికి.

రాజధానికి దూరంగా తీసుకుపోతున్నాడు తమని. బహుశా సంపంగి సరిహద్దుల్ని దాటించి అక్కడి అడవుల్లోకి ప్రవేశపెడతాడు... రహదారి దగ్గరిగా మంచి ప్రదేశాన్ని చూసి శివకేశవచంద్రుల వారితో సహా అందరినీ చంపి అక్కడే వదిలేస్తాడు.

ఆ నిందను చక్కగా సుబోధుడి మీదికి పంపకం చేస్తాడు. తమ రక్తం ప్రవహించే సుబోధుడి మనవడి కోసం సుబోధుడిని క్షమించి మళ్ళీ సౌగంధికి స్వయంగా ఆహ్వానించటానికి వెళితే అటువంటి ఘోరం జరిగిపోయిందని అందరికీ చెప్పి నమ్మిస్తాడు.

ఆ నమ్మకద్రోహాన్ని భరించలేని సౌగంధీయులు అతనినే తమ అధిపతిగా ఎన్నుకుని, ఆ తరువాత-

ఆ తరువాత జరిగేది ఏమిటో వైద్యుడి ఊహకి అందలేదు. వారిని బంధించి తీసుకుపోతున్న శకటం ఇంకో గోతిలో పడి మరో కుదుపు కుదపటంతో అంతం అయిపోయాయి అతని ఆలోచనలు.

'ప్రభూ... తమరి దేహపరిస్థితి ఎలా వున్నది?' తల తిప్పి పక్కకు చూస్తూ తన ప్రభువును అడిగాడు.

'దేహ పరిస్థితి కంటె మానసిక పరిస్థితే మహా చికాకుగా వున్నది. మా బంధనాలు విడిపోయి మా చేతికి ఒక ఖడ్గాన్ని ఎవరైనా ఇస్తే బాగుంటుందని అనిపిస్తోంది' పళ్ళు బిగ పడుతూ అన్నాడు శివకేశవ చంద్రుడు.

పెద్దగా నవ్వి మళ్ళీ తలను తెరలచాటుకు లాక్కున్నాడు భద్రేశ్వరుడు. 'చింతచచ్చినా పులుపు చావలేదు ప్రభువుల వారికి... చేతికి కత్తిని ఇస్తే ఏదో చేసేద్దామని ఆరాట పడి పోతున్నాడు..' అంటూ ఎవరికో చెప్పాడు.

వెంటనే చెవులు రిక్కించాడు వైద్యుడు. భద్రేశ్వరుడితో పాటుగా మరెవ్వరో కూర్చుని వున్నారు శకటం ముందు భాగంలో ఎవరై వుంటారు??

'సౌగంధీయుల సమస్యలన్నిటినీ పూర్తిగా తెలుసుకుని చక్కగా విశ్లేషించగలిగిన మీకు భద్రేశ్వరుడితో పాటు కూర్చుని వున్నది ఎవరో తెలియకపోవడం విచిత్రంగా వున్నది' అంటూ వినవచ్చింది అంతకుముందు ఎన్నడూ అతను వినివుండని కంఠం ఒకటి.

అదిరిపడి అటుచూసిన అతని కనులకు నవ్వుతూ కనిపించాడు సత్రం మనిషి పక్కనే పడి వున్న సంపంగి పౌరుడు.

'మీరందరూ మాట్లాడుకుంటున్న సమయం లోనే నాకు తెలివి వచ్చింది...' తలతిప్పి చూస్తూ చెప్పాడతను.

'భద్రేశ్వరుడితో కూర్చుని వున్నది ఎవరో నీకు తెలుసా?' అడిగాడు వైద్యుడు.

'వేరే ఎవరు కూర్చుంటారు? అతనికి సాయం చేసేందుకు వచ్చిన శిఖావంతుడి మంత్రులే అయివుంటారు..' అన్నాడు ఆ మనిషి.

'ఇంత పెద్దకుట్ర కళ్ళ ఎదుట జరుగుతుంటే గమనించలేక పోవటం నిజంగా మా అసమర్థతే.. వృద్ధులమై పోయాం కాబట్టి మాకు మా ప్రాణాల మీద ఆశ లేదు. బోలెడంత భవిష్యత్తు వున్న మీరందరూ మా మూలకంగా ఆపదలో చిక్కు బడటమే మమ్మల్ని బాధిస్తోంది' ఉన్నట్లుండి అన్నాడు శివకేశవచంద్రుడు.

'అధైర్యపడకండి ప్రభూ. పట్టుబడినంత మాత్రాన ప్రాణాలు పోగొట్టుకోవాలనే నియమం ఎక్కడా లేదు. సంపంగి సరిహద్దులు దాటి అడవిలోకి అడుగు పెట్టేంతవరకూ మనకు ఎటువంటి ప్రమాదమూ లేదు' అన్నాడు సంపంగి పౌరుడు.

తాప్సీకి అక్కడ కలిసొచ్చింది!

తాప్సీకి దక్షిణాదిన అంతగా కలిసొచ్చినట్టు లేదు. ఆమె కెరీర్ మొత్తంలో ఒకటో రెండో సినిమాలు సక్సెస్ అయినా, అవి ఆమెకు ఏమాత్రం లాభించలేదు. ఆమెని ఇక్కడ ఫ్లాప్ హీరోయిన్ అనేసారు. అదే ఉత్తరాదిన ఆమెకు బాగా కలిసొచ్చినట్లుంది. ఆమె నటనకు బాలీవుడ్ దర్శక నిర్మాతలు ఫిదా అయిపోతున్నారట! తాప్సీలో సహజనటి దాగి వుందని కూడా కితాబు ఇస్తున్నారట!

'అంతగట్టిగా ఎలా చెప్పగలవు?' ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు చక్రవర్తి.

'సంపంగికి తీసుకుపోయే రహదారి మీద ప్రయాణం చేస్తోంది మనల్ని బంధించి వుంచిన ఈ శకటం. మీ దేశం నుంచి వ్యాపారపు పనుల మీద ప్రతిరోజూ ఎవరో ఒకరు ఈ దారిలో ప్రయాణిస్తూనే వుంటారు... మనల్ని మట్టుబెట్టే సమయంలో అటువంటి వారెవరూ సమీపంలో వుండకూడదు... అందుకు సరిహద్దుల్ని దాటి అడవుల్లోకి పోవాల్సిందే..' అన్నాడు ఆ మనిషి.

అతను ఆ మాటల్ని ముగిస్తూ వుండగానే, వారున్న శకటం ఒక్కసారిగా ఆగిపోయింది.

'ఎవరో ప్రయాణికులు గుంపుగా వస్తున్నట్లున్నారు..' చెవులు రిక్కించి బయటి నుంచి వినవస్తున్న శబ్దాలను ఆలకిస్తూ అన్నాడు ఆ మనిషి.

'ఎవరు మీరు? ఎక్కడినించి రాక?' శకటం ముందు భాగంలో లేచి నిలబడి వారిని అడుగుతున్నాడు భద్రేశ్వరుడు.

'మేము వ్యాపారం చేసుకోవటానికి శ్రావస్తి నగరం వెళ్ళి అక్కడి నుంచి సంపంగికి వద్దాము... సంపంగి నించి సరాసరి వచ్చేస్తున్నాము' వినవచ్చింది సమాధానం.

'సంపంగి పరిస్థితి ఏమిటి? రాజధానిలో వాతావరణం ఎలా వుంది?' అడిగింది ఒక కొత్త గొంతు.

'శిఖావంతుడి మంత్రుల్లో ఒకడి కంఠం అది. పేరు సుకేతుడు.. నేను భద్రేశ్వరుల వారికి చెప్పిన కట్టుకథలో ఇతని నామాన్నే ఉపయోగించాను. ప్రమోద నగరంలో ఇతను నివశించే భవంతినే వర్ణించాను.. ఇతను స్వయంగా వచ్చి వుంటాడని తెలియపోవడం వల్ల పెద్ద తప్పు జరిగిపోయింది. ఇతని ద్వారానే నా గుట్టు రట్టు అయివుంటుంది' తన పక్కనే వున్న సత్రం మనిషికి చెప్పాడు వాసుదేవుడు.

'రాజధానిలో వాతావరణాన్ని గురించి అడగటం ఏమిటి?' ఆశ్చర్యంగా ప్రశ్నించాడు సత్రం మనిషి.

'అక్కడ జరుగుతున్న యుద్ధాన్ని గురించి అలా అడిగాడు.' అంటూ ఊపిరి బిగపట్టాడు వాసుదేవుడు.

'అందరికీ తెలిసిన విషయం మీకు ఇంకా తెలియక పోవడం ఆశ్చర్యంగా వున్నది. సాగరుల వారి గజదళం దెబ్బకి శిఖావంతుడికి చుక్కలు కనిపించాయి. రథబలం నాశనమై పోయింది. కాల్బలం పూర్తిగా ఓడి పారిపోయింది. అశ్వికులు ప్రాణాలు అరిచేతుల్లో పెట్టుకుని పారిపోయారు..' ఉత్సాహంగా చెపుతున్నాడు ఒక ప్రయాణికుడు.

'సంపంగి నగరంలో పండుగలు జరుగుతున్నాయి. ఉత్సాహం వెల్లివిరుస్తోంది' అంటున్నాడు మరో వ్యక్తి.

'వాడు... సాగరుడి దగ్గర పెరిగి పెద్దవాడైన అనాథ బాలకుడు. వాడి జన్మకు కారకుడైన సుబోధుడు వారిని గురించిన సమాచారం ఏమిటి?' అడిగాడు భద్రేశ్వరుడు.

'మేము సంపంగిని వదిలిపెట్టే వచ్చేనాటికి వారిద్దరూ క్షేమం. అనాథ బాలకుడు సంపంగికి యువరాజట...' అన్నాడు ఆ వ్యక్తి.

చెవులు రిక్కించి వింటున్న వాసుదేవుడి మనస్సును రెండు అంశాలు వెంటనే కలవర పాటుకు గురిచేశాయి.

శివుడు సంపంగికి చెందిన వాడేనని, సౌగంధీయుడు కాదని అందరూ అనుకుంటున్న మాటల్ని గనుక ఆ ప్రయాణికులు బయటపెడితే భద్రేశ్వరుడికి అమితమైన సంతోషం కలుగుతుంది. తమను అడవుల్లోకి తీసుకుపోవాల్సిన అవసరం లేదని గ్రహించి, అతను దొరకగానే హతమార్చేస్తాడు. శిఖావంతుడు యుద్ధంలో ఓడిపోయినట్లు తెలిసిన తరువాత అతని మంత్రుల ఆలోచనలు ఎలా వుంటాయో తెలియదు... భద్రేశ్వరుడిని అతని ఖర్మానికి అతన్ని వదిలిపెట్టి తమ దారి ఏదో తాము చూసుకుంటారా లేక తమ పథకాన్ని చివరిదాకా కొనసాగిస్తారా??

వాసుదేవుడి సందేహాలకు సరైన సమాధానాలు లభించకముందే కదిలింది ఆగిపోయి వున్న శకటం...

'ఆలస్యం అనవసరం.. వెంటనే పూర్తి అయిపోవాలి పని... వేగంగా పోనీయాలి..' శిఖావంతుడి మంత్రులు భద్రేశ్వరుడితో చెప్పటం మాత్రం వినవచ్చింది.

'సౌగంధి సరిహద్దులు దాటి సంపంగి భూభాగంలోకి వచ్చేశాము' వెంటనే అన్నాడు వాసుదేవుడు.

'నీకు ఎలా తెలుసు?' ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు సత్రం మనిషి.

'గాలి వాసన చెపుతోంది. పర్వతాల దగ్గర వచ్చే వాసనలు కావు ఇవి. దట్టమైన అడవుల మూలంగా తెలియవచ్చే సువాసనలు' గుండెలు నిండా గాలిని పీల్చుకుంటూ చెప్పాడు వాసు దేవుడు.

సత్రం మనిషి మరేదో మాట్లాడబోతుండగా తొలగించబడింది వారికి, శకటం ముందు భాగానికి అడ్డుగా కట్టబడి వున్న తెర.

'దించండి. క్రిందికి దించండి' అంటూ వినవచ్చింది భద్రేశ్వరుడి కంఠం.

శకటం చివరి భాగంలో ప్రత్యక్షమై, ముందు వైద్యు

PREVIOUS PAGE
NEXT PAGE

Copyright 2010-2013 @ Navyaweekly.com, All rights Reserved. This site Best viewed in 1024X768

డిని, తర్వాత ప్రభువులను ఆ తరువాత సత్రం మనిషిని శకటంలో నుంచి దించి, దారి పక్కనే ఎత్తుగా ఎదిగి వున్న ఒక వృక్షం మొదట్లో పడుకోబెట్టారు ఇద్దరు సైనికులు.

'మిమ్మల్ని పోషిస్తున్నది శివకేశవచంద్రుల వారు. మీరు విశ్వాసం చూపించవలసింది ప్రభువులకే. స్వామి ద్రోహం చేస్తున్నారు మీరు' వారిని చూసి కోపంగా అరిచాడు వైద్యుడు.

పెద్దగా నవ్వి తన ప్రక్కనే నిలబడి వున్న శిఖావంతుడి మంత్రుల కేసి చూశాడు భద్రేశ్వరుడు.

'వాసుదేవుడిని కూడా దించండి' అన్నాడు ఒక మంత్రి.

'పేరు పెట్టి మరీ చెపుతున్నారు. అతను ఎవరో మీకు తెలుసా?' ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు భద్రేశ్వరుడు.

'అతడు వాసుదేవుడు.. జ్వలిత సామ్రాజ్యంలో పేరు ప్రతిష్ఠలున్న గూఢచారి' అన్నాడు ఆ మంత్రి.

ఒక్కసారిగా వెలవెలబోయింది భద్రేశ్వరుడి వదనం. 'వాసుదేవుడా? జ్వలిత చక్రవర్తికి ఎంతో అభిమాన పాత్రుడైన గూఢచారి ఇతనేనా?' అని అడిగాడు.

'మా ముందు చూపువల్ల ఇతన్ని మొదట్లోనే గుర్తించి బంధింపచేయగలిగాము. ఆలస్యం చేసివుంటే మీ ప్రభువును పట్టుకోవటం అసంభవమై వుండేది' అన్నాడు ఆ మంత్రి.

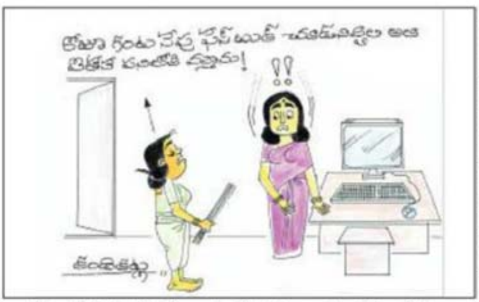

శకటంలో నుంచి తన భటులు క్రిందికి దించి, చెట్టుక్రింద పడుకోబెడుతున్న వాసుదేవుడి వంక పరిశీలనగా చూశాడు భద్రేశ్వరుడు.

'ఇతగాడు సుగంధి నగరంలోకి వచ్చిన కారణం ఏమిటి.' అన్నాడు.

'మేము మీకు సహాయపడటం ద్వారా సంపంగి నగరానికి కీడు జరుగుతుందని భయపడి వుంటాడు. అందుకే అడ్డుకోవటానికి వచ్చి వుంటాడు' అన్నాడు మరో మంత్రి.

వారెవరికీ తాను సౌగంధికి ఎందుకు వచ్చాడో తెలియదని అర్థమై తేలికగా ఊపిరి పీల్చుకున్నాడు వాసుదేవుడు.

భద్రేశ్వరుడు రాజద్రోహం ఆలోచన చెయ్యటం వల్ల, శివుడి వారసత్వ విషయం వెనక్కి నెట్టి వేయబడింది. సుబోధుడి మీద కక్ష తీర్చుకునే ప్రయత్నం మీదనే అందరి దృష్టి కేంద్రీకరించబడుతుంది.

అతన్ని సంపంగిలో లేకుండా అవతలికి పంపివేస్తే సమస్య తేలికగా పరిష్కరించబడుతుంది. యువరాజే జ్వాలతో ఆలోచించి తను సుగంధి నగరానికి ఎందుకు వచ్చానో ఆ వచ్చిన పని నెరవేరినట్లే - భద్రేశ్వరుడి బారినుంచి ప్రాణాలతో తప్పించుకోగలిగితే అంతా సుఖాంతమే...

'వాసుదేవుల వారు మనసుపెట్టి ఆలోచిస్తే పరిష్కరించబడని సమస్య అంటూ ఏమీ వుండదని నేను విన్నాను' ఉన్నట్టుండి అన్నాడు సత్రం మనిషి.

చెట్టుక్రింద పడుకోబెట్టబడిన వారందరినీ అక్కడికక్కడ వధించటమా, మరో ప్రదేశానికి తరలించి అక్కడ మట్టుబెట్టటమా అనే విషయాన్ని గురించి చర్చించుకుంటున్నారు భద్రేశ్వరుడు - శిఖావంతుడి మంత్రులు.

వారి సంభాషణను ఆలకించటానికి ప్రయత్నిస్తున్న వాసుదేవుడు ఉలిక్కిపడి చూశాడు సత్రం మనిషి కేసి.

'మిమ్మల్ని వేడుకుంటున్నాను. దయచేసి మా ప్రభువులను కాపాడండి. మా ప్రాణాలు పోయినా పరవాలేదు. మా ప్రభువు మాత్రం క్షేమంగా వుండాలి..' జీరపడిన కంఠంతో అర్థించాడు సత్రం మనిషి.

శివకేశవచంద్రుడు మరణిస్తే శివుడి వారసత్వ సమస్య సమసి పోతుందని తెలుస్తూనే వున్నది వాసుదేవుడికి. అతని తర్వాత ఆ విషయాన్ని గురించి ఎవరూ గట్టిగా ఆలోచించరు. కొద్ది సేపు మంచి చెడులను పక్కకు నెట్టి కళ్ళను గట్టిగా మూసుకుంటే భద్రేశ్వరుడు మొదటుగా తన ఖడ్గాన్ని ఆ ప్రభువు మీదనే ప్రయోగిస్తాడు.

అతని ఆలోచనలు పూర్తి కానేలేదు.. 'ఆలస్యం అనవసరం... హతమారిపోయిన ఈ ముసలి వాడు అందరికీ అగుపించాలంటే రహదారికి దగ్గర్లోనే పడి వుండాలి' అంటూ ఒక భటుడి దగ్గర వున్న ఖడ్గాన్ని తను తీసుకుని వేగంగా ముందుకు వచ్చాడు భద్రేశ్వరుడు.

'భద్రేశ్వరుల వారూ.. తప్పు... మీరు చాలా పెద్ద తప్పు చేస్తున్నారు' ఆవేదన నిండిన కంఠంతో అన్నాడు వైద్యుడు.

పళ్లు బిగపట్టి కత్తిని గాలిలోకి ఎత్తాడు భద్రేశ్వరుడు.

ఆ దృశ్యాన్ని చూడలేక కనులను గట్టిగా మూసుకున్నారు వైద్యుడు, ఆయనతో పాటుగా సత్రం మనిషి.

***

'మా ఆచార్యుల వారు మాకు చూపించిన పటాలలో ఈ రహదారి చాలా ప్రముఖంగా గుర్తించబడి వున్నది. ఇది సరాసరి సౌగంధ దేశం లోకి తీసుకుపోతుంది..' మగఏనుగు కుంభ స్థలం మీది నించి ప్రక్కకు వంగుతూ ఆడ ఏనుగుకు చెప్పాడు శివుడు.

ఆ మాటలు అర్థం అయ్యాయో లేదో గాని, చిన్నగా ఘీంకరించింది అది. తల్లి శబ్దం చేసింది కాబట్టి తను కూడా అలాగే చేయాలని భావించింది కాబోలు - కీచుగా అరిచింది గున్న.

కనులు చిట్లిస్తూ కత్తిని శివకేశవచంద్రుడి గుండెల మీదికి దింపబోతున్న భద్రేశ్వరుడు ఉలిక్కిపడి వెనక్కి చూశాడు.

దట్టంగా వున్న పొదలను రెండుగా చీలుస్తూ దారి మీదికి వచ్చింది ఒక మహాగజం. 'అక్కడ ఇతర మానవులు కనిపిస్తారని ఊహించలేదు కాబోలు గుండెలు జలదరించేలా ఘీంకరించింది.

'ఎవరు మీరు? ఏం చేస్తున్నారక్కడ?' ఆశ్చర్యంగా అరిచాడు దాని మీది శివుడు.

'చంపేయండి... భద్రేశ్వరుల వారూ... ముందు వచ్చిన పనిని పూర్తి... చేసేయండి' సంభ్రమంగా హెచ్చరించాడు భద్రేశ్వరుడిని - శిఖావంతుడి మంత్రుల్లో మూడవ వాడు.

మరోసారి శివకేశవచంద్రుడికేసి తిరిగిన భద్రేశ్వరుడు ఎవరో తనకు తెలియక పోయినా, అతను ఏం చేయబోతున్నాడో శివుడికి అర్థం అయింది.

'ఆగండి... ఆగిపోండి..' అని హెచ్చరిస్తూ మగ ఏనుగు తల మీద అరచేత్తో అదిమాడు.

భూమి అదిరేటట్లు అడుగులు వేస్తూ కదిలిందది. అడ్డం వచ్చిన శకటాన్ని తలతో బలంగా తట్టింది.

పక్కకు వంగి ఎందుకూ పనికిరాని విధంగా ముక్కలుముక్కలై పోయిందది. దాన్ని నడిపించే వృషభాలు భయంతో రంకెలు పెడుతూ, దూరంగా పరుగులు తీశాయి.

'ఆపండి... ఆ ఏనుగుల్ని ఆపండి' కీచుగా అరిచాడు శిఖావంతుడి మంత్రి ఒకతను.

మగ ఏనుగు శకటాన్ని నాశనం చేయటాన్ని చూడగానే బిక్కచచ్చి పోయారు భద్రేశ్వరుడి సైనికులు. తమ ఆయుధాన్ని వదిలి దూరంగా పరుగులు తీశారు.

ఈ దృశ్యాలేవీ భద్రేశ్వరుడికి కనిపించలేదు. కత్తిని రెండవసారి గాలిలోకి ఎత్తి శివకేశవ చంద్రుడి గుండెల్లో దింపబోతుండగా - నీటిలో నుంచి ఎగిరిపడిన చేప మాదిరి, కాళ్ళు చేతులు బంధింపబడి వున్నా లెక్క చెయ్యకుండా, గాలి లోకి ఎగిరి భద్రేశ్వరుడి మీద పడ్డాడు వాసుదేవుడు.

అతను అలా పైకి లేవగలడని ఊహించక పోవటం వల్ల తమాయించుకోలేక పక్కకు తూలాడు భద్రేశ్వరుడు. తూలిన వాడిని, తను కూడా వాసుదేవుడి మాదిరి తన శరీరంతో ఢీ కొట్టాడు సత్రం మనిషి.

'వచ్చేయ్‌రా శివుడూ... త్వరగా..' బిగ్గరిగా అరిచాడు వాసుదేవుడు.

శిఖావంతుడి మంత్రుల మీదికి పోతున్నాయి శివుడి ఏనుగులు. దారి మార్చుకుని ఒక్కసారిగా చెట్టు క్రిందికి వచ్చేశాయి.

తన కత్తితో మగ ఏనుగు తొండం మీద దెబ్బ వెయ్యబోయాడు భద్రేశ్వరుడు. వెనుకనుంచి అతన్ని పట్టుకుని అమాంతంగా గాలిలోకి ఎత్తింది ఆడ ఏనుగు. అటూ ఇటూ ఊపి నేలకేసి బలంగా బాదింది.

కెవ్వుమనే కేక కూడా గొంతుదాటి బయటికి రాక ముందే, తల పగిలి, నడుములు విరిగి, కళ్ళు తేల వేశాడు భద్రేశ్వరుడు...

***

'ఎక్కడో నగరంలో వుండవలసిన వాడివి, అడవిలోకి ఎలా వచ్చావురా?' మగ ఏనుగు మీది నించి క్రిందికి దూకి తన బంధనాలు సడలిస్తున్న శివుడిని అడిగాడు వాసుదేవుడు - ఆప్యాయంగా.

నగరంలో అందరూ చూపిస్తున్న అతి గౌరవాలను తట్టుకోలేక తను పారిపోయి వచ్చినట్లు చెప్పలేదు శివుడు.

'నేను రాలేదు... నా ఏనుగులు తీసుకు వచ్చాయి' అని మాత్రం అన్నాడు.

తన బంధనాలు తొలగి పోగానే, మిగిలినవారి

PREVIOUS PAGE NEXT PAGE

Copyright 2010-2013 @ Navyaweekly.com. All rights Reserved. This site Best viewed in 1024X768

కట్లు ఊడ తీశాడు వాసుదేవుడు. నిస్త్రాణంగా కనిపించిన శివకేశవచంద్రుడిని, చెట్టుకు ఆనించి కూర్చోబెట్టి, విరిగిపోయిన శకటంలో కనిపించిన ఒక మంచినీటి చర్మపు సంచినీ ఆయనకు అందించాడు.

'శిఖావంతుడి మంత్రులు ఏమైపోయారో చూడాలి.... వాళ్ళు తప్పించుకోకూడదు' అంటూ రహదారి మీదకి పోబోయి - శివుడి ఏనుగులు కోరగా చూడటంతో ఆగిపోయాడు సత్రం మనిషి.

'అరేయ్ శివుడూ... నువ్వు చూడరా..' అన్నాడు వాసుదేవుడు.

రహదారికి ఆవలి పక్కన వున్న పొదలలోకి పోబోయిన శివుడిని ఆపి, 'సమయానికి వచ్చి మా ప్రాణాలు కాపాడవు. ఎవరివి చిరంజీవి నువ్వు?' ఆప్యాయంగా అడిగాడు చెట్టుకు ఆనుకుని కూర్చున్న శివకేశవ చంద్రుడు.

ఊపిరి బిగపట్టాడు వాసుదేవుడు.... ఎందుకో తెలియలేదుగాని, శివుడు నోరు తెరిచి సరైన సమాధానం చెపితే అప్పటికప్పుడు అటునుంచి అటే సుగంధి నగరానికి తీసుకు పోబడతాడని అతనికి అనిపించింది.

'నేనా? నేను వేరెవరినో కాదు. వాసుదేవుల వారికి శిష్యుడిని' నవ్వుతూ చెప్పి పొదల్లోకి పరుగు తీశాడు శివుడు.

ఎంతో దూరం పోవాల్సిన అవసరం లేకుండానే కనిపించారు అతనికి రహదారి మీదినించి పారి పోయి వచ్చిన శిఖావంతుడి మంత్రులు.

దారికి అడ్డుగా వున్న ఒక పెద్ద ఊబిలో చిక్కుబడబోయి, అదృష్టం బాగుండటం వల్ల తప్పించుకోగలిగారు. అయితే పొదల మధ్య ప్రయాణం చేతకాక ఒక చెట్టు క్రింద చతికిలబడిపోయారు.

***

రాజధాని నించి స్వయంగా బయలుదేరి వచ్చాడు చక్రవర్తి మహాబలుడు. జ్వలిత సామ్రాజ్యంలోని మండలాధిపతులందరూ సపరివార సమేతంగా వచ్చారు.

సామ్రాజ్య చరిత్రలో ఎప్పుడూ ఎవరికీ ఎదురుపడని ఒక చిక్కుసమస్యకు పరిష్కారం ఆలోచించే సభ జరగబోతున్నదని తెలిసి, సామాన్య ప్రజలు కూడా బళ్ళు కట్టుకుని తీర్థయాత్రలకు వెళుతున్నట్టు సంపంగి నగర ప్రవేశం చేశారు.

కిటకిటలాడి పోతున్నాయి వీధులు. ఒక్క క్షణికం పాటు కూడా తీరిక లేకుండా వచ్చిన వారికి వచ్చినట్లే వండి వడ్డనలు చేస్తున్నారు నగరం లోని పూటకూళ్ళ ఇళ్ళ యజమానులు.

విడిది చేయటానికి సరయిన చోటు లభించక పోవడంతో, నగరం వెలుపల వున్న మైదానాన్ని కూడా ఆక్రమించుకున్నారు చాలామంది.

'ఈ పద్ధతి ఇదే విధంగా ఇంకో పది దినాల పాటు కొనసాగితే, శిఖావంతుడి సైన్యం సృష్టించిన విధ్వంసం కంటే ఎక్కువగా ఇబ్బంది పడవలసి వస్తుంది.

నగరం లోని ఆహార పదార్థాల నిలువలు తరిగి పోతాయి. ధరలు ఆకాశాన్ని అంటుకుంటాయి. సాగరుల వారికి పరిపాలనానుభవం లేదనే మాటనే వినవలసి వస్తుంది! మహామంత్రి గుణధాముడి దగ్గర వాపోయాడు మంత్రి మహేశ్వరుడు.

'అప్పుడే ఏమయింది? సౌగంధ దేశం నుంచి దాదాపు రెండు వేల మంది జనం వస్తున్నట్టు తెలిసింది. వెయ్యి మంది సైనికులను వెంట బెట్టుకుని శివకేశవచంద్రుడి వారసులందరూ వస్తున్నారట' నవ్వుతూ చెప్పాడు గుణధాముడు.

కరిష్మాకి తోడు దొరికింది?

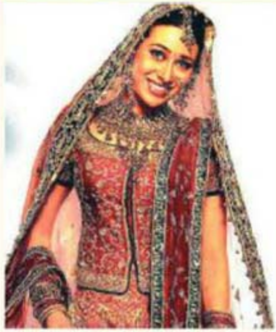

కరీనా అక్క. మాజీ హీరోయిన్ కరిష్మా భర్త నుంచి విడిపోయి చాలా కాలంగా ముంబాయిలో తన ఇద్దరు పిల్లలతో కలిసి విడిగా వుంటోంది. ఐన్నాళ్ళూ ఒంటరిగా గడిపిన కరిష్మా ఇప్పుడు తనకో తోడు వెతుక్కుందని బాలీవుడ్ వర్గాలు అంటున్నాయి. అతడు ఓ ఫార్మా కంపెనీలో సీఇఓగా వున్నాడట. అతడు కూడా భార్య నుంచి విడాకులు తీసుకుని ఇద్దరు ఆడపిల్లలతో విడిగా వుంటున్నాడు. వీరిద్దరికీ ఇటీవలే పరిచయం అయిందట! ఇద్దరూ క్లోజ్‌గా తిరుగుతున్నారని బాలీవుడ్ వర్గాలు చెబుతున్నాయి. త్వరలోనే వీరిద్దరూ పెళ్ళి చేసుకోవచ్చన్న ఊహాగానాలు జోరుగా సాగుతున్నాయి.

'నవ్వుకోవాల్సిన విషయమా ఇది?' చిరుకోపంతో అడిగాడు మహేశ్వరుడు. తల అడ్డం తిప్పాడు గుణధాముడు. 'కానే కాదు. గత రాత్రి శివకేశవచంద్రుడు స్వయంగా సాగరుల వారితోను, చారులతాదేవి గారితోను మాట్లాడాడట. ఈ రోజు సభలో ఏదో ఒకటి నిర్ణయింపబడుతుంది' అన్నాడు.

అతను చెప్పినట్లుగానే సూర్యోదయమైన ఒక ఘడియకు కిక్కిరిసి పోయింది సభా భవనం.

'శివుడు మా బిడ్డడు. అతనే మా వారసుడు' అంటూ తన అభిప్రాయాన్ని వెల్లడించింది సాగరుల వారి సరసనే కూర్చున్న చారులతాదేవి.

'వారసత్వ విషయాలను నిర్ణయించవలసిన పరిస్థితుల్లో తండ్రి చెప్పిన మాటలకే ప్రాధాన్యత వుంటుంది. తల్లివైపు వారికి ఆ అధికారం వుండదు' తన మాటల్ని వినిపించాడు మహేశ్వరుడు.

'శివుడు సౌగంధీయుడు కాదు.. సంపంగి నగరానికి చెందినవాడు. అతను మా వాడే' ఉన్నట్టుండి లేచి నిలబడుతూ అన్నాడు శ్రావస్తినగరం నుంచి రాజధానికి వెళ్లి, అక్కడి నించి చక్రవర్తితో పాటు సంపంగికి వచ్చిన కనకయ్య శ్రేష్ఠి.

కలకలం చెలరేగింది అప్పటి వరకూ మౌనంగా వున్న సౌగంధీయుల్లో. ఎర్రబడిన వదనాలతో వేగంగా పైకి లేచి ఏదో చెప్పబోయారు వారిలో కొందరు. చేయి ఎత్తి వారిని ఆపేశాడు శివకేశవ చంద్రుడు.

'అందరూ అనాథ బాలుడిగా భావించిన శివుడిని తమ కన్న బిడ్డ మాదిరిగా అభిమానించి ఆదరించిన సాగరుల వారి సతీమణికి నా వందనాలు. ఆమె కడుపున పుట్టిన వాడు కూడా అంతటిప్రేమను పొందగలిగి వుండేవాడు కాదని మాకు అనిపించింది. జ్వలిత సామ్రాజ్యానికి కాబోయే మహారాణి జ్వాలా కుమారి చెప్పిన సంగతుల్ని విన్న తరువాత' గంభీరమైన కంఠంతో చెప్పాడాయన.

'తల్లి బిడ్డలను విడదీసే ఆలోచన మాకు లేదు. కాని, మా రాజ్య నియమాల ప్రకారం మా రాచరక్తం ప్రవహిస్తున్న మగవాడే మా సింహాసనాన్ని అధిష్ఠించాలి'

ఒక్కొక్క మాటను అతి స్పష్టంగా పలుకుతూ చెప్తున్న ఆ వృద్ధ మహారాజు మొఖం లోకే చూడసాగారు అందరు.

'శివుడు ఇంకా చిన్నపిల్లడే... పెరిగి పెద్దవాడై పేరు ప్రతిష్టల్ని మరింతగా సంపాదించు కోవాలి.. అతనికి వివాహం జరిగే వరకూ మేము బ్రతికి వుండటానికి ప్రయత్నం చేస్తాము. ఎందుకంటే శివుడికి జన్మించే బిడ్డల్లో ఒక మగబిడ్డను మాకు ఇస్తే సింహాసనాన్ని అతనికే అప్పగించాలి గనుక.

సూది క్రిందపడినా పెద్దగా వినిపించేంత నిశ్శబ్దం సభా భవనాన్ని ఆవరించుకున్నది.

'శివకేశవ చంద్రుల వారు చక్కగా చెప్పారు' మొట్టమొదటుగా నోరువిప్పాడు మహాబలి చక్రవర్తి.

'ఆ రోజున మా బిడ్డ మా మాటను వినిపించు కోలేదని అహంకరించి ఆమెను దూరం చేసుకున్నాము. కన్న బిడ్డ దూరం అయితే ఆ బాధ ఎలా వుంటుందో మేము స్వయంగా అనుభవించాము. అటువంటి పరిస్థితి నా బిడ్డ వంటి చారులతాదేవికి రాకూడదు' అన్నాడు శివకేశవచంద్రుడు.

చటుక్కున ఆసనం మీదినించి లేచి, ఆయన పాదాలకు నమస్కారం చేసింది చారులతాదేవి. 'ఒరేయ్ శివుడూ... రారా... నువ్వుకూడా ప్రణామం చెయ్యి' అని బిగ్గరిగా పిలిచింది.

'తల్లీ... సభా మర్యాదల్ని మర్చిపోకండి... శివకుమారుల వారు సంపంగికి యువరాజు. సంపంగి గజదళానికి కాబోయే..' అంటూ ఆమెకు మర్యాదల్ని గుర్తు చేయబోయాడు మంత్రి మహేశ్వరుడు.

'కాబోయే కాదు... మా గజదళానికి ఇప్పుడే అధిపతిగా నిర్ణయించి బాధ్యతల్ని అప్పగిస్తున్నాను' అంటూ అందుకున్నాడు సాగరుల వారు.

'నగరంలో ఏదైనా చికాకు కలిగితే శివుడు తన ఏనుగుల్ని వెంట బెట్టుకుని అడవిలోకి పారి పోకుండా అడ్డుకోవటానికి వేసిన పథకం'. సాగరుల వారి మాటల వెనుక వున్న కారణాన్ని పక్కనే వున్న వాసుదేవుడికి వివరించి చెప్పింది జ్వాల.

'ఇప్పుడు మాత్రం ఏమయింది? పారిపో దలుచుకుంటే వాడిని ఆపేదెవరు?' అడిగాడు వాసుదేవుడు.

'ఇదివరకూ వాడి స్నేహితులు ముగ్గురే. ఇక నుంచీ గజశాలలోని జీవాలన్నీ వాడి స్నేహితులే అవుతాయి. అన్ని ఏనుగుల్ని వెంటబెట్టుకు పోవాలంటే' యుద్ధాలకు వెళ్ళాల్సిందే... కారణం లేకుండా కదిలించటం సాధ్యం కాదు. నవ్వుతూ చెప్పిందామె.

శివకేశవచంద్రుడి నిర్ణయం అందరికీ నచ్చింది. చప్పట్లతో జయజయధ్వానాలతో సభా భవనం దద్దరిల్లిపోతోంది.

మంత్రి మహేశ్వరుడు అతి బలవంతంగా ధరింపచేసిన పట్టుదుస్తుల వంక చికాకుగా చూసుకుంటున్న శివుడి వంక ఆప్యాయంగా చూసింది చారులతాదేవి.

(అయిపోయింది)

Copyright 2010-2013 © Navyaweekly.com. All rights Reserved. This site Best viewed in 1024X768